575

[illegible]

[illegible]

112

4// 6

(7)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] —

ನಾಟಕಸಂಘ.

1890ನೆಯ ಇಸವಿ ಯಲ್ಲಿ [illegible] ನಾಟಕಸಂಘ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ಮರಾಠೀಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕ.

1891ರಲ್ಲಿ [illegible]

[illegible]

ಪಾಲಿಂಪುದು ಬಹು ಸುಗುಣಾಢ್ಯ ॥೧॥ ಶೋಭಿತ ಪ್ರಾಚೀ ಕೀರ್ತಿ। ಶ್ರೀಲಾರ್ಡ್ ಮಿಂಟೋ ಪ್ರಭು
ಮೋರ್ಲೆ ಟೆಕ್ನಾನಿಂದ್ಯ ಶೀಲ। ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಪಾಲಮಾಡುವ ॥೨॥ ಪಾಪಮನ್ನು ಅಳಿಸುವ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ। ಪಾಪಿಯರ್ ಶಿಕ್ಷಿಸುತಿರ್ಪ ॥ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರಾಯಿರ್ಪ। ಭೂಪ ಪ್ರೇಮ
ಸಾಧಿಸಿದಯಶ ॥೩॥ ನಂದಾನ ಯಾರೋ ದಗುಡೇರು। ಶಂಭು ನಲ್ಲ ಮಾಡುವಿಂದ ॥ ಬಾಡೆ
ಕ್ ಯಲ್. ಬಿ. ರ್ಯಾಲಿಸ್। ಬೆಂಗಳೂರು ಮಿಶನರಾಯಿರ್ಪರೆ ॥೪॥ ಚಾವರ್ ಪರ ಪಡೆಯೊಂದೆ
ದೇವಕೆ ಬುಟ್ಟಿಯು ಬೆಳಿಸುವ ॥ ಬಾವಯೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಗಣಾಕೆ। ಆವ ಭಾವ ಪಡೆದ ಬೆ ಮೆರೆ
ವ ॥೫॥ ಬಳಿ ಬಳಿಯ ಜಾತಿಯಕೆ। ಪನಿಶ್ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಲಿವು ॥ ಸುಗವೆಂಗಳ್ ಚಾಡುವ
ನಗರ ರಂಗದ ರಯತ್ ಇವು ॥೬॥—

ಮಿತ್ರನೆ. ಆಗಾಗರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ್ಯ ಸಾಯ್ನನು ಬರೋಣವನ್ನು ರ್ಯಾಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತ ಪಡಿಸುಕಾನೊ- ಅಜೀವಿ ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿಯಿರುವ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಬನು ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುಕಾನೆ- ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ಸ್ವಾದನಬೇರ- ಪ್ರಬನ್ನು ಸಾಯಲುವದು ಯಾಯಿರದು ಕೆಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಭಗವಂತನಿಗೆ ವಪ್ಪಿ ಮಿತ್ರನ ವರ್ಕೆಲ್ಲವು ದಕ್ಷ ವಿದ್ಯಪ್ರವೀಣಾ ಅಂತ ನಮ್ಮಯಿಂದ್ಯವನ್ನು ಸೂರ್ಕ್ಷಿತವಾಗನಾ ಪಾದುಕಾಪ್ರಂಭಿ ಮೃತೊ- ಕಳಕಲ್ಲಿ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಯಾಗರಜದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಕಮಿಶನರ್ ಯಲ್- ಬಿ. ರ್ಯಾ ಲ್ಸ್ ದೊರೆಗಳಿಗೂ ಮಿಸಸ್ ರ್ಯಾಲಿಸ್ ಅವರಿಗೂ ಶುಭಾಗಮನವಾಗಲು ಪ್ರ ದು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವ.

(ನಾದನದ ಪಾಟಕ್ಕಾತಿನೆ- ಎಂ...ಂಶೆ)

ಸುಗವಾಯಿಕೆಂದು ಬಾಳಿರೊ। ಜಗದೀಶ ದಯಕೆ ಯಲ್ ಬಿ. ರ್ಯಾಲಿಸ್ ಮಾದೊರೆ ॥೧॥
ಶ್ರೀಶ ಪ್ರಜೆಯಕೆ। ದೊರ್ಗಾ ಲಿಂ ಮಾದರೆ॥ ಆನೆಲ್ ಚಾಕಿ। ಯಾಗದಯವಿ ॥೧॥
ಕೆರೆದಗುದೊರೆತನ। ಪಾದದೊರೆ ನಿಂಗಳ್ ॥ ಬದಕನಗಾನಾಶಿ। ಪದ ಚಂದ ಬಾರದ ॥೨॥
ಬಂಬಂಗಧಗಾರ। ದುಂಬಾಡೆಂಬೆನ್ನಿ ಕೆ॥ ನಂಬೆನರದಾ। ಶಂಭುನಕೊತ್ತುವಿ ॥೩॥

ಸಭಿಕರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕರತಾಳ ಮಾಡಿ ದೊರೆಗಳನ್ನು ಮುಖ ಮಾಡಿನೆ ಹಾಗೆ ಕಿಂಡಿಕೆ ಭರಗಳಿಂದ ಕೆಂಡ್ಗಳು ದರು.

ಮದ್ರಾಸ್ ಮೈಲ್ ಪತ್ರಿಕೆ

ಕೆಲಂಬದಿನದಲ್ಲಿ ಮರಿಗೇರಮಾರುದೇವಪ್ಪಟಿ ಮಠ್ಯಸ್ತರ ಬಲ್ಲಿಂದು ಸ್ವಿಗುಣದಲ್ಲಿ ಕಾಡುತಿರುವವೆಲ್ಲಿನೆ. ಪ್ರಬ್ಬರು ಯಾಗವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಸುಲ್ಲು ಪ್ರವಾದದಗಾಂಬ ರು ನನ್ನನ್ನನೊ.ದ ಮಲಗನಗಿಯರ ಪ್ರಯರ ಯಾಮದ್ರಾಸ್ ಮೈಲ್ ಪತ್ರಿ ಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬರಹನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವದೆನಗೆ ಸಂತೋಷವೆಂದು [illegible] ಪ್ರೊಡಕ್ಷ ದೇನರತ್ರಿ. ಕೆಲದಗರು ವಿದ್ಯೆದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ. ಮದು ಮೊದವಿಗಳಿಗ. ದಕಿ ಅಲ್ಲಿಯವಾಗುವರಕ್ಷಿ ಬಾಳಕ್ಕಿಸನದಬೆಗು- ಯತ್ರಿ ಬಿತನೆ ಮದು ವಿದ್ಯೆಂ ಕರಾರಿ ಕಂಬಿರಂತನಂಬ ಪ್ರಮುಖಿಗಳ ಪರು- ಚೇಂದ್ರಮಾರ ಅಪ್ಪೊಂಪ್ಪನಪಟ

(17)

(ಶ್ರೀ ಸರಿ ಶರಣಾಪತಿ - ಎಂಬಂತೆ)

ಲಂಚನೇಕೆ ನೀ ಮುಟ್ಟಿದ್ದಿ। ಇಂದ್ಯಾಕೆ ಲೋಭಾಟದಿ॥ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಮುಂದರಿದ।
ಬಂದರದರ ಪೋಲಿಸುವ॥ ಪಾಂಡವ ಸ್ತೋತ್ರವ। ಕಂಡಿಯ ನೋಟದ ಮಿಗ್ಗಾ
ಲವು ॥೧॥ ಬಂದು ದೇಶ ಕಂಡಿಂತೆ। ಬೆಂದು ಯೋಗ ಮಾಯೆಂತೆ॥ ಎಂದು ಮ
ನಕೆ। ನಂದನೆನಕೆ। ಕಂದ ಗುರಿಕೆ ಬಾಸುವ॥ ಪೊಂದೊಪ್ಪಿಯ ಜನ। ಯೆಂದು
ಬಾವದ ಮಾಜನ ॥೨॥

ಮಿತ್ರನೆ ಕೇಳು ಯಿಕಲ್ಲಿ ಈಗ ನರರಾಜನಾದ ಯೆನ್ನ ಕೈ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಾಸಾ ಪ್ರಜೆಗಳೀ ಯಿವರು - ಬಿದ್ದು ಹೊಗ್ಗುವುದ್ದೋಗವಿಲ್ಲ ಯಿವರ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವದರಿಂದ ನಮ್ಮಯಿಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೀ ನಿಯಾವ ಭಯವಿಲ್ಲಾಯಿಲ್ಲದೆ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಬಹುದು - ಪರಾತ್ಪರದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರಿಂದೇನಮ ಯಿರುವದರಿಂದ ಯಾವ ರಾಜರೂ ಯಿವರು ಬಯ ಪಡತಕ್ಕವರಲ್ಲ.

ಮಿತ್ರ. ರಾಜನೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾತಕಂದರೆ.

(ವಂದಿಪೆ ನಿನಗೆ ಗಣನಾಥ - ಎಂಬಂತೆ)

ಇವು ಬಪ್ಪಾಂಗೆ ಮಿಗ್ಗಾ ಯಾಶ್ಚಯೆನ್ನೆನಿಂಜಕೆ॥ ಪ॥ ಇವು ಬಂದ ಮಿಗ್ಗಾಯೀ
ರ ಯೆನ್ನ ಮಾಗೆ ॥೩॥ ॥ಅ॥ ಬಂದು ದೇಶ ಮಗ್ಗೆನೋಟೆ। ಅಂದು ಯಿಂದು ನ
ಲ್ಲ ಪೊಗ್ನೆ॥ ಪ॥ ಪೊಂದೊಪ್ಪಿಯ ಗಳಿಸನದೆನ್ನೆ ॥೧॥ ಆಗಲು ಪೊಗ್ಗಲ ಯಿಂದಿ
ತಿಯ। ॥ ಮಾನ ಯಿಂಜಿರಿಯ॥ ನೀನನ್ನ ಹೊರವೆನ್ನೆ ಕಂದ ॥೨॥ ಪೂಸುವೆ
ಕೆ ಕಾಳಿಲ್ಲಲಿ। ಬಾಕಿಮ್ಮಿಕೆ ಪಾಲಿಲ್ಲಲಿ॥ ಪಾಕಯಕೆ ಯೆನ್ನೆ ಹೊರವಿಂಬ॥ ೩॥

ರಾಜನೆ ನಮ್ಮ ಬಂದು ದೇಶವು ಆದಿಯಿಂದಲೀ ಸುವರ್ಣರಾಜ್ಯವೆಂತಲೂ ಧರ್ಮಭೂಮಿಯೆಂತಲೂ ದೇವತೆಗಳು ಜನ್ಮವೆತ್ತತಕ್ಕ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆಂತಲೂ ಪುರಾಣಾದಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಯಿಂತಾ ಬಂದು ದೇಶವನ್ನು ಆದಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾತಕ್ಕೆ ಬಿಳಿ ಮುಖದ ಯಿಂಗ್ಲಿಷ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಕ್ಕುದಲ್ಲಿ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವರು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೆ. ಯಿದರ ಮೇಲು ರಾಜನಿರತಕ್ಕದ್ದು ಬ್ರಾಲೋಕ. ನಾವಿರತಕ್ಕದ್ದು ಪಾತಾಳಲೋಕ ಎಂಬಂತೆ ಯಿರುವದರಿಂದ ಧರ್ಮಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬದ್ದು ನನಗೇನೋ ಅನುಮಾನವೇ.

ರಾಜ ಮಿತ್ರನೆ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿರುವದರಿಂದದ್ದು ಹೊಂದತಮಲ್ಲಗೆ ಕೇಳು

(ವ್ಯರ್ಥರಿಯ ನೋಡಿ ವನವನು - ಎಂಬಂತೆ)

ಕೇಳ್ಗೆ ನೀ ಯಿಂಗ್ಲಿಷ ಪ್ರಜೆ ಮ। ಆಳುವ ದೊಡ್ಡ ರಾಜನಿಗೆ॥ ಅ॥ ಕೇಳುದಿ
ಪವಂಗೊತ್ತೆ। ಲೋಗಕೆಯೆನ್ನ ಕೈ ಪ್ರಜೆಯ॥ ಬಾಸುವ ಭೂಜನಕೆನಿಲ್ಲ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 1927 [illegible]

[illegible] 80% [illegible]

[illegible] 1928 [illegible]

[illegible] 2-3 [illegible]

[illegible] 1928 [illegible] 18 [illegible]

[illegible]

23 · 3 · [illegible] 581

9 (6)

[illegible]

[illegible]

[illegible] ರು. ಇವರು 18·3·28 ರಂದು [illegible]

[illegible] ಕ್ರಿಶ್ಚನ್ ಜಾತಿಯ [illegible]

[illegible] 5·30 [illegible]

[illegible]

[illegible] 1906 ರಲ್ಲಿ [illegible]

[illegible] 1929 ರ [illegible]

[illegible]

Pall

582

8(1)

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು
ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ : ಬೆಂಗಳೂರು

ನಂ. 2980/74 ದಿನಾಂಕ: 25-2-74

ಶ್ರೀ ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣ ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳು.

ದಿನಾಂಕ 20-2-74ರ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರ ಸೇರಿತು. ನಿಮ್ಮ ಕಾಗದ ಒಂದು ಸಮೀಕ್ಷೆಯಿದ್ದಂತಿದೆ. ಓದಿನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಕಾಗದವನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಓದಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ದೂರದ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ಬರೆಯಲು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ವಿರಾಮ ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ನೀವು ತಿಳಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೊರಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಇತರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ನಾಡ ನುಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದಿದ್ದರೆ ಈ ವೇಳೆಗೆ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅದರ ಕಡೆ ನಾವು ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಫಲ ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಸಿಗಬಹುದು. ಆದರೂ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಡೆಸಿ ನೋಡೋಣ. ಈ ವರ್ಷವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡಿಗರದೇ ಆದ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಯಲೇಬೇಕು. ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾಗಲಿ ಅದು ನಡೆಯಬೇಕು. ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕೆಳಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಸಕ್ತಿ ತಾಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ತಾವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯವರನ್ನು ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಕೂಡಿಸಲು ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟವಾಗಲಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದರೆ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಿಷಯ ಮುಟ್ಟಿ ಬರುವ ವರ್ಷ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾದ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ಏನೇ ಆಗಲಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಸಲೇಬೇಕೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ ಕವನಗಳು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಓದಿನೋಡಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

---

from V.K. Gokak 21-9-1973

Brindavan
Whitefield
Bangalore
India
21-9-73

Dear Shri Muttanna,

Thank you very much indeed for your kind letter. I have also received yesterday a fair copy of the book. I shall be glad to write a foreword. As things stand, I am rushing through them to be able to go out of town for a fortnight. I'll take your book with me but I'm not sure how far I will progress with the foreword there. But I shall send it to you before 25th October 73 and earlier if possible.

Yes! I've been writing in English. One or two books are being published in Kannada. I'll

Indians In British Columbia

Dr. I. M. Muthanna

Since time immemorial, Indians have migrated to all parts of the world as evidenced by discoveries of Hindu influence and culture in distant lands. Monsieur Delbos, the great Indologist, wrote: "We find that the Hindu civilization over-ran the entire universe and that its landmarks are still to be seen all over the globe."

There are strong grounds to believe that the great Aztec, Inca & Maya civilizations of Central and South America originated from Hindu immigrants who founded great cities, built temples and cultivated the arts of mathematics, astronomy, architecture and agriculture.

The route taken by the early Hindus is generally believed to have been via Java, Borneo, Bali to America. The more adventurous seemed to have taken the land route through China, Mongolia, Siberia and the Bering 'Straits' bridge to Alaska and on to the Americas.

The American Indians of earlier times were originally Asians and they entered the continent through Alaska. They then gradually over the centuries fanned out along the coasts of British Columbia, Oregon, California, Central America and Peru.

canada - AN EAST INDIAN WORD?

Many theories have been advanced as to the origin of the name 'CANADA'. One of those put forward in the 'Dictionary of Canadianism on Historical Principles' is that the word Canada is just a variation of KANARA on the south-west coast of India, and that it was chosen because the explorers perhaps thought that they had landed in India. And, of course, as everybody is aware, the natives of North America were called Indians, because Columbus thought that he had reached India.

PRE-1870

There is no evidence of any East Indian visit to the Pacific coast prior to the visit of Capt. Vancouver in 1792. Amongst the earliest East India Company vessels to visit the west coast of Canada was a trading boat from Madras , India in the 1790's but it is not known whether there were any East Indians aboard.

During the mid-nineteenth century, the gold-producing centres of Barkerville and Fort Steele were the most flourishing cities of British Columbia. Many Asians, especially the Chinese and Japanese, worked in such centres. How many were from India is not known although records mention an East Indian resident of Persian origin as being in Barkerville.

FROM 1870 TO 1905 A.D.

INDENTURED LABOUR:

With the abolition of slavery, indentured labourers were utilized in British colonies to fill the gap. Thus, in 1876 alone, about 45,000 people from Calcutta and 15,000 from Madras were transported to the Fiji Islands alone, apart from others shipped to the Caribbean. Hundreds of these labourers were able to slip out and move from place to place and country to country in search of trade or better opportunities. During this process, a number of Hindus were able to infiltrate into North and Central America.

FIRST EMIGRATION:

The actual emigration of working people from India to the United States and Canada began to take place only after 1894, mostly agriculturists wit h little or nor education. They infiltrated at the rate of at least 30 per year, mostly to the United States.

The vast majority of the Asiatics at that time wer e Japanese and Chinese, especially the latter who contributed heavily to the completion of the Canadian Pacific Railway to Port Moody by 1886. However, a few turbanned men were to be seen here and there in British Columbia.

A number of Sikh troops from the Indian Army contingent that took part during the 1897 Diamond Jubilee celebration in honour of Queen Victoria passed through Canada on their way home. They spread stories in India of Canada as a land of great opportunity that was welcoming immigrants. Some of those who did emigrate to B.C. were old Sikh soldiers who had taken part in crushing the Boxer Rebellion on demobilisation in China.

SETTLERS IN 1900:

However, the actuality of life in B.C. was not up to the dreams of the East Indian migrants at the turn of the century. They ended up building railway tracks or as labourers in the lumber and logging industries.

It i estimated that in 1900 there were no more than a hundred East Indians, mostly Sikhs. They were constantly on the move between Victoria and Vancouver and even south of the border. According to the U.S. census there were 2050 Hindus in America, including a few hundreds on the Pacific coast.

ANTI-ASIATIC ACTION:

Anti-Asian feelings were first aroused on the west coast in the 1870's in the face of relatively large Japanese and Chinese immigration to California. The U.S. Government was prevailed upon exactly a century ago, to enact the first restrictive Immigration Act directed against the so-called 'Mongolians'.

Similar pressures built up in B.C. It is estimated that there were as many as 8,900 Chinese and 1,500 Japanese as far back as 1891. The numbers grew, and it is recorded that over 7,000 Japanese landed in Western Canada during the first half of 1900, although a good many crossed over to the U.S.

In 1900, at a meeting in Vancouver, the unions of fishermen, bakers, clerks and merchants as well as other Associations demanded that Ottawa strictly enforce the restrictive Aliens Act so as to cut off the Asian flood. On May 15, 1900, the 'Daily Province' editorialised under the caption of 'Oriental Plague' about the danger of 'Japanese & Chinese of coolie class over-running the Province'. It is estimated that at the turn of the century the population of B.C. was 300,000, of whom 40,000 were white working men and 200,000 were Asians.

An Oriental Commission toured B.C. in 1900-01 and recommended the imposition of restrictions on Asians entering B.C. At one place, the Kootney sawmill, the workers took the law into their own hands and 'refused to allow the Orientals to work.' However, the management protested that they 'cannot operate without these Orientals'.

At that time, ther e was only a scattering of East Indians. The B.C. census of 1904 lists 258 'Hindus', almost all of them Sikhs. Another 45 arrived to join them in 1905. As British subjects, the Sikhs were less inclined to be less submissive, demanding special rights denied to the Japanese and Chinese.

The Sikhs worked in mines, farms, logging and lumber and some even engaged in laying CPR tracks. Apparently, they did not do so well at railway construction. The Railway Manager reported: 'No doubt the cold weather affected them to a certain degree. They did not clothe well. They might be alright for mill work, but they cannot compete with a white man in handling a pick and shovel.'

ANTI-ASIAN RIOTS:

The Sikhs were prepared to work at wages offered by the employers. The Provincial Government had authorised them to employ up to 25% of teir force at non-union wages. This sparked anti-Asian riots. The stalwart Sikhs specially stood out with their flowing beards and coloured turbans as a distinctive type. As such, they became the main target of the rioters and suffered a great deal. Simultaneously, pressure built up for the government to enact a minimum-wage law.

1906

GROWING INFLUX:

In 1906, the number of Hindus entering B.C. shot up sharply from 300 to 500, and even more in the following year.

They gradually started to supplant the Chinese and Japanese in the saw mills of B.C. The manager of a saw mill at Port Moody 'saw these strapping men only ask for a job and then watch them move piles of lumber with ease.' Soon other mills started employing them.

One Devichand was reported to be behind the drive to import East Indian labour. As an entrepreneur, he apparently claimed payment from some of the immigrants, and in one instance he was charged with 'obtaining money under false pretences.' During the court proceedings at Vancouver on July 18, 1906, he admitted that it was his mission to help East indians to come to B.C. Devichand added, "...In the coming struggle the Hindus will win hands down. My countrymen are more skilled and on this account it pays the employers to give them higher wages than those earned by other Asians. The local saw-millers have assured me that they can give employment to 2,000 of my countrymen. . . I am negotiating with parties in India to draw attention to the grand opportunities that await the sober and industrious Hindus in British Columbia."

Nevertheless, a number of immigrants found themselves stranded on arrival in B.C. Two batches were forced to camp "with their pots and pans" in Stanley Park. Devichand, who had probably been instrumental in bringing them by ship, disclaimed all responsibility, although he was a sort of employment agency with requests pending for East Indian workers from upcountry mills. Thereafter, he apparently withdrew from the scene because of 'jealousies and strifes'.

'BEATEN' BY THE COLD:

About 150 East Indians proceeded to the Interior to work in the Hydraulic Mines of the Cariboo. But they were unprepared for the cold. Shivering, without proper clothing and penniless, many straggled all the way back to BVancouver suffering greatly from the elements. However, about on hundred of them remained behind to grimly face the Cariboo winter. According to the miners, 'the Hindus did not prove any too industrious'. No wonder, since most of them had nothing but a very thin blanket to protect them from the harsh elements.

Mr. J.B. Hobson, General Manager of the Cariboo Consolidated Company, said: 'If these Hindus were properly instructed and suitably clothed and equipped for the climate of the Cariboo District, I firmly believe that they would prove far more satisfactory workmen than the Chinese or the Japanese -- It was mainly the fault of sub-contractors and labour agencies that these men were sent up there in such an unprepared condition.

...l have their names on ...er of voters for any ...district or be entitled ...any election'.

...piration behind this re...move was the noto...al Act of South Africa ...ilarly disenfranchised ...despite the fact that ... British subjects. B. ...r Minister Bowser re... the latter aspect, said: ... exceedingly that the ...overnment have taken ...rong stand in regard ...lation of this charac... ask Liberals in this ...break away from party ...this and keep B.C. a ...'s country to the ex...it is in their power'. ...position greeted this ...with smiles. Mr. W. ..., the leader, said, 'A ...ugh a British subject ...a hundred among them ...or read our language, ...hey familiar with our ...ustoms'. The Liberal ...then joined the B.C. ...t to pass the discri...Bill unanymously.

...x-paying, law-abiding ...re not allowed to vote. ...e at the same time ...elementary privile...tering a profession, ...juries obtaining go...contracts and buying ...ected places in the city.

...IC EXCLUSION

... legislature passed ...asures to check East ...igration and to prohi...nent in certain indus...ough some of these ...were invalidated by ...As mentioned earlier, ...icial and federal go...even approached the ...t of India to choke off ...nigration at the very ...uch popular sentiment ...birth on August 12, ...organization called ...c Exclusion League. ...it was sparked by the ...riot that had broken ...th earlier in Vancou...main targets were the ...d Japanese who suffe... $40,000 in damage. ...the Sikhs escaped by ...remaining indoors.

...bert H. Stevens, a ...local politician ...eader of the Asiatic ...League. He thunde...

...nd that the destiny of ...best left in the hands ...-Saxon race, and are ...and irrevocably ...any move which threa...slightest degree this ...as far as Canada is ...it shall remain white ...rs shall be closed to ...s well as other Ori...

...RKERS' VIEWS

...rkers tried to make ...r East Indians. Hin...of tomatoes in the ...alley were subject to ...drive them away. In ...violence was often u...mill worker wrote to ...rovince': 'There can ...t in the mind of any...itish Columbia that ...might be termed sen...andpoint, Asiatic la...desirable. An unres...lux of such labour is ...lo great harm to the ...that it will have the ...lower wages and ma...ult for white men to

...less, many farmers ...Hindu workers to whi...gar mill owners from ...y as Hawaii came to ...to induce 'those dus...s to work in the ca... This preference for ...only led the white ...harbour further re...nd to heap scorn on ...ientals.

...cores of ...es on the ...ingh said ...hat ought ...e here to ...ling citi... the good...en'.

...G CHAN-...ATION

... Dy. Fe...our, had ... in 1907 ...ontinuing ... Canada, ...dia is not ... He re...mula cal-...

...du immi...o Canada ...They had ...and, Hong ...re, a co...ndia was ...bing In...g to Ca... Govern...n-Coun...nmigra... follows: ...ing en... by con... through ...of their ...citizen...bject of ...gration, ...ct ships ..., in tho-...

...hips to ... to the ...

...tion and ...

...Canadian ...d of life ... obliga... order'.

...anadian)

Fil
Paff
My Kus

Br.
Progress

Kole

Contd.
This

6(2)

ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ

ಧರ್ಮದ ತಳಹದಿ

ವಿಚಾರ ಸಂಕೀರ್ಣ THRIVIKRAMA ಕನ್ನಡ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ

Regd. No—KRNI—10 ಸಂಪಾದಕ: ಕೆ. ಸಿ. ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಫೋನ್: 386

ಸಂಪುಟ 1 ಮಡಿಕೇರಿ 22—8—1974 ಗುರುವಾರ ಪುಟಗಳು: 6 ಬೆಲೆ 25ಪೈಸೆ ಸಂಚಿಕೆ: 47

ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಸಾಹಿತಿ, ಕವಿ, ಲೇಖನಕಾರ

ಶ್ರೀ ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರೊಡನೊಂದು ಸಂದರ್ಶನ

[ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅವರಿಂದ]

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಖ್ಯಾತ ಕವಿ, ಲೇಖಕ—ವಿದೇಶಿ ನಿವಾಸಿ ಶ್ರೀ ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರನ್ನು ನಗರದ ಹೊಟೇಲ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾರತದ ಹಾಗೂ ವಿದೇಶಗಳ ಜೀವನದ ಕಹಿ—ಸಿಹಿ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ತಾನೊಬ್ಬ ಲೇಖಕನಾಗಿ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸಿದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರಲ್ಲದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡವರು ತಮಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕರೆನಿಸಿದವರನ್ನು ಮರೆತು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಳವಳಪಟ್ಟರು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ—ಇವುಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದ ಅವರು ಕೊಡಗಿನ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನ, ಲೇಖನ, ಕಲೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಲಾಭಿರುಚಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿಲ್ಲವೆಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಗಿನ ಈಗಿನ ಯುವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿರುಚಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಕಾರಣವೆಂದರಲ್ಲದೆ, ತಾವು ಓದಿದ ಮಡಿಕೇರಿಯ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲಾ ಅದ್ಯಾಪಕರನ್ನೆಲ್ಲ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ರಾಜಕಾರಣಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಕವಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಇಲ್ಲವೆ ಸರಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥನಾಗಿರಬಹುದು—ಅವನು ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ, ತನಗೆ ದೊರೆತ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕರಾದ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದೆಂದೂ, ಭಾರತೀಯ ಧುರೀಣರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಈ ರೀತಿಯವರಾದ್ದರಿಂದೂ ಅವರು ನುಡಿದರು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆಂಗ್ಲರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಶ್ಲಾಘಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರು.

ತಮ್ಮ ಕವನಗಳನ್ನೂ, ಲೇಖನಗಳನ್ನೂ ಕೆಲವೊಂದು ಸಾಹಿತಿಗಳು ಠೀಕಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಸಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಸಾಹಿತಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ "ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವವನಿಗೂ ಚರ್ಮ ಕೆಲಸಗಾರನಿಗೂ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡುತ್ತದೆ ಅಂದರು. ಅವರು ತಾನು ವಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೆಲವು ಭಾರತೀಯ ಮುದ್ರಣಕಾರರು ತನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ವಂಚಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೆಂದೂ ಅವರು ವಿಷಾದಿಸಿದರು.

ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತವೆಂದರು. ಕೊಡಗಿನ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಾದ ಶಕ್ತಿ—ನವಶಕ್ತಿ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ 'ನವಶಕ್ತಿ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀ ಮದುರೆ ಶೆಟ್ಟಿಯವರ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮತ್ತು ಬರವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು. ಅಂತೆಯೇ ಶಕ್ತಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರು. ಹಾಗೂ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೊಡಗು ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯ ಕುರಿತು ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಸಂದರ್ಶನಕಾರರನ್ನು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಆದರಿಸಿದ ಅವರು ತಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಆಧಾರಗಳು, ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಇವುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಅತಿದೊಡ್ಡ ದಾಖಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಕೊಡಗಿನ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ 15 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ತಾನು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರ ದಾಖಲೆ—ಆಧಾರಗಳನ್ನು, ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಕೊಡಗಿನ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯರಂಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ಸಾಧನೆ ನಡೆಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲವೆನಿಸಿತು. ವಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡದ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ 'ವಿದ್ವಾನ್' ಮತ್ತು 'ಡಾಕ್ಟರೇಟ್' ಪದವಿಗಳನ್ನಿತ್ತು ಗೌರವಿಸಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೊಡಗಿನ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅತೀ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಚಾರವೆನ್ನಬೇಕಾಗಿದೆ.

Bureaucratic

DR. MASTI VENKATESHA IYENGAR, the elderly Kannada litterateur, is not the only writer who feels rather sore over what he calls the intrusion of politics in the affairs of the Sahitya Akademy.

"Masti", who has been awarded the fellowship of the Akademy, made use of the presentation ceremony recently held in Bangalore, to make a plea for turning that body into a purely literary organisation.

He was particularly critical of the bureaucratic functioning of the academies, both at the Centre and states, and the way in which they often humiliated writers and artists. Thus the bureaucrats in the academies wrote letters to potential award winners asking for their bio-data. Some of those who took the trouble to answer them found to their dismay they had only wasted their time.

"Masti" also berated the Sahitya Akademy for its niggardliness. "I have been writing for 50 years and you pay me Rs. 5,000. How can you justify this?" he commented sourly. The payment should be at least Rs. 25,000, he said.

The akademy has decided to pay Rs. 10,000 from next year.

Times of India.
1974 Nov — 1974.

PEOPLE OF THE RELIGION:

1975 A.D. is the centenary year of the World Theosophical movement started by those European and American spiritualists in 1875. Long before the modern monks of India took to their foreign tours, those trio of the international Theosophical organization - Madame Blavatsky, Col. Henry Scott and Mrs. Annie Besant, had already traversed the seven continents speaking on BRAHMA VIDYA JNANA. They deserve the credit for expounding the Asian concept of spiritualism in a scientific way during their world-wide tours, when moving from place to place and continent to continent, was not as easy as it is now. However, when Swami Vivekananda was in Chicago in 1893 at the World Parliament of Religions in his private capacity, Mrs. Annie Besant was already there as an official delegate. As usual she poured forth her profound oratory on Eastern religions. Indeed, thus started a kind of religious and cultural renaissance among the countries of the East and West.

THE MODERN GURUS NEED MONEY:

It is amusing that now the modern Gurus of India of different creeds and sects, some with beard and some without it, some saffron robed and some deviously robed, come to Western countries on one pretext or the other. To many of them it is a regular occupation. They get free food and board, and plenty of money through the efforts of their equally wily associates or agents who conduct a regular racket of recruiting thousands of frustrated, drug-addicted youths into becoming disciples of these 'flying monks' from India. There have been many vagrants going about during the last fifty years calling themselves as Gurus while a good many of them were dragged into the courts of law on charges of swindling and cheating people.

It is clear that religion is not much in demand in the Western markets, yet a good many clever men with long hair succeed in selling their goods and with some of those unscrupulous monks it is a flourishing business. Those hordes of the transcendental meditationists the Hare Krishna group, Yogi Bhajan 3-HO-Foundation, Sri SaiBaba mission, the Panduranga and Anandamarga singers and actors, the so-called divine light mission, and many other brands of sects from India are trying to win the confidence and money of younger men and women of the West, of the rich widows, divorcees and many others with worries and problems of their own. No other country could compete with India in "Guru Business". With all that, it is said that the entire hemisphere is becoming a land of multifarious 'kooky sects'. Certainly there must be an end to all this at some point!

Full Page

Contd. this

585

5(3)

THE MUSSULMAN'S LAMENT OVER THE BODY OF TIPPOO SULTAUN

Written (on the spot where he fell) in August, 1823

I

Light of my faith! thy flame is quenched
In this deep night of blood:
The sceptre from thy race is wrenched
And of the brave who stood
Around thy Musnud, strong and true,
When this day's sunbeams on the brow
Of yonder mountains glanced, how few
Are left to weep thee now!

CHORUS—Allah! 'tis better thus to die,
With war-clouds hanging redly o'er us,
Than to live a life of infamy,
With years of grief and shame before us.

II

Star of the battle! thou art set;
But thou didst not go down,
As others who could fame forget
Before the tempest's frown,—
As others who could stoop to crave
Pardon and peace from their haughty foes;
Better to perish with the brave
Than to live and reign with those.

CHORUS—Allah! 'tis better thus to die,
With war-clouds hanging redly o'er us,
Than to live a life of infamy.
With years of grief and shame before us.

III

No! thou hast to thy warrior bed
Sunk like that burning sun,
Whose brightest, fiercest rays are shed
When his race is nearest done,
Where death—fires flash'd and sabres rang,
And quickest sped the parting breath,
Thou, from a life of empire sprang
To meet a soldier's death.

CHORUS—Allah! 'tis better thus to die,
With war-clouds hanging redly o'er us,
Than to live a life of infamy,
With years of grief and shame before us.

IV

Thy mighty father joyfully
Look'd from his throne on high;
He mark'd his spirit live in thee;
He smiled to see thee die,—
To see thy sabre's last faint sweep
Tinged with a foeman's gore,
To see thee go to the hero's sleep
With thy red wounds all before.

CHORUS—Allah! 'tis better thus to die,
With war-clouds hanging redly o'er us,
Than to live a life of infamy,
With years of grief and shame before us.

V

The faithful in their emerald bowers
The Tooba tree beneath,
Have 'twin'd thee, of unfading flowers,
The martyr's glorious wreath:
The dark-eyed girls of paradise
Their jewll'd kerchiefs wave,
And welcome to their crystal skies
The sultaun of the brave.

CHORUS—Allah; 'tis better thus to die.
The martyr's death, with bliss before us,
Than to draw the breath of infamy,
With the victor's banner waving o'er us.

BERNARD WYCLIFFE

THE DIRGE OF TIPPOO SULTAUN, FROM THE CANARA

I

How quickly fled our Sultaun's state!
How soon his pomp has pass'd away!
How swiftly sped Seringa's fate,
From wealth and power to dire decay:
How proud his conquering banners flew,
How proudly marched his dread array.
Soon as the King of Earth withdrew
His favouring smile, they pass'd away.

II

His peopled kingdoms stretching wide,
A hundred subject leagues could fill,
While dreaful frown'd in martial pride,
A hundred Droogs from hill to hill:
His hosts of war a countless throng,
His Franks, impatient for the fray;
His horse, that proudly pranc'd along,—
All in a moment pass'd away,—

III

His mountain-forts of living stone
Were hewn from every massy rock,
Whence bright the sparkling rockets shone,
And loud the vollied thunder spoke:
His silver lances gleam'd on high,
His spangled standards flutter'd gay.
Lo! in the twinkling of an eye,
Their martial pride has pass'd away.

"Life of Tipu Sultan" (1964)
Pakistan Administrative Staff College, Lahore.

PAGE 0016

586

Tipu's descendant visits his 'homeland' for first time

"The Times of India" News Service 19-10-1971

BANGALORE, October 18.

PRINCE HYDERALI SHAH, the sixth descendant of Tipu Sultan, the 18th century Mysore ruler who made an unsuccessful bid to drive out the British, arrived here today from Calcutta on his first visit to the land of his forefathers.

"I am happy and feel that I have come to my homeland," said the massively-built, balding prince who is 47. Dressed in a chocolate long-coat with flowing Lucknow pyjamas, Prince Hyderali Shah could as well be taken for a business man on a tour.

He is not interested in politics, he said, in an interview. "There was a lot of "impurity and untruth" in current politics that kept him out of it.

The visit of Prince Hyderali Shah to Mysore, made possible through the good offices of the State Governor, Mr. Dharma Vira, has created widespread curiosity and warmth.

CIVIC RECEPTION

The Bangalore Municipal Corporation gave him a civic reception today. He is to be similarly honoured by the civic bodies in Mysore, Mandya, Kolar and Srirangapatna.

He will also be given an address and honoured by the Mysore State Muslim Conference, which is currently in session in Srirangapatna, scene of Tipu's war with the British.

Times have changed. The British had taken Tipu's sons to Calcutta after his defeat and confined them there. None of the family members was allowed to go out of Bengal during the British regime. With independence, the ban has become null and void.

Tipu's successors were forced to settle in Calcutta, cut away from their home. Some made good and became prominent in Calcutta's civic life. Gulam Hussain Shah, Prince Hyderali Shah's father, was a member of the Bengal Municipal Corporation and also of the Legislative Council.

CHIEF EXECUTOR

Prince Hyderali Shah heads the wakf which owns vast properties in Calcutta, including the grounds on which the Tollygunge race course, the Golf Club and the Tipu Sultan Mosque stand. The race-course and Golf Club grounds fetch a rent of about Rs. 7,000 a month. This is inadequate, as the rent was fixed years ago and has not been revised.

He lost his father when he was 11 years old. The Calcutta High Court, acting as his guardian, put him in the Bishop Wescot Boys' School, Namkum, Ranchi, and Calvin Taluqdar's College, Lucknow. After the attainment of majority, he has been functioning as the "muthavalli" (chief executor) of the family trust.

The prince's wife passed away last year, leaving three sons and three daughters. Two daughters are married and the other children are in school or college.

Prince Hyderali Shah is a fluent speaker in Urdu. His principal hobbies are travel and reading. With Naxalite activity increasing in Calcutta and life becoming unsafe, he has moved to Lucknow to make it his new home.

After his visit to Mysore, during which he will make a trip to Devanahalli, birth-place of Tipu, three kms. from here, he is thinking of doing "something" for the welfare of the people, irrespective of caste or community. "Mind you, I am not interested in politics."

Tippu Sultan

Sir,—Some of the views expressed in these columns on Tippu Sultan seem to be based more on sentiments than on objectivity. Any Indian ruler who fought the British rule—or for that matter, French or Portuguese—whether he was a Hindu or a Muslim either to defend his throne or expand his rule rather than out of an altruistic desire for national freedom. Perhaps, some of them were so steeped in domestic traditions and culture as to instinctively abhor the new race and opposed them with amazing vehemence and tenacity. It is, therefore preposterous to identify this with the fight for the country's independence.

The ideas of freedom, liberty, etc. are Western thoughts that were brought and disseminated by the new rulers, which ironically enough prepared the ground for their eventual withdrawal from this sub-continent.

Hindu 9-6-73

A. V. Setti.

Madras.

Tipu Sultan

The Editor, The Times of India

Sir,—Of late, particularly after the publication of the recent historical novel 'The Sword of Tipu Sultan' by Bhagwan S. Gidwani, I have received a large number of enquiries from foreign countries about the location in India of original manuscripts, paintings, armour, relics and other memorabilia of and about Tipu Sultan.

It is proposed to publish a detailed list and inventory — to begin with in English, French and Spanish languages — of all original sources of information of Tipu Sultan, together with brief description of all relics, paintings, etc. in museums and other places of India which are connected with Tipu Sultan. Besides, all forts, buildings and monuments associated with Tipu Sultan will also be indicated.

May I through your columns request your readers and particularly curators of museums, librarians, archeologists and historians to furnish to me whatever information they can. Also appreciated will be information on any associations and societies formed in India to perpetuate Tipu Sultan's memory.

A. VADERAA
Consultant, Research and Reference Centre
Historical Dn.
E-24|25 NDSE Pt. II
New Delhi 110 049.

New Delhi, June 30.

July 18, 1977

Pensions to Tippu heirs

NEW DELHI, July 26 (UNI)

The lone survivor belonging to the Mysore family of Tippu Sultan, who valiantly fought the British, now gets a political pension of no more than Rs. 120 from the Government. Tippu Sultan's successor, Begum Aftab, lives in Tamil Nadu.

Freedom fighters of the Independence movement are enjoying political pensions of Rs. 2,400 or more per year. Such pensions were granted to many on the occasion of the silver jubilee of Indian Independence.

Another successor, belonging to the Sultan's Delhi family, is Mr. Hamid Shah, who receives Rs. 960 per year as political pension.

The surviving members of the Awadh Nawab's family numbering 86 receive political pensions ranging from Rs. 60 to Rs. 4,800 a year.

The Government also pays political pensions to 34 living successors of other Mughal rulers. These range from Rs. 65.20 to 247 a year, according to a statement laid in the Rajya Sabha today.

Hindu 3/6/73

A Tippu chronicle

TIPPU SULTAN'S MYSORE—An Economic Study, by M. H. Gopal, Popular Prakashan, Bombay-34, Rs. 20.

This is an economic survey of the revenue and expenditure pattern of Tippu, the Sultan of the Kingdom of Mysore, in the last quarter of the eighteenth century. The author gives a historical narrative, spread over five chapters: the sources of revenue, the pattern of expenditure, and the Over-all financial position at the end of his reign. An immense array of facts and materials, well documented from rare but precious historical records has been presented in a fascinating order applying the classificatory technique of modern public finance. It is rather difficult to apply the balance-sheet approach of a modern State to the personal and dynastic rule of Tippu Sultan. It may not be quite appropriate to interpret in applying the modern concept of education and to say that he favoured the Muslims in preference to others in building mosques in every town and making arrangements for regular reading (p.95). As a Muslim sovereign he favoured the Muslims whose services and loyalty were more dependable than others for the security of his kingdom, in peace and war. Obviously military expenses figured as the chief item of expenditure. History may be written either as a chronicle of events or as a hypothesis yet to be tested. The present study belongs to the former category and a concluding chapter is missing. The author's work, however is commendable for its originality and the wealth of materials collected and thought bestowed on it in arranging them in a methodical and meaningful order.

S. C. Joseph.

19th Nov. 1977 The Hindu Airmail Ed.

Books

The true image of Tipu Sultan

THE SWORD OF TIPU SULTAN: By Bhagwan S. Gidwani, Allied Publishers Ltd., Madras-600006 Rs. 45.

The past has always been a rich storehouse of material for writers and poets. To conjure up a forgotten era, vividly to evoke the exploits of a great soldier, his joys and sorrows, his successes and failures, and as it were, to bring him back to life is not the exclusive preserve of the historian. Indeed, as Aristotle observed, the artistic representation of history is a more scientific and serious pursuit than the exact writing of history. Historical fiction has always been more popular than factual history, and in recent years there has been a whole spate of historical novels. Irving Stone, to name only one writer, has done a most competent job of giving substance and shape to the shadowy figures of his heroes, by combining historical accuracy with imagination.

In writing history, facts are stated with scientific objectivity, and the writer then makes a subjective assessment of the motives and aims of his characters and the relationship of cause and effect between the events recalled. This is what Toynbee, Trevelyan, Macaulay, Churchill and others have done in dealing with the past. In fiction it is otherwise. The writer takes the facts, arrives at a judgment about the rights and wrongs the vices and virtues, the aims and ambitions of his dramatis personae, and then selects and arranges the facts to fit into the pattern of his narrative, rejecting those that are inconsistent or incompatible with his judgment or theory. He does not hesitate to invent new facts and incidents to give greater conviction and vividness to his story.

Mr. Gidwani, in writing "The Sword of Tipu Sultan," has chosen to rehabilitate the image of a remarkable personality of the 18th century. Tipu Sultan has been described in the history books written during the British Raj, as a savage despot whose consuming passion for power ultimately destroyed him. A chance encounter with a stranger in the British Museum, started Mr. Gidwani on a long trail of search for the truth about Tipu, and after 13 years of visiting libraries and record offices, reading books and manuscripts and interviewing people, he produced a historical novel which does credit to his labours and his talent for writing.

Tipu Sultan was no ordinary man. His father, Hyder Ali, a completely illiterate person, took employment in the service of the Prime Minister of Mysore. Though uneducated, he was possessed of a keen intellect, strong determination, courage of a high degree and, most important of all, shrewd common sense and an uncanny understanding of men and events. He soon rose to power, and in the course of a few years, not only supplanted his employer but succeeded in ousting the ruler and establishing himself as the Sultan of Mysore. His eldest son, Tipu grew up to be a prince who, according to the custom of those days, was instructed in the arts of war and was, in addition, taught religion, philosophy and literature by Hindu and Muslim tutors. He acquired a large library and could converse fluently in Urdu, Persian and Kanarese. He learnt how to compel the obedience of his subordinates and inspire their confidence, the twin virtues of a true commander.

Tipu, more than many of his contemporaries, was a true patriot. He recognised that the British were the real enemies of the Indian people and their independence, and it was they against whom he must contend, and not against his rivals, the Marathas and the Nizam of Hyderabad. To achieve his aim, he sent emissaries to France, Turkey and Afghanistan, and entered into peace treaties with the Marathas and the Nizam. These treaties, were short lived. Between wars with the British, he strove to improve the economy of his dominions. He protected the peasantry and rewarded their labours. He was not a religious bigot, like so many Muslim rulers of those times. There were no wholesale conversions of non-Muslims and he made numerous grants of land to Hindu temples. It was the treachery and the self-seeking ambition of his friends and neighbours that ultimately led to his downfall. But he died fighting and defending his capital, like a true valiant soldier.

Mr. Gidwani's narrative clothes this bare skeleton of facts in attractive raiment which draws and holds the reader's interest throughout and displays before him the real Tipu Sultan, an affectionate and dutiful son, a loving husband and a fond father. His joys and sorrows, his triumphs and defeats, his too innocent acceptances of professions of sincerity and his human frailties ... texture of the sto... that is at once ... tive. But Mr. Gidw... late or transcend ... His statements are ... ed by historical ... purpose of gover... is to establish ord... as head of the ... first social servant ... dependent on the ... subjects. The ... Code of Law and ... quarrel with our ... with ourselves. The ... and buckler, and ... furnish us with all ... the hostile strength ... exclusively for its ... He issued a decree ... whipping be the ... fessions or as pu... pugnant to huma... They do not achie... They dishonour ... whose name they ...

And yet, when ... intimate and ... of Tipu's wedding ... wani can draw on ... and conjure up ... the tenderness and ... a young lover. ... that Ruqayya and ... other on the ... Quietly they lay ... bed, their though... re-enact the drea... and thence to retu... of the soft-lit be... the distant mus... heard. They move... hurriedly, and to... ed the night ... tapestry of love ...

Mr. Gidwani ... with a wealth of ... researches revea... a fitting tribute ... of a great patriot ... fought the forei... and strove to fre... their domination ... plunder. Some ... find here a less... our leading po... and take to hea...

Justice ...

19-11 ... The Hi...

THE SWORD OF TIPU SULTAN by Bhagwan S. Gidwani, Allied Publishers, 1976, Rs. 45.

IT is, of course, for the sociologists to tell us, but one can't wholly resist speculating. Could it be that the Indian sense of time and the despairing cycle of rebirths *have together bred in us a feeling of distance from physical objects and events that even scholarship cannot always overcome? Or is it* that human action, whatever its present importance, partaking as it does in the general perspective of the transicence of all things, is so trivial that it is better endured than remembered? It is worth pondering that despite the tireless claims of our leaders and teachers to a great culture and a colourful history enriched by a variety and drama that only a sub-continent can support, there has been such little recreating of history as lived.

Gidwani is aware of this. He has dedicated this book among others to "the Country which lacks a historian," "to Men whom history owes rehabilitation", not forgetting "the Youth of India who must be told the Truth." It has also puzzled him that "barely two centuries ago Tipu lived and died" and yet there is "so much ambiguity, so much contradictory and conflicting testimony that it seemed that between us and Tipu Sultan there would always be a gulf of mystery". So he went to the primary sources in English, French, Dutch, Persian, Turkish and Portuguese apart from the numerous secondary ones. He began an historical work which he abandoned halfway from the "realisation that history by itself would prove to be a poor medium", for history as he knew it "served to retain not the fire but the ashes of the past". Gidwani's purpose, on the other hand, was to "recapture in our imagination all that Tipu lived and died for". Hence this historical novel.

Both for a hero and a period a professional novelist could not have chosen better. What were the times like? The last great Indian emperor had died nearly a century ago, the sun had definitely set on the Mughal empire and nothing comparable had risen in its place. Delhi did not hold and control anymore. Nadir Shah had sacked it. The Marathas who had promised so well were by now a house divided. As leading contenders for a northern empire they were willing to negotiate and offer leverage to others in the south. The only worrying element in the landscape was Mysore, saved and strengthened by Haider Ali and passed on to his son Tipu. And Tipu kept it on the boil. All round him was suspicion and uncertainty. His fath... ...ly

proved that not ... growing reput... whose performa... and awed the ... British could be ... diplomacy and ... Had not Haider ... a coalition with ... the Nizam, burn... the Carnatic and ... the hearts of the ... anything, was ... fierce than his ... deficient in dip... quently more ... General, not on... his father, he ... the British bot... in manoeuvre ... of the moveme... name dominate... cords of the pe...

With so muc... what does Gid... of piety. Gidw... under conside... constraints. His ... is to build the ... heart's desire. ... grant that such ... extra-historical ... dominant ... does seem a pity ... years of resea... use his materia... than giving ... views. Gidwani ... Tipu may be ... him as "the fi... believer in co... even an apostle ... forced by circu... battlefield. Such ... called for. Many ... to think of Ti...

M...

... Gabriel (revie... of the Tipu S... carefully read ... historians have ... has read the "S... ...n" with equal ... has attempted t... you, the Tige... who will come fo... ...gour.—Yours et...

MOHD. IS... Karim, Delhi.

II

...alist is permitte... with truth wh... not. If, there ... in his novel ... ...pu Sultan", prese... portrait of Tipu S... Dec. 19), I am ... ...ratulate him but ... believe him.—...

MAMTA SAN...

III

...pained to read ... ...iew (Dec. 19) an... concluding ... he ridicules ... ...entation by Bhag... as a nationalist ... communal harm... ...on to say that "M... ...lent to think of ... implying clearly, ...rced from piety, ...ony, nationalism ... tolerance and ...

...hat Gabriel has t... by what the misg... ...ated historians w... Sultan. Clearly, B... ...ani is also motiva... ...ot misguided. In ... ...pu Sultan", he ... true, authentic ... Sultan, even tho... passion, fury ... language he ... etc.,

S. C. BANS...
... Gali,
... Pahar Ganj.

IV

...ost surprising, if ... that M. C. Gab... in his review ... ...wan S. Gidwani ... "private views" wh... Tipu as a nationa... ...llover in commu... ...c. 19).

...d view of Tipu S... ...dwani's private ... by millions of ... and women, includ... ... Indira Gandhi ... ... Rajya Sabha ...

... that the full text ... ...inister's quotation ... appears in Gidwan... based on extensi... ...ng research fr...

H...

...ARREN HASTIN... ...eneral, made the ... *...suits regardi... ...ste and other rel... ...ons, the laws of t... ...Mohammedans ... Shastras) with re... invariably adher...*

This Full Page

Full Page

Contd. this

July 27, 197[illegible] — Organiser

587

7-11- Hin

LETTERS Tipu Sultan in p

Indus...

...ilities are ... he story ... once adm... r. Gidwan... nscend h... nts are a... rical rec... governme... sh order, ... the gove... servant, ... on the s... he extr... v and Co... h our sub... ves. They ... r. and h... with all t... strength ... for its f... a decree; ... be they ... as punis... humanity ... t achieve ... onour t... he they a... when it ... nd unrec... vedding ... raw on hi... e up all ... ness and ... over. "Th... va and Tip... the m... ey lay in ... thought ... e dreams ... to return ... t-lit bede... music ... moved ... and toget... ght into ... love an... vani bring... lth of de... revealed ... ribute to ... patriot w... foreign ... to free hi... ination ... ne read... lesson w... politic... heart. ...

ustice G... etc.

... C. Gabriel (review of ... of the Tipu Sultan", ... carefully read what ... historians have said. ... has read the "Sword ... " with equal care ... has attempted to re- ... you, the Tiger will ... he will come forward ... —Yours etc.,

MOHD. ISMAIL

... Karim, ... Delhi.

II

... is permitted to ... with truth which a ... is not. If, therefore, ... in his novel "The ... Sultan", presented ... portrait of Tipu Sultan ... Dec. 19), I am pre- ... congratulate him but not ... believe him.—Yours

MAMTA SANTANI

... ...ity.

III

... pained to read M. C. ... (Dec. 19) and in ... concluding para- ... he ridicules Tipu ... presentation by Bhagwan ... as a nationalist and ... communal harmony. ... on to say that "Many ... to think of Tipu ... implying clearly, that ... from piety, com- ... nationalism and ... of tolerance and non- ...

... Gabriel has been ... by what the misguid- ... historians wrote ... Sultan. Clearly, Bhag- ... is also motivated ... misguided. In his ... Sultan", he has ... true, authentic pic- ... Sultan, even though ... passion, fury and ... language he has ... etc.,

S. C. BANSAL

... Gali, ... Pahar Ganj.

IV

... most surprising, if not ... that M. C. Gabriel ... in his review— that ... S. Gidwani is ... "private views" when ... Tipu as a nationalist ... believer in communal ... 19). ... view of Tipu Sul- ... Gidwani's private view ... by millions of our ... and women, including ... Indira Gandhi vide ... Rajya Sabha on ...

... that the full text of ... Minister's quotation in ... appears in Gidwani's ... based on extensive ... research from Indian, British, French, Turkish, Persian and Portuguese sources, author Gidwani has given Tipu Sultan's observations on nationalism, cultural continuity of India, communal harmony, rights of man etc. The view which Gidwani holds of Tipu Sultan is held by all enlightened and well-informed Indians, even though the British historians may have tried to tell us something different.—Yours etc.,

BAL MANOHAR GUPTA

M-4, Hauz Khas Enclave,
New Delhi.

V

Sir,—I can understand if not justify the irritation which M. C. Gabriel feels in his review of the book "Sword of Tipu Sultan", by Bhagwan S. Gidwani (Dec. 19). Gidwani shatters age-old beliefs about Tipu Sultan. He does so persuasively, almost convincingly.

He portrays Tipu as a humane and enlightened ruler who cared for the welfare of the masses. The picture that emerges is of a great human being who believed that all religions deserve equal respect, who was opposed to colonialism and was a firm believer in the rights of man.

There are very few who like their age-old beliefs to be shattered. Personally, I was charmed but possibly I belong to a minority. Critic Gabriel, understandably perhaps, is irritated and angry. After all, all the works on his shelves would tell a different story. I applaud Gidwani's effort. He has produced a masterpiece. But he would have found greater acceptability with literary critics if he had curbed his revolutionary spirit and given us his Tipu in small doses.—Yours etc.,

NARAIN SHYAMDAS

C-186, Defence Colony,
New Delhi.

VI

Sir,—I was interested to see the review by M. C. Gabriel of "The Sword of Tipu Sultan" by Bhagwan S. Gidwani (Dec. 19). It does not do justice to the superb and masterly historical work.

The novel is a vivid portrayal of the drama of Tipu's times and recaptures the amazing spirit of Tipu Sultan. I am also satisfied that it is based on extensive research and original sources and is thus an original contribution to historical literature which gives new insights into the character of its hero and the period in which he lived. There are four other aspects which also must be noted in regard to this novel. These are as follows:

Gidwani has obviously written the book with a mission. In correcting the distortions of history, he has blazed a trail which, hopefully, many authors would follow.

I do not think that there is any other historical novel or, for that matter, any book published in or on India which explains so elegantly the continuity of Indian culture and has such a moving appeal for national integration and unity.

The publication of Gidwani's "Sword of Tipu Sultan" marks the beginning of a new era in the writing of historical novels in India. Unless I am very much mistaken no historical novel has ever been written before by an Indian author on an Indian scene in the English language.

The novel reveals author Gidwani's ability for painstaking research over the years as also his reflective and probing mind. More than that, the novel reveals his abundant love for his country. With feeling and sensitivity, he has captured the one lesson which the past history of this unhappy land had taught Tipu Sultan: that India was weakened not so much by an outside power but by the enemy within us, the peril within us, the sickness within us—disunity. Gidwani demonstrates to us that this lesson is as valid today as it was in Tipu's times.—Yours etc.,

INNDER SEN

Research and Reference Centre,
Historical Division, L-1/11, Hauz Khas Enclave,
New Delhi.

Hindustan Times 26-12-1976

...t notwith... reputation ... formance ... the India... uld be be... and on ... Haider Ali ... with the ... burst on ... tic and st... of the Br... was more ... n his fath... n diploma... ore reckl... ot only d... he com... both by ... avre and ... vement. S... minates ... he period. ... much ... Gidwani ... Gidwani ... nsiderable ... His ef... the pa... sire. B... such co... rical. An... in this ... a pity th... research ... aterial to ... g us ... idwani's ... be ele... he first ... n comm... apostle ... circum... Such p... Many w... of Tipu ...

M. ...

WARREN HASTINGS, the first Governor-General, made the British approach clear: "In suits regarding inheritance, marriage, caste and other religious usages and institutions, the laws of the Quran with respect to the Mohammedans and those of the Shaster (Shastras) with regard to the Gentoos will be invariably adhered to..."

Sept. 15, 1977. Hindustan Times

Deccan Herald

Tipu a symbol of secularism

By A Staff Reporter

BANGALORE, July 15. — Tipu Sultan was one of the shining symbols of secularism on a par with Emperor Ashoka, Industries Minister S. M. Krishna said here today while paying tributes to the glorious hero of Karnataka and staunch defender of the country's freedom.

Mr. Krishna was releasing the 50 paise commemoration stamp of Tipu Sultan at the Glass House in the Lalbagh at a function organised by the Central Muslim Association of Mysore to celebrate Tipu Sultan's Day.

Mr. M. R. Krishnan, Postmaster-General of the Karnataka Circle, presented the special stamp to the Minister, saying that the Postal Department had not only honoured itself by issuing the stamp, but that the nation too had been honoured.

LONG OVERDUE

The P and T Department also brought out a Re. one stamp of Max Mueller and 25 paise stamp of Kandukuri Veeresalingam of Andhra under the personalities stamps series. The department has also opened a sales counter at the Glass House and sold the stamps with cancellation seals.

Observing that the issue of a stamp commemorating Tipu Sultan was long overdue, Mr. Krishna said that he was a multi-dimensional personality. The Temple of Sri Ranganathaswamy at Srirangapatna stood as an eternal monument of what Tipu Sultan stood for. It was the duty of Indian historians to present a true and faithful account of Indian history and delineate the lives of such great men in the correct perspective, he added.

Mr. Azeez Sait, Chairman of the Tourism Development Corporation, who presided over the function, suggested that a research institution in the name of Tipu Sultan for the development of various languages spoken in the South and also Sanskrit, Urdu and Persian, should be set up in Srirangapatna.

Col. A. R. Bijly, President of the Association, welcomed the gathering. Mr. Ismail Tabish, MLC, proposed a vote of thanks.

Tippu's Tolerance

Sir,—This refers to Major Radhakrishnan's letter (May 26). Few know that Tippu Sultan had gifted as many as 57 landed properties for construction of Hindu temples in different parts of South Malabar and Cochin (exclusive of North Malabar) in Kerala, including the property on which the renowned Guruvayoor temple now stands. The facts, supported by Government records in the Collectorate of Calicut were brought to light by the Kerala historian, Dr. C. K. Kareem. Besides, Tippu had lavishly contributed to charitable organisations, orphanages and temples in Mysore State.

No British historian has been impartial or factually accurate in recording the true and precise politics of pre-Independence India.

C. K. Ah[illegible]

4/6/73

TIPU SULTAN

A facsimile of the stamp of Tipu Sultan recently issued by the Government with the words a "fighter of freedom...." has been published in the newspapers.

However, a study of history shows that he was not a freedom fighter but a TRAITOR as is evident from the following lines:

"In the Autumn of 1796 Shah Zaman (from Persia, son of Taimur and grandson of Ahmad Shah Abdali) crossed the Indus...with over 30,000 men and was assured of collaboration from many quarters notably by Nizamud-din-Khan of Kasur, Sahib Singh of Patiala, the Wazir of Oudh, Rohillas and Tipu Sultan of Mysore" (Vide "A History of the Sikhs, by Khushwant Singh Vol. I Pages 191 and 192).

However this is not the only case of distortion of history by official quarters in recent times. There has been resentment over the news item "Buddha had three wives" — which says that a Punjab text book mentions that "the Ramayana and the Mahabharata are based on fiction and fantasy and that the first Battle of Panipat was fought between the Marathas and the British".

I appreciate the protest mounted by the Arya Pratinidhi Sabha forcing withdrawal of the book. At the same time, it is clear that the Chief Minister is not fully conversant with the facts of the history. The same is evident from the visit he paid to a mosque on its 400th anniversary, in Sirhind, because it was built by Shaikh Ahmad Sirhindi who wrote in strong terms to Jahangir against the Guru (Arjan Dev)...and for persecution of infidels (Hindus)". (Vide History of the Sikhs; Khushwant Singh Vol. I p. 59).

Dr. Pars Ram Chhibber,
145-B Amar Colony,
New Delhi-24.

The Minorities

Sir,—This has reference to the letter of Dr. S. S. Gandhekar (May 15), the contents of which are, to use his own words, a travesty of truth. Where do Muslims in their majority show their teeth? Exclude Pakistan, over which on both sides there is bound to be mutual recriminations because of the partition and its aftermath. The Eastern and Far Eastern countries have all a very sizable Muslim majority and a negligible Hindu population. But there is a cordiality of relationship based on a common culture of the sub-continent wherefrom the Muslims or Hindus migrated in those days. Likewise, Indians, regardless of their religious faith, have only praise for the people of the Middle East where the Indians are respected and their service is always welcome. Where is the question of showing their teeth?

Regarding Hyder Ali or Tippu of Mysore, history is replete with evidence and instances to illustrate their broad outlook and high degree of religious tolerance. The ancient Shri Ranganatha Temple just near the "dungeon" at Srirangapatnam is an eloquent example to show Tippu's religious tolerance. He was said to have made liberal grants to that temple. Tippu's trusted lieutenant was one Poornayya who was not a Muslim. The coins he minted and now exhibited in his wooden palace bear inscriptions suggestive of Hindu culture. Apart from the British, his arch enemies were only Muslims viz., the Nawab of Arcot and the Nizam, who were aiding and assisting the British.

Had Tippu not been anti-British, would he have received French assistance? He was friendly with Napolean to resist the British. He laid down his life in the battlefield against the British. His supreme sacrifice is sufficient to prove his part in the struggle for the cause of freedom.

About Harijans, what Dr. Gandhekar has stated is not true. As far as the Judiciary is concerned, the presiding officers belonging to that community do not lag behind in merit and on the other hand they are uniformly found to be unprovoked and equally subtle. Their caste is neither felt nor known.

S. K. Hassan Meeran.

Madras.

Refer to the book:- Tipu Sultan X'Rayed.

[signature]

THE COORG RECORDS

AND

ALBUM

Note:- PLEASE HANDLE CAREFULLY

(9)

I. M. Muthana 15/8/1972

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

Directorate of Archæology & Museums in Karnataka
LIBRARY
MYSORE
Class No. 112/2
Book No. 1
Acc. No. W. I. M. Muthana

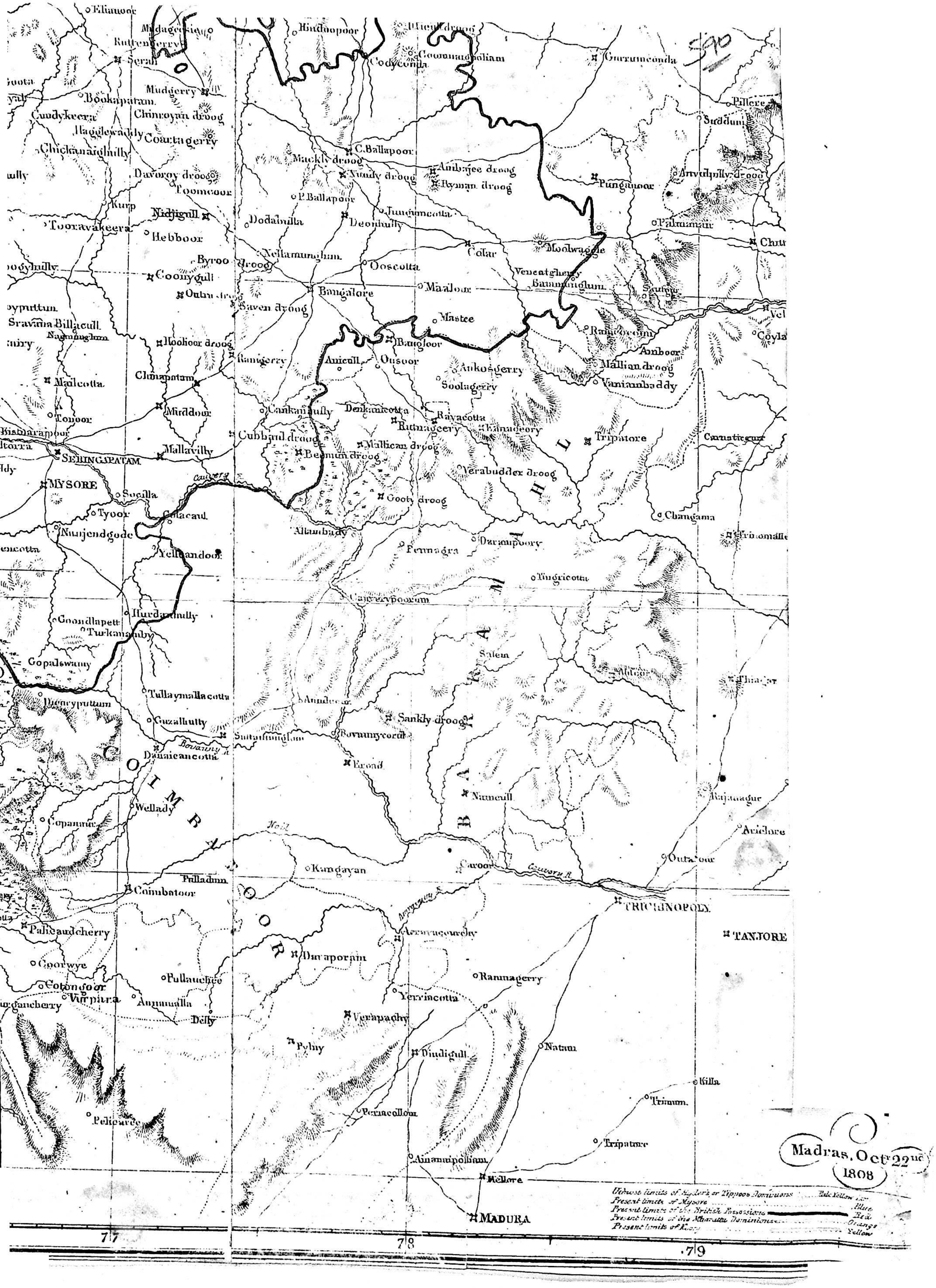

Hindoopoor
Gurrumconda
Pillere
Suddum
C. Ballapoor
Nundy droog
Macklydroog
Aubajee droog
Ryman droog
Punganoor
P. Ballapoor
Dodabilla
Deonhully
Palmanair
Chittoor
Colar
Moolwagle
Nidjigull
Hebboor
Tooravakeera
Cooniygull
Oscotta
Bangalore
Savendroog
Mastee
Ramgerry
Ouscor
Bauglour
AniculL
Ankosgerry
Soolagerry
Chinapatam
Mailcotta
Tonoor
Mirddoor
Cankanhully
Denkanicotta
Rayacotta
Ratnagerry
Kistnagerry
Tripatore
Vaniambaddy
Amboor
Mallian droog
Carnaticgur
Cubbaul droog
Mallavilly
SERINGAPATAM
MYSORE
Socilla
Tyoor
Nunjendgode
Yelliandoor
Allambady
Pennagra
Darampoory
Verabudder droog
Gooty droog
Changama
Yingricotta
Hurdanhully
Goondlapett
Turkanamby
Gopalswamy
Salem
Tullaymallacotta
Guzalhutty
Sunkly droog
Bovanny
Bovannycoral
Sattiamunglum
Danaicancotta
Eroad
COIMBATOOR
BARAMAHL
Namcull
Wellady
Copaunur
Rajanagur
Arielore
Kangayan
Caroor
Cavery R.
Coimbatoor
Pulladum
Palicaudcherry
TRICHINOPOLY
TANJORE
Aravacourchy
Darapoorum
Rammagerry
Yerrincotta
Verapachy
Pullauchee
Annamalla
Delly
Pylny
Dindigull
Natam
Killa
Tirumun
Periacoollam
Tripatore
Ainamanpolliam
Mellore
MADURA
Pelicaree
Madras, Octr 22nd 1808
Utmost limits of Hyder's or Tippoo's Dominions ... Pale Yellow
Present limits of Mysore ... Blue
Present limits of the British Possessions ... Red
Present limits of the Mharatta Dominions ... Orange
Present limits of Koorg ... Yellow
77
78
79

Note:- The Curator has full authority to display this file, and he may also refuse to show this to individuals at his own discretion.

[signature]
13th Aug. 1974.

591

The

Coorg Records

and

Album

DIRECTORATE OF ARCHAEOLOGY & MUSEUMS
LIBRARY
PALACE COMPLEX, MYSORE.

.M

```
FORTRAN IV G LEVEL 20          BLK DATA          DATE = 74066          14/11/44
      BLOCK DATA
      IMPLICIT LOGICAL(A-C),LOGICAL*1(D-H),INTEGER(I-N),INTEGER*2(O-Z)
      COMMON/GAN/EA(96),EB(96),QA,QB,RA,RB,I,S,T,U,D1,DYPE(4),X,XA
      DATA DYPE/' ','.','D','X'/
      END
```

Contents.

No: 232 to 240 — Maps—of various times of the past.
" 1 to 8 — Photographs of the inscriptions.
" 9 to 10 — Photo of the Raja's writing, & the last portion of the treaty of Srirangapatna — in 1799.
" 11 — The first page of the Kannada version of the "Rajendraname".
" 12 — A copy of the letter from the archives of the House of Lords - U.K.
" 13 to 16 — Copy of the paintings of the Coorg Rajas.
" 17 — A rare photograph of Princess Gowramma — (taken in 1860).
" 18 — Queen Victoria's letter to Lady Login about Gowramma.
" 19 to 169 — Photographs of various aspects of Coorg life and sceneries.
" 170 to 176 — A male costume parade — (Some leading Kodavas in pictures).
" 177 to 187 — The cuttings of pictures from the "Illustrated Weekly of India".
" 188 — Photo-copy — "Times" - London - Raja's case in the House of Lords.
" 189 — " " "Morning Post" " " Article on "Christianity in India"
" 241 — Report on Education in Coorg — in 1862-63.
" 190 — Time-Table of Mercara Central School - 1872 - a copy.
" 242 — A copy of the proceedings of the Chief Commissioner - 1890.
" 191 — A cutting from the Encyclopaedia Britanica - 1961 - (Ref: Coorg).
" " A list of those granted King's Commission in India for the first time — and they include Gen. Cariappa & Brig. Ponnappa.
" 197 A copy of the review in The Hindu on the book published in 1953 — A Tiny Model State of South India.
" 194 A full report on the Viceroy Lord Irwin's visit to Coorg in the year — 1929.
" 195 A newspaper report on the Bill granting responsible Government to Part C States, including Coorg.
" 196 A copy read at the session of the All India History Congress held at Jaipur in 1951 by Dr. I. M. Muthanna.
" 197 to 199 Some papers concerning the responsible government of Coorg, & also a copy of the appeal by all the 24 members to keep Coorg as a separate unit.
" 200 to 204 Some more papers concerning the above subject!
" 207 A newspaper picture of Dhanalaxmi.
" 208 to 211 Some important cuttings and sheets of the "KODAGU" Weekly that carried the story of the affairs prior to the merger of the district into Karnataka in 1956.
" 216 to 239 Some newspaper reviews on the book "A Tiny Model State of South India" and some more newspaper articles about Coorg, or concerning Coorg.

No. 232

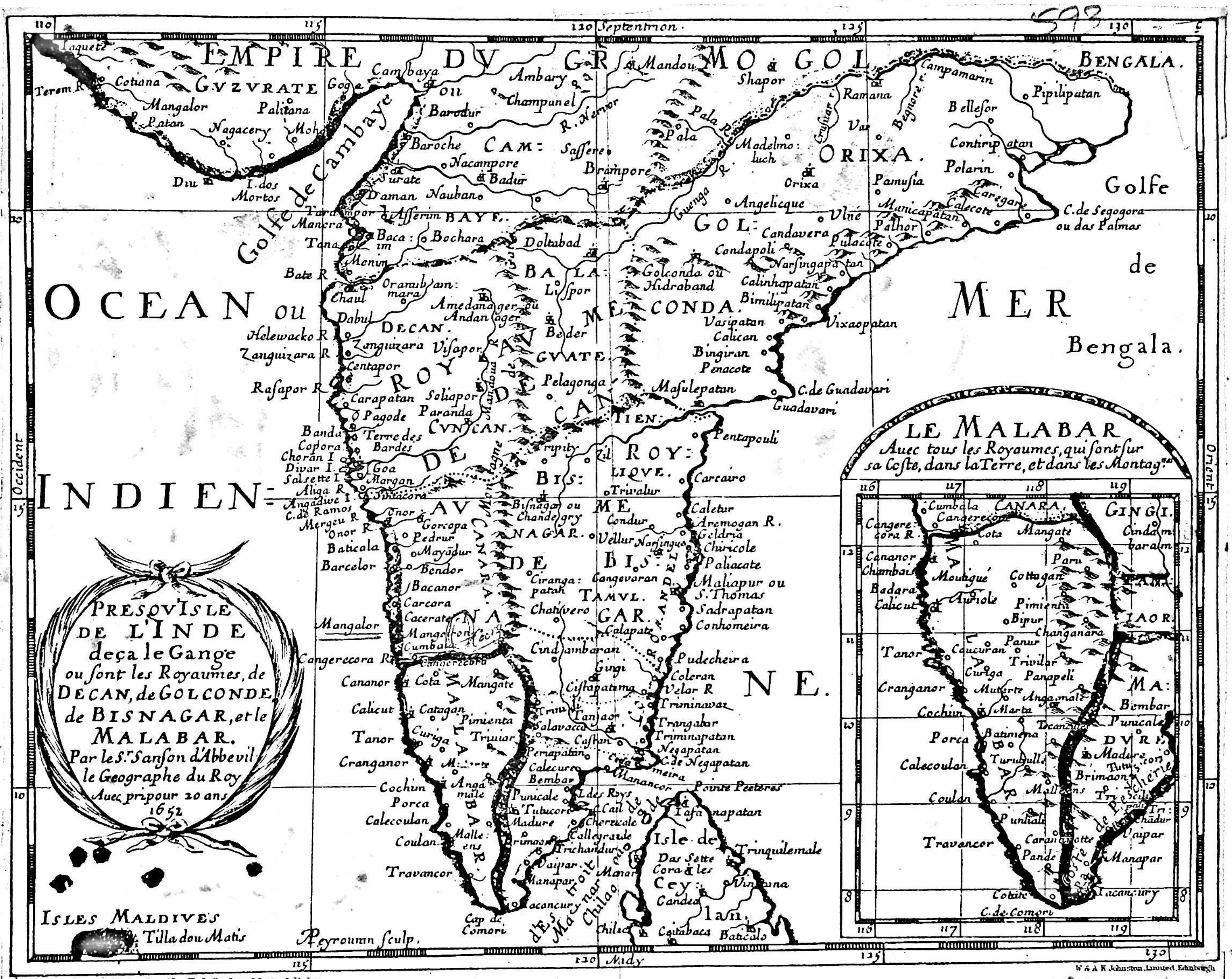

Longmans, Green & Co London, New York, Bombay, Calcutta & Madras.

W & A K Johnston Limited Edinburgh

THE INDIAN PENINSULA: PORTUGUESE PERIOD.

The Original will be found in "L'Asie en plusieurs Cartes," par le Sieur Sanson d'Abbeville, Geographe d'ordinaire du Roy—Paris, 1652.

The Portuguese Map of the Indian Peninsula - 1652 A.D.
(Coorg or none of the Coorg names of the places are found marked in this map. The area must have been under Ikkeri kingdom at that time.)

Presented to the Mahatma Gandhi Library, Fort, Mercara, Coorg.

I. M. Muthanna
July 1972.

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
~~PHONE: 325-3573~~

MYSORE

AND

COORG

No. 233

By C. U. Aitchison B.C.S.
Under Secretary to Govt. of India,
Vol. IX Page.

Scale 1 Inch = 16 Miles or $\frac{1}{1,013,760}$

10 5 0 10 20 30 40 50 60 70

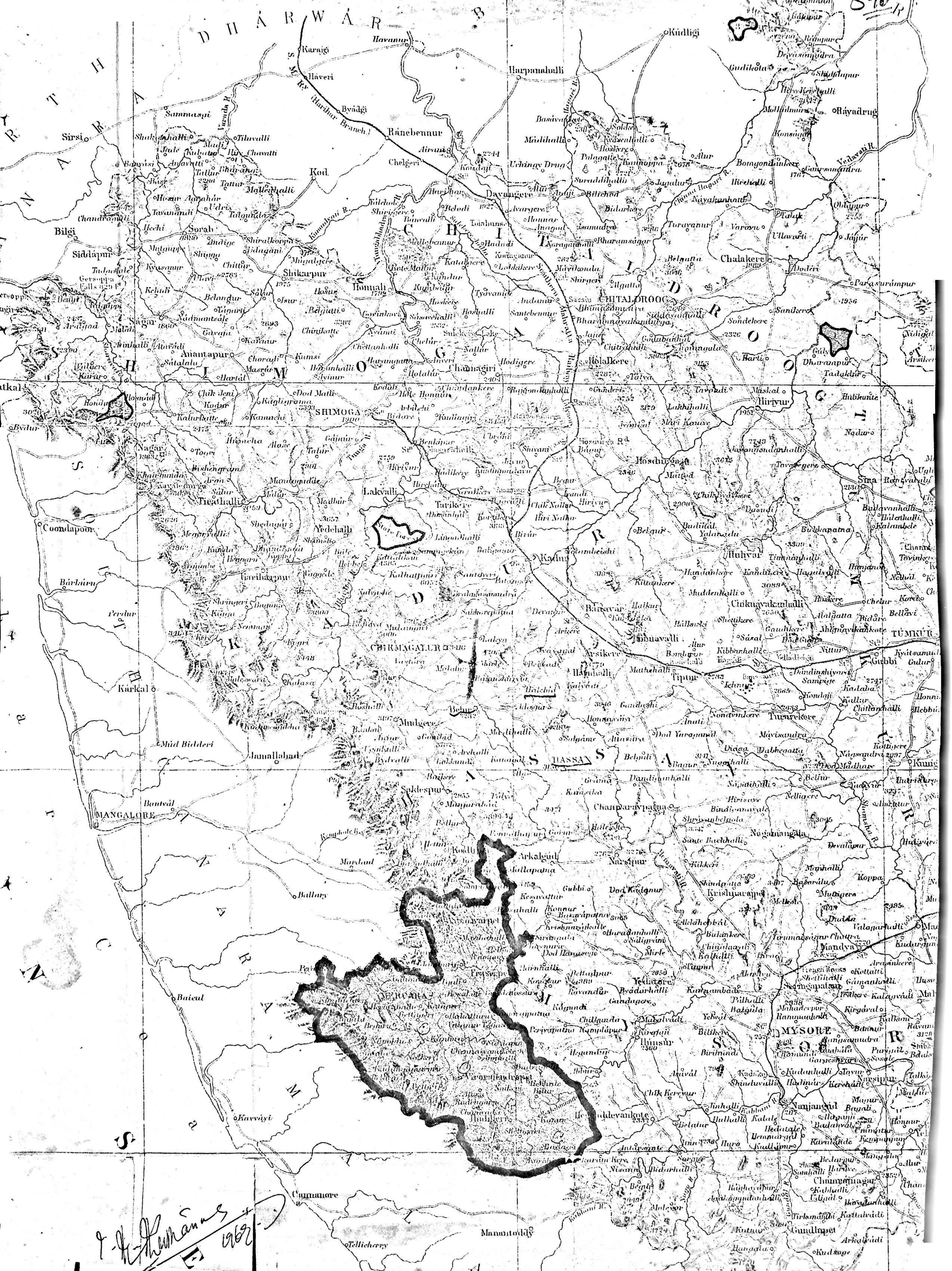

DR. I. M MUTHANA

598

```
XXSYSUT1 DD UNIT=2314,DISP=(NEW,DELETE),SPACE=(CYL,(1,1),RLSE)
XXSYSUT2 DD UNIT=2314,DISP=(NEW,DELETE),SPACE=(CYL,(1,1),RLSE)
XXSYSUT3 DD UNIT=2314,DISP=(NEW,DELETE),SPACE=(CYL,(1,1),RLSE)
XXSYSPRINT DD SYSOUT=&PRINT,DCB=(RECFM=FBA,LRECL=121,BLKSIZE=7260),
IEF653I SUBSTITUTION JCL - SYSOUT=C,DCB=(RECFM=FBA,LRECL=121,BLKSIZE=7260),
XX SPACE=(TRK,(10,2),RLSE)
XXSYSPUNCH DD DUMMY
XXSYSLIN DD DSNAME=*.FORT.SYSLIN,DISP=(MOD,PASS),DCB=BLKSIZE=400
//ASM.SYSIN DD *
IEF236I ALLOC. FOR A134GANA ASM
IEF237I 136   ALLOCATED TO STEPLIB
IEF237I 137   ALLOCATED TO SYSLIB
IEF237I 141   ALLOCATED TO SYSUT1
IEF237I 141   ALLOCATED TO SYSUT2
IEF237I 141   ALLOCATED TO SYSUT3
IEF237I 140   ALLOCATED TO SYSPRINT
IEF237I 141   ALLOCATED TO SYSLIN
IEF237I 140   ALLOCATED TO SYSIN
```

Map
Illustrative of the History
of the Life & Times of
Hyder Ally Khan, & his Descendants
Exhibiting the utmost Extent
of the
MYSORE DOMINIONS
under that Family
and the Principal Places connected with
THE TRANSACTIONS OF THAT PERIOD
down to 1799.
10 20 30 40 50 60
British Miles.
74
75
76
Bydnoor
Kirmoonshver
Coondapoor
Munoo
Barcoor
Darria Bahadur Gur
Brummawara
Minaw Gurr
Moolky
Soorteecull
Mangalore
Munjaseer
Coombla
Chandergherry
Baicull
Hossdroog
Nellisee
Mount Delly
Cananore
Tellycherry
Mahe
Coilande
Calicut
Beypoor
Tannore
Pondiangerry
Eerpunda
Penani
Silwye or Chitwa
Wullipurangary
Papanaur
Cranganore
Aycutta
Cochin
Travancore
BEDNOOR or NUGGUR
Argan
Agra
Coully droog
Gaurnoor
Hospett
Mailgapett
Danwas
Sheemogga
Benkypoor
Adjimpoor
Turrykaira
Truckovully
Coppa droog
Cuddoor
Sukrapatnam
Moolungerry
Chickmoogloor
Calsa Conda
Hostara
Kareull
Belloor
HALLABEDE
Ballabrai droog
Gonybeed
Jumma'labad
Goorpoor
Buntwalla
Hassan
Gram
Maharaje droog
Munjerabad
Arkulgode
Nursipoor
Cuddaba
Pootoor
Mookoor
Puddavanoor
Adooroo
Bandedurka
Soobramunny Hill
Saligram
Tallaneiree
Markaree
Tallacauvery
Betadapoor
Seedaseer
Periapatam
Naiknaur
Veera Rajunderpett
Ghorkeree
Arkulgeree
Eercoor
Lakadycotta
Tanamoorlycotta
New Lakaree Cotta
Taubacherry
Nellumbhoor
Whorrumpooram
Terowunngary
Cheerpoolchi
Ramgerry
Tarlella
Kyeaud
Sawear or Chawgaut
Peroor
Chatnaur
Hurnhully
Gurdanger
Vazier
Hossdroo
Dieu Cotta
Cauvery R.
Vadavutty R.

```
                         COMMON BLOCK /CHESS1   / MAP SIZE      DE
SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION
EA               0    EB              60    QA              C0    QB              C2    RA              C4
RB              C6    I               C8    S               CC    T               CE    U               D0
D1              D2    DYPE            D4    X               DA    XA              DC

                         COMMON BLOCK /CHESS2   / MAP SIZE      80
SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION
BOARD            0

                         SCALAR MAP
SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION    SYMBOL    LOCATION
II              A4

*OPTIONS IN EFFECT*  NOID,EBCDIC,SOURCE,NOLIST,NODECK,LOAD,MAP
*OPTIONS IN EFFECT*  NAME = POSITI  , LINECNT =       62
*STATISTICS*    SOURCE STATEMENTS =       30,PROGRAM SIZE =       618
*STATISTICS*  NO DIAGNOSTICS GENERATED

*STATISTICS*  NO DIAGNOSTICS THIS STEP 0
```

Map by Col. Wilkes.
Western part of Hyder Ali's Kingdom.
I. M. Muthanna 1962

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

No: 234
597

599

COMMON BLOCK /OANA / MAP SIZE DC

SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION
EA	0	EB	60	QA	C0	QB	C2	RA	C4
RB	C6							U	D0
O1	D2								

SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION
Y	BC		

*OPTIONS IN EFFEC
*OPTIONS IN EFFEC
STATISTICS S
STATISTICS NO

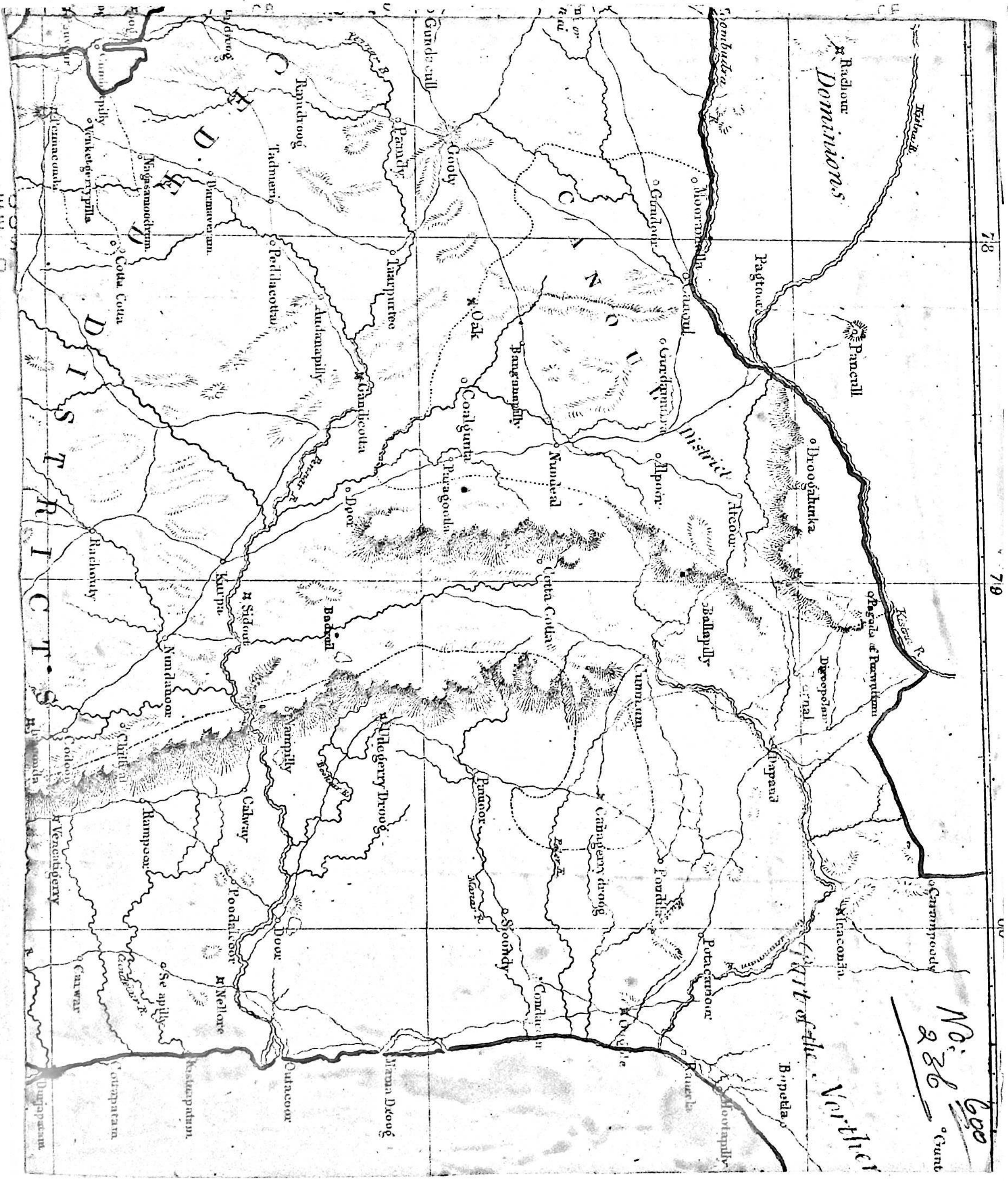

No: 235

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

1968

603

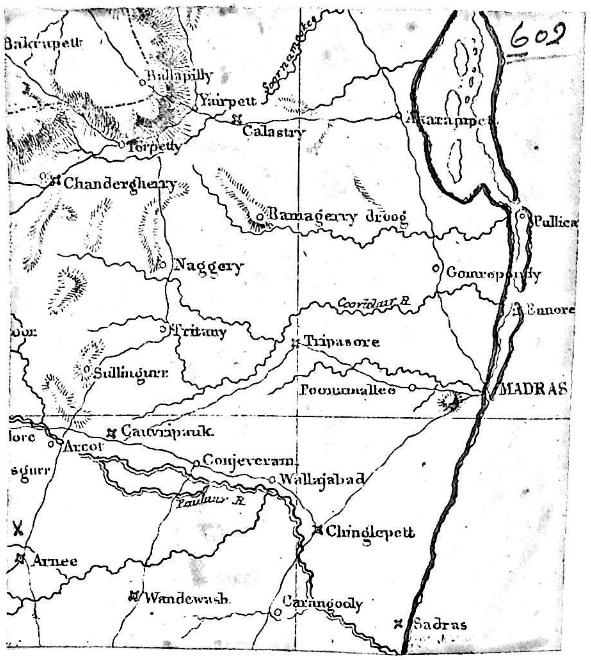

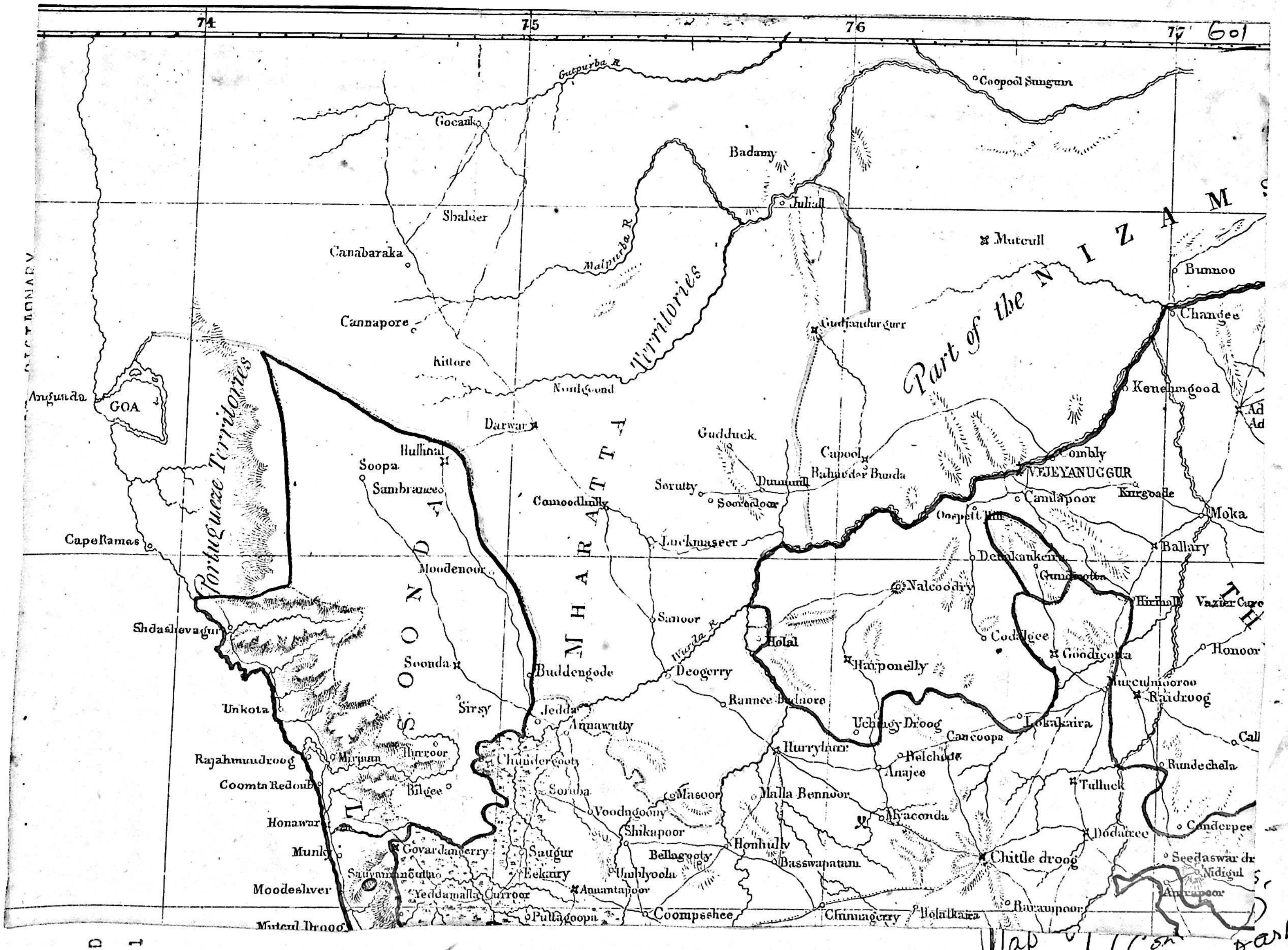

Map of Northern part / North Eastern part of Ancient Mysore.
I. M. Muthana
1968.

PAGE 1 -
13 MAR 72
SYMBOL TYPE ID
COMPO SD 01

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.), B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

"Colonel W... WELLINGTON'S CAMPAIGNS IN INDIA"

Gov No: 237

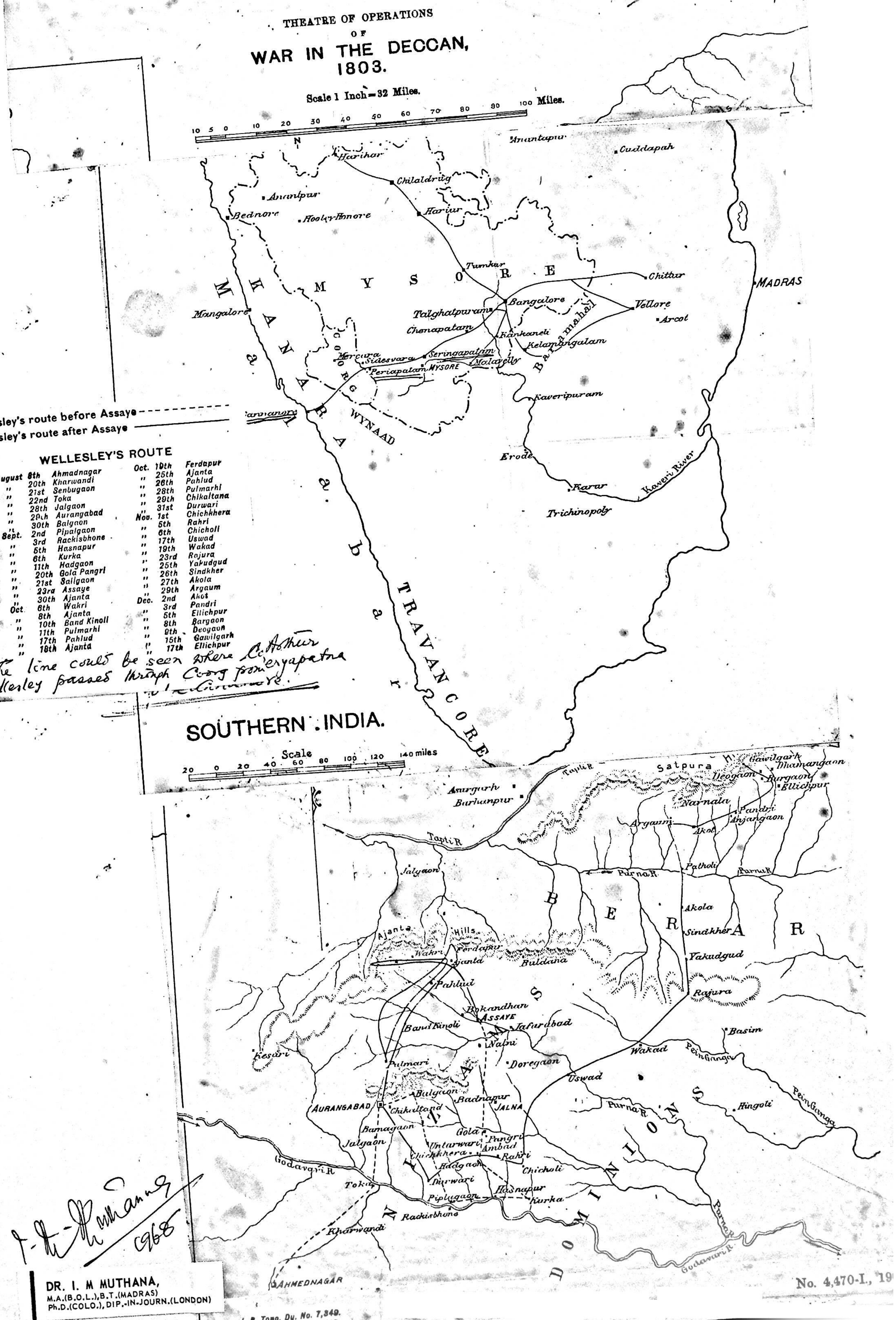

Wellesley's route before Assaye - - - - - -

Wellesley's route after Assaye ————

WELLESLEY'S ROUTE

August	8th	Ahmadnagar	Oct.	19th	Ferdapur
"	20th	Kharwandi	"	25th	Ajanta
"	21st	Senbugaon	"	26th	Pahlud
"	22nd	Toka	"	28th	Pulmarhi
"	28th	Jalgaon	"	29th	Chikaltana
"	29th	Aurangabad	"	31st	Durwari
"	30th	Balgaon	Nov.	1st	Chichkhera
Sept.	2nd	Pipalgaon	"	5th	Rahri
"	3rd	Rackisbhone	"	6th	Chicholi
"	5th	Hasnapur	"	17th	Uswad
"	6th	Kurka	"	19th	Wakad
"	11th	Hadgaon	"	23rd	Rajura
"	20th	Gola Pangri	"	25th	Yakudgud
"	21st	Sallgaon	"	26th	Sindkher
"	23rd	Assaye	"	27th	Akola
"	30th	Ajanta	"	29th	Argaum
Oct.	6th	Wakri	Dec.	2nd	Akot
"	8th	Ajanta	"	3rd	Pandri
"	10th	Band Kinoli	"	5th	Ellichpur
"	11th	Pulmarhi	"	8th	Bargaon
"	17th	Pahlud	"	9th	Deogaon
"	18th	Ajanta	"	15th	Gawilgarh
			"	17th	Ellichpur

The line could be seen where C. Arthur Wellesley passed through Coorg from Periyapatna to Cannanore.

I. M. Muthanna 1968

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.), B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

Colonel Arthur Wellesley — later on — Wellington — Duke of —

WELLINGTON'S CAMPAIGNS IN INDIA"

604 No: 237

THEATRE OF OPERATIONS
OF
WAR IN THE DECCAN, 1803.

Scale 1 Inch = 32 Miles.

10 5 0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 Miles.

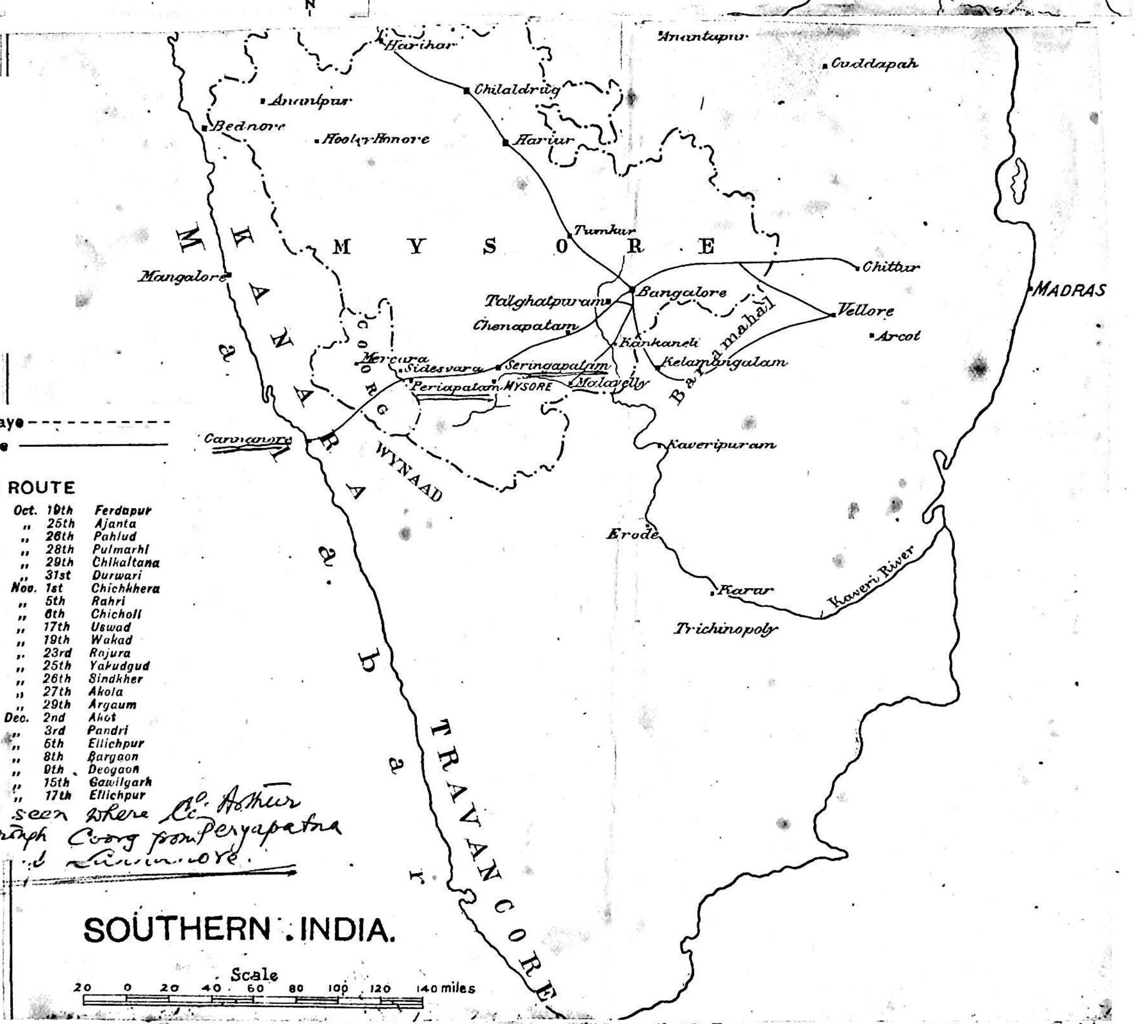

Wellesley's route before Assaye - - - - - - - - - -
Wellesley's route after Assaye ————————

WELLESLEY'S ROUTE

August	8th	Ahmadnagar	Oct.	19th	Ferdapur
,,	20th	Kharwandi	,,	25th	Ajanta
,,	21st	Senbugaon	,,	26th	Pahlud
,,	22nd	Toka	,,	28th	Pulmarhi
,,	28th	Jalgaon	,,	29th	Chikaltana
,,	29th	Aurangabad	,,	31st	Durwari
,,	30th	Balgaon	Nov.	1st	Chichkhera
Sept.	2nd	Pipalgaon	,,	5th	Rahri
,,	3rd	Rackisbhone	,,	6th	Chicholi
,,	5th	Hasnapur	,,	17th	Uswad
,,	6th	Kurka	,,	19th	Wakad
,,	11th	Hadgaon	,,	23rd	Rajura
,,	20th	Gola Pangri	,,	25th	Yakudgud
,,	21st	Sailgaon	,,	26th	Sindkher
,,	23rd	Assaye	,,	27th	Akola
,,	30th	Ajanta	,,	29th	Argaum
Oct	6th	Wakri	Dec.	2nd	Akot
,,	8th	Ajanta	,,	3rd	Pandri
,,	10th	Band Kinoli	,,	5th	Ellichpur
,,	11th	Pulmarhi	,,	8th	Bargaon
,,	17th	Pahlud	,,	9th	Deogaon
,,	18th	Ajanta	,,	15th	Gawilgarh
			,,	17th	Ellichpur

The line could be seen where Col. Arthur Wellesley passes through Coorg from Periyapatna and Cannanore.

SOUTHERN INDIA.

Scale
20 0 20 40 60 80 100 120 140 miles

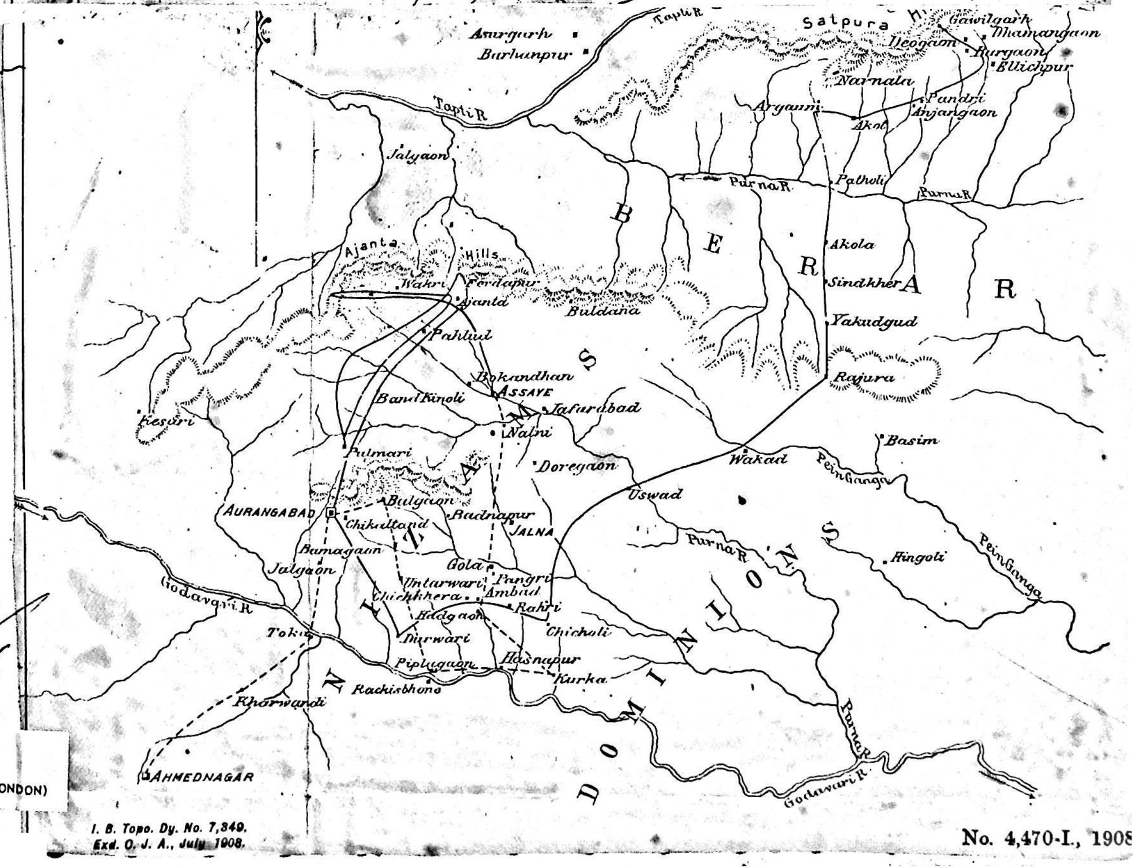

I. M. Muthanna 1968

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

I. B. Topo. Dy. No. 7,349.
Exd. O. J. A., July 1908.

No. 4,470-I., 1908

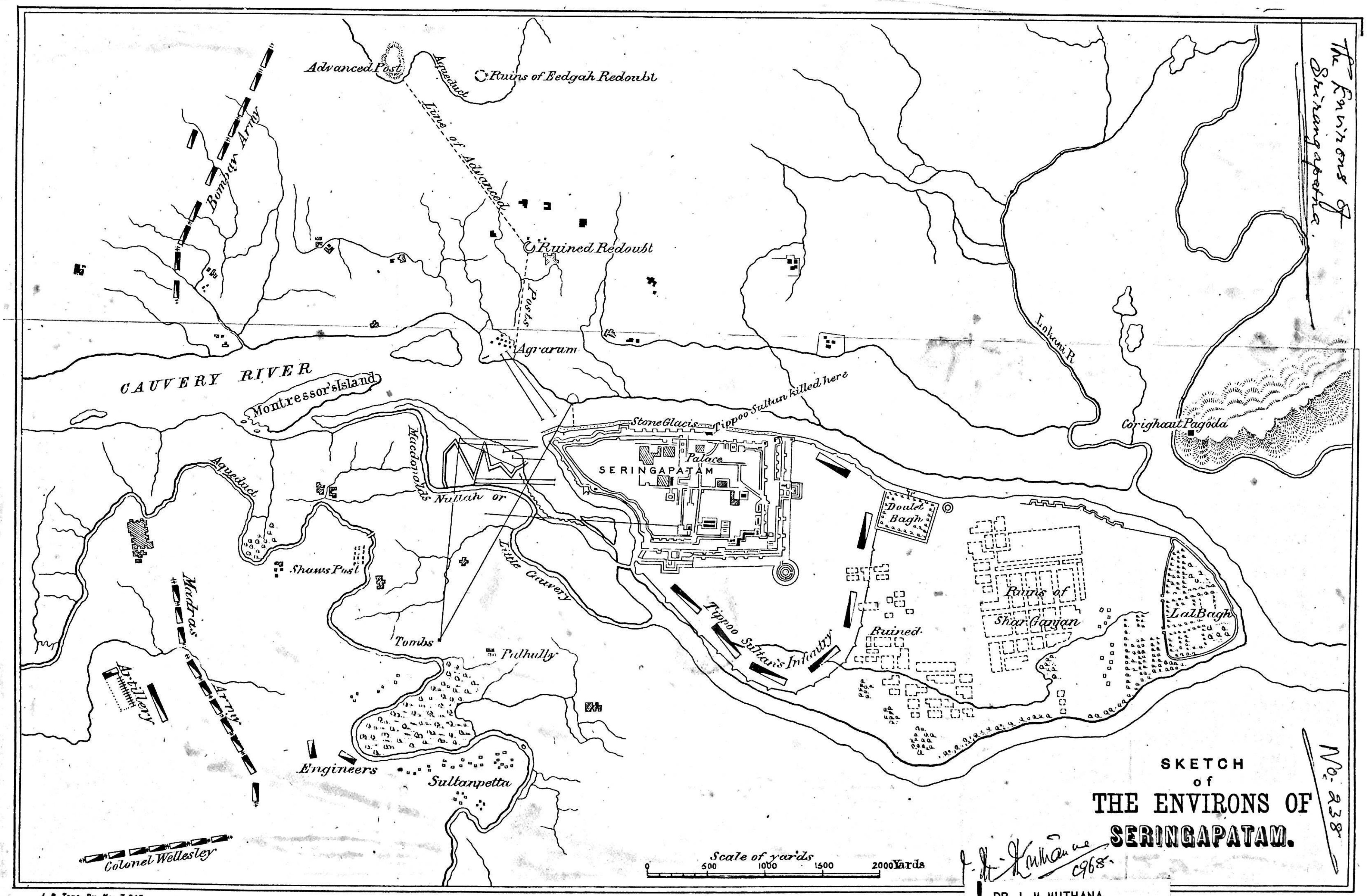

I. B. Topo. Dy. No. 7,346.
Exd. C. J. A., July 1908.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

No. 4.466-I., 1908.

Map 607

Illustrating the distribution of the DRAVIDIAN LANGUAGES

Scale 1 Inch=192 Miles or 1:12,165,120.

100 50 0 100 200

I. A. Muthana
1970
No: 239

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

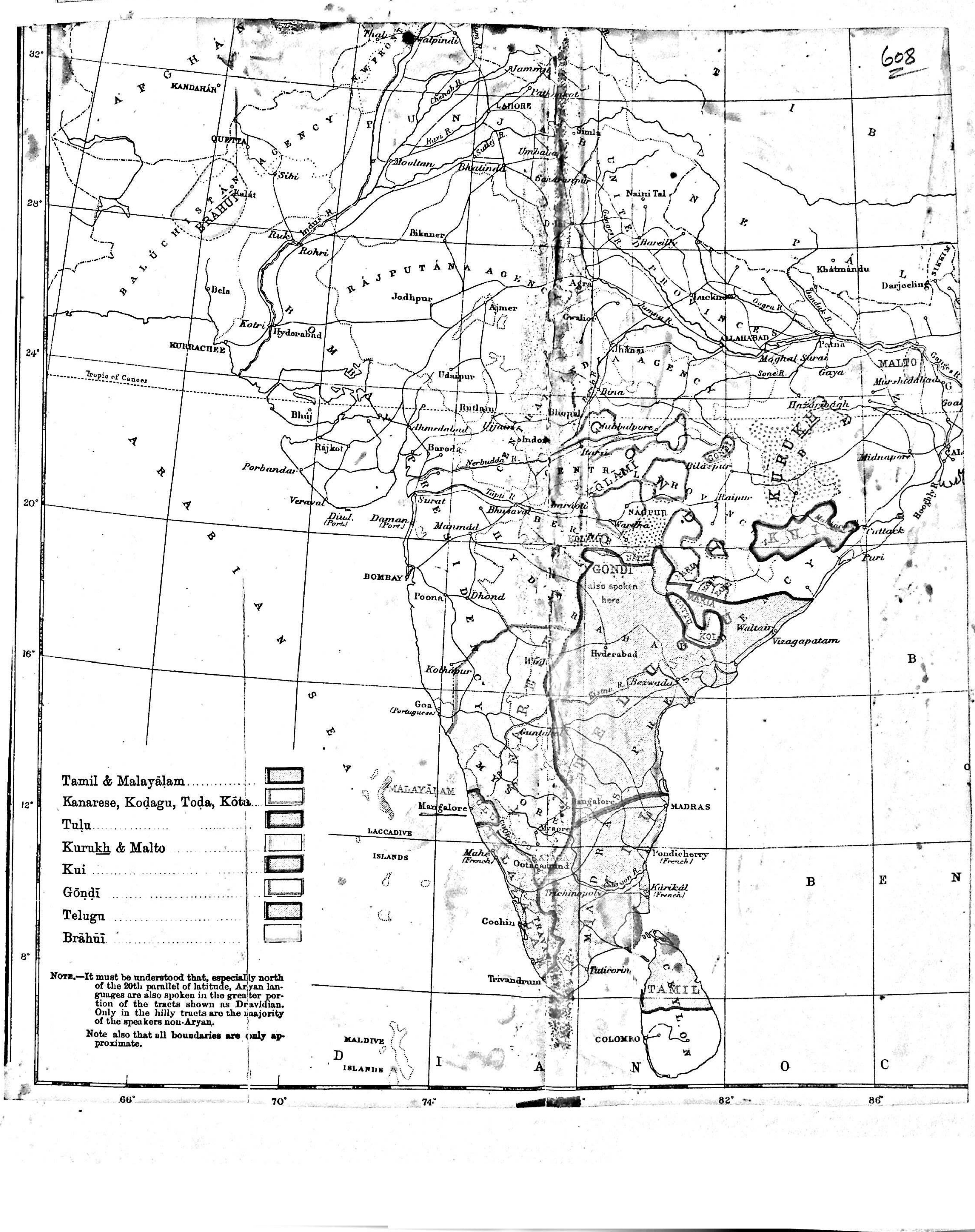

No: 240.

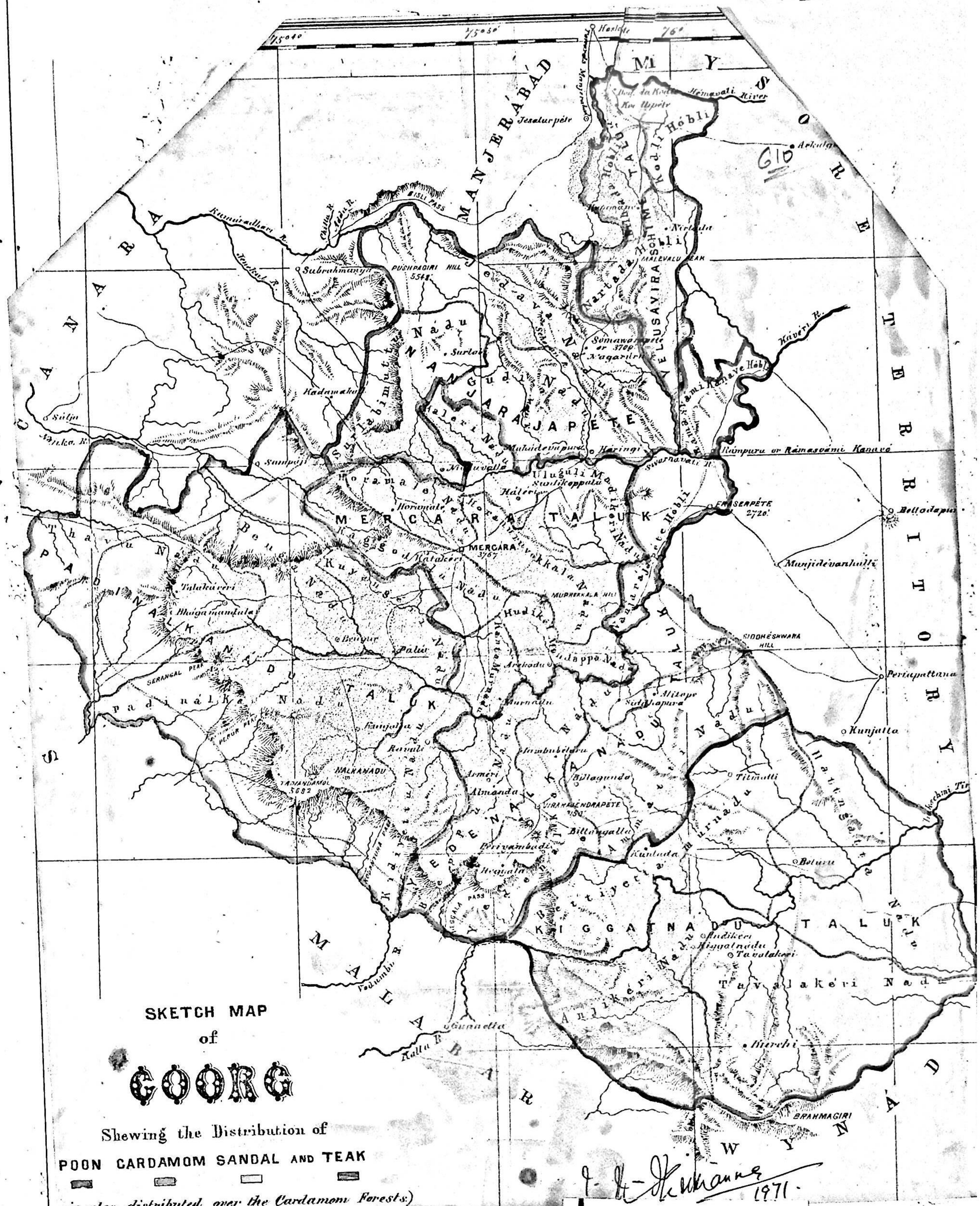
SKETCH MAP
of
COORG
Shewing the Distribution of
POON CARDAMOM SANDAL AND TEAK
is also distributed over the Cardamom Forests.)
MYSORE TERRITORY
CANARA
MALABAR
WYNAD
MANJERABAD
MERCARA TALUK
MERCARA
3767
FRASERPETE
2720
PUSHPAGIRI HILL
5548
NANJARAJAPETE
KIGGATNADU TALUK
PADINALKNADU TALUK
BRAHMAGIRI
Subrahmanya
Sampaji
Periapattana
Kunjatta
Bettadapur
Manjidevanhalli
Kaveri R.
Hemavati River
610

```
PAGE 1
3 MAR 72

LOC     OBJECT CODE    ADDR1  ADDR2  STMT  SOURCE STATEMENT
000000  1800                          1    COMPO  START 0
000002  5811 0000                     2           SR    0,0
000006  95D6 1000             00000   3           L     1,0(1)
00000A  078E           00000          4           CLI   0(1),C'0'
00000C  4100 0001                     5           BCR   B'1000',14
000010  07FE                  00001   6           LA    0,1
                                      7           BR    14
                                      8           END
```

I.

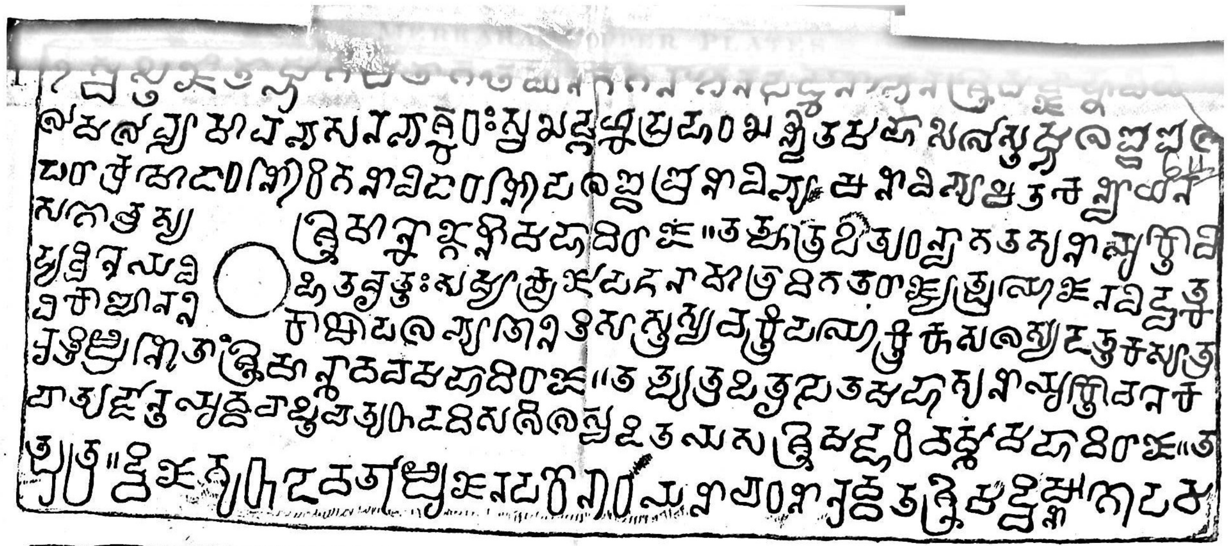

II.

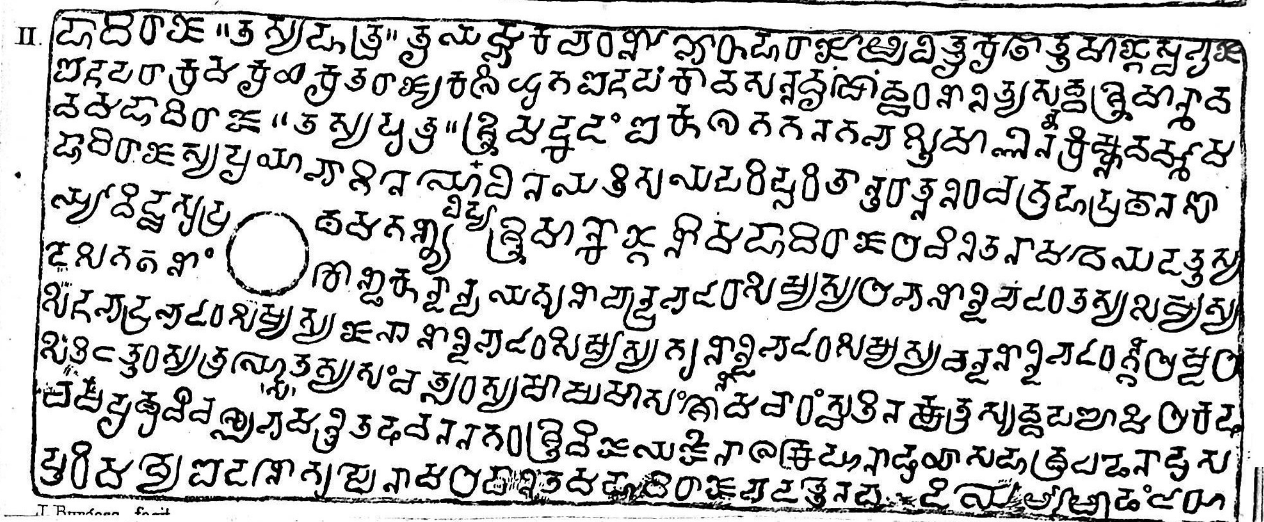

J. Burgess, fecit

III

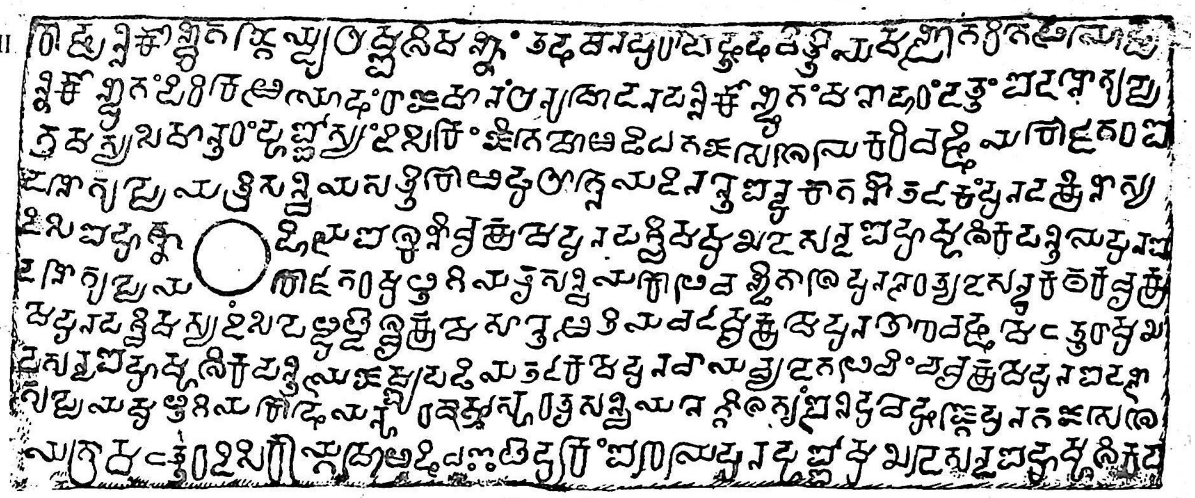

IV.

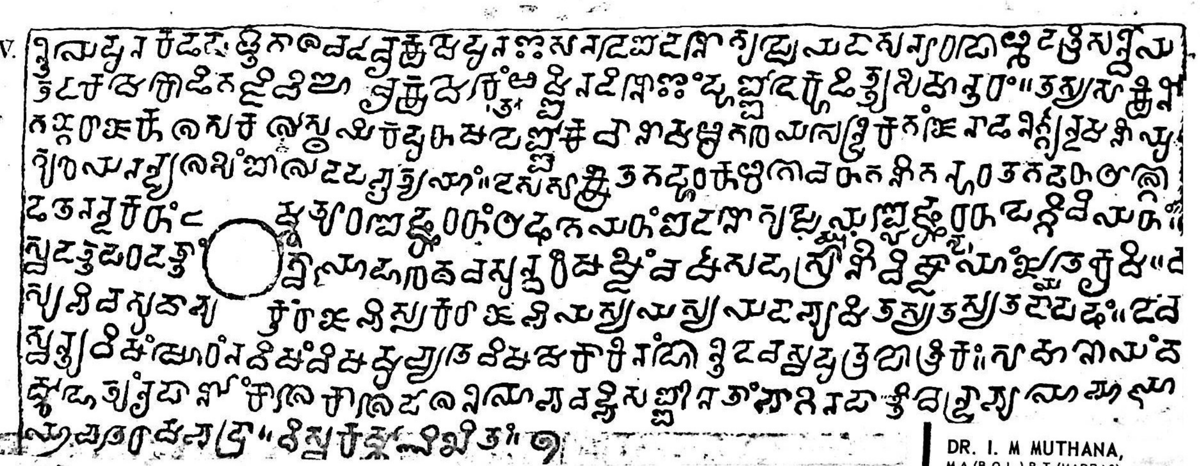

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LOND

Mercara Copper Plates. I. M. Muthana 1970

SCALAR MAP

SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION
KI	BC	V	C0	VA	C2	VB	C4	W	C6

FORMAT STATEMENT MAP

SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION	SYMBOL	LOCATION
2	C8								

```
*OPTIONS IN EFFECT*  NOID,EBCDIC,SOURCE,NOLIST,NODECK,LOAD,MAP
*OPTIONS IN EFFECT*  NAME = DARKSQ   , LINECNT =       62
*STATISTICS*    SOURCE STATEMENTS =        14,PROGRAM SIZE =        640
```

From Epigraphia Karnataka — Photo pictures.
The Mercara Plates — of Avinita Kongani — 388 A.D.

614

(2)

i.

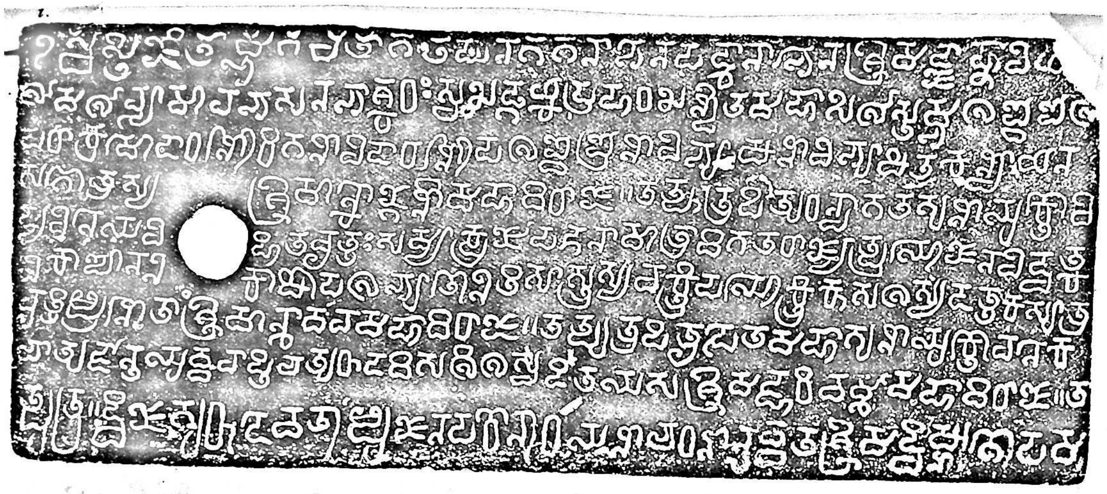

ii a.

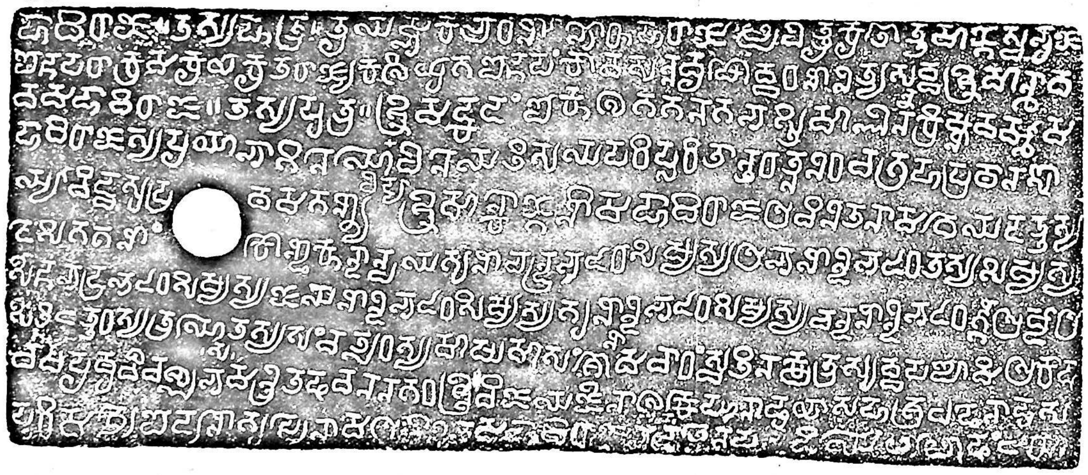

ii b.

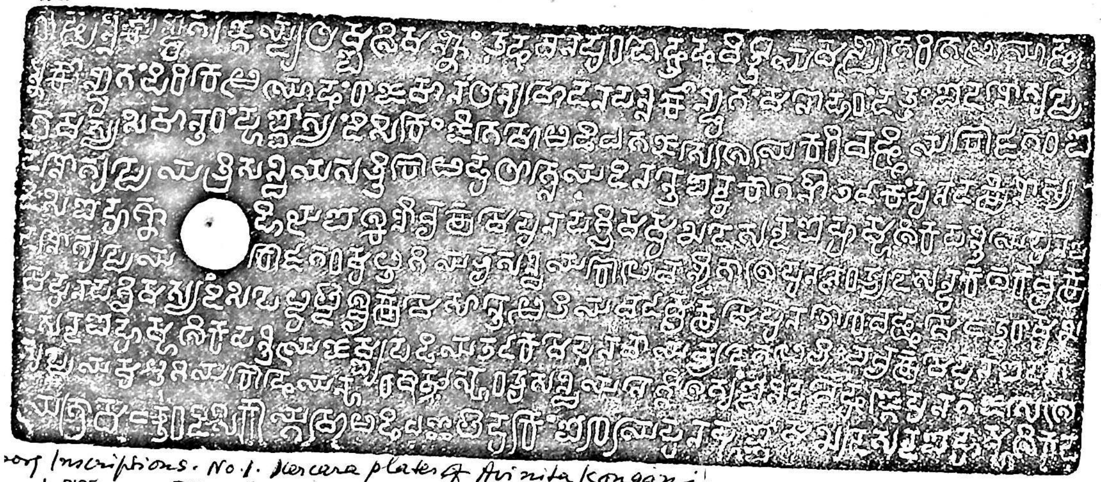

...org Inscriptions. No. 1. Mercara plates of Avinita Kongani, 388 A.D.

L. RICE. SCALE NINE-TENTHS W. GRIGGS & SONS, LTD., PHOTO-LITH.

FROM INK-IMPRESSIONS BY DR. FLEET.

1700 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಮಡಿಕೇರಿ, ಕೊಡಗು ಶಾಸನ
ಕ್ರಿ.ಶ.-388,

Presented to the Mahatma Gandhi Library, Fort, Mercara, Coorg.

I. M. Muthanna
ಜುಲೈ 1972.

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
PHONE: 325-3573

The Bilur Stone Inscriptions – 888 A.D.
Photo pictures from Epigraphia Karnataka.

615

No. 2.—Biliur stone Inscription of Satyavakya; A.D. 888.

(3)

ಸತ್ಯವಾಕ್ಯನ ಕಾಲದ ಬಿಳಿಯೂರು ಶಿಲಾಶಾಸನ – ಕ್ರಿ.ಶ. ೮೮೮.

Presented to the Mahatma Gandhi Library,
Fort, Mercara, Coorg.

I. M. Muthanna
July 1972.

DR. I. M. MUTHANNA.
M.A.,(B.O.L.,)B.T., (MADRAS)
PH.D.,(COLO.,)DIP.-IN-JOURN.(LONDON)
~~PHONE: 325-3573~~

Photo Pictures from Epigraphia Karnatica.
The Kotur Stone Inscriptions of about 900 A.D. 616

(4)

COORG INSCRIPTIONS. PLATE III.

No. 3.—Kotur stone inscription of Satyavakya.

H. KRISHNA SASTRI. GOVT. PHOTOZINCO OFFICE, POONA.

SCALE ONE-SIXTH.

ಕ್ರಿ.ಶ. ಸುಮಾರು 900ರ ಕಾಲದ ಕೋಟೂರು ಶಿಲಾಶಾಸನ.

Presented to the Mahatma Gandhi Library,
Fort, Mercara, Coorg.

I. M. Muthanna
July 1972.

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
~~PHONE: 325-3573~~

Pictures from Epigraphia Karnatica —
The Peggur Stone Inscriptions – 978 A.D.
of Satyavakya.

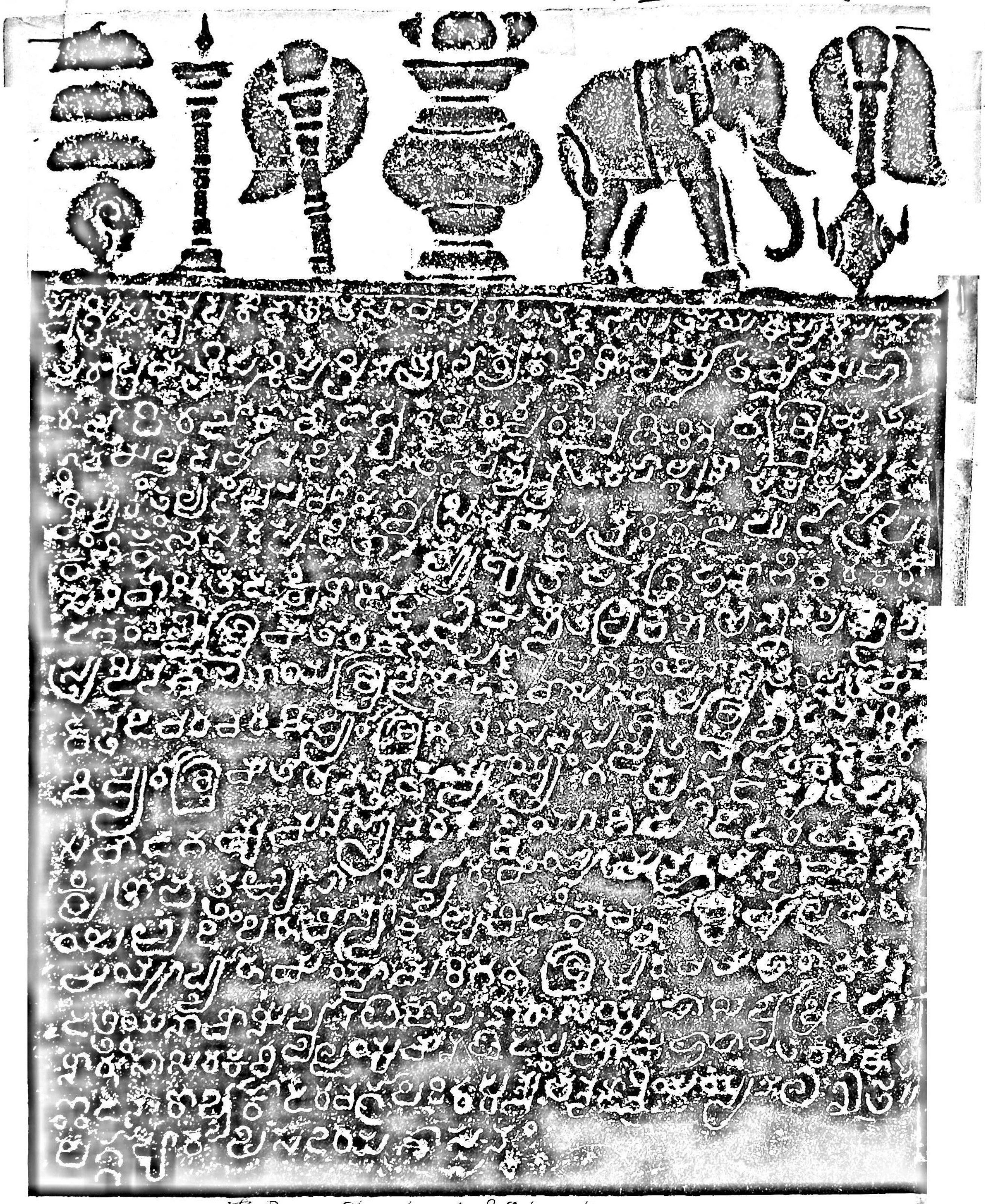

H. KRISHNA SASTRI. The Peggur Stone Inscri: of Satyavakya 978 A.D. GOVT. PHOTOZINCO OFFICE, POONA.
SCALE ONE-SIXTH.

ಪೆಗ್ಗೂರ ಶಿಲಾಶಾಸನ – ಸತ್ಯವಾಕ್ಯ – ಕ್ರಿ.ಶ. 978.
Presented to Mahatma Gandhi Library,
Fort, Mercara, Coorg.

I. M. Muthanna, ಜೂನ್ 1972.

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
~~PHONE: 325-3573~~

Photo Pictures - from Epigraphia Karnataka - The Palur Stone Inscriptions - 1371 A.D.

618

(6)

H. KRISHNA SASTRI.

SCALE ONE-FIFTH

GOVT. PHOTOZINCO OFFICE, POONA.

The PALUR Stone Writings - 1371 A.D.

ಪಾಲೂರು ಶಿಲಾಶಾಸನ [illegible] - ಕ್ರಿ.ಶ. 1371.

Presented to the Mahatma Gandhi Library, Fort, Mercara, Coorg.

I. M. Muthanna

July 1972,

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
~~PHONE: 325-3573~~

Bhagamandala Inscriptions. About 1480 A.D. 619.
Photo picture from Epigraphia Karnatica.

(7)

COORG INSCRIPTIONS. PLATE VI.

No. 9—The Bhagamandala stone inscription.

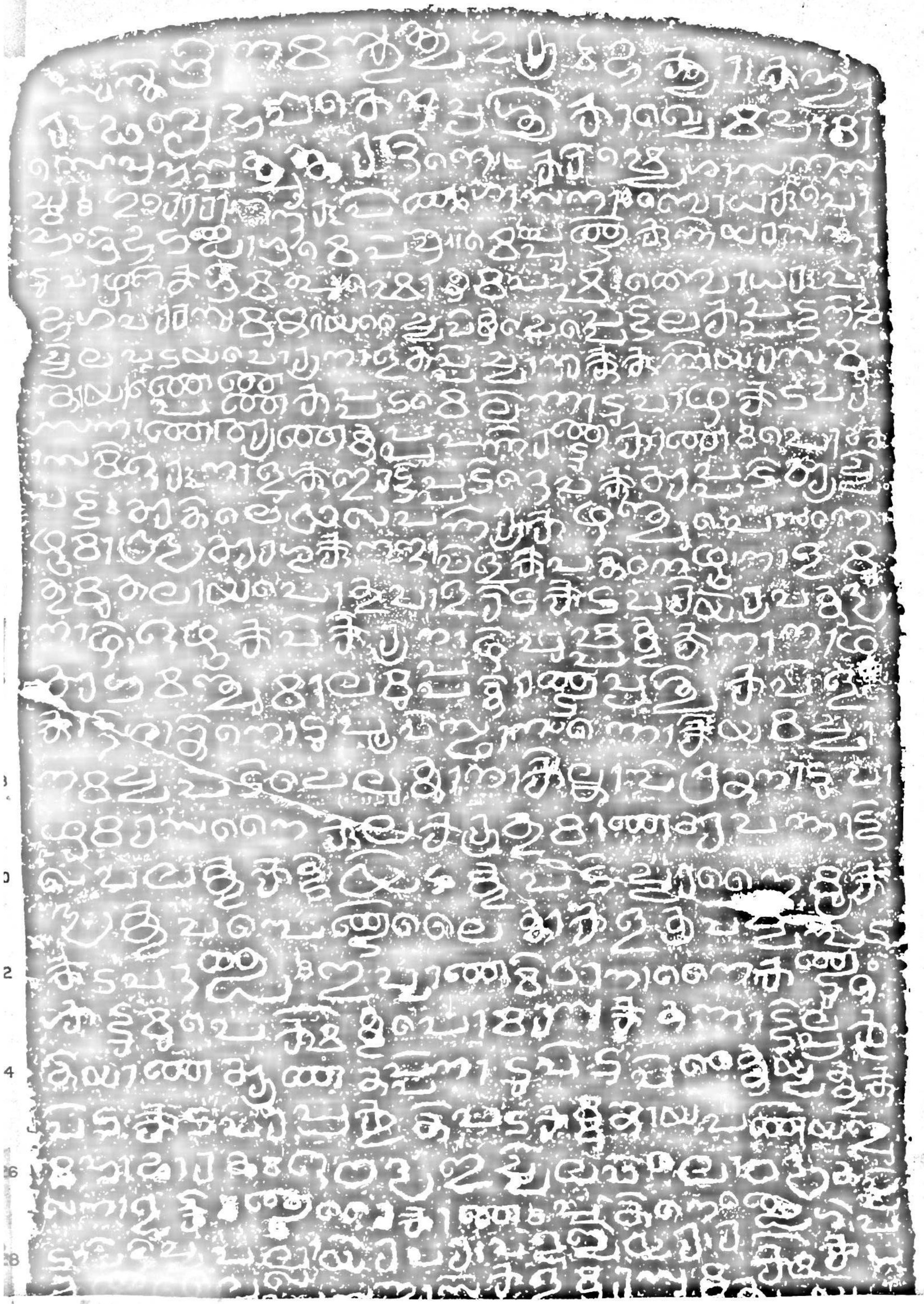

ಭಾಗಮಂಡಲ ಶಿಲಾಶಾಸನ – ಸುಮಾರು 1480 ಕ್ರಿ.ಶ.

Presented to the Mahatma Gandhi Library,
Fort, Mercara, Coorg.

I. M. Muthanna
1972.

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
~~PHONE: 325-3573~~

Photo pictures from Epigraphia Carnatica —
The Anjanageri Jaina Stone Inscriptions - 1544 A.D.

620

(8)

No. 10.—The Anjanagiri Jaina stone inscription of A.D. 1544.

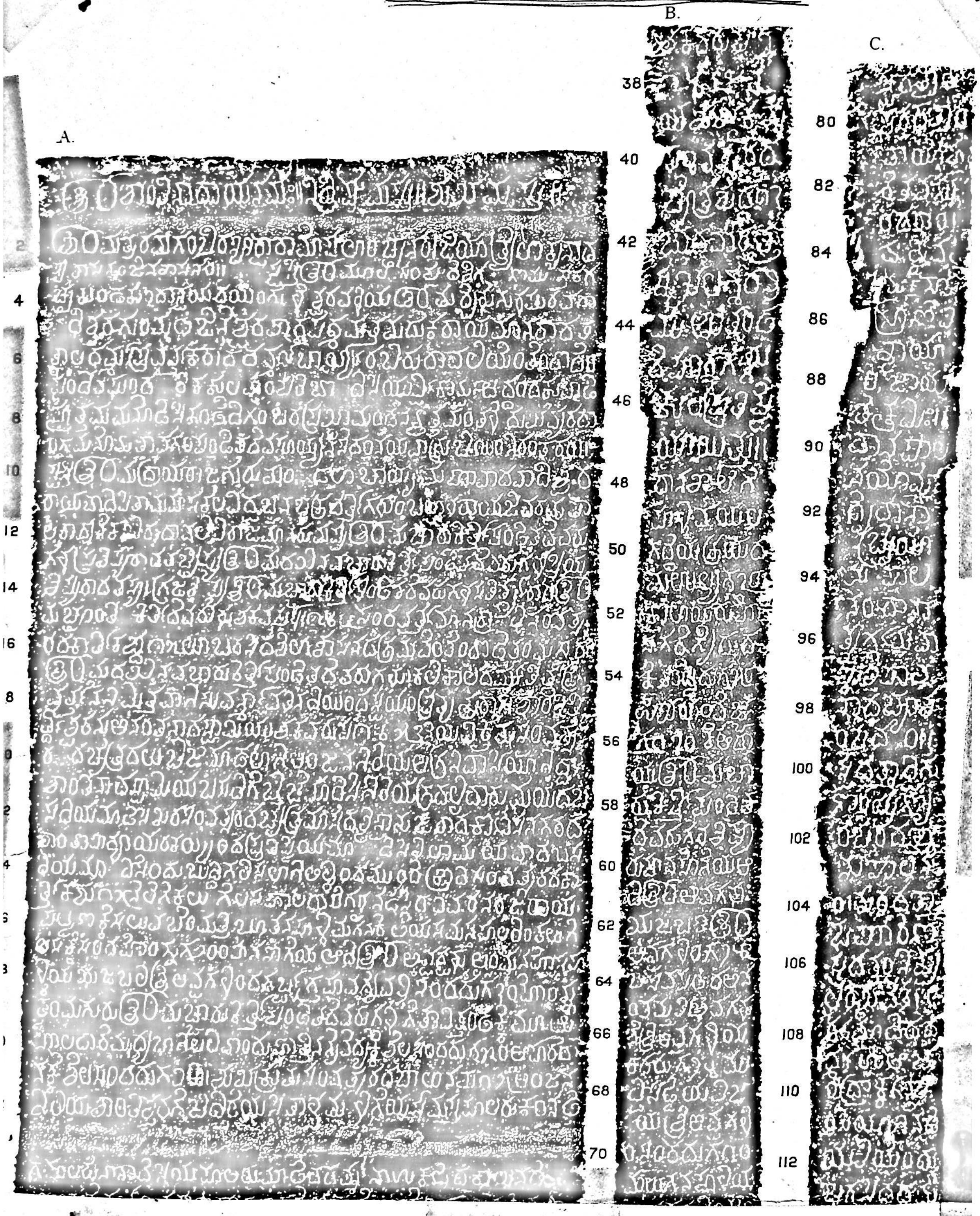

ಕೊಡಗು-ಅಂಜನಗಿರಿ ಜೈನ ಶಿಲಾಶಾಸನ - ಕ್ರಿ.ಶ.1544.

Presented to the Mahatma Gandhi Library,
Fort, Mercara, Coorg.
I. M. Muthanna 1972.

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
PHONE: 325-3573

(9) 621

I. M. Muthana
July 1972

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

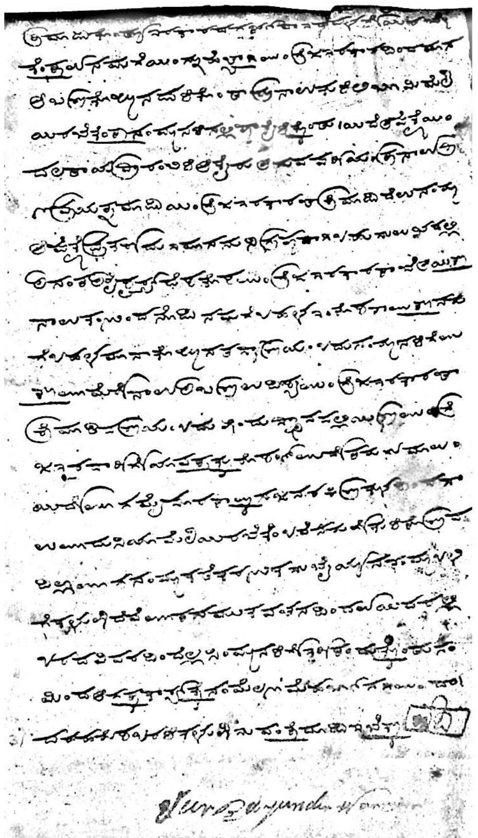

LETTER OF VIRA RAJENDRA WODEYAR, RAJA OF COORG (p. 114).

(10)

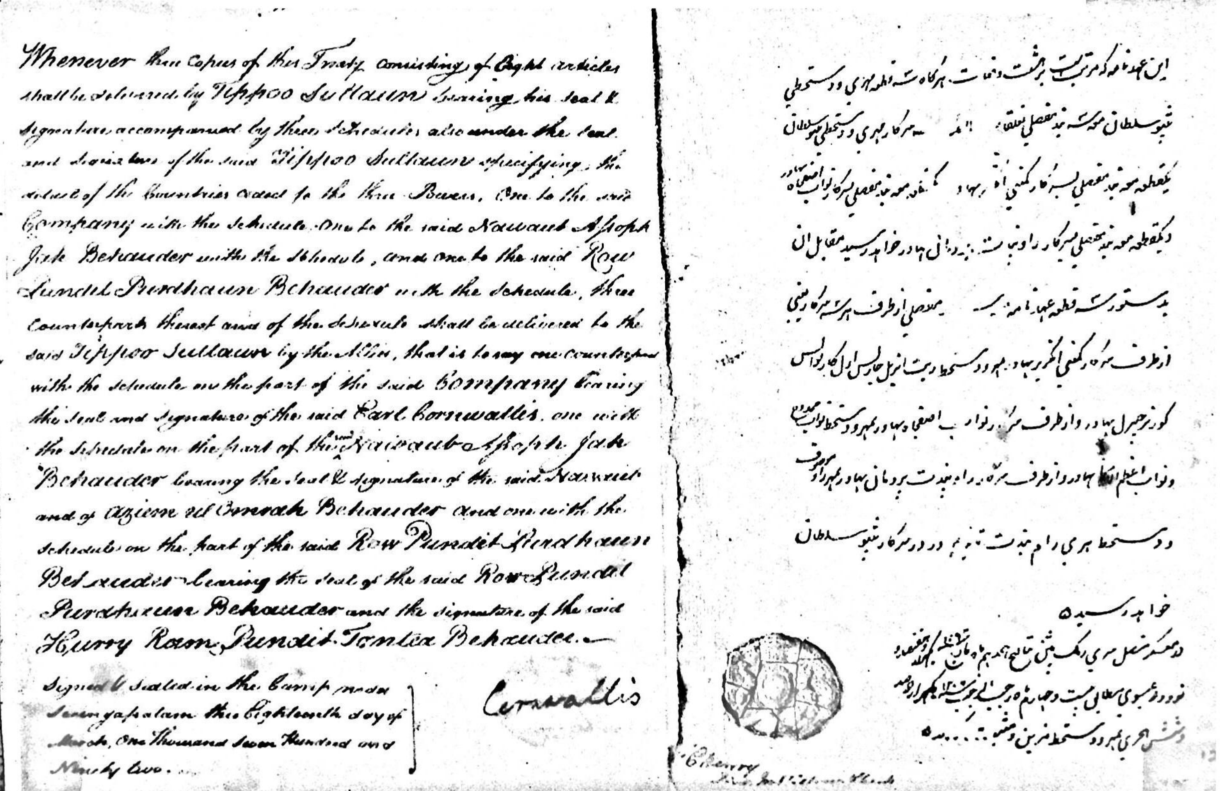

Whenever three Copies of this Treaty consisting of Eight articles shall be delivered by Tippoo Sultaun bearing his seal & signature accompanied by three schedules also under the seal and signature of the said Tippoo Sultaun specifying the detail of the Countries ceded to the three Powers, One to the said Company with the Schedule One to the said Nawaub Assoph Jah Behauder with the Schedule, and one to the said Row Pundit Purdhaun Behauder with the schedule, three Counterparts thereof and of the schedule shall be delivered to the said Tippoo Sultaun by the Allies, that is to say one counterpart with the schedule on the part of the said Company bearing the seal and signature of the said Earl Cornwallis, one with the schedule on the part of the Nawaub Assoph Jah Behauder bearing the seal & signature of the said Nawaub and of Azim ul Omrah Behauder and one with the schedule on the part of the said Row Pundit Purdhaun Behauder bearing the seal of the said Row Pundit Purdhaun Behauder and the signature of the said Hurry Ram Pundit Tonlee Behauder.

Signed & Sealed in the Camp near Seringapatam this Eighteenth day of March, One Thousand Seven Hundred and Ninety two.

Cornwallis

Treaty of Seringapatam, 1792

I. M. Muthana
July 1972

```
//A134GANA JOB (*********),'I.GANAPATHY'                          01A
SRM004 JOB TIME LIMIT NOT SPECIFIED, CLASS MAXIMUM USED.
// EXEC FORGASMG,PRINT=C
***
*** FORTRAN G / ASSEMBLER G COMPILE, LINK EDIT, AND GO
***
XX PROC PRINT=C,PUNCH=C,NAME=MAIN,FLIST=NO,LIB='SYS1.FORTLIB'
XXFORT EXEC PGM=IEYFORT,REGION=119K,
XX PARM='LINECNT=62,MAP,&FLIST.L...,NAME=&NAME'
IEF653I SUBSTITUTION JCL - PARM='LINECNT=62,MAP,NOLIST,NAME=MAIN'
XXSYSPRINT DD SYSOUT=&PRINT,DCB=(RECFM=FBA,LRECL=120,BLKSIZE=7200),
IEF653I SUBSTITUTION JCL - SYSOUT=C,DCB=(RECFM=FBA,LRECL=120,BLKSIZE=7200),
XX SPACE=
XXSYSPUNCH
XXSYSLIN
XX SPACE=
//FORT.SY
IEF236I AL
IEF237I 1
IEF237I 1
IEF237I 1
```

```
IEF237I 141    ALLOCATED TO SYSUT3
IEF237I 140    ALLOCATED TO SYSPRINT
IEF237I 141    ALLOCATED TO SYSLIN
IEF237I 130    ALLOCATED TO SYSIN
```

I. M. Muthanna
July 1972

DR. I. M. MUTHANNA
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
PHONE: ~~325-3573~~

ದೊಡ್ಡ ವೀರರಾಜ ಒಡೆಯ.

ನಮಸ್ತುಂಗಶಿರಶ್ಚುಂಬಿಚಂದ್ರಚಾಮರಚಾರವೇ, ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನಗರಾರಂಭಮೂಲಸ್ತಂಭಾಯಶಂಭವೇ! ಸ್ವಸ್ತಿ. ಶ್ರೀವಿಜಯಾಭ್ಯುದಯ ಕಲಿಯುಗ ಸಂದ ವರುಷ ೪೯೦೮ನೇ, ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ಸಂದ ೧೭೨೯ನೇ, ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ ಸಲುವ ನಳ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲು ಶ್ರೀಮದ್ರಾಜಾಧಿರಾಜ, ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರ, ಪ್ರೌಢಪ್ರತಾಪ, ಅಪ್ರತಿಮವೀರ, ನರಪತಿ, ಕೊಡಗಿನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀರತ್ನಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢರಾಗಿ, ಪೃಥ್ವೀಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ, ಭಾರದ್ವಾಜಗೋತ್ರದ, ಆಶ್ವಲಾಯನಸೂತ್ರದ, ಋಕ್ಶಾಖಾನೂಪಾಧ್ಯಾಯ, ವೀರಶೈವಮತಸ್ಥರಾದ, ಅಪ್ಪಾಜಿರಾಜೇಂದ್ರರ ಪೌತ್ರರಾದ, ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರ ವಡೆಯರವರ ಪುತ್ರರಾದ, ವೀರರಾಜೇಂದ್ರ ವಡೆಯರವರು ಕೊಡಗಿನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವಂನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಇರುವಾಗ್ಯೆ, ತಂಮ ಕೊಡಗಿನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ದೊರೆಗಳ ವಂಶಾವಳಿ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ [1]ಪ್ರಾಕಾರಭ್ಯದಿಂದ ನಡದು ಬಂದಂಥಾ ವೃತ್ತಾಂತಗಳಂನು ಬರದ ಶಾಸನಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಬರೆಶಿ[2], ಇತ್ತಲಾಗಿ ನಡದಂಥಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಂನು ಅದಕೆ[3] ಬರೆಸ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ, ಪುರಾಣಸಾಧನಗಳಂನು ತೆಗೆಶಿ[4] ನೋಡಿದಲ್ಲಿ, ಕಲಿ ಸಂದ ೪೮೯೪ನೇ ಆಂಗೀರಸ ಸಂವತ್ಸರದ ಆಚೆಗೆ ನಡದ ವೃತ್ತಾಂತ ಬರದ ಸಾಧನಗಳು ನವಾಬ ಹೈದರಲ್ಲೀ ಖಾನ ಬಹಾದ್ದರವರು ಅವರ ಮಗ ಟಿಪ್ಪೂ ಸುಲ್ತಾನರ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಅತಂತ್ರವಾಗಿ ಹೋದ್ದು ಹೋಗಲಾಗಿ, ಆ ಆಂಗೀರಸ ಸಂವತ್ಸರದ ಇತ್ತಲಾಗಿ ತಂಮ ತಂದೆಯವರಾದ ಲಿಂಗರಾಜೇಂದ್ರ ವಡೆಯರವರ ದಿವಸ ಪರಿಯಂತ್ರ[5] ಆದ ವಿದ್ಯಮಾನ ಬರದ ಸಾಧನಗಳು ಉಳಿದು ಇದ್ದದರಿಂದ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬರದು ಇದ್ದ ವಿವರ, ತಂಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡದಂಥಾ ರಾಜಕಾರ್ಯಕಾರಣಂಗಳ ಸಹಾ, ಸಮಸ್ತರು ತಿಳಿಯುವ ಬಗ್ಯೆ, ನಳ ಸಂವತ್ಸರದ ಮಾಘ ಶು. ೧೫, ಭಾನುವಾರ, ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಬರಸಿದ ಕ್ರಮವೆಂತೆಂದರೆ—

ಆಂಗೀರಸ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ವೀರರಾಜ ವಡೆಯರ ಪೌತ್ರರಾದ, ಅಪ್ಪಾಜಿ ವಡೆಯರ ಪುತ್ರರಾದ, ಮುದ್ದರಾಜ ವಡೆಯರವರು, ಪೂರ್ವಾರಭ್ಯ ದೊರೆತನ ಮಾಡಿ ಬಂದಂಥಾ ಸಿಂಹಾಸನದ ಜಾಗಾ ಹಾಲೇರಿ ಅರಮನೆ ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು, ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅತಃಪ್ರಾಕು ಇವರ ವಂಶಭೂತರಲ್ಲಿ ವಟಬರು ಮೊದಲಾರಭ್ಯದಿಂದಲೇ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಯೇಕಗ್ರಾಹಕೃತ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರು.

1 correct ಪ್ರಾಕಾರಭ್ಯ or ಪ್ರಾಕಾರಂಭದಿಂದ. 2 ಬರಸಿ or ಬರಿಸಿ. 3 ಅದಕ್ಕೆ. 4 ತೆಗಸಿ or ತೆಗಿಸಿ. 5 ಪರಿಯಂತರ.

ದೊಡ್ಡ ವೀರರಾಜನು ಬರೆಯಿಸಿದ "ರಾಜೇಂದ್ರನಾಮೆ" (1807) ಯನ್ನು, ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ನಿನ ರೆವರೆಂಡ್ ಮೊಗ್ಲಿಂಗನು 1854 ರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿದ ಗ್ರಂಥದ ಮೊದಲ ಪುಟ. (ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿ ಸಂಸ್ಕರಣವನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿದ್ದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ 'ಗಾ' ಬಳಸುತ್ತ, ಇದರ ಪ್ರತಿ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರತ್ರ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ನಡೆಯಿಸಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದೆನ್ನಬಹುದು).

Presented to the Mahatma Gandhi Library, Fort, Mercara, Coorg.

I. M. Muthanna
July 1972.

Copies of orders of the Indian Government respecting the amount and conditions of the allowance to be made to the deposed Rajah of Coorg.

No. 54 /

L. S.

HOUSE OF LORDS

No. I2.

The above manuscript reads as below:

"Copies of orders of the Indian Government respecting the amount and condition of the allowance to be made to the deposed Rajah of Coorg. - No. 54.

Sd) L. Somerville.

SEAL OF THE HOUSE OF LORDS.

Muthanna 1972

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
~~PHONE: 325-3573~~

"Co[illegible]s of the Indian Government respe[illegible] amount and condition of the allowa[illegible] to be made to the deposed Rajah of Coo[illegible]." — No. 54. Sd): L. Somerhill.

Seal of the "House of Lords."

From the archives of the House of Lords, London, England. (Visited in July 1966)

The above manuscript reads as below: No. I2.

"Copies of orders of the Indian Government respecting the amount and condition of the allowance to be made to the deposed Rajah of Coorg. - No. 54.

Sd) L. Somerville.

SEAL OF THE HOUSE OF LORDS.

I3) Viraraja the Elder, also called Dodda Viraraja (I788-I809) (Photographed from the pictures found at the Appangala house in I948 (IMM.)

I4) Lingaraja II-(I8II- I820) Photograph from Appangala house pictures- (IMM.)

Photographs by:- I. M. Muthanna. 1958.

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A.,(B.O.L.,)B.T.,(MADRAS)
PH.D.,(COLO.,)DIP.-IN-JOURN.(LONDON)
PHONE: 325-3573

I5) Devammaji- the minor Rani for two years from I809 to I8II, was the daughter of Viraraja the Elder. This was another painting from Appangala house- later photographed.(IMM.)

625

7) An exclusive photograph of Princess Gowramma, the daughter of Viraraja the Younger, taken in London, a few days before her wedding to Lieut. John Campbell, in 1860. (This photograph was originally in the royal records, and later brought out in the book written by Lady Login, who was her nurse and guardian for some years under the direction of Queen Victoria.

Gowramma (1840 to 1864) though born in India, was reported to have had beautiful and graceful complexion and some English aristocrats took her to be an English girl. (Photo: by I.M.M.)

Presented to the Mahatma Gandhi Library, Mercara, Coorg.

I. M. Muthanna.
Jan. 1966.

DR. I. M. MUTHANNA.
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
PHONE: 325-3573

Osborne

July 27. 1859

My dear Lady Login,

Prss Gouramma having now finally been given over to Lady Catherine Harcourt, I wish to express to you my sense of the great improvement which I find in her since she has been under your charge, & to thank you for all the kind & affectionate care you took of her — & the trouble you gave yourself in watching over this interesting Child. — May she turn out as we could wish!

With the Prince's kind remembrances & ours to Sir John Login, believe me yours very sincerely

Victoria R.

696

(18)

I8) This is a letter written by Queen Victoria from her summer residence in Osborne, the Isle of Wight, on the 27th July 1859, to Lady Login, who was in charge of Princess Gowramma of Coorg, the daughter of Viraraja the Younger.

This letter, in the Queen's own hand, was an evidence to show that the Queen had been taking personal interest in the affairs of Princess Gowramma.

The Raja's case was debated in the House of Lords (as seen by the note in the previous page), but it was not favourable to him. The Princess married Lt.-Col. John Campbell, in I860 and died four years later out of consumption. She had a daughter, Edith Victoria. The history of this family ended mysteriously when John Campbell disappeared with a bag of Crown jewels, on a summer day of the year I867. His whereabouts were not known since then.

I. M. Muthanna

The lefthand side letter of Queen Victoria says as below:

Osborne, July- 27th I859,

My dear Lady Login,

Princess Gowramma having now finally been given over to Lady Catherine Harcourt, I wish to express to you my sense of the great improvement which I find in her since she has been under your charge, and I thank you for all the kind and affectionate care you took for her, and the trouble you gave yourself in watching over this interesting child. May she turn out as we could wish.

With the Prince's kind remembrance and ours to Sir John Login, believe me,

Yours Sincerely.
Victora R.

Photo-copy obtained from the London Museum

I. M. Muthanna
Jan. 1967

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
PHONE: 325-3573

627

19

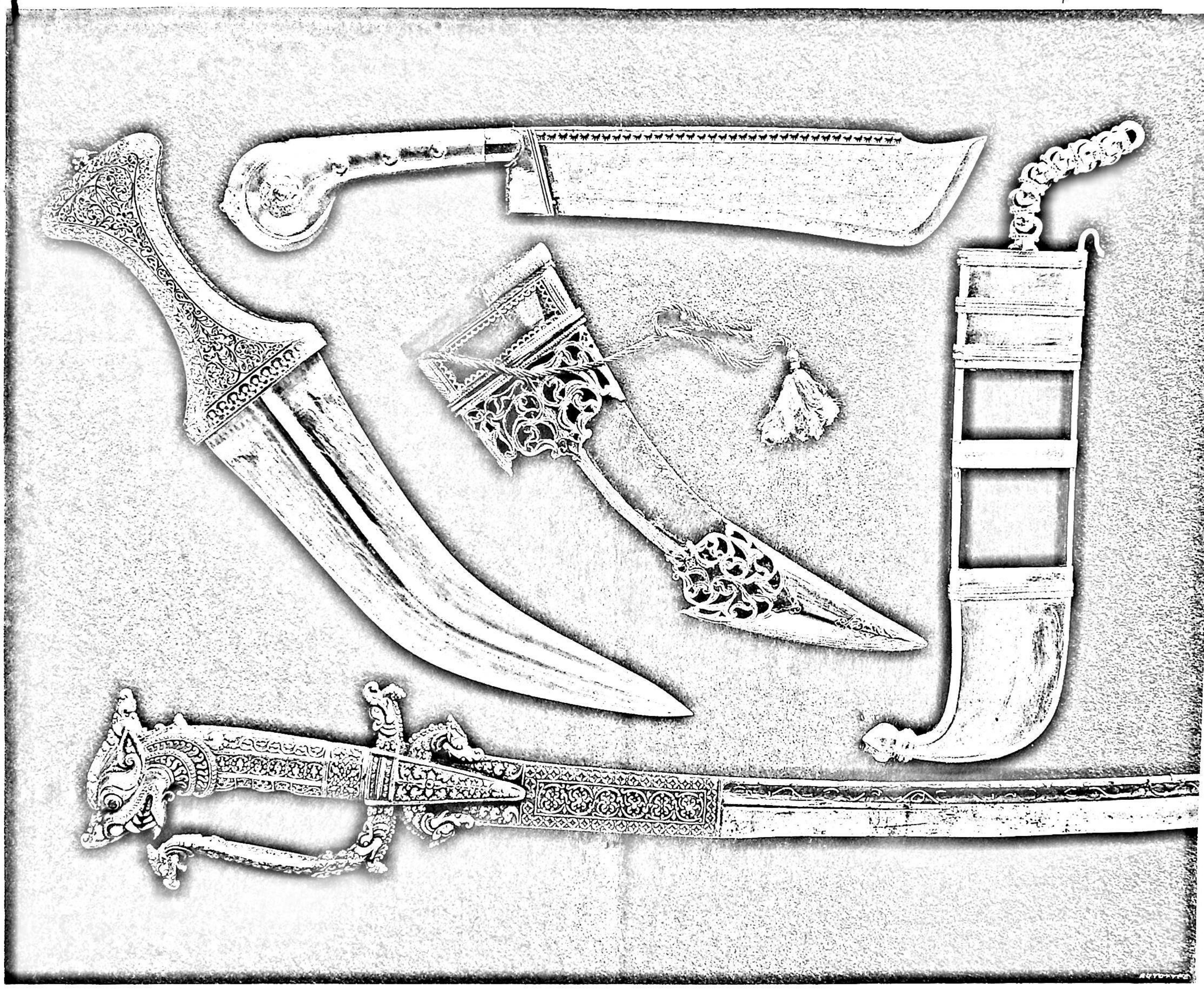

PLATE 3.—A DAGGER, the property of the Right Hon'ble Mr. Grant Duff.

A COORG KNIFE WITH SHEATH, AND A SILVER SWORD HANDLE.

[illegible]

Presented to the Mahatma Gandhi Library, Fort, Mercara, Coorg.

I. M. Muthanna.

July 1972.

DR. I. M. MUTHANNA.
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
~~PHONE: 325-3573~~

SUNDAY STANDARD, OCTOBER 16, 1966

628

20

A panoramic view of the birthplace of the Cauvery.

MIRACLE IN THE POND

By I. M. MUTHANNA

THE Gita says, "Among the rivers, I am the Ganga," and a story in "Skanda Purana" says that Cauvery was the elder sister of Ganga, and that Cauvery resisted the mighty Agastya when the latter wanted to wed that Princess of Heaven, the daughter of Brahma. She preferred service to humanity to a life in bondage. Therefore, she splashed and dashed ahead in the form of water and proceeded down steep hills, green lands and rocky beds.

It is believed that the Cauvery appears at her source once a year on Tula Sankramana day. That is a festive occasion when thousands of people gather. The auspicious day falls within the 24 hours of October 17 every year, the month of Taurus and Cancer at the 10th of Libra.

How does the Cauvery appear at the exact long predicted moment? Science does not know the answer. Exactly correct to the minute and second, bubbles of water sparkle and then suddenly ooze out with great force from out of a pond called "Kundike", at Talakaveri (in Coorg) as though the underground current burst out through a turbine. The water forces itself out and the assembled people surround to watch the spectacle of the goddess in the form of water and welcome her with great excitement, accompanied by thunderous cheers and shouts from all sides of "Govinda, Govinda".

The Cauvery, as a tiny streamlet, takes her source at an unassuming but beautiful spot, comes down the hills as a torrential rivulet, then turns into a meandering river, branches to join again and designs beautiful and historic islands at three places in her course of 480 miles, forms picturesque confluences, takes dreadful leaps over the rocks, and also gets dammed by men before joining the ocean.

Tyagaraja sang, "Look at this beautiful Cauvery, the gem of the Kanyakas, moving generously, granting the prayers of all irrespective of their merits and praised as Rajarajeshwari." If he had seen the birthplace of this "gem of the Kanyakas" at her source on a Tula-sankramana day, his poetry would have gushed out of his heart exactly like the Cauvery emerging from the pond on that particular day.

There is a good motorable road to Talakaveri up the hill and tourist quarters. But it is doubtful if Rajarajeshwari' of the devotees would appreciate these modern mechanical jarring notes at that calm and solemn abode of gods which pilgrims would prefer to reach after trekking hundreds of miles, experiencing hardship to attain salvation. They found in good old days in such exhilarating environments the very concept of God revealing Himself.

I. M. Muthanna
Jan. 1968.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

NOTE:-

All these records and pictures glued in the following pages were gathered by the compiler of this album, Dr. I.M.Muthanna, and those who go through these records are requested to handle them carefully so that others could also see them after you have finished viewing them.

THANK YOU !

I. M. Muthanna
(I.M.Muthanna) July 1972

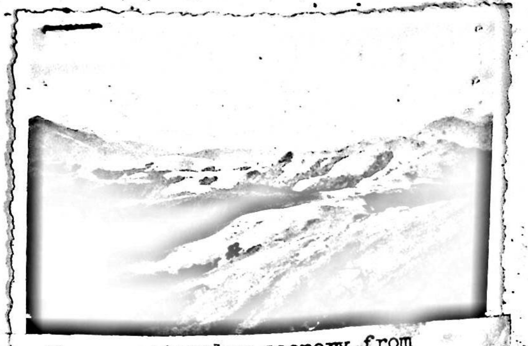

2. Another spectacular scenery from the top of the Brahmagiri hills. (Ph. IMM.)

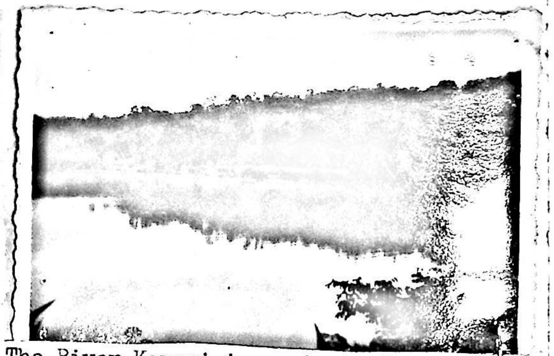

23) The River Kaveri in spate in the month of July during heavy monsoon. (Ph. I.M.M.)

4) The flooded Kaveri furiously gushes under the arcs of the bridges of Bethri, Siddapur & Kushalnagar. (Ph. IMM.)

25) The Talekaveri temple, its scene from a distance, steps and the tank. (Ph. I.M.M.)

26) The Kaveri flows along the stony and bouldered bed of Kushalnagar and Hebbale. (Ph. IMM.)

I. M. Muthanna 1967.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

I. M. Muthanna
1967.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

7

27) A distant panoramic view from the top of the Talekaveri hills. (Ph. I.M.M.)

28) A distant scene of the Coorg rice fields, forests etc from the top of a hill. (Ph. IMM.)

29) Another spectacular scene of the distant Coorg hills. (Ph. IMM.)

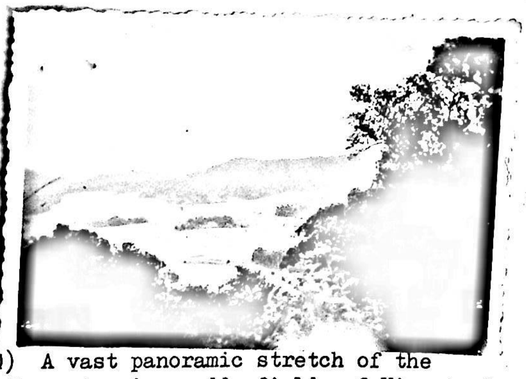

30) A vast panoramic stretch of the the extensive paddy fields of Kiggatnad. (Ph. I.M.M.)

31) Another scene of the flooded Kaveri with half submerged bamboo shoots on either side, (Ph. I.M.M.)

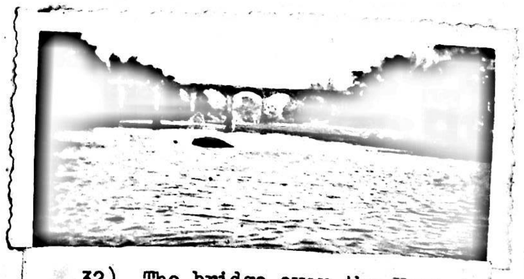

32) The bridge over the Kaveri Siddapur- Coorg. (Ph. IMM.)

33) A spectacular landscape of enormous paddy fields as seen from a hill-top. (Ph. IMM.)

34) The meandering mettled tracks around the Rajas' Seat, Mercara. (Ph. IMM.)

35) A very fantastic Coorg scenery as seen from any hill-tops. (Ph. IMM.)

36) A distant scene of the wavy flats as viewed from the Rajas' Seat. (Ph. IMM.)

37) A scenery of the vast flats of paddy fields as seen from a distance. (Ph. IMM.)

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

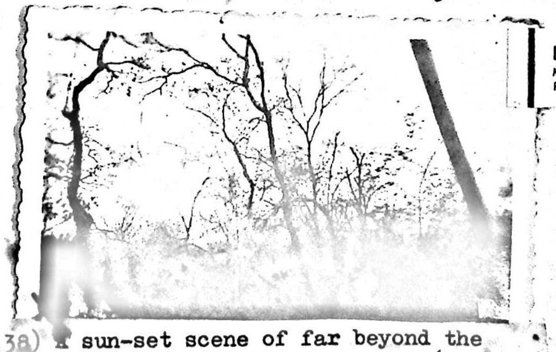

38) A sun-set scene of far beyond the twigs in a hot summer evening. (Ph. IMM.)

632

39) The Iruppu falls in Sout
Coorg near Srimangala.
(Ph. IMM.)

40) The Maletirike Shrine in
the jungle up in the Kadietnad
hills, near Karada. (Ph.IMM.)

21

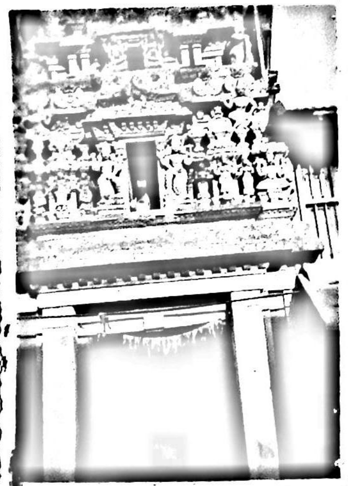

42) The top portion of the
Mahadevapet temple, Mercara.
(Ph. I.M.M.)

23

44) One of the many lotus-
filled Coorg tanks, and, this
tank belonged to the Iychett-
ira family house. (Ph. IMM.)

I. M. Muthana
1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

25

46) The Barapole falls during the monsoon season- (Ph. I.M.M.)

I. M. Muthana
1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

48) The rows of silver oaks' plants on the road side of the Perambucolly Estate near Pollibetta, South Coorg. (Ph.IMM.)

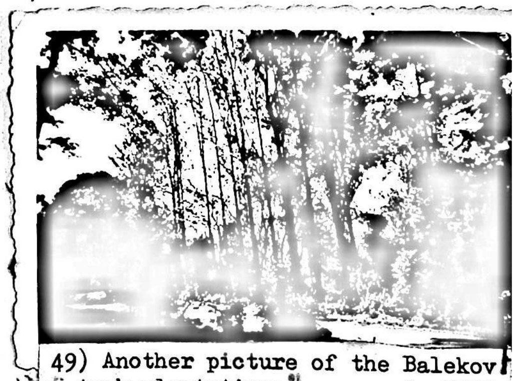

49) Another picture of the Balekov teak plantations as seen in 1950. (Ph. I.M.M.)

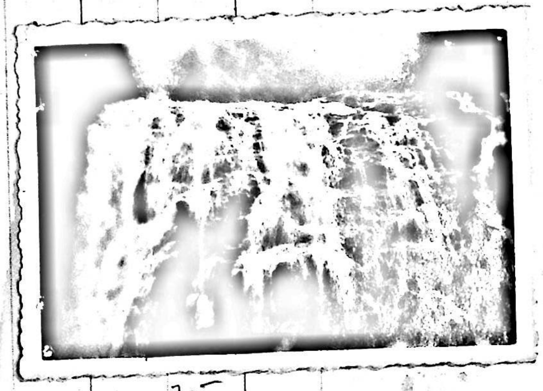

25

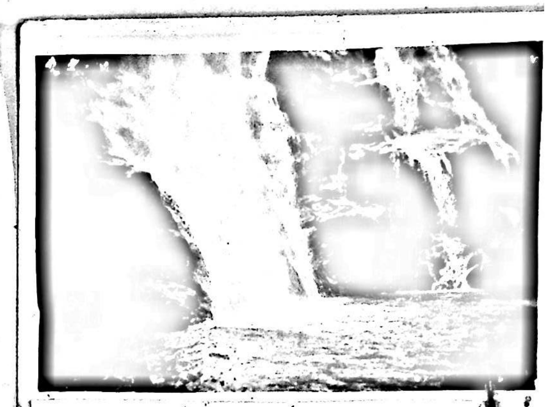

46) The Barapole falls during the monsoon season- (Ph. I.M.M.)

27

I. M. Muthana
1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

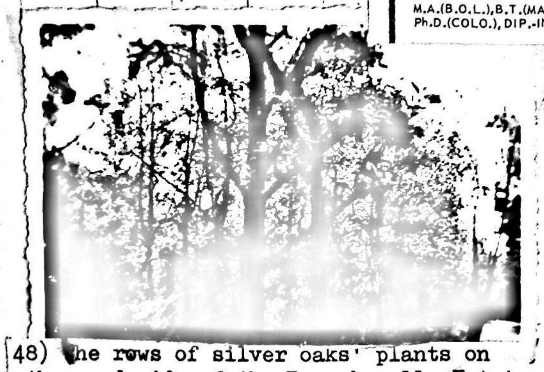

48) The rows of silver oaks plants on the road side of the Perambucolly Estate near Pollibetta, South Coorg. (Ph.IMM.)

49) Another picture of the Balekov teak plantations as seen in 1950. (Ph. I.M.M.)

634

30

50) An inner idol ...
wara temple, Me...

45) The Abbi falls- about four
miles from Mercara. (Ph.IMM.)

51) The Omkareshwara temple tank,
cross-bridge etc. (Ph.IMM.)

52) The tank 'Mantapam' of the
Omkareshwara temple.(Ph.IMM.)

9-11-1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

53) The outer walls and tank of the
Omkareshwara temple. (Ph. I.M.M.)

54) The Anjaneya temple,
Mercara. (Ph. I.M.M.)

35

I. M. Muthanna
1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

55) The grandeur of the high walls of the Mercara fort- (Ph. IMM.)

56) The eastern entrance to the Mercara fort. (Ph. IMM.)

57) Front view of the upper storey of the Mercara palace with carvings of two gallopping horses. (Ph. IMM.)

47) The teak plantations of the Nagarahole forests, South Coorg. (Ph. IMM.)

58) The famous models of two elephants at the fort premises, Mercara. (Ph.I.M.M.)

59) Inner view of the Mercara palace and the sky-light (MUNDU)- in the pattern of old Kodava houses. (Ph. IMM.)

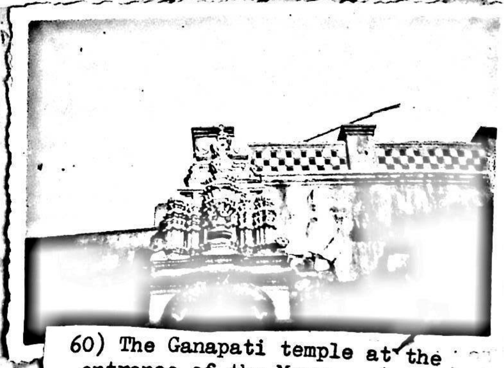

60) The Ganapati temple at the entrance of the Mercara fort. (Ph. I.M.M.)

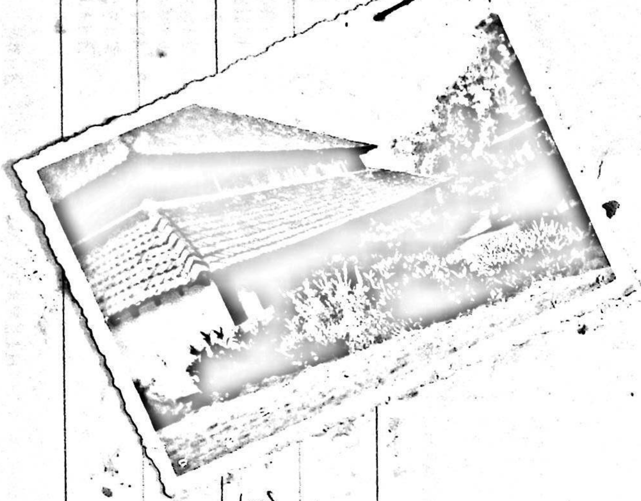

41

62) A side view of the Nalknad palace with its stucco pavilion alongside. (Ph. I.M.M.)

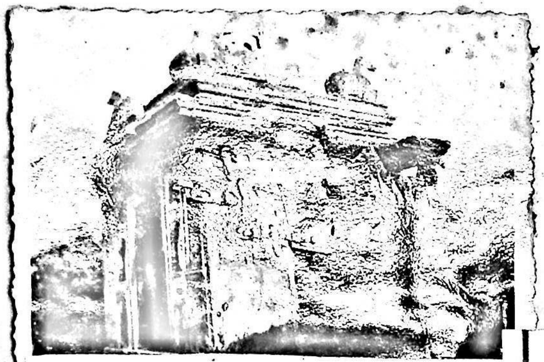

63) The small stucco- Shiva temple in front of the Nalknad palace. (Ph. IMM.)

1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

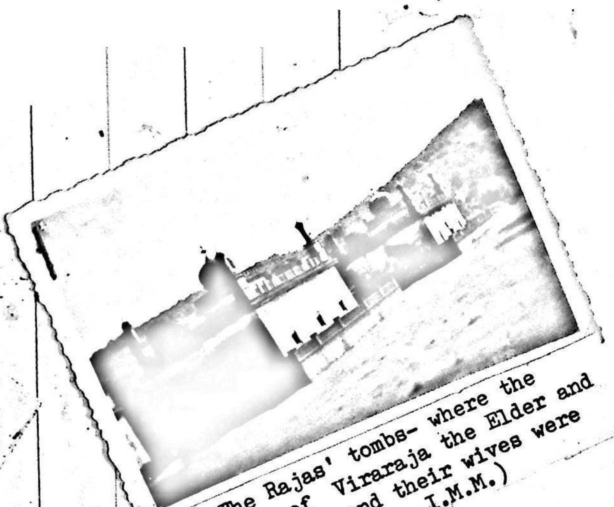

64) The Rajas' tombs- where the remains of Viraraja the Elder and Lingaraja II and their wives were interned. (Ph. I.M.M.)

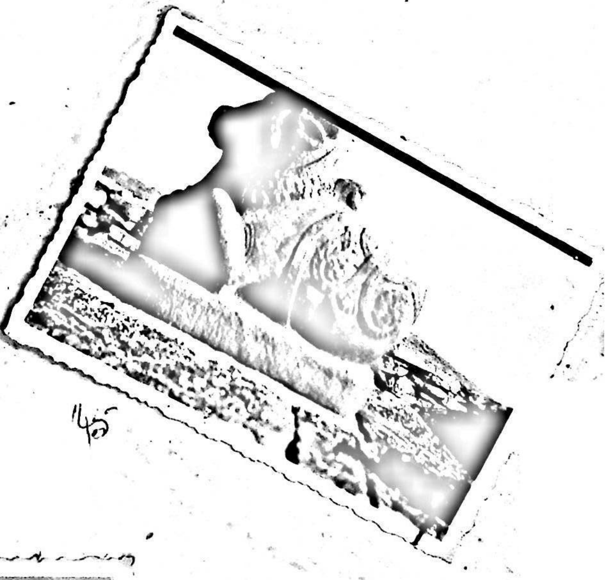

45

65) A stone carving of a Basava is found at the Kunda hill temple near Gonikoppa. (Ph. IMM.)

66) Another small picture of the Rajas' tombs in Mercara. (Ph. IMM.)

47

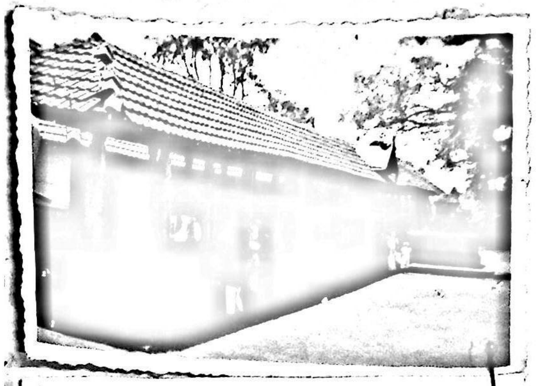

68) Front view of the outer structure of the Palur temple.

) Front view of the Palur temple.

69) Inside view of the Palur temple.

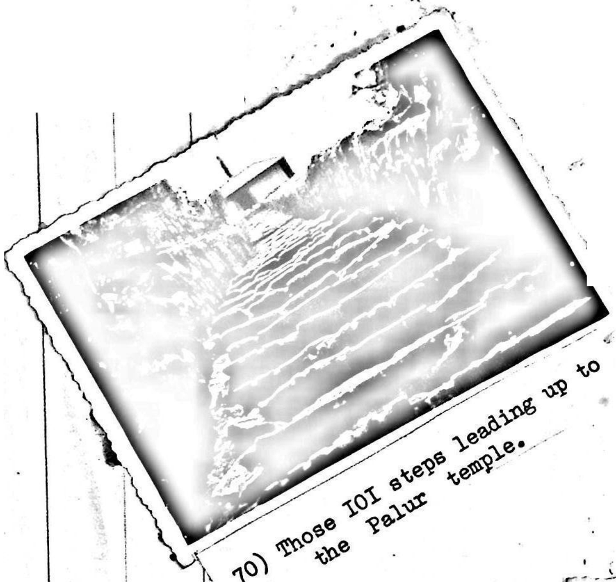

70) Those IOI steps leading up to the Palur temple.

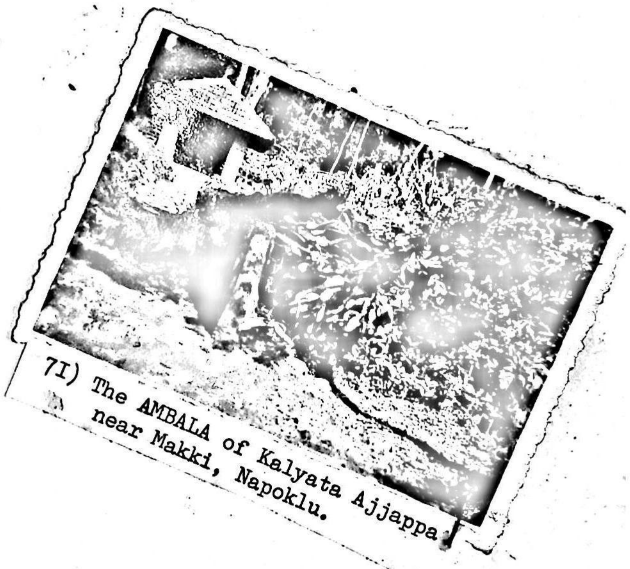

71) The AMBALA of Kalyata Ajjappa near Makki, Napoklu.

72) The Agasteshwara idol in Guyya near Siddapur, Coorg.

I. M. Muthana 1969

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

73) Another picture of the Omkareshwara temple foreground.

74) The Omkareshwara temple- as seen from a distance.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

75) Some public buildings of different patterns.

76) A scene of the Somwarpet town with its zig-zag roads.

77) A modern picture house..

78) Another view of Somwarpet town and buildings.

79) The Kaliamma temple in Haleri, to the north of Mercara.

80) A mosque in Mereara.

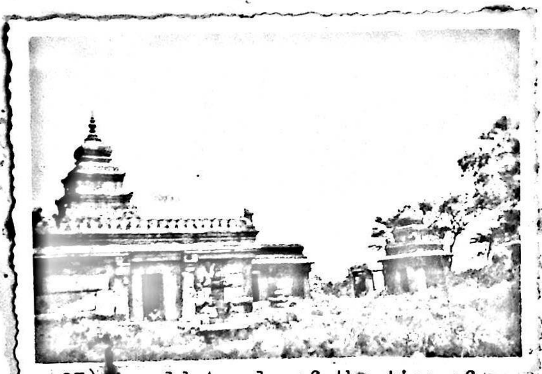

81) An old temple of the time of the Cholas on the Siddeshwara Gaddige hill at the Coorg & Peryapatna border.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

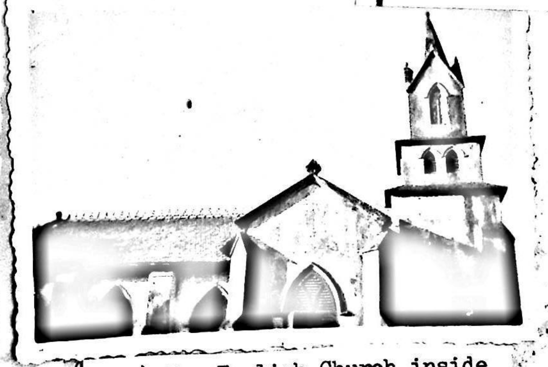

82) The English Church inside the Mercara fort.

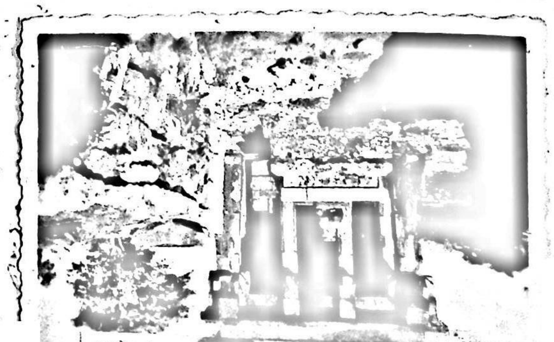

83) An old construction on the top of the Kunda hill, near Gonikoppa.

84) An outer view of the Igguthappa temple in Nalknad. (Ph. IMM.)

85) One of the village temple shrines. (Ph. IMM.)

temple dance during
festival.
(Ph. IMM.)

87) An old shrine said to have been of the time of the Cholas- at Kodlipet, North Coorg. (Ph. IMM.)

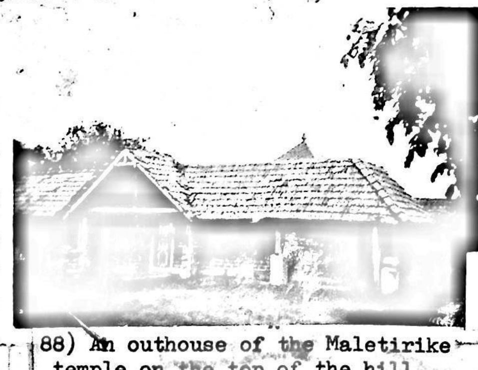

88) An outhouse of the Maletirike temple on the top of the hill in Virarajpet. (Ph. IMM.)

1967.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

89) The Kaveri Ashrama, Virarajpet. (Ph. I.M.M.)

90) The Ramakrishna Ashrama & Dispensary, Ponnampet.(Ph.IMM.)

91) The temple of Ramaswami, Kanive, near Kudige- on the banks of the Kaveri. (Ph.IMM.)

92) The rocky hill behind the Iruppu falls in Kiggatnad, South Coorg. (Ph. I.M.M.)

93) The Balamuri temple on the banks of the Kaveri.(Ph.IMM.)

94) A vast gathering watch the Kakotuparambu festival that draws a big crowd on the 15th December every year.(Ph.IMM.)

95) Some more carved stones picked up from the premises of the Elk-hill Estate bungalow, Kodangibetta, Siddapur, Coorg. (Ph.IMM.)

96) A scene of an official meeting in one of the Coorg villages. (Ph. I.M.M.)

97) This is the famous Hudikeri tea estate noted for its good crop and ideal cultivation. (Ph. IMM.)

98) An old tea estate of South Coorg, near Kutta. (Ph. IMM.)

99) An entrance to an Estate- Coffee and Orange interplanted (Ph. IMM.)

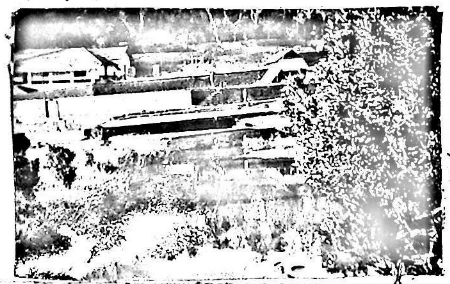

100) Coffee Estate, pulp house, drying ground and a tank. (Ph. IMM.)

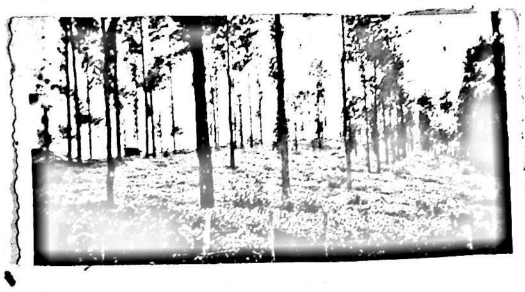

101) A distant view of the panoramic scenes of coffee & tea estates. (Ph. I.M.M.)

I. M. Muthanna 1967.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

102) The threshing ground where paddy is separated from straw (Ph. IMM.)

103) Mat industry in the country-side, especially in South Coorg. (Ph. IMM.)

I04) Old shrines and stone MANTAPAM built with stone pillars. (Ph. IMM.)

I05) A modern hill-top bungalow.

I06) Clock Tower- built in I911, Virarajpet, Coorg. (Ph. IMM.)

I07). Ponnampet High School building- as seen from a distance. (Ph. IMM.)

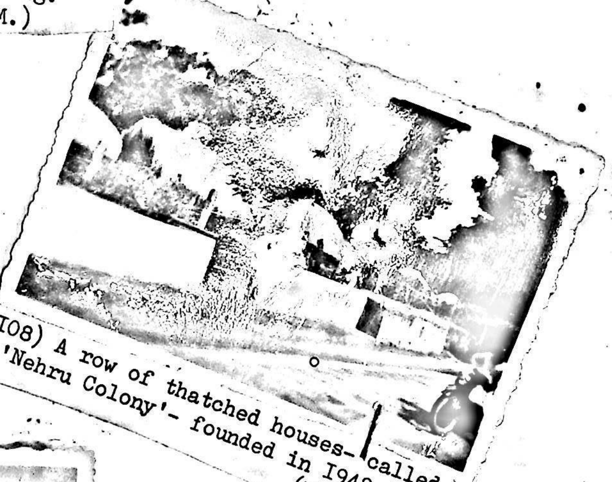

I08) A row of thatched houses- called 'Nehru Colony'- founded in 1948. (Ph. IMM.)

I09) The imposing and colourful R.C. Church at Virarajpet. (Ph. IMM.)

I. M. Muthanna 1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

II0) A small structure and the legendary NELLY tree at the Guyya temple, Siddapur. (Ph. IMM.)

III) A scene of the winding roads alon the Ghats- (Ph. IMM.)

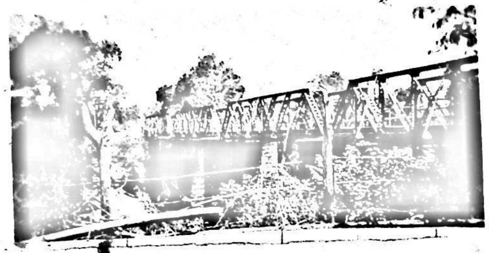

II2) The Kudige bridge across the River Harangi. (Ph.I.M.M.)

II3) The Cooperative Building at Kodlipet, North Coorg.(Ph.IMM.)

II4) A distant view of the Clock Tower, Virarajpet (Ph.IMM.)

II5) The Cooperative Bank, Silver Jubilee Building, Mercara.(Ph.IMM.)

II6) An old elegant travellers' bungalow- built in 1897, in Polli-etta- now converted into a hospital. (Ph.IMM.)

1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

II7) Somwarpet town perched on a hill- as seen from a distance.(Ph.IMM.)

645

DR. J. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

118) The North Coorg Club, Mercara.
(Ph.IMM)

119) The Consolidated Coffee Estates Ltd., Staff Club, Pollibetta. (Ph.IMM.)

120) A modern cinema theatre.

121) One of the oldest Shivachar Mutts of Coorg, Madapur, North Coorg. (Ph.IMM.)

122) The front view of the Iychettira family house in Mythadi Village. (Ph. I.M.M.)

123) The Iychettira family shrine, KAIMATTA. This kind of shrine is characteristic in every Kodava family. (Ph.IMM.)

124) One of the Senior Basic School School Buildings of Coorg. (Ph.IMM.)

125) The Neravanda Family house at Palur- as seen in 1948. (Ph.IMM.)

I.M. Muthana 1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

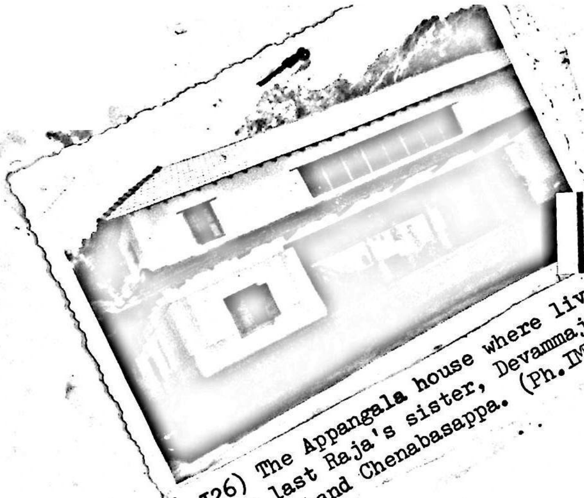

I26) The Appangala house where lived the last Raja's sister, Devammaji and her husband Chenabasappa. (Ph.IMM.)

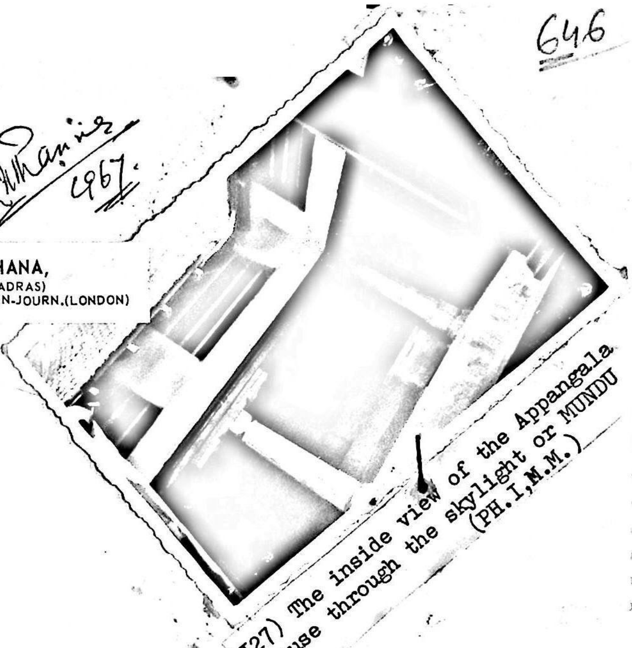

I27) The inside view of the Appangala house through the skylight or MUNDU (PH.I,M.M.)

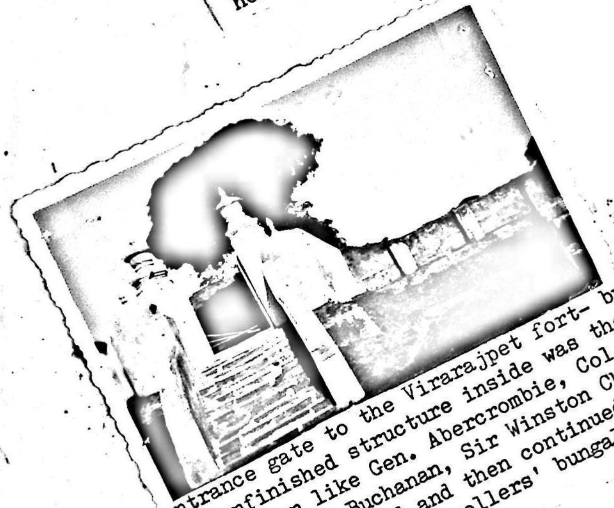

I28) The entrance gate to the Virarajpet fort- built in I793. The unfinished structure inside was the place where some great men like Gen. Abercrombie, Col.Arthur Wellesley, Sir Francis Buchanan, Sir Winston Churchill and Jawaharlal Nehru rested and then continued their journey. It was used as a travellers' bungalow even at that time. (Ph. I.M.M.)

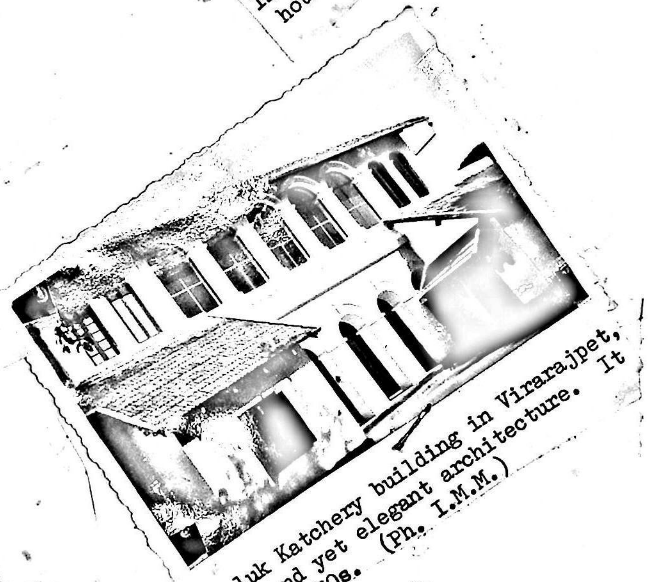

I29) A century-old Taluk Katchery building in Virarajpet, known for its simple and yet elegant architecture. It was built in the late I870s. (Ph. I.M.M.)

I30) The glamorous, spacious and one of the biggest Kodava family houses- the Cheeyakapoovanda IYN house in Nelji Village, with a large sky-light,MUNDU, and supported by many arcs, was in a state of dilapidation when I visited the place in I95I.(Ph.I.M.M.)

I3I) The back-view of the Taluk Katchery building at Virarajpet. (Ph.IMM.)

I32) The inside view of the Cheeyakapoovanda family house that stood just on the side of the paddy field and yet displayed elegance and charm.(Ph.IMM.)

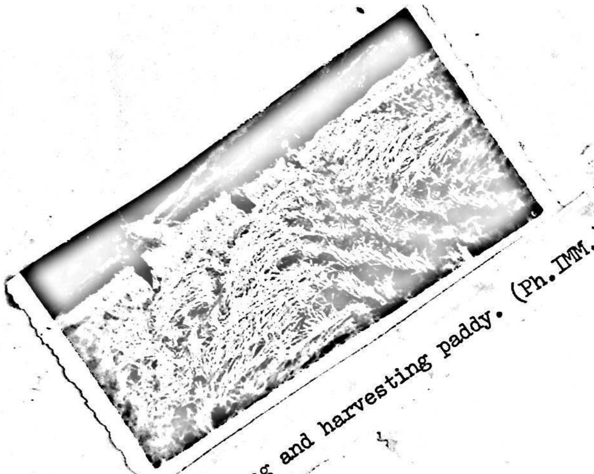

I33) Reaping and harvesting paddy. (Ph.IMM.)

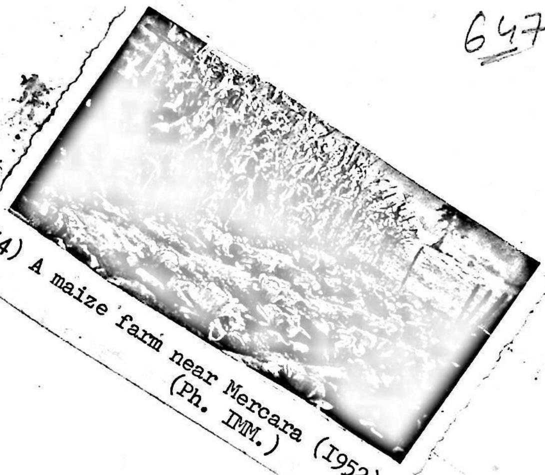

I34) A maize farm near Mercara (I952). (Ph. IMM.)

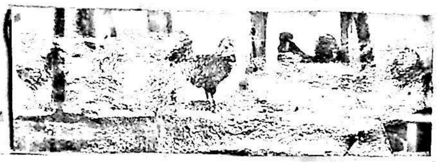

I35) Black minorca and other fouls at the Kudige exhibition farm in I954. (Ph.IMM.)

I. M. Muthanna
c967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

I36) A coffee pulp house on the road-side near Somwarpet. (Ph. I.M.M.)

I37) A scene of paddy harvesting in the traditional way- called OKKI.(Ph.IMM.)

I38) A bunch of ripe rice seedlings. (Ph. I.M.M.)

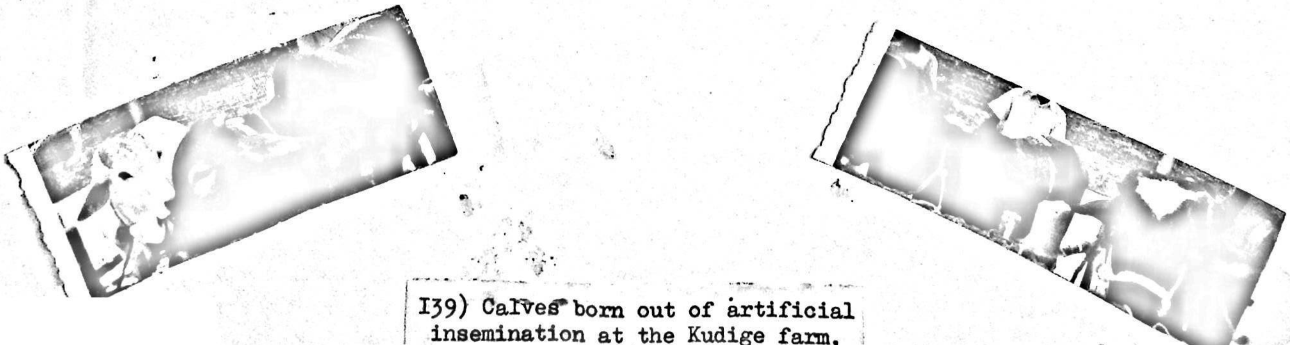

I39) Calves born out of artificial insemination at the Kudige farm, in I954. (Ph.I.M.M.)

648

I40) The Kaveri Mahal, as seen from the fort hillock, Mercara. (Ph.IMM.)

I4I) A students' procession heading towards the fort, Mercara. (Ph.IMM.)

I42) The Town Hall, Mercara. (Ph. I.M.M.)

I. M. Muthanna 1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

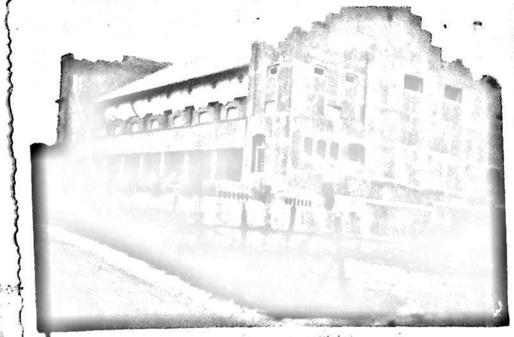

I43) The Cinema Theatre, Virarajpet. (Ph. IMM.)

I44) A scene of the steps leading to the temple at the top.(Ph.IMM.)

I45) This is an instance to show how some temples in Coorg look like mosques.

I46) This is a famous [illegible] dance [illegible] at the festival at [illegible] village, Nalknad-(Ph.IMM.)

I47) A temple dance on a festival day at Kuklur Village, near Virarajpet. (Ph. I.M.M.)

I48) Another temple dance around the AMBALA or shrine, at Kadagadal near Mercara. (Ph. I.M.M.)

I49) A scene of HUTRI dance at the POOMALE MAND near Virarajpet. (Ph. IMM.)

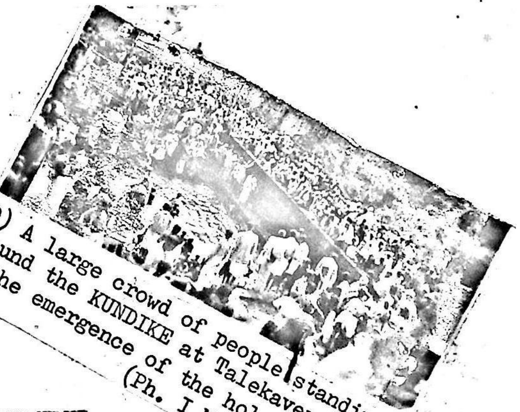

I50) A large crowd of people standing around the KUNDIKE at Talekaveri watching the emergence of the holy water. (Ph. I.M.M.)

I5I) This is another scene of the temple dance at Kolakeri, Nalknad. (Ph. IMM.)

I52) Yet another scene of the dance at the same Kokeri temple, Nalknad, (Ph. I.M.M.)

I. M. Muthana 1969

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

I53) People around the Igguthappa temple during a ceremonial Pooja day.(Ph.IMM.)

I54) A scene of the festival dance around the four drummers who innovate the show to the beating of the drums and chanting of songs.(Ph.IMM.)

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

I55) At the Karmaad temple, Ammathi, on the day of the festival when hundreds of people join in the ceremonial and worshipful dance.(Ph.IMM.)

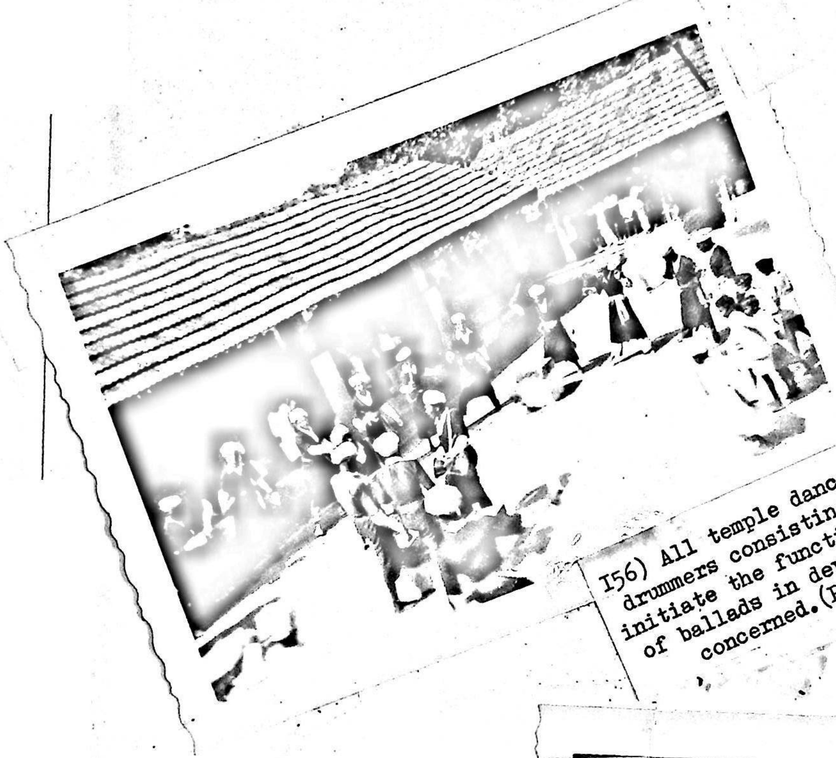

156) All temple dances are led by the drummers consisting of four men who initiate the function with the singing of ballads in devotion of the deities concerned.(Ph.I.M.M.)

157) This is another picture where four drummers stand at the specially allotted place and begin their chantings when the Kodava dancers in their ceremonial costume start dancing around the shrine.(Ph.IMM.)

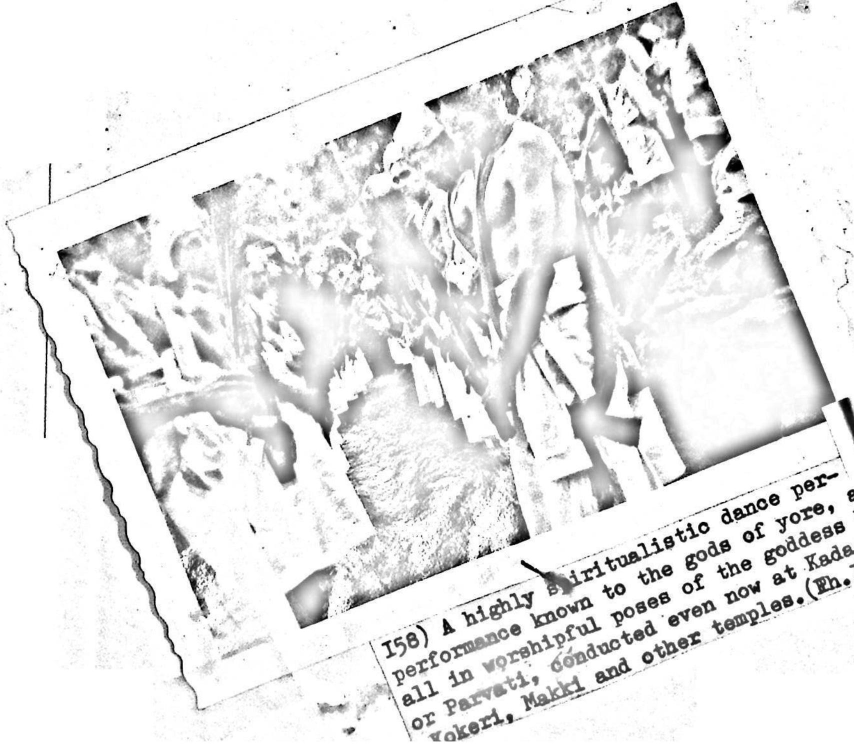

158) A highly spiritualistic dance performance known to the gods of yore, and all in worshipful poses of the goddess Umaa or Parvati, conducted even now at Kadagadal, Kokeri, Makki and other temples.(Ph.IMM.)

I. M. Muthana
1967.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN.JOURN.(LONDON)

I. M. Muthanna 1967.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

I59) Guests at the wedding house are being served by the ladies. This wedding seemed to have been conducted in a public building, and, therefore, there is no pendal here. (Ph.IMM.)

I60) The guests at a wedding house watching another group of guests dancing after they had their lunch. (Ph.I.M.M.)

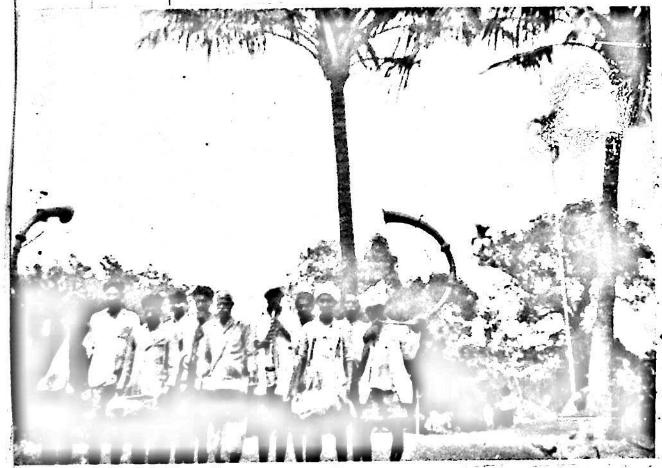

I6I) A group of village bandmen or drummers whose indigenous orchestra is proverbial for its musical note, melody and rhythm. Their musical instruments are indeed old and yet new! (Ph.IMM.)

I62) This again is another scene of the temple dance with dances taking rhythmic steps to the sounds of the drums and hands raised over the heads in prayerful poses. (Ph.I.M.M.)

653

1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

163) This is a scene of public sports held on a Keilmhurtha festival day when youngsters and adults jubilantly take part.(Ph.IMM.)

164) These are calvies born out of artificial insemination at a veterinary farm of Coorg. (Ph.IMM.)

165) Bunches of grown up paddy seedlings in the months of October & November.(Ph.IMM.)

...shing and harvesting of
...r it was brought from the
...o the threshing ground.
(Ph. IMM.)

654

167.

I. M. Muthanna 1967.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
PHONE: 325-3573

ONE OF THE TWO identical mausoleums built for Rajas Dodda Virajendra and Linga Raja and their favourite queens. They are a centre of attraction to all visitors.

168.

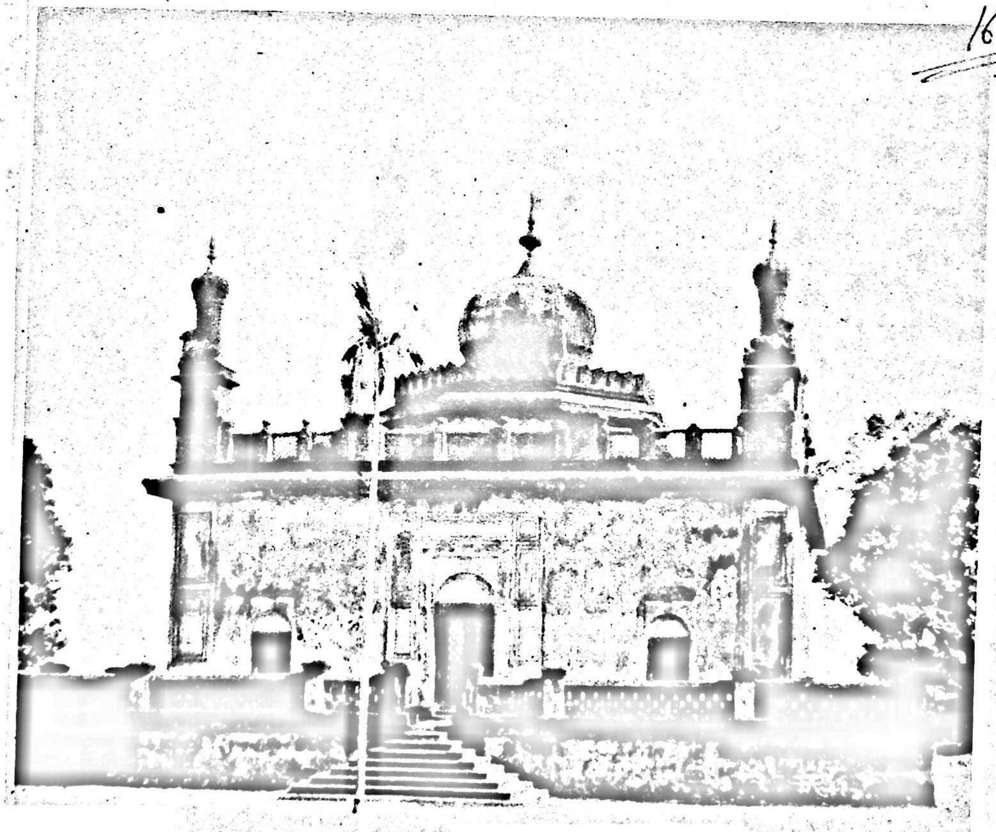

FIGURES OF SHIVA top the stone steps by which the Rajas' Tombs are approached.

655

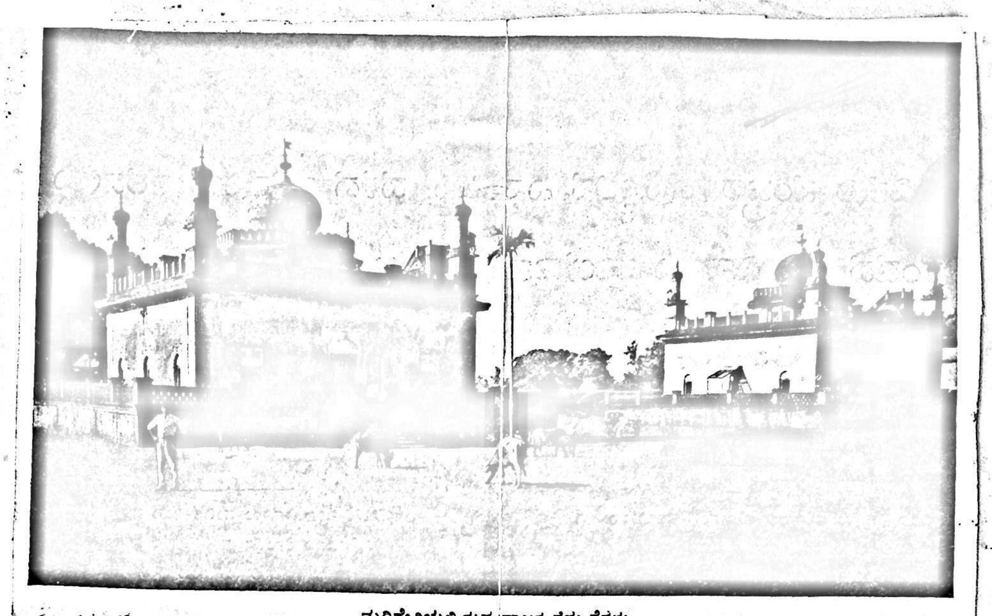

ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಜರ ಗದ್ದುಗೆಗಳು

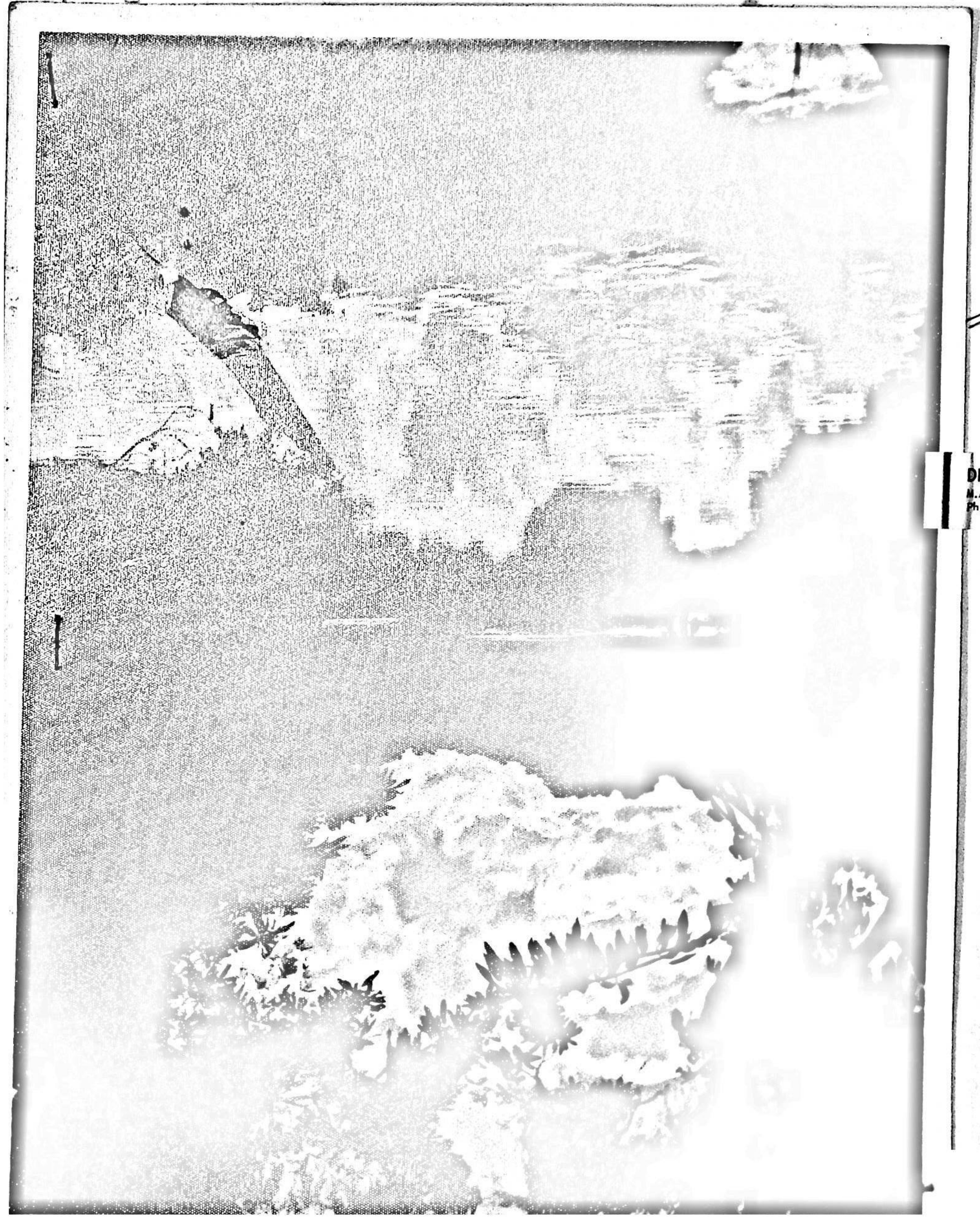

No: 170

I. M. Muthanna
1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

656

A COSTUME PARADE - Old and New!

Some specimen pictures of the old Kodavas are here given to show ho[w] the old pattern was slowly changi[ng] into new and neo-order. (These pictures are collected from other publications.

172 ii) About I835 to I895: This is an old picture of a Kodava officer, Codanda Appacha. Here is a change in the style of the turban, and boots and socks become common. The shoulder kerchief remained.

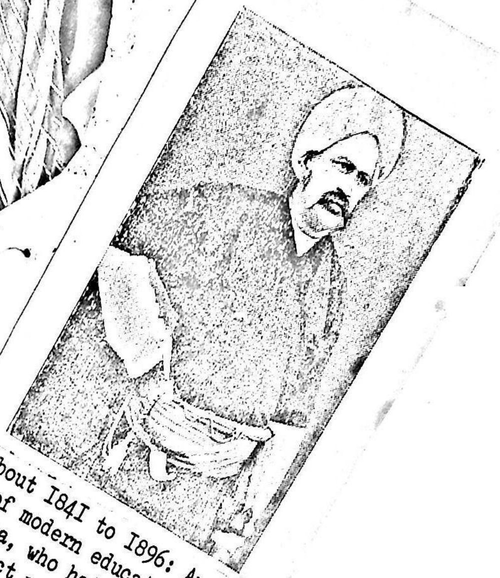

173 iii) About I84I to I896: An officer with a bit of modern education, Manyapanda Belliappa, who had the distinction to act as district magistrate for a couple of months. With a lace-less turban, the costume seem to slightly modernised.

EVOLUTION OF THE KODAVA NATIONAL COSTUME DURING THE ONE-HUNDRED YEARS FROM I834 to I934.

174 iv) About I865 to I9I4: A Un University graduate of the earlier days with two degrees, Mandepanda Chinnappa, is here seen in his academic robes. Turban is found slowly vanishing from the heads although the native costume remained in tact.

The Hindu 29th April 1934.

Diwan Bahadur K. Chengappa, who has been appointed as the Commissioner of Coorg.

175

v) About I854 to I924: Here was one with modern 'Varsity education and became a top official, Kodandera Kuttayya. In his time the Indian and Western costumes clashed, and the national costume was further trimmed, and worn only on ceremonial occasions.

176 vi) About I873 to I963:- The new age emerged when the Kodava men no longer used their native costume for a regular wear, and the most outstanding example for that was Dewan Bahadur Ketolira Chengappa, who reached the top-most position in office and yet remained a loyal Kodava. He represented both the past and the present. Incidentally, Chengappa's photograph was the first among the Kodavas, to appear in the national newspapers when he was appointed the Commissioner of Coorg in I934. The cutting above is from THE HINDU, Madras.

I. M. Muthanna Dec. 1970.
DR. I. M. MUTHANNA,
M.A. (B.O.L.) B.T. (MADRAS)
PH.D. (C'LO.) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)

659

THE PALACE, built by Linga Raja in 181[…] now houses the Government O[…]

[…] building in the Fort, at Mercara. It […] Assembly of Coorg.

177

i) About 1825 to 1885: The ancient Kodava with ODIKATHI behind and a PEECHEKATHI in front, a silk kerchief on the shoulder, PAANI MANDETUNI, a GEJJE THAND in hand, etc, was a common feature everywhere.

177.

The Illustrated Weekly of India, July 12, 1953.

On account of its central, yet inaccessible situation, Mercara was selected by Muddu Raja as the site of his fort and capital in 1680. In 1681, he transferred the royal residence there from Haleri, a few miles to the north.

The present fort—the older one probably had mud walls—was rebuilt in stone by Tippu Sultan, who called it "Jafarabad". It was held by his generals till 1790, when Jafar Ali Beg left it with all its guns and ammunition to the Raja of Coorg, Dodda Virajendra. The fort was surrendered to the British in 1834.

Irregular Hexagon

Having a commanding view of the hills all round, the fort is an irregular hexagon, with bastions at its six angles. It is still, despite the passage of over two centuries, in a good state of preservation.

The principal building in the centre is the palace built by Linga Raja in 1812. Its ground plan is that of a Coorg house, with a superstructure in western fashion. An imposing building, it forms a large square with an open space in the centre. It is two storeys high. A small balcony, supported by two rearing horses formed of masonry, projects in the centre of the upper storey. The other three sides of the building are blank. Now completely renovated, it houses the offices of the Government of Coorg as well as the Coorg Legislative Assembly.

[…]ated […]dia.
I. M. Muthana
1967

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

No. 178.

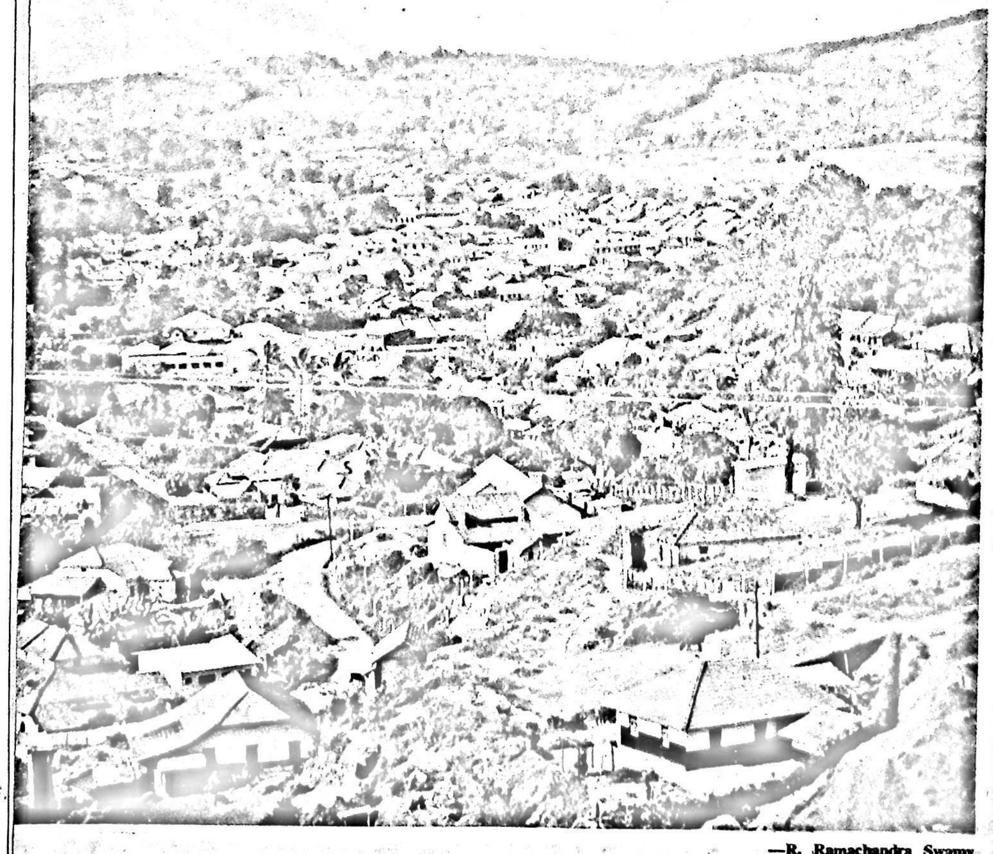

—R. Ramachandra Swamy

AERIAL VIEW OF MERCARA, headquarters of Coorg district. Situated 3,809 ft above sea level, it is a charming little town, surrounded by hills and with a population of more than 16,000. (See article on Mercara, page 11.)

658

No: 179 ; These pictures in this page and in the next four pages are the cuttings from the ILLUSTRATED WEEKLY OF INDIA , the 1st August 1971, with special feature articles.(IMM.)

I. M. Muthanna 1971.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

SUNDAY, AUGUST 1, 1971 ESTD. 1880

The Illustrated Weekly of India

A Kodava Wedding

659

Marriages are usually arranged by the parents. Horoscopes are matched. But if birth charts are not available the decision is made through a ceremony called "poo edupu". The girl's and boy's people go to a temple and arrange a puja; if a white flower drops from the deity the union is blessed— a red flower is an ill omen. Dowries are not insisted upon. Before an alliance is settled the wealth of the girl's family is carefully assessed. One authority writes: "There is a saying that if the mother has a white tail, the daughter should have at least a white spot. Hence the character and behaviour of the mother of the girl is also of importance."

Photographs by R. Ramachandra Swamy

No. 180.

THE BRIDE IS ESCORTED BY HER MOTHER at the time of the muhurtam. The place of marriage or the kalyana mandap is covered with a white cloth. Umbrellas with white covers are held over the bride and groom. The girl wears a red sari and a long-sleeved red jacket and red veil. Kodavas have been influenced by Virasaivism—the bride and gromm wear vibhuti *(ashes) on their foreheads.*

I. M. Muthanna 1971.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

No. 181. 66

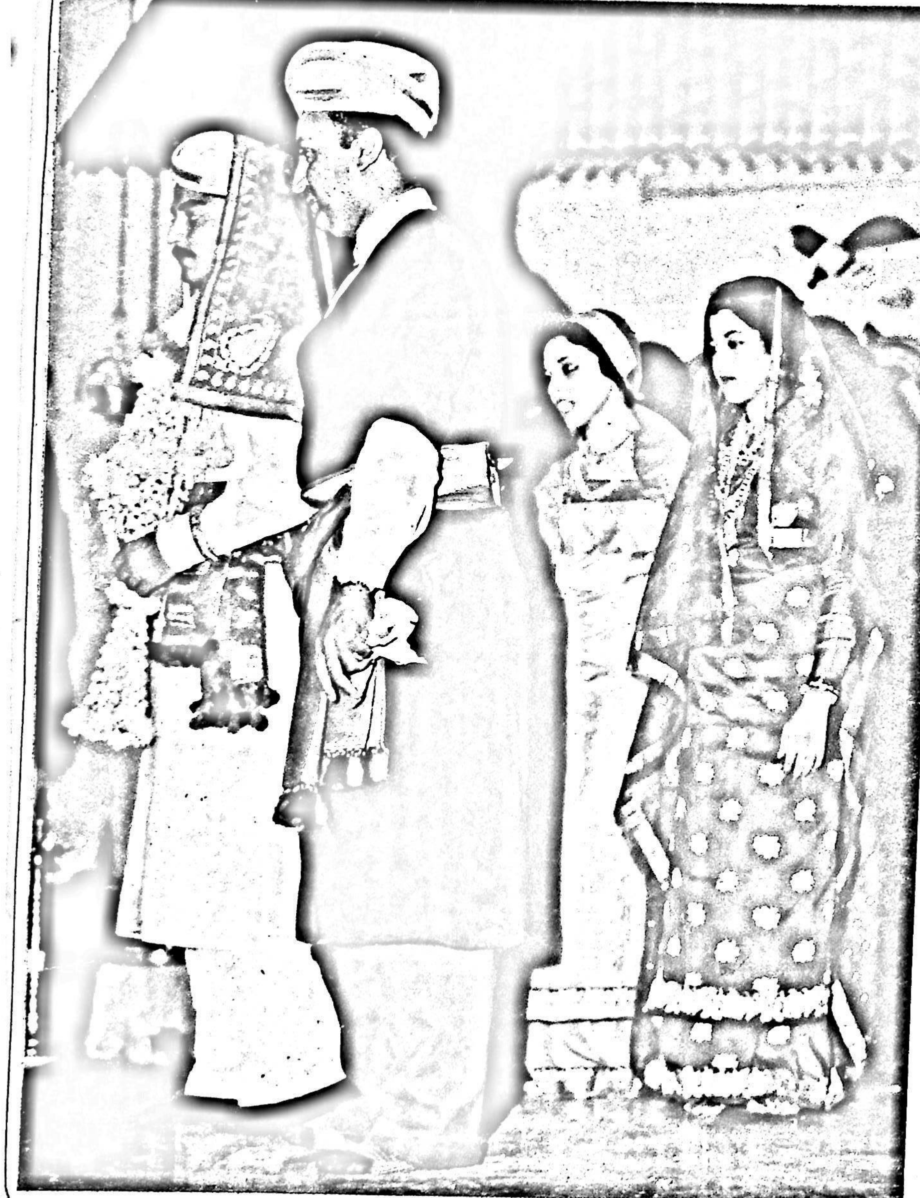

The same evening, a feast is thrown by the bride's father. The very affluent arrange a lavish *nyati-bhat* and invite the entire community — sometimes the number of guests soars to 10,000. Only at midnight, after a few more rites have been performed is the patient bridegroom at last permitted to depart with his bride.

A COORG wedding generally takes place in April or May and calls for a series of sumptuous feasts with liquor being a must.

Once the horoscopes of the boy and girl are found to tally, the *mangala kuripa* or engagement lunch takes place. On the day before, the bridegroom is led to the central hall by the best man where he worships the sacred light and prostrates himself before the elders; the bride, wearing a beautiful rich sari belonging to her mother, also does the same.

The next morning, while the bridegroom is being ceremonially shaved (with milk being used instead of water), the bride is made to wear special black glass bangles. The pair are then led to their respective baths by a bridesmaid and the best man. Immediately after, they go straight to he *muhurthapandal*, she wearing a red sari with gold spots, a red blouse and red veil and he sporting a *vodi kathi* and *pichathi* — forms of knives peculiar to Coorg. Four elders sing, meanwhile, to the accompaniment of drums. Their song describes the beauty of the path the bridegroom will tread.

The best man now leads the bridegroom to a three-legged stool called *mukkuli*. The master of the house takes some rice and throws it over his head, shoulder and knees saying, "Live well, and prosper well by God's grace." He then gives him milk to drink and drops some coins or other presents onto his lap. Four men and five women closely related to the bridegroom follow suit.

After this, a meal is served and the men join in a traditional dance before they leave the house. With the band playing gaily, close relatives are given a right royal send off with the *bale mariyadi* or the cutting of a plantain stem ceremony being performed.

During their combined *muhurtham* both sit on low three-legged stools with lamps on either side, the rice strewing and presentation ceremonies are repeated. The bridegroom himself presents her with gold, silver, copper and nickel coins. After this he raises the bride from the stool, holding her hand. This symbolises his taking possession of her. Then, elders from both parties meet and decide how the bride is to be treated in her husband's house. Once the "conference" is over, the bridegroom leads his bride out of the hall in the midst of tremendous cheering and music.

Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

No. 182.

66

Cuttings from the Illustrated Weekly of India.

I. M. Muthana

183

THE ILLUSTRATED WEEKLY OF INDIA, AUGUST 1, 1971

184

I. M. Muthana 1971.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

SYMBOL OF VALOUR. Before the bridegroom enters the bride's house with his relatives and friends, a "strong man" from his party cuts six plantain trunks. This act is symbolic of olden times when a girl's hand was won by deeds of valour. Below: Blessings from an elder sister.

185

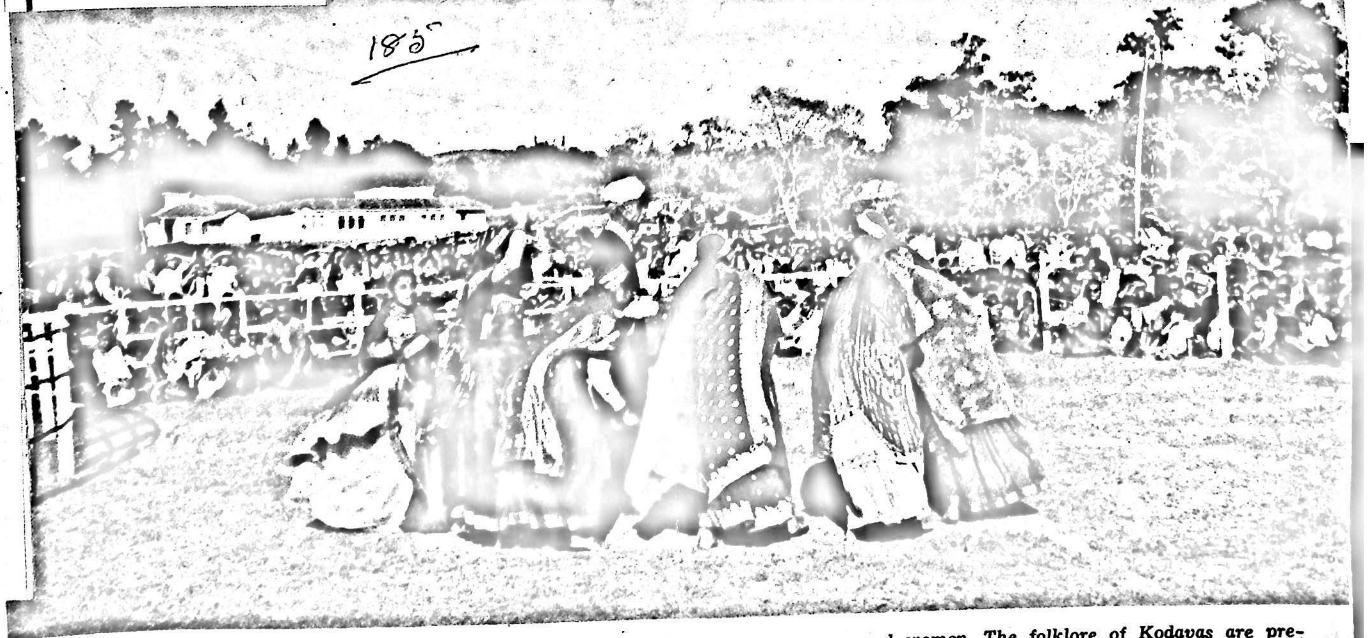

IN THEIR FOLK DANCES, they express their warlike traditions. There are dances for men and women. The folklore of Kodavas are predominantly martial glorifying the exploits of warriors of old. Kolata, Bolakata, Pariakali and Ummathata are popular dances.

Cuttings from The Illustrated Weekly of India.
I. M. Muthana

662

I. M. Muthana
1971.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

186.

THE BRIDE IS OFFERED MILK from silver vessel called gindi. Elders from the family show rice over her. There is a feast, followed by dances permed by men

WEARING BANGLES (below). For the bride it signifies a long married life—she will be a dirghasumangali. Two or more women also wear bangles along with her.

187

take the petition into consideration, and institute an inquiry into the evils of which they complained.

INDIA.

The Marquis of CLANRICARDE, in moving for various returns relating to estates assessed to the land-tax in Bengal, Bahar, Orissa, and Benares, to the salaries and duties of officers of the Indian army, and of officers and persons belonging to the covenanted and uncovenanted civil service, to the law expenditure of the East India Company, and to the allowance to the deposed Rajah of Coorg, stated that his object was not to elicit any opinion on these subjects, but to prepare for the inquiry which must take place in the course of next session. A letter had appeared in *The Times*, signed by Mr. Stephenson, on the subject of public works, alluding to the impediments which existed to the investment of British capital in India—impediments arising not only from the complicated form of government, but also from the present state of the law. It was almost impossible to get at the truth upon any subject connected with India, and it was only natural that men who had achieved distinction and wealth under a certain system should defend that system and endeavour to prevent any exposure of its faults. The object of the first return for which he moved was to ascertain how many estates in those territories had been confiscated since 1828, and he hoped he should not be told that their number was so great that the information he desired could not be laid before the House. With regard to the civil service, he understood the Governor-General had been obliged, in consequence of the paucity of civil servants, to call upon officers of the Indian army to perform civil and political duties. This was a fact which concerned the efficiency of the army as well as the civil service, and another question also arose—viz., whether officers of Her Majesty's army were not entitled to perform those duties as well as officers of the Indian army. The result of the present system was, that judicial functions were given to men who did not know the language of the persons whom they had to try, and that a boy from Haileybury, who was entered as an assistant, really found himself with authority to administer judicial functions. All he asked was that the House should know how many of these officers there were. He wished also to know the number of persons in the uncovenanted service. He trusted that the public opinion of the country would force Parliament to undertake the duty from which he hoped it would not be disposed of itself to shrink. He should like also to have a return of the expenditure of the Court of Directors in lawsuits in England, which he believed would prove to be something monstrous. He believed the number of appeals would not be so great if the courts of India were tolerably well constituted, or if a spirit of litigation or oppression were not excited which induced the civil servants of the Company to commence proceedings and involve the Indian Government in lawsuits that many of the natives were unable to resist. In many of these cases the East India Company were signally and, he might say, disgracefully discomfited.

The returns were then ordered.

RAJAH OF COORG.

The Marquis of CLANRICARDE then rose to move that the return of the law expenditure in England of the East India Company since the year 1853, ordered to be laid before this House on the 16th of June, be made forthwith; and also, to move for copies of any minute of the East Indian Government in 1834, specifying the terms and conditions of the allowance to be made to the deposed Rajah of Coorg. He hoped that the Government would allow this prince to reside in this country unless some better reason were given against it than had yet been urged. Some objection had been made that it was not desirable that Indian money should be spent in this country, but the sum allowed to the Rajah (448*l.*) was less than the directors were in the habit of spending upon themselves for a public dinner. The Rajah of Coorg was a prince to whom the East India Company had formerly been under great obligations, and he could scarcely resist the conclusion that they wanted him to be forced out of the country in order that he might be prevented from attending to the lawsuit in Chancery which he had instituted to enforce his rights. So far from its being inconvenient, he thought it highly desirable that the princes of India should be encouraged to visit this country.

The Duke of ARGYLL said, he had explained the other night that the Government did not feel called upon to defend the course taken by the East India Company in this matter. Personally, he rather agreed with the noble marquis, that there would be little harm in allowing this old prince to remain in London; but he believed the prince was in such a position that he required leave of absence from the Company; that he had applied for leave to remain a year in England and that he had, at the expiration of that period, received intimation of the desire of the Company that he should return to India.

The Earl of ELLENBOROUGH suggested that the noble marquis should make the terms of his motion so general that the East India Company could not avoid making the returns.

The Marquis of CLANRICARDE assented, and the motion, as amended, was agreed to.

THE DYCE SOMBRE CASE.

other gentlemen, to which was added a note from Sir Charles Trevelyan, of the Treasury. This latter document appeared to be intended principally to introduce the former. The whole of this proceeding was most irregular and improper, as every private communication addressed to a judge for the purpose of influencing his decision upon matters before him always is, and ever ought to be reprobated. It is a practice calculated to divert the course of justice, and ought to be more frequently treated than it is as a high contempt of court. It is too often excused on account of the station and condition in life of the parties guilty of it, who are supposed to be ignorant of what is due to the court. No such excuse can be made in this case. If this was not intended as a private communication, why was it made in that form? Why was it not brought before the Court in the usual manner, through the solicitor and counsel of the lunatic, who alone could be recognized as his representatives? I have received from two of the subscribers to that letter, Lords Combermere and Shrewsbury, an assurance that nothing disrespectful to myself was intended by that communication. I never considered it in that light; but, as judge of the court against which this contempt has been committed, I am bound to express my high reprobation of the course pursued, not only on account of the letter itself, but also on account of the rank and station of the parties implicated. I cannot, however, doubt, from the explanation given to me by Lord Shrewsbury of the manner in which the letter was submitted to him and his signature obtained, that he was not aware at the time of the nature of the transaction, or of the purpose for which it was intended to be used. This is no more than I should have expected, and I am ready to believe, from the high character deservedly borne by that noble lord, and the high principle with which, from personal knowledge, I am aware he is actuated, that he is incapable of it knowingly. Having said so much upon the subject of this high contempt of the court, I have now to see how it should influence my conduct in reference to the petition since presented—the fifth petition. I do not find any statement as to the time at which Mr. Dyce Sombre left this country after the examination in November, 1848; but as, by my order, his protection was to continue until the report of the physicians was made, and as that report was dated the 18th of November, 1848, I must assume that he left this country soon after that time, and I cannot, therefore, suppose him to have been here after the 22d of December, when my order dismissing the former petition was made. This is of some importance in the consideration of how far I am to consider the petition presented on the 29th of January as the act of Mr. Dyce Sombre, whose former petition for the same purpose was, by his own concurrence, expressed through his counsel, dismissed upon the 22d of December. Upon this subject most important evidence is contained in a letter from Mr. Dyce Sombre to myself, dated Paris, January 12, 1849, containing several inclosures, one of which, No. 3, is a letter purporting to be signed by Anthony Mahon, called in other places Dr. Mahon, and addressed to Colonel Dyce Sombre, reciting an agreement under which Dyce Sombre, then a lunatic under the protection of the Court, agrees to pay Dr. Mahon 10,000*l.* in case the commission of lunacy should be superseded through his instrumentality and exertions."

Earl St. VINCENT then put the following questions:—

"Whether, inasmuch as the judgments of the highest legal tribunals are matters of public record, and may be referred to as facts in the knowledge of Government, and considering the severe censures that have been passed in three successive judgments, pronounced by the late Lord Chancellor Cottenham, by Sir John Dodson, judge of the Prerogative Court of Canterbury, and by the Judicial Committee of Privy Council, upon the conduct of a noble member of this house holding the situation of Constable of the Tower of London, and also a distinguished office near Her Majesty's person, Her Majesty's Government have thought proper, for the due preservation of the high character of this House, to take any steps in reference thereto, or if they intend so to do?"

The Marquis of LANSDOWNE said, the Government were not prepared to take any steps upon this subject, neither were they inclined to enter upon the consideration of circumstances which had occurred in civil suits, relating to a noble lord who was not a party to those suits, and who had had no opportunity of being heard in his own vindication. (Hear, hear.) At the same time, while the Government did not perceive the propriety of instituting any proceedings, they did not intend to pronounce any opinion upon the matters stated in the judgments to which the noble earl had referred. He could fully understand the feelings which had induced the noble earl to bring forward this matter, connected as it was with his nearest relative, an estimable distinguished lady; but any discussion in that house would lead to no good result, and, therefore, he trusted the noble earl would not press the subject further.

After a few words in reply from Earl St. VINCENT, which were completely inaudible in the gallery, the matter was allowed to drop.

LEASES AND SALES OF SETTLED ESTATES

Times 26 July 1856

188

The photo-copy from THE TIMES, London, of the 26th July 1856- on the debate that took place on the Raja of Coorg. (Ph.IMM.)

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

I. M. Muthana
1970

664

arts of diplomacy would in no way affect it, but that it should be fed by the good sense of England, the chivalry of France, the interests of both countries, and by mutual regard. He was sure that what they had done that day in endeavouring to alleviate the sufferings of those who were in misery in France, would meet with a responsive echo from the Government of that people.

> "Foreign foe, and false beguiling,
> Shall our union ne'er betide;
> Hand in hand when peace is smiling,
> And in battle side by side."

(The learned baronet resumed his seat amidst loud cheering).

M. MAUBOUSSIN very briefly acknowledged the toast in French.

Mr. MILNE, the well-known Scotch vocalist, at the request of the Lord Provost, here sang a song, composed for the occasion by Mr. A. Maclagan, and entitled "The Sword of Honour." It was sung with much taste and effect, and received with great applause.

The CROUPIER proposed the sentiment, "May the events of the last two years lead to the further development of Eastern Europe, and to our increased intercourse with these countries." The toast was duly responded to.

Bailie WRIGHT proposed, "The Agricultural, Manufacturing, and Commercial Interests of Scotland."

Mr. J. HALL MAXWELL returned thanks.

Mr. WILLIAM CAMPBELL acknowledged the toast in connection with the manufacturing interest.

Sir COLIN CAMPBELL rose amidst great applause. He said—Gentlemen, I have the honour to have placed in my hands a desire to propose the following toast: "The Lord Provost, Magistrates, and Town Council, and Prosperity to the City of Glasgow." From my having passed a great portion of my life in foreign countries, I have until now never seen the grandeur of Glasgow. Hearsay told me of its wealth and magnificence, but I find that the reality surpasses the report. For the kindness shown to me during my present visit I cannot be sufficiently thankful. On the
streets I h[…] at has not shown me a
smile of w[…] I do so with my whole
heart—the […] committed to my care,
"The Lord […] and Town Council, and
Prosperity […]" (Loud cheers.)

The LORD […] to the toast, said—In
replying to […] in name of the corpora-
tion and inh[…]

Sir COLIN […]rrupted his lordship by
exclaiming, […]mendous cheering.)

The LORD […] will not say *our* city
when so exce[…] me, and says, "and my
city"—(chee[…] will say that I have to
thank you fo[…]nner in which the toast
has been rece[…] how much pleased we
all are with t[…]st two days. (Cheers.)
Scotland has […]half century, to a very
important po[…] the great commercial
capital of that […]minently forward, I am
proud to say, […]ment, whether in sup-
port of the C[…] of men and warlike
munitions, or […]iate the distress pro-
duced by nece[…]ering and stimulating
the brave men […] to fight our battles.
(Loud cheers.) […] we have heard a great
deal of the ext[…]preparations of Russia,
and we were almost driven into the belief of her invincibility, but the events of the last year have broken the spell, and have shown, as I hope it ever will be, that might against right, when well directed, has but small hope of victory. Now that the world is again at peace, we are ready to extend the right hand of brotherhood to all nations; but should aggression again put forth the iron grasp of oppression, I hope this city, as heretofore, will be ever ready to come forward in the cause of suffering humanity and freedom. (His lordship resumed his seat amid loud applause.)

THE MORNING POST
4th JUL 1856

Dr. GILLAN, in a complimentary speech, proposed "Health and happiness to Lieutenant-Colonel Stirling and Sir Colin Campbell's Staff of the Highland Division." (The toast was drunk in the most enthusiastic manner, some Highland gentlemen, in their native costume, standing on the chairs and tables, giving the Highland Division truly Highland honours.)

Mr. MILNE here sang a song recently composed by Mr. Maclagan, entitled "We'll hae nane but Hielan' bonnets here," and founded on a memorable incident in connection with Sir Colin's grand charge up the steeps of the Alma with the Highland Brigade. The song was received with most tremendous enthusiasm, plaudit being heaped on plaudit during the singer's performance. The pitch of excitement was at its greatest at the following lines, where the cheering was absolutely deafening:—

> "Braver field was never won,
> Braver deeds were never done,
> Braver blood was never shed,
> Braver chieftain never led,
> Braver swords were never wot
> With life's red tide when heroes met!
> Braver words ne'er thrilled the ear—
> 'We'll hae nane but Hielan' bonnets here.' "

Colonel STIRLING, on rising, was received with great enthusiasm. He said—To have my name coupled with that of the Highland Brigade, and to be called upon to speak to this toast, is a very great honour. I assure you I feel it to be so. I have old recollections of Glasgow and its neighbourhood, for 30 years ago I wore a red gown, and was a student at the University. (Cheers.) But certainly in those days nothing could seem more unlikely than that I should ever address the dignitaries of this great city. (A laugh.) I do so now, for I am called upon to speak about the staff. Now, the duty of the staff of four or five officers, of which I was one, was to carry orders to the brigade from Sir Colin Campbell. I can assure you that the greatest cordiality existed between Sir Colin and his men—(cheers)—those splendid regiments which were given to him. It was [...] its best interests."

Other toasts of a general nature followed, and the proceedings closed.

CHRISTIANITY IN INDIA.

TO THE EDITOR OF THE MORNING POST.

SIR,—My attention has been called to a minute of the Marquis of Dalhousie, the ex-Governor-General of India, which was recently published by order of the House of Commons, and in which his lordship is pleased to say:—

"There are two incidents connected with the families of native princes which remarkably signalise the period we are now reviewing, though they may not be regarded as of political moment.

"The first is the adoption of the Christian faith by Maharajah Dulleep Singh, the last of the rulers of the Punjaub. The act was voluntary on the part of the boy, and, under the guidance of God's hand, was the result of his own uninfluenced convictions. * *

"The other incident is of a similar nature: I refer to the Christian baptism of the daughter of the ex-Rajah of Coorg, under the special protection of her Majesty the Queen."

Sir, with respect to the former of these incidents, I think that the noble marquis is entirely wrong when, in terms more befitting a pious frequenter of Exeter-hall than an astute and philosophic statesman, he attributes to *uninfluenced convictions* that which was the mere result of education. The facts are these:—

In the year 1847, when Maharajah Dulleep Singh Bahadoor was only nine years of age, he was forcibly separated from his mother, the Maharanee Jindán Kour, the only relative he had left in the world, and transferred to the care of the British authorities, as appears from the following extract of a letter addressed by the resident at Lahore to the secretary of the Governor-General of India, and dated Lahore, August 20, 1847:—

"Sirdar Shere Singh asked me, this morning, how the news should be broken to the young prince; and, as the sirdar said that, although a boy, the Maharajah had already begun to understand his mother's character, and the impropriety of sundry goings on in the palace, I advised a plain, but kind, statement of the real truth, viz., that the Maharanee's reputation was so notorious, her vices so incorrigible, and her example so pernicious, that the Governor-General thought it wrong to leave him with her any longer. Word has just been brought that the Maharajah took this disclosure with much indifference, is deeply engaged in playing, and sent me his salaams! "

So that, according to the noble marquis, here is a child only nine years old, and who, up to that time, had never, in all probability, heard the word Christianity pronounced, found suddenly embracing that faith from the mere impulse of *uninfluenced convictions*. What wonderful precocity surely the boy must have evinced!

> "In school divinity as able
> As he that hight irrefragable."

Did the noble marquis never read in the Koran, "that every child is born a Mahommedan, but that it rests with the parents to make him either a Jew or a Christian?"

None, perhaps, except the followers of the false Prophet, will assent to the former of these assertions; but who is there with a single grain of common sense in his composition, be he Christian, Jew, or Turk, that will object to the latter, or not admit

> "'Tis education forms the infant mind,
> Just as the twig is bent the tree's inclined."

As for myself, sir, although brought up in the Hindoo religion, I no sooner assumed the reins of Government than, utterly abhorring and detesting the worshipping of idols, I emancipated myself from its trammels; so much so, indeed, that during my 20 years exile at Benares, I never once entered a pagoda, or temple, averting even my eyes from them; while, to discourage superstition still further by my example, I never, during the eclipses of the sun or moon, bathed in the river Ganges—a rite considered so solemn by the Hindoos, that, in order to fulfil it, thousands of thousands perform a long and weary pilgrimage to the sacred city.

Not satisfied with having abjured a false religion, I should have proceeded still further and embraced Christianity myself had I not feared that, by so doing, I should sow dissension and ill-will among a large circle of dear relatives and friends. As it was, however, I have brought up one daughter in that faith; and had the East India Company, after deposing me, confiscating my revenues, and seizing my treasures, assigned me a more liberal allowance than they did, I might then have saved a sufficient sum to defray the expense of having all my children similarly educated.—I have the honour to be, sir, your most obedient servant,

VEER RAJINDER WUDDAIR,
Late Rajah of Coorg.

20, Clifton Villas, Warwick-road, Maida-hill West,
London, July 3, 1856.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

189

The photo-copy from the Morning Post of the 4th July 1856- This is an article by Viraraja the Younger, of Coorg in London. (Ph. IMM.)

No: 241
DR. I. M. MUTHANNA.
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
PHONE: 325-3573

665/a

APPENDIX I.

REPORT ON EDUCATION IN COORG.

1862-63.

Mercara Central School.

THE English School at Mercara stands, both in its curriculum and numbers, next to the High School in Bangalore. It is ably conducted by the Reverend G. Richter, and contains 112 boys, being an increase of 32 over the number reported last year. This School will in future be designated "The Mercara Central School," as all the Government Provincial Schools are now affiliated to it, and Mercara is the centre of Coorg. At the recent establishment of a Survey Department for Coorg, three former pupils of this School were found qualified for appointment.

Village Schools.

The twenty indigenous Village Schools have taken a decided step in advance. Five of the School Masters have received a suitable training at the Central School and passed the required examination. They have resumed their duties on an improved method, and have hitherto given full satisfaction. Whilst the average attendance at these Schools amounted formerly to 15 pupils, it stands now as high as 59, one School even numbers 80 boys and 6 girls. Printed books are now, for the first time, in use, purchased by the parents of the children and eagerly read. Arithmetic with English and Canarese figures has been introduced, as well as Geography and Grammar.

Training of Masters.

Seven other School Masters are at present under training at Mercara, and will soon be able to pass their examination. It is hoped that by the end of the year three-fourths of all the Village Schools will be remodelled, and placed under the regular supervision of Mr. Richter, who is much gratified by the improvement already apparent.

School Premises.

To promote a more active intertest amongst the Coorgs in Educational matters, it has been arranged by Mr. Richter that new Schools are to be established in those villages only where the inhabitants build a proper School-house, and a decent dwelling for the Master near it. Hitherto the verandah of the Cutcherry, or a temple, used to be the School-room, and the Teacher lived at a distance which, especially during the monsoon, was a great impediment to regular instruction. Three Schools are now in progress of erection by the spontaneous contributions of the Coorgs themselves without any assistance from Government.

Attendance.

The attendance at the five Schools under trained Masters amounts to 296, and that of the eight old Schools to 120. Seven Schools are closed on account of their Masters being under training at Mercara.

I. M. Muthanna
1966.
DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

(Signed) E. C. BAYLEY,
Secy. to the Govt. of India.

190

MERCARA GOVERNMENT CENTRAL SCHOOL.

A General Time Table of the Four First Classes from the 1st January to 31st of March 1872.

Monday.

Class.	11—12		12—1		1—1½		2—3		3—4		4—4½	
I.	History of India	R.	English Prose	R.	English Composition	R.	Recitation	R.	Arithmetic	S.	Kanarese Grammar	S.
II.	Ancient History	Dg.	English Prose	S.	General Geography	Dg.	Do	R.	Algebra	Dg.	Kanarese Poetry	Dv.
III.	English Prose	S.	Do Composition	Dg.	Geography	S.	Writing	Dv.	Hindustáni	Sh.	Kanarese Prose	Dg.
IV.	Davis Spelling	Dv.	History of England	Dv.	Arithmetic	Dv.	English Grammar	Dv.	Writing	...	Writing	Dv.

Tuesday.

Class.												
I.	History of England	R.	General Geography	Dg.	English Grammar	R.	Singing	R.	Algebra	S.	Kanarese Prose	S.
II.	Modern History	Dg.	English Poetry	R.	English Composition	Dg.	Do	R.	Hindustáni	Sh.	Kanarese Poetry	Dg.
III.	History of India	S.	Arithmetic	S.	Kanarese Poetry	Dv.	Do	R.	English Geography	Dg.	Kanarese Writing	Dv.
IV.	English Reader	Dv.	History of India	Dv.	Geography	S.	Translation	Dv.	Kanarese Grammar	Dv.	Writing	Dg.

Wednesday.

Class.	8—9		9—10		10—11		11—12		...	...	...	...
I.	History of India	R.	English Poetry	R.	Writing	R.	Euclid	S.	...	...	...	...
II.	Algebra	Dg.	English Prose	S.	Arithmetic	Dg.	Euclid	Dg.	...	...	...	...
III.	History of England	S.	English Composition	Dg.	English Prose	S.	Hindustáni	Sh.	...	...	...	...
IV.	Davis Spelling	Dv.	History of England	Dv.	English Geography	Dv.	Kanarese Grammar	Dv.	...	...	...	...

Thursday.

Class.	11—12		12—1		1—1½		2—3		3—4		4—4½	
I.	History of England	R.	General Geography	Dg.	English Prose	R.	Hindustáni	Sh.	Arithmetic	S.	Kanarese Grammar	S.
II.	Ancient History	Dg.	English Poetry	R.	English Composition	Dg.	Arithmetic	Dg.	Hindustáni	Sh.	English Grammar	Dg.
III.	History of India	S.	Euclid	S.	Geometry	S.	Dictation	R.	English Grammar	Dg.	Kanarese Grammar	Dv.
IV.	Translation	Dv.	History of India	Dv.	Geography	Dv.	English Reader	Dg.	Kathá Saptati	Dv.	Writing	Dv.

Friday.

Class.	8—9		9—10		10—11		...	...	...	...	...	...
I.	Map and Geometry Drawing			R.	Algebra	S.	...	...	...	...	...	...
II.	Do.		Do	R.	Do	Dg.	...	...	...	...	...	...
III.	History of England	S.	Arithmetic	S.	Kanarese Poetry	Dv.	...	...	...	...	...	...
IV.	Davis Spelling	Dv.	Translation	Dv.	Writing	R	...	...	...	...	...	...

Saturday.

Class.	11—12		12—1		1—½		2—3		3—4		4—4½	
I.	Geography of India	R.	English Poetry	R.	Writing	R.	Hindustáni	Sh.	Euclid	S.	Kanarese Prose	S.
II.	Modern History	Dg.	Geography of India	Dg.	Writing	Dg.	Euclid	Dg.	Arithmetic	Dg.	Kanarese Poetry	Dv.
III.	English Prose	S.	Dictation	S.	Euclid	S.	Arithmetic	S.	Kanarese Grammar	Dv.	Kanarese Prose	Dg.
IV.	English Reader	Dv.	History	Dv.	Geometry	Dv.	English Grammar	Dv.	Mental Arithmetic	R.	Writing	Dg.

Note.—R. Richter. Dg. Dunning.
S. Srinivásaiya. Sh. Shék Imám.
Dv. Dévaiya.

This is the first time table of the first High School, when the Mercara School was raised to a High School in 1871-72. This time-table was of the Form I to Form IV. Rev, Richtor was the first Principal of the School, and was also Inspector of Coorg Schools. (Ph.I.M.M.)

I. M. Muthanna
March 1967

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
PHONE: 325-3573

No. 242.

667

Proceedings of the Chief Commissioner of Coorg, (General),—No. 494—1695, dated Bangalore, the 10th April 1890.

No. 494—1695, dated Bangalore, the 10th April 1890.

From—L. S. Newmarch Esq., Secretary to the Chief Commissioner of Coorg.

To—The Secretary to the Government of India, Home Department.

Your letter No. 681 of the 1st October 1889, desired the Chief Commissioner's opinion on the question whether the opportunity should not now be taken to finally enfranchise from service the tenures of the jamma ryots in Coorg.

2. On receipt of that letter, a copy of it was forwarded to Colonel Clarke, the Commissioner of Coorg, for any remarks he might wish to make on the subject, and I am directed to forward copy of his reply, No. 748—438, dated the 4th February 1890, written after discussion thereon with the Chief Commissioner during his recent tour in the country. You will see that he thought it advisable to consult the leading Coorgs through the Assistant Commissioner, Mr. Ganapathy, himself a jamma ryot. The letter written by that officer and attached to Colonel Clarke's letter may be presumed to embody all that can be urged by the parties interested against the proposal to commute the service believed to be obligatory on them for a money payment.

3. It commences by alleging that assessment on jamma land is "now permanently settled." This assertion is not borne out by the history of the assessment before the annexation of the country to British India, but the wording of the sannads granted after annexation lend it considerable weight. Jamma tenure was no doubt hereditary, and the assessment on lands held by it was clearly fixed at half sagu rates. Sagu assessments appear to have been in kind before 1812 when they were fixed at 10 rupees per 100 bhatties, but there is nothing to show that this was a permanent settlement, or anything more than a cash payment laid down in proportion to prices ruling at the time, and liable to increase or decrease accordingly. The Government of India has never done more than give provisional sanction to the arrangements proposed by Colonel Fraser and his successors: but the sannads given by these officers certainly seem to have exceeded their powers. Those depended on by Mr. Ganapathy and his friends say, "As you have obtained these lands on jamma "tenure according to the established custom of the country you can enjoy the same "yourself, your sons and grandsons, hereditarily by paying assessment to Government "at the rate of Rs. 5 per 100 bhatties or 2 pagodas and 10—16 fanams for 165 "bhatties and live happily." It may be argued that such a sannad gives the land for three generations only, and that as there is no mention of perpetuity in the payment, the assessment is liable to be raised at least after the third generation.

On this point therefore Sir Oliver St. John is of opinion that the jamma tenure was intended by the old Rajahs to be hereditary for ever, but that the payment of 5 rupees per 100 bhatties was not intended to be a permanently fixed assessment. Since annexation, however, the local authorities have pledged themselves to permanency as far as they could do so without the authority of Government.

4. The next points raised by Mr. Ganapathy are that the services rendered by jamma ryots were not specific, but general, and that ordinary service was rendered equally by sagu and jamma ryots. Actually there were in the time of the Rajahs two classes of sagu ryots, paying 10 and 12 rupees, respectively. The latter were free from service, the former were required to perform service "not of a military nature." It is clear that the jamma ryots, and they alone, were considered fit to carry arms in the service of the state. This is abundantly shown by the Hukumnama of 1811. "The jamma ryots, *who carry swords and guns and perform duties of* "*the palace*, will pay umbli tax as a mark of having the confidence of the palace." Again, "This indulgence (the umbli tax) is accorded *when the jamma ryots attend* "*duly armed with swords and guns in beating for game and other duties of the* "*palace.*" Again the Hukumnama says, "Honest jamma ryots who are unable to "attend (royal) conferences or to carry arms, and attend hunts," shall pay *10* rupees per 100 bhatties.

"If there are male members in the house of those who enjoy umbli privi"leges, *one man should attend the palace and render service for 15 days in the* "*month* and return to his house for 15 days."

Again "The several taxes which will be levied are as follows:—

"1¼ * pagodas being the price of 5 pata bhatties from

*Rs. 5 per 100 bhatties.

No: 191

191 P. 405671

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

1 - Dr. Muthana 1966. 673

COMMISSIONS FOR INDIANS.

(ASSOCIATED PRESS.) 1918

ed Werner, *New Ideas in Inorganic Chemistry*, Hedley (1917); Sir G. T. Morgan and F. H. *hemistry: a Survey of Modern Developments* and J. S. Anderson, *Modern Aspects of Inorganic* thur E. Martell and Melvin Calvin, *Chemistry ompounds* (1952); J. C. Bailar (ed.), *Chemistry mpounds* (1956). (J. C. BR.)

COORG (Anglo-Indian for KODAGU, probably from Kannada *kudu*, "steep," "hilly"), a district in Mysore state, formerly a constituent state of India. Coorg lies in the south of the peninsula, on the plateau of the Western Ghats, sloping inland toward Mysore. The district capital is at Mercara (pop., 1951, 10,117). There is no railway, but roads connect Mercara with Cannanore, Mangalore and Bangalore. Coorg has an area of 1,591 sq.mi. South Kanara and Malabar districts form its western and southern boundaries, while on its other sides it is bordered by Mysore. It is a mountainous land of wooded hills, the lowest 3,000 ft. high, and deep valleys; the loftiest peak, Tadiandamol, has an altitude of 5,724 ft. The principal river is the Cauvery, which rises on the eastern side of the Western Ghats. During the rainy season, from June to the end of September, the rivers are very rapid. Coorg has a rainfall which may exceed 160 in. yearly, particularly heavy in the jungle tract, but the climate is on the whole healthful. The hottest time is April and May. In the undergrowth are cardamom, areca, plantain, canes, wild pepper, tree and other ferns and arums. In the forest of the less thickly wooded bamboo country in the west of Coorg the commonest trees are blackwood, kino, *mutti*, acacia, etc., with teak and sandalwood in the eastern part. Elephants, tigers, cheetahs, wild boars, deer and buffaloes are found. The most interesting antiquities of Coorg are the earth redoubts or war trenches (*kadangas*) with a linear extent of between 500 and 600 mi. They are mentioned in inscriptions of the 9th and 10th centuries. Rice is the staple product and the chief export. Coffee growing is the main industry. Rubber and some tea are grown, and there are sandalwood works.

In 1951 the population, which is mainly agricultural, was 229,405. Of the various tribes inhabiting Coorg, the Coorgs proper, or Kodagas, and the Yeravas, both special to the country, are the most numerous. The Kodagas, a light-coloured people of unknown origin, constitute a highland clan of independent spirit, free from the trammels of caste. Their religion consists of ancestor and demon worship, with a certain admixture of Brahman cults. The men, by tradition warriors and hunters, will plow fields and reap rice, but they leave all menial work to the women and servants. They speak Kodagu. The Yeravas are dark-skinned and thick-lipped. Though nominally free in modern times, they were, before the establishment of British rule, the hereditary praedial slaves of the Kodagas. They are demon worshippers. Their language, a dialect of Malayalam, is peculiar to them. Among the other tribes or castes special to Coorg are the Heggades, cultivators from Malabar, the Ayiri, who constitute the artisan caste, and the Medas. There are several other tribes peculiar to Coorg. Of those not special to the country, the Holeyas, from Mysore, Malabar and South Kanara, are the most numerous. Formerly the slaves of the Kodagas, they later served as their menials. Of the Tulu (farmer) class the Gaudas, who live principally along the western boundary, are the most important; they speak Tulu and wear the Coorg dress. The official language of Coorg, which is that spoken by nearly half the population, is Kannada (Kanarese), the Coorg language (Kodagu), a dialect of old Kannada, coming next. Secondary schools were established, and a college in Mercara affiliated to Madras university.

History.—It was not till the 9th and 10th centuries that Coorg's history became the subject of authentic record. At that period, according to inscriptions, the country was ruled by the Gangas of Talakad, under whom the Changalvas, kings of Changanad, held the east and part of the north of Coorg. After the overthrow, in the 11th century, of the Ganga power, the Changalvas became tributary to the Cholas, the Hoysalas and the Vijayanagar empire in turn. On the fall of the last-named empire a prince of the Ikkeri or Bednur family brought Coorg under his sway, his descendants continuing to be rajas of Coorg till 1834. Hyder Ali of Mysore oc-

Encyclopedia Britannica — 1961

COMMISSIONS FOR INDIANS.

Sept 30/ (ASSOCIATED PRESS.) 1918

SIMLA, 28th Sept.—The following Press *communiqué* has been issued in connection with the grant of temporary King's Commissions to Indians:—

The following civil and military candidates have been nominated by H. E. the Commander-in-Chief, and approved by H. E. the Viceroy, for admissions as cadets to the Training School, Indore:—Satyabrata Singhroy, Bengal; Malik Gulsher Khan, Shanpur District, the Punjab; Malia Mahomed Ali Khan, Shahpur District, the Punjab; Umrao Singh, Rohtak District, the Punjab; Buoh Singh, Gujranwala District, the Punjab; Mahomed Abdulla Khan, Gujranwalla District, the Punjab; Sardar Ajaib Singh, Jind State, the Punjab; Partap Singh, Roktak District, the Punjab; Khan Mahsud Hayat Khan, Attock District, the Punjab; Thakur Chittar Sing, Aligar District, the United Provinces; Albert Rikh, Bijnor, the United Provinces; Victor Rikh, Bijnor, the United Provinces; Cyril Rikh, Bijnor, the United Provinces; Maung Bhapu, Burma; Maung Kin Haung, Burma; Mahomed Yakub Khan Hoti, Peshawar, North-West Frontier Province; Mir Haidar Pir Piyai, Peshawar, North-West Frontier Province; Kumar Sajjan Singh, Indore State; Kunwar Artsal Kunare, Kotak State; Maharaj Prithi Singh, Bikanir State; Kunwar Daulat Singh, Kunare, Kotakh State; Kanwar Samandar Singh, Deoli State; K. M. Cariappa, Coorg; C. B. Poonappa, Coorg; Mahoraj Kumar Bhair Ashil Rao Gaekwar, Baroda State; Ishwar Prasad Pathak, Baroda State; Risaldar Sardar Autar Singh, I.O.M., 2nd Cavalry, the Punjab; Subadar G. N. Chatterjee, 71st Carnatic Infantry, the Punjab; the Hon'ble 2nd Lieutenant Kumar Hamat Singhji Jivansinghji, attached to 4th Rajputs, Bombay; Jemadar Philip Poonoose, 75th Carnatic Infantry, Madras; Jemadar R. Narayan Singh, 75th Carnatic Infantry, Madras; Subadar Hamidullah Khan, 2-4th Baluchistan Infantry, the Punjab; Subadar Major Bakshi Chand, I.D.S. M., 1-56th Punjab Rifles, the Punjab; Jemadar Dalip Singh, I. D. S. M., 35th Scind Horse, the Punjab; Risaldar Mahomed Ayub Khan, 35th Scinde Horse, North-West Frontier Province; Subadar Major Sher Muhamad Khan, the Punjab; Jemadar Muhammed Akbar Khan, 12th Cavalry, the Punjab; Jemadar Maung Aye, 1-70 Burma Rifles, Burma; Sabar Amai Singh, Kapurthala I. S. Infantry, the Punjab; Jemadar Mahomed Munvi Khan, Punjab University Signal Company, the Punjab; Lance Naik Pritam Singh Bakhsi, Punjab University Signal Company, the Punjab.

'91 ; A cutting from the Encyclopaedia Britannica- (IMM.)

'92 : A list of those candidates who re granted King's Commission in 1918, e names of Gen. Cariappa and Brig. nnappa- the first recruits from Coorg re found in this list. (Ph.IMM.)

'95 The first page of the first journal arted in Coorg-in 1924; The Old Students' magazine, Mercara. (IMM.)

;' Magazine.

1924.

ALS

IT is a common and palpable artifice amongst the commercial people to advertise their goods in glowing terms and declare boldly that numerous are their patronisers, be they few or many. Our first number is out and in speaking of its success and circulation, we do not desire to conceal the real state of affairs, since the magazine is not conjured up into existence by any commercial speculation. With due decency and modesty we venture to say that it is more a patriotic and humanitarian concern than anything else. As such we allow the naked facts relate an unblushing truth. The magazine has, we believe, been appreciated by all the unbiased people. Good many are the congratulations we have received in person and paper as regards the merit of the magazine and we have elsewhere published a few of them for general information. The

674

ಶಂಕರ! ಸಾಂಬ ಶಿವ! ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳ ನೆನಪು, ಪೃಥ್ವೀ ಪತೀತ್ವ, ಧನಕನಕವಸ್ತುವಾಹನ ಸುಖಸೌಂದರ್ಯಾದಿ ಸಕಲ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತು, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ, ಜ್ಞಾನ. ದೀರ್ಘಾಯುಶ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ಜನ್ಮಜನ್ಮಕ್ಕೂ ಕೊಡುವವನಾಗು!

"ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಕೃತ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ವಿಚಿಸಿದರೆ ಇಹ ಪರಮೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಶ್ವತ ಫಲಭರಿತರಾಗಿರಬೇಕು. ತತ್ಕಾರಣದಿಂದ ಮಹತ್ವಾದ ಪುಣ್ಯ ಫಲಪ್ರದಾಯಕವಾಗಿ ಇರುವಂಥಾ ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನವು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಶದ್ದಿವಸ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಅಸಮೃತ ಶ್ರೀ ಕುಶಲ ಪುಣ್ಯಾದಿಯುಕ್ತಿ ರಾಜಕಮಲಕರಾಬ್ಜ ಪದ್ಮಕರಾಭಿಮಾನೂತಸೋಂ ಕಾರೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ತದಾರಾಧ್ಯವಿಕ್ರಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿಯು ಭಾನುವಾರದ ವರೆಗೆ ವರುಷ ೨, ತಿಂಗಳು ೯, ದಿನ ೨೫" ರೊಳಗೆ, ಸಾಂಬ ಶಿವ ಲಿಂಗವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಯಿತು,

* * * * * * * *

ಆದರೆ ನಡೆಯುವದೇನೋ ನಡೆದೇ ತೀರಿತು. ಕಾಶಿಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ ವೀರರಾಜನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಅರಸರ ವಂಶವು ನಿರ್ನಾಮವಾಯಿತು।

198.

ಕೊಡಗಿನ ಕೊನೆ ಅರಸು.

(ಲೇಖಕ— ಪಿ. ಬಿ. ಮೇದಪ್ಪ, ಬಿ. ಎ, ಬಿ. ಎಲ್., ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ,)

ಕೊಡಗಿನ ಕೊನೆ ಅರಸು. ಚಿಕ್ಕ ವೀರರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯ. ಈತನು ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ ರಣವೀರನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಬಹು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈತನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿದ್ದನು. ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಈತನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನ ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ ಆತನ ಆತನ ಕಾಲದ ಒಂದಾನೊಂದು ಶಾಸನವು ಹೇಳುವದು.

"........... ಶ್ರೀವೀರರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರು ಸಧರ್ಮ ಸುಶೀಲ ಚರ್ಯದಿಂದ ಪೃಥ್ವೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂ ಗೈಯುತ್ತ ಅನುಗಾಲದಲ್ಲು ಮಹದೇವ ಧ್ಯಾನಪರರಾಗಿ ಇರುತಿರುವ ತದನಂತರ ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲು ವಾರಣಗಳು ಮಿತಿಮೀರಿ ಮಾನವರು ತಮ್ಮ ಉದರಪೋಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ರಚಿಸಿರು ವಂಥ ಪೈರುಗಳನ್ನು ಕಡು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೂ! ವಾಂಧ ಜನರನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಗೈದದ್ದರಿಂದಲೂ ಭವನೋಪದ್ರಗೊಳಿಸಿದ್ದಲಂದ ಸಹ ಇಂತಪ್ಪ ಬಾಧೆಗಳಿಂದ ನಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆವೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳು ಬಿನ್ನೈಸಲಾಗಿ ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟ ಪರಿಪಾಲನೆ ಯೆಸಗುವಂಥಾದ್ದು ರಾಜಧರ್ಮವೆಂದು ಚಿತ್ತದಲ್ಲು ಅವಧರಿಸಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸತಕ್ಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂತ ಗೌರೀಧವನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿ ತತ್ಸಾಂಬಶಂಕರನ ಪರಮ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹಸಹಾಯವಾದ ಕಾರಣ ತದ್ದಿನವಾರಭ್ಯ.................."

ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಸಾಸಿರಗಟ್ಟಲೆಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಪ್ರಜಾ ಜನರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಆ ಮೂಲಕ ತಂದೊದ್ದಿದರು.

ವೀರರಾಜನು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪರರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಲೇಖನಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಇವೆ. ಒಬ್ಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಡಿಯು ಮಹಾರಾಜನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದುದು ಇಲ್ಲಿದೆ—

"The Rajah of Coorg was himsef much liked by English men, for whom he had a great admiration; but for that very reason was regarded with disfavour by his own country men."

ಇಂಗ್ಲಿಷರು ವೀರರಾಜನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷರೆಂದರೆ ರಾಜನಿಗೂ ಪ್ರಾಣದಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರೀತಿಯೇ ದೇಶೀಯರಿಗೆ ಆಗದೆ ಹೋಯಿತು.

ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಆಗಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದೇಶದ ಹವಾ, ಆರೋಗ್ಯಗಳೂ, ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ರಮಣೀಯತ್ವವೂ ಅವರನ್ನು ಮಂಕು ಮಾಡಿದ್ದುವು. ಕೊಡಗನ್ನು ಯೂರೋಪಿಯನರ ವಸತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಗ ಮದರಾಸಿನ ಗವರ್ನರರೊಬ್ಬರ ಪತ್ರವೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ,

OOTOCMUND,
17th April, 1834.

"........... I shall await with anxiety your reports after the Rajah has quitted the Coorg Territory, and when you have had an opportunity of ascertaining what the real feelings of the Coorghas are as respects tne Government under a descendant of Veera Rajah (if any such he in existance) or as to their becoming subjects of the British Circar. You are no doubt aware of all the *agre'ments* which the Mysore Residency offers in respect of climate, goodness and variety of houses etc., and you can judge better than any one of the probabilities of Coorg being an agreable residence or other wise."

"ಅರಸನು ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದನಂತರ ನಿನ್ನ ವರದಿಯ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ವೀರರಾಜನ ಸಂತತಿ (ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ) ಯವರ ಯಾ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಕೊಡವರೊಪ್ಪುವರೋ ಎಂದು ನೋಡುವದಲ್ಲದೆ, ಹವ, ಆರೋಗ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಗೆ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳವಾಗಬಹುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲು ನಿಮಗೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ."

ಕೊಡಗು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳಿಕೆಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ.

P. T. O.

and defensive alliance with the Raja. The Raja rendered assistance to the British in the wars with Tippu Sultan and after Tippu's fall recovered his dominions. The Raja's dynasty ruled till 1834 when, taking advantage of the misrule of a Raja, the British deposed him and annexed Coorg, which remained under British rule till recently.

What is remarkable about Coorg is not its antiquity or its history, but the enterprise and achievements of its people. The area of the State is only 1593 sq. miles and its population is 2.3 lakhs. The State is deficit neither in food nor in finance. The revenue of the State is about Rs. one crore, which works out to a per capita contribution of about Rs. 45 per annum. The State has a well-equipped and well-staffed first grade college. There are as many as eleven high schools in the State and a large number of higher elementary and primary schools. Responsibility for and control of primary education has been recently taken over by the State from the District Board. The percentage of literacy in the State is comparatively high, being 27.2. Literacy among men is 34 per cent, and among women 19 per cent. The State has a variety of rich plantation crops. Some of the coffee plantations in Coorg are

No: 196 An article by Palekanda Medappa on the last Raja of Coorg- in the LOKAPAVANA Weekly of Mercara- (1926) (I.M.M.)

No. 197 A Copy of the Review onthe book- A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA, by Dr. I.M. Muthanna- in The HINDU of Madras. (IMM.)

I. M. Muthanna 1966

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.) B.T.(MADRAS)
Ph.D.(CO... DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

ಶಂಕರ! ಸಾಂಬ ಶಿವ! ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳ ನೆನಪು, ಪೃಥ್ವೀಪತೀತ್ವ, ಧನಕನಕವಸ್ತುವಾಹನ ಸುಖಸೌಂದರ್ಯಾದಿ ಸಕಲ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತು, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ, ಜ್ಞಾನ. ದೀರ್ಘಾಯುಶ್ಯನ್ನು ನನಗೆ ಜನ್ಮಜನ್ಮಕ್ಕೂ ಕೊಡುವವನಾಗು!

"ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಕೃತ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ವಿಚಿಸಿದರೆ ಇಹ ಪರಮೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಶ್ವತ ಫಲಭರಿತರಾಗಿರಬೇಕು. ತತ್ಕಾರಣದಿಂದ ಮಹತ್ತಾದ ಪುಣ್ಯ ಫಲಪ್ರದಾಯಕವಾಗಿ ಇರುವಂಥಾ ಶಿವಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನವು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತದ್ದಿವಸ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಅಸಮೃತ ಶ್ರೀ ಕುಶಲ ಪುಣ್ಯಪಾದಿಯುಕ್ತ ರಾಜಕಮಲಕರಾಬ್ಧ ಪದ್ಮಕರಾಭಿಮಾನೂತನೋಂಕಾರೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ತದವರಾಧ್ಯವಿಕ್ರಮ ಸಂವತ್ಸರದ ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿಯು ಭಾನುವಾರದ ವರೆಗೆ ವರುಷ ೨, ತಿಂಗಳು ೯, ದಿನ ೨೫" ರೊಳಗೆ ಸಾಂಬ ಶಿವ ಲಿಂಗವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಯಿತು,

* * * * * * * *

ಆದರೆ ನಡೆಯುವದೇನೋ ನಡೆದೇ ತೀರಿತು. ಕಾಶಿಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ ವೀರರಾಜನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಅರಸರ ವಂಶವು ನಿರ್ನಾಮವಾಯಿತು!

198

ಕೊಡಗಿನ ಕೊನೆ ಅರಸು.

(ಲೇಖಕ— ಪಿ. ಬಿ. ಮೇದಪ್ಪ, ಬಿ. ಎ, ಬಿ. ಎಲ್., ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ,)

ಕೊಡಗಿನ ಕೊನೆ ಅರಸು. ಚಿಕ್ಕ ವೀರರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯ. ಈತನು ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ ರಣವೀರನೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಬಹು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈತನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿದ್ದನು. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಈತನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನ ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ ಆತನ ಆತನ ಕಾಲದ ಒಂದಾನೊಂದು ಶಾಸನವು ಹೇಳುವದು.

"........... ಶ್ರೀವೀರರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರು ಸಧರ್ಮ ಸುಶೀಲ ಚರ್ಯದಿಂದ ಪೃಥ್ವೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂ ಗೈಯುತ್ತ ಅನುಗಾಲದಲ್ಲು ಮಹದೇವ ಧ್ಯಾನಪರರಾಗಿ ಇರುತಿರುವ ತದನಂತರ ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲು ವಾರಣಗಳು ಮಿತಿಮೀರಿ ಮಾನವರು ತಮ್ಮ ಉದರಪೋಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ರಚಿಸಿರು ವಂಥ ಪೈರುಗಳನ್ನು ಕೆಡು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೂ! ಪಾಂಥ ಜನರನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಗೈದದ್ದರಿಂದಲೂ ಭವನೋಪದ್ರಗೊಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸಹ ಇಂತಪ್ಪ ಬಾಧೆಗಳಿಂದ ನಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆವೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳು ಬಿನ್ನೈಸಲಾಗಿ ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟ ಪರಿಪಾಲನೆ ಯೆಸಗುವಂಥಾದ್ದು ರಾಜಧರ್ಮವೆಂದು ಚಿತ್ತದಲ್ಲು ಅವಧರಿಸಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸತಕ್ಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂತ ಗೌರೀಧವನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿ ತತ್ಸಾಂಬಶಂಕರನ ಪರಮ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹಸಹಾಯವಾದ ಕಾರಣ ತದ್ದಿನವಾರಭ್ಯ ...."

ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಸಾಸಿರಗಟ್ಟಲೆಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ಪ್ರಜಾ ಜನರಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಆ ಮೂಲಕ ತಂದೊಡ್ಡಿದರು.

ವೀರರಾಜನು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪರರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆಗಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಲೇಖನಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಇವೆ. ಒಬ್ಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲೇಡಿಯು ಮಹಾರಾಜನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದುದು ಇಲ್ಲಿದೆ—

"The Rajah of Coorg was himsef much liked by English men, for whom he had a great admiration; but for that very reason was regarded with disfavour by his own country men."

ಇಂಗ್ಲಿಷರು ವೀರರಾಜನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷರೆಂದರೆ ರಾಜನಿಗೂ ಪ್ರಾಣದಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರೀತಿಯೇ ದೇಶೀಯರಿಗೆ ಆಗದೆ ಹೋಯಿತು.

ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಆಗಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದೇಶದ ಹವಾ, ಆರೋಗ್ಯಗಳೂ, ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ರಮಣೀಯತ್ವವೂ ಅವರನ್ನು ಮಂಕು ಮಾಡಿದ್ದುವು. ಕೊಡಗನ್ನು ಯೂರೋಪಿಯನರ ವಸತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಗ ಮದರಾಸಿನ ಗವರ್ನರರೊಬ್ಬರ ಪತ್ರವೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ,

OOTOCMUND,
17th April, 1834.

"........... I shall await with anxiety your reports after the Rajah has quitted the Coorg Territory, and when you have had an opportunity of ascertaining what the real feelings of the Coorghas are as respects tne Government under a descendant of Veera Rajah (if any such be in existance) or as to their becoming subjects of the British Circar. You are no doubt aware of all the *agre'ments* which the Mysore Residency offers in respect of climate, goodness and variety of houses etc., and you can judge better than any one of the probabilities of Coorg being an agreable residence or otherwise."

"ಅರಸನು ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದನಂತರ ನಿನ್ನ ವರದಿಯ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ವೀರರಾಜನ ಸಂತತಿ (ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ) ಯವರ ಯಾ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಕೊಡವರೊಪ್ಪುವರೋ ಎಂದು ನೋಡುವದಲ್ಲದೆ, ಹವ, ಆರೋಗ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಗೆ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳವಾಗಬಹುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲು ನಿಮಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ."

ಕೊಡಗು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳಿಕೆಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ.

P. T. O.

No: 196 An article by Palekanda Medappa on the last Raja of Coorg- in the LOKAPAVANA Weekly of Mercara- (1926) (I.M.M.)

No. 197 A Copy of the Review onthe book- A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA, by Dr. I.M. Muthanna- in The HINDU of Madras. (IMM.)

and defensive alliance with the Raja. The Raja rendered assistance to the British in the wars with Tippu Sultan and after Tippu's fall recovered his dominions. The Raja's dynasty ruled till 1834 when, taking advantage of the misrule of a Raja, the British deposed him and annexed Coorg, which remained under British rule till recently.

What is remarkable about Coorg is not its antiquity or its history, but the enterprise and achievements of its people. The area of the State is only 1593 sq. miles and its population is 2.3 lakhs. The State is deficit neitther in food nor in finance. The revenue of the State is about Rs. one crore, which works out to a per capita contribution of about Rs. 45 per annum. The State has a well-equipped and well-staffed first grade college. There are as many as eleven high schools in the State and a large number of higher elementary and primary schools. Responsibility for and control of primary education has been recently taken over by the State from the District Board. The percentage of literacy in the State is comparatively high, being 27.2. Literacy among men is 34 per cent, and among women 19 per cent. The State has a variety of rich plantation ...

I. M. Muthanna 1966

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LON)

Madras Mail.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

THE VICEROY IN COORG

REPLY TO PUBLIC ADDRESSES

NEW HALL FOR THE GOOD SHEPHERD CONVENT

LADY IRWIN'S INTEREST IN WOMEN'S EDUCATION

(From our own Correspondent)

MERCARA, Nov. 29.

On Thursday night Lord and Lady Irwin were present in the spacious court-yard behind the Mercara Palace to witness the Coorg Dance. At a given signal the dance commenced and resembled more or less a Zulu war dance. Towards the close of the dance, the dancers filed past Their Excellencies and in all about five different modes of dancing were exhibited. At the conclusion of the dance there was a brilliant display of fireworks.

PRESENTATION OF ADDRESSES

There was a Durbar this morning and this was largely attended and proved a brilliant function. Their Excellencies having arrived at the Durbar and taken their seats. Mr. G. W. Priestley, Commissioner of Coorg with the permission of His Excellency declared the Durbar open and presented the members who made up the Deputation of the Mercara Municipality. The President of the Municipality after an expression of loyalty to the person and throne of His Majesty the King Emperor sought help from the Government of India for improving the water-supply of the Mercara Municipality, for fighting malaria which was ravaging the country and also for the inauguration of a Hydro-electric scheme for the lighting of the Town. The Coorg Landholders' Association through two separate addresses asked for the immediate separation of judicial and executive functions at present exercised by one and the same official, for representation of Coorg by two members in the Indian Legislative Assembly and for release of surpluses made use of by the Central Government not only to stabilise the administration of the country but also to help it to embark on useful and necessary schemes. They also adumbrated the principles of a draft constitution recently passed in the Coorg Legislative Council. Lastly, the body expressed concern at the curtailment of certain privileges enjoyed by the ryots since the time the Coorgs voluntarily accepted British Rule and asked for the continuance of the Jumma rights and for the exemption of Coorgs from the Arms Act.

PLANTERS' DEPUTATION

The Chairman and members of the Coorg Planters' Association in another deputation reiterated their strong disapproval of the suggested amalgamation of Coorg with British Karnataka and asked for the total prohibition of the import of raw coffee. They also asked for the sympathetic consideration of the request made through the U. P. A. S. I. for propaganda on behalf of coffee through the Empire Marketing Board. They next submitted that as there were several pests seriously affecting the different varieties of crops in the country and as the establishment of a staff of scientific officers entirely at the cost of the people of Coorg would be beyond their resources, the Government of India should give help in this connexion. Lastly, they gave expression to their long-standing grievance regarding inadequate road communications, and asked for the linking up of Coorg with the outside world by a railway.

The Kodav Sabha and the Gowdas of Coorg prayed for the continuance of the Jumma rights and privileges granted since the early days of British Rule and also asked for a more liberal encouragement to the people of the country in matter of joining the Indian Army. All the addresses were enclosed in beautifully chased silver and sandalwood caskets.

His Excellency made a joint reply, to the addresses.

[The following is the remainder of H. E. the Viceroy's reply to the addresses. A portion of the reply appeared in these columns on Saturday.]

With regard to the assessment of jumma holdings. This question was carefully considered in the year 1890 by the Government of India who came to the conclusion that the assessment should not be regarded as having been permanently settled. The sanads merely ratify and confirm the tenure as defined by the custom of the country and the standing order of Baja Linga Rajendra. They recognise the fact that where the ordinary ryot pays Rs. 10, the privileged Jama ryot shall only pay Rs. 5. But the lower rate though representing a concession, is in no sense a fixed sum. In the matter I do not think Government can reverse their early decision, but I am confident that the local administration will examine sympathically the question of removing unnecessary restrictions on the cultivation of Jama Umbli and Jagir lands and I counsel you to bring to their notice any specific cases in which the restrictions may have operated hardly. You may feel sure that any such request will meet with all consideration and sympathy from your Chief Commissioner Mr. Pears, who has the interests of Coorg and its people so much at heart.

THE ARMS ACT

Then there is the question raised by the Landholders' Association of exemption from the Arms Act. I should be loth to associate myself with the removal of privileges of this kind from a race which has shown itself consistently loyal to the British Government, but I feel that there is a tendency to attach to the privilege a scope which it did not originally possess. For, it was not so much a permission to bear arms as an exemption from disarmament, and I do not think that it is reasonable to claim that an exemption from disarmament in by-gone days, when travel was limited, and conditions and weapons entirely different from those of to-day, should give a right to all Coorgs to carry such dangerous arms as revolvers throughout India. A gun is the traditional Coorg weapon and is borne by many of you as part of your Jama tenure duties, and I would remind you that the privilege of bearing arms has been reserved to you in the orders of 1924, in spite of the fact that old standing exemptions have been withdrawn from many persons and classes privileged in the past.

IMPORT OF COFFEE

The Planters' Association has referred to the question of prohibiting the import of coffee. This matter has not yet been finally decided but I can assure the Association that the points they have raised are being carefully considered by the Government of India in consultation with the Imperial Council of Agricultural research whose advice in this subject is being sought.

As regards propaganda through the Empire Marketing Board for the benefit of the coffee industry, I can promise the Association that any proposals they may make in this respect will receive my Government's sympathetic consideration. I may add that the Imperial Council of Agricultural Research is now in direct touch with the Empire Marketing Board and is ready to consider and at their discretion to forward applications for grants from the Board. It is a condition of such grants that any scheme put forward must prove itself to be one of more than purely local importance and to be of direct interest to more than one part of the Empire whether from the producing or marketing point of view.

THE MALARIA SCOURGE

I am glad to find that you are determined to combat that terrible sourge of many parts of India, malaria. In 1925 an Anti-Malaria Committee was, as you know, formed under the presidency of the Civil Surgeon of Coorg and measures have been concerted for a campaign against the disease at the request of the Coorg Government. Lieutenant-Colonel McCombie Young visited the Province in the years 1927 and 1928 to examine and report on malarial conditions and his report is now being examined. The question of obtaining the services of an officer of the Research Institute was considered but the cost was found to be prohibitive. The local administration are, however, fully alive to the importance of obtaining expert advice and the possibility of arranging for periodical visits of an expert from the Malaria Institute at Kasauli will be explored. A Sub-Assistant Surgeon has meanwhile been sent to Kasauli to be trained, and another to the Tropical School of Medicine in Calcutta. Experimental work is being carried on and though it is too early to form a definite opinion there are grounds for hoping for good results. I should impress upon you that such measures cannot be carried out by Government alone and that the co-operation of all is necessary if they are to be a success. Nor is it only a question of destroying mosquitoes. The disease attacks most easily persons whose stamina is weak, so that, side by side with measures for stamping out of the carrier should proceed measures for improving the standard of living. In this direction I believe that the recommendations of the Royal Commission on agriculture show the way to possibilities of great improvement. These recommendations are now engaging the active attention by the Chief Commissioner with a view to submitting to the Government of India a plan to develop the agriculture, including research work and animal husbandry, of Coorg, and I can assure you that when the Chief Commissioner's proposals reach us, we shall approach them with every desire to do whatever we can to help you in these directions. I fear, however, that the configuration of the country of Coorg precludes the use of irrigation on any large scale and even such a scheme as the Harangi project involves great expense and no small technical difficulties. I understand that the cost of the scheme is estimated to be nearly Rupees 12 lakhs and that the probable return on that sum would be very small and in the circumstances I do not think that it would be possible for the Government of India to assist.

COMMUNICATIONS

I recognise the importance which you rightly attach to communications by road and railway. As to the improvement of the main West Coast Road, I understand that the Government of Madras promised in 1922 that the question of strengthening bridges on the Tellicherry-Coorg road would be considered as soon as finances permitted and the Chief Commissioner has promised to refer the matter again to them. In the way of a railway there are of course serious physical and financial difficulties to overcome. The nature of the physical difficulties is clear even to the inexpert eye and I can readily appreciate the financial difficulties which arise from the high cost of constructing railways in a hilly country, and the comparatively sparse population and low productivity of the area that any railway could serve. The surveys which have been made in this area during the last 30 years have demonstrated the difficulty of choosing an alignment which would serve a sufficiently wide number of interests to make it remunerative. Further investigations, however, are now to be made into the prospects of a connexion from Tellicherry to Macoot and to Manantoddy and we must, I think, await the result of this inquiry.

Continued

BANKING FACILITIES

With reference to the request made by two of your bodies for the establishment of a State aided Bank in Coorg you are no doubt aware that the Government of India have set up a Central Banking Inquiry Committee and a number of Provincial Banking Inquiry Committees to inquire into banking conditions in India with a view *inter alia* to the expansion of indigenous cooperation and joint stock banking with special reference to the needs of agriculture commerce and industry. A sub-committee of the Madras Committee consisting of the Chairman and two members with whom will be associated two members for Coorg will examine the possibility of providing banking facilities in Coorg.

CAREERS FOR YOUNG COORGS

The Kodhava Sabha have asked that young Coorgs should be afforded chances in the Army and the other All-India Services and to obtain scholarships. I need hardly tell you that Coorgs have an equal chance with all others for appointment to such services. Indeed with your Chief Commissioner in close touch with you, I am not sure that you are not in a favoured position. I see that two Coorgs hold the King's Commission in the Indian Army and another in the Indian Medical Service, and I hope that others will follow their example. There have been but few applications from Coorg for scholarships for study abroad, indeed, none since 1911 when one was given for Engineering. Such applications can, I am sure, always count upon the goodwill of the local administration, but I must remind you that funds for such scholarships are not provided from the Provincial revenues so that requests should only be put forward for persons who can really be expected to benefit by higher training and are likely to be a credit to the Province of Coorg.

THE GOWDA COMMUNITY

I am gratified to hear from the Gowda community of the support which they have given to the local battalion of the Indian Territorial Force. It is, I am sorry to say not possible to find room for representatives of every community in the ranks of the regular Army. The Territorial Force is, however, open to all and was expressly constituted with a view to communities like yours. Your young men have of course the same opportunities as other Indians of entering the Army as Officers and the same educational facilities as other communities. I trust that the Gowdas will make use of the opportunities given to them of fitting themselves for the service of their country and I am glad to hear that this year the applications made by Gowdas for scholarships in schools show that they are conscious of their responsibilities in this direction.

Lastly I come to the problems of this town itself and I am glad to learn that the City fathers of Mercara recognise the obligation resting upon them in matters affecting the health and welfare of the citizens under their charge. The development of public conveniences such as water supply and sanitation must largely depend on local enterprise and is of course a matter of provincial concern but I am sure that if a carefully conceived scheme is placed before the Local Government they will lend to it all the encouragement they can.

HYDRO-ELECTRIC SURVEY

The question of making a survey of the water falls of Coorg with a view to utilising them as a source of electric power was debated in the Legislative Council in 1927. I am not sure that the difficulties in the way of the establishment of an Hydro-electric plant are fully realised. Apart from the question of whether a site with a suitable fall and flow of water exists, a very important question is that of disposing of the power when generated. A small plant such as that which would be required for the lighting of a town like Mercara is unlikely to be an economic success unless conditions are exceptionally favourable while at present it seems unlikely even if the construction of a large power station were practicable that there would be a demand for power sufficient to justify the enormous expenditure that such a station would involve. I am sure, however, that the local administration will not lose sight of the fact that opportunities for such a scheme fully exist in Coorg should a demand for power arise within a reasonable distance.

I have tried gentlemen to traverse most of the subjects you have referred to to-day and though I am conscious that my replies do not in all cases give a satisfactory answer to your questions. I have tried to state frankly to you what I am advised are the practical difficulties which arise on several of the matters you have brought before me. You may at least feel certain that the interests of Coorg are as much in my mind and in the mind of my Government as those of any part of India. It is now not far short of 100 years since the proclamation was issued which announced that the rule and dominion of Raja Vira Rajendra over the country of Coorg had now definitely and for ever ceased and the people of the country tired of the old story of murder and disturbances unanimously voted that they should be placed under the British Government. That decision I am confident they have never found occasion to regret and it is gratifying to hear the assurances which have been repeated this morning of the continued loyalty of the people of Coorg. History is now moving fast once more for Coorg as for the rest of India and changes which were hardly dreamt of a generation ago are now in being. There are new responsibilities to be undertaken and new adjustments to be made in the old order of things. In this great task Coorg will have to play its part and it is my earnest hope that in the outcome the people of this country as of all India will find contentment and prosperity. (Applause).

Before the Durbar concluded His Excellency presented the Rao Bahadur Sanad and badge to Rao Bahadur K. Subbayya.

WOMEN'S EDUCATION

LADY IRWIN'S ADDRESS

Later H. E. Lady Irwin laid the foundation Stone of the New Hall for the Good Shephard Convent, Mercara, and in doing so said:

"I have listened with great interest to the history of the earnest and persevering efforts for the cause of women's education in Coorg, which began so early as in 1871 and which have resulted in a prosperous high school. There can be no better proof of prosperity than the need of more accommodation and I should like to congratulate very warmly those generous Coorgs who in the interests of the girls and their teaching have made it possible to add this much needed school hall of which I am to have the honour of laying the foundation stone to-day. I am told that Coorg (if small areas such as the Bangalore Civil and Military Station are excepted) stands first among all the provinces in the matter of female education and that there are at present 800 girls studying in Girls Schools and 1,800 in Boys Schools. These figures alone show us that there is no reluctance on the part of the parents—to give their daughters such a form of education as may be available to them. I understand also that it is not the custom in Coorg for girls to make early marriages—a custom which in so many other parts of India ends the school life of a girl just at an age when she is about to reap the advantages of her early studies and deprives her of the most profitable years of her education. It is satisfactory to know that many of the girls of Coorg are not even content to relinquish their quest for learning when they leave the high school, but I hear that quite a number are now studying in colleges outside the province and that it is as much as ten years ago since the first Coorg girl took a University degree.

one with which I am so often confronted, all over India, when visiting schools or discussing the problems of education in different localities. There can be no nobler profession than that of the woman who seeks to guide and teach the young. They with the parents are the builders of the future for on them lies the duty of moulding the minds and characters of the mothers of the new generation and making them worthy of the great responsibility which will be theirs. I earnestly hope that the growing realisation in this country of the importance and dignity of teaching may tend more and more to encourage high-minded girls to undertake and fit themselves for this work. I would like to give my best wishes to all who are working for women's education here in Coorg and especially to this School which for 20 years has made such a splendid contribution under the devoted and able guidance of the Rev. Mother Marie Henriette and her staff. Long may it live and grow and be an inspiration to the girls who are brought under its influence and tradition.

His Excellency gave interviews to Mr. G. W. Priestey, Commissioner of Coorg and to Rao Bahadur K. Chengappa, District Magistrate and Assistant Commissioner and then after luncheon Their Excellencies left for Cannanore via Siddapur, Ammathi and Veerarajendrapet.

The authorities in Coorg must be congratulated upon making very successful arrangements for the reception and entertainment of Their Excellencies and it is really commendable that the local constabulary, limited though they were in their number, managed tactfully the large crowds.

VISIT TO COORG

REPLY TO ADDRESSES

(FROM OUR OWN CORRESPONDENT.)

CALICUT, Nov. 30.

The following is the continuation of the speech of H. E. Lord Irwin, made in reply to the addresses presented to him in Coorg on the 29th instant. (The earlier portion of the speech appeared in our columns on the 30th Nov.)

I fear, however, that the configuration of the country of Coorg precludes the use of irrigation, on any large scale and even such a scheme as the Harangi Project involves great expense and no small technical difficulties. I understand that the cost of the scheme is estimated to be nearly 12 lakhs of rupees and that the probable return on that sum would be very small and in the circumstances I do not think that it would be possible for the Government of India to assist it.

COMMUNICATIONS

I recognise the importance, which you rightly attach to communications by road and railway. As to the improvement of the Main West Coast Road I understand that the Government of Madras promised in 1922 that the question of strengthening the bridges on the Tellicherry-Coorg Road would be considered as soon as finances permitted and the Chief Commissioner has promised to refer the matter to them. In the way of a railway, there are, of course, serious physical and financial difficulties to overcome. The nature of the physical difficulties is clear even to the inexpert eye and I can readily appreciate the financial difficulties which arise from the high cost of constructing railways in a hilly country and the comparatively sparse population and low productivity of the area that any railway could serve. The surveys which have been made in this area during the last 30 years have demonstrated the difficulty of choosing an alignment which would serve a sufficiently wide number of interests to make it remunerative. Further investigations however are now to be made into the prospects of a connection from Tellicherry to Macot and to Munnantoddy and we must I think await the result of this enquiry.

STATE-AIDED BANK

With reference to the request made by two of your bodies for the establish-

Continued

671

THE CENTRAL LEGISLATURE

679

FORTHCOMING SESSION

NOTICE OF RESOLUTIONS

(ASSOCIATED PRESS OF INDIA.)

NEW DELHI, Nov. 26.

Judged by the notices of resolutions and questions given by the members of the Assembly and of the Council of State till now, interest in this form of legislative activity seems to be slackening. Possibly, this is natural when the Assembly is about to run through its normal life and the members feel that the resolutions and questions on the various subjects they were interested in had been discussed already. But as the session approaches, fresh resolutions and questions are bound to come in because matters of topical interest spring up from time to time. Already, for instance, the Viceroy's declaration has given a subject of interest to the legislators to ponder over and express their feelings on.

THE VICEROY'S STATEMENT

Mr. M. K. Acharya, as already reported, wishes the Assembly by a resolution to record "appreciation of the efforts of the Governor-General to secure a clear statement of India's political goal." This resolution has been tabled by him, and unless it is fathered by many others, will not have a full chance of getting through the ballot. The question may, however, arise as to whether the resolution, if ballotted, is admissible under the Rules which prohibit any discussion relating to the person of Governor-General. It might be contended in theory that, even though the resolution is one of appreciation, it leaves equal scope for an attack on the work of the Governor-General by any member who may wish to do so. Therefore it remains to be seen whether the resolution will be admitted.

Similarly, the Viceroy's statement has made Mr. B. Das, member from Oriya, to table a resolution demanding that in the selection of Indian representatives for the proposed round-table conference, the Government should choose a spokesman of the Oriya people "to represent the interests of Orissa in her national demand for a separate and autonomous province."

Altogether, it seems that not even half a dozen resolutions have been sent in so far by Assembly members. The number of questions tabled for the House seems to be hardly forty.

The Council of State members, probably because they have begun to consider it more and more a revising chamber, and partly because its session is put off till February, have not so far sent in any resolution, with the exception of the solitary notice of a question from Poona by Sir Ebrahim Haroon Jaffar. There is no activity among the members of the Upper Chamber.

Some of the questions in the Assembly may rouse lively interest.

There are to be queries by Mr. Sykes about the repeal of the legislative rule governing the relations of British India and the Indian States; and he will also enquire into the reasons which led to the amalgamation of O. R. Railway with the E. I. Railway.

OPENING OF AIR-MAIL SERVICE IN INDIA

Khan Bahadur Sarfraz Hussain Khan, the Member who is noted for researches into questions and answers previously given and keeps on inquiring about the action taken on the promises made by the Government in answers, wishes, among other subjects, to inquire into the position with regard to the opening of an air-mail service in India and the action taken on the proposal to Calcutta and Delhi with Karachi.

INDIA GOVERNMENT AND NEW AFGHAN REGIME

Mr. B. Das, who is now in Delhi, is sending in notice of a series of questions regarding the foreign relations with Russia and Afghanistan arising out of the answers given in the House of Commons. Mr. B. Das wants, for instance, to inquire whether, as stated by the Secretary of State for India, the Government of India had approved of the re-opening of diplomatic relations with Russia, whether the Government of India asked for any reservation in the

IN PICTURESQUE COORG

H. E. THE VICEROY WARMLY WELCOMED

GREAT RECEPTION

(From our own Correspondent)

MERCARA, Nov. 28.

His Excellency the Viceroy, accompanied by Lady Irwin and personal Staff, left Mysore this morning after breakfast and motored to Mercara for a brief sojourn in this small but beautiful province of Coorg. If His Excellency was impressed with the beautiful and well-kept roads in Mysore he must have been greatly pleased with the journey he had through the shaded and splendid route from Mysore to Mercara over a distance of about 80 miles. The route was decorated and often spanned with welcome arches and festal structures and near each of these were collected a large number of villagers to have a *darsan* of Their Excellencies. The river Cauvery marks the boundary between Mysore and Coorg and on the bridge across the river, the Mysore officials bade good-bye to Their Excellencies.

At the other end of the bridge the Coorg authorities had erected a green pandal which very pleasingly testified to the arborial resources of Coorg. Coorg has splendid roads and these had been beautifully maintained.

THE RECEPTION

When Their Excellencies arrived at the pandal they were received by the Hon. Mr. S. E. Pears, Chief Commissioner, and Mrs. Pears, Mr. G. W. Priestly, Commissioner, Rao Bahadur K. Chengappa, District Magistrate and Assistant Commissioner and a very large number of European and Coorg residents. Their Excellencies appeared to be favourably impressed with the characteristic dress of the Coorgs who appeared in large numbers in black and white long coats with short sleeves with a red piece of cloth round the waist holding in their hands the gun for which they are not expected to take out any licence and attached to their waist cloth a small sword encased in an artistically worked sheath. His Excellency was interested to see how the Coorgs attach their sword to their waist. He examined one or two medals worn by some of the Coorgs who stated that they were heirlooms.

Rao Bahadur K. Chengappa then stepped forward and read a welcome address in which he expressed the gratitude of the people of Coorg for His Excellency's visit which was the first undertaken by any Viceroy. He hoped that His Excellency's short stay would be memorable and that he would carry away with him happy recollections of his visit.

His Excellency, replying informally, said that he felt proud to be told that he was the very first representative of the King-Emperor to visit beautiful Coorg. He had heard a great deal about the country and was glad to have the opportunity of visiting it now.

Their Excellencies then motored to Mercara about 18 miles away and are staying in the Beauvoir Bungalow which commands a great elevation.

A GARDEN PARTY

This evening the Chief Commissioner of Coorg and Mrs. Pears gave a garden party which was a great success.

Continued.

VISIT TO COORG

REPLY TO ADDRESSES

His Excellency the Viceroy in reply to the addresses presented to him by (1) The Coorg Planters' Association (2) The Coorg Landholders' Association (3) Kodava Sabha (4) The Gowda Community and (5) The Mercara Municipality on the 29th instant, said:—Ladies and Gentlemen, I wish, at the outset, to express, on Lady Irwin's behalf as well as my own, our warmest thanks to all those who have combined to offer us such a cordial welcome to Coorg. I need not conceal the keen pleasure it has given us to be able to pay a visit to what we have often heard and now know to be one of the most beautiful parts of India. Though I am fortunate among the Viceroys to be the first to see your country I have no doubt that many must have desired to come this way and would have done so, had the beauties of your country been less remote. But, if Coorg has waited long to greet His Majesty the King Emperor's representative, its welcome has perhaps been all the heartier on that account and the expressions of your loyalty to the Throne all the more sincere. Coorg is at one with all India in rejoicing at the recovery which has been vouchsafed to His Majesty after many months of serious illness so patiently borne and to our happiness so courageously surmounted and I shall not fail to transmit to His Majesty the sentiments which the several deputations have expressed.

The addresses to which I have just listened cover a wide area of Coorg life and interests. And, apart from the pleasure it gives me to meet such a representative gathering, it is always of great value to me to be placed in possession of the thoughts and wishes of any and every section of those, who go to make up the vast population of India. To the best of my power, I will endeavour to say something in regard to the many and varied matters to which you have referred.

You have, in the first place, mentioned certain important questions which fall within the purview of the Statutory Commission, whose report will shortly, I hope, be completed. I refer to such questions as the amalgamation of Coorg with one of the greater provinces, the formation of an autonomous Karnataka Province on a linguistic basis, the grant of Provincial Autonomy and the representation of Coorg to the Legislative Assembly. Materials on all these possible lines of political development have been submitted to Sir John Simon and his colleagues and I hope you will not think I am merely trying to find an easy means of escape from the necessity of answering your enquiries when I say that, until that body has presented its report, it would be fruitless and ill-timed for me to express any opinion on them.

SEPARATION OF JUDICIAL AND EXECUTIVE POWERS

I have been much interested in the plea put forward in the Landholders' address for the separation of the judicial from the executive. I appreciate the feelings which have prompted this request. But Coorg is a small province and I understand that it would be difficult to effect an entire separation except at a large increase in expense. There is too the objection that the appellate authority would be at a great distance and in another province. If, however, any modifications of the present system are found to be possible at a reasonable cost, I will certainly give such a scheme my careful consideration.

Reference too has been made to the possibility of transferring Provincial Gazetted Officers every five years. Such transfers could only be made to and from a neighbouring province and apart from the question of expense, which would not be negligible, I understand that experience has shown that such an arrangement is not altogether free from difficulties. It will ... recollection too that

and measures have been concerted for a campaign against the disease. At the request of the Coorg Government, Lieutenant-Colonel Mc Combie Young visited the province in the years 1927 and 1928 to examine and report on the malarial conditions and his report is now being examined. The question of obtaining the services of an officer of the research institute was considered but the cost was found to be prohibitive. The local administration are however fully alive to the importance of obtaining expert advice and the possibility of arranging for periodical visits of an expert from the Malaria Institute at Kasauli will be explored. A Sub-Assistant Surgeon has meanwhile been sent to Kasauli to be trained and another to the Tropical School of Medicine in Calcutta. Experimental work is being carried on and though it is too early to form a definite opinion there are grounds for hoping for good results. I would impress upon you that such measures cannot be carried out by Government alone and that the co-operation of all is necessary, if they are to be a success. Nor is it only a question of destroying mosquitoes. The disease attacks most easily persons whose stamina is weak so that side by side with measures for stamping out the carrier should proceed measures for improving the standard of living.

AGRICULTURAL IMPROVEMENTS

In this direction I believe that the recommendations of the Royal Commission on Agriculture show the way to possibilities of great improvement. These recommendations are now engaging the active attention by the Chief Commissioner with a view to submitting to the Government of India a plan to develop the agriculture including research work and animal husbandry of Coorg and I can assure you that when the Chief Commissioner's proposals reach us, we shall approach them with every desire to do whatever we can to help you in these directions.

(Message incomplete).

The resolution was withdrawn.

SEX METAMORPHOSIS

REPORTED MARVELLOUS PHENOMENON

MAN BECOMING A WOMAN AFTER 25.

Mr. T. V. Thangavalu Mudaliar, Deputy Tahsildar, Puttur writes:—

One of the most marvellous instances of sex change recently came to my notice while out camping in an out of the way village of my division. One morning, while talking to the headman of the village, I observed a womanish looking man of about six or seven and twenty, tall and upright in stature and clad in half male and half female attire.

On enquiry I learnt a very strange and almost incredible account of the man. It appears that in youth he had all the organs of a male, and of an abnormal size too, but that during the past three years, a strange change has been happening in him. The male organs have been gradually giving place to female organs, the man has been developing breasts, menstruating monthly and displaying female sex instincts. I have reliable information that he even conceived but somehow got rid of his pregnancy. Almost every elderly man of the village whom I enquired repeated the same tale about this strange human being but yet I could not believe it. So I took the fellow aside with another villager and examined him and lo! I found every word of what I heard quite true.

The man himself admits he had male organs but says he had a slit an inch long under his testis, that this slit has been gradually getting longer, followed by a simultaneous absorption of the male generative organs and that he never had any abscess there nor underwent any operation. He always associates with females and feels very shy to talk to men. His gait is steady and like a man's. He has no moustache. His name is Jadalugadu, and he belongs to the Muthrasi caste. It is impossible for a layman to understand this marvellous change of a man into a woman.

Will any student of physiology explain this?

NEW GOVERNOR-GENERAL OF NEW ZEALAND

LORD BLEDISLOE APPOINTED

(BRITISH OFFICIAL WIRELESS.)

RUGBY, Nov. 29.

H. M. the King has approved of the appointment of Lord Bledisloe to be Governor-General of New Zealand in succession to General Sir Charles Fergusson whose term of office will expire early in 1930.

The new Governor-General became Conservative member of Parliament fcu South Wiltshire in 1910. He was then Mr. Charles Bathurst. In 1917 knighthood of the order of the British Empire was conferred upon him. In 1918 he received a Peerage and assumed the title of Lord Bledisloe. He was Parliamentary Secretary to the Ministry of Food during the War. He made farming his speciality and has presided over many agricultural bodies.

LATE SIR CHANDRA SHUMSHERE JUNG

H. M. KING EMPEROR'S MESSAGE OF CONDOLENCE

(ASSOCIATED PRESS OF INDIA.)

Viceroy's camp, CANNANORE, Nov. 29.

The following message has been sent by H. M. King George to H. M. the King of Nepal:—"I have been greatly grieved to hear of the death of His Highness the Maharaja Sir Chandra Shumsere Jung and wish to express my personal sorrow at the loss of an old and faithful friend who rendered great services to the British Empire and my deepest sympathy with his family in their bereavement."

1967.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

Indian Express

VOL. IX NO. 20. MADR[illegible]

DEMOCRATISATION OF PART 'C' STATES SOON

BILL FOR CURRENT SESSION OF PARLIAMENT

NO CHANGE IN HYDERABAD SET-UP NOW

NEW DELHI, March 16.

TWO Ministers of the Central Government, the States Minister, Mr. N. Gopalaswami Ayyangar, and Mr. N. V. Gadgil on behalf of the Home Minister, announced in Parliament today Government's decision to introduce a popular element in the administrative set-up of Centrally-administered areas.

Legislation for that purpose, Mr. Ayyangar said, would be sponsored by Government in the current session of Parliament.

The Ministers indicated that for the interim period, Government proposed to appoint two popular leaders of the locality concerned to share the administration of the State with the Chief Commissioner. The Chief Commissioner would administer certain subjects himself while in regard to other subjects and on matters of importance, he would consult his colleagues.

Mr. Ayyangar and Mr. Gadgil were speaking on a private member, Mr. Mukut Bihari Lal Bhargava's resolution calling for the setting up of popular Governments and Legislatures in all States of the Indian Union where they did not exist, particularly in Part 'C' States.

Referring specially to Delhi, Mr. Gadgil said it was proposed to have separate municipal corporations for New Delhi and Old Delhi and a district board for Rural Delhi. The activities of the three authorities would be co-ordinated by an executive in which the Chief Commissioner would be acting in Council. The Chief Commissioner-in-Council would also be the authority for the discharge of federal functions.

As regards the long-term plans for the Centrally-administered States, Mr. Ayyangar said that sooner or later Coorg and Ajmer would merge into a neighbouring State. The Nawab of Bhopal had agreed that if after exploring and investigating the matter Government considered that merger into a neighbouring State—Madhya Bharat—was the best solution in the interests of the area, he for one would fully co-operate in the matter.

KUTCH, MANIPUR AND TRIPURA

Mr. Ayyangar said the border states of Kutch, Manipur and Tripura had a long frontier with Pakistan and their problems both internal and external were peculiar. In Kutch, the Central Government were spending money on schemes of development on a large scale and until the stage of development justified political machinery there being put on a higher scale, Government would defer action as far as the establishment of legislatures was concerned.

While Government did not propose to set up legislatures immediately in those three States, he added, they did propose to set up an administration in which people of the locality "will share some power" to make them feel that they were also responsible for things that were happening in the way of administration.

Bilaspur was a tiny little State, said Mr. Ayyangar. He did not know how much of it would be above water after the Bhakra Dam was built, and Government proposed to leave it alone. When the Bhakra Dam was built and the surface required to be provided with political institutions, Government would provide something.

POSITION OF BHOPAL

When Bhopal became a Chief Commissioner's province, the Minister continued, word was given to the Nawab of Bhopal that for the first five years it would be a Chief Commissioner's province and after five years the change in the administrative set up that might be required would be investigated so that "we might arrive at a proper conclusion" in regard to that matter.

"If you want to change that within the period of 5 years," said Mr. Ayyangar, "it is only right that we should get the consent of the Nawab in making the change. I have had talks with the Nawab of Bhopal, and I have his assurance that if after exploring and investigating this matter we consider that merger in a neighbouring state is the best solution in the interests of the people of the area, he, for one, would fully co-operate in the matter".

So it was a question of Government being able to convince him, said Mr. Ayyangar. He did not see why they should not be able to do so if merger was required in the best interests of the State. If that happened, it would be merged into Madhya Bharat and it would get representation in the Madhya Bharat Legislature and would have the benefit of representation probably in the Madhya Bharat cabinet, but that was a matter for the future.

Mr. Ayyangar said he was not quite sanguine that that sort of thing could be accomplished and all details put through before the general elections.

INTERIM SET-UP

As regards the interim set-up, Mr. Ayyangar said that he was willing to concede the position that the present system of Chief Commissioner exercising power himself without reference to local people did not satisfy the aspirations of the people in the area. He, of course, repudiated everything that had been said by way of wholesale condemnation of the work of the Chief Commissioners and other officers, "persons who have been very carefully selected by the Government of India and sent over to these areas for the purpose of introducing some kind of good Government in these areas."

"If we cannot have legislatures in some of these areas either as far as we could see or between now and the general elections, we should devise some method by which we associate the people in the locality with the actual administration" the Minister said.

N. G. AYYANGAR'S REPLY

Intervening in the debate, Mr. Gopalaswami Ayyangar, said there was absolutely no difference of opinion between Government and the criticism of members on the need for democratisation of the administration in Part 'C' States.

During the debate reference had been made to Part 'B' States like Hyderabad. During the last few days, said Mr. Ayyangar, "I have been making inquiries about the feasibility of holding advance elections in Part 'B' or 'C' States. If the interval between those advanced elections and the general elections in November-December is not long enough to justify all the trouble and expenses involved, it is hardly wisdom to go in for advanced elections. My own information, collected from both the authorities in respect of the States and from the Election Commissioner is that it would not be feasible nor convenient to hold elections in any of the States until about October next. That led me to the conclusion that we should rule out the possibility of holding advanced elections and constituting legislatures in any of the States in advance of the general elections."

Mr. Ayyangar asked the House to bear in mind the two aspects of democratisation—democratisation as a permanent measure and democratisation of the administration during the interim period between now and the general elections.

So far as Coorg and Ajmer were concerned, he said, the present position of Government was that sooner or later, each of those two States should merge into a neighbouring State, whatever that might be. So in the case of those two States, the problem would simply be what should be provided for in the interim period between now and their merger.

There were seven States under the States Ministry. They were in different stages of development and their geographical and other conditions varied from state to state.

GOVT. PROPOSAL FOR VINDYA PRADESH

Mr. Ayyangar said Government proposed to set up in Vindhya Pradesh and Himachal Pradesh a Chief Commissioner or a Lieutenant-Governor with a legislature and a Council of Ministers based upon that legislature. The Council of Ministers would be immediately responsible to the legislature. The Chief Commissioner or Lieutenant-Governor would function more actively than a Governor, as he was expected to do under the Constitution. The legislature and the Council of Ministers would function in the same way as in Part 'B' or 'A' States, but in matters of executive administration there would be greater control from the Centre than what, for instance, the Centre was allowed to do for a period of ten years in regard to Part 'B' States. Secondly, though the proposed legislatures might legislate on practically all subjects in the State List and the Concurrent List, the overriding legislative power of Parliament in regard to those subjects would remain. In other words the subjects in both the State List and the Concurrent List would become concurrent subjects.

AJMER TO MERGE WITH RAJASTHAN

Mr. N. V. Gadgil, speaking on behalf of the Home Minister, said that he proposed to make "a separate but concurring speech" and adopt the arguments of Mr. Ayyangar in regard to the general principles.

Referring to Ajmer, Mr. Gadgil said that due to historical, logical and geographical reasons "the solution lay in the merger of Ajmer with Rajasthan." But till this happened it was the intention of the Government to associate popular elements with the executive. In other words the formula proposed for Cutch, Tripura and Bhopal would be adopted.

As regards Coorg, a case had been made out for its "immediate merger either with Madras or Mysore." There was already a Legislative Council in Coorg. Till the event of merger took place, the Chief Commissioner for Coorg would act as "Chief Commissioner-in-Council."

SCHEME FOR DELHI

Mr. Gadgil said Delhi was "the hardest nut." It was admitted that in a federal constitution, the federal capital should be under the direct control of the Federal Government as in the United States or Australia. An attempt had, however, been made to meet the wishes of the people of Delhi, as far as possible.

New Delhi was already separate from Old Delhi in municipal matters. So far as municipal affairs were concerned, it was proposed to have separate corporations for New Delhi and Old Delhi while Rural Delhi would have a district board. "All the activities of these three authorities will be co-ordinated by an executive in which the Chief Commissioner will be acting in Council. In other words we are adopting the same formula which has been proposed for other States by the States Minister."

"So far as Delhi State is concerned" Mr. Gadgil continued, "the Chief Commissioner-in-Council will be the executive authority and so far as the discharge of federal functions are concerned the same authority will act. These proposals would have to be put in suitable legislative form.

"I want to assure Mr. Gupta that even in this Government has taken a risk but think it is worth it."

[illegible] of refugees. [illegible] mittee made its report. Yet the Committee had chosen to treat Delhi on the same basis as Coorg and Ajmer and had recommended responsible government. Mr. Gupta said the people of Delhi were not asking for "any political luxury". The people of Delhi were undergoing untold hardship because of the present administration. Sales-Tax was being imposed on them against their wish because the neighbouring States of Uttar Pradesh and Punjab felt that trade was going to Delhi. In spite of requests for a circuit bench at Delhi, nothing was being done. An ever expanding government like the Government of India could not find accommodation for the judges and their staff. There were eight Superintendents of Police, all drawn from the Punjab which had a cadre of 22. Most of them had been head constables. Even in matters of municipal administration, Delhi people were not being trusted and autonomous bodies like the Improvement Trust and the Electricity Board were being set up.

The citizens of Delhi, for their continuous agitation, were now being offered "a truncated corporation" with New Delhi separated from Old Delhi. Opposing the partition of Old Delhi and New Delhi, Mr. Gupta said if Government were not serious about giving responsible Government to the people of Delhi, they should plainly say so. "I shall at least be happy that this chapter is closed. But to go on like this and to offer us toys like this is a cruel joke adding insult to injury."

Mr. Gupta said that if Government were determined to continue the present administration and partition New Delhi from Old Delhi, they should revive the old proposal and create a new state out of East Punjab, Old Delhi and the Meerut division of Uttar Pradesh, to function like any other State.

Mr. Gupta added: "I am not making any extravagant demand, but I am suggesting this out of desperation."

Mr. C. M. Poonacha (Coorg) said that in 90 per cent of the cases the advice of the Coorg Legislative Council was not accepted by the administration [illegible] when it suited the convenience of the administration, "cer[illegible] resolu[illegible]

Mr. M. L. Dwivedi (Vindhya Pradesh) said that since Vindhya Pradesh came under a Chief Commissioner's administration, corruption and bribery had become rampant. The public were being terrorised by dacoits and the language of the judiciary, which was Hindi, was changed into English.

When a popular Ministry functioned there, a gang of notorious dacoits was arrested but during the Chief Commissioner's administration that gang escaped with the guns of the police, Mr. Dwivedi said.

Mr. Gopalaswami Ayyangar said that Mr. Dwivedi's statements were of the "most exaggerated description" or unfounded altogether. It was unfair to officers that they should be dragged about in this fashion because Members of Parliament had the privilege of free speech.

Mr. Dwivedi said he recognised that there were honest officials who were faithfully discharging their duties but corruption was on the increase. If the Minister enquired into the facts, he would find that there was truth in the statements. However, if there was anything objectionable in the statements, said Mr. Dwivedi, "I am prepared to withdraw it."

SITUATION IN BHOPAL

Mr. Thakur Lal Singh (Bhopal) said that things were "deteriorating" in Bhopal and the Centre, therefore, must merge it as soon as possible with Madhya Bharat. If that was not found feasible, some territories from the adjoining provinces of Madhya Bharat, Madhya Pradesh and Vindhya Pradesh should be merged with a ministry of its own.

Referring to the Covenant signed by the former ruler of Bhopal, Mr. Thakur Lal Singh said it had been agreed that for five years the State would continue as a Chief Commissioner's province after which the position would be reviewed. He was not sure who would review the position, the former ruler or the Central Government.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

12JUL68 SYSTEM=MVT
KLD,LIST,LOAD,BATCH,NODECK,NORENT,NOTEST,EXT
CNT=57,NOEXECUTE.
OS/360 ASSEMBLE

No 196

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

A Brief Note on Coorg of the Earlier Times.

By

I. M. Muthanna M.A.,(B.O.L.,)B.T.,

(Paper read at the All India History Congress- met at Jaipur, on the 28th December 1951.

COORG- the anglicised form of KODAGU, is a small State between Mysore and Kerala in South India, and it is perched on the Western Ghats. For over 300 years it was a separate administrative unit, formerly under the Rajas and later under the British. It is now a Part C State and it is due to have its own elected Government from next March onwards.

The present area of 1593 square miles of Coorg was brought into being when the State was annexed by the British in 1834- although it was under their active control from 1790 when the Raja was reduced to the position of a feudatory chief, after the treaty of Tellichery of 1790. Coorg was thus ruled by the British for over 158 years. From 1790 to 1834 there was a British resident in Coorg. From 1834 to 1870, it was ruled by a British officer designated as Superintendant of Coorg who was under the Resident of Mysore. From 1870 to 1940, Coorg was ruled by the Chief Commissioner who had his office in Bangalore, and from 1940 to 1947, or till 1956, he was the local head of the State with his office in Mercara, or Madikeri.

The population of Coorg is 2,30,000. COORGS or the KODAVAS, a gallant race, are the original inhabitants. The Commander-in-Chief of the Indian Army Cariappa, and Major-General Thimmayya, as everyone knows, are from Coorg. This small state stands first in its contribution of men to the Indian defence forces. The national dress of the Kodavas is expressive of their martial quality. Abundant natural resources, impressive as well as peculiar customs and manners, heroism and gallantry of the ancient Kodavas, made Hilton Brown, and old English officer and writer, to call Coorg 'an astonishing land on the Earth'.

When Coorg was ruled by the Rajas, the neighbouring chiefs of Mysore and Malabar had tried hard many a time to take possession of the territory by force. But the Kodavas withstood the storm throughout the 18th century. When both Hyder Ali and his son Tipu Sultan had over-run most of South India, they tried hard to grab this strategic district as well. It was said that when they were "at the gates of Coorg, the Kodavas defended their native hills with the valour of ancient Sparta in attempting to hold the pass of Thermapylae against the Persian Army." Coorg was finally saved with the help of the Governor-General Lord Charles Cornwallis who had assumed command over the operations against Tipu Sultan in Southern India. When the internal trouble led to the transfer of Coorg to the government of the East India Company in 1834, at the wishes of her people, the latter was assumed of full protection of their rights and usages.

Yes, Charles Cornwallis saved Coorg, but then he roped in this small state into their newly won territories in India. The treaty of Tellichery had decided the future of Coorg for the next 150 years.

From 1790 to 1834, for 44 years, Coorg had some uneasy time with the tyrants as rulers during that period. Viraraja the Elder (1788-1809) was a devoted friend and all of the English, and they together worked out a strategy to put down Tipu Sultan which they did in May 1799. After that the Raja was busy with his personal affairs and during the last five years of his life he seemed to have turned insane.

His brother Lingaraja (1810-1820) was another notorious ruler and a usurper. He was cruel and dishonest. After a decade of tyrannical regime, he abdicated in favour of his son and thus he made it certain that power passed on directly to his line and not to the daughter of his brother in whose favour the latter had left a will.

Viraraja the Younger (1820-1834) was young and was brought up by bad advisers. In order to safeguard his position as a ruler, he saw that his uncle's daughter and all his

Contd:- P.T.O.

his kith and kin were killed, and to do that he leaned very heavily on a vicious and evil genius, Kunta Basava, who was raised to a high position by Lingaraja just with an intention of deriving from the man the services of the type that he did. This Basava was the man who was directly responsible to kill a number of men and women- rather brutally.

These incidents caused the British to probe into the affairs of Coorg in the I820s. After a series of talks and voluminous correspondence, the British were sure that the Raja mismanaged the entire state of affairs and therefore decided upon deposing him. They sent an army in four or five columns, and then on the 6th April I834, they hoisted the British flag at the Mercara fort and took over the full control of Coorg.

The Governor-General Lord William Bentinck, wanted to retain the Raja in his state had the latter been reasonably good and well-behaved. The Raja was found to have been a liar, and an arrogant upstart, in his reaction to the Governor-General's overtures. Anyway, the Raja was exiled to the distant Kashi in North India.

Historian Tavlor called the Raja an "atrocious murderer, a terror" and so on. The others who wrote in that ~~time~~ tone were Beveridge, Vincent Smith, Hunter and others. All these writers based their views on the administrative reports of I834-35, which were, of course, to a great extent, correct.

There was another side of the story also. The Raja had a good deal of sympathy of some Englishmen who did not approve the methods adopted by the English Government to annex Coorg. When there were internal troubles, the Resident of Mysore, one Graeme, sent two native envoys from Tellichery to see to the affairs of Coorg. The Raja arrested one of them, Karunakara Menon, suspecting him to be a British spy which he rightly was. Menon, it was said, did not produce his credential also. When this news went to the Resident, the latter demanded that Menon be released unconditionally. While saying so, Lord Bentinck in a letter to the Raja referred to the excellent services rendered by his ancestors and predecessors to the Company Government, and further stated that he would be visiting Mysore shortly, and expressed his wish and sincere pleasure if on his arrival he should receive a friendly answer.

Viraraja the Younger, however, under the influence of his evil counsellors, did not respond to this letter by releasing Karunakara Menon. Therefore, the ultimatum given by the British was that unless Menon was released within six days and sent in safety to the Mysore frontier, the Company would cease to treat the Raja as a friend and ally and hostilities would arise forthwith. Accordingly the Company Government issued a proclamation on the I5th March I834 stating that the Raja of Coorg was unworthy of the ~~firm~~ friendship and protection of the British Government. Several charges were framed against him on his cruelty towards his subjects.

On the Ist April, the expedition of Coorg began, and the British army captured the territory. Wheeler wrote that the country was difficult of access and the Coorgs fought with all the valour of their race. The Raja was forced to surrender.

That was a turning point in the history of Coorg whose contact with the British had begun exactly fifty years prior to that when the Kodava chiefs came in contact for the first time the representatives of the British Government. Back in I783, the Kodava leaders, in the absence of their Raja who was then a prisoner of Tipu Sultan, wrote a petition to the British stating their intention to get rescued by Tipu's repeated raids and ravages. One James Sibbald of Srirangapatna, took the case for consideration and wrote to the Governor of Bombay on the need of recognising the claims of the Kodavas and their ~~stragsic~~ strategic mountain district. So from I783 to I790, till the treaty of Tellicherry, the prominent Englishmen who were in the scene were James Sibbald, Governor Duncan of Bombay, Richard Abercromby, the chief of the Bombay Army, and Robert Taylor, the chief of the commercial transactions in the west coast.

The above-mentioned three Rajas who were there from I788 to I834, were in a way under the British, but the intrigues that the last Raja had created for himself had gone

Contd: P.T.O.

to an extent that was beyond repair. Mukkatira Iypanna ALIAS Chenabasappa, a brother-in-law of the Raja, was an ambitious individual who was to some extent a villain of the peace. He seemed to have claimed an equal right over the principality and that ended in a bitter rivalry between them. Chenabasappa became a defector, ran to the British residency in Mysore, and succeeded in building a case against the Raja, and the British effort to reconciliate these two men did not succeed because of the Raja's stubborn behaviour, for which Kunta Basava was also responsible.

After the deposal of the Raja, the latter claimed a sum of Rs. 6,53,940 or £ 65,394 sterling which was in the name of his cousin, Devammaji. The Government wrote that his claim to those promissory notes that had been held as a deposit by his late uncle in the name of his daughter Princess Devammaji, was wholly untenable. They also charged the Raja of having put to death Devammaji and all her children a few days before the advance of their troops. That charge accompanied a statement of Madras Government to Messers Binny & Co., denying the proprietory right of the Raja to the funds deposited by Viraraja the Elder in the name of his daughter, Devammaji.

The constitutional experts of those days, the Englishmen, were also discussing the constitutional aspect of Coorg's annexation. Lord William Bentinck was glad that he succeeded in adding one more territory to the empire. The British also said that the people of Coorg voluntarily entered into on the deposotion of the Raja. That was also true to some extent. Col. Fraser who led the deposal proceedings said that the people desired the British administration and that a small section of the people wanted the Raja to be retained. Anyway, they quoted the international law to annex the small state. although, it was said that they were partly justifying in applying that.

Apart from all that, the reasons advanced for the Raja's dethronement were that i) the Raja was a murderer, and they proved that he and Kunta Basava together killed Devammaji and her children. ii) The Raja was indifferent towards the British authorities, the Resident Gramme of Mysore and even to Lord Bentinck. iii) Viraraj the Younger was bent upon securing Chenabasappa from the British hands. iv) The Raja refused to release the British emissary, Menon, and that was considered as his high-handedness. v) Along with that they quoted also the international law, and together with that they found the Raja preparing to wage a war against them long before they had even thought about that. They had evidence to the effect that the Raja was collecting troops and was negotiating with the neighbouring chiefs for aid.

Under these circumstances, the British had no alternative but to annex Coorg, dethrone the Raja and rule the territory themselves. After the Raja was exiled, his behaviour was like that of a timid mouse. He behaved very mildly like a lamb before the Englishmen, and that caused an English officer take a sympathetic view of the whole case, and write in support of the Raja saying that, 'Such indeed has been the Company's invariable rule in all similar cases'. Another Englishman wrote, "It was Raja's misfortune to be conquered by a corporation, a trading corporation, whose sole instinct is AURI COOCUS AMOR, and mose moral responsibility was nil".

But according to all relevant reports, the annexation of Coorg was justified. The people of Coorg, especially those ancient inhabitants, the Kodavas, were disgusted with the state of affairs and only a few non-Kodavas supported the Raja. That was so because the Raja himself and his ancestors were all outsiders and they had no roots in Coorg. After the Raja's exile, the non-Kodavas organized a revolt to restore Raja to power, but the Kodavas, under the leadership of Apparanda Bopanna, with the support of the British, quelled the rebellion. That was in 1837.

About fifteen years of confinement in Benares, was enough for Viraraja the Younger to decide to go to England, and he sought the permission of the Government to proceed, and the reason he gave was that his daughter, about six years old, was to be educated. The real cause, however, was to press his case with the British Government in England. The British took a long time to consider whether he has to be permitted or not, and fina-

Contd:-
P.T.O.

677

family in I952, they decided on complying with his request. Thus he happened to be the first Indian prince to visit England although the minor son of the late Ranjit Singh of the Punjab, Prince Dulip Singh, was already sent for England two years prior to that, partly as an exile and partly in the interest of his education.

The first thing that Viraraja the Younger did in London was introduce himself and his daughter to the elite of the city, and, Queen Victoria, who evinced considerable interest in this young Indian princess, then about I2 years old, and who was fair enough to look like an Anglo-Indian girl. The Raja went a step ahead to indicate that he would agree to get his daughter baptized as a Christian, and, accordingly, the baptizing ceremony was conducted in the presence of the Queen herself, by the Archbishop of Canterbury.

Thus assured of having had some status, the Raja next tried for some liberal pension and also for the recovery of the money which was in the name of his cousin, princess Devammaji, but he was not successful in all that. Therefore, in I856, he brought the case before the House of Lords, when Lord Clanricarde obliged him to move the case in the Parliament. The case was discussed at great length till the mover was sought to amend his motion. In the meantime, the Court of Directors of the East India Company, permitted the Raja to remain in England until further communication was made by the Indian Government, and also stated that his pension would be paid in full.

The Raja died in London in September I859, and his daughter Princess Gowramma, who was under the protection of Queen Victoria, married an English Army officer, Lieut. John Campbell, formerly of the Madras Army. She had a child, Edith Victoria. In about two years after her marriage, Gowramma became consumptive, and, consequently died in I864, when she was only 24. Her husband, John Campbell, it was said, mysteriously disappeared three years later in I867, from his house in London with a bag of crown jewels that was supposed to have been belonged to his wife, the late Princess. No trace was found of him after that.

By this time, thirty years passed with Coorg being under the direct administration of the British, and a total of about I20-year British rule over Coorg, no doubt, was a boon for the people because Coorg as well as Karnataka and the whole of India, saw many changes, developments, education and enlightenment. Many things happened during those years and the net result was all for the good of the country whether one liked it or not. They came, they ruled, introduced new social, educational and administrative order, and then they left! And, they left as willingly as they came! That was indeed a divine decree! A couple of centuries was too short a period to achieve miracles, and yet the much-talked of miracles and new innovations did take place. It would take some more years for the historians to recount all those things objectivily.

Thank you!!!

I. M. Muthanna 28/12

(I. M. Muthanna)
28th December I95I,
Camp- Jaypur, Rajastan.

1951.

IM/-

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

No. 197

Reg. No. M.—280

THE COORG GAZETTE

No. 2] PUBLISHED BY AUTHORITY [Vol. LXX

MERCARA, THURSDAY, SEPTEMBER 2, 1954

Separate paging is given to this part in order that it may be filed as a separate compilation

PART VI

Statutory Notifications of the Election Commission, India, and other Election Notifications

THE CHIEF COMMISSIONER OF COORG

NOTIFICATION

No. A. 7. 8631/R. Dis. 313/53, Mercara, the 23rd August 1954

The following notification of the Delimitation Commission, India, is republished for general information :—

DELIMITATION COMMISSION, INDIA

NOTIFICATION

New Delhi, the 2nd August, 1954

S. R. O. 2526.—In pursuance of sub-section (1) of Section 9 of the Delimitation Commission Act, 1952 (LXXXI of 1952), a Final Order made by the Delimitation Commission, India, under sub-section (2) of Section 8 of the said Act, in respect of the distribution of seats to, and the Delimitation of, Assembly Constituencies in the State of Coorg is hereby published :—

Final Order No. 13

WHEREAS the revised proposals of the Commission in respect of the distribution of the seats assigned to the Legislative Assembly of the State of Coorg to Territorial Constituencies and the delimitation thereof in accordance with the provisions of sub-section (2) of Section 8 of the Delimitation Commission Act, 1952, were published in the *Gazette of India*, Extraordinary, dated the 3rd February 1954 :

AND, WHEREAS all objections and suggestions received were considered at a public sitting held at Bangalore on the 8th June 1954 :

WE HEREBY determine that the Territorial Constituencies into which the State of Coorg shall be divided for the purpose of elections to the Legislative Assembly of the State, the extent of each constituency, the number of seats allotted to each constituency and the number of seats, if any, reserved for the Scheduled Castes or, as the case may be for the Scheduled Tribes, in each Constituency shall be as shown in the following table:—

TABLE

Serial No.	Name of Constituency	Extent of Constituency	Total number of seats	Seats reserved for Scheduled Castes	Seats reserved for Scheduled Tribes
1	2	3	4	5	6
		SOMWARPET TALUK			
1	Sanivarsante	Sanivarsante hobli (excluding Gopalapura, Nandigunda Heggula, Sunti, Gowdalli, Malambi and forest, Doddakanagalu, 1st Bit Nidtha forest, Siddapura, Harohalli, Mylathpura, Ankanalli, Sandalkoti forest, Sidigalale, Choudenahalli, Hithlukeri, Nidtha Menasa and Mullur villages).	1	Nil	Nil
2	Gowdalli	Gopalapura, Nandigunda, Heggula, Sunti, Gowdalli, Malambi and forest, Doddakanagalu, 1st Bit Nidtha forest, Siddapura, Harohalli, Mylathpura, Ankanalli, Sandalkoti forest, Sidigalale, Choudenahalli, Hithlukeri, Nidtha, Menasa and Mullur villages in Sanivarsante hobli ; and Koothi, Tholur-Shettalli, Chikkatolur, Doddatolur, Kalakandur, Honnahanakodu, Channapura, Doddamolathe, Ganagur and Gonimarur villages in Somwarpet nad.	1	Nil	Nil
3	Somwarpet	Somwarpet nad (excluding Koothi, Tholur-Shettalli, Chikkatolur, Doddatolur, Kalakandur, Honnahanakodu, Chennapura, Doddamolathe, Ganagur and Gonimarur villages); and Hoskote No. II, Manajur, Sirangala and Torenur villages in Fraserpet hobli.	2	1	Nil
4	Sunticoppa	Sunticoppa nad ...	2	1	Nil
5	Fraserpet	Fraserpet hobli (excluding Hoskote No. II, Manajur, Sirangala, Torenur, Kudlur-Shettalli, Valnur-Tyagattur, Abyathmangala and Nelliahudikeri villages)	1	Nil	Nil

Serial No.	Name of Constituency	Extent of Constituency	Total number of seats	Seats reserved for Scheduled Castes	Seats reserved for Scheduled Tribes
1	2	3	4	5	6
		VIRAJPET TALUK			
6	Amattinad	Kudlur-Shettalli, Valnur-Tyagattur, Abyathmangala and Nelliahudikeri villages in Fraserpet hobli in Somwarpet taluk; and Ammatti nad (excluding Chennayanakote, Badaga-Banangala, Mekur-Hosakeri and Hosur villages) in Virajpet taluk.	2	1	Nil
7	Bettiathnad	Chennayanakote, Badaga-Banangala, Mekur-Hosakeri and Hosur villages in Ammatti nad; and Gonicoppal town and Kaikeri, Hebbale, Devamachi forest, Nokya, Mayamudi, Aruvathoklu and Halligattu villages, in Ponnampet nad.	2	Nil	1
8	Ponnampet	Ponnampet nad (excluding Gonicoppal town and Kaikeri, Hebbale, Devamachi forest, Nokya, Mayamudi, Aruvathoklu, Halligattu, Hathur, Kunda, Shettigeri and Kuttandi villages); and Begur, Mugutageri, Chikkamandur, Balyamandur and Kothur villages in Srimangala nad.	2	Nil	1
9	Srimangala	Srimangala nad (excluding Begur, Mugutageri, Chikkamandur, Balyamandur and Kothur villages).	2	Nil	1
10	Yedenalknad	Hathur, Kunda, Shettigeri and Kuttandi villages in Ponnampet nad; and Bittangala, Balugodu, Nangala, Rudraguppe, Badaga and forest and Heggala and forest villages in Virajpet nad.	1	Nil	Nil
11	Virajpet	Virajpet Municipality, and Arji, Betoli, Kadanur, Kuklur, Aimangala and Maggula villages, in Virajpet nad.	1	Nil	Nil
12	Beppunad	Virajpet nad (excluding Virajpet Municipality and Arji, Betoli, Kadanur, Kuklur, Aimangala, Maggula, Bittangala, Balugodu, Nangala, Rudraguppe, Badaga, and forest and Heggala and forest villages).	1	Nil	Nil
		MERCARA TALUK			
13	Nalknad	Napoklu nad (excluding Napoklu town and Napoklu, Bethu, Palur, Yemmemadu, Nelaji, Perur and Ballamavatti villages).	1	Nil	Nil
14	Napoklu	Napoklu town, and Napoklu, Bethu, Palur, Yemmemadu, Nelaji, Perur and Ballamavatti villages in Napoklu nad; and Badaga, Bengur, Kargunda, Kadiathur, Bettakeri and Kolagadalu villages in Bhagamandla nad.	1	Nil	Nil
15	Bhagamandla	Bhagamandla nad (excluding Badaga, Bengur, Kargunda, Kadiathur, Bettakeri, Kolagadalu, Bettathur, Chembu and Sampaje villages).	1	Nil	Nil
16	Sampaje	Bettathur, Chembu and Sampaje villages in Bhagamandla nad; and Monangeri and forest, Made and forest, Galibeedu and forest, Kalur, Hamiyala, Mukkodlu, Makkandur, Ibnivolavadi, Karanangeri, Hebbettageri, Kalakeri-Nidugane, Katakeri and Mekeri villages in Mercara nad.	1	Nil	Nil
17	Mercara	Mercara Municipality.	1	Nil	Nil
18	Murnad	Mercara nad (excluding Mercara Municipality and Monangeri and forest, Made and forest, Galibeedu and forest, Kalur, Hamiyala, Mukkodlu, Makkandur, Ibnivolavadi, Karanangeri, Hebbettageri, Kalakeri Nidugane, Katakeri and Mekeri villages).	1	Nil	Nil

N. CHANDRASEKHARA AIYAR,
Chairman.
P. K. KAUL
S. SEN

NEW DELHI,
Dated the 2nd August, 1954.

[No. 58/20/53]
By Order,
P. S. SUBRAMANIAN,
Secretary

By Order of the Chief Commissioner,
I. C. SUBBIAH,
Chief Secretary.

WD 2614—Printed by the Senior Assistant Director, Government Branch Press, Mysore.

No. 198

A petition from all the 24 members of the Coorg Legislative Assembly to S.R.C. requesting them to recommend to retain Coorg as a separate State.

For File. 680

[signature]

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN.JOURN.(LONDON)

To

The States Reorganisation Commission,
Camp - Mercara, Coorg.

Dear Sirs,

We, the elected Members of the Coorg Legislative Assembly, representing all the Constituencies in the State, beg to place before you the following Memorandum for your kind consideration:-

INTRODUCTION.-- The State of Coorg is situated on the Western Ghats surrounded by Mysore State and the Districts of Malabar and South Kanara of Madras Presidency. Its boundaries are natural. The River Cauvery which is known as Southern Ganges has its origin in Coorg. Its hills and dales are very picturesque. The country is blessed with natures bounties and the soil is fertile. The forests are very rich with the luxurious growth of sandal, teak and other valuable species of timber. It covers an area of 1,583 square miles comprising 275 villages, with a population of 2,29,405 as per 1951 census. The principal crops grown here are paddy, coffee, cardamom, pepper and orange. All the crops are rain-fed inasmuch as this country gets an annual rainfall ranging from 60 to 120 inches.

2. Historically Coorg, for centuries together, has been a separate entity both during the periods of old Rajas and British Rule. Since the annexation of Coorg by the British in 1834, the present boundaries have remained constant.

3. Since the advent of British, Coorg continued to remain as a separate entity administered directly by the Government of India through a Chief Commissioner. Though Coorg was denied the Mortague-Chemsford Reforms, consequent upon the agitation of the people of Coorg, it was granted in 1924, a Legislative Council of the Minto-Morley type, whose functions were purely advisory. Coorg was the only Chief Commissioners' ~~Province~~ Province which enjoyed enjoyed a Legislative Council with its own budget since 1924. This

This has given considerable training and experience to the people of Coorg in running democratic institutions and it was of great advantage to work the Part 'C' States Act. The people of Coorg are quite confident that Coorg can continue to run an efficient administration for the benefit of the people.

4. Even after the grant of the Legislative (Advisory) Council in 1924, there was a section composed of the people who felt that Coorg should form part of a bigger Unit as they doubted on account of its smallness, it might not get responsible Government, but a big majority of the people was opposed to merger. However, as a result of the agitation in the country about the future of Coorg, a conference of representatives of the different groups in Coorg was held in Delhi, in November, 1949, by the Ministry of Home Affairs, Government of India, as a consequence of which Coorg was allowed to maintain status quo. The status quo was further democratised to the satisfaction of the people of Coorg by passing of the Part 'C' States Act, 1951. Although there was difference of opinion in the country as regards the future of Coorg before the passing of Part 'C' States Act, 1951, the opinion of the overwhelming majority of the people to-day, as elicited, is for maintaining Coorg as a separate Unit. This fact is further reflected by an unanimous resolution passed by the Coorg Legislative Assembly on 15th March, 1954.

5. DISTINCTIVE FEATURES.-- In addition to the compactness of the area of Coorg, its administration as a separate Unit for centuries has helped to a great extent to develop certain distinctive features. The people of Coorg, on the whole, are comparatively more advanced both socially and economically than their brethern in the neighbouring areas. Coorg is predominently an agricultural country and a large majority of the people own lands of ryotwary tenure. This has helped to develop a certain amount of progressive

progressive outlook and self-reliance among rural population. Coorg has always been a surplus area in respect of foodgrains. The income from ~~paddyis~~ paddy is invariably supplemented by such crops as coffee, orange, pepper and cardamom, which have helped to maintain a better economic condition and a comparatively high standard of living among the ryots.

6. LITERACY.-- The average percentage of literacy in Coorg is 33 and in the case of permanent population, it is as high as 62 per cent which is next only to that of Travancore-Cochin in the whole of India. To cater to the educational needs of the children in the State, nearly 23 per cent of the State Revenue is being utilised over the educational institutions. At present there are 11 High schools, 46 Middle schools and 76 Primary schools and 54 Feeder schools. Education upto the Middle school standards has been made free. The starting of a First Grade College and three more High schools recently, has given a further fillip to higher education.

7. MEDICAL.-- The medical facilities afforded by the State to the people of Coorg are very satisfactory, and Public Health is good particularly after the eradication of Malaria due to intensive anti-malaria campaign. There are centrally situated big hospitals well-equipped and smaller ones spread out at every ten miles with weekly dispensaries at every five miles. The State stands second only to Delhi in this respect. Similarly Veterinary facilities too are available.

8. COMMUNICATIONS.-- Coorg being a hilly country its progress and prosperity depend to a large extent on proper communications. In this respect Coorg is not lagging behind other parts of India. The conditions of the communications both rural and main are satisfactory. With the completion of the Five Year Plan of asphalting all the main roads, Coorg will have

have one of the finest road system in India.

9. CO-OPERATIVE MOVEMENT.-- Coorg is an ideal place for the development of co-operative movement. Almost every village is served by a co-operative society, and its membership has extended practically to all the permanent inhabitants of this State. The network of co-operative societies in the State has considerably helped to relieve the ryots of their indebtedness and has gone a long way in affording facilities for marketing their agricultural products and in awakening the social and democratic spirit of the masses. The excellent Coorg honey and oranges sold through the Co-operative Marketing Societies have gained great reputation in the Indian markets. The widespread co-operative movement has been a great assistance in working out the Community Projects introduced of late and will help considerably the revival of the old Panchayat system.

10. CONDITION OF LABOUR.-- The conditions of labour in this State are better thane elsewhere, inasmuch as they are provided with better amenities of life. The relationship between the employer and the employee is cordial. In view of these facts, there is large inflow of labour into Coorg of late.

11. PROHIBITION POLICY.-- In pursuance of the policy of prohibition laid down in the Constitution of India, the system of partial prohibition and of Rationing intoxicants introduced in Coorg, has achieved unique results in reducing considerably the drink evil, particularly among the poorer and labour classes. The cautious step augurs well for the successful introduction of complete prohibition in due course. It is gathered that some other States have since decided to follow this system of rationing.

12. CULTURE AND OUTLOOK.-- Coorg has a culture and individuality of its own. Although it cannot be said to be altogether

altogether different from the predominant Hindu culture of India, there are certain characteristics peculiar to this State in respect of their customs, manners and dress which are not found in the adjoining areas. The widow re-marriage, the post-puberty marriage, the ryotwari tenure and the absence of dowry system have been in practice in Coorg from time immemorial. The inherent martial spirit and the cosmopolitan outlook developed among the people of Coorg accounts for the production of outstanding personalities particularly in the Defence Forces of India, and also for the contribution of proportionately large number of men both in the Ranks and Officers' cadre in the Defence Forces of India.

13. <u>LANGUAGE</u>.-- It is argued in some quarters that Kannada is the language spoken by the majority of the people of Coorg. But the census report of 1951 discloses that only 35% of the population speak Kannada and that the remaining 65% speak different languages and dialects such as Kodava, Tulu, Malayalam, Tamil etc. Though accidentally Kannada has become the official language, no single language is the mother tongue of a clear majority of the people. It is said by some that 'Kodava' dialect spoken by 29% of the population is a dialect of Kannada. This is not correct. It is, therefore, a fallacy to conclude that Coorg is a Kannada area. It is a multilingual State.

14. <u>REVENUES AND RESOURCES OF COORG</u>.-- The revenue of this State, as records disclose, eversince the annexation of Coorg in 1834 by the British, has been a surplus one, except for a short period during the world depression of Nineteen thirties. It is said that from 1834 till 1924, Coorg Government had surrendered to the Central Government nearly a crore and a half of Rupees out of the annual surpluses. Though no opening balance was given to Coorg when the Legislative Council was

685

was inaugurated in 1924 and its finances were separated; Coorg continued to have surplus budgets till the world depression set in. From the beginning of the Second World war and till 1951, Coorg was able to accumulate a surplus of 80 lakhs. Though the revenues of the State used to be below 40 lakhs till the attainment of Independence, it has now shot up to nearly a xxx crore. The levy of Agricultural Incometax which has reached 20 lakhs and the increase in the forest revenue have been the main factors for the large increase in revenue. The desire of the people to retain Coorg as a separate entity made them willingly bear the burden of this new Agricultural Incometax. Coorg forests which are rich in sandal, teak and other valuable timber as well as the evergreen western forests will assure a steady and continuous income to our exchequer. Coorg along with the other Part 'C' States has been denied a share in the Incometax and the Central Excise duties. Though Coorg contributes about 35 lakhs by way of Central Excise duty on coffee and tobacco and about Rs. five lakhs towards incometax to the Central Government, so far it has not received anything in return, while Part 'A' and 'B' States have been enjoying their due shares. It is the legitimate right of our State to get a due share of the Central Excise duty particularly on coffee and a proportionate share in the Incometax.

15. The scientific and intensive method of cultivation adopted in Coorg is clearly manifested by the fact that although the area under coffee cultivation is only one-fourth of the total area under Coffee in India, it has produced more than one-third of the total quantity. There are vast lands in Coorg which can be brought under coffee cultivation. Thus both by extensive and intensive cultivation, the production of coffee can further be inčreased to a considerable extent, which in turn will bring more revenue to Government by way of Agricultural

Agricultural Incometax and Central Excise duty, while improving the economic condition of the country.

16. Coorg has vast natural resources which remain untapped. The proposed Barapole Hydro-Electric Project, when successfully executed, and it is hoped that it will materialise soon, will augment the revenues of the State to the extent of 70 lakhs. With the availability of cheap electric power, several industries like paper mills, ceramic and plywood industries, match-factories will spring up and such industries will help to develop the revenues of the State.

17. EXPENDITURE.-- Though the deficits experienced in the budget of the recent years are mainly due to the fact of allotting large sums of money for development schemes, there is scope also for economising the administrative cost. The increase in administrative cost in the initial stage was inevitable. It is a well established fact that normally the revenue of this State is higher than the day-to-day expenditure, leaving a substantial amount for development works. It is a matter of pride for the people of Coorg that the per capita income of the State is about Rs.50/- which is probably the highest in India, while it is presumed that the per capita income in the proposed United Karnataka would be only 17.9. Coorg was all along a self-supporting State financially and will continue to be so even hereafter and it can safely be asserted that Coorg has never been a burden on the Centre and it shall never be so in future.

18. SCOPE FOR TECHNICAL TRAINING.-- It is argued in some quarters that there is no scope for technical training in Coorg for its young men. In this respect the arrangement made so far with our neighbouring States for technical education has been satisfactory. It may not be an exaggeration if we state that in proportion to its population, Coorg has more

more technically qualified men than the neighbouring areas. Afte the advent of freedom, it has become easier to get more facilities in this direction. The State can always be self-sufficient in the personnel required for technical and general services. In the initial stage, for certain reasons, some of the Officers were recruited on a temporary basis from Mysore and Madras States, but this will not be a permanent feature.

19. STRENGTH TO CENTRE.-- Coorg is situated in a strategic point in South India. A small and strong State as a component part will certainly strengthen the Central Government without giving room for fissiparous tendencies. Such small States, instead of weakening the Centre, as is argued by some, will help to preserve the integrity and unity of India.

20. In a small and compact area, the Government can be in closer touch with the people and their requirements than in bigger and unwieldy States. The advantages of retaining small and compact areas as separate Units of administration have been amply proved by the working of Community Projects and other development Schemes expeditiously and successfully by our Government which has been in power for the last two years and over in Coorg.

21. Coorg, where the fabric of ancient Panchayat system of administration is still found, provides all facilities to work out a model State, successfully securing for all "Justice, social, economic, and political, liberty of thought, expression, belief, faith and worship, equality of status and opportunity, assuring the dignity of the individual and the unity of the Nation."

22. In conclusion we beg to submit that the States Reorganisation Commission be pleased to recommend to the Government of India that Coorg be allowed to continue as a separate State for

688

for the following reasons:-

1. Its boundaries are natural.

2. Historically, it has been a separate State for centuries past.

3. It is the only Part 'C' State which has the training and experience of a democratic institution since 1924, with a separate budget of its own.

4. It has some distinctive features of its own.

5. It has been always a surplus area in foodgrains and the economic and social conditions of its people are better than elsewhere.

6. In literacy it has a high place in India.

7. In Medical facilities it is probably only second to Delhi.

8. In Co-operative Movement it is second to none in India.

9. The condition of labour in Coorg is decidedly better than elsewhere.

10. It has a separate culture and individuality of its own.

11. It is more a multi-lingual State than a purely Kannada speaking area.

12. It is self-sufficient in finances and it is never a burden to the Central Government. It has many resources yet to be tapped.

13. Coorg as a separate and self-contented State in the Indian Union, will strengthen the Central Government.

14. It is an ideal place to work out a model State.

M e r c a r a.
14th June, 1954.

Yours faithfully,

Sd/ P.D.Subbiah,	Sd/ P.I.Belliappa
B.S.Kushalappa	C.A.Mandanna
C.M.Poonacha	K.P.Karumbayya
P.Lakkaiah	H.T.Muthanna
A.C.Thimmiah	P.K.Chennayya
K.M.Devaiah,	C.K.Kalappa
K.Mallappa	G.M.Lingarajayya
N.G.Ahamad	M.D.Machayya
G.M.Manjunathayya	B.Kala
P.Nanamayya	G.Subbayya
K.K.Ganapathy	H. Nanja.
Y.Belli	P.C.Uthayya.

No. 199   689   3rd November, 1951

Dear Beliapa,

I have today received a letter signed by you and a number of others offering your resignations from the membership of the Indian National Congress. The letter is without date. I presume that you brought this letter with you when you came to Delhi somedays ago. That is to say that you had this letter with you when you saw me some time ago, you had in fact come with these resignations in your pocket when you came to Delhi.

I have repeatedly explained to you our position in regard to Coorg. The question of merger of Coorg does not arise at present and the coming elections will have nothing to do with it. Only recently Parliament passed Legislation governing various states in India including Coorg. This itself meant that no merger was intended in the near future and indeed for some time to come. Otherwise there was no point in having this legislation giving certain powers to an elected Assembly in Coorg.

Since this is so, this talk of running the elections on the merger issue seems to me completely beside the point and most inopportune and unwise. The new Coorg Assembly will certainly have the right to express its views about any matter, but even an expression of views on merger issue would be with out much weight if this issue has been by force of circumstances postponed and not made an issue in the elections. In any event, it is not Coorg Assembly that will decide this matter but Parliament which will have to take into consideration not only the views of the people of Coorg but many other important factors.

However, if you insist on persuing the course that you indicated in your letter, you are perfectly welcome to do so. The Congress will naturally now adopt its candidates from other people. Even so we shall not concern ourselves with the merger issue.

Since you have offered your resignations from the membership of the national Congress, was shall in future deal with you as non-members. Resignations from the primary membership ought to be sent to the local committee concerned. We keep no record here of primary members.

Shri P. Beliapa, and
Shri Lal Bahdur Sastri,
Gen. Secry of the Congress.
4-11-51.

Yours Sincerely,

Sd/ J. Nehru.

No. 208

PTO

the Secretary of the Congress.

Later, Poonacha brought this Lal Bahadur Sastri in 1955 to open the Bethri Bridge etc etc.

In 1959 – this same Lal Bahadur Sastri appointed Poonacha for the trade Corporation, as Industries Minister.

In 1966, Jan, just a couple of days' before he left for Tashkant, Lal Bahadur appointed Poonacha as a deputy-minister, & then he died in Tashkant after talks with Pakistan.

This looks that Lal Bahadur Sastri had a good taste of Coorg honey supplied to him by the man whom he patronized.

I. M. Muthana
Jan. 1972.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.), B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

the last week of May in North and South Coorg a number of villages to learn conditions first-hand. The following are my impressions: I must say that it is not my object to evaluate the Community Projects from the point of view of their achievements as it is too early to do so but to find out whether the programme and the administrative set-up will really lead to the assumption of community responsibilities by the villagers.

To-day the community spirit prevails in the traditional institutions of Coorg and in the co-operative organisation to a greater extent than in Community Projects. The joint family in South Coorg, the preservation of large family holdings for centuries by legislation such as non-alienability and non-salability of land and the institution of "Moy", which is faithfully followed in family contributions for marriages and deaths, the joint bunding of tanks, and exchange labour for cultivation evoked more community resources than a Community Project. Secondly, the co-operative organisation is so widespread, with one society for each village doing sometimes multi-purpose activities and with the Marketing Federation, and Central Societies for the supply and sale of paddy, cardamom, oranges and honey, that the Community Project cannot make much headway without using these organisations for the supply of seeds, manure, implements, kerosene and cloth and the marketing of produce. The recent Co-operative Enquiry Committee appointed by the Government, it is hoped, would strengthen the State Co-operative Bank, supply and sale societies, and thus nourish the village primaries with needed assistance.

Unfortunately the fact that the co-operative societies are better developed in South Coorg and that their representatives stood against merger

seeds were sold at 7 lbs. and small seeds at 7½ lbs. per rupee.

CASTOR SEEDS were steady at Rs. 39 to Rs. 40 per palla of 100 seers.

CHILLIES opened at Rs. 36 and Rs. 28-8 per md. for first and second qualities and closed at Rs. 32 and 26-8 per md. respectively.—FOC.

SCINDIA

MADRAS/RANGOON
REGULAR SERVICE

S. S. "JALADURGA"

The above passenger Steamer is expected to sail on

10th JULY, 1953

with passengers and cargo. She has ample first, second and deck accommodation and also ample cargo space. Intending passengers possessing required passports and other Travel documents including Income-tax clearance or exemption Certificates are requested to contact the undersigned for booking and/or any particulars:

Embarkation at 2 P.M. on
10th JULY, 1953.

AGENTS:
K.P.V. SHAIK MOHAMED
ROWTHER & CO.,
41, Linghi Chetti Street,
MADRAS-1.
Telegrams: "JALANATH" Madras.
Telephone No. 4972/3

Deck Passenger Brokers:
O. S. SATHAK THAMBI
MARICAR & CO.,
26, Errabalu Chetti St., G.T., Madras.
Telephone No. 4728.


```
FORTRAN IV G LEVEL 20          QUEEN          DATE = 72063
0001      SUBROUTINE QUEEN(*,*,*)
0002      COMMON/MAAN/K,I,J,JJ,LINE1(96),LINE2(96),TYPE
0003      LOGICAL CONPO
0004      LOGICAL*1 LINE1,LINE2,TYPE
0005      IJ=I*12-12
0006      IF (K.EQ.4)NN=2
0007      IF (KK.EQ.5)NN=3
```

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಿಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾದ ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರ್‌ಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ರವರಿಗೂ—ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾದ ಶ್ರೀ ಪಂದ್ಯಂಡ ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರಿಗೂ ನಡೆದ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಗಳು.

ಪ್ರಥಮ ಪತ್ರ.

ಮಡಿಕೇರಿ,
೧೭–೮–೫೧.

ಪ್ರಿಯ ಪಂಡಿತಜಿಯವರೇ,

ನಿಮಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೆಲಸವಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಲು ನನಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಕೊಡಗಿನ ಜನರಿಗೆ ಬಹು ತುರಿತ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಕೇಳದೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬರುವ ಜನರಲ್ ಚುನಾವಣೆಯ ಸಂಬಂಧ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಎಷ್ಟು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವ—ನಾವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಪ್ಪೀಲಿನಿಂದ ವಿಷದವಾಗುವುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಂಗಡದ ಉಮೇದುವಾರರುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಇರುವುದು ಒಂದೇ ದಾರಿ. ಅದೇನೆಂದರೆ—ಕೊಡಗಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಮೇಲೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಎಸೆಂಬ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿರುವೆವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಡುವದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವಿಚಾರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದು.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಪೀಲಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಯಾವುದೊಂದು ಜವಾಬು ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬೇಗನೆ ಜವಾಬು ಸಿಕ್ಕುವುದೆಂದು ನಂಬಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕ. ಯವರಿಗೆ ಈ ತಾರೀಕು ೨೫ರ ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಉತ್ತಮ ದಾರಿಯು ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಿ.

ವಂದನೆಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮವನಾದ
ಪಿ. ಐ. ಬೆಳ್ಯಪ್ಪ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಅಪ್ಪೀಲು.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೆ—

ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ—

ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೇ,

ಈ ಕೆಳಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿದ ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರರಾದ ನಾವು ಕಳೆದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಬರುವ ಜನರಲ್ ಚುನಾವಣೆಗೂ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುರಿತ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

೨. ಕೊಡಗು ೧೫೯೩ ಚದರ ಮೈಲಿ ಮತ್ತು ೨,೩೦,೦೦೦ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ, ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಳೆಯದಾದ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರ ಪ್ರಾಂತವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪೈಕಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಇದ್ದು ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಲು ಶಕ್ತಿ ಇರುವ ಮತ್ತು ಕಳೆದ ೨೭ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಅನುಭವವಿರುವ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಇದು ಒಂದೇ.

೩. ಹಿಂದೂದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವವರೆಗೆ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಹಳೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರರು ಹೋರಾಟವನ್ನು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆತ ಮೇಲೆ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲಿಯೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವು ತೋರಲಾರಂಭಿ

ಸಿತು. ಒಂದು ಪಂಗಡವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುಧಾರಣೆಗಳಿಂದ ಕೊಡಗನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಪಂಗಡವು ಕೊಡಗನ್ನು ಮೈಸೂರು ಯಾ ಮುಂದೆ ಆಗಬಹುದಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾಂ. ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೊಡಗು ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರದವರಾದುದರಿಂದ ಅವರ ಕೈಕೆಳಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯು ಸಂಯೋಜನಾಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಬೆಂಬಲಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೆಲವು ಕಾಂಟ್ರವರ್ಸಿಯಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಅದು ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಮೆಂಬರುಗಳು ಬಹುಮತದಿಂತ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ಕಾರಣ ೧೯೪೭ರಲ್ಲಿ ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಯೋಜನಾವಾದಿಗಳಿಂದಲೇ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಏಡ್‌ಹಾಕ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ಇದನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿದರು. ಈ ಏಡ್‌ಹಾಕ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ನೇಮಿಸಿದ್ದರೂ ನಾವು ಹಲವು ಸಾರಿ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಅದನ್ನು ಕಳೆದ ಸಾರಿ ೧೯೫೦ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚುನಾವಣೆ ವರೆಗೆ ಮುಂದರಿಸಲು ಬಿಟ್ಟರು. ಈ ಏಡ್‌ಹಾಕ್ ಸಮಿತಿಯು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲಸಗಾರರು ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಮೆಂಬರುಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೂ, ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾಗುವದಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಒಡ್ಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಕಮಿಟಿಯ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು, ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವೆವು. ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಅವರ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ನಮಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೂ, ಸಂಯೋಜನಾಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾಯಕವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದವು. ನಾವು ಕಡೇಯದಾಗಿ ತಾ. ೧೯-೭-೫೧ರಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಅಪ್ಪೀಲು ಕೇಂದ್ರ ಇಲೆಕ್ಷನ್ಸ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ಸ್‌ನ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರವಾಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಜನರಲ್ ಚುನಾವಣೆಯು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಬಹು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮುಂಬರುವ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲು ಇದೀಗ ಬಹು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೇ ಸಂಯೋಜನಾವಾದಿಗಳೇ ಇರುವದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಗೂ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೂ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಉಮೇದುವಾರರುಗಳನ್ನೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಹಾಕುವರು. ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಿದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಬಲವಾದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ಆಗುವುದು.

೪. ಮೇಲಿನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆವು. (೧) ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಂಗಡಗಳು ತಮ್ಮ ಎರಡು ಸಾಲು ಉಮೇದುವಾರರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಬಿಡಬೇಕು. (೨) ಮೇಲಿನ ಸೂಚನೆಯು ಒಪ್ಪಿತದಲ್ಲವಾದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳನ್ನು ಹಾಕದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರರು ಸಂಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಅದರೆ ಹೀಗೆ ನಿಲ್ಲುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮೆಂಬರುಗಳು ಚುನಾವಣೆ ಮುಗಿದನಂತರ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಪಾರ್ಟಿಯ ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿ ಇರುವೆವೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕಬೇಕು.

೫ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ವಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

೧೫ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರರು.

ಮಡಿಕೇರಿ, ೩೧-೭-೫೧.

ಪಂಡಿತಜಿಯವರ ಜವಾಬು

ನ್ಯೂಡೆಲ್ಲಿ,
೨೪-೮-೫೧.

ಪ್ರಿಯ ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರೆ,

ನಿಮ್ಮ ತಾ. ೧೬-೮-೫೧ರ ಪತ್ರ ಕೈಸೇರಿದೆ ನಾನು ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯೂ ಇಲಕ್ಷನ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ತೊಂದರೆಯು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹ್ಯಾಗೂ ಇನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಸಮಯವಿದೆ. ಈಗ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ನಂತರ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ.

ನಿಮ್ಮವನಾದ
ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು.

ಸೆಪ್ಟಂಬರು ಎರಡನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಐ. ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರು ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾ. ೧೩-೯-೫೧ ರಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತಜೀಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಚುನಾವಣೆ ಸಂಬಂಧ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಆದರ ಸಾ

ರಾಂತವನ್ನು ಮರುದಿನ ಪಂಡಿತಜೀಯವರಿಗೆ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ ಪತ್ರ.

ಎರಡನೇ ಪತ್ರ.

ನ್ಯೂಡೆಲ್ಲಿ.
ತಾ. ೧೪–೯–೫೧.

ಪ್ರಿಯ ಪಂಡಿತಜೀಯವರೇ,

ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ನಿನ್ನೆ ದಿನ ನನಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ವಂದಿಸುವಾಗ್ಯೆ ಮುಂಬರುವ ಚುನಾವಣೆ ಸಂಬಂಧ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಾನು ಇಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಪುನಃ ಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಿವೆ; ಒಂದು ಪಂಗಡವು ಕೊಡಗನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಪಂಗಡವು ಕೊಡಗನ್ನು ಮೈಸೂರು ಯಾ ಮುಂದಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕಮಿಟಿಯು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕಮಿಟಿಯ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವದಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕಮಿಟಿಯು ಅವರ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಲ್ಲದ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಕಾರಣ ನಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಿಗಳು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅಸಹಾಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆದುದರಿಂದ ಸದರಿ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನವಾದಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿರುವರು. ಈ ವಿಚಾರ ನಾವು ಕೇಂದ್ರ ಚುನಾವಣಾ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ಲಿಗೆ ತಾ. ೧೯–೨–೫೧ ರಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಅಪೀಲನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕುತೂಹಲದಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತೀಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಸಮಿತಿಯು ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನೀಯುತ್ತಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ದೊಡ್ಡ ಬಹುಮತ ಜನರು ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರಬೇಕೋ ಯಾ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಬೇಕೋ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣದಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಣಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಓಟುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಕೊಡುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಉಮೇದ್ವಾರರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ನಂತರ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಪಾರ್ಟಿಯ ಕೌನ್ಸಿಲು ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿರುವೆವೆಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ ಸಹಿಮಾಡಿದಲ್ಲು ಎರಡು ಪಂಗಡದವರನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂಯೋಜನೆ ಯಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಗಿನ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವಿಚಾರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ, ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೊಳಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಇಲ್ಲಿಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಈಗ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವಂಥಾ ಬೇರೆ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಪಂಗಡಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರನ್ನು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕತ್ವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೇಲೆ ಬಲವಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳು ನಿಲ್ಲಬಹುದಾದ ಕಾರಣ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗೆ ಜಯ ದೊರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈ ರೀತಿಯ ಚುನಾವಣೆ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ತಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿರುವದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳನ್ನು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಕೇಂದ್ರ ಚುನಾವಣೆ ಸಮಿತಿಯು ಬಿಡುವದೆಂದು ನಂಬಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ೨೪ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದ ಉಮೇದುವಾರರುಗಳ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಫೀಸ್ ಮತ್ತು ಠೇವಣಾತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾಂ. ಕಮಿಟಿಯ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸುವೆವು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಎಸೆಂಬ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಇನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ನಿಶ್ಚಯ ಆಗುವ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಸಮಯ ಮುಂದರಿಸುವಂತೆ ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾಂ. ಕಮಿಟಿಗೆ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾಂ. ಕಮಿಟಿಯು ಎಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರುತನಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವ ನೂರು ರೂ ಫೀಸು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂರು ರೂ. ಠೇವಣಾತಿಯು ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಮೆಂಬರುತನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರ ರೂಪಾಯಿ ಫೀಸು ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ಟು ಬಹಳಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳಿಗೆ ಏನೊಂದೂ ರಿಯಾತಿ ತೋರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೆಂಬರೊಂದರ ರೂ. ಇನ್ನೂರು ಠೇವಣಾತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕಮಿಟಿಯವರ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರವು ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಬದಲು ಅವರ ಪ್ರಚಾರವು ಸಂಯೋಜನೆ ಪಕ್ಷದ ಉಮೇದುವಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒತ್ತಾಸೆಕೊಡುವಂತಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಸದರಿ ಠೇವಣಾತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ವಿನಾಯಿಸುವಂತೆ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವಂತೆ ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಗೆ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾನು ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ ವಾಪಾಸು ಹೊರಡುವೆನು. ಕೇಂದ್ರ ಚುನಾವಣಾ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದಿನ ಮೀಟಿಂಗು ಯಾವಾಗ ನಡೆಯುವದೆಂದು

ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಸಂಬಂಧ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ನಾನು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವೆನು.

ತುಂಬಾ ವಂದನೆಗಳಿಂದ

ತಾ. ೧೪-೯-೫೧. ನಿಮ್ಮವನಾದ,

ಪಿ. ಐ. ಬೆಳ್ಯಪ್ಪ.

ಮೂರನೆಯ ಪತ್ರ.

"ಗಾಂಧಿ ಭವನ"

ಮಡಿಕೇರಿ, ೧೯-೧೦-೫೧.

ಪ್ರಿಯ ಪಂಡಿತಜಿಯವರೇ—

ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಾ. ೧೩-೯-೫೧ ರಲ್ಲಿ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕೆಲಸಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಿದಾಗ್ಗೆ, ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿರುದ್ಧವಿದ್ದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೀವು ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಉಮೇದುವಾರರನ್ನು ಹಾಕದೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳವರನ್ನು ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮೇರೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಸೂಚನೆಗೆ ನೀವು ಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದಿರಿ. ಇದು ನಮ್ಮ ಪಂಗಡದ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಧೈರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಚುನಾವಣಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಇನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗದ ಕಾರಣ, ಅದಕ್ಕೆ ಉಮೇದುವಾರರ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಸಮಯ ಮುಂದರಿಸುವಂತೆಯೂ, ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯವರ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರವು ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಠೇವಣಾತಿಯನ್ನು ವಜ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವಂತೆಯೂ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ ಕಮಿಟಿಗೆ ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ತಾ. ೧೪-೯-೫೧ ನಾನು ನಿಮಗೊಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೆನು. ಇದಕ್ಕೆ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕ. ಯವರಿಂದಾಗಲೀ ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗಲೀ ಜವಾಬು ದೊರೆಯದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಲೋಕಸಭೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಉಮೇದುವಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಉತ್ತಪ್ಪನವರ ನೇಮಕ ಪತ್ರವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಫೀಸು ಮತ್ತು ಠೇವಣಾತಿ ರೂ. ೨೫೦/-ರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನದೊಂದು ಮೇಲ್ಕಾಗದ ಸಮೇತ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರು ೨೭ರಲ್ಲಿ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕ. ಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅದೇ ದಿನ ಸದರಿ ನೇಮಕ ಪತ್ರದ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪತ್ರದ ನಕಲೊಂದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸೀದಾ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕ. ಯವರು ನಮ್ಮ ಉಮೇದುವಾರರ ನೇಮಕ ಪತ್ರವನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡದಿರಲು ಈ ತಿಂಗಳ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಉಮೇದುವಾರರಿಗೆ ಈ ತಾ. ೧೩ರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನನ್ನೂ ಸೂಚಿಸದೆ ತಂತೀ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಚುನಾವಣಾ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂಯೋಜನಾ ಪಕ್ಷದ ಮೆಂಬರೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮ ಉಮೇದುವಾರರ ಡಿಪಾಜಿಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಲ್ಪಡುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಉಮೇದುವಾರರುಗಳ ಪಟ್ಟಿಯು ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಆಯ್ಕೆ ಆದ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕದ ಉಮೇದುವಾರರು ಅಪ್ಪೀಲನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಫೀಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದೆಂದೂ ಮತ್ತು ಆಖೈರು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ನನಗೆ ತಿಳಿಸುವರೆಂದೂ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ತಾರೀಕು ೭-೧೦-೫೧ರಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಕಾರ್ಡು ಬಂದಿದೆ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಎಸೆಂಬ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಉಮೇದುವಾರರುಗಳ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ೨೪ ಉಮೇದುವಾರರುಗಳ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು ಡಿಪಾಜಿಟ್ಟು ೭,೨೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಈ ದೊಡ್ಡ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕೂಡ ಅವರು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕುವರೆಂಬ ಭಯ ನಮಗಿದೆ. ನೀವು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಡಿಪಾಜಿಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಅ. ಭಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ತಯಾರಿದ್ದೇವೆ. ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸುವ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಡುವಿರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯವಾಗುತಿತ್ತು. ತೊಂದರೆಯನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿ ಜವಾಬಿಗೆ ಋಣಿಯಾಗುವೆನು.

ನಿಮ್ಮವನಾದ,

ಪಿ. ಐ. ಬೆಳ್ಯಪ್ಪ.

ಅಕ್ಟೋಬರು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಐ. ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರು ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾ. ೨೯ರಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತಜೀಯವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಪ್ಪೀಲು.—

ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರ್‌ಲಾಲ್ ನೆಹರುರವರಿಗೆ–

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಇಂಡಿಯನ್ ನೇಶನಲ್

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ನ್ಯೂಡೆಲ್ಲಿ.

ಮಾನ್ಯ ಮಹಾಶಯರೆ,

ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಕೆಲಸಗಾರರಾದ ನಾವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಆಲೋಚನಾ ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುವವರಿದ್ದೇವೆ.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೆಲಸಗಾರರ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಕೊಡಗನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಅದನ್ನು ಮೈಸೂರ್

ಯೂ ಕರ್ನಾಟಕದೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕಮಿಟಿಯು ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಸಮಿತಿಯ ಅಧೀನವಲ್ಲಿರುವದಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯ ಚುನಾವಣೆಯು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅಸಹಕಾರ ಮಾಡಿವ ಕಾರಣ ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಂಯೋಜನಾವಾದಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುವರು. ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯವರು ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂಯೋಜನ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಿರುವರು.

ಆದಕಾರಣ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯವರಿಂದ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕುವದೆಂದು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾರೆವು. ಆ ಚುನಾವಣೆಯ ಸಂಬಂಧ ತಾ. ೧೯-೨-೫೧ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇಂದ್ರ ಚುನಾವಣಾ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಅಪೀಲು ಇನ್ನೂ ವಿಚಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಜನರಲ್ ಚುನಾವಣೆಯು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಐ. ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಪರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೩ರಲ್ಲಿ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮಗೆ ವಿವರಿಸಿರುವರು.

ನೀವು ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ, ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಮೇಲೆ ತಾವು ಎಸೆಂಬ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಪಾರ್ಟಿ ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿ ಇರುವೆವೆಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಎರಡು ಪಕ್ಷದ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಬಿಡುವ ಸೂಚನೆಗೆ ನೀವು ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕ. ಯ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಲು ನಿಶ್ಚೈಸಿದೆವು. ಹಾಗೆಯೇ ಲೋಕಸಭೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಉತ್ತಪ್ಪನವರ ನೇಮಕಪತ್ರವನ್ನು ತಾ. ೨೭-೯-೫೧ರಲ್ಲಿ ರೂ. ೭೫೦/- ಠೇವಣಾತಿಯೊಂದಿಗೆ, ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವ ಒಂದು ಪತ್ರ ಸಮೇತ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯವರಿಂದ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯಲಾರದೆಂಬ ಅನುಭವದ ಮೇರೆ, ಸದರಿ ನೇಮಕ ಪತ್ರದ ಮತ್ತು ಮೇಲ್ಕಾಗದದ ನಕಲನ್ನು ನಿಮಗೆ ಸೀದಾ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆವು.

ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯವರು ಉಮೇದ್ವಾರರ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಂಯೋಜನ ಪಕ್ಷದ ಉಮೇದ್ವಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸೋಮಣ್ಣನವರ ನೇಮಕ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಈ ತಿಂಗಳ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ನಿಶ್ಚೈಸಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಉಮೇದ್ವಾರರಿಗೆ ತಾ. ೧೩ರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಂತಿ ಮೂಲಕ ಕಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ರೂ. ೭೫೦/- ಡಿಪಾಜಿಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಉಮೇದ್ವಾರರಿಗೆ ವಾಪಾಸು ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂಯೋಜನ ಪಕ್ಷದವರು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೂ ನಮ್ಮ ಉಮೇದುವಾರರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅಪೀಲನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುವರು.

ಇಲ್ಲಿಯ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಸಮಯವು ಬಹು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ನಮ್ಮ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕ. ಪ್ರಾ ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯವರ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಲು ನಾವು ತಯಾರಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ೨೪ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದ ರೂ. ೭೨೦೦ ಠೇವಣಾತಿ ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಲ್ಪಡುವ ಭಯ ನಮಗಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕ. ಪ್ರಾ ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯವರ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸುವ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ೨೪ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಗೂ, ಒಬ್ಬರನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೂ, ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಕೂಡಲೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದರೆ ನಮ್ಮ ನೇಮಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯವರ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನೀವು ನಮ್ಮ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಡುವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದೂ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಸದರಿ ಹಣವನ್ನು ಸೀದಾ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಬಿಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಿಲ್ಲಬೇಕೋ ಯಾ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಬೇಕೋ ಎಂಬ ಅತೀ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಓಟರುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ್ಯದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಶೇಷ ಅಪೀಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವೆಂದು ಎಣಿಸುವದರಿಂದ ಬರುವ ಚುನಾವಣೆಯು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ನಡೆಯುವದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಿ ಬಲವಾದ ಉಮೇದ್ವಾರರುಗಳ ಮುಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗೆ ಜಯ ದೊರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ.

ನಿಮ್ಮವರಾದ ೪೩ ಕಾಂಗ್ರೆಸು
ತಾ. ೨೯-೧೦-೫೧. ಕೆಲಸಗಾರರು.

ಮೇಲಿನ ಅಪೀಲನ್ನು ಪಂಡಿತಜಿಯವರು ಕೇಂದ್ರ ಇಲೆಕ್ಷನ್ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಾಗ್ಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಎರಡು ಪಂಗಡದವರನ್ನು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು. ಸದರಿ ಸಮಿತಿಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅ. ಬಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ತಾ. ೧ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರು ನಂತರ ಅವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ರಾಜಿನಾಮೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂರವರಿಗೆ—

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಇಂಡಿಯನ್ ನೇಶನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್.

ಮಾನ್ಯ ಮಹಾಶಯರೇ,

ಕೊಡಗಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲಸಗಾರರಾದ ನಾವು ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಸದಸ್ಯತನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜಿನಾಮೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಬಹು ದುಃಖದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುವವರಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಇಂಡಿಯನ್ ನೇಶನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಇಪ್ಪತ್ತರಿಂದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಬಹು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ, ಹಲವು ಸಾರಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಜೈಲಿಗೂ ಕೂಡ ಹೋದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಮುಂದಾಳುತನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆತಾಗ ನಾವು ಆನಂದ ಭರಿತರಾದೆವು. ಈ ಸಂತೋಷದ ಘಟನೆಯ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು. ದೌರ್ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಲವಾದುವು. ಕೊಡಗನ್ನು ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಖಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯು ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನಾ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಡಚಣೆ ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಾ ಸದ್ರಿ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಮೂಲೆಗೊತ್ತಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವರು.

ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಘಟನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದಿನ ಹೊಸ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ವಿಷಯ ಪೂರ್ತಿ ಅಧಿಕಾರವಿರುವದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರುವ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆಯುವದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಚುನಾವಣೆ ನಂತರ ಎಸೆಂಬ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿ ಇರುವೆವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಬರುವ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮೇರೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ದುರ್ದೆಸೆಯಿಂದ ಆ ಅವಕಾಶವು ನಮಗೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಜೀವವೇ ಆಗಿದ್ದ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಬಹು ದುಃಖದಿಂದ ರಾಜಿನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬೇರೆ ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿಗೂ ಸೇರಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಈ ಅಗಲುವಿಕೆಯು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗುವದು ಮತ್ತು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಯ ಹೊಂದಿದ ನಂತರ ಪುನಹ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗೆ ಏನೊಂದೂ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಸೇರಲಿರುವೆವು.

ನಿಮ್ಮವರಾದ

೪೧ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಕೆಲಸಗಾರರು.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರ ಜವಾಬು.

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿ,

ನ್ಯೂಡೆಲ್ಲಿ,

೩-೧೧-೫೧.

ಪ್ರಿಯ ಬೆಳ್ಯಪ್ಪಾ,

ನೀವು ಮತ್ತು ಹಲವರು ಇಂಡಿಯನ್ ನೇಶನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಸದಸ್ಯತನಕ್ಕೆ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಪತ್ರವೊಂದು ಈ ದಿನ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತಾರೀಕಿಲ್ಲ. ನೀವು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ್ಯೆ ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ತಂದಿರಬಹುದಾಗಿ ನನ್ನ ಊಹನೆ. ಆದರೆ, ನೀವು ಕೆಲವು ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದಾಗ್ಯೆ ಈ ಪತ್ರವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿತ್ತು. ನೀವು ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ್ಯೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ರಾಜಿನಾಮೆಗಳನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ.

ಕೊಡಗಿನ ಸಂಬಂಧ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹಲವು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮುಂಬರುವ ಚುನಾವಣೆಗೂ ಅದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಕೆಲವು ಸಮಯದ ಹಿಂದೆಯೇ ಕೊಡಗನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಹಲವು ಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸಭೆಯು ಮಾಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಮಾತು ಕೂಡಲೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಸಮಯದ ವರೆಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು

ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಈ ಖಾನೂನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಯೆ ಸಂಯೋಜನೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಈಗಲೆ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ನಡಿಸುವುದು [illegible]; ಈ ಹು [illegible] ಅಕಾಲವಾದುದ್ದು [illegible]. ಯಾವ ವಿಚಾರದ ಮೇಲಾದರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವ [illegible] ಕೊಡಗಿನ ಹೊಸ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಇರದು. ಆದರೆ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಅದನ್ನು ಚುನಾವಣೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಇದರ ವಿಚಾರ ಕೊಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಇರಲಾರದು, ಹೇಗೂ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾರದು. ಆದರೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸಭೆಯು ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಇತರ ಹಲವು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು.

ಹೇಗೂ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ [illegible]ನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆನ್ನುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಈಗ [illegible] ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬೇರೆ ಜನ [illegible]ಗಳನ್ನು ಆ [illegible] ಆದರೂ [illegible] ಸಂಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರ [illegible]ವುದಿಲ್ಲ.

[illegible] ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ [illegible] ಇನ್ನು [illegible] ನಿಮ್ಮವನೆ [illegible] ಪ್ರಾಥಮಿಕ [illegible] ರಾಜಿನಾಮೆಯನ್ನು [illegible] ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ [illegible] ದಾಖಲೆ ಇಡುವುದಿಲ್ಲ

ನಿಮ್ಮವನಾದ

ಜವಾಹರ್‌ಲಾಲ್ ನೆಹರು.

ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರ ಮೇಲಿನ ಜವಾಬಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಿನಾಮೆ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ತಾರೀಕು ಹಾಕಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ಮೊದಲೇ ತರಲಗಿತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶ್ರೀ. ಬೆಳ್ಳಿಯಪ್ಪನವರು ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲಾ [illegible] ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಲ್ಲ. [illegible] ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅಪ್ಪೀಲನ್ನು ಅವರು [illegible] ಕಾಂಗ್ರೆಸು [illegible] ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ರಾಜಿನಾಮೆ ಪತ್ರವು ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ತಾ ೩೦-೧೦-೪೯ ರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಟಪ್ಪಾಲಿನ ಮೂಲಕ ತಲುಪಿತ್ತು. ಹೇಗೂ ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜ. ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಪಂಡಿತಜಿಯವರ ಜವಾಬು ಸಿಕ್ಕುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ಜವಾಬು ದೊರೆತನಂತರ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬರುವ ರಾಜಿನಾಮೆಗೆ ಸಹಿ ಹಾಕುವುದು ಸುಲಭದ ವಿಚಾರವಾಗಿತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟದಾದರೂ ಅಪ್ಪೀಲಿಗೆ ಜವಾಬು ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ. ಅದು ಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ತಾರೀಕು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾರೀಕ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟದರಲ್ಲಿ [illegible] ಯಾವೇನೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ.

ಯಾವ ವಿಚಾರದ ಮೇಲಾದರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕು ಕೊಡಗಿನ ಹೊಸ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಖಂಡಿತಾ ಇರುವುದು ಎಂದು ಪಂಡಿತಜಿಯವರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಂಥ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕಿದೆಯೆಂದಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಇಂಥಾ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಯೋಜನೆ ವಾದಿಗಳು ಇನ್ನಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವರೇ? ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಐಯ್ಯಂಗಾರರು ಸಿ. ಭಾಗದ ಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳ ಸುಧಾರಣಾ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ—ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಅಂತ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಮೂಲಕವೇ ತಿಳಿದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗುವುದೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಪ್ರಾಂತದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವಿಚಾರ ಅಖೈರು ತೀರ್ಮಾನ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ಆಗುವುದಾದರೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಈ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಓಟುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಸಂಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರ ಓಟರುಗಳ ಮುಂದಿಡದಿದ್ದರೆ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಯು ಈ ಸಂಬಂಧ ಕೊಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಯಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಓಟುಗಳ ಮುಂದಿಡದಿದ್ದರೂ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದವರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿರುವರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಂದು ಓಟರುಗಳ ಮುಂದೆ ಇದೆಯೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಓಟುಗಳೂ ಕೂಡ ಕೊಡಲ್ಪಡುವವು. ಹಾಗೆ ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಡುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಎಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಬೆಲೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರರು.

ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಈ ಚುನಾವಣೆಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಹುಮ

ಟ್ಟಿಗೆ ಗೊಂದಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಈಗ ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ದೊರೆಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಡವೆಂಬುದು ವಿವೇಕವಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಚುನಾವಣಾ ಘೋಷಣೆಯು ೨೮ನೇ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ರಚನೆಯೇ ಕ. ಪ್ರಾ. ಕಾ. ಕಮಿಟಿಯ ಗುರಿಯಾದರೆ ಅದರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಡಗು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗಲೇಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಉಮೇದುವಾರರುಗಳಿಗೆ ಓಟು ಕೊಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯೇ ಆಗುವುದು.

ಪಂಡಿತಜಿಯವರು ಹೇಳುವದಾದರೂ ಕೆಲವು ಸಮಯದ ವರೆಗೆ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರಲಾರದೆಂದು. ಆದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬೇಗನೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಜನರ ಹಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದು. ಬದಲು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಸಂಯೋಜನಾ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಜಯವಾದರೆ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಮೂಲಕ ಅವರ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದು. ಓಟರುಗಳು ಈ ವಿಚಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಕ್ಷದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಮಡಿಕೇರಿ "ಕೊಡಗು" ಛಾಪಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದುದು. 20,000.

No: 201 I. M. Muthana 698

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.), B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

ಇವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರಲ್ಲ; ಪೂರ್ಣ ಸಂಯೋಜನಾವಾದಿಗಳು.

ಕೊಡಗನ್ನು ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತದೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಈ ವರೆಗೆ ಶತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ ಸಂಯೋಜನಾವಾದಿಗಳು ಇಂದು ತಾವು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಸಂಯೋಜನಾವಾದಿಗಳಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಈ ಸುಳ್ಳು ವಾದವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಅರಿಯಬೇಕೆಂದು ಅವರವರು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ, ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

1. 'The smallness of the province with its inelastic sources of revenue, make it impossible to adopt any form of responsible Government ಅಂದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಚಿಕ್ಕತನ, ಹೆಚ್ಚಾಗಲನುವಿಲ್ಲದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

2. We have, therefore, presented this memorandum with the fervent hope that Coorg may be deleted from the second part of the first schedule of the draft constitution and that it may be formed part of the State of Mysore. ಅಂದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಕರಡು ರಾಜ್ಯಘಟನೆಯ ಪ್ರಥಮ ಶೆಡ್ಯೂಲಿನ ಎರಡನೇ ಭಾಗದಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಿ ಅದು ಮೈಸೂರಿನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗುವ ಅನುಮಾಡುವಿರೆಂಬ ಅನನ್ಯ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿರುವೆವು.

3 On behalf of the people of Coorg, we make an earnest appeal to bestow your serious consderation to our problem and decide once for all in favour of a merger of this province with the Mysore State retaining its entity as a seperate District. ಅಂದರೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಆಳವಾಗಿ ನಮ್ಮ (ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯದ) ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಇಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಡೇ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಈ ಅಪೀಲನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.'

೧೯೪೮ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನಾ ಪಕ್ಷದ ಮುಂದಾಳುಗಳಾದ, ಇಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಂದು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿರುವ ಶ್ರೀ ಗಳಾದ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ, ಚೌರಿರ ಮಂದಣ್ಣ, ಕೋರನ ದೇವಯ್ಯ, ಬಲ್ಲಚಂಡ ಬೆಳ್ಯಪ್ಪ, ಎಸ್. ಎಸ್. ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ನಿಡ್ಡೆಮನೆ ಸೋಮಣ್ಣ, ಚೆಕ್ಕೆರ ಮಾಚಯ್ಯ, ಮಾಚಿಮಂಡ ನಂಜುಂಡ ಇವರುಗಳೂ, ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗಾಗಿ ಇಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಗಳಾದ ಚಿರಿಯಪಂಡ ಕುಶಾಲಪ್ಪ, ಅಜ್ಜಿಕುಟ್ಟಿರ ತಮ್ಮಯ್ಯ, ಕೊಂಗಂಡ ಗಣಪತಿ, ಕೊಡಂದೇರ ಕಾರ್ಯಪ್ಪ, ಎಸ್. ಎಂ. ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪ, ಡಿ. ವಿ ದಾಸಪ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಜನರೂ ಕೊಡಗಿನ ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ತಾವೇ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಂದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಘಟನಾ ಸಭೆಯ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಗೂ, ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಮೆಮೋರಾಂಡಮಿನಿಂದ ಈ ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

4. 'ಮೈಸೂರಿಗೆ ಈಗಲೇ ಸೇರುವದು ಉತ್ತಮವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆ ಇನ್ನೂ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ ಈಗ ಸೇರಿದರೆ ರಚನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಖಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿಡಬಹುದ. ಇದೀಗ ಸುಸಮಯ' ಎಂದು ತಾ. ೫-೧-೪೯ ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಜನತಾ ಸಭೆಗೆ ಇಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಸೋಮಣ್ಣನವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

5. 'ಕೊಡಗಿನಂಥಾ ಚಿಕ್ಕ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಜವಾಬುದಾರಿ ಸರಕಾರ ಕೊಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ತಾ. ೨೬-೧-೫೦ ರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಇಂಡಿಯಾದ ರಾಜ್ಯಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗನ್ನು 'ಎ' ಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾ. ೧೭-೧೧-೪೯ ರಲ್ಲಿ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕುರ್ಗ್ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೂ ಕೊಡಗಿಗೆ ಪ್ರಜಾಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ

ವೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗನ್ನು ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡುವದಾದರೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರವು ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆಯುವದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಜಾಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಂಯೋಜನಾವಾದಿ ಮುಂದಾಳುಗಳು (ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಸಂಯೋಜನಾವಾದಿ ಮುಂದಾಳುಗಳೆಂದರೆ ಶ್ರೀಗಳಾದ ನಿಡ್ಡೆಮನೆ ಸೋಮಣ್ಣ, ಬಲ್ಲಚಂಡ ಬೆಳ್ಯಪ್ಪ, ಸಿ. ಯಂ. ಪೂಣಚ್ಚ, ಕೊಳ್ಳಿಮಾಡ ಕರುಂಬಯ್ಯ ಇವರುಗಳು) ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದಾಗ ಹೇಳಿರುವರು. ರಾಜ್ಯಘಟನಾ ಸಭೆಯ ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೂ ಮೆಮೊರಾಂಡಂ ಕಳುಹಿಸಿರುವರು. ತನ್ಮಧ್ಯೆ ಕೊಡಗಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರ ಕೊಡಲಿ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವಾ ಎಂದು ಹೇಳುವದು ತಿಳಿಗೇಡಿತನ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರ ಸಿಕ್ಕುವದಿಲ್ಲ; ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಇಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿರುವ ಶ್ರೀ ಬಲ್ಲಚಂಡ ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ "ಜನ್ಮಭೂಮಿ'' ಪತ್ರಿಕೆಯ ತಾ. ೩—೫—೫೧ರ ಸಂಚಿಕೆಯ ಅಗ್ರಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವರು.

If there has been this defference of opinion persisting very strongly I should say it is because of your (Govt. of india's) hesitancy to give a clear cut decision on this. ಅಂದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಇರುವದಾದರೆ ನೀವು (ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವು) ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡಲು, ಹಿಂಜರಿದ ಕಾರಣ' ಎಂದು ರಾಜ್ಯಘಟನಾ ಸಭೆಗೆ ಕೊಡಗಿನಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡಲಾರೆನೆಂದೂ ದೇಶೀಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚನವರು ತಾ. ೧೬-೩-೫೧ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವೇ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಜನರನ್ನು ಕೇಳದೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದಿಂದ ಇದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

7. The future of Coorg is thus not a matter to be decided by plebicite or referendum as it is essentially a matter for the Constitutional experts to decide and not for the layman who may cast his vote on personal or sentimental grounds. Hence we appeal to the Govt. of India to decide this question once for all for the lasting good of the people of Coorg. ಅಂದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ವಿಚಾರವು ಜನರಿಂದ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕಾದ್ದಲ್ಲ. ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಕೀಯ ತಜ್ಞರು ಇದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕೇ ವಿನಹ ಕೇವಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಹಾಗೂ ಇತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಓಟು ಮಾಡುವ ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಜನರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಶಾಶ್ವತ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರವೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಅಪೀಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ'. ಕೊಡಗು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಸಮಿತಿಯ ಕೊಡಗಿನ ಶಾಖೆಯವರು ೧೯೪೮ರಲ್ಲಿ ಧಾರ್ ಸಮಿತಿಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಮಾಡಿದ ವರದಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಇಂಥಾ ನೂರಾರು ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಉಮೇದುವಾರರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಯೋಜನಾವಾದಿಗಳು. ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಗಾಬರಿಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ದುಃಖದಿಂದ ದೇಶವಿಡೀ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಗಳೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೂ ನಡೆದಾಗ ಇವರಾರೂ ಒಂದೇ ಸಭೆಗೆ ಬಂದದ್ದಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬದಲು ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಮಡಿಕೇರಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಡೆಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವರಿವರು. ಇಂದು ಇವರು ಓಟು ಪಡೆದು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಏರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 'ನಾವೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಿಗಳು,' 'ನಾವೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು,' 'ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಂದು ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹಲವು ವೇಷಗಳನ್ನು ತಾಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಮತದಾರರು ಇವರ ಈ ಮೋಸಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಬಾರದು. ಇಂಥಾ ಅಸತ್ಯ ರಾಜಕಾರಿಣಿಗಳಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಹಾಳಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪ್ರತಿ ಓಟೂ ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಲವಲೇಶ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮತದಾರರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಕೊಡಗಿನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕಾದ ಓಟು ಕೊಡಗಿನ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗದಿರಲಿ.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಿ ಪಕ್ಷ.

K.P.M. 10,000.

No. 202. April 1946

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONI

Suppliment to this issue.

ತಾರೀಕು 31-5-1946 ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕೊಡಗು ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಯಂ. ಪೂಣಚ್ಚನವರು ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನಾ ಸಭೆಗೆ ನಡೆದ ಚುನಾವಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ.

"ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ:- ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಏರ್ಪಡುವ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನಾ ಸಭೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ಸನ್ಮಾನಿತನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ನಮ್ಮ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಕಳೆದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ಒಂದು ಠರಾವಿನ ಸಂಬಂಧ ನಡೆದ ಚರ್ಚಾಂಶವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಲು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಪರವಾಗಿ ಎರಡು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅರ್ಥದ ಠರಾವನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿದೆವು. ಆ ಠರಾವಿನ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ದಿನ ನಾವುಗಳು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಆರಿಸಲು ಅಜ್ಞಾಪ್ತರಾಗಿರುವೆವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಠರಾವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಯ ಕೊನೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ, ನಾನು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಭಾವೀ ರಾಜ್ಯಘಟನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಪರವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಯಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ದೇಶದ ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವೆನು. ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡತಕ್ಕದೆಂದೂ ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ನಾನು ವಿಶದಪಡಿಸಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಆ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ವಿಚಾರ ಕೊಡಗಿನಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಶಾಸನ ಸಭೆಗೆ ಆರಿಸಲ್ಪಡಬಹುದಾದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಯಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ದೇಶದ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು (Referendum) ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಜಾಮತ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಅಂಥಾ ಪ್ರಜಾಮತ ಕ್ರಮದಿಂದ ದೊರೆತ ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿರುವೆನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಯಾರಿಗೂ ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂದಿಗೂ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ.

ಇದಲ್ಲದೆ, ನನ್ನ ಆ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಚುನಾವಣಾ ಪತ್ರ (Election Manifesto) ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರವು ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ತತ್ವವನ್ನು (Self determination) ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವದೇ ಪ್ರಾಂತ ಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಅದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು ಈ ದಿನ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಲ್ಲ; ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಚುನಾವಣಾ ಪತ್ರದ ಹೇಳಿಕೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೂ ಹೇಳುವದಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಚುನಾವಣಾ ಪತ್ರವು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವಾಗಿರುವದು.

ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ, ನನ್ನ ವೈಯ್ಯಕ್ತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಮಾತಿದೆ. ಒಂದು ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೇಶದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುವದೇ ಉತ್ತಮ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಕೊಡಗಿನ

ಪರವಾಗಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಬೇರೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಂತದೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟನೆಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಾಗುವವೆಂದು ಭಾವಿಸೋಣ. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯೇನಾಗಬಹುದು? ಆತನಿಗೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಬಲಾಬಲಗಳ ಮೇಲೂ ಮತ್ತು ಇಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ನೈತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ವಿಮರ್ಶಿಸುವದಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮೇಲೆ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವದಾದರೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲು ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದೇ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರಬೇಕೆಂದಾಗಲಿ, ಯಾ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತದೊಡನೆ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದಾಗಲೀ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮೊದಲು ಈ ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು.

ತತ್ಪ್ರಯುಕ್ತ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿಯೂ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೂ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೂ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಸದಾ ಬಿಚ್ಚು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವರ್ತಿಸುವೆನು. ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವಾಗ ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆಯುವ ಸೂಕ್ತ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿ ಆ ಪ್ರಕಾರ ದೊರೆತ ಬಹುಮತಾಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ನಿರ್ಣಯವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ಕೂಡ ಕೊಡುವದಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ನನಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವದು. ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ತತ್ವಕ್ಕೆ ನಾವು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಿದಾಗಲೇ ಬದ್ಧನಾಗಿರುವೆನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ವರೆಗೆ ಆ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಅಲ್ಪ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವೆನು.

ಈ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ನನ್ನೊಬ್ಬನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ನನ್ನನ್ನು ಆರಿಸಿದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವುದು. ಈ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರ, ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಸಕಾಲ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿರುವೆನು. ಕೊಡಗಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲ, ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಭಾವೀ ರಾಜ್ಯಘಟನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ದೊರೆಯುವದಾಗಿ ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಮಹತ್ವದ ಘಟನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಎದುರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಬರಬಹುದು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ್ದೇ ಆಗಲೀ ಯಾ ನಮ್ಮ ಕೊಡಗಿನದ್ದೇ ಆಗಲೀ ಬಹು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ನಮ್ಮೆದುರು ಬರುವುವು. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಡಗಿರುವದೆಂಬದನ್ನರಿತು ದೇಶದಪರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಂದಾಳುಗಳಲ್ಲಿರುವದೆಂಬದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲಿರುವದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ದ್ವಿಮುಖವಾಗಿರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಥವಾ ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಕಾರ್ಯದೊಡನೆ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಿ ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಿರಾಗಿ ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಾನು ಈ ದಿನ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಚುನಾಯಿತನಾಗಿ ಹೊತ್ತಿರುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಹಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಗೌರವಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಹಕರಿಸುವಿರಾಗಿ ನಂಬಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಪುನರಾವರ್ತಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಕೊಡಗು ಗಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರರವರ ಸಹಿಯೊಡನೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಣದ ಅನುವಾದ.)

ಶ್ರೀ ಅಂಬಿಕಾ ಪ್ರೆಸ್, ಮಡಿಕೇರಿ

ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಪೂಣಚ್ಚನವರು ಹೇಗೆ ಕಾರಣ ?

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವರ್ಗಾವರ್ಗಿ ಆಗಬೇಕು !

ಲೇಖಕ:— "ಶ್ರೀ"

ಶ್ರೀ. ಬಿ. ಎಂ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರು ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಜ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರು. ಅವರು ತಾ. ೨-೧೦-೫೭ ರ 'ಕೊಡಗು' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಪೂಣಚ್ಚನವರೇ ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನಕ್ಕೆ ಕಾರಣರೆಂಬುದನ್ನು ಬಹು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗು ಈ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ ಕೇಂದ್ರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಸಮರ್ಪಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಕ್ಷ ಪಂಗಡಗಳ ಗೊಂದಲವಿಲ್ಲದೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಾಳಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ರಾಜಕೀಯ ವೇಷಧಾರಿಗಳು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಜನರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಂಚಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಪೂಣಚ್ಚನವರು ವಿಲೀನಕ್ಕೆ ಕಾರಣರೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ, ಅವರು ಮಂತ್ರಿಯಾದಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗಿನ ಅವರ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕುರಿತು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ. ಪೂಣಚ್ಚನವರು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಇಳಿದಂದಿನಿಂದಲೇ ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮುಂದೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾನು ಜನರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಏಕೀಕರಣವಾದಿಗಳ ಬಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ ಅವರು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ರಾಜ್ಯಘಟನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆಗ ಸಹ ತಾನು ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅನಂತರ ರಾಜ್ಯಪುನರ್ಘಟನೆಯ ಕರಡು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರು ಕೇಂದ್ರ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದೆರಡು ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲೂ ಅವರು ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೫೨ ರಲ್ಲಿ ಸಿ-ವರ್ಗದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜವಾಬ್ದಾರೀ ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರವು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಶ್ರೀ. ಪೂಣಚ್ಚನವರು ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡಿದ್ದರೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ.

ಇಂಥಾ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು 'ಕಾಂಗ್ರೆಸ್' ಎಂಬ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಿಗಳು ಜಾತೀಯವಾದಿಗಳೆಂದು ಸಾರಿ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದೀ ಮುಂದಾಳುಗಳ ಮೇಲೆ ವ್ಯಕ್ತಿದ್ವೇಷದ ವಿಷಬಿತ್ತಿ ೧೯೫೨ ರ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ಆಗ ಸಹ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಕಪಟನಾಟಕದ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ನಟಿಸಿ ಕೊಡಗಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದ್ರೋಹವನ್ನೇ ಬಗೆಯಿತು. ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಜನರ ಸಮ್ಮತಿ ತೆಗೆಯುವಂತೆ ಹೇಳುವೆವೆಂದೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಶಾಸನ ಸಭೆಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವೆವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹುಸಿ ನಗುವಿನ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಪಾಪದ ಜನರಿಂದ ಓಟನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು ತಾನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಯಿತು.

ಕೇಂದ್ರವು ಎಸ್. ಆರ್. ಸಿ. ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾಗ ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರದ ಸವಿಯನ್ನು ಉಂಡ ಈ ಆಧುನಿಕ ರಾಜಕೀಯ ವೇಷಧಾರಿಯು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಿಗಳೆಂದೂ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನಾವಾದಿಗಳಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಒಮ್ಮೆಂದೊಮ್ಮೆ ಸಾರಲುಪಕ್ರಮಿಸಿತು; ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಎಸ್. ಆರ್. ಸಿ. ಗೆ ಮನವಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿತು. ಆದರೆ ಆ ರಾಜ್ಯಪುನರ್ಘಟನಾ ಸಮಿತಿಯವರು ಇಂಥಾ ರಾಜಕೀಯ ವೇಷಧಾರಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ನುರಿತವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೊಡಗಿನ ಈ ವಿಶೇಷ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿಯೇ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡಗು ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೊಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಈಗ ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದಾಕ್ಷಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಗೆ ವಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಟೊಳ್ಳುವಾದವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನವನ್ನೇ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿದರು. (ಪ್ಯಾರಾ ೨೫೧) ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಶ್ರೀ. ಪೂಣಚ್ಚನವರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸಿ-ವರ್ಗದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಗೆ ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದಾಕ್ಷಣ ಹೋರಾಡುವುದು ಕೇವಲ ರಾಜಕೀಯ ಸೋಗಲ್ಲದೆ ದೇಶದ ಹಿತವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಎಸ್. ಆರ್. ಸಿ. ಯು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ (ಪ್ಯಾರಾ ೨೪೯) ಹೇಳಿತು.

ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಪೂಣಚ್ಚನವರು ಕೊಡಗಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಯೇ ದ್ರೋಹವನ್ನು ಬಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಾ. ೬-೧೨-೫೫ ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೊಡಗಿನ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಂದ ಠರಾವು ಅವರು ಹಿಂದೆಯೇ ಕೈಗೊಂಡ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅಂತಿಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಹಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಅವರು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಸಂಯೋಜನೆ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನ ಅಹಿತವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತೋರಿಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ನಾಚಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಾವೇ ಸರ್ವಕಾರ್ಯ ಸಾಧಕರೆಂದು ಭಾವಿಸುತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಈಗ ಅವರ ಓಡಾಟ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಡೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೊಡಗಿಗೆ ಆದ ಈ ಹಾನಿಗೆ ಅವರನ್ನೇ ದೂರಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇವರನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿದ ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವ, ಅನೈಕ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಮುಟ್ಠಾಳತನವೇ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ವಾಪರ ವಿವೇಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರಕ್ಷರ ಕುಕ್ಷಿಗಳಾದ ಓಟರರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಇಂಥಾ ವೇಷಧಾರಿಗಳನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಲು ಸಹಾಯಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನತೆಯು ಈ ಸಂಬಂಧ ಪಡಬೇಕಾದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು. ಹೇಗೂ ಇಂಥವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಮಾರಿ-ಜನರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ತಾವು ಕೃತಾರ್ಥರಾದರು.

ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಯಿತು. ದೇಶದ್ರೋಹದ ಪೂರ್ಣಸ್ವರೂಪವೇ ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತಿತು. ಇನ್ನು ಜನತೆಯು ಭವಿಷ್ಯದತ್ತ ತಿರುಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಗಿನ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಆಫೀಸರರು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವುದು ಉಚಿತ. ಇಲ್ಲಿಯವರೇ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಕುರುಡುವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪುಡಾರಿಗಳಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಪುನಃ ಪಕ್ಷ ರಾಜಕೀಯದ ಅನ್ಯಾಯದ ವ್ಯವಹಾರವು ಮುಂದೆಯೂ ಆಗುವುದು. ಈಗ ಇರುವ ಕೊಡಗಿನ ಹಲವು ಮೇಲಾಫೀಸರುಗಳು ಪಕ್ಷ ರಾಜಕೀಯ ರೋಗಿಗಳು. ಕೆಲವರು ಈ ಹಿಂದೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು. ಇದರಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಜನಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಹಾನಿ ಇದೆ. ಈಗ ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕವಾದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರವು ಗಜೆಟೆಡ್ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ವರ್ಗಾವರ್ಗಿಯನ್ನು ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳೊಡನೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೂ ಗಜೆಟೆಡ್ ಆಫೀಸರರಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ರೈತರ ವ್ಯವಹಾರ ಪಾರುಪತ್ಯೆಗಾರ, ಸುಬೇದಾರ, ಡಾಕ್ಟರರು ಇತ್ಯಾದಿ ಮಧ್ಯಮ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರೊಡನೆಯಾದುದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಕರನ್ನೇ ನೇಮಿಸಿ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗಿಂದ ಆಮದು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿನ ಪಕ್ಷ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಜನರು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಿ ತೀವ್ರ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಲೇಸು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೇ ನಂಬಿದರೆ ಆಗದು. ಜನತೆಯು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಆಗಲಿರುವ ಅನ್ಯಾಯ, ಮೋಸ, ಲಂಚಗುಳಿತನ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಾನಿಗಳಿಗೂ ಜನರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಬೇಕಾಗುವುದು.

No: 203

I. M. Muthana

1960

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.), B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

No: 204.

703

ವಿಚಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು

೩೦—೧೧—೧೯೫೬

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದ ಆಡಳಿತ ಕಾರುಬಾರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲು ಹೊರ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ತಂದು ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ವರದಿ ಮಾಡುವದು ಉತ್ತಮ. ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಇಕ್ಕಡೆಯ ವಾದಗಳಿಂದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಲಾಭಪಡೆದ ತಕ್ಕರೂ, ಪುಡಾರಿಗಳೂ ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಾವು ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ.

ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾದ ೩-೪ ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚಾದುವು ಎಂಬುದಕ್ಕೂ, ದುರವಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತವು ಏನೇನು ಅನ್ಯಾಯ ಬಗೆದಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ವಿಚಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಾನ ಸೌಧಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚವಾದ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂ. ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಹೊರ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಮಹನೀಯರೊಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವಾಗ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಲಾಭ ಸಾಧಕರು ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ವಾಗ್ಝರಿಯಿಂದ ಮರುಳುಗೊಳಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

ವಿಚಾರಣೆಯು ಈ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ:—

೧) ಒಟ್ಟು ಖರ್ಚಾದ ಹಣ, ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ದೊರೆತ ಹಣ; ಹೊಸ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೆತ್ತಿ ದೊರಕಿದ ಹಣ; ಇವು ಖರ್ಚಾದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳು.

೨) ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡ ಯೋಜನೆಗಳು; ಅವುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾದ ಹಣ ಅಷ್ಟಾಗಬೇಕಿತ್ತೆ ಎಂಬುದರ ವಿವರ, ದೊರಕಿದ ಹಣವು ಯಾವಾವ ಸಂದಿಗಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಯಿತೆಂಬುದರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಶೀಲನೆ.

೩) ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಜಾಗ, ಪೈಸಾರಿ ಜಾಗ, ದೇವರಕಾಡು ಮತ್ತು ಊರುಡುವೆ ಜಾಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ವಹಿಸಿದ ಅಕ್ರಮ ನೀತಿಗಳು, ಕಾನೂನು ಮುರಿದು ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಜಾಗ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ತಪಶೀಲು ಪಟ್ಟಿ. (ಖರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಜಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ವಿವರ ಸಾಲದು.)

[illegible] ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೊಸತಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸುಧಾರಣೆ, ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸಾಲ, ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಹಂಚಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಲವಾರು ಹಣ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗ ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡಲು ಮಾಡಿದ ಕ್ರಮಗಳು.

೫) ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಿರುಕುಳ, (ಈ ಸಂಬಂಧ ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯವರು ಕಮ್ಮಿ ಪಕ್ಷ ಸುಮಾರು ೨೦೦ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದಲೇ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ಅನಂತರ ಸರಕಾರದ ವಿಶೇಷ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಾಂಬರಿಸುವದು)

೬) ಸಿ. ಐ. ಡಿ. ಗಳಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದ ಕಿರುಕುಳ. (ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಮೇಲಿನಂತೆ ಸಮಿತಿಯು ಜನರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸತ್ಯಾಂಶವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.)

೭) ಸಾಮೂಹಿಕ ವಿಕಾಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸರಕಾರದವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಿವೆಯೋ? ಆಗಿದ್ದರೆ ಏನೇನು? ಅವುಗಳಿಗೆ ತಗಲಿದ ಖರ್ಚು.

೮) ಕೇವಲ ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗಜೆಟೆಡ್ ಹುದ್ದೆಗಳ ನೇಮಕ ಮತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯ ಇತರ ಹುದ್ದೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇತ್ತೇ—ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕುಶ ಪರಿಶೀಲನೆ.

೯) ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರುಗಳು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಪೀಕರರ ಭತ್ತೆ, ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಿರುಗಾಡಿದ ಖರ್ಚು. ಈ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇವರು ಪ್ರಯಾಣ ಭತ್ತೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಭತ್ಯೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೆ? ಅವರು ತಿರುಗಾಡಲು ಮಹತ್ವವಾದ ಕಾರಣಗಳು.

೧೦) ಮುನ್ಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ, ಅಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಕೈವಾಡ, ಓಟರರಿಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟ ಕಿರುಕುಳ (ಆಳುವ ಪಕ್ಷ ಸೋತು ಹೋದ ಕತೆ)

೧೧) ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ಪೀಕರರ ಹೊಸ ಬಂಗ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರರ (ಜೇಡಿಯುವರ) ಕೋಳಿ, ಹಂದಿಗಳ ವಠಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಡೈರಿಯಿಂದಲೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುವದು.

೧೨) "ಜನ್ಮ ಭೂಮಿ" ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ವಹಿಸಿದ ನೀತಿ, ಕೊಟ್ಟ ಸಹಾಯ, ಜಾಹೀರಾತುಗಳ ವಿವರ. ಇತರ ರೀತಿಯಿಂದ ಧನ ಸಹಾಯ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು.

೧೩) ದೀರ್ಘ ಕಂತಿನ ಸಾಲ, ತಕಾವಿ ಸಾಲ, ಗೊಬ್ಬರ ಹಂಚೋಣ ಕ್ರಮ, ಹಂಚು ವಗೈರೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು ಕ್ರಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಇವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಕೃತರು ಯಾರು? ಯಾವ್ಯಾವ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳು, ಮತ್ತು ಪಕ್ಷದವರು?

೧೪) ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರವೂ ಈ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯಕ? ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಾಗ ಬಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತಿದ್ದುದು ಏನು? ಅವರು ಊಟದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಹೊಗಳಿದರು? ಇಂಥಾ ಹೊಗಳಿಕೆಗಳು ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಕಾಣುತಿದ್ದುವೇ?

೧೫) ಹೊಸ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರರು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿದ್ದು ಅನಂತರ ಪಕ್ಕನೆ ತಣ್ಣಗಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು? ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಕೈವಾಡವೇನಾದರೂ ಇತ್ತೇ?

೧೬) ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಕಮಿಟಿಗಳು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು? ಅವುಗಳಿಗಾದ ಖರ್ಚೇನು? ಏನಾದರೂ ಫಲಕಾರಿಯಾಯಿತೆ?

೧೭) ಸರಕಾರಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಯಾರ್ಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಆಳುವವರಿಗೂ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧ

೧೮) ಗೋಣಿಕೊಪ್ಪ ಬತ್ತದ ಸ್ಟೋರು ಹಾಗೂ ಶನಿವಾರಸಂತೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ. ಕೇಸು ಮುಂದರಿಯದ ಕಾರಣಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿ.

This was written in Nov. 1956 — in the "KODAGU".
I. M. M.

No. 204

I. M. Muthana 1960

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.), B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

ಇದಕ್ಕೇನು ಅರ್ಥ?

ಜೂನ್ ತಾ. ೨೫ರ 'ಹಿಂದೂ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೇರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಈಗ ಮಾಡಲಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಾಯ ನೀಡಿರಿ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಬರೆದ ಜ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರ ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಈ ಶಾಲೆಯ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದುದು ೧೯೫೫ ರಲ್ಲಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ೧೯೫೪ ರಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವರು ಆ ಸಂಬಂಧ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅವಗಾಹನೆಗೂ ತರಲಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಡದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು? ಆಗಿನ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದಿಂದೇನಾದರೂ ಅಡ್ಡ ಬಂದಿತ್ತೆ? ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರು ತಕ್ಕ ಪರಿಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ ಆಗ ನಡೆಸದಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರೆ ಅದೇ ಒಂದು ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ನಡೆಸಿದಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾದೀತು. ಆದರೆ ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅದೇನೋ ಪಕ್ಕನೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಹೊಂದಿ ಒಂದು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡುವದೆಂದರೂ ಅದು ಹಳಸಿದ ಪರಮಾನ್ನವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ನಂತರ ಉಂಡು ಸಂತೋಷಪಡಲೆತ್ನಿಸಿದಂತೆ, ಅಷ್ಟೆ! ಹುಟ್ಟು ದಿನದ ಹಬ್ಬವನ್ನು ತಕ್ಕ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸದೆ ತಾನು ಆ ದಿನ ನಿದ್ದೆಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟೆಯೆಂದು ಅನ್ನುತ್ತಾ ತನಗೆ ಹಿತವೆಂದು ತೋರಿದ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟಂತೆ! ಇದರ ಬದಲು ಈ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ಇನ್ನೊಂದು ೨೫ ಅಥವಾ ೫೦ ವರ್ಷ ಕಳೆದು ೧೨೫ನೇ ಯಾ ೧೫೦ನೇ ವರ್ಷದ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸುವುದೇ ಹಿತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ವೇಳೆಗಾದರೂ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಲು ನಮ್ಮ ಜನರು ಮರೆತು ಹೋಗದಂತೆ ಭಗವಂತನು ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿ. ಆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವು ಇವರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತ ಹಾಗೂ ಆಗುವುದು.

"ವಿರಾಟ್"

Pen-name. Written by I. M. Muthana 1969

I. M. Muthanna 1968

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.) B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.) DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

No. 205

The Hindu. 704

THE INDIAN EXPRESS.
THE SUNDAY STANDARD
NEWSPAPER HOUSE.
SASSOON DOCK.
COLABA-BOMBAY 5.
PHONE:-35091-3
14 OCT 1954

Tiny Spot

A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA, By I. M. Muthanna, "Tiny Spot," Pollibetta, Coorg. (Available at G. S. Viswa & Co., Avenue Road, Bangalore 2. Rs. 10).

The State referred to is Coorg. It covers an area of 1,583 square miles with a population of 2,29,405, according to the last Census. It is a model State, firstly because, though under the new classification introduced in the Constitution, it is a Part C State, it had been governed by a Legislative Council since 1924. Today that Assembly consists of 24 members elected on the basis of adult suffrage. This works out at one representative for about 10,000 persons, probably a unique record in the electoral system of any democratic country. The State is [illegible]t cursed with any deficit [illegible]her in food or fineness. The [illegible]venue is about one crore [illegible]pees which works out at [illegible] capita contribution of Rs. [illegible] annum.

Nor is the antiquity of th[illegible] State less remarkable. It is e[illegible] twined with some of the cherished stories of our mythology. The people of Coorg are a distinctive and outstanding martial community, possessing its own language and distinct customs and tradition, proud of its history and independence.

Mr. Muthanna has wisely refrained from entering into the bog of controversy, though there are nearly 40 keen pages devoted to politics in Codagu./ But in these 340 odd pages, the author has collected all available material regarding the State. He has presented a fairly comprehensive story of the growth and development of Coorg, its so[illegible] structure and customs, its [illegible]nomic features and the admi[illegible] trative [illegible]up.

-S.P.[illegible]

A TINY MODEL STATE O[illegible] [illegible]UTH INDIA (I. M. Muth[illegible]na, pages 362, Rs. 10 p[illegible]shed by the author fro[illegible] "Tiny Spot," Pollibetta, Coorg) is the first book of its kind on Coorg, indeed the tiniest State in India.

It is encyclopaedic in its [illegible]proach and gives everyth[illegible] that is worth knowing abo[illegible] Coorg, from its geography, its mythology, its past history and [illegible] early kings to present day [illegible]tem of land tenure, Coorg's [illegible]ure and some of its pecu[illegible]ties.

[illegible]ri Muthanna is justifiably proud of his native land, but he might have exercised moderation in the praise of his compatriots. The book is cluttered up with facts many of no lasting consequence. He refers to the number of eminent men who visited Coorg, mentioning them by name. A book of this kind could have been made more interesting by efficient pruning and editing. Large parts of it could have been cut out with no appre[illegible]able damage to the real substance of the book. Perhaps [illegible] author would do so while [illegible]ringing out a second e[illegible]tion

Free Press Journal
Bombay,
Dec. 20, 1953.

THE HINDU, SUNDA[illegible]

COORG AND ITS PEOPLE

A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA: By I. M. Muthanna. (Available at G. S. Viswa and Co., Avenue Road, Bangalore-2. Rs. 10).

Coorg is a land of exquisite natural beauty. Although very small in size (less than half a small district in the neighbouring States of Mysore and Madras) it has abundant natural wealth, is blessed with copious rainfall, and is inhabited by a hard-working and enterprising people. The gifts of nature and the efforts of man have combined to make Coorg a surplus State in respect of food and a large exporter of valuable products like timber, orange and coffee. The land literally overflows with honey, if not milk. The forests of Coorg are [illegible]ery rich in both flora and fauna. [illegible] holiday tour in the State is [illegible]oughly enjoyable. But [illegible] [illegible]ry little of Coorg is known ou[illegible] [illegible] the State. Perhaps one of th[illegible] reasons for the comparative scarcity of publications on Coorg is that the people of Coorg do not write history, but make history. "A Tiny Model State of South India" is, therefore, a welcome addition to the scanty literature on Coorg.

The book purports to deal comprehensively with the history, growth and development of Coorg and also with its social structure, economic organisation and administrati[illegible] [illegible]up. The book cannot be said to be a product of research, but the author has taken pains to collect mater[illegible] and information from various publications. The book is discursive in many places and, with a little editing, it could well have been of smaller bulk. On the whole, it makes interesting reading.

Coorg's antiquity is engrossed in [illegible]ythology. The Cauvery Purana, [illegible]hich is an episode of Skanda Pura[illegible], gives the origin of the Cauvery river, which takes its rise in Coorg. When she took her birth Cauvery is said to have proclaimed: "I am the daughter of Brahma; I am called Lopamudra. I shall call myself Cauvery as I was fed by Rishi Kavera of these hills. I shall take the form of holy water and flow through the South. May the waters of all the fourteen thousand rivers be mingled in my stream. Let the wanderer who bathes in my waters be as though he had bathed in all the rivers and performed all the sacrifices. Let the land round my banks laugh, let me bring riches to the people, and ma[illegible] those who perform ceremonies [illegible] my waters obtain eternal bliss. M[illegible] the sins of those be forgiven who thi[illegible] upon my name and look upon [illegible] stream." Major-General Robert C[illegible] has mentioned in his Manual of Coo[illegible] Civil Law a legend that when [illegible] Cauvery took its birth and cam[illegible] [illegible]shing down the valley, the assem[illegible]led Coorgs bathed in the fresh flood. The violence of the stream turned off the knots of the women's dresses round to their backs, which is the fashion in which Coorg women wear their sarees even to this day. *Tula Sankramana* is a day of great sanctity and occasion for worship not only for the people of Coorg but for thousands of pilgrims from many parts of India.

The authentic history of Coorg can claim no great antiquity. The country is said to have been under the influence of Kadambas, Cholas, Changalvas, Gangas and Hoysalas and the Vijayanagar kings. After referring to these periods, the author gives a brief history of the Rajas of Coorg from 1633. Hyder Ali of Mysore made several attempts to subdue them. He took advantage of a dispute about succession when Lingaraj I died in 1780 and manoeuvred to [illegible] possession of the country. He ex[illegible]ded Veerarajendra, the legal heir, [illegible] a minor, from succession, im[illegible]ned him in a Mysore fort and [illegible]oned the country among [illegible] of petty Jagirdars. In 17[illegible] [illegible]rajendra escaped from [illegible] [illegible] and mobilised the support of [illegible] people. Tippu Sultan sent a l[illegible] force to suppress their revolt a[illegible] [illegible]f marched with an army [illegible]org. The East India Company seized the opportunity of the revolt [illegible] the people of Coorg against Tippu Sultan and concluded an offensive and defensive alliance with the Raja. The Raja rendered assistance to the British in the wars with Tippu Sultan and after Tippu's fall recovered his dominions. The Raja's dynasty ruled till 1834 when, taking advantage of the misrule of a Raja, the British deposed him and annexed Coorg, which remained under British rule till recently.

What is remarkable about Coorg is not its antiquity or its history, but the enterprise and achievements of its people. The area of the State is only 1593 sq. miles and its population is 2.3 lakhs. The State is deficit neitther in food nor in finance. The revenue of the State is about Rs. one crore, which works out to a per capita contribution of about Rs. 45 per annum. The State has a well-equipped and well-staffed first grade college. There are as many as eleven high schools in the State and a large number of higher elementary and primary schools. Responsibility for and control of primary education has been [illegible]ecently taken over by the State from [illegible]e District Board. The percentage [illegible] literacy in the State is compara[illegible]vely high, being 27.2. Literacy [illegible]mong men is 34 per cent, and among [illegible]omen 19 per cent. The State has a [illegible]ariety of rich plantation crops. Some [illegible] the coffee plantations in Coorg are among the best in India and it is remarkable that about one-third of the total quantity of coffee produced in India is grown in Coorg. Coorgs are an essentially martial and sportive people. To mention only two instances, the achievements of General Cariappa and General Thimmaya, who are both Coorgs, are known all over the country. There are a large number of Coorgs in the armed forces of the country. Coorgs have migrated to various parts of the world and wherever they have settled they have become esteemed citizens.

There are some notable features in [illegible] social organisation of Coorgs. [illegible]e joint family system, which is on the wane in many parts of India, still holds strong sway with them. The Coorgs follow a system of Civil Law different in some respects from Hindu Law. The marriage customs among the Coorgs have a distinctiv[illegible]ness. No priest officiates at the marriages. The main marriage functions including receptions, are held separately, but simultaneously, in the houses of the bride and bridegroom and on the next morning the bridegroom goes with a party to the house of the bride to take away the bride to his house after a mock-fight with the bride's party and a brief ceremonial. The author has given an account of the customs and habits of the Coorgs.

Coorg has been functioning as a Part "C" State since March 1952. It has a Legislative Assembly consisting of 24 members, elected on the basis of adult franchise. Twenty-four members for a population of 2.3 lakhs [illegible]vorks out to a legislator for every [illegible]en thousand persons, which is in[illegible]deed a remarkable feature in the [illegible]lectoral system of any country. The [illegible]tate has one representative in the [illegible]ok Sabha and another representa[illegible]ve in the Council of States, the latter by rotation. The State has been fortunate in the composition of its Ministry. The Ministry is helped by a Chief Commissioner of rich and varied experience. After the Mi[illegible]try assumed office, the economic de[illegible]velopment of the State has been going on with increasing momentum. A well-conceived Five-Year Plan co[illegible]ering agricultural and education[illegible] development, improvement of c[illegible]munications including village roads, promotion of public health and medical aid, and social amelioration, has been drawn up and is being implemented. The entire State is covered by the Community Project programme which has evoked enthusiastic and practical response from the people. Investigation of a hydro-electric project, which is capable of generating 100,000 K.W. of power, at a comparatively low capital cost, has been completed and the project is likely to be taken up for execution soon.

Whatever may be political future [illegible] Coorg, there is no doubt that [illegible] [illegible]ntinue to play a worthy and [illegible] [illegible] part in the life of the na[illegible]n

C. Narasimha Murth[illegible]

No. 206. Mys INDIA. 1953 No: 206.

THE HILLS AND TEMPLES OF COORG

Siddeswarana Gaddige Temple, near Siddapur

A Coorg dance at a temple festival

A FASCINATING and soul-stirring achievement of the ancient Hindus was the erection of temples on the top of hills. From Kashmir to Cape Comorin there are thousands of hills on which stand serene, majestic and lovely monuments and temples.

South India has many such hills, which attract thousands of devotees and pilgrims from all over India. Achala means a hill, and there are Vrishabhachala, Simhachala, Maddarachala, and so on, where on the top of these achalas are temples erected to the corresponding deities. Great temples like Palni, the Rock-Fort at Tiruchi, Chamundi in Mysore, the Gomateshwara statues at Karkala and Sravanabelgola, and numerous other temples, were erected on the tops of hills, from where the gods shower their blessings on all their devotees who live below.

The philosophy of hills

In fact hills and mountains were the home of the Rishis where philosophy was born. The summits of hills were the treasure-house of Indian renunciation and philosophy. The man of those days aspired to raise his soul to the very heights of these hills. The Himalaya, the father of mountains, was the abode of Indian thought, and the very sight of the mountain peaks calls to mind a thrilling and heroic past.

It was no small achievement of our ancestors to get up these hills, select an elevated and majestic site and erect monuments in spite of the odds that confronted such as enterprise in those days. Get up any hill in India, especially in South India, and one is apt to find an ancient dilapidated temple or some sort of monument or archaeological remains.

Kodagu (Coorg) is a beautiful area of high land adjoining Mysore. The territory has natural boundaries and forms its own administrative unit. The panoramic view of this sixty by forty miles of land with its magnificent array of hills and valleys, fields and meadows, forests and plantations, intersected by serpentine rivers, colourful groves with varied foliage, is an enchanting and inspiring sight. The inhabitants of this land are a simple, homogeneous and hospitable folk.

The Kodagu hills are graceful and serene. Tadiandamol is the highest peak, of about 5730 ft. above sea-level. Then comes Pushpagiri. Brahmagiri and the link of mighty hills in the west are very charming, presenting a gracious panorama. From Brahmagiri emerges the sacred river Kaveri. The Iruppu and Brahmagiri hills in South Kodagu, and Kotebetta and Mavkall on the eastern borders are other high hills. The Soma hills near Virarajpet and Malambi in the north are well known for their different and distinctive fauna and flora. These are connected to one another and they form such a curve that poets delight in describing them as a pearl necklace round the neck of the Maiden Spring.

1000 years old

There are temples on the tops of almost all these hills. Some are intact, some are ruins owing to wind and rain, some are dilapidated, and some still require to be explored. Many of these temples were build during the Chola regime in Kodagu, about the 10th century A.D. The Bhagamandala and Palur temples are worthy of the age and the dynasty that built them. They are really beautiful constructions. The temples on Iggu-thappa hill and Virarajpet hill are of a later style though of a very ancient origin.

Madikeri, the capital, which stands on a hill 3,900 ft. high, has numerous small temples of olden days and many of them have been mutilated and one or two like the Virabhadra temple have been completely demolished by later rulers. The Ranganathaswami temple on the hill near Fraserpet and the Kunda temple on the hill near Gonikoppa are definitely old constructions of the Cholas. The ruined temples on the Kotebetta hill and Mavkall hill were built in those days but were touched up by later rulers.

There are many shrines where regular worship has been carried on for centuries: such are the shrines at Brahmagiri hill at the source of the Kaveri, Malethirike hill, Iruppu hill, etc. A grand structure of the ancient days noted for its architectural beauty is the temple on the Gaddige hill on the Siddapur-Mysore road. Unexplored but traced through carved stones scattered about are ancient temples on Brahmagiri, Pushpagiri, Malambi, Kibbetta, Kodangibetta and other hills.

Mute witnesses

These temples are wonderful testimony to the enterprise of our ancestors and the marvels of ancient Indian culture. The building of temples on the tops of hills is characteristically Indian. Their location deep in the forests is very impressive. A student of archaeology is baffled as to the manner in which these people marched to the hill-tops and erected shrines to the deities and conducted festivals on a grand scale.

It is sad to find today that several of these ancient shrines are neglected showing the indifference of the present age in contrast to the devotion of the people of early days. The ancient kingdoms have gone, their palaces have disappeared, their culture has almost faded, the solid temples they built are dilapidated, and yet they stand, monuments of the culture and faith of those days. There are many carved stones and sculptured slabs and pillars to be unearthed, mute witnesses who sing of the glory of the past.

★ I. M. MUTHANNA

This article was published in the MysIndia of Bangalore. of March 1955.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

I. M. Muthanna

No. 207. 106

No. ; This is the picture of the girl that represented one of the many hundreds of frauds of 1952-1956 when Coorg had a regime of 'mock democracy'. This is the much tom-tommed Miss Dhanalakshmi of those days. More about her- refer to 'COORG MEMOIRS' by Dr.I.M.Muthanna.

LAKSHMI, 17-year-old girl living in a coffee planta- tikoppa, 12 miles off Mercara in Coorg, who has not any food or water for the past six months.

This photographic picture cutting from The HINDU - Madras.

I. M. Muthanna

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A., (B.O.L.,) B.T., (MADRAS)
PH.D., (COLO.,) DIP.-IN-JOURN. (LONDON)
PHONE: 325-3573

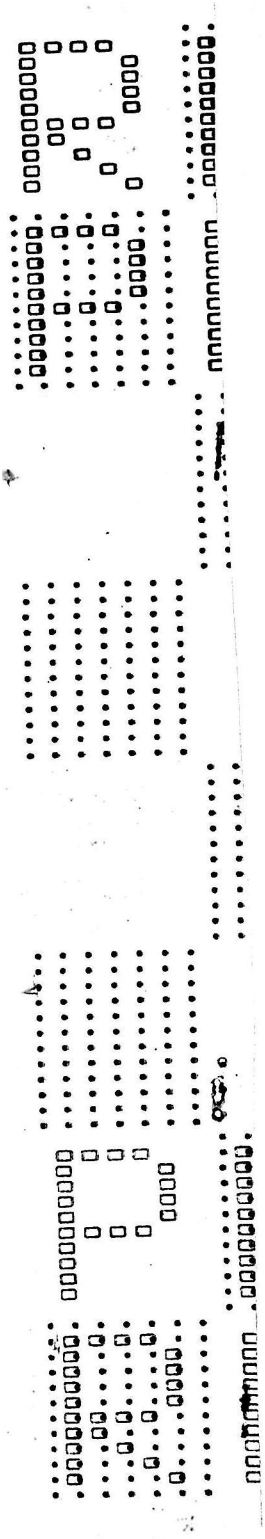

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.), B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

ಜಲಸಮಾಧಿಗೊಂಡ ಬೆಸಗೂರು ಕಟ್ಟೆ.

— ಬರೆದವರು:—"ನೊಂದ ಗ್ರಾಮಸ್ತರು" —

ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರಿಲ್ಲದೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಗದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳಾದ ನಾವು ಬೆಸಗೂರು ಮತ್ತು ಬೆಕ್ಕೆ ಸೊಡ್ಲೂರು ಕಟ್ಟೆಗಳಿಗೆಂದು ಸರಕಾರವು ವ್ಯಯಿಸಿದ ಸುಮಾರು ೨೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲೇ ನೀರಿಗೆ ಹೋಮವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ವ್ಯಸನದಿಂದ ತಾರೀಕು ೩ರ 'ಕೊಡಗು' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೇಖನ ಬರೆದಿದ್ದೆವು. ಆ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವು ಈ ಅಜಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಈ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಸರಕಾರದ ಈ ಕಟ್ಟೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ವಿಪರೀತ ನಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾದ ರೈತರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಪರಿಹಾರಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಸರಕಾರವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ವರೆಗೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಂತೆ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಹೊಂದಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರದ ಮುಖಪತ್ರವಾಗಿರುವ 'ಜನ್ಮಭೂಮಿ'ಯಲ್ಲಿ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ'ರೆಂಬವರು ಒಂದು ಲೇಖನ ಬರೆದು 'ಗ್ರಾಮದವರಾದ ನಿಮ್ಮ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಆದ ಈ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು' ಎಂದು ಬರೆದಿರುವರು. ಈ ಲೇಖನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಮುಂದಿಡಲು 'ಕೊಡಗು' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಕೋರಿದ್ದೇವೆ.

ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಹವಾಲುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ'ರು ಬರೆದಿರುವದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಈ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕರು' ಸರಕಾರ ಮಂದಿರದ ಒಂದು ಕಂಭ ಇರಬೇಕು. ಈ ಕಂಭ ಕೇವಲ ಒಂದು ತಲೆಭಾರದ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಂಭ ವಿನಾ ಆದರೊಳಗೆ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಏನೇ ಕಾರಣಕೊಟ್ಟರೂ 'ಗೋರ್ಕಲ್ಲ ಮಳೆ'ಯೆಂದೂ ನಮಗೆ ಅವರ ಉತ್ತರದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಸ್ವತಹ ಯೋಚಿಸಲು ತಲೆ ಇಲ್ಲದ, ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡರೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾರದ ಈ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ' ಕಂಭಗಳ ಕಥೆಯೇ ಹಾಗೆ!

ಸರಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದಲ್ಲಿ ಬಡ ರೈತನ ಬೆವರ ಹನಿಯಾಗಿ ಸೇರಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನೀರಪಾಲಾಯಿತೆಂದು ನಾವು ವ್ಯಸನ ಪಡುವಾಗ ಮೊದಲಿನ ಅಂದರೆ ಬೆಕ್ಕೆ ಸೊಡ್ಲೂರು ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಈ ಸರಕಾರ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮದಲ್ಲವೆಂದು ತಲೆ ಮರೆಸಲು ಯತ್ನಿಸುವ ನೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. 'ನಾನು ಇಂದಿನಿಂದ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಾದುದು. ಈ ಹಿಂದೆ ತಂದೆಯವರು ಮಾಡಿದ ಹಿತಾಹಿತಗಳಿಗೆ ನಾನು ಜವಾಬ್ದಾರನಲ್ಲ'ವೆಂದು ಈ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕರು' ಹೇಳುವಂತಿದೆ. ಇವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಮೊದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕಟ್ಟೆ, ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಕಟ್ಟಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕಟ್ಟೆ ಕೆರೆಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸರಕಾರವು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆದ ಅನಾಹುತಕ್ಕೂ ಜವಾಬ್ದಾರವಾಗದೇ? ಈ ಅನಾಹುತದಿಂದ ಸರಕಾರವು ಕಲಿತ ಪಾಟವೇನು?

ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಸಿ. ಕರುಂಬಯ್ಯ, ಶ್ರೀ. ನಾಣಮ್ಮಯ್ಯ, ಕೆ. ಚಿಣ್ಣಪ್ಪ, ಅಜ್ಜಿಕುಟ್ಟಿರ ಪೊನ್ನಪ್ಪ ಇವರು ನಾಡು ಇರಿಗೇಶನ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇಂಜಿನಿಯರರು ಹೊಸಬರಾದ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಳದ ವಿದ್ಯಮಾನ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಬರೆದಿರುವರು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಕಟ್ಟೆ ನಿಂತೀತೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವದೇ ಇಂಜಿನಿಯರರ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೇ? ಮನುಷ್ಯನು ಹೊಸಬನಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದ ವಿಧಾನ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಗ್ರಾಮದ ಜನರಾದ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ರೀತಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದು, ಕರೆಯನ್ನು ಬಹು ದೂರದಿಂದ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು 'ಹಳ್ಳಿಯ ಗೊಡ್ಡುಗಳೆಂದೂ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿಚಾರ ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ' ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಹಾ ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ ಈ ಇಂಜಿನಿಯರರು ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಲ್ಲವೇ? ಕೊಡಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ, ಮಳೆ, ವಾತಾವರಣದ ಗಂಧವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು ಸೀಮೆಯವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸುವದರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಇದಲ್ಲವೇ?

ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಕೊಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಸರಕಾರ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿತು. ಈಗ ಆ ಕಟ್ಟೆ ಒಡೆದಿದ್ದರೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೇ ಜವಾಬ್ದಾರರೆಂದು ಸರಕಾರದ ಪರ ವಾದಿಸಲು ಬಂದಿರುವ ಈ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ'ರು ಹೇಳುವದಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಇಲಾಖೆಯಾಗಲೀ, ಇರಿಗೇಶನ್ ಇಂಜಿನಿಯರಾಗಲೀ ಏಕೆ? ಈ ರೀತಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಜನರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಇವರ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಏನೆನ್ನಬೇಕು?

'ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತ ತಕ್ಕಡಿ ಪಾರ್ಟಿಯವರ ಕಡೆ ಈ ನೊಂದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಪರಾಜಯಹೊಂದಿದರಿಂದ ಆ ವಿಷವನ್ನು ಈಗ ಕಾರುತ್ತಿರುವರೆಂದು' ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕತ್ತಿ ಬೀಸುವದನ್ನು ಕಲೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕರು' ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಪ, ಇವರು ರಾಜಕೀಯವೆಂಬುದು ಯಾರದೊ ಅಪ್ಪನ ಮನೆಯ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಂತಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ತಮಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಬಂದ ಪಕ್ಷ ಯಾ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಹಕ್ಕಿರುವಾಗ ತಕ್ಕಡಿ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಓಟು ಮಾಡಿ ಸೋತು ಈಗ ವಿಷಕಾರುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಹೇಳುವ ಅವರ ಮಂಕುತಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಜ್ಞಾನ ವೆಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತೆ ವಿವರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಬಾಡಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೊಪ್ಪಿರುವ, ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವೇಶ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಈ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ'ರು ಅಲಂಕಾರದ 'ಗಂಗೆತ್ತು' ಆಗಿರಬೇಕು. ಅದರ ಕೆಲಸ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಯೋಚಿಸಿ, ವಿಚಾರಿಸುವದಲ್ಲ!

ಈ ಹೀನ ಸುಳಿ ಈ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ'ರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ತಕ್ಕಡಿ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಿತ್ತವರೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಇವರ ಪೀಳಿಗೆಯವರಲ್ಲಿ ಹಲವರಿಗಿದೆ. ಇಂಥಾ ದೃಷ್ಟಿ ಇನ್ನೂ ಮುಂದರಿದರೆ ಇವರ ರಾಜಕೀಯ ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಬೇಗ ಆಗದಿರದು. ಈ ಕಿಂಚಿತ್ ವರ್ತನೆಯು ಅವರ ಶ್ರವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯ ಬೇಕಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು! ಇವು ಬೇಗ ವದಗಿದಷ್ಟೂ ಹಿತವಲ್ಲದೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಹಿತವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೇ ಓಟು ಮಾಡಿರಲಿ. ಅದು ನಮ್ಮ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪಕ್ಷದ ಹುಚ್ಚಿನ ಕನ್ನಡಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಕಾಮಾಲೆರೋಗ ಹಿಡಿದವರಂತೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಸರಕಾರ ನೋಡುವದಾದರೆ ಅಂಥಾ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕೆಲ್ಲಿದೆ? ಸರಕಾರಿ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯದವನಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆತನು ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥವೆ? ಆ ಪ್ರಜೆಯ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರವು ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡವೇ?

'ಮಣ್ಣು ಸೊಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಗದ್ದೆಗೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸುವ ಈ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಈ ಕಟ್ಟೆಗೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಏಕೆ' ಎಂದು ಈ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ'ರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರಕಾರವೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಪುಡಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದವರ ಮತ್ತು ಬಳಗದವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ರಚಿಸಿಕೊಂಡ ಕೂಟವೆಂದು ಇವರು ಬಗೆದಂತಿದೆ. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ತೆರುತ್ತಿರುವ, ನಮಗೆ ಬೇಕಿರುವ ಸರಕಾರವನ್ನು ಮತವಿತ್ತು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ್ರಿಸಿರುವ ನಾವು ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೇಳದೆ ಮತ್ತಾರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಿತ್ತು? ಗದ್ದೆಗೆ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಪೈರು ಒಣಗುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಸರಕಾರವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು? ಸರಕಾರವೆಂದರೆ ದೇಶದ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಜೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತು ತಮ್ಮೊಂದು ಬಳಗವೆಂದು 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ'ರು ಭಾವಿಸಿದಂತಿದೆ. ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮೆದುಳಿಗೆ ಗೆದ್ದಲು ಹಿಡಿದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದರೂ ಕೇವಲ ಕಂಭವಾಗಿರುವ ಅವರಿಗೆ ಮೆದುಳಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಸೂತ್ರಧಾರನ ಹಸ್ತ ಚಾಲನೆಯಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವ ಅವರಂಥಾ ರಾಜಕೀಯ ತೊಗಲು ಬೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವೀಯುವದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರಕಾರದ ಮುಖಪತ್ರವೆಂದಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿಯ ಲೇಖನ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸರಕಾರದ ಆಶೀರ್ವಾದವೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇದನ್ನು ಬರೆದಿರುವೆವು.

ಮೊದಲಿನ ಕಟ್ಟೆ ನೀರು ಪಾಲಾದ ಮೇಲೂ ಬುದ್ಧಿ ಬರಬೇಡವೇ? ಮೊದಲಿನ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿದ ರೋಸೊಲಾರು ಹೊಸಬರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಕಟ್ಟೆಗೆ ಕಾರಣರಾದ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ವಿಚಾರವೇನು? ಈ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಾದ ನಾವು ಕಟ್ಟೆಯ ರೀತಿಗೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿರುವೆವು. ನಂತರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಬರೆದಿರುವೆವು. ಎರಡು ಕರೆಗಳನ್ನು ದೂರದಿಂದ ಕಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ಕಟ್ಟೆ ಉಳಿಯದೆಂದು ಗ್ರಾಮದವರಾದ ನಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಮಳೆಗೆ ಮೊದಲೇ ಬರೆದಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯವರಾದ ನಮ್ಮ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿದವರಾರು? ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಆದ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರಬೇಕೆಂದ ಸರಕಾರದ ಮುಖಪತ್ರವಾದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವದು ವಿಷಾದಕರ. "ಮಳೆಹೋರಾಯಿತು. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿವವರಾರು" ಎಂದು ಈ 'ಸಾರ್ವಜನಿಕರು' ವೇದಾಂತ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆಬಂದಾಗ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು, ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾಗದಂತೆ ಹೇಗೆ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಲು ಇಂಜಿನಿಯರರಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ವೇತನಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು 'ಸಾರ್ವಜನಿಕ'ರು ಭಾವಿಸುವರೇನು? ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತಡಿ ಅಗಲದ ಹೊಳೆಗೆ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಲಾರದೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನ ಮಹಿಮೆಯೆಂದು ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಇವರ ಮಾತಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯವರಾದ ನಾವು ಏನು ಹೇಳಬೇಕು?

ನಾವು ಇನ್ನಾದರೂ ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುವದಿಷ್ಟೆ. ಈ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಯಾವ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ ತತ್ವದ ಮೇರೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು? ಕರೆ ಕಟ್ಟದೆ ಒಡೆದು ಹತ್ತಿರದ ಭೂಮಿಗೆ ಆದ ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾರು? ಜನರು ಗೋಳಿಟ್ಟು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ, ಮಳೆಗೆ ಮೊದಲು ಅರ್ಜಿ ಬರೆದು ಕೊಂಡರೂ, ನಿಗವಹಿಸದೆ ತೋರಿಸಿದ ಕರ್ತವ್ಯಚ್ಯುತಿಯಿಂದುಂಟಾದ ಈ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾರು? ಸರಕಾರ ಉತ್ತರಿಸಲಿ

ಅಬ್ರಹಾಂ ಲಿಂಕನ್—ಏಕೆ ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆಸಿದರು?

(ರೀಡರ್ಸ್ ಡೈಜೆಸ್ಟಿನಿಂದ)

ಅಬ್ರಹಾಂ ಲಿಂಕನ್‌ರವರು ಕಳೆದ ಶತಮಾನದ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದ ಕೀರ್ತಿಹೊಂದಿದ ಓರ್ವ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು. ಇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಚಿಕ್ಕ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ದುಡಿದು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರ ಪದವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದರು.

ಬರೇ ೧೪ರ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಹುಡುಗನಾಗಿ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಮಾನನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿದೆನೆಂದು ರಾತ್ರಿ ತಿಳಿದು ಕೆಲವು ಮೈಲುಗಳ ದೂರ ನಡೆದು ಹೋಗಿ ಆ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಡ್ಡನ್ನು ಆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಹನೀಯರಿವರು.

ಇವರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿರಬಹುದು. ಇವರು ಬಹು ಎತ್ತರದ ಮನುಷ್ಯರು, ಬಲಶಾಲಿ. ಆದರೆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವಿಲ್ಲ. ಮುಖವು ಬಹು ತೆಳ್ಳಗಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಬಹು ಹಳೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೀಸೆಯಾಗಲೀ, ಗಡ್ಡವಾಗಲೀ ಮಡಗಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾಗಿದ್ದ ೪ವರ್ಷಗಳ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಮೀಸೆ ಇಲ್ಲ.

ಇದು ಹೇಗೆ ಆಯಿತು? ಇದಕ್ಕೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಾರಣವಿದೆ. ಅವರು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಗ್ರೆಸ್ ಬೆಡೆಲ್ ಎಂಬ ಓರ್ವ ತರುಣಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರವು ದೊರೆಯಿತು.

ಅದು ಹೀಗಿತ್ತು

ಮಹಾಶಯರೂ,

ನಾನು ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಓರ್ವ ತರುಣಿ. ಆದರೆ, ನೀವು ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುವದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಪುರುಷರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದುದು ನನ್ನ ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗವೆಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ.

ಈ ಕಾಗದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಜವಾಬು ಬರೆಯಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಸಮಾನದ ಮಗಳಿದ್ದರೆ, ಅವಳಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ನನಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯಲು ಹೇಳಿ. ನನಗೆ ೪ ಅಣ್ಣಂದಿಯರು; ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೇಗೂ ಅವರ ಮತವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವರು. ಆದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಬಾಕಿಯವರೂ ಕೂಡ ನಿಮಗೆ ಮತಕೊಡುವಂತೆ ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮುಖವು ಬಹು ತೆಳ್ಳಗಿರುವದರಿಂದ, ನೀವು ಗಡ್ಡ, ಮೀಸೆ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ನೀವೆಷ್ಟೋ ಸುಂದರರಾಗಿ ಕಾಣುವಿರಿ. ಹೆಂಗಸರು ಮೀಸೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚು

ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಂದ ಒಂದು ಕಾಗದ ಆಕೆಗೆ ಬಂತು.

ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ತರುಣಿ,

ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾಗದವು ಸಿಕ್ಕಿತು, ನನಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನಲು ವಿಶಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ೧೭, ೯ ಮತ್ತು ೭ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ೩ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೂ, ಅವರ ತಾಯೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬವಾಯಿತು.

ಮೀಸೆ ಬೆಳೆಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಮೀಸೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಈಗ ಬೆಳೆಸಲು ಸುರುಮಾಡಿದರೆ ಇದೊಂದು ಹುಚ್ಚುತನವೆಂದು ಜನರು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ?

ನಿನ್ನ ಬಹು ಸುಖವನ್ನು ಬಯಸುವ,

ಅಬ್ರಹಾಂ ಲಿಂಕನ್.

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಈ ತರುಣಿಯು ಇದ್ದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಲಿಂಕನ್‌ರವರು ಬಂದರು. ಜನರು ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಈ ತರುಣಿಯೂ ಬಹು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಳು ಆದರೆ ಜನಸ್ತೋಮದ ಮಧ್ಯೆ ಈ ತರುಣಿಗೆ ಲಿಂಕನ್‌ರವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಲು ಆಸ್ಪದವೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ "ನನಗೆ ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಚಿಕ್ಕ ಗೆಳತಿ ಇರುವಳು. ಅವಳು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಟವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅವಳನ್ನು ಕಾಣಲು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವಳ ಹೆಸರು ಗ್ರೇಸ್ ಬೆಡೆಲ್'' ಎಂದರು.

ಅವಳ ತಂದೆಯು ಅವಳನ್ನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಲಿಂಕನ್‌ರವರು ನಗಾಡುತ್ತಾ, ನಾನು ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆ ಮಡಗಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಲಂಕಾರ ಪುರುಷನಾಗಿ ಕಾಣುವೆನೆಂದು ಈಕೆಯು ಬರೆದಿರುವಳೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟರು.

ಮುತ್ತು ಕೊಡುವಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಗಡ್ಡವು ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಉಜ್ಜಿತು. ಅವಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದಾಗ ಅವಳು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು ನಕ್ಕಳು. ಆ ಮಹಾ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡವು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

"ನೋಡಿಲ್ಲಿ, ಈ ಗಡ್ಡ ನಿನಗಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿರುವೆ'' ಎಂಬುದಾಗಿ ಲಿಂಕನ್ ಹೇಳಿದರು.

ಎಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ಕಾರಣಗಳು, ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ಮಹಾಪುರುಷರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರುವವು!!

—ಕೆ. ಎಂ. ಪೂವಯ್ಯ.

ಧರ್ಮ ರಹಸ್ಯ.

ಹಂಗಿನ ಜೀವನ ಬೇಡ.

== ಭರ್ತೃಹರಿಯ ವೈರಾಗ್ಯ ಶತಕದಿಂದ ==

ರಾಜನು ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಯಜಮಾನನು. ನಮ್ಮಂಥಾ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಒಡೆಯರು. ರಾಜನು ಶತ್ರುನಾಶಕ ಶೂರನು. ನಾವು ಪ್ರತಿವಾದಿ ಗರ್ವಭಂಜಕರು. ಧನಿಕರು ಧನದ ಭದ್ರತೆ ಹಾಗೂ ವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ರಾಜನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬುದ್ಧಿ ಜಾಡ್ಯವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ, ಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯಲು ಅನೇಕರು ನಮ್ಮನ್ನೂ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾಜನ ಸಂಪತ್ತು ನಶ್ವರ. ಆದರೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯದ್ದು ಶಾಶ್ವತ.

ನಾವು ವಲ್ಕಲದಲ್ಲಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾದರೆ ರಾಜನು ಚೀನಾಂಬರ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಂತೃಪ್ತಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇದೆ. ಧನದಾಸೆ ಹೆಚ್ಚುವವನು ಮಾತ್ರ ದರಿದ್ರನು. ಇದ್ದರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಮವೆಂದೆಣಿಸುವವನು ದರಿದ್ರನಲ್ಲ. ಸಂತೋಷವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಧನವೇನು ? ದಾರಿದ್ರ್ಯವೇನು ?

ಭಕ್ಷಿಸಲು ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲೂ, ಕುಡಿಯಲು ನೀರೂ, ಮಲಗಲು ನೆಲವೂ. ಉಡಲು ಮರದ ಎಲೆ ತೊಗಟೆಗಳೂ ದೊರೆಯುವ ಕಾಡೇ ನಮಗೆ ಸಾಕು. ನಶ್ವರವಾದ ಹಣವೆಂಬ ಮದ್ಯದಿಂದ ಭ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದಿದ ಇಂದ್ರಿಯಗಳುಳ್ಳ ಅವಿನಯ ತುಂಬಿದ ಜನರಿರುವ ನಾಡು ನಮಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

ನಾವು ವೇಶಧಾರಿ ನಟರಲ್ಲ. ದೊರೆಗೂ ದೊರೆಸಾನಿಗೂ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆಯುವ ವಿಟರೂ ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳುವ ನಾಯಕರೂ ನಾವಲ್ಲ. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಹೂಡುವ ಕುರುಡು ವಾದಿಗಳೂ ನಾವಲ್ಲ. ಕುಚಭಾರದಿಂದ ಬಗ್ಗಿ ನಡೆಯುವ ನಾರಿಯರೂ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಾವೇಕೆ ರಾಜನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು ?

ಹಿಂದಿನ ರಾಜರು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪ ಕೊಟ್ಟರು. ಯಯಾತಿ ಮೊದಲಾದವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಒಪ್ಪವಿತ್ತರು. ಬಲಿ ಮೊದಲಾದವರು ಆದರ್ಶರಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾನಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಉದಾರಿಗಳು. ಅವರ ಹೆಸರು ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ಉಳಿಯುವದು. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕೈದು ನಗರದ ಒಡೆತನ, ಕೆಲವು ಜನರ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರ ನಿನಗೆ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಈ ದರ್ಪವೆಂಬ ಸನ್ನಿಪಾತ ಜ್ವರ ನಿನಗೇಕೆ ಬಂತಪ್ಪಾ ?

ನೂರಾರು ಅರಸರು ಆಳಿಯೂ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಅಧಿಕಾರ, ಆಡಳಿತ ವಿಶೇಷವೇನಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಹಿಗ್ಗಬೇಡ. ಲೋಕ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿಗಳು ಅಳಿದು ಹೆಸರಿಲ್ಲದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿಕೋ.

ಸಾಗರ ಜಲರೇಖೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಿದ ಭೂಮಿ ಎಂಬ ಈ ಮಣ್ಣನ್ನು ರಾಜರು ಹೆಣಗಾಡಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದವನಿಗೆ ಕೊಡರು. ಕೇಳಿದವನಿಗೆ ನೀಡರು. ಹಿಂಸಾ ಮೂಲಕ ಲಾಭ ಪಡೆದವನಲ್ಲಿ ಯಾಚಿಸುವದು ನೀಚತನ

ವಿರಕ್ತನ ಮರಣವೇ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದದು. ಮದನಾಂತಕನಿಗೂ ಅದೇ ಒಪ್ಪುವಂಥಾದ್ದು. ತುಚ್ಛ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಣದ ಹಂಗಿಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡವರೆನ್ನುವವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವವನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂಥಲೂ ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಸಾಯುವದು ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಮೇಲು. ಶಿವನೂ ಕೂಡ ಅಂಥಾವನ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡುವನು.

ಜಮ್ಮು ಚಳವಳ ಹಿಂತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಜಮ್ಮುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಮಾಡಿದ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಚಳವಳ ಹಿಂತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದು ಜಮ್ಮು ಪ್ರಜಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪಂಡಿತ ಪ್ರೇಮನಾಥ ಡೊಗ್ರಾರವರ ಪ್ರಕಟಣೆ ಹೊರ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವು ೧೯೫೨ನೇ ನವಂಬರ್ ತಾ. ೧೭ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಜಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ಜನ ಸಂಘ, ಹಿಂದೂ ಮಹಾ ಸಭೆ ಮತ್ತು ರಾಮರಾಜ್ಯ ಪರಿಷತ್ತುಗಳ ಜಂಟಿ ಕ್ರಿಯಾ ಸಮಿತಿಯು, ಡಿಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಪರವಾಗಿ ಹೂಡಿದ ಚಳವಳವನ್ನು ಹಿಂದೆಗೆಯಿತು.

ಪಟೇಲ ಸ್ಮಾರಕ ಸಮಿತಿ.

ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದ ಅಸಮಾನ್ಯ ವೀರರೂ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ದೇಶೀ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಒಕ್ಕೂಟವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವರೂ, ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಉಪ ಪ್ರಧಾನ ಸಚಿವರೂ, ಆಗಿದ್ದ ಸರದಾರ ವಲ್ಲಭಬಾಯಿ ಪಟೇಲರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ಮಾರಕ ಸಮಿತಿಯೊಂದು, ಪಟೇಲರ ನಿಧನದ ನಂತರ ಆರಂಭವಾದುದು, ಈ ವರೆಗೆ ರೂ. ೫೩,೧೨,೮೭೭ನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಸಿದರೋ ಆ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ ೮೫ರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಯಿ, ರಸ್ತೆಗಳ ರಚನೆ, ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು—ಇವುಗಳಿಗೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವರು.

ಈ ಬಾಣೆ ಕಂದಾಯ ಸಮರ್ಪಕವಾದುದಲ್ಲ

ಲೇ:—ಶ್ರೀ ಪಿ. ಜಿ. ಐಯ್ಯಪ್ಪ, ಮಡಿಕೇರಿ.

ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಕೊಡಗು ಗಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಸರಕಾರದವರು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಬಾಣೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಕೊಡಗು ರೆವಿನ್ಯೂ ರೆಗ್ಯುಲೇಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಕರಡು ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಇದಕ್ಕೆ ದೇಶಸ್ಥರ ವಿರೋಧ ಅಥವಾ ಸಲಹೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹ ವಿರೋಧ ಯಾ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿಗೆ, ಕೊ. ಅ. ಕಮಿಶನರ ಮುಖೇನ, ಈ ಲಾಗಾಯಿತು ೬೦ ದಿವಸಗಳ ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಅಂತಹ ಸಲಹೆ ಯಾ ವಿರೋಧಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಲಾಗುವುವೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುದನ್ನು ನೋಡಿದೆನು.

ನಮ್ಮ ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಮೀಟಿಂಗು ಮಾರ್ಚಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ನಡೆದಿದೆ. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ಬಾಣೆಗೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕಳೆದ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ, ಸರಕಾರದವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರೂ, ಸಹ ಈ ಕರಡು ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ರೈತರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಿಂತು ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಸಹ ಸಮಯವಿಲ್ಲದಿರುವ ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇನ್ನು ೨ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬಹು ವಿಶಾದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳೆ ಸರಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆಗಿನ ಸರಕಾರವು ಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲದ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಸರಕಾರವಾದರೋ, ಜನರಿಂದ, ಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ, ಜನರು ಚುನಾಯಿಸಿದ ಮುಂದಾಳುಗಳಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಆಳುವ ಸರಕಾರವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಹಳೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದಂತೆ, ವರ್ತಿಸುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶೋಚನೀಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ, ಈ ಕಾನೂನು ಕೊಡಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ರೈತರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ್ಯೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅನು ಮತ್ತು ಸಮಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು ಜನಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಸರಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಧರ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ್ಯೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ, ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೂ ಸಹ ಸಮಯವಿಲ್ಲದಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರಕಾರವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ವ್ಯಸನವನ್ನುಂಟುಮಾಡದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಸರಕಾರದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬರೆ ಗಜೆಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಈ ಹೊಸ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವಿಕೆಯು ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಿಂದ ಇದರ ಅವಧಿಯನ್ನು ನಾಟಿ ಕೆಲಸ ತೀರಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಎಲ್ಲರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಕಾಣುವುದರಿಂದ, ಮಾನ್ಯ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಯಾರೆಂದು ಆಸಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಸರಕಾರದವರ ಕರಡು ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಎಂದರೆ 'ರೂಢಿಸದಿರುವ ಬಾಣೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಎಕರೆಗೆ ನಾಲ್ಕಾಣೆಯಂತೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದು' ಎಂಬ ಸರಕಾರದವರ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ವಿರೋಧ, ಯಾ ವತ್ತಾಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವರು, ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ (೧) ಕಾನೂನಿನ (೨) ಮಾಮೂಲಿನ (೩) ಸರಕಾರದ (೪) ಜನರ ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಅಜಮಾಯಿಸಿದಲ್ಲು, ಸರಕಾರದವರ ಈ ಯೋಚನೆಗೆ ಬೆಂಬಲವೀಯಲು ಯಾವುದೊಂದೂ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ವಿರೋಧವನ್ನು ಸರಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಈ ಪತ್ರಿಕೆ ಮುಖೇನ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಪತ್ರಿಕೆ ಮುಖೇನ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಕಾರಣವಿಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮ ಬಜೆಟ್ ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ ನಂತರ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಕೆಲವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಅವರ ಮಾತಿನಂತೆ ಅವರ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ವರೆಗೆ ನಡೆಸಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸರಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ದೇಶಸ್ಥರ ವಿರೋಧ ಸೂಚನೆಗಳೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಅವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದಾಗಿದೆ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಜಮಾಯಿಸಿದಲ್ಲಿ, ನನಗೆ ಈ ಸಂಶಯಗಳು ತಲೆದೋರುತ್ತವೆ. ೧೯೫೧ನೇ ಇಸವಿಯ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಪಾರ್ಟ್ ಸಿ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ತರದ ಸಮರಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವು ಈ ಕೊಡಗು ರೆವಿನ್ಯೂ ರೆಗ್ಯುಲೇಶನ್ ಮೇರೆ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಫೀಸರಿಗಾಗಲೀ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ ವಿಷಯ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಂಥಾ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೆಂದಾದರೂ ಸಹ, ರೆವಿನ್ಯೂ ರೆಗ್ಯುಲೇಶನ್ ೫೫ ಮತ್ತು (೧) ಎಫ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕರಡು ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ ೫೫ರ ಮೇರೆ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ 'ಸ್ಪೆಷಲ್ ಎಸೆಸ್‌ಮೆಂಟ್' ವಿಶೇಷ ಕಂದಾಯ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಯೆಂಬುದು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವರೆಗೆ ವಿನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಬಾಣೆಗೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವದು ವಿಶೇಷ ಕಂದಾಯವಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಹೊಸ ಕಂದಾಯ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್, ಈ ಕರಡು ನಿಬಂಧನೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ೧೪೩ (೧) ಎಫ್ ಸಹ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮೇರೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರ್ ಸಾಹೇಬರ ರೂಲ್‌ಗಳು ರೆವಿನ್ಯೂ ರೆಗ್ಯುಲೇಶನಿನ ಇತರ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ವಿರೋಧವಾಗಿರಕೂಡದು. (The Chief Commissioner may.... make Rules, not inconsis_tant with this regulation) ಎಂದಿದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ರೆಗ್ಯುಲೇಶನಿನಲ್ಲಿ ಬಾಣೆ ಎಂದರೆ (Forest land granted for the service of the holding of wet land to which it is alloted, to be held free of revenue by the cultivator for grazing etc.,) ಎಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬಾಣೆ ಎಂದರೆ ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದ ಜಾಗ ಯಾ ಆಸ್ತಿ ಎಂದರ್ಥವಾಯ್ತು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರು ಇದರ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಬಾಣೆಗೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವ ಒಂದು ರೂಲನ್ನು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸೆಕ್ಷನ್ ೧೪೩ರ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ರೂಲ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರೆಗ್ಯುಲೇಶನಿನ ಇತರ ಸೆಕ್ಷನುಗಳಿಗೆ ಇನ್‌ಕನ್ಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ (Inconsistant) ಯಾ ವಿರೋಧವಾಗುವುದರಿಂದ ಅಂಥಾ ರೂಲ್ "ಅಲ್ಟ್ರಾವಯರ್ಸ್" (Ultravires) ಕಾನೂನಿಗೆ ಅತಿಯಾದುದು ಆಗಿರುತ್ತೆ.

ಎರಡನೇಯದಾಗಿ ಮಾಮೂಲಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಜಮಾಯಿಸಿದರೂ ಸಹ ಸರಕಾರದ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಜನರಿಂದ ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಕಾನೂನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು (Objects and reasons)ನ್ನು ಜನರ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವದು ವಾಡಿಕೆಯಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರು ಹೇಳಿದ ಕಾರಣ ಅಂದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಈಗ ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ನಾನಾ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಾಣೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕಾರಣವನ್ನೇ ನಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಾದರೂ ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳು ದೇಶದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಬೇಕಾಗುವ ಹಣವನ್ನು ದೇಶದ ಒಂದು ಭಾಗದ ಜನರಿಂದ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ: ಸರಕಾರದವರ ಈ ಹೊಸ ಕಂದಾಯದ ರೀತಿಯೂ ಸಹ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪಕ್ಷಬೇಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ಈ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಜಹಗೀರು ಬಾಣೆಯನ್ನು ವಿನಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಬಾಣೆ ಜಾಗದಿಂದ ಬಾಣೆ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಬಾಣೆಯಿಂದ ಬರುವುದರಿಂದ ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಈ ಕರಡು ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಾಗ್ಯೆ ಜಹಗೀರು ಬಾಣೆಯ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತೇ? ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ಜಹಗೀರುಗಳನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿರವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಜಹಗೀರುದಾರರನ್ನು ಈ ಕಂದಾಯದಿಂದ ವಿನಾಯಿಸಲೇಕೆ? ಈಗಾಗಲೇ ತಾವು ತೆರುತ್ತಿರುವ ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾರದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ ರೈತವಾರಿ ಜನರ ಮೇಲೆ ಪುನಹ ಈ ಹೊಸ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯಸನಕರ. ಈಗಾಗಲೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆ ಸಿಕ್ಕದೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಗಳಾಗದೆ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗೂ ತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಹೊಸ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏರಿಸುವುದು, ಜಾರಿ ಬಿದ್ದವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಏಟು ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಬಾಣೆ ಜಾಗದಿಂದ ಹುಲ್ಲು ಯಾ ಸೌದೆ ಬಾಣೆ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಾದರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಮಾರುವ ಯಾ ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ರೈತನು ಈ ಹೊಸ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಕಟ್ಟಬೇಕು?

ಸರಕಾರದವರು ತರುವ ಹೊಸ ಕಂದಾಯದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರೀತಿಯು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಈ ಹೊಸ ಕಾನೂನು ಬಾಣೆ ಜಾಗಗಳಿಗಿರುವ ದಕ್ಷಿಣ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ

ಜನತಾ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದ ಕ್ರಮ.

ಕೊಡಗಿನವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸಿ, ಉತ್ತರ ಕೊಡಗಿನವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬಾಧಕ ಬಾರದಂತಿರುವದರಿಂದ ಸರಕಾರದ ಈ ಧೋರಣೆಯು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಮತ್ಯವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಒಡಕು ತಂದು ಜನರಲ್ಲಿ ಅತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಹುಲ್ಲು, ಸೌದೆ, ಸೊಪ್ಪು ಒದಗಿಸಲು ಊರುಗುಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಊರುಗುಪ್ಪೆಗಳು ಸರಕಾರದ ಜಾಗವಾಹುದರಿಂದ ಈ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹುಲ್ಲು, ಸೌದೆ, ಸೊಪ್ಪು ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಾದರೋ ಈ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಎಂದರೆ ಹುಲ್ಲು, ಸೌದೆ, ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜರ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಬಾಣೆ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅಂಥಾ ಬಾಣೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸಿದರೆ ಸರಕಾರದವರ ನೀತಿಯು ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ, ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಣ್ಣವೆಂಬಂತೆ ತೋರಬಹುದು.

ಬಾಣೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ರೂಢಿಸದೆ ಬರೇ ದನ ಮೇಯಿಸಲಿಕ್ಕೂ, ಸೊಪ್ಪು, ಸದೆ ಜಮಾಯಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೋ, ಅಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ಆ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸಲಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಈ ಧೋರಣೆಯು ರಾಜರ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಬಂದುದಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸರಕಾರದವರು ಕೈಹಾಕಿರುವದಿಲ್ಲ. ೧೮೬೫ ರಿಂದ ಕೊಡಗು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾಫಿ ವ್ಯವಸಾಯವು ಬಂದ ನಂತರ ಅನೇಕ ಜನರು ತಮ್ಮ ಬಾಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸರಕಾರದವರು ಬಾಣೆ ಜಾಗವನ್ನು ಅದರ ನಿಬಂಧನೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ರೂಢಿಸಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಾಗಲೂ ಸಹ ಜನರು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಸಿದಾಗ ಪರಕೀಯ ಸರಕಾರದವರಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಸಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ರೂಢಿಸಿದ್ದ ಜಾಗಗಳ ಪೈಕಿ ಹತ್ತತ್ತು ಎಕ್ರೆಗಳನ್ನು ವಿನಾಯಿಸಿ ರೂಢಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರೂಢಿಸದ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಕಂದಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಸರಕಾರದವರೇ ಇಂಥಾ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಿಲ್ಲವಾಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮದೇ ಆಗಿದ್ದು ರೈತನ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡದ್ದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯಸನಕರವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಜನರಿಗೆ ಈ ಬಾಣೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವಂತಿದ್ದರೆ [illegible] ಇಂಥಾ ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಬದಲು ಬಾಣೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿನ್ನ ಕೆಲವು ಮರಗಳ [illegible]ತ್ತಿಕಾಣಿಕೆ ಕಟ್ಟಿ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು [illegible] ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥಾ ಕುತ್ತಿ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸಹ ಈಗ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಆ ದಾರಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಸಹ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿರುವಾಗ್ಯೆ ಈ ರೀತಿಯ ಹೊಸ ಕಂದಾಯ ಬಾಣೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವದನ್ನು "ಹುಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆ" ಯಂತೆಯೇ ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾಗೀರು ಬಾಣೆಯನ್ನು ಈ ಹೊಸ ಕಂದಾಯದಿಂದ ವಿನಾಯಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಏನೊಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವ್ಯಸನಕರವಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತರದ ಊಹನೆಗೆ ಆಸ್ಪದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ.

ಸರಕಾರದವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯೊಗಲಾರದು, ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ಹೊಸ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಬಹುದಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದರೂ ಎಷ್ಟು? ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಅಂದಾಜು ಮೇರೆ ಬರೇ ೫೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ. ೪೯ ಲಕ್ಷ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಣವಲ್ಲ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ದಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಈ ಹಣವು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರದ ದೈನಂದಿನದ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವದೇ ಕಷ್ಟವೆಂದಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ೧೫ ಲಕ್ಷ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇದ್ದ ಸರಕಾರದ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯು ೪೯ಲಕ್ಷಕ್ಕೇರಿದೆ. ಆದರೆ ರೈತನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎನ್ನಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಯೆ ಸರಕಾರದವರು ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರವನ್ನು ರೈತನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಸರಕಾರವನ್ನು ಈಗ ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಎರಡು ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಅದೆಷ್ಟೋ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಸೇರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನು, ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನೂ, ತಂದದೆಂದೂ, ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲ ಬರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಮಾತ್ರವೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅನುಭವದಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಉಳಿವರಿಯಾಗಬಹುದು. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವ ಮೊದಲು ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೆ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಹಾಜರಾದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ೬ ರೂಪಾಯಿ ಬತ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಲೂ ಸಹ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೩ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮೀಟಿಂಗುಗಳಾಗುತ್ತಿದವು. ಅವರು ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ಒಂದೊಂದು ವಾರದ ವರೆಗೂ ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಿನ ಮೆಂಬರುಗಳು ಸಹ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೩ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರುವದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೧೨೫ ರೂ. ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಬತ್ಯಗಳು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ. ಬಡವರಾದ ರೈತರಿಂದ ಏನು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಬಾಣೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿ, ಈ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದರ ಬದಲು ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರ ಪೈಕಿ ೩೦೦ ರೂ. ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಬಳವಿರುವ ನೌಕರರಿಗೆ ತುಟ್ಟಿ ಬತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮೆಂಬರುಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ದಿವಸಕ್ಕೆ ೨ ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೬೦ ರೂ.ಗೆ ಇಳಿಸಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ ದೊಡ್ಡ ವೇತನದ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳದ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕಡಮೆ ಸಂಬಳದ ಸ್ಥಳೀಕ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನೇ ಆಯಾಯ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದರೆ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೫೦ ಸಾವಿರ ಅಲ್ಲ, ೨ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು.

ಏಕರಿಗೆ ನಾಲ್ಕಾಣೆ ಕೊಡುವದು ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಭಾರವಾಗಲಾರದು ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಮಾತು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಲಗ್ಗೇಜನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾರಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ ತಮ್ಮ ಸುಖಕ್ಕೆ ಅದು ಬಂಗ ತರುವದರಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಯಾಣಿಕರು ಅವರ ಲಗ್ಗೇಜಿನ ಜತೆಗೆ ಈ ಲಗ್ಗೇಜನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ಲಗ್ಗೇಜು ಹೊತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸವಿರುವದರಿಂದ ಇದಿಷ್ಟನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಬಡವನಾದ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದರ ಬದಲು ಸರಕಾರದ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ?

ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ.

ಮಡಿಕೇರಿನಾಡು ಸೊಡ್ಲೂರು ಕಟ್ಟೆ ಮೂಡು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು 9. ಏಕ್ರೆ ಗದ್ದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕಾಫಿ, ಕಿತ್ತಳೆ ವಗೈರೆಗೆ ಲಾಯಕ್ಕಾದ ಅಂದಾಜು 60 ಏಕ್ರೆ ಬಾಣೆ, ಹಿತ್ಲು, ಮನೆಗಳು, ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳು ವಗೈರೆ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಇವೆ. ಖಾಯಿಸ್‌ದಾರರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

"M"

C/o. ಕೊಡಗು ಆಫೀಸು,

ಮಡಿಕೇರಿ.

ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರು

ಭಾರತದ ನಿವೃತ್ತ ಸೇನಾನಿ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ಒಂದು ಸತ್ಕಾರ ಕೂಟವು ತಾ. ೧೨–೬–೫೩ರಲ್ಲಿ ಹಾತೂರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿತು. ಶ್ರೀಯುತರು ಪಂಕ್ತಿಬದ್ಧರಾಗಿ ನಿಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೃಂದದಿಂದಲೂ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಹೈಸ್ಕೂಲು ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಂದಲೂ ಕೊಂಬುವಾದ್ಯಗಳ ಘೋಷದಿಂದಲೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು,

ಸಭಾ ಭವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀಯುತರಿಗೆ ಮಾನಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಯುತರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಈ ಶಾಲೆಗೆ ತಾನು ಕೈಲಾಗುವಷ್ಟು ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುವೆನೆಂದೂ ಸರಕಾರವು ಈ ವರೆಗೆ ನೀಡಿದುದಕ್ಕಿಂಥ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ವಂದನಾರ್ಪಣ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರು ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದು ತನ್ನಿದಿರು ಶಾಲಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಧೇಯತೆ, ಶಿಸ್ತು, ನಡತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮದ ಕುರಿತು ಹಿತೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದರರು. ಪಂದ್ಯಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿ ತಾನು ಈ ಶಾಲೆಗೆ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದೂ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಜೊತೆ ತೂಗು ಉಯ್ಯಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವೆನೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀಯುತರು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಹರ್ಷಗೊಳಿಸಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಉಪಹಾರ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಯುತರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲಾಯಿತು.

ಹುದಿಕೇರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು

ಈ ಶಾಲೆಯ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಳಿಯ ಸಭೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ದೂರದಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವ ಹುಡುಗರ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಸತಿ ಗೃಹವೊಂದನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ತೆರೆಯುವದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಚೋನಿರ ಪೊನ್ನಪ್ಪನವರು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಯಮುತ್ತೂರು ಪಂಕಜ ಕಾಟನ್ ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಶೇರು ಹಣದ ಡಿವಿಡೆಂಡನ್ನು ಈ ಶಾಲೆಗಾಗಿ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದೂ ಆ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ರೂ. ೧೦೦ ನ್ನು ಬಡವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಫೀಜಿಗಾಗಿಯೂ ಉಳಿದುದನ್ನು ವಸತಿ ಗೃಹಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೋರಿದ ಮೇರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಒಪ್ಪಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಉದಾರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಇವರ ಪತಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರ ಭಾವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇಡುವದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಮತಿಯವರನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯಳನ್ನಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಳಿಗೆ ಚುನಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಮಂತ್ರಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಮೇಲಿನ "ರಿಟ್"

ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರ ವಿರುದ್ಧ ಮೈಸೂರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ದೊಡ್ಡೇಗೌಡನ ಸೋಮಯ್ಯನವರು ದಾಕಲು ಮಾಡಿರುವ "ರಿಟ್"ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರದ (ಏಫಿಡವಿಟ್) ಸಾರಾಂಶ.

"೫೪ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ದೊಡ್ಡೇಗೌಡನ ಸೋಮಯ್ಯನಾದ ನಾನು ಸೋಮವಾರಪೇಟೆನಾಡು ಐಗೂರು ಗ್ರಾಮದ ನಿವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೦೦೦ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಊರುಡುವೆ ಇದೆ. ಇದು ೧೬೧ ಏಕರೆ ೨೦ ಸೆಂಟು (ಸರ್ವೆ ನಂಬರು ೭೯/೧ ರಲ್ಲಿ ೧೦೭ ಏಕರೆ, ಸ. ನಂ. ೮೭/೭ ರಲ್ಲಿ ೫೪ ಏಕರೆ ೨೦ ಸೆಂಟು) ವಿಸ್ತಾರವಿದ್ದು ಇಂಡಿಯನ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಆಕ್ಟಿನ ೨೮ ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮೇರೆ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಡಾಗಿದೆ. ಈ ಊರುಡುವೆಯಿಂದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಾದ ನಾವು ರಿಸರ್ವ್‌ಮಾಡದ ಮರಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಸೌದೆಗಾಗಿ, ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಕುಟುಂಬಿಕ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸಾಯಿಕ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಲು ಮರ ಮತ್ತು ಬಿದಿರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೂ ನಮ್ಮ ದನಕರುಗಳನ್ನು ಈ ಊರುಡುವೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಯಿಸಲೂ ಹಕ್ಕುದಾರರಿದ್ದೇವೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮೇಲಿನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಊರುಡುವೆಯನ್ನು ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಊರುಡುವೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಜನರ ಮತ್ತು ದನಗಳ ತಿರುಗಾಟಕ್ಕೆ ದಾರಿಯು ಹಕ್ಕು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗಿದೆ. ಈ ಜಾಗವಲ್ಲದೆ ಈ ಉಪಯೋಗಗಳಿಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮದವರಾದ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಯಾ ಜಾಗಗಳಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಈಗ ಕೊಡಗು ಸರಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ೧೮ ಮೈಲುಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಮಡಿಕೇರಿಯ ಖಾಯಂ ನಿವಾಸಿಗಳು. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಶನಿವಾರಸಂತೆ ಹೋಬಳಿಯ ಕಿತ್ತೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಭೂ ಆಸ್ತಿ ಇದೆ. ಮಡಿಕೇರಿ ನಾಡಿನ ಹೆರವನಾಡು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ೫೦ ಏಕರೆ ಕಾಫಿ ಮತ್ತು ಏಲಕ್ಕಿ ತೋಟವಿದೆ.

ಈ ಊರುಡುವೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಮಯ ಕೆಲವು ಜನರು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡುದಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥಾವರಿಗೆ ಈ ಜಾಗ ಕೊಡುವದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವದೆಂದು ಆ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಎರಡನೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಆಸ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಪದದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ೧೯೫೫ ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ೫೦ ಎಕ್ರೆ ಈ ಊರುಡುವೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರು. ಐಗೂರು ಗ್ರಾಮದ ಜನರನ್ನು ಕೇಳದೆ ಎರಡನೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಆ ಜಾಗದ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ನಾಡು ಪಾರುಪತ್ತೆಗಾರರು ನೆರೆ ಗ್ರಾಮದ, ಈ ಊರುಡುವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಂದ ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಎರಡನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಕೊಡಲು ತಮ್ಮ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದೆಂಬ ಹೇಳಿಕೆ ಬರೆಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ವಾರ್ತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದವರಾದ ನಾವು ಈ ಊರುಡುವೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡದಂತೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ತಾ. ೨೦-೧-೫೬ ರಲ್ಲಿ ನಾವು ನಾನು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮದ ಇತರರು ಸಹಿ ಹಾಕಿದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಈ ಜಾಗದ ಮಂಜುರಾತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಕೊಡಗಿನ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಬರೆದು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿದೆವು. ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ, ಪೋಸ್ಟಲ್ ರಶೀತಿಯನ್ನೂ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಅರ್ಜಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಜವಾಬು ಕೊಡಗು ಸರಕಾರದಿಂದ ದೊರೆತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಬದಲು ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನನ್ನನ್ನೂ, ರುಜು ಹಾಕಿದ ಇತರರನ್ನೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಜಾಗಕೊಡುವದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿಯಾಗುವದೆಂದು ಬೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತಲಾಗಿ ಎರಡನೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಊರುಡುವೆ ಸ. ನಂ. ೮೭/೭ ರಲ್ಲಿ ೫ ಏಕರೆ, ಸ. ನಂ. ೭೯/೧ ರಲ್ಲಿ ೪೫ ಏಕರೆ ಜಾಗವನ್ನು ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿರುವ ಊರುಡುವೆಯು ಗ್ರಾಮದ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಾಗಲಾರದು. ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ೧೨ ಏಕರೆ ಜಾಗವನ್ನು ಮರಕಡಿದು, ತಂತಿ ಬೇಲಿಹಾಕಿ ಮೇಲೆ ನಮೂದಿಸಿದ ಹಳೆಯ ನಡೆ (ದಾರಿ)ಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲಿನಂತೆ ಮರ ಕಡಿದು ಸ್ಥಳ ಖಾಲಿಮಾಡಲು ಎರಡನೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಕೊಡಗು ಸರಕಾರದ ಆನೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಯೋಗ್ಯವೂ, ಅನ್ಯಾಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಅವರು ಈಗ ತ್ವರಿತದಿಂದ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಸಸಿ ನೆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೊಡಗು ಗಜೆಟಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಇತರ ರೀತಿಯಿಂದಾಗಲೀ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಕೀಲರ ಮೂಲಕ ತಾ. ೪-೧೦-೫೬ ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಬರೆದು ಎರಡನೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಜಾಗದ ಅರ್ಜಿಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರದ ಹುಕುಮಿನ ಸರ್ಟಿಫೈಡ್ ನಕಲನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅದು ಘನವೆತ್ತ ಈ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅರ್ಜಿ ಬರೆಯಲು ಬೇಕಿನೆಯೆಂದೂ ಕೇಳಿದೆನು. ಆದರೆ ಈ ವರೆಗೆ ಅದಾವುದೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅರ್ಜಿಯ ಯಥಾ ನಕಲನ್ನು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿರುವೆನು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರವು ಸಂಶಯ, ಗುಟ್ಟು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಜನರ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ದರ್ಪದಿಂದ ನಡೆದಿದೆ. ಇದು ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಡೆದಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಎರಡನೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನವನ್ನು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ನನಗಾಗಲೀ, ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗಾಗಲೀ, ತಿಳಿಸದೆ ಇದು ನಡೆದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ನ್ಯಾಯ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದು ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯದೂ, ಮನಸ್ವೇಚ್ಛೆಯದೂ ಆಗಿದೆ. ರಕ್ಷಿತ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಆಗಿರುವ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಸೈಸಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ಎರಡನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದು ವ್ಯವಹಾರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರದ್ದೂ ಯಾ ಮೀರಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗು ಲೇಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರೆಗ್ಯುಲೇಶನಿನಲ್ಲಿರುವ ನಡಾವಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಎರಡನೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಈ ಜಾಗ ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಎರಡನೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಈ ಜಾಗವನ್ನು ತನಗೇ ಮಂಜೂರ್ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವದು ಪೂರ್ಣ ಅನೀತಿಯದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದೂ ದೇಶದ ರಾಜ್ಯಘಟನೆಯ ೧೪ ಮತ್ತು ೩೧ ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಿದೆ. ಅದು ಅಧಿಕಾರದ ಪರಿಮಿತಿಗೆ ಮೀರಿದ್ದುದರಿಂದ್ದ ಮಾಡಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದಿದೆ.

ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ಜಾಗವನ್ನು ಎರಡನೇ ಪ್ರತಿವಾದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ನಾನು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು. ನನಗೆ ನ್ಯಾಯವೂ ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನನಗೆ ತೆರೆದಿರುವ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಶೀಘ್ರ ದೊರೆಯದ್ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಘಟನೆಯ ೨೨೬ ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಮೇರೆ ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ಪರಿಣಾಮಕಾರಕ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಈ ಘನವೆತ್ತ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವೆನು."

ದೊಡ್ಡೇಗೌಡನ ಸೋಮಯ್ಯ.

712

ಹರಟೆ — ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾದರೆ—!

ಹಾಂ! ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಓದಿ ಗಾಬರಿ ಪಡಬೇಡಿ. ಈಗಿರುವ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಧಕ್ಕೆ ತರುವ ಷಡ್ಯಂತ್ರ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಮಗು ವೋದು 'ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ನನಗೂ ರೆಕ್ಕೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ....' ಎಂದು ಆಶಿಸಿದಂತೆ ನನಗೂ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ ಬೇಕೆಂಬ ಇಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದೀತೆ? ಯಾವ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಾವು ಅಡಗಿದೆಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಯಾರ ಯೋಗ್ಯತೆ-ಅಲ್ಲ, ಅದೃಷ್ಟ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯೇ ಯಾರೆಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರು! ಮತದಾರರಾದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕೃಪೆ ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ನಾನೂ ಆಗಬಾರದೇಕೆ? ನನಗೆ ಮಂತ್ರಿಪದ ಬಂದಾಗ ಅದು ಮಾಡುವೆ, ಇದು ಮಾಡುವೆ, ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ತಂದಿಡುವೆ ಎಂದು ಸುಳ್ಳಿನ ಪಟಾಕಿ ಹಾರಿಸಿದ, ಹಾರಿಸಬಹುದಾದ ಜನರ ಸಾಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಸೇರಲಾರೆನೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೆ ಖಚಿತವಿರಲಿ.

ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾದರೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಹಿತಕರವಾಗುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವೆನು. ನಾನಾ ಜಾತಿಯ ಜನರ ಓಟಿನಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗುವದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನವರ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಖಾದಿ ಟೊಪ್ಪಿ ಧರಿಸಿದರೆ, ವಿದೇಶ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಟೈ ಧರಿಸುವೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಗಡ್ಡ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಸಿಕ್ಕರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗಾಗಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಳೆ ಧರಿಸುವೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ನಾಮ ಧರಿಸಿದರೆ ಲಿಂಗಾಯಿತರಿಗಾಗಿ ಲಿಂಗ ಧರಿಸುವೆ. ಹೆಂಗಸರ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿಯೂ ಕಮ್ಯೂನಿಷ್ಟರ ಬೆಂಬಲಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಮಂಗಳ ದ್ರವ್ಯ ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವೆನು. ಈ ರೀತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜಾತ್ಯಾತೀತ, ಧರ್ಮಾತೀತನಾದ ನಾನು ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳಿವು. ಇದೇ ನನ್ನ ಚುನಾವಣಾ ಘೋಷಣೆ.

೧) ಹರಿಜನರಿಗೆ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಕೊಟ್ಟು ದೇವಾಲಯದ ಶಾಂತಿ ಭಂಗವಾಗದಿರಲೆಂದು ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವೆ.

೨) ಜನರು ಸತ್ಯವಂತರೂ, ಧರ್ಮನಿರತರೂ ಆಗಿ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಉಪ್ಪದ್ದ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ 'ಬಾಯಿ ಬಂಡಾಯ'ದ ಜನರನ್ನು ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೃಜಿಸುವೆ. ಅವರಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು, ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಸರಾಗವಾಗುವಂತೆ ನೋಡುವೆ.

೩) ಜನರು ಕುಡುಕತನದಿಂದ ಹಾಳಾಗುತ್ತಾರೆಂದೂ, ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಅಂಡಲೆಯುವರೆಂದೂ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಿಸುವೆ. ಅದೂ ಸಾಲದಾದರೆ ಈ ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲೆಂದು ಇನ್ನೂ ಹಲವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡುವೆ.

೪) ಕೊಡಗಿನ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಧೂಳಿನ [illegible]ಯಿಂದ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾ[illegible] ಅಸಾಧ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಬ[illegible]ಸ್ಸೂ ಓಡಿದಂತೆ ನೀರು ಚಿಮುಕಿಸುವ ಅಕ್ಷಯ ಪಂಪನ್ನು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಇಡಿಸುವೆ.

೫) ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಊಟಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಹಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟಣದ ಜನರಿಗೆ ಹೊಟೇಲಿಡಿಸುವೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುವ ಬಿ. ಎ., ಎಂ. ಎ. ಗಳನ್ನು ಮಾಣಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಿಸುವೆ.

(೬) ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧೂಮಪಾನ ಸದಾ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸದಿದ್ದರೂ ಕೇವಲ ಬೀಡಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇದಬಹುದೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಸ್ವದೇಶೀ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಚಿಗುರಿಸುವೆ.

(೭) ಶಾಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಎ ಬಿ ಮತ್ತು ಸಿ ಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವೆ. ಎ. ಪಾಸಾದವನು; ಬಿ. ಪಾಸಾದರೂ ಮುಂದೆ ಓದ ಕೂಡದವನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನನಗೆ ಬೇಕಾದವರು 'ಸಿ' ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ

[illegible]

ಕಾರ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಕೊಡುವೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಡಾಕ್ಟರರ ನೇಮಕ ಮಾಡುವೆ.

(೧೪) ಊಟ ಮಾಡುವ ಟೇಬಲಿನಿಂದ ಅನ್ನದ ಅಗಳು, ಚೂರುಗಳು ಕೆಳಗೆ ಸದಾ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕುಗಳು ಅದರಡಿ ತುಂಬುವಂತೆ ನನ್ನ ಮಂತ್ರಿ ಪದದ ಟೇಬಲಿನ ಸುತ್ತು ಸಾಲ, ಶಿಫಾರಸ್ಸು, ಉದ್ಯೋಗ, ಬಡ್ತಿ, ಜಾಗ, ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುಗಳೆಂಬ ತುಣುಕುಗಳು ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುವವರ ತಂಡವನ್ನೇ ಕಟ್ಟುವೆನು. ನನಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಬಂದವರ ಮೇಲೆ ಈ ಬೆಕ್ಕು ನಾಯಿಗಳನ್ನು 'ಛೂ' ಬಿಟ್ಟು ಅವರ ಸದ್ದಡಗಿಸುವೆನು.

(೧೫) ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು ನೀವು ನನಗೆ ಓಟು ಕೊಡಲಾರಿರೆಂದರೆ (ನೀವು ಓಟಿತ್ತು ಆರಿಸಿದರೆ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗುವದು ಖಂಡಿತ.) ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತತ್ವ ನಿಮಗೆ ಅರಿವಾಗಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಕನಿಕರಪಡುವೆ.

—C U.

ಹೊಸ ಸ್ಟಾಕು. ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಲಿದು ಸಿದ್ಧವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳು, ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಸೀರೆಗಳು, ಕೋಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಶರ್ಟಿಂಗ್‌ಗಳು ಆಕರ್ಷಕ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಹೊಸ ಮಾದರಿಯ ಕಾಲ್ಚೀಲಗಳು, ಕರವಸ್ತ್ರಗಳು, ಬನಿಯನುಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಆವಶ್ಯಕಗಳು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸಂದರ್ಶಿಸಿರಿ.

ಕೆ. ಕೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಬ್ರದರ್,
ಬಟ್ಟೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಮಡಿಕೇರಿ.

[illegible]R NOTICE

[illegible] from Coorg Collecting Depots [illegible] Mangalore, Mysore and Fraserpet [illegible]lendar Year 1957.

[illegible] invited from Transport [illegible]ent experience in transport [illegible]ffee consignments from the [illegible] to the Curing works noted [illegible] year 1957, so as to reach [illegible] than 5. P.M on 13-12-1956.

[illegible] To Curing Works of.

[illegible] Volkart Brothers Tellicherry.

[illegible]lkart Brothers; Tellicherry.

[illegible]lkart Brothers, Mangalore.

[illegible], Aspinwall & Co Ltd., Mangalore.

[illegible]pinwall & Co. Ltd,
Mangalore.

[illegible]irce, Leslie & Co. Ltd., Mangalore-
[illegible]irce, Leslie & Co Ltd.
Mangalore.

[illegible]hamundi curing works, Mysore,
[illegible]nundi Curing Works, Mysore.

[illegible]offee Growers Co-operative Society Ltd,
[illegible]ercara.

[illegible]ushalnagar Works, Fraserpet.

[illegible]olidated Coffee Estates [1943] Ltd.,
[illegible]LLIBETTA.

[illegible]ushalnagar Works, Fraserpet

[illegible]port and other details will be [illegible] the Asst. Coffee Marketing [illegible]ngalore and will be furnished

[illegible]hief Coffee Marketing Officer.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು.

ತಾರೀಕು ೧೬ ರ 'ಕೊಡಗು' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಸಿ. ಎನ್ ರವರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೋದಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಿದರೂ ಈಗ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಶ್ರೀ. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು 'ಸಿ. ಎನ್' ರವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವಿತ್ತುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಶಯನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಯಾರು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ಜನತೆ ಅರಿಯಲು ಅನುವಾಗುವದು. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿದ ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ವಂದನಾರ್ಹರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಶಯವಿರುವ ಕಾರಣ ಶ್ರೀಯುತರು ನನ್ನ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿರುವೆನು.

(೧) ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸರಕಾರ ಒದಗಿಸಿರುವ ಫರ್ನಿಚರ್, ಸ್ಕ್ರೀನ್ ವಗೈರೆಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಕೊಂಡುಹೋಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವಿರಿ? ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ತಾ. ೧-೧೧-೫೬ ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ದುರುಪಯೋಗವಲ್ಲವೇ?

(೨) ಸರಕಾರ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುದು ಯಾವಾಗ? ತಾ. ೧-೧೧-೫೬ ರ ನಂತರ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆ ಕಾರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಯೆಂದು ಸಮರ್ಥಿಸುವಿರಾ?

(೩) ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮವಾದ ಕಿರ್ಗೂರಿನಲ್ಲಿ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಕುಟುಂಬದ ಜಾಗವಿಲ್ಲವೇ? ಆ ಜಾಗವೇನಾಯಿತು? ಆ ಜಾಗವಿದ್ದರೆ 'ನನಗೆ ಯಾವ ಜಾಗವೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ' ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಗುವದಿಲ್ಲವೇ?

(೪) ಆ ಕುಟುಂಬದ ಜಾಗ ಕಡಿಮೆಯೂ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವದಾದರೆ ಅಷ್ಟೂ ಜಾಗವಿಲ್ಲದ ದೇಶೀಯರಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅನುಭವ ನಿಮಗಿದೆಯೇ?

(೫) ನೀವು ಮೊದಲು ೫೦ ಏಕರೆ ಜಾಗ ಪಡೆಯುವದಕ್ಕಿಂಥಾ ಅಂಥಾ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಜಾಗ ದೊರೆಯುವದು ಅವಶ್ಯಕವಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

(೬) ಈ ೫೦ ಏಕರೆ ಜಾಗವನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡಿರುವದಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿರುವಿರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ಅದೇ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಬರೆದ ಇತರರು ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದರೇ?

(೭) ನಿಮಗಿಂಥ ಕಡಿಮೆ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಇರುವ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಜಾಗದ ಕ್ರಯ ಕೊಡಲು ತಯಾರಿದ್ದ ಹಲವರಿಗೆ ಜಾಗ ಕೊಡದೆ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ?

(೮) ಶ್ರೀ. ಸಿ. ಎನ್. ರವರು ಕೇಳಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ೧೦-೧೧-೧೨-೧೩-೧೪-೧೫ ಗಳ ಅಂದರೆ ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಅರ್ಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲು ವಿಶೇಷ ಕಾರಣವೇನು? ಊರುಡುವೆಯನ್ನು ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಸರಿಯೇ? ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಸರಕಾರವೆಂದರೆ ಯಾರು? ನೀವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲವೇ ಈ ಜಾಗ ನಿಮಗೆ ಮಂಜೂರಾದುದು? ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ನೀವು ಸರಕಾರದ ಒಂದು ಅಂಗವಲ್ಲವೇ? ಸರಕಾರದ ಯಾರೂ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ವರ್ತಿಸದಂತೆ ನೋಡಬೇಕಿದ್ದುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

(೯) ಹಾಗಿರುವಾಗ ನೀವು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ನಿಮಗೆ ೫೦ ಏಕರೆ ಜಾಗ ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡುದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟಂತಲ್ಲವೇ?

(೧೦) ನೀವು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗಾರ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಪೂಣಚ್ಚನವರು ನಿಮ್ಮ ಮುಲಾಜಿಗಾಗಿ ಈ ಜಾಗವನ್ನು ಮಂಜೂರ್ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತಲ್ಲದೆ ಬೇರಲ್ಲವೆಂದು ಜನರು ತಿಳಿಯುವದೂ, ನೀವು ಮಂತ್ರಿಪದದ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿರುವಿರೆಂದು ಭಾವಿಸುವದೂ ತಪ್ಪಾದೀತೆ?

(೧೧) ರೂ. ೫೦,೦೦೦/- ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ ನೀವು ಧನಿಕರೆನ್ನಲು ಅಭ್ಯಂತರವಿದೆಯೇ? ನಿಮ್ಮ ದರ್ಜೆಯ ರೂ. ೫೦,೦೦೦/-ದ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಶ್ರೀಮಂತರು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವಿರಿ? ನಿಮ್ಮ ಅಂತಸ್ಥಿಗೆ ಕೆಳಗಿರುವ ಜನರೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹುಮತ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲವೇ? ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದೆ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಪಡುವ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರು ಜಾಗಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಬಡ ಜನರಿಂದ ಮಂತ್ರಿ ಪದ ಪಡೆದ ನಿಮ್ಮಂಥಾ ಶ್ರೀಮಂತರು ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಪದದ ದರ್ಪವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ೫೦ ಏಕರೆ ಜಾಗ ಪಡೆದುದು ಬೇಲಿಯೇ ಹೊಲ ಮೇದ ಕತೆಯಂತಲ್ಲವೇ?

(೧೨) ಸರಕಾರದಿಂದ ಜಾಗ ಪಡೆದ ಎಷ್ಟು ಖಾಸಗಿ ಜನರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಸರಕಾರದ ಆನೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿವೆ? ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದು ದುರುಪಯೋಗವಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೇರೆ ಜನರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ನೀವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಸರಿಯೇ? (ಆನೆಗಳು ಕೇವಲ ಸರಕಾರದ ಟಿಂಬರ್ ಸಾಗಿಸಿದ್ದೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳದಿರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿದಿರು ಮತ್ತಿತರ ಕಾಡನ್ನು ಅವು ಕೀಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದವರಿದ್ದಾರೆ)

(೧೩) ಈ ಜಾಗದ ಸಂಬಂಧ ಮೈಸೂರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸಿದೆ, ಅದರ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕಾಯೋಣ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ ನೀವು ಆ ಕೇಸನ್ನು ವಾಪಾಸು ತೆಗೆಸಲು ಶತ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?

"ವಾಚಕ"

ವೀರಾಜಪೇಟೆಯ ಅರ್ಬನ್ ಬೇಸಿಕ್ ಶಾಲೆಯವರು ತಾ. ೧೯ರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ಹತ್ತಿರದ ಬೋಯಿಕೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಶುಚಿಗೊಳಿಸಿ ಹತ್ತಿರದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಶುಚಿತ್ವದ ಬೋಧನೆ ಕೊಟ್ಟರು. ನಂತರ ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬಸವರಾಜರವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು.

ತಾರೀಕು ೩೦ ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನ ಪಿ ಎಸ್. ಪಿ. ಮುಂದಾಳು ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಆರ್. ಕಾರಂತರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯೊಂದು ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಅ. ಭಾ. ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ ಪಕ್ಷದ ಸಹಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ. ಫರೀದ್ ಅನ್ಸಾರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ್‌ಭಾಸಿನ್ ಇವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಈಗಿರುವ ಸರಕಾರಿ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷ ಕಟ್ಟುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು.

ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರಾದ ಶ್ರೀ. ಐ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು ತಾ. ೬ ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾ. ೭ ರಲ್ಲಿ ಎಲಹಂಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮಾದರಿ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಾ ೮ ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಮುಂಬರುವ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳ ವಿಷಯ ವಿನಿಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಯುವ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಲೆಕ್ಟರುಗಳ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ತಾ. ೯ ರಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಬರುವರು.

ಶನಿವಾರಸಂತೆ ಹೋಬಳಿ ಶ್ರೀ ಜಯದೇವ ಜಾತ್ರೆಯನ್ನು ಈ ವರ್ಷವೂ ಸರಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಅದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸುಮಾರು ೩೦೦ ಜನರಿಂದ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಅವರ ಪರ ೫ ಜನರ ನಿಯೋಗವೊಂದು ತಾ ೩ರಲ್ಲಿ ಡಿ. ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾತಾಡಿದರು. ಈ ವರ್ಷ ಜಾತ್ರೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಜಾತ್ರೆ ಕಳೆನೊಡನೆಯೇ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರ ಮಹಾ ಸಭೆ ಕರೆದು ಅದನ್ನು ಜನರಿಗೊಪ್ಪಿಸಲಾಗುವದೆಂದು ಡಿ ಕಮಿಷನರು ಭರವಸೆ ಇತ್ತರೆಂದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಕೊಡಗು ವಿಧಾನ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ. ಬಿ. ಎಸ್. ಕುಶಾಲಪ್ಪನವರನ್ನು ನವಮೈಸೂರು ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ತಾ. ೨-೧೨-೫೭ರಿಂದ ಖಾಯಂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಆಯ್ಕೆಯಾಗುವ ವರೆಗೆ ನೇಮಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಳೆದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೇರಿ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಚೇರಂಡ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಆಳಮೇಂಡ ಚಂಗಪ್ಪ, ಬಲ್ಲಿಯಂಡ ಕಾಳಪ್ಪ, ಕೋದಂಡ ಕರುಂಬಯ್ಯ, ಸಿ. ಡಿ. ಕುಂದರ್, ಬಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಭಟ್, ಬಿ. ಮುದ್ದಪ್ಪ, ಎಚ್. ಬಿ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ, ಎಂ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಇವರುಗಳು ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿರುವರು. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬಿ ಎ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಕುಲ್ಲಚಂಡ ಲೀಲಾ ಅಪ್ಪಯ್ಯನವರೂ, ಬಿ ಇ, ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಲ್ಲಚಂಡ ನಂಜಪ್ಪನವರೂ, ಎಲ್. ಎಂ. ಪಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಲ್ಲಚಂಡ ದೇವಯ್ಯನವರೂ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅಖಿಲ ಕೊಡಗು ಎಸ್ಟೇಟ್ ಕೆಲಸಗಾರರ ಯೂನಿಯನಿನ ಸುಮಾರು ೪೦೦ ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರು ತಾ. ೩೦ ರಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೇರಿ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ತೆಗೆದು ಹಿಂದಿನ ಸರಕಾರದ ಅಹಿತ ಮಜೂರ ನೀತಿಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು. ಕೊಡಗಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅವರೊಂದು ಮನವಿ ಇತ್ತು ಒಂದನೆ ದರ್ಜೆಯ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ರೂ. ೨-೪-೦, ಎರಡನೆಯವರಿಗೆ ೧-೧೨-೦, ಮೂರನೆಯವರಿಗೆ ರೂ. ೧-೦-೦ ವೇತನ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ಅವರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರ ಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಾಗುವ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ಭರವಸೆ ಇತ್ತರು.

ಕಣ್ಣಂಗಾಲ ಗ್ರಾಮದ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರು ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಾಟಿರ ನಂಜಪ್ಪನವರು ತಾ. ೯ ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಲಿಯನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಂದರೆಂದು ಕಳೆದ ವಾರ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನ ನಿಜವಲ್ಲವೆಂದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದೆ

An Opportunity for the Fruit Growers of Coorg.

The Government of India have sanctioned a loan for the development of Horticulture in Coorg. Fruit growers who are interested in opening up new orchards under fruits will be sanctioned a loan of Rs. 300/- (Three hundred only) per acre. This loan is repayable in ten equal instalments of principal and interest beginning from the 6th year. The loan will carry an interest @ 4½%.

Further short term loans will also be advanced to the existing Fruit Orchards for renovation in the shape of manures etc, This loan is repayable within a maximun period of 18 months from the date of drawal. An interest of 3½% will be charged on this.

For further details please contact the undersigned.

Horticultural Development Officer, Coorg,
Gonicoppal P. O. Coorg.

This was written just after I resigned from the job. 4/12/55

715

ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು—ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ.

— ಲೇ:—ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಗಣಪತಿ —

ಕಳೆದ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನನಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವವೊಂದು ಆಗಿದೆ. ಈಗಲೂ ಆ ಅನುಭವವನ್ನು ಖಚಿತಗೊಳಿಸುವ ಘಟನೆಗಳು ಆಗಾಗ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸರಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾದರೆ ಹಠತ್ತಾಗಿ ಜೊತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೂ 'ಯಾರೂ ಕಾಣದ ಗೋಪ್ಯ ಸ್ಥಳ ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೇಕೆ? ಎಂದು ಅವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ, 'ಅಯ್ಯೋ, ಕೆಟ್ಟಕಾಲ. ಗೋಡೆಗೂ ಕಿವಿಗಳಿವೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬೇರೆಯವರ ಕಾಲ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿದರೆ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಲವು ಬಾರಿ ಆಲೋಚನೆಗೀಡು ಮಾಡಿದೆ.

ಅದೇ ಅಲ್ಲ; ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಲೇಖನಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಲೇಖನ ಬರೆಯುವದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಲೇಖನ ಬರೆದರೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಪ್ರಕಟಿಸಕೂಡದೆಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, 'ಅಯ್ಯೋ, ಕೆಟ್ಟಕಾಲ. ನಾವು ಬರೆಯಬಾರದು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆತನು ಸರಕಾರಿ ನೌಕರನಿರಲಿ, ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬುದ್ಧಿವಂತನಿರಲೀ, ಬೇರೆ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗದ ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ಸರ್ವರಲ್ಲಿ 'ಅಯ್ಯೋ, ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲವಪ್ಪಾ" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಆಗಾಗ್ಯೆ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸರ್ವ ಎಡೆ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯದ ಸಂಕೇತ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಲು ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರು ಇತರ ನಾಗರಿಕರಂತೆ ಮಾತಾಡಲು, ಬೇಕಾದವರೊಡನೆ ಸೇರಲು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಜನತೆ ಜನತೆಯೊಡನೆ, ವ್ಯಕ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಬೆರೆಯಲು, ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಆತಂಕವಾದುದೇನು?

ತಂದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಏನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಮಗನ ಮೂಲಕ ಆತನಿಗೆ ಆಸೆ ತೋರಿ ಯತ್ನಿಸಿದ ನಿದರ್ಶನ ತಿಳಿದನಂತರ, ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ, ಹತ್ತಿರದ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ಏನು ಹೇಳಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವವರಿಗೆ ವರದಿ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸುವ ಜನರಿರುವರೆಂಬ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರು ಬಹಿರಂಗ ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ ಇಂದು ಸರ್ವಎಡೆ ಹಬ್ಬಿರುವ ಭೀತಿ, ಅನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಬಂಧ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾಸರಹಿತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾರೆಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕೊಡಗು ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ನಾಡು. ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜಕೀಯ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಇರಬೇಕಾದುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಲಾರವು. ಹಲವು ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪಕ್ಷವು ಅಧಿಕಾರ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂದಾಗ ನ್ಯಾಯನೀತಿ ಬಿಟ್ಟು ವರ್ತಿಸಬಾರದು. ಒಬ್ಬನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ, ಗದರಿಸಿ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಡುವದು ಪಶುಪ್ರವೃತ್ತಿ. ಅದು ಗಾಂಧಿ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಗಾಂಧಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಐಕ್ಯತೆಯಲ್ಲದೆ ಬಲಾತ್ಕಾರದ ಬಂಧನವಿರಬಾರದು.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿದ್ದು ಒಂದು ಪಕ್ಷವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ, ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗಳೂ, ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಭಯ, ಭೀತಿ, ಸ್ವತಂತ್ರಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಆತಂಕಗಳೂ ಬರುವದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಹಾಗೂ ಇತರ ವಿಚಾರಗಳ ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನ, ವಿದ್ಯೆಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಗೌರವ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ಮೇಲಿನ ರೀತಿಯ ವರ್ತನೆಗಳು ಕಂಡು ಬರುವದು ಸಾಧಾರಣದ ವಿಚಾರ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದ ಬೇರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿ ಭದ್ರಗೊಳಿಸಲು, ವಿರೋಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯದವರನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿ ಮೂಲೆಗೊತ್ತಲು ಯತ್ನಿಸುವದು ಹೊಸದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಚಿಕ್ಕ ದೃಷ್ಟಿ, ಈ ಕುರುಡು ಹೆಜ್ಜೆಯ ಪ್ರಭಾವ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ತೋರಿಬರುತ್ತಿರುವದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಕೊಡಗಿನ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಹಬ್ಬಿರುವದಲ್ಲದೆ ಇತರ ಇಲಾಖೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಂತೆ ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೂ ಪರಿಗಣಿಸಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷ ಕಟ್ಟಿದ ರಾಜಕೀಯವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವರೆಂಬ ಕಾರಣ ಸರಕಾರದ ದೈನಂದಿನ ಆಡಳಿತವಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿದಂತೆ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಹಾಕುತ್ತಿರುವದು ವಿಷಾದಕರ. "We have no say even in academic matters and the politicians dictate academic policies" ವಿದ್ಯಾವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯವಾದಿಗಳು ವಿದ್ಯಾಧೋರಣೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವಂತಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆತನು ಕಾಲೇಜಿನ ಲೆಕ್ಚರರನಿರಲೀ ಬೇರೆ ಯಾರೇ ಇರಲಿ ಆತನಿಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ವಿದ್ಯಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುವ, ವರ್ತಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಂದು ಇಲ್ಲದಾಗಿದೆ. "Professional integrity requires that teachers should be as free to speak on controversial issues as any other citizen of a free country. An atmosphere of freedom is essential for developing this morality of mind," ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇಶದ ಇತರ ಪ್ರಜೆಗಳಂತೆಯೇ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಲು ಅಧ್ಯಾಪಕನಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರಬೇಕಾದ್ದು ಆತನ ಉದ್ಯೋಗದ ಗೌರವದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆವಶ್ಯಕ. ಮಾನಸಿಕ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಏರಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥಾ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಾತಾವರಣ ಇರಬೇಕೆಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಸಮಿತಿಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಪಕ್ಷ ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣನು ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ಚಕ್ಕಂದದಾಟದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಆಸೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸಲು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿದಂತೆ, ರೇಡಿಯೊ', ಭಾಷಣವೇದಿಕೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತೆ, ಜನತೆಯನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲದ ಆಸೆ, ಆಮಿಷಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಸರ್ವ ಎಡೆ ನೈತಿಕ ಪತನಕ್ಕೆ ಆತನು ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸರಕಾರವೇ ತನ್ನ ಜೇಬಿನ ವಸ್ತುವೆಂಬಂತೆ ಮಾಡಿ ಸರಕಾರದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ತಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಲಾತ್ಕರಿಸತೊಡಗಿದ್ದಾನೆ. ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಆತನು ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. "He expects the teacher to sing his praises. He cannot generally tolerate criticism and discussion." ಅಧ್ಯಾಪಕನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಪಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಹೊಗಳಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಟೀಕೆ, ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವದನ್ನು ಆತನು ಸಹಿಸಲಾರದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ನ್ಯೂಮೂನ್‌ರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, "ಸ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಕ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ. ಚಿಕಿತ್ಸಿಕ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಅವಿಷ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ದುಡುಕು ವರ್ತನೆಯನ್ನು ನಿರರ್ಥಕ ಗೊಳಿಸಿ, ತಪ್ಪನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ, ಮನಸಿನೊಡನೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೆರೆಹಚ್ಚಿ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ಸರ್ವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಪುಟಕ್ಕಿಡುವ" ಸ್ಥಳಗಳು ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಕೀಯವಾದಿಯು ತನ್ನ ಊಳಿಗದವನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲೆತ್ನಿಸುವದಾದರೆ ಅದು ಸರ್ವನಾಶದ ದಾರಿ. ಪರದಾಸ್ಯತೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಪಾಟವನ್ನು ಕಲಿಸುವದು ಹೇಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೋ ಅದರಂತೆ ಪಕ್ಷರಾಜಕೀಯವಾದಿಗಳ ಕೈತೊತ್ತುಗಳಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಳಕೊಂಡ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾರವು.

ಓಟಿನ ಬೇಟೆಯಾಡಿ, ಯಾವುದೋ ಅಡ್ಡದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜಯಶೀಲನಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಕ್ಷಣ ರಾಜಕೀಯವಾದಿಯು ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಅಧ್ಯಾಪಕನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಯಾವುದೋ ರಾಜಕೀಯವಾದಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನೆಂದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ರಾಜಕೀಯವಾದಿಯು ತಾನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅಧ್ಯಾಪಕನಿಗಿಂಥಾ ವಿದ್ಯಾವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾವನು ರಾಜಕೀಯ ಬಿಟ್ಟು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ರಾಜಕೀಯವಾದಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದವರು ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರ. ಅಂಥವರು ಲೇಖನ ಬರೆಯಬಾರದು, ತರ್ಕಕ್ಕಿಳಿಯಬಾರದು, ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರದ ಜ್ಞಾನ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದೆಂಬುದು ಕುರುಡುತನ. ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಿದರೂ ಆಡಳಿತ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತ ರಾಜಕೀಯವಾದಿಗಳು ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಬಾರದೆಂಬುದೇ ಈ ಲೇಖನದ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

ಆಖಿಲ ಭಾರತ ಮಲೆನಾಡು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಕ್ರೀಡಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಮೂರು ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಬಾಳೆಲೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೊಟ್ಟೇಮಾಡ ಎಸ್. ಐಯ್ಯಪ್ಪನವರು ಬಾಳೆಲೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ತಾ. ೧೮-೧೨-೫೪ ರಲ್ಲಿ ವಾರ್ಡ್ ತೆರೆಯುವ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಕ್ರೀಡಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಶಿಪ್ಪನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು. ಕೊಡಗು ಪೋಲಿಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಸಿ. ಸೋಮಪ್ಪನವರೂ ಕೂಡ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಶಿಪ್ಪನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಮ್ಮಡ ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರು ಈ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಶಿಪ್ಪ್ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು.

ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ತಾ. ೪-೧೨-೫೪ ರಲ್ಲಿ 'ಪೋಷಕ-ಬೋಧಕ' ಸಂಘವನ್ನು ಹುದಿಕೇರಿ ಜನತಾ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಕರು ಯಾ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧-೩೦ ಗಂಟೆಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು, ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು, ಪೋಷಕ, ಬೋಧಕರಲ್ಲಿ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಲಾಯಿತು.

— — —

No: 209
DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)
7 sheets
117

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ:–ರೂ. ೫–೦–೦] [ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ:–೧೨ ನಯೆ ಪೈಸೆ.

ಕೊಡಗು

ಸಂಪುಟ ೩೭] ತಾ. ೨೭–೯–೧೯೫೭ನೇ ಶುಕ್ರವಾರ [ಸಂಚಿಕೆ ೧೬

“ಕೊಡಗಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ ಚಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿ”

ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂರವರ ಭಾಷಣ.

ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಸ್ವಾಗತ.

ಭಾರತ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಾದ ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂರವರು ತಾರೀಕು ೨೨ರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆನೆಚೌಕೂರು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಿತಿಮತಿಗೆ ಬಂದರು. ತಿತಿಮತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾದ ಶ್ರೀ. ಎ ಎಸ್. ಚಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಪುಷ್ಪಹಾರ ಅರ್ಪಿಸಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ನೆಹರೂರವರು ಕಾರಿನಿಂದಿಳಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಜನರೊಡನೆ ನಡೆದರು. ಗೋಣಿಕೊಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ನೆಹರೂರವರಿಗೆ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಸ್ವಾಗತ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಅವರು ತೆರೆದ ಕಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಜನತೆ ಜಯಘೋಷದಿಂದ ಭಾರತದ ನಚ್ಚಿನ ನಾಯಕನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು. ನೆಹರೂರವರು ಜನರ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ತನ್ಮಯರಾಗಿ ಸುಮಾರು ೧½ ಫರ್ಲಾಂಗುಗಳಷ್ಟು ದೂರವನ್ನು ಪಾದಚಾರಿಯಾಗಿ ಜನರೊಡನೆ ನಡೆದರು. ಮತ್ತೆ ಹಾತೂರಿನಲ್ಲಿ, ಬಿಟ್ಟಂಗಾಲ ಹೀಗೆ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಪುಷ್ಪಹಾರ ಅರ್ಪಣೆಯಾಯಿತು. ವೀರಾಜಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಅಮ್ಮತ್ತಿ, ಸಿದ್ದಾಪುರ, ಚೆಟ್ಟಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಜನತೆ ತೋರಿತು.

ಪ್ರಧಾನಿಯವರು ಸುಮಾರು ೫ ಗಂಟೆಗೆ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಬಂದರು. ಉಕ್ಕಡದ ಬಳಿ ಪುರಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀ. ಸಿ. ಎ ನಂಜಪ್ಪನವರ ಮೂಲಕ ಹೂವಿನ ಹಾರ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸುದರ್ಶನ ಸರ್ಕಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೂ ಇತರರೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ನಂತರ ನೆಹರೂರವರು ಸುಮಾರು ೧೫ ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಸುದರ್ಶನ ಬಂಗ್ಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂರವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಗವರ್ನರ್ ಶ್ರೀ. ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರೂ, ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಯ್ಯನವರೂ, ಮೈಸೂರಿನ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ. ಸಿ ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚನವರೂ ಇದ್ದರು.

ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಪಾನ.

'ಸುದರ್ಶನ'ದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ಚಹ ಪಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಚಹಪಾನಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ೫೦ ಜನ ಆಹ್ವಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ನೆಹರೂರವರು ಸುಮಾರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಜನರಲರೊಡನೆ ಕಳೆದರು. ನಂತರ ಸುಮಾರು ೫.೪೫ಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಪೆರೇಡ್ ಗ್ರೌಂಡಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು.

ಪೆರೇಡ್ ಗ್ರೌಂಡ್.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಎಂದೂ ಸೇರಿರದಷ್ಟು ಜನ ಪೆರೇಡ್ ಗ್ರೌಂಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು ೨೦ ಸಾವಿರ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಹಸುರಾದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಬಿಡವಿಲ್ಲದರೆಂಬ ಯಾವುದೇ ಆತುರತವಿಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯವೂ, ಇದಕ್ಕೆ ಮಡಿಕೇರಿಯ ಸುತ್ತಣ ವನಗಿರಿಗಳು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುರಸೌಂದರ್ಯವೂ ರಮಣೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಪೋಲೀಸರು ಬಹು ಚಲೋದಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ೩೦೦ ಜನ ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಕರೆಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮೈಸೂರಿನ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್ ಶ್ರೀ. ಪೆಮ್ಮಂಡ ಪೊಣ್ಣಪ್ಪನವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದಿದ್ದರೆನ್ನಬಹುದು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ ೫ ಗಂಟೆ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೨ ಗಂಟೆಯಿಂದಲೇ ಜನರು ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಜನರು ತಾಳ್ಮೆಗೆಡದಂತೆ, ಶಿಸ್ತುಗೆಡದಂತೆ, ಕೆಪ್ಟನ್ ಸಿ ಎಸ್. ಗಣಪತಿಯವರು ಆಗಾಗ್ಯ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆ ಪ್ರಶಂಸನಾರ್ಹವಾಗಿತ್ತು. ಅಖಿಲ ಭಾರತ ರೇಡಿಯೋದವರು ಪ್ರಧಾನಿಯವರ ಭಾಷಣವನ್ನು 'ರಿಲೇ' ಮಾಡಲು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಧ್ವನಿವಾಹಕ ಯಂತ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೊದಲ ದರ್ಜೆಯದಿತ್ತು.

ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂರವರು ಪೆರೇಡ್ ಗ್ರೌಂಡಿಗೆ ತೆರೆದ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಜನತೆ “ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರ್‌ಲಾಲ್ ನೆಹರೂಕೀ ಜೈ” ಎಂದು ಜಯಘೋಷ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿತು. ನೆಹರೂರವರು ಹಸನ್ಮುಖದಿಂದ ಕೈಬೀಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಸಂತಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ನೆಹರೂರವರು ಪೋಲೀಸರ ಮತ್ತು ಎನ್. ಸಿ ಸಿ. ಯವರ ಗೌರವ ರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ನೆಹರೂರವರು ಮತ್ತು ಗವರ್ನರರು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಹತ್ತಡಿ ಎತ್ತರದ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಸಭೆಯನ್ನೂ, ಸುತ್ತಣ ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯವನ್ನೂ, ಅವಲೋಕಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಕರೆಸಿದ್ದ ೫೦ ಜನರಿರುವ ಶ್ರೀ ಫೆರ್ನಾಂಡಿಸರ ಬ್ಯಾಂಡ್ ದಳವು ಸ್ವಾಗತಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿಸಿತು. ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂರವರಿಗೆ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚನವರು ಹೂಮಾಲೆ ಹಾಕಿದರು. ನಂತರ ನೆಹರೂರವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಮೊದಲೊಮ್ಮೆ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ.

“ನಾನು ಈ ಮೊದಲೊಮ್ಮೆ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ೨೬ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳ ವರೆಗೆ ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನದ ಆ ಚಿತ್ರವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗ ಮೂಡಿತ್ತು. ನಾನು ಕೊಡಗಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಬಂದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹಲವರು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ವಯಸ್ಕರಾಗಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಈಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಂದು ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಕೊಡಗಿನ ಸುರಸೌಂದರ್ಯದ ಆ ಪ್ರಥಮ ಚಿತ್ರವು ನನ್ನೆದೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಡಗಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬರುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅಂಥಾ ಅದೃಷ್ಟ ಈ ವರೆಗೆ ನನಗೊದಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ೨೬ ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ನಾನು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಇತರ ಕೆಲಸಗಳ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಮನ ಇಚ್ಛಿಸಿದಂತೆ ಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ತೋರಿಕೆಯ ಈ ರೀತಿಯ ಬಂದು ಅಶಕ್ತಿಗಾಗಿ ನಾನು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಹಾನಿ ನಿಮಗಲ್ಲ; ನನಗೆ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಈ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ದೊರೆಯದಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಗೆಳೆಯರು ಈ ಮೊದಲು ಅನೇಕಬಾರಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಡಗಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಪಡಗಲಿಲ್ಲ; ದುರಾದೃಷ್ಟ ನನ್ನದು.

ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರ ಒತ್ತಾಯ.

ಆದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರು ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಪುನಹ ನನ್ನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದರು. ಈ ಮೊದಲೇ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದರು. ಈ ಸಾರಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗ್ರಾಮದಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಂದರ್ಭ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಡಗಿಗೆ ಬರಲು ನಾನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಕೊಡಗಿಗೆ ಬರಲು ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರ ಒತ್ತಾಯವೇ ಕಾರಣ. ಹೇಗೂ ನನ್ನ ಮನಸಿನ ಬಯಕೆಯು ಇಂದು ಈಡೇರುತ್ತಿರುವದು ಸಂತಸದ ವಿಚಾರ.

ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬರಲು ಎರಡು ತಾಸು ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕು ತಾಸು ಹಿಡಿಯಿತು. ರಸ್ತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು., ಆದರೆ ಶ್ರೀ. ಪೂಣಚ್ಚನವರು ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ತಲಪುವ ಮೊದಲು ಇಡೀ ಕೊಡಗನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿಸಿ ತಂದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಪರಿಚಯ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನನಗಾಗುವಂತಾಯಿತು.

ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕತೆ!

ಕೊಡಗಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನು? ಕೊಡಗು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶ. ಕೆಲವು ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ಇದು ಹಿಂದೂದೇಶದ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಇದು ಮೈಸೂರಿನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಬೃಹದ್ಭಾರತದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರುವದು ಯಾ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿ

(೭ನೇ ಪುಟವನ್ನು [illegible])

ANNOUNCEMENT.

THE
VIJAYA BANK LTD.,
[ESTD. 1931]
H. O. MANGALORE—3.

Mysore Branch at SANTHEPET.

BANGALORE CITY BRANCH at Kempegowda extension, was opened on 28-8-1957 by Sri. H. Hombe Gowda (Judge of the Mysore High Court)

INTEREST ON FIXED DEPOSITS ENHANCED;

Please enquire at the office for the Rates.

INTEREST OF SAVINGS BANK DEPOSIT AT 2½% p. a. without any restriction on withdrawals.

Other Branches:- UDIPI, KAUP, COONDAPUR, BYNDOOR, KARKAL, BRAHMAVAR, CITY-MANGALORE, KASARGODE, PUTTUR, BOMBAY, KANHANGAD.

MERCARA OFFICE, AT MAHADEVPET, } 33

AGENT,
A. C. B. NAIR.

"ಭಾರತಕ್ಕೆ ಶೂರ ಯೋಧರನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡಗು ನಿಷ್ಣಾತ ಸಮಾಜ ಸೇವಕರನ್ನೂ ಕೊಡಲಿ"

ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಢೇಬಾರರ ಭಾಷಣ.

ಅತೃಪ್ತಿಕರ ಏರ್ಪಾಡು.

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾದ ಶ್ರೀ. ಯು. ಎನ್. ಢೇಬಾರ್‌ರವರು ತಾರೀಕು ೨೩ ರಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ. ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣರೂ, ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಖಜಾಂಜಿಯವರಾಗಿದ್ದ ಜಮ್ನಾಲಾಲ್ ಬಜಾಜರ ಪತ್ನಿಯವರೂ, ಮಗ ಕಮಲನಯನ ಬಜಾಜ್ ಮತ್ತವರ ಪತ್ನಿಯವರೂ, ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಯ್ಯನವರೂ, ಮೈಸೂರಿನ ಗೃಹಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ. ಸಿ ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚನವರೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮಡಿಕೇರಿ ರಾಜಾಸೀಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಗಾಂಧಿಮಂಟಪದ ಎದುರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ ನಡೆಯಿತು.

ಸಭೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರ ಭಾಷಣ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಧ್ವನಿವಾಹಕ ಯಂತ್ರ ಜೋಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಿತು. ಮಡಿಕೇರಿಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರು ತೋರಿಸಿದ ಈ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದುದು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಕೂಡ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಢೇಬಾರರಿಗೂ, ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದವರಿಗೂ ತುಂಬಾ ವಿಷಾದವಾಗಿರಬೇಕು ಮೈಸೂರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ. ಚೆನ್ನಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ಅತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದರು. ಸೇರಬೇಕಿದ್ದಷ್ಟು ಜನರೂ ಸೇರಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಢೇಬಾರರು ಸಭಿಕರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಭಾಷಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಭಾಷಣದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಕೊಡಗು ಭಾರತದ ಅತೀ ತೇಜಸ್ವಿ ಸ್ಥಳ.

"ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಭೋಧಿಸಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಹೇಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರವೇ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಕೊಡಗು ಭಾರತ ದೇಶದ ಅತೀ ಶೋಭಾಯಮಾನ ಸ್ಥಳ ಆದರ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ೨½ ಲಕ್ಷವಿರಬಹುದಾದರೂ ಅದರ ಸಂಪತ್ತು ವಿಪುಲವಿದೆ. ಈ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮಧ್ಯೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಬಡತನವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡಗು ಶ್ರೀಮಂತ ಭಾಗ. ಕೇವಲ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನಾನೀ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೈತಿಕವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಕೊಡಗು ಶ್ರೀಮಂತ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗಿನವರು ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳು. ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಸೇನಾನಿ ಜ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರನ್ನೂ ಈಗಿನ ಸೈನ್ಯ ದಂಡ ನಾಯಕ ಜನರಲ್ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟವರು. ಭಾರತಮಾತೆಯ ವೀರ ಮತ್ತು ಧೀರ ಪುತ್ರರು ನೀವು.

ಕೊಡಗಿನ ಜನರಲ್‌ಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆ.

೧೯೪೭ ರಲ್ಲಿ ಭರತಖಂಡ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದಾಗ ಹಿಂದೂ ದೇಶವು ಮಾತ್ರ ವಿಭಜನೆಗೊಳಗಾದುದಲ್ಲ. ಆದರ ಸೈನ್ಯವೂ ಕೂಡ ಇಬ್ಭಾಗವಾಗಿ ಶಿಥಿಲಗೊಂಡಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಭಾರತೀಯರ ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಈ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸೇನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವು ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾದುದು. ಇಂದಿನ ಭಾರತ ಸೈನ್ಯದ ದಕ್ಷತೆಗೆ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದವರವರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕೊಡಗಿನವರಾದ ಜನರಲ್ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರು ಕೇವಲ ಆದರ್ಶ ಸೈನಿಕರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಅವರು ನಿಪುಣ ರಾಜಕಾರಿಣಿಯೂ ಹೌದು. ಅವರು ಭಾರತದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆ ಅಪಾರವಾದುದು. ಈ ರೀತಿ ಕೊಡಗಿನವರಾದ ನೀವು ಹೊರಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣವಾಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದಕ್ಷರಾದ ಸೇನಾನಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ.

ಅಂಥಾ ಕೊಡಗು ಮಾತೆಯ ಕುಮಾರ ಕುಮರಿಯರನ್ನು ನೋಡಲು ನಾನು ಇಂದು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಆಗಬೇಕು. ಹಿಂದೂ ದೇಶ ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಎರಡು ಜನರಲ್‌ಗಳಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತಿಗೊಳ್ಳದು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಶೂರ ಯೋಧರನ್ನೂ ದಕ್ಷ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಭಾರತಮಾತೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆ.

ಭಾರತದ ದಾರುಣ ಬಡತನ.

ಕೊಡಗಿನ ಫಲವತ್ತಾದ ಕಾಫಿ, ಏಲಕ್ಕಿ ತೋಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆವು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೊಡಗಿಗೆ ಒಲಿದು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಭಂಡಾರವನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕೊಡಗು ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ನಿಲುವಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯಪೂರ್ಣ ರತ್ನವಾಗಿದೆ. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದರಿಯಲೆಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ.

ಆದರೆ ಭರತಖಂಡದ ಕಥೆ ಈ ಸಂಪನ್ನಭಾಗಗಳ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳದು. ನಿಮ್ಮಷ್ಟು ಅದೃಷ್ಟವಂತರಲ್ಲದ ಭಾರತೀಯ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ ಬೇರಿದೆ. ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಮಿಲಿಯಾಂತರ ಮಕ್ಕಳು ವರ್ಣನಾತೀತ ಕಷ್ಟಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಸುಗೂಸುಗಳು ಜೀವನದ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ತೊಳಲುತ್ತಿವೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಬಡತನದಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಸಾವು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದುದಲ್ಲ; ಬಡತನದ ವರಪ್ರಸಾದ. ದೇಶದ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಯೋಗ್ಯಜೀವನದ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಯುವಕರು ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲಾರದೆ ಸುಕ್ಕುಹಿಡಿದ ಮುಖ, ನಿರ್ಬಲ ಶರೀರಗಳ, ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲೇ ಮುಪ್ಪನ್ನಪ್ಪಿದ ಜನರನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಹೃದಯ ಕರಗುತ್ತದೆ ಈ ಜನತೆಯ ದುಃಖನಿವಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು.

ಆಶಾಕಿರಣ.

ಈ ದುಃಖಿತ ಜನರ ಕಷ್ಟನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರಭಾರತವು ಭವಿಷ್ಯದ ಆಸೆಯನ್ನು ತಳೆದು ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ. ದೇಶದಾದ್ಯಂತ, ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜು, ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ರಸ್ತೆಗಳ ರಚನೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹೊಸ ಭರತಖಂಡದ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಸಹೋದರನು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ, ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದೆಂಬ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದಿದ್ದ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಶೇಕಡ ೨೦ ರಷ್ಟು ಏರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದಿನಂತೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ, ಬರಗಾಲಗಳಿಗೆ ಆಸ್ಪದ ಕೊಡಲಾರೆವು. ೧೯೪೩ರ ಬಂಗಾಲ ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ೩೦ ಲಕ್ಷ ಜನರು ಮೃತರಾದರು. ಇಂದಿನ ಸರಕಾರ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ವರೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬನು ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾರದೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೫೦ ಲಕ್ಷದಂತೆ ಏರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ ೧೯೭೫ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೫೦ ಕೋಟಿಗೆ ತಲಪಬಹುದು ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಒದಗುವದು ೩೨ ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಮಾತ್ರ. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೊಡನೆ ಭೂಮಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗಲಾರದು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಬ್ಬರಿನಂತೆ ಎಳೆದು ಅಗಲಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಒಂದು ಕೊನೆ ಬತ್ತ ಬೆಳೆವಲ್ಲಿ ಎರಡಾಗಬೇಕು.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಹಿಂದೂದೇಶದ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೪೦ ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ನಾಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ೧೦ ರಲ್ಲಿ ೭ ಜನರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ೧೦ಕ್ಕೆ ½ ದಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಮುಂಬರುವ ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ತ್ಯಾಗದ ವರ್ಷಗಳು. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕು.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಂದಾಯ ಕೊಡದೆ ಕಾರ್ಯವಾಗದು.

ಬಡಜನರ ದುಃಖ ನಿವಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ಹಣಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆಯಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಾಗ ಕೋಲಾಹಲ ನಡೆಯಿತು. ಇರುವವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಂದಾಯ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಬಡಜನರ ಹಿತ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ನಿನ್ನೆ ಕೇರಳದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ನಂಬೂದಿರಿ ಪಾದರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ದೇಶದ ಹಿತ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣದ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಭಾವತಿ ನೂಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇರುವ ಶ್ರೀಮಂತರ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನಜೀವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮೇಲೇರಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜನರ ಸಹಕಾರ ತುಂಬಾ ಬೇಕು.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಒಂದು ಏಕರೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಬೆಳೆಸುವದು ಒಂದು ಏಕರೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯುವಷ್ಟು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿರಲಾರದು. ಆದರೆ ದೇಶದ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಸುವದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸಲ್ಪಡಬೇಕು.

ಒಕ್ಕಲಿಗನ ಭದ್ರತೆ

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಶಾಸನ ಪದ್ಧತಿಯು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಭೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆದುದು ಭೂಮಾಲೀಕನ ಕೈ ಸೇರುವದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸುವ ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ತನ್ನದಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ರೂಢಿಸುವ ಆಸೆಯೂ ಆತನಿಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಭೂಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು ಆತನ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಲಾರದು.

ಭಾರತದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿ. ಕೊಡಗಿನಂಥಾ ಸಂಪನ್ನ ಗ್ರಾಮವನ್ನಲ್ಲ; ಬೇರೆಡೆಯ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ. ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಮಾತಿರಲಿ; ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ದೊರೆಯದು. ಲಾರಿಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸು ತಿಂದು ಜೀವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾ ಗ್ರಾಮಗಳ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಾಗ

FOR
LATEST & ARTISTIC DESIGNS
IN
SILK SAREES
BANGALORE - BENARES - CANJEEVARAM
MADURA - SALEM - SANGLI.
VISIT:
Basha
STORES

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ:–ರು. ೫–೦–೦] [ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ:–೧೨ನಯೆ ಪೈಸೆ.

ಕೊಡಗು

ಸಂಪುಟ ೩೮] ತಾ. ೬–೬–೧೯೫೮ನೇ ಶುಕ್ರವಾರ [ಸಂಚಿಕೆ ೧

ಕೊಡಗಿನ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಭಿಚಾರ !

"ನಾವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ವರೆಗೆ ದೇಶ ಏನಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ; ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದಾಗ ದೇಶ ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಬೇಕು!"

ಲೇ:—"ನಿರೀಕ್ಷಕ"

ಕೊಡಗಿನ ಜನ ಸ್ವಭಾವತಃ ರಾಜಕೀಯ ಆಸಕ್ತಿಯುವರಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೊಲ, ಗದ್ದೆ, ತೋಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಶಾಂತಿಯುತ ಜೀವನ ನಡೆಸುವದೇ ಕೊಡಗಿನವರಿಗೆ ರಕ್ತಗತವಾಗಿ ಬಂದ ಬುದ್ಧಿ. ಆದರೆ ಇಂಥಾ ಶೀಲವಂತ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಸ್ವಭಾವದ ಜನರನ್ನು ಇಲ್ಲದ ರಾಜಕೀಯ ಗೊಂದಲವೆಬ್ಬಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ ಮಾಡಿ ಅವರ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದು ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸುವ ರಾಜಕೀಯ ನಾಟಕ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ.

ಅಧಿಕಾರದ ಆಸೆಗಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಹೇಸದ ಕೆಲವರು ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನೀಕರಣದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಗೊಂದಲವೆಬ್ಬಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ೪೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯ ತಿಕ್ಕಾಟ, ಏಳಿತಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಚಳವಳಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿತ್ತಲ್ಲದೆ, ತತ್ವವನ್ನಲ್ಲವೆಂಬುದು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳೆನಿಸಿದ ಕೆಲವು ಕೊಡವರು ತಮ್ಮ ಸಾರ್ಥದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಡಗನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಒಮ್ಮೆ ಯತ್ನಿಸಿದರು ಮೈಸೂರು ಅರಸರ ಶಹಬಾಸ್‌ಗಿರಿಯ ಆಸೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಯತ್ನ ನಡೆಸಿದರು. ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಇಸ್ಮಾಯಿಲರ ಗೆಳೆತನಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವರು ಕೊಡಗನ್ನು ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಲೆತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಕೊಡಗರು ಆದಾವುದಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ಅತೀ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕೂಗಾಟದಲ್ಲೇ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಘಟನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ

ಆದರೆ ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಂತೆಯೇ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಉದಯವಾಯಿತು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅರ್ಥಾತ್ ಗಾಂಧಿ, ನೆಹರೂಗಳ ಹೆಸರಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನವರೂ ಸಂಸ್ಥೆ ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದರು. ನೂರು ಜನರಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದರೂ ಅದರ ದುಡಿಮೆಯ ಫಲ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಕಾಫಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜನ ದುಡಿದರೂ ಪ್ರತಿಫಲ ಮೇಲಿರುವವರ ಜೇಬು ಸೇರುವಂತೆ ಕೊಡಗಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡುದಲ್ಲದೆ ಅಧಿಕಾರಾರೂಢರಾಗಿ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇಂಥಾ ಖದೀಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರು ದೇಶಿಯರ ಬೆಂಬಲದ ಹೆಸರಿನಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ನಾಮಗೊಳಿಸಿದರು.

ಕೊಡಗಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರು ಜನತೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಗಹಾಕಿ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣೆರಚಿ, ಅವರನ್ನು ಮೂಗಪಶುಗಳಂತೆ ತಲೆ ಆಲ್ಲಾಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆಯದೆ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರ ಅಧಿಕಾರದ ಆಸೆಯಿಂದ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಿದ ಕಥೆ ಸಾವಿರ ಸಂತಾನಗಳ ವರೆಗೂ ಮರೆಯಲಾರದ ದಾರುಣ ಕಥೆ. ಕೊಡಗಿನ ಕಪಟವರಿಯದ ಜನರನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿದ ಅವರ ಮಾಯಾಜಾಲವು ಯಾವ ಕುಲಟೆಯ ಹಾವಭಾವವನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂಥಾದ್ದು.

ದೇಶದ ಕೆಲವು ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಪುತ್ರರು ಕೊಡಗನ್ನು ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಕೂಡದೆಂಬ ಚಳವಳವನ್ನು ಆದಿಯಿಂದಲೇ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ ಕೊಡಗು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಗಾಂಧಿ, ನೆಹರೂಗಳ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಈ ವೇಶ್ಯೆ ಮುಖದ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಜನರನ್ನು ಮರುಳುಮಾಡಿ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅವರು ತಳೆದ ರೂಪುಗಳು, ಮಾಡಿದ ಒಳ ಕಾರುಬಾರುಗಳು, ಅನುಸರಿಸಿದ ಅಡ್ಡದಾರಿಗಳು ಅವರವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಯಾರೋ ದುಡಿದು, ಉಳಿಸಿದ ...

ರವನ್ನು ಐದು ವರ್ಷ ಅಂಥಾ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದರು. ಜನತೆ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿತು.

ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಅಂಥಾ ದರ್ಬಾರಿನ ಕಾರಣ ಕೊಡಗಿನ ಜನ ಕಣ್ಣುತೆರೆಯುತೊಡಗಿದ್ದೆ, ತಮ್ಮ ಒಳರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಒದ್ದು ಓಡಿಸುವ ದಿನ ಜರಲಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದ ಈ ಪುಡಾರಿಗಳು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡರು. ಒಮ್ಮೆ ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರಲೆಂದರು. ಒಮ್ಮೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳಲೀ ಎಂದರು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಾಟಕವಾಡಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರು.

ಅಡ್ಡದಾರಿಯಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ವಸ್ತು ಅಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಕೈಬಿಡುವಂತೆ ಕುಠಿಲತೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಅಧಿಕಾರ ನಿರ್ನಾಮಗೊಂಡಿತು. ಈಗ ಅಧಿಕಾರಲಾಲಸಿಗಳಾದ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ; ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವೆಂದು ಹಠತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಜನಾಗೆ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೂ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ಕೊಡಗಿನ ರಾಜಕೀಯ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೊಸದೊಂದು ದೃಶ್ಯ ಆರಂಭವಾಗುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪುಡಾರಿಗಳೊಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದಲ್ಲಿರುವ ವರೆಗೆ ಕೊಡಗು ಏನಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ; ಅಧಿಕಾರವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆಂದು ನಂಬಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಈಗ ಅಧಿಕಾರ ಕೈ ತಪ್ಪಿದಾಗ ಬೇರೆ ನಾಟಕದ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರಬೇಕು; ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಡಳಿತ ಘಟಕವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು; ಚಿಕ್ಕದಾದ ಕೊಡಗಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ ಸರ್ವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವದು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಿನ ದಾರಿಯೊಂದಾದರೆ ಕೊಡಗು ಕಚ್, ಮಣಿಪುರಗಳಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಆಳಲ್ಪಡುವ ಪ್ರಾಂತವಾಗಬೇಕು, ಎಂದು ದೇಶದ ಹಲವರು ವಿಲೀನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಾದಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮಡಿಕೇರಿಯ ವರೆಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಬಂದು ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಅವರನ್ನು ಕೋಟೆ ಬಾಗಿಲಿನೊಳಗೆ ಸೇರದಂತೆ ಕೋವಿ, ತುಬಾಕಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸಿದವರು ಈಗ ಅಧಿಕಾರ ತಮ್ಮ ಕೈಬಿಟ್ಟಾಗ ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಕೇಂದ್ರದ ನೇರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ

ಮೈಸೂರಿನೊಡನೆ ಸೇರದಿದ್ದರೆ ಕೊಡಗಿಗೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ; ಅದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆಂದು ಆದಿಯಿಂದಲೇ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ 'ಜನ್ಮಭೂಮಿ' (ಕೊಡಗು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರ ಮುಖಪತ್ರ) ಪತ್ರಿಕೆಯು ಕಳೆದ ವಾರದ ತನ್ನ ಅಗ್ರಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಕಚ್, ಮಣಿಪುರಗಳಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಆಳಲ್ಪಡುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಘಟಕವಾಗಬೇಕೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ದೇಶಿಗರು ಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಬರೆದಿದೆ. ತಮ್ಮವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ದೇಶ ಏನಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ; ತಮ್ಮವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇಶದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತುವ ಜನರ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಏನೆನ್ನೋ...

ಕೊಡಗು, ...ದ್ರದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಆಳಲ್ಪಡುವ ಪ್ರದೇಶ...ಗಬೇಕೆಂದು ಹುಯಿಲೆಬ್ಬಿಸಲು ಹೊರಟ... ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ವಿ...ಸುವ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನ ಈಗಿರುವ ...ರು ಎಂ. ಎಲ್. ಎ.ಗಳು ರಾಜಿನಾಮೆ ಇತ್ತು ಹೊರಬರುವ ಮಾತುಗಳೂ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಏರಲು ಕೂಡುವ ಮತ್ತೊಂದು ನಾಟಕವೆಂದು ಯೂಗಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯೋಗ್ಯವಿರಲಿ, ಅಯೋಗ್ಯವಿರಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಿನೊಡನೆ ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿದೆ. ಯಾರು ಎಷ್ಟು ಕೂಗಿಕೊಂಡರೂ ಕೊಡಗು ಪುನಹ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಾಂತವಾಗಿ ದೊರೆಯುದೆಂಬುದು ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಒಂದು ಸೋಗಿನ ಚಳವಳ ಹೂಡಲಿರುವ ಜನರಿಗೂ ಒಂದು ಗುರಿಯಿದೆ. ತಮ್ಮ ಮುಂದಾಳುವಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಪದ ಕೊಟ್ಟೇತೀರಬೇಕೆಂದು ಹಲವಾರು ತಂತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವತಹ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ ಖದೀಮರು ಈ ಹೊಸ ನಾಟಕಕ್ಕೂ ಸೂತ್ರಧಾರಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಂ. ಎಲ್. ಎ.ಗಳು ರಾಜಿನಾಮೆ ಇತ್ತು, ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಆಳಲ್ಪಡುವ ರಾಜ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಗೊಂದಲವೆಬ್ಬಿಸಿದರೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವು ಹೆದರಿ ಕೊಡಗಿನ ಈ ಖದೀಮರೊಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಸ್ಥಳ ಕೊಟ್ಟೀತೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಈ ಹೊಸ ವೇಶವಾಗಿದೆ.

ಮೋಸ, ವಂಚನೆ, ಅಸತ್ಯ, ಅಡ್ಡದಾರಿಗಳಿಂದ ಜೀವನದ ಯಶಸ್ಸನ್ನೂ, ಮಾನವತೆಯ ಗೌರವವನ್ನೂ ಕಾಣಲು ಹೊರಟಿರುವ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಲಾಲಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಈ ವರೆಗಿನ ಅನುಭವದಿಂದಲಾದರೂ ಜ್ಞಾನಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರ ಮೋಹದಿಂದ ಮತ್ತರಾದ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನರಿಗೆ ಅರಿವು ಬರಲಾರದು. ಇವರ ಈ ನಾಟಕ ಕೆಲ ಸಮಯ ನಡೆಯಲಿ. ಆದರೆ ದೇಶಿಯರು ಮಾತ್ರ ಈ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗದಿರಲಿ.

ವರ್ಷ ಇದಿ...

ಜೋಸೆಫ್ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು...
ದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿದ್ದಾನೆ. ದೇಶ...
ಅನೇಕ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನೆದುರಿಸಿ ಬ...
ಅಪ್ರಯೋಜಕ ವಸ್ತುಗಳೆಂದು ಚಿ...
ವುದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಂಬಿ...
ಕೈಗೆ ಬಂದ ಹಣಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ...
ಸರ್ಕಾರೀ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕ...
ವಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಸ...
ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉ...
ನಿರ್ಭಯರಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿ...

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಜನ...
ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರ ...
ಉಪಕಾರಮಾಡುವುದೊಂದೇ ಅ...
ದಾರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

12 ವರ್ಷದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ...
ಉಳಿತಾಯದ ಸರ್ಟಿಫಿ...
* ವರ್ಷಕ್ಕೆ ...ರಿಗೆ ರಹಿತ ಸೇಕಡಾ...
* 5 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ 5,000 ರ...
ವಿವಿಧ ರಕಮುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ...
ಳಲ್ಲೂ ದೊರೆಯುವುವು.
* ಇವು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಭದ್ರತ...
ಅಲ್ಪ ಉಳಿತಾಯದ ಯೋಜನೆಯ...
ಸರ್ಕಾರದ ಬೇರೆ ಸೆಕ್ಯೂ...
10 ವರ್ಷದ ಟ್ರೆಜರಿ ಸೇವಿಂಗ್...
ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳು...
ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸು ಸೇವಿಂಗ್...
ಡಿಪಾಜಿಟ್ಟುಗಳು...

DA-58/10

ರಾಷ್ಟ್ರೀ...
ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರು...
ಬಹುದು—ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೇವಿ...

FOR
LATEST & ARTISTIC DESIGNS
IN
SILK SAREES
BANGALORE – BENARES – CANJEEVARAM
MADURA – SALEM – SANGLI.
VISIT:
Basha
STORES
12-3 Cloth Merchant, VIRAJPET.

THE CHEQUE HABIT.
IF YOU MAKE ALL YOUR PAYMENTS BY CHEQUE
a) Your accounting becomes easy.
b) You are saved from carrying cash.
c) You Don't need receipts for your payments.
d) You ensure safety of your disbursements.
e) Your Bank Account becomes operative.
f) You help to build up 'The Banking Habit'.
OPEN AN ACCOUNT WITH US NOW
and do it.
THE
VIJAYA BANK LTD.
[ESTD. 1931]
H. O. MANGALORE—3.
15 BRANCHES AT
BOMBAY, BANGALORE, MYSORE, MERCARA,
KASARAGOD, KANHANGAD AND THROUGH-
OUT THE DISTRICT OF SOUTH KANARA.

CHOICEST VARIETIES AND LATEST FASHIONS IN
SILK, WOOLLEN, COTTON.
SELECTED SILK & COTTON SAREES, BLOUSES & CHOLIES
SMART STYLISH SUITINGS & SHIRTINGS.
FOR
Wedding & Every day Requirements
VISIT
HAMID SHOP, 26-25
MERCARA.
PLEASE SEE OUR GUARANTEED
BANARAS JARI SASH (Dhatties) BEFORE YOU BUY ELSEWHERE.

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ:-ರೂ. ೫-೦-೦] [ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ:-೧೨ ನಯೆ ಪೈಸೆ.

ಕೊಡಗು

ಸಂಪುಟ ೩೮] ತಾ. ೧೩-೬-೧೯೫೮ನೇ ಶುಕ್ರವಾರ [ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಅಂದು ಮತ್ತು ಇಂದು

ಕೊಡಗಿನ ಜೀವನದ ಒಂದು ತುಲನೆ.

ಲೇಖಕ:—'ಕೊಡಗಿನ ಕುವರ'

....o....

ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಾಂತವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರಿಂದ ಆಳಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿಂಥಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಪರಕೀಯರ ಆಳಿಕೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳ್ಳಲು ಭರತಖಂಡವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಕೊಡಗೂ ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದುಡಿಯಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳವಳದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹಿಂದಿಲ್ಲದಂತೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿತು. ಭರತಖಂಡವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಯಿತು. ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಸರಕಾರ ನೇಮಕವಾದರೂ ಕೊಡಗು ನೇರವಾಗಿ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಕೊಡಗಿನ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಲು ಕೌನ್ಸಿಲೊಂದಿತ್ತು. ಆ ಆಳ್ವಿಕೆಯು ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಲ್ಲ, ನಮಗೂ ಪ್ರಜಾಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಸರಕಾರಬೇಕು ಎಂಬ ಚಳವಳವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆವು. ಕಡೆಗೆ ಕೊಡಗು 'ಸಿ' ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ತೋರಿಕೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಅಂದು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ಇಂದಿನ ಸುಖದುಃಖಗಳೊಡನೆ ತುಲನೆ ಮಾಡುವದು ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶ, ಹಾಗೆ ತುಲನೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ (೧) ಅಧಿಕಾರ ಎಂದರೆ ಆಡಳಿತ ಕ್ಷೇತ್ರದ ತುಲನೆ, (೨) ಜನಜೀವನ ಕ್ಷೇತ್ರದ ತುಲನೆ. (೩) ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ತುಲನೆ, ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿ ಕೊಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ.

(೧) ಆಡಳಿತ ಕ್ಷೇತ್ರ.

ಕೊಡಗಿನ ಆಡಳಿತವು ದಕ್ಷತೆಗೆ ಹೆಸರುಗೊಂಡಿತ್ತು. ಕೊಡಗಿನ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರಾಗಿ ಬೇಡಿಯವರು ಬಂದನಂತರ ಆಡಳಿತದ ದಕ್ಷತೆ ಕೆಳಗಿಳಿಯತೊಡಗಿತು. ಬೇಡಿಯವರು ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಐ. ಸಿ ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಂತೆ ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯದೆ ಇಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳಗೆ ಕೈಹಾಕತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದಲೂ, ಒಂದು ಗುಂಪನ್ನು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತರಲು ಸರ್ವ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅದು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯು ಮಾತಿನಂತೆಯೇ ಅವರ "ಫ್ರೆಂಡ್, ಫಿಲಾಸಫರ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್" ಆಗಿ ಹಿಟ್ಲರನಂತೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ತೊಡಗಿದುದರಿಂದಲೂ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಶಿಥಿಲತೆ ತಲೆದೋರತೊಡಗಿತು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವ ಕಾಲದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಯವರು ವಹಿಸಿದ ಆಸಕ್ತಿ, ತೋರಿಸಿದ ಕುಟಿಲತೆ ಒಂದೆರಡಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆ ಪಕ್ಷವು ಬೇಡಿಯವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮರೆಯದೆ ಅವರನ್ನು ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಗೌರವಿಸತೊಡಗಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಿಂದ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯನೆಂದು ಒದ್ದು ಓಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಸಹಾಯಕ ಜಿಗಣೆಯು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ವಿಷಸರ್ಪವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸೋಗಿನ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಯವರ ಮಾತೇ ಕಾನೂನು ಅವರ ಇಷ್ಟವೇ ಜನತೆಯ ಇಷ್ಟ. ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮವಾಕ್ಯವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಗೆ ಗುಂಡುಹೊಡೆದವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ವರ್ಗ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಡೆದ ಉದ್ಯೋಗಿಗೆ ಬಡ್ತಿ ಖೋತೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಮೀನು ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಶನ್, ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಮಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಶನ್, ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಬಡ್ತಿ. ತಮ್ಮ ಕೈ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಸೌದೆ ಒಡೆಸಿಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಇನಾಮು ಈ ರೀತಿಯಾಯಿತು ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸರಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೇ ನಂಬಿದ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬೇಡಿಯವರ ತೃಪ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಭವ್ಯಭವಿಷ್ಯ ಅಡಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸತೊಡಗಿದರು. ಬೇಡಿಯವರಿಗೆ ತರಕಾರಿತೋಟ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವರು ಕೆಲವರಾದರೆ ಕೈಖರ್ಚಿನಿಂದ ಸಾಧನ ಪದಗಿಸಿದವರು ಕೆಲವರು. ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಮದುಗೆಗಳಿಗೆ ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿದವರು ಕೆಲವರಾದರೆ ಅವರ ಅಡಿಗೆಮನೆ ಪಾರುಪತ್ಯವಹಿಸಿದವರು ಕೆಲವರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಿಷ್ಠಾವಂತ, ನೀತಿಯುತ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಯಿತು. ಬೇಡಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಯಾರ್ಯಾರೋ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಏರಿಕುಳಿತರು. ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ಥಳದೊರೆಯಬೇಕಿದ್ದ ನಿಷ್ಠಾವಂತರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಉಳಿದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ

ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಸಾರ, ಶಿಥಿಲತೆ ತಲೆದೋರಿದವು.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವರ ಹಿಂಬಾಲಕರಾದ ಬಿಳಿಟೊಪ್ಪಿ ಪುಢಾರಿಗಳು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕತೊಡಗಿದರು. ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು 'ಮಲ್ ಬಟ್ಟೆ' ಗಾಂಧಿ ಟೊಪ್ಪಿಯವರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ದಬಾಯಿಸತೊಡಗಿದರು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಬಿಳಿ ಟೊಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವದರಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿ ಅವರ ಮಾತಿನಂತೆ ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆಡಳಿತ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹದಗೆಟ್ಟಿತು. ಈ ರೀತಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಪುಢಾರಿಗಳು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಳೆಯಗಾರರಂತೆ ವರ್ತಿಸತೊಡ..ರು.

೨ ಜನಜೀವನದ ನರಕ.

ಯಾವ ಸಾಲ ಸರಕಾರದಿಂದ ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೂ ಈ ಬಿಳಿಟೊಪ್ಪಿ ಪಾಳೆಯಗಾರರ ಶಿಫಾರಸುಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾದರೂ ಈ 'ಹಚ್ಚಡ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗ'ರ ಮುಂದಾಳ್ತನಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಜನರೊಡನೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಏನಾದರೊಂದು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಪುಢಾರಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಾಗದುದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯ ಸರಕಾರಿ ಆಡಳಿತವು ಇಡೀ ದೇಶದ ಹಿತ ಕಾಯಬೇಕಾದ ಆಡಳಿತವಾಗದೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷದವರ ಕೈಗೊಂಬೆಯಾಯಿತು. ಆ ಪಕ್ಷದವರ ತಾಳಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯದವರ ಸ್ಥಿತಿ ಶೋಚನೀಯವಾಯಿತು.

ಸರಳ ಸಜ್ಜನರೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಗಾಂಧಿ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ದುಃಶ್ಯಾಸನನ ರಕ್ತ ಕುಡಿದು ಮದಾಂಧನಾಗಿ ತನ್ನ ಸೋದರನೊಡನೆಯೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತ ಭೀಮನಂತೆ ಅಧಿಕಾರದ ನೀರು ಕುಡಿದು ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗೆ ತೊಡಗಿ ಖಾದೀಧಾರಿ ಖದೀಮರಾದರು. ಬಿಸಿಲುಕಾಲದ ಬೇಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಬಡವಾದ ದನಕರುಗಳು ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಯ ಚಿಗುರು ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಕೊಬ್ಬುವಂತೆ ಈ 'ಹಚ್ಚಡ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗ'ರು ಅಡ್ಡ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದರು. ಕೆಲವರ ಶರೀರ ಅಡ್ಡ ಬೆಳೆದರೆ ಕೆಲವರ ಬ್ಯಾಂಕು ಲೆಕ್ಕ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತು. ಕೆಲವರ ಭೂಮಿ ಅಗಲವಾಗತೊಡಗಿತು. ಕೆಲವರ ಬಂಧುಬಳಗ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯಿತು. ಇವರು ಪ್ರವೇಶಿಸದ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಇಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣದವರು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ರೂಪಾಯಿ ಕಾಂಕ್ರೀಟು ಸೇತುವೆ, ಕಟ್ಟಡಗಳ 'ಸರಕಾರಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ'ರಾದರು. ಹರಿಜನರ ಸೇವಕರೆನಿಸಿದ ಕೆಲವರ ಹುಲ್ಲಿನ ಮನೆ ಹೆಂಚು ಕಂಡಿತು. ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕೊಡಗಿಗೆ ಎರಡೇ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದರೂ, ಅವರು ವಿಶ್ವರೂಪ ತಳೆದರೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವರ 'ಛೇಲಾ'ರೆಲ್ಲ ಮಂತ್ರಿಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸತೊಡಗಿದರು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವರದು ಸುಗ್ಗಿಯು, ಕುಯಿಲಿನ, ಸಂಪಾದನೆಯ ಕಾಲವಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರ ನಕ್ಷತ್ರ ಗಜಕೇಸರಿ ನಕ್ಷತ್ರವಾಗಿರಲು ಆ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರದವರ ಜೀವನ ನರಕ ಸದೃಶವಾಯಿತು.

ಅವರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರದವರ ಮನೆಯ ಹಿಂದು ಮುಂದು ಸಿ. ಐ. ಡಿ. ಗಳು, ಅವರ ಮನೆ ಜಪ್ತಿ, ಅವರ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ತಕರಾರು, ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲದ ಕಿರುಕುಳ, ಹೆಚ್ಚತೊಡಗಿತು. ಈ ಕಿರುಕುಳಗಳು ನಾಗರಿಕನ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹ, ಮಿತ್ರರೊಡಗೂಡಿದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಕಾರಸ್ಥಾನ, ಎಂಬಂತೆ ಆಯಿತು. ಪಾಳೆಯಗಾರರ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಅನುಭವಿಸದ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಬಡ ಜನತೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ತಂದೆ ಸರಕಾರಿ ವಿರೋಧಗುಂಪಿನವನಾದರೆ ಮಗನಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ; ಸರಕಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ; ಬರೆಕೊಂಡ ಅರ್ಜಿಗೆ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ.

ಸರಕಾರಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು ಸರಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗ, ಸರಕಾರಿ ಮುಫತ್ತು ಜಾಗ, ಮರಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತರಾಗದ ಈ ಖಾದೀಧಾರಿ ಖದೀಮರು ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಖನ್ನಹಾಕತೊಡಗಿದರು. ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ ನಡೆಯಿತು. ಕೊಡಗಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯದ ದರೋಡೆ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೂ ಈ ದರೋಡೆಗಾರರಾರೂ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಡಳಿತ ಕಾಲವು ಈ ಖದೀಮರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೆನಿಸಿತು.

ಇವರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ದೇಶದ ಜನ ಹೌಹಾರಿತು, ಇವರಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆದ ಖದೀಮರೂ, ಪುಢಾರಿಗಳೂ ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಅವರು ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೂಮಾಲೆ ಹಿಡಿದು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು. ಇವರಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರರು, ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರು, ಮತ್ತಿತರರು ಅವರ ಬಾಲಹಿಡಿದು ಅವರ ಓಡ್ಡೋಲಗದ ಕಹಳೆ ಹಿಡಿದರು. ಆದರೆ ದೇಶದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಯಾವ ಹಿತವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಜನಜೀವನ ಮಟ್ಟವು ಮೇಲೇರಲಿಲ್ಲ. ಬಡವನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ನೀಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕೊಡಲು ತಯಾರಿದ್ದವರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಉಪಟಳದಿಂದ ಪಾರಾದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳತೊಡಗಿದುದಲ್ಲದೆ ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನೀಕರಣಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸತೊಡಗಿದರು.

೩ ಆರ್ಥಿಕ ದರೋಡೆ.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ರಚನೆಯಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ಹಿಂದಿನ ಚೀಫ್ ಕಮಿಷನರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಉಳಿಸಿದ್ದ ಉಳುವರಿ ಹಣ ಸುಮಾರು ಮುಕ್ಕಾಲುಕೋಟಿ ಇತ್ತು. ಅದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಂಥ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಅನುಕೂಲ ರಖಂ ಆಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಶೋಷಣೆಯನ್ನೂ ಸರಕಾರ ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಕೊಡಗಿನ ಗನಿಯೆನಿಸಿದ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಮಾರಾಟವೊಂದೇ ಅವರಿಗೆ ಸುಲಭ ಆದಾಯದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಮರಕಡಿದು ಮಾರಾಟಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಕೇವಲ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೇ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಐವತ್ತು ಲಕ್ಷದ ವರೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕೊಡಗಿನ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲಾಯಿತು. ನಂದನವನವಾಗಿದ್ದ ಕೊಡಗು ಬಟ್ಟಬಯಲಾಗತೊಡಗಿತು. ಈ ರೀತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಸಾಮೂಹಿಕ ವಿಕಾಸಯೋಜನೆಗೆಂದು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳೂ, ಬೇರೆ ವಂತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಧನಗಳೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದ ದೊರಕಿದವು. ಈ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಕೊಡಗು ಸ್ವರ್ಗವಾಗುತಿತ್ತು. ಬದಲು ಅದರ ಬಹು ಅಂಶ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪುಢಾರಿಗಳ, ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರರ, ಮತ್ತಿತರರ ಜೇಬು ಸೇರಿತು. ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಮೂರಾಣೆಯಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಜನಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ತಿಳಿದವರೊಬ್ಬರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನ ವನಸಂಪತ್ತು ಬಡವಾದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಜನಜೀವನ ಸಂಪತ್ತು ಅದೇ ಪರಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ಆಡಳಿತವನ್ನೂ, ಬೇಡಿ ದರ್ಬಾರನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿದರೆ ಅದೊಂದು ಆಧುನಿಕ ಭಾರತವಾದೀತು. ಕೌರವ ಪಾಂಡವರ ಖಾಡಾಖಾಡಿ ಹೋರಾಟವನ್ನೂ ಅದು ಮೀರಿಸೀತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಕೊಡಗಿನ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗುಂಡುಹಾಕದೆ ಜನರನ್ನು ಜೀವನ್ಮೃತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಚೂರಿಯಿಂದ ತಿವಿಯದೆ ರಕ್ತಪಾತ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಯಾವುದೇ ಆಯುಧ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಪಡೆಯದ ಹೊಸ ಜಾತಿ (ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದವರ ಛೇಲಾ)ಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಯೂ ತೃಪ್ತರಾಗದೆ ಕೊಡಗಿನ ಜನರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಅವರ ಕತ್ತು ಕೊಯ್ದಂತೆ, ಕೊಡಗನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ನಾಮ (ವಿಲೀನ)ಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು.

೪ ಕಂಟಕ ಪರಿಹಾರ

ಹಿಟ್ಲರನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯೂ ಕಾಲವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಹೋದಂತೆ ಜನತೆ ಅನೇಕ ಜನರ ಆಟಾಟೋಪಗಳೂ ಅಹಂಕಾರ ಆಡಂಭರಗಳೂ ಕಣ್ಮುಂದೆ ನಿರ್ನಾಮಗೊಂಡುದನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕೊಡಗಿನ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ಸರಕಾರವೂ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿತು ಕೊಡಗಿನ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಪುನಹ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಉಸಿರಾಡತೊಡಗಿದರು. ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯರಾಗಿ, ಬಂಧು ಬಳಗದವರಾಗಿ (ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಕಕ್ಷಿ, ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರಲ್ಲಿ ಜಗಳ, ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು) ಬದುಕತೊಡಗಿದರು. ಕೊಡಗಿನ ಬಿಳಿಬಟ್ಟೆಯ ಬಕಗಳು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಖದೀಮರ ಹಾವಳಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಿರುಕುಳ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಸೂತ್ರಚಾಲಕರೊಬ್ಬರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೆಲವು ತೊಗಲು ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಡೆಗೆ ಆ ಗೊಂಬೆಯಾಟವು ಮುಗಿಯಿತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೊಡಗು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದುದು ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ; ಬದಲು ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದ ಪತನದ ನಂತರ ಎಂದು ಕೊಡಗಿನ ಬಹು ಜನರು ಹೇಳತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಹಳೆಕಾಲದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದವರು ಇಟ್ಟು ಪೋಷಿಸಿದ ಕೆಲವು ಕಿರಾತರು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ತೆಗೆಸಬೇಕು. ಆಗಮಾತ್ರ ಕೊಡಗು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಆನಂದದ ಬೀಡಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಚಳವಳ ಬೇಕಾದುದು ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿಗೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ; ಹಳೇ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತರಾಗಿ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರಾದರೂ ಹಳೆ ಪಾರ್ಟಿಯವರ ಏಜಂಟರಂತೆ ರಾಜಕೀಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಉಚ್ಚಾಟನೆ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಚಳವಳ. ಈ ಚಳವಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಷ್ಟೇ ಪವಿತ್ರವೆಂದು ಕೊಡಗಿನವರು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಕೊಡಗಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅಡತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲ. ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುವ ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರು ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಕೊಡಗಿಗೂ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಜಮಖಂಡಿಯ ಜತ್ತಿಯವರು ಇಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾದುದು ಹೇಗೆ? ಅದೇ ರೀತಿ ನಾಳೆ ಕೊಡಗಿನ ಯೋಗ್ಯ ಪುತ್ರನೊಬ್ಬನು ಮೈಸೂರಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಗೇರುವದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರ್ವರೂ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಈಗಿನ ಜತ್ತಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದು ಕೊಡಗಿನ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳವೇ! ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರಿನ ಅಂಗ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಕೊಡಗಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈಗ ಅಂಥಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರುವ ಅವಕಾಶ, ಅನು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಆ ಕೇಳಿಕೆಗೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಅಯೋಗ್ಯರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುವದಕ್ಕಿಂಥಾ ಕೊಡಗಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲದಿರುವದು ನೂರು ಪಾಲು ಹಿತ. ಇದು ಕೊಡಗಿನವರ ಅನುಭವದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಅಂದಿನ ಕೊಡಗು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದ ಕಾಲದ ಕೊಡಗನ್ನೂ, ಇಂದಿನ ಕೊಡಗನ್ನೂ ನೆನೆದರೆ ಕೊಡಗು ಇಂದು ಸ್ವರ್ಗ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಶಿಸಿದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇನೋ ನಿಜ ಆದರೆ ಜನ ಜೀವನ ನಿರ್ಬಾಧಕವಾಗಿದೆ ಶಾಂತಿ ಹರಡತೊಡಗಿದೆ. ಪಾರ್ಟಿ ಪಕ್ಷಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ವಾತಾವರಣ ಶುಭ್ರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಪುಢಾರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರ ಗುಂಪು ಸರ್ವ ಅಧಿಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಮೂಲೆಗೊತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು, ಅವರ ಕೈಗೊಂಬೆಗಳಾದ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಉಚ್ಚಾಟನೆಯಾದರೆ ಕೊಡಗು ಸುಖಮಯವೂ, ಜನಜೀವನವೂ ಶಾಂತಿದಾಯಕವೂ ಆಗುವದು. ಕೊಡಗಿನ ಜನತೆಯ ಈ ಆಸೆಗಳು ಶೀಘ್ರ ನೆರವೇರಲೆಂದು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಈಗಿನ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣರಾರು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಈಗಿನ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಕೆಲವು ಮುಂದಾಳುಗಳು ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭರತ ಖಂಡಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಸ್ವರಾಜ್ಯ ದೊರಕಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅದೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಅನೇಕ ಮುಂದಾಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಗಳು ಹಿಂದೂ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬಹಳ ಅನರ್ಥವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಜನರು ೧೯೨೦ ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲೇ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆ ಇದ್ದು 'ಸಿ' ಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿ ೧೯೫೨ ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳ ದೊರೆತು ೫೭ ರ ವರೆಗೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ತನಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರು.

ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದ್ದಿತು. ಎಸ್. ಆರ್. ಸಿ. ಕಮಿಶನ್ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಳಲಾಯಿತು ಆಗ ದೇಶದವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಬೇಕೆಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ರಾಜ್ಯಭಾರವಾದುದರಿಂದ High Command ನವರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ಮತ್ತು ಎಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೆ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಓಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಆಜ್ಞೆಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಗಿನ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಯಿತು. ಒಪ್ಪುವಾಗ ಕೊಡಗನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಇಡುವುದಾಗಿಯೂ ಜನರ ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಮಂಜೂರಾದ ಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೊಡಗಿಗೇನೇ ಖರ್ಚುಮಾಡಲ್ಪಡುವುದೆಂದು ವಗೈರೆಯಾಗಿ ಯೂನಿಯನ್ ಸರಕಾರವು ಭರವಸೆ ಇತ್ತಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಐದು ಭಾಗಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸಗಳು ತೀರುವ ವರೆಗೆ ಕೊಡಗಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನಿಡುವುದಾಗಿ ಸಹ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಮತ್ತು ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದು ಕೊಡಗಿನ ಜನರನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಒಳ್ಳೆ ಆಡಳಿತವನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊಗಳಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಸದ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ ಏನು

ಇದ್ದ ಒಂದು ಮಂತ್ರಿತನ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಚುನಾಯಿತ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗನ್ನು ಶ್ರೀ ಗೋರ್ವಾರ್ಲರ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಒಂದು ತಾಲೂಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ಮೊಳಕೆಗೊಂಡಿವೆ. ಕೊಡಗನ್ನು ತಿಳಿಯದ, ಈ ವರೆಗೆ ಕೊಡಗಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಭಿರುಚಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ಹೊರಗಿನ ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ತಾಲೂಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಸೇರಿಸಬಾರದೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ District Medical Officer ರ ಮತ್ತು Minor Irrigation Department ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಿಪಾರಸು ಹೋಗಿದೆಯಂತೆ. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳು ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ನಿರ್ನಾಮವಾಗುವಂತೆ ಇದೆ. ಇದು ಕೊಡಗನ್ನು ಒಂದು ತಾಲೋಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿರುವ ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸದ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರಕ್ರಮವು ಬಹಳ ಉದಾಸೀನದಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಲವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಲ್ಲ, ಔಷಧಿ ಕಡಿಮೆ, ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಲ್ಲ. ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಹಂಗಾಮಿಯಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ DEO ಗೆ ಇಲ್ಲ. ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟ್ ಹೊಸ ಕೆಲಸವು ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನ ಜನರು ಸಾಧುಗಳಾದ ಕುರಿಗಳೆಂದೂ, ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲದವರೆಂದೂ ಈ ದೇಶ ಮೈಸೂರು ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಗೆದ್ದ ದೇಶವೆಂದು ಮೈಸೂರಿನ ಅನೇಕ ಮುಂದಾಳುಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈಗಿನ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಸಂಯೋಜನೆಯ ನಂತರ ಕಡಿಮೆ ಪಕ್ಷ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದನಂತರವೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲೇ ಏನೇನೋ ಜನವಿರೋಧದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಜನರನ್ನು ಕೇಳದೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟವರಾದುದರಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಇವರು ಉಸಿರೆತ್ತುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಷಯ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ್ದೂ ಅಥವಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಠರಾವು ಹಾಕಿದ್ದು ಈ ವರೆಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಯಾರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವಾಗ ನಾವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಓಟು ಕೊಟ್ಟು, ಈ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ತಪ್ಪೆಂದು ತೋರುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ನಾವು ಇತರ ಪಾರ್ಟಿ ಮೆಂಬರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಇಡುವ ಸಂಭವವು ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಈಗಿನ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರೇ ಹೊಣೆ ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ಮೊದಲು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತೋ ಅಷ್ಟೇ ಅಪಕಾರ ಈಗ ಸಂಯೋಜನೆಯಾದ ನಂತರ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತು ಕೊಡಗನ್ನು ಒಂದು ತಾಲೂಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲು ಸಮ್ಮತಿಸಲೂ ಸಾಕು. ಇಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಇರುವ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಇವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಸೆಂಬ್ಲಿ ಮೆಂಬರುತನಕ್ಕೆ ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಪುನಃ ಕೊಡಗನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಡಬೇಕೆಂಬ ಮತದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೋ? ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ನಾಲ್ಕು ಮೆಂಬರುಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಜವಾಬನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡುವರೋ?

ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಬಂದ ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬರು ನಮ್ಮನ್ನು "ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶವೆಂದು ಹೊಗಳಿ" ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವ ವರೆಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಅರ್ಥದಿಂದ ಹೇಳಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಮೈಸೂರಿನ ಕೆಲವು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಲೆನೋವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉಳುವರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಮೈಸೂರಿನ ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಜನರು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆಂದು ಇವರು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ದೇಶದ ಮುಂದುವರಿಯುವಿಕೆಯು ಆಯಾಯ ಸ್ಥಳದ ಜನರ ಗುಣಗಳ ಮೇಲೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೆ, ನಮ್ಮ ಜನರು ಸೋಮಾರಿಗಳಲ್ಲ. ನಮಗೆ ನಾವೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸರಕಾರದವರೊಡನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಮೈಸೂರಿನ ಮಹನೀಯರು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರು ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ,

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಈ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ? ಕೊಡಗಿನ ಜನರು ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಡೆಪ್ಯುಟೇಶನ್ ಹೋದರೆ ಅವರು ಬೀಲೆತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕಲ್ಲವೋ ?

ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು? ಈ ವಿಷಯ ಅನೇಕ ಗಣ್ಯ ಮಹನೀಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದಾಯಿತು ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ವಿಷಯವು ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರುಗಳಲ್ಲಿ ವೇದನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ದೇಶದ ಮುಖಂಡರು ಪಾರ್ಟಿ ಪಂಗಡಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಕೊಡಗಿನ ಮಹನೀಯರು ನಿದ್ರಿಸಲಿಕ್ಕಿರುವ ಸಮಯವಲ್ಲ, ಎದ್ದೇಳಬೇಕು. ಪಾರ್ಟಿಪಂಗಡವಿಲ್ಲದೆ ಮತದಾರರ ಸಂಘವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮತದಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಸೆಂಬ್ಲಿಗೆ ಚುನಾಯಿಸಬೇಕು. ದೇಶದ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮತದಾರರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಕೆ. ಪಿ. ಚಿಣ್ಣಪ್ಪ,
ಪಿ. ಎ. ಚಂಗಪ್ಪ,
ಕೆ. ಜಿ. ಬೆಳ್ಯಪ್ಪ,
ಕೆ. ಎಂ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಗೌಸ್,
ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ,

All these are traitors – Refer to Coorg Memoirs.
[illegible]

ಜನ್ಮಭೂಮಿ

ಜುಲೈ ತಾರೀಕು ೨ ನೇ ಬುಧವಾರ ೧೯೫೮

ಗೋರ್ವಾಲ್ ವರದಿ

ನವ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಸಲಹೆ ಕೊಡಲು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಗೋರ್ವಾಲ್ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿತು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ೧೯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ೧೫ಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಕೊಡಗನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಗತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಇಡಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ನವ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೈದಾನ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು, ಮಲೆನಾಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳೂ ಇವೆ. ಇವುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ. ಕೊಡಗು 'ಸಿ' ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ೧೯೫೨ ರಿಂದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಸಭೆ ರಚಿಸಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ೧ ನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ನಡೆಸಿ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಂದನೆ ಸ್ಥಾನಗಳಿಸಿ ಮಾದರಿ ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಡಗಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಪಬ್ಲಿಕಿನವರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹಕರಿಸಿ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿದ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಆಡಳಿತದ ಮತ್ತು ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬೆಳಕನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಮಾದರಿ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿರುವರು. ಕೊಡಗು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದರೂ ಮಾದರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ತಾಲೋಕುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವದರ ಬದಲು ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾದರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆಯು ಅವಿವೇಕತನವೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಮಾದರಿ ಕೊಡಗು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ, ಕಿತ್ತಳೆ, ಮತ್ತು ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳ ರಿಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನುಗಳು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ವಿದ್ಯೆ, ಸಹಕಾರ ವೈದ್ಯ, ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣ ಯೋಜನೆ ಕೆಲಸಗಳು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮಾದರಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವುಗಳು, ವಿಲೀನವಾದ ನಂತರ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ. ಕೊಡಗನ್ನು ವಿಲೀನ ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಯಸ್. ಆರ್. ಸಿ ಕಮಿಟಿಯು ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಾಗ ಶ್ರೀ ಗೋರ್ವಾಲರ ಸಲಹೆ ತಿಳಿಗೇಡಿತನವೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಕೊಡಗು ವಿಲೀನವಾಗುವಾಗ ೮೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈಗಲೂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಡಳಿತ ಖರ್ಚು ಕಳೆದು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯವಿದ್ದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೆಲಸಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಸಮಾಧಾನ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಸಹ ಕೊಡಗು ಚಿಕ್ಕದು ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿವೆ. ಮದರಾಸು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಲೆನಾಡಾದ ನೀಲಗಿರಿಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಕೊಡಗಿಗಿಂತಲೂ ಚಿಕ್ಕದು. ಕೊಡಗು ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ಮಾದರಿ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಇಡಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಬ್ಲಿಕಿನವರು ಮೀಟಿಂಗು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು, ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಮೆಂಬರುಗಳು ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು, ಕೊಡಗಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು, ಪಬ್ಲಿಕ್ ಮೀಟಿಂಗು ಮಾಡಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಡೆಪ್ಯುಟೇಶನ್ ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಲ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ.

★★

ವರ್ತಮಾನ

ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಗಿನಿಂದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ, ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಇವರು ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರು. ಬೇರೆ ಉಮೇದುವಾರರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ೩೦-೬-೫೮ ರಲ್ಲು ಒಂದು ಆರ್ಡಿನೆನ್ಸ್ ಹೊರಡಿಸಿ ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕ ಹೈದರಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗೇಣಿ ಶಾಸನದ ಅವಧಿಯನ್ನು ೧೯೫೮ನೇ ಡಿಸಂಬರ್ ೩೧ನೇ ತಾರೀಕಿನವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಾ|| ೧-೬-೫೮ ರಿಂದ ೩೦-೬-೫೮ ರ ವರೆಗೆ ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ೪೪.೭೭ ಇಂಚು ಮಳೆಯಾಗಿದೆ. ತಾ|| ೨೮-೬-೫೮ ರಲ್ಲಿ ೩ ಇಂಚು ೮೦ ಸೆಂಟು ೨೯ ರಲ್ಲು ೨ ಇಂಚು ೪೪ ಸೆಂಟು ತಾ|| ೧-೭-೫೮ ರಲ್ಲು ೬ ಇಂಚು ೨೫ ಸೆಂಟು ಮಳೆಯಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ತಹಸಿಲ್ದಾರರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೮೦ ರೂಪಾಯಿ ಎಲೋವೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲು ಸರಕಾರವು ಆರ್ಡರು ಮಾಡಿದೆ.

ಮದರಾಸು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಬಿ. ಯಲ್. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೊಕ್ಕೆಂಗಡ ಯಂ ಪೊನ್ನಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಎಫ್. ಎಲ್. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾದಂಡ ಎ ಕರುಂಬಯ್ಯನವರು ಪಾಸಾಗಿರುವರು

ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ ವಾಣಿ ವಿಲಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಚೊಟ್ಟೆರ ಕೆ ಮೇದಪ್ಪನವರು ೧೯೫೮ ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಯಸ್ ಯಸ್ ಯಲ್ ಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿರುವರು.

ತಾ|| ೨೬—೬—೫೮ ರಲ್ಲು ಯಾಲಕ್ಕಿ ಸಹಕಾರ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳ ಮೀಟಿಂಗು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಶ್ರೀ ಕೆ ಯಂ ಮುತ್ತಣ್ಣನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಕೊಡಗು ಯಾಲಕ್ಕಿ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಇದರ ಜನರಲ್ ಮೀಟಿಂಗನ್ನು ಸೆಪ್ಟಂಬರ್ ತಿಂಗಳು ೫ನೇ ತಾರೀಕಿನಲ್ಲಿ ೧೧ ಗಂಟೆಗೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದೂ ಸದ್ರಿ ಸೊಸೈಟಿಯ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅದೇ ದಿವಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜನರಲ್ ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವ ಠರಾವುಗಳನ್ನು ತಾರೀಕು ೧೦—೭—೫೮ ರ ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನೊಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವದೆಂದೂ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಬಿ. ಎಲ್. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಚೌರೀರ ಪಿ. ಪೂಣಚ್ಚನವರು ಪಾಸಾಗಿರುವರು.

ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಗಣಮುಖಿಯವರು ತಾ|| ೩೦ರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೬ ಗಂಟೆಗೆ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಬಂದು ೧-೭-೫೮ರಲ್ಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿ ಕಾಲೇಜು, ಕಾನ್ವೆಂಟು ಮತ್ತು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಬಂದು ತಾ|| ೨ ರಲ್ಲು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋದರು.

ಹಾತೂರು ಜಿ ಯಸ್ ಬಿ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಕೆ ಯಂ ದೇವಯ್ಯನವರು ಮದ್ರಾಸು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಎರಡನೆ ಭಾಗ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿರುವರು.

ತಿದ್ದುಪಡಿ

ಕಳೆದ ವಾರ ಮಡಿಕೇರಿ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಬಿ ಎ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮೇರಿಯಂಡ ಸಿ. ನಾಣಯ್ಯನವರು ಒಂದನೇ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿರುವರು ಎಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೆವು. ಅವರು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿ. ಎ. ಪಾಸಾಗಿರುವರು.

ಡೆಂರಾಡೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಟರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ೧೧ನೇ ಗ್ರಾಜುವೇಟ್ಸ್ ಕೋರ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾ|| ೧೭—೭—೫೮ರಿಂದ ತರಬೇತು ಪಡೆಯಲು ೬೯ ಜನರನ್ನು ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರು. ಶ್ರೀ ಮಚ್ಚಿಯಂಡ ಉತ್ತಯ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅಜ್ಜಿನಿಕಂಡ ಸಿ ಪೆಮ್ಮಯ್ಯನವರನ್ನು ಕೊಡಗಿನಿಂದ ಆರಿಸಿರುವರು.

ಮೂರ್ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ತೆರೆಯಲು ಸರಕಾರವು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರೆಂದೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ತಾ|| ೩ರಲ್ಲು ಮೂರ್ನಾಡು ಸಹಕಾರ ಯೂನಿಯನ್ನಿನ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಫಾರಂನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಮಿಟಿಯ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ, ಯಂ ಯಲ್ ಎ. ಇವರು ತೆರೆಯುವರು.

ಮಡಿಕೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಯಂ ಬಿ ನಾಣಯ್ಯನವರ ಮಗ ಗಣಪತಿಯು ತಾ| ೧ ರಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೋದವನು ಮರಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇವನನ್ನು ಕಂಡವರು ಮಡಿಕೇರಿ ಗಣಪತಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಪೊನ್ನಂಪೇಟೆನಾಡು ಕಚ್ಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ವಸುಲಾತಿ ಗುಮಾಸ್ತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಹರಿಜನ ಗೋಪಾಲನವರು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸರಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿದರೆಂಬ ಆಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ ದಸ್ತಗಿರಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ವರ್ತಮಾನ.

ನಾಗಪುರ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಯಂ. ಬಿ ಬಿ ಎಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೊಡಂದೇರ ಎ ಪೊನ್ನಪ್ಪನವರು ಪಾಸಾಗಿ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗಿರುವರು

ರೋಟರಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿನವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ಎನ್ ಸಿ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಬಿ ಎಸ್ ಸಿ (ಎಜಿ) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನವು ಶ್ರೀ ಕೋಡಿರ ಎ ಪೂಣಚ್ಚನವರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

Edited Printed & Published by
B. A. Belliappa, B. A.
at Sri Cauvery Printing Press, Mercara.

ವಿಲೀನದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು

ನಮ್ಮ ಸಂಶಯ ಸುಳ್ಳಾಗಲಿಲ್ಲ.

— ಲೇ:—"ಕೊಡಗಿನ ಕುವರ" —

ಕೊಡಗನ್ನು ಮೈಸೂರಿನೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಕೂಡದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಹಲವು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದುದಲ್ಲದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದ ಸಾಧಾರಣ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳೂ, ಶಂಕಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡಾಂತರಗಳೂ ಇಂದು ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೊದಗುತ್ತಿವೆ.

(೧) ಕೊಡಗನ್ನು ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಿದರೆ ಒಂದೆರಡಿರುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಕೂಗು ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳಿಸದು. ನಮ್ಮದು ಅರಣ್ಯರೋಧನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದೆವು. ಈ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಮಾತೇ ಉಸುರುವದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಇರುವ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂವರೆ ಜನರು ಮಾತಾಡೆವೆಂದು ಮುಷ್ಕರ ಹಿಡಿದಂತಿದೆ. ಮಾತಾಡಿದರೂ ಆಗುವದಿಷ್ಟೆ. ಕೊಡಗಿನ ಕೂಗು ಅರಣ್ಯರೋಧನವಾಗಿದೆ.

(೨) ಕೊಡಗನ್ನು ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಿದರೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಹಿಂದುಳಿದ ಇತರ ಭಾಗಗಳು ಕೊಡಗಿನ ಅಂತಸ್ಥಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವಾಗಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದೆವು. ಅದೇ ಅನುಭವ ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಳುತ್ತಿರುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆಯೇ ಯಾವುದೇ ವಿಧಾಯಕ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ.

(೩) ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ವರಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಕೊಡಗಿನ ಹಣ ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತ ರಾಯಲಸೀಮೆ, ಬಿಜಾಪುರಗಳಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚವಾಗಿ ಕೊಡಗು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಇತರ ಭಾಗಗಳ ಕರೆಯುವ ಕಾಮಧೇನುವಾಗುವದೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯತೆಯ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅನುದಿನದ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಅದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಹೊಸ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುವ ಮಾತಿರಲಿ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳೂ ಒದಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಔಷಧಿಗಳಿಲ್ಲ; ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ದುರಸ್ತಿ ಇಲ್ಲ; ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸುಣ್ಣ ಬಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ!

(೪) ಮರ್ಯಾದೆ ಹಾಗೂ ಗುಣ ತುಂಬಿದ ಕೊಡಗಿನ ಕಾವೇರಿಯು ವಿಲೀನದ ನಂತರ ಮೈಸೂರಿನ ಬೀದಿಯ ಹೆಂಗಸಾಗಬಹುದೆಂಬ ಭಯವನ್ನು ನಾವು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೆವು. ಅದೂ ಕೂಡ ಸತ್ಯವಾಗುವದೋ ಎನಿಸುವಂತಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಕಾವೇರಿಯ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ವಿಧಾನ ಸೌಧದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಂತೆ ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳೂ ಶಿಥಿಲಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿವೆ.

(೫) ವಿಲೀನದಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಯುವಕರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗದೊರೆಯುವದು ಕಷ್ಟವಾಗುವದೆಂದು ನಾವು ಭಯಪಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಆ ಭಯ ಸತ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕೊಡಗಿನೊಳಗಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯುವ ಆಸೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಹೊರಗಿನವರೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದರಿದಿರುವ ನಗರದ ಜನರೇ ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

(೬) ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಕೂಡ ನಾವು ಅಂದು ಶಂಕಿಸಿದ ಭಯ ಮೂರ್ತಿಮತ್ತಾಗಿ ಎದುರು ನಿಲ್ಲುವಂತಾಗಿದೆ. ಹೊರಗಿನ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರ ದುಃಶ್ಚಾಳಿಗಳು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲೂ ಬೇರಿಳಿಯುತ್ತಿವೆ. ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂಟೀನ್ ಇಟ್ಟವರ ಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವರ ಕಿಸೆಯೂ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕೊಡಗಿನ ಸರಕಾರ ಖಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವತೆ, ಇತ್ತು, ಹೃದಯವಿತ್ತು. ಈಗ ಅದು ಮಾಯವಾಗಿ ನಿರ್ದಯತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ; ಸೇವಾಬುದ್ಧಿ ಮೂಲೆ ಸೇರುತ್ತಿದೆ.

(೭) ಕೊಡಗಿನವರಿಗಿದ್ದ ಭೂಪದ್ಧತಿಯ ಅನುಕೂಲತೆ ಹೋಗುವದಲ್ಲದೆ ಕಂದಾಯ ಏರುವದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆವು. ಅದೂ ಕೂಡ ಕ್ರಮಾನುಗತವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಜಮ್ಮಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕಂದಾಯ ಏರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಸನ್ನಿಯದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಜಮ್ಮ ಜಹಗೀರ್, ಉಂಬಳಿಗಳ ತಾರತಮ್ಯವೂ ಅಡಗಲಿದೆ.

ಇಂಥಾ ನೂರಾರು ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರಬೇಕೆಂದು ಅಂದು ಕೊಡಗಿನ ಕೆಲವರು ಹೋರಾಟ ಏಕೆ ನಡೆಸಿದರೆಂಬುದರ ಅರಿವು ಈಗಲಾದರೂ ಜನತೆಗೆ ಆಗಬೇಕು. ಈಗ ಏನಾದರೇನು ? ಮುಂದಿನ ಸಾವಿರ ಸಂತಾನಗಳ ವರೆಗೂ ಕೂಡ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಕೊಳಲಾಟದ ಮಾರ್ಗವಾಯಿತು.

ಕೊಡಗಿನ ಜನರು ವೀರರು, ಶೂರರು ಎಂಬುದೆಲ್ಲ ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು. ಇವರಂಥಾ ಹೇಡಿಗಳು, ಸಂದರ್ಭಸಾಧಕರು, ಗೆದ್ದ ಎತ್ತಿನ ಬಾಲಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯವರು ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನವರೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಂತರೆಂಬ ಮಾತು ಹೇಗೆ ಕೇರಿಕೆಯ ಬೂಟಾಟಿಕೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಕೊಡಗಿನವರು ದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳು, ಕೆಚ್ಚೆದೆಯವರು ಎಂಬುದು ಟೊಳ್ಳು. ಮೈಸೂರಿಗೆ ವಿಲೀನವಾಗುವಾಗ ಕೊಡಗಿನ ಉಳಿವರಿ ರೂ. ೮೦ ಲಕ್ಷ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ದ್ವಿತಿಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕೆಂದು ಯೋಜಿಸಿದ್ದ ೩ ಕೋಟಿಗೂ ಮಿಕ್ಕಿದ ಹಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಕೊಡಗು ಬಿಟ್ಟು ಮೈಸೂರನ್ನು ಸೇರಿತು. ಈಗ ಕೊಡಗು ಕಡೆಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ವೀರತನವನ್ನು ತೋರುವವರಿರಲಿ, ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೇಳುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ?

ಕೊಡಗಿನ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣರಾದವರನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಷ್ಟು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಾವು. ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಜೇಬಿನ ಕಾಸಿನ ಸದ್ದಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ತಲೆದೂಗುವವರು ನಾವು. ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಒದೆದು ರಸಾತಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೆಕ್ಕಲೆತ್ನಿಸುವ ನೀತಿಬಾಹಿರರು, ಶೀಲರಹಿತರೂ ಆದ ನಾವು ಕೆಚ್ಚೆದೆಯವರೇ ? ಶೀಲರಹಿತ ಸಮಾಜ ಹೇಗೆ ನಾಶಗೊಳ್ಳುವರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಪೀಡಿತ ಜನತೆಯೂ ಕೂಡ !

ಕಾರಣವಿಷ್ಟೆ, ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ ನಾವೆಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು. ನಾವು, ನಮ್ಮವರ ಸುಖವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ದೇಶದ ಹಿತದ ಬಯಕೆ ನಮಗಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾಂಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಮಾತಾಡಿದರೂ ಅದು ಕಿಸೆ ತುಂಬಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಬೇರೆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ನೈತಿಕ ಅಧಃಪತನಗೊಂಡಿರುವ ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲವೇ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಯ್ಯೋ ಕೊಡಗೇ............ಕೊಡಗಿನ ಜನರೇ...................ಧಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ ನಿಮಗೆ !!!

---

೪೫ ಲಕ್ಷದ ಹೊಸ ಯೋಜನೆ.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಶನ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಈ ಶಾಖೆಯ ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನೀಯರಾದ ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠಪ್ಪನವರು ೪೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ತಗಲುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಕಳೆದ ವಾರ ಕೊಡಗನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಿದ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಶನ್ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ್ ಮತ್ತು ಲಾಲ್‌ಸಿಂಗ್‌ರವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸಗಳು ಅಡಕವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಕಾವೇರಿ, ಹಾರಂಗಿ, ಪಯಸ್ವಿನಿ ಮತ್ತು ರುದ್ರಗುಪ್ಪೆ ಹೊಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೨ ಪಂಪು ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡೂ ಸೇರಿವೆ.

ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರಂಗಿ ಕಟ್ಟೆಯು ದೊಡ್ಡದು. ಇದಕ್ಕೆ ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚವಾಗಬಹುದೆಂದೂ ಇದರಿಂದ ಸುಮಾರು ೨,೫೦೦ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರು ಒದಗಬಹುದೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬಂದಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳವಿದ್ದಾಗ ೪೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದ ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೇಂದ್ರದ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಸಮಿತಿಗೆ ೫ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು ೬ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರೊದಗುವಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಸಮಿತಿಯವರ ಮಂಜೂರಾತಿ ದೊರೆಯದ ಕಾರಣ ಅದರ ಖರ್ಚನ್ನೂ, ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ನೀಲಕಂಠಪ್ಪನವರು ಹೊಸ

...ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು.

...ತ್ರಿಗಳ ಇಂದಿನ ಜೀವನ.

...ಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ಬೆಳೆಸಲಾರಂಭಿಸಿರುವರು, ಆವಾಮಿ ಲೀಗಿನ ಮತ್ತಿತರ ಪ್ರಮುಖರು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವರು.

ಯಾವುದೇ ತರಹದ ವಿರಾಮ ಕಾಲದ ವೃತ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರು ಪಾಕಿಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಥಮ ಘಟನಾ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮೌಲ್ವಿ ತಮಿಝುದ್ದೀನ್ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅವರು ರಕ್ತದ ಅಧಿಕ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಪೀಡಿತರಾಗಿರುವರು.

ಹಿಂದೂದೇಶ.

ಗಯಾದಲ್ಲಿ ತಾ. ೨೭ ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಜಯಪ್ರಕಾಶನಾರಾಯಣರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಗಾಂಧಿತತ್ವ ಮತ್ತು ಸರ್ವೋದಯ ಚಳವಳದಿಂದ ತುಂಬಾ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತವು ಪಾಕಿಸ್ಥಾನದ ಜನತೆಯ ಒಳಿತನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಿದೆ. ಪಾಕಿಸ್ಥಾನದ ಕಲ್ಯಾಣವೇ ಭಾರತದ ಕಲ್ಯಾಣವೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತವೆಂದು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ನೆಹರೂರವರು ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ. ಢೇಬಾರರು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವರೆಂದೂ ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಒಪ್ಪಲಾರರೆಂದೂ ಜನವರಿಯ ನಂತರ ಹೊಸ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ನೇಮಕವಾಗಬಹುದೆಂದೂ ವಾರ್ತೆಗಳಿವೆ.

ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತೀಯರ ನಂಬಿಕೆ ಬಲಗೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ಢೇಬಾರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಕೇರಳ ಸರಕಾರವು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೇಕರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೨೫ ರಷ್ಟನ್ನು ಆಯಾಯ ಗ್ರಾಮಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೂ ಸರಕಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೂ ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದುದನ್ನು ಭೂರಹಿತರಿಗೆ ಹಂಚುವ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಇದು ನವಂಬರ್ ೧ ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ೭ ಲಕ್ಷ ಏಕರೆ ಭೂಮಿ ಹಂಚಲ್ಪಡಲಿದೆಯಂತೆ.

ಮಂಗಳೂರು ಬಂದರಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಮತ್ತು ಹಾಸನದಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ರೈಲ್ವೆ ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೂ ೪೫ ಕೋಟಿ ವೆಚ್ಚದ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಇಟೆಲಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಮಂಡಳವು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರಲಿದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ದೊಡ್ಡ ಹಿಡುವಳಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಮಿತಿ ಹಾಕಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಂಚುವದರಿಂದ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಗುವದೆಂಬುದು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಾಲಿಕರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೯೦ ರಷ್ಟು ಜನರು ಚಿಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಾದರೂ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲವೆಂದು ಮದ್ರಾಸ್ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂರವರು ಹೇಳಿರುವರು.

ಈಗಿರುವ ಸಹಕಾರ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಜನತೆಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಈಗಿನ ಸಹಕಾರ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂರವರು ತಾ. ೨೫ ರಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು.

ಬೊಂಬಾಯಿಯನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಭೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಈಗಿರುವ ಬೊಂಬಾಯಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಅದು ಸೂಚಿಸಿದೆ.

ದೇಶದ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಸಲಹೆ ಕೊಡಲು ೧೫ ಜನರಿರುವ ಒಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಢೇಬಾರರು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಪರ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾಕಿಸ್ಥಾನದ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಇಸ್ಕಂದರ್ ಮಿರ್ಝಾರವರನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಜನರಲ್ ಅಯೂಬ್‌ಖಾನರೇ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಯೂಬ್‌ಖಾನರ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿತ್ವದಲ್ಲಿ ೮ ಜನರ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಜಮ್ಮು ಮತ್ತು ಕಾಶ್ಮೀರ ಸರಕಾರಗಳನ್ನು ಪದಚ್ಯುತಿಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೆಂಬ ಆರೋಪದ ಮೇಲೆ ಕಾಶ್ಮೀರದ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಶೇಕ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲರನ್ನೂ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವಿದೇಶ.

ನಿಧನರಾದ ಪೋಪರ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಪೋಪರನ್ನು ಆರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ತಾ. ೨೯ರ ವರೆಗೆ ಏಳು ಬಾರಿ ಮತದಾನವಾದರೂ ಐಕ್ಯ ನಡೆಯದೆ ಕಡೆಗೆ ವೆನಿಸಿನ ಕಾರ್ಡಿನಲರಾಗಿದ್ದ ರೊನ್ಕಾಲಿಯವರನ್ನು ಆರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ನೋಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನವು ಈ ಸಾರಿ ರಷ್ಯಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕ ಬೋರಿಸ್ ಪೆಸ್ಟರ್ನಕಾರವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದನ್ನು ಅವರು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನೈಜೀರಿಯಾಕ್ಕೆ ೧೯೬೦ ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡಲಾಗುವದೆಂದು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ವಸಾಹತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಅಲನ್ ಲಿನೊಕ್ಸ್ ಬಾಯ್ಡರವರು ಹೇಳಿರುವರು.

ಈಜಿಪ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲಿರುವ ಅಸ್ವಾನ್ ಅಣೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ರಷ್ಯಾವು ೪೦೦ ಮಿಲಿಯ ರೂಬಲುಗಳ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

ಕಮ್ಯೂನಿಷ್ಟ್ ಚೀನಾಕ್ಕೆ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಗೊಡಲು ಬ್ರಿಟನಿನ ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಚರ್ಚಿಲ್ಲರು ಅನುಕೂಲಾಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಿರುವರೆಂದು ಅಧಿಕೃತ ವಾರ್ತೆ.

ವಿಷಮಿಶ್ರಿತ ಆಹಾರ

ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಮಿಶ್ರಿತ ಆಹಾರ ಸೇವನೆಯೆಂದು ಸಂದೇಹ ಪಡಲಾದ ಸುಮಾರು ೨೦೦ ಪ್ರಕರಣಗಳು ವರದಿಯಾಗಿದೆ.

ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ ನಗರದಿಂದ ೧೫೦ ಮಂದಿ ಮತ್ತದರ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ೫೦ ಮಂದಿಯನ್ನು ರವಿವಾರದಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಸೇವನೆಯ ಬಳಿಕ ಇವರಿಗೆ ಅತಿಸಾರ ವಾಂತಿಭೇದಿ ಆರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಅವರ. ಸೇವಿಸಿದ ಆಹಾರದ ನಮೂನೆಗಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ರೇಡಿಯೋ ಸ್ಟೋರ್ಸ್

ಗೋಣಿಕೊಪ್ಪ, ದ. ಕೊಡಗು.

ಇವುಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿರಿ.

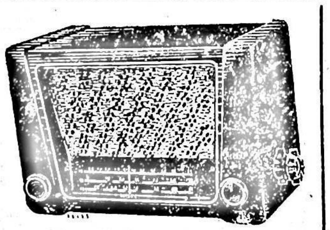

HGEC RADIO MODEL No. HR135.

- ಜರ್ಮನ್ ಫಿಲಿಪ್ಸ್, ಮರ್ಫಿ ಮತ್ತು ನೇಶನಲ್ ಎಕೊ ರೇಡಿಯೋಗಳಿಗೆ
- ಬಾಡಿಗೆಯ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿ ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ (ಹಬ್ಬ, ಮದುವೆ ಇತರ ಉತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿಗೆ)
- ಲೌಡ್ ಸ್ಪೀಕರ್ (ಧ್ವನಿವಾಹಕ)ಗಳಿಗೆ
- ಸುಲಭ ತರ ಕಂತುಗಳ ಮೇಲೆ ರೇಡಿಯೋಗಳಿಗೆ
- ಹಳೆ ರೇಡಿಯೋಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೊಸ ರೇಡಿಯೋಗಳಿಗೆ
- ಗ್ರಾಮಫೋನ್‌ಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೊಸ ರೇಡಿಯೋಗಳಿಗೆ
- ರೇಡಿಯೋ ರಿಪೇರಿಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ನಮೂನೆಯ ವಾಚುಗಳಿಗೆ

RADIO STORE,

GONICOPPAL, S. COORG.

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ– ರೂ.೫-೦-೦] ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ–೧೨ ನಯೆ ಪೈಸೆ.

ಕೊಡಗು

ಸಂಪುಟ ೪೧] ತಾ.೧೫–೧೨–೧೯೬೧ನೇ ಶುಕ್ರವಾರ [ಸಂಚಿಕೆ ೨೭

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಅತೃಪ್ತಿ ವಿಲೀನೀಕರಣದ ಫಲ.

(ಹಿಂದೂದೇಶದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯೋಗಿಯೂ, ಲೋಕಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಬೆನಗಲ್ ಶಿವರಾವ್‌ರವರು ತಾರೀಕು ೯–೧೨–೬೧ ರ "ಹಿಂದೂ" ದೈನಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಲೇಖನ ಬರೆದಿರುವರು. ಅದರ ಸಾರಾಂಶವನ್ನಿಲ್ಲಿ ವಾಚಕರಿಗಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಸಂ)

'ಸಿ' ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರಿನೊಡನೆ ವಿಲೀನವಾದ ನಂತರ ಕೊಡಗಿನ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಕಡೆಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅತೃಪ್ತಿ ತಲೆದೋರಿದೆ. ವಿಲೀನೀಕರಣಕ್ಕೆ ಕೊಡಗಿನ ಯಾರೂ ಕೂಡ ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನ ಆಗಿನ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ೨೪ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಜನರ ಅಭಿಮತವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನೀಕರಣಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಸಮಿತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ೧೯೫೨ರ ಚುನಾವಣೆಯ ಪೂರ್ವ ಪಂಡಿತ ನೆಹರೂರವರು ವಿಲೀನವಿರೋಧಿ ಗುಂಪಿನ ಮುಂದಾಳೂ, ಕೊಡಗಿನ ಅತಿ ಹಳೆಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗರೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ. ಪಿ. ಐ. ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ಭರವಸೆಯ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನೀಕರಣದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದು. ಆಗ ತಾನೆ ಹೊಸ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ ಈ 'ಸಿ' ರಾಜ್ಯದ ವಿಲೀನೀಕರಣದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹಾಗೆ ಬಂದರೂ ಕೊಡಗು ಶಾಸನ ಸಭೆಯು ಅದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾರದೆಂದೂ, ಅಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತಿತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವದೆಂದೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದರು.

ಇಂಥಾ ಸ್ಪಷ್ಟ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೆಹರೂರವರು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೂ ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನೀಕರಣವನ್ನು ಬಲವತ್ತರದಿಂದ ನಡೆಸಿದ್ದು ಕೊಡಗಿನ ಹಲವರಿಗೆ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಕಡೇ ತೀರ್ಮಾನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಡದ್ದು ಕೊಡಗಿನ ಜನರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ವಿಲೀನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಹಿತದ ಭರವಸೆ ಹಾಗೂ ಭದ್ರತೆಯ ಯಾವುದೊಂದೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡದೆ ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಿದುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕೊಡಗಿನ ಪಾಲಿಗೆ ದುರ್ದೈವದ ವಿಚಾರ.

ಕೊಡಗು ೧೮೩೪ರಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೊಳಪಟ್ಟಂದಿನಿಂದಲೂ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಗತಿ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿತ್ತು. ೧೯೨೪ರಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧಾನ ಸಭೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟು ಕೊಡಗಿನ ಆಡಳಿತವು ಮೇಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೂ, ಉತ್ತಮವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಜನತೆಯ ಜೀವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸರಕಾರವು ಶಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ಇವೆಲ್ಲ ನಶಿಸಿರುವದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಕೊಡಗಿನ ನಾಗರಿಕರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಸವಿನೆನಪನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಂದಿನ ದುರ್ದೆಸೆಗೆ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೇವಲ ೧೬೦೦ ಚದರ ಮೈಲುಗಳಿಗೂ ಚಿಕ್ಕದಾದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಕೊಡಗು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತಿತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಂದರಿದಿತ್ತು. ಕೊಡಗಿನ ವಿದ್ಯಾಪರಿಮಾಣ ಶೇಕಡ ೩೩ ಇದ್ದಿದ್ದು ಕೊಡಗಿನ ಖಾಯಂ ನಿವಾಸಿಗಳ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ವಿದ್ಯಾಪರಿಮಾಣ ಶೇಕಡ ೬೨ ನ್ನು ಮೀರುವದು. ಕೊಡಗು ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳ ತವರೂರು. ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡುವವರು ಕೇವಲ ಶೇಕಡ ೩೯ ರಷ್ಟಿದ್ದು ಉಳಿದ ಬಹುಮತದವರು ಕೊಡವ (ಶೇಕಡ ೨೯) ತಮಿಳು, ಮಲಯಾಳ, ತೆಲುಗು ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊಡಗು ಕನ್ನಡ ಭಾಗವಲ್ಲ; ಬದಲು ವಿವಿಧ ಭಾಷಾರಾಜ್ಯ.

ಕೊಡಗು ತನ್ನ ಸೈನಿಕ ಪರಂಪರೆಗೆ ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದಿದೆ. ಮಾರ್ಶಲ್ ಜನಾಂಗವಾದ ಕೊಡವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಈ ೧೪ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪ ಮತ್ತು ಜನರಲ್ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಇವರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸೇನಾನಾಯಕರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಸೈನ್ಯದ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಭಾರತದ ಬೇರೆ ಯಾವ ಜನಾಂಗವೂ ಸಲ್ಲಿಸದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೊಡವರು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಡಗಿನ ವಾರ್ಷಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಆದಾಯ ೪೦ ಲಕ್ಷವಿದ್ದದು ೨ ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿದೆ. ಅದರ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ ವಿಪುಲವಿದೆ. ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಕಾಫಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಮೂರನೇ ಒಂದಂಶಕ್ಕಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚು ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮತ್ತಿತರ ಪ್ರಗತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಆದರೆ ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರಿನೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನವಾದನಂತರ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಸೆ ಮೂಡಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ತಮ್ಮ ಭವ್ಯ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೊನೆಗೊಂಡಿತೆಂಬ ಭಾವನೆ ಹಬ್ಬಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಮೂರುವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಮೂಲೆ ಸೇರಿವೆ. ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರಿನ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಗಿಂತಾ ೫೦ ವರ್ಷ ಮುಂದಿರುವದರಿಂದ ಬೇರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಭಾಗಗಳಿಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತಿತರರು ಹೇಳಿದುದಾಗಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ.

೧೯೫೯ರಲ್ಲಿ ಕೊಡಗು ಮತದಾರ ಸಂಘವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಮನವಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಅತೃಪ್ತಿ ಮತ್ತು ದುರ್ದೆಸೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಕವಿದಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ವಿಲೀನೀಕರಣದಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಹಾಳು ಬಿದ್ದಿರುವ ಕಾರಣ ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಕೊಡಗನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಮನವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಗೋಪಾಲ ಕಮಿಟಿ ವರದಿಯಂತೆ ಕೊಡಗನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಿಂದ ತಾಲೂಕು ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿಸಿದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವ ಭಯವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡದೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿವಿಧ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಇಂದೂ ಮುಂದರಿಯುತ್ತಿದ್ದು ಜನತೆಯ ನಿರಾಸೆ ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ವಿಲೀನೀಕರಣದಿಂದ ಕೊಡಗಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬೇರೆ ಅನ್ಯಾಯಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ವಿಲೀನೀಕರಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಳವಿತ್ತು. ರಾಜ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಜಮೀರ್ ಕೊಡಗುಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಸವಲತ್ತು ಈಗ ವಿಲೀನದ ನಂತರ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ೩ ಸ್ಥಳ ಕೊಡಗಿಗಿದೆ. ಈ ಇ[illegible]ರಿಂದ ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ೨೦೮ ದಸ್ಯರಿರುವ [illegible]ಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗಿ[illegible]. ಲಕ್ಕಡಿವ್ ದ್ವೀಪ[illegible] ಲೋಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. [illegible]ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ವಸಾಹತುಗಳಾದ ನಗರ್‌ಹವೇಲಿ ಮತ್ತು ದಾದ್ರಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಳ ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ 'ಸಿ' ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತೀ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಕೊಡಗು ಅಂಥಾ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ತುಂಬಲಾರದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. (ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತ್ರಿಪುರಕ್ಕೆ ಲೋಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ೨ ಸ್ಥಳವಿದೆ. ಅಂಡಮಾನ್ ನಿಕೋಬಾರ್ ದ್ವೀಪಗಳು, ಲಕ್ಕಾಡಿವ್, ಮಿನ್ನಿಕಾಯ ಮತ್ತು ಅಮಿನ್‌ದಿವಿ ದ್ವೀಪಗಳು, ನಾಗಾ ರಾಜ್ಯ ಮೊದಲಾದುವಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಲೋಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಿತ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿದೆ.)

ಇವುಗಳೆಲ್ಲವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ನದಿಗೆ ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಗಂಡಾಂತರವೊಂದನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಮುಂದೊಡ್ಡಿದೆ. ಈ ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಕಟ್ಟೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ಬಹುಭಾಗವು ನೀರಿನಿಂದ ಮುಳುಗಿ ಅಪಾರ ಹಾನಿಯಾಗಲಿದೆ. ಕಳೆದ ನವಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ಜನತ ಸಭೆಯೊಂದು ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯ

ಅಣುಭಸ್ಮವೆಂದರೇನು ?

ಲೇಖಕ:— ಶ್ರೀ ಗೌರೀಶ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ.

ಅಣು ಭಸ್ಮವು ಇಂದು ಭಸ್ಮಾಸುರನ ನ್ಯಾಯಂತೆ ಜಗತ್ತಿನ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕರಾಳ ನೆರಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಂತಿದೆ. ಪರ ಮ ಅಣುಬಾಂಬುಗಳ ಇಂದಿನ ಮೆಗಾಟ ನ್ ಮೃತ್ಯುಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಬಾಂಬುಗ ಳ ಅಘಾತಕ್ಕಿಂತ ಅನಂತರದ ಅದರ ಘಾ ತುಕ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಭಯ ರಾಜ್ಯಭಾರಿಗ ಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ರೈತನ ಹೆಂಡಂದಿರ ವರೆಗೂ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕಂಗೆಡಿಸುವ ದುಃಸ್ವಪ್ನವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಣು ಭಸ್ಮದ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತು? ಏನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಅಮೇರಿಕೆ ಯ "ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಟೈಮ್ಸ್" ಪತ್ರಿಕೆ ಯಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಫಿನ್ನಿ ಎಂಬವರು ಈ ಬಗೆಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಲೇ ಖನವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಓದುಗರ ತಿಳುವ ಳಿಕೆಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗುರುತಿಲ್ಲ ದ ಪಿಶಾಚಿಗಿಂತ ಗುರುತಿದ್ದ ಪಿಶಾಚಿ ಮೇ ವಾಗಲೂ ಲೇಸಂತೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ನರ ನಿರ್ಮಿತ ನರಪಿಶಾಚಿಯು ಅಣುಭಸ್ಮದ (Fall-out) ಗುರುತು ನಾವು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಅಣು ಭಸ್ಮವೆಂದರೇನು?

ಅದರ ಕಾರಣವೇನು?

ಅಣು ಬಾಂಬಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಕಟ್ಟಿದ್ದ ಯು ರೇನಿಯಂ ಅಥವಾ ಪ್ಲುಟೋನಿಯಂ ಧಾತು ವಿನ ದಶಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಅಣುಗಳು ಸಿಡಿದು ಬಾಂಬಿನ ಒಳಗಡೆಯ ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರಳಯ ಶಕ್ತಿಯು ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗುವ ಆ ಹಿದಿ ಪಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಈ ಭಸ್ಮಾಸುರ ಭುಗಿಲೆದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಈ ಸ್ಫೋಟ ಸು ಮಾರು ೪೦ ಬಗೆಯಾಗಿ ನಡೆಯಬಹುದು. ಆ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨೦೦ ಪ್ರಕಾರದ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಿರಣ ಶಕ್ತಿಯ (ರೇಡಿಯೋ ಏ ಕ್ಟಿವ್) ದ್ರವ್ಯಗಳು [illegible]ಬಲ್ಲವು. ಇವುಗ ಳಿಗೆ 'ರೇ[illegible]-ಐಸೋಟೋಪ್ಸ್' ಎಂಬ [illegible]. ಸತುವಿನ ತನಕವೂ ಅನೇಕ ಸ್ಫೋಟಕ ಧಾತುಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾ ಗುವ ಈ ಕಿರಣ ದ್ರವ್ಯವೇ ಅಣುಭಸ್ಮ. ಒಂದು ಮೆಗಾಟನ್ ಅಣುಸ್ಫೋಟದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಟಿ. ಎನ್. ಟಿ.ಯ ದಶಲಕ್ಷ ಟನ್ನಿ ನ ವಿಕಿರಣದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೦೦ ಪೌಂಡು ಅಣು ಭಸ್ಮ ಹೊರಬೀಳುವುದು.

ಐಸೊಟೋಪ್‌ಗಳ

ಆಯುಷ್ಯವೆಷ್ಟು ?

ಸಿಡಿಮದ್ದು ಸರಬಾಣಗಳು ದೀವಳಿ ಗೆಯಲ್ಲಿ ಉರಿದು ಹಾರಿದಾಗ ಅವುಗಳ ಕಿ ಡಿಗಳು ಅರೆಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆರುತ್ತವೆ. ಆದ ರೆ ಈ ಅಣುಭಸ್ಮದ ಕಾಣದ ಕಿಡಿಗಳು ಎ ಷ್ಟು ಕಾಲ ಬದುಕುಳಿಯುತ್ತವೆ? ೨೦೦ ಬಗೆಯ ಅಣುಭಸ್ಮದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೭೦ರ ಷ್ಟು ಒಂದು ದಿವಸ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಕಡಿ ಮೆ ಕಾಲ 'ಜೀವಂತ' ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಂ ದರೆ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮೈಗೆ ಬಂದು ಸೋಂ ಕುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿ ನಷ್ಟವಾಗಿರು ತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಿಕ್ಕವು ಬಹುಕಾಲ ಸಾವಿ ರಾರು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಬದುಕಿ ಉಳಿ ಯಬಲ್ಲವು.

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಸೋಜಿಗ ನ ಡೆಯುವುದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೇವಲ ಅಣುವಿಕಿರಣ (fission) ಒಂ ದೇ ಇಂಥ ಐಸೋಟೋಪುಗಳ 'ಹೊರಬೀಳಿ ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ 'ಅಂಗಾರಕ'ವ ಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಹೈಡ್ರೋಜ ನ್ ಬಾಂಬು ಸ್ಫೋಟವಾದಾಗ ಅದರಿಂದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಂಬ ಶಕ್ತಿ ಯುತವಾದ ನ್ಯೂಟ್ರೋನುಗಳು ಹೊರಬೀ ಳುತ್ತವೆ. ಅವು ಸಾಗದಷ್ಟು ಹವೆಯಲ್ಲಿ ದೂರದವರೆಗೆ ಸಿಗಾರಿನ ಆಕಾರದ ಉಸ್ತ ನ್ನ ವ್ಯೂಹದಲ್ಲಿ ಹರಡುವುದು. ಇದು ಕೆ ಲವೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಸೇರದೆಯೂ ಅಪಾಯ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಉಷ್ಣವಿರಬಹು ದು. ಇಂದು ಸರಕಾರಗಳೆಲ್ಲ ಹೆದರುವ ಅಣು ಮರಣ ಭಸ್ಮವು ಈ ಜಾತಿಯದು. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಘಾತಕವು. ಅಣು ಸ್ಫೋ ಟವು ನೆಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ೭೦ ರಷ್ಟು ಇಂಥ ಅಣುಭಸ್ಮ ಸ್ಥಾನಿಕವಾಗಿ ಹ ಬ್ಬುವುದು, ಇಂತಷ್ಟು ತೀರದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯು ವುದು ನೆಲ ಮುಟ್ಟದೆ ಸ್ಫೋಟದ ಅಗ್ನಿ ಗೋಲವು ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿಯೇ ಉಬ್ಬಿ ಹ ಬ್ಬಿ ಅರುವಂತಾದರೆ ಅದರ ಅಣು ಭಸ್ಮದ ವಾತಾವರಣದ ಕಸ ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿಯೇ ಶೀಲಿ ಚದರಿ ಅದರ ಮೋಡಗಳು ಗಾಳಿಗ ಳಿಂದ ಪೃಥ್ವಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ೪-೭ ವಾರಗ ಳಲ್ಲಿ ಹರಡಬಲ್ಲುದು. —ಜನಸೇವಕ.

[illegible]ಪ್ರಭವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಕಟ್ಟೆಗಳ ಯೋಜನೆಗೆ ವಿರೋಧ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ.

ಕೊಡಗು ಮತದಾರರ ಸಂಘವು ತನ್ನ ಧ್ಯೇಯವಾದ, "ನಿರಂತರ ಜಾಗೃತಿಯೇ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ತೆರಬೇಕಾದ ಬೆಲೆ" ಎಂ ಬ ತನ್ನ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿ ದೆ. ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಗೃಹ ಮಂ ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಸದ್ಯದ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವು ದಲ್ಲದೆ; ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳವು ಕೊಡಗಿನ ಹಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕುರುಡುದ ೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಿ ವೇದಿಸಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ದುಃಸ್ಥಿ ತಿಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ, ಲೋಕ ಸ ಭೆ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿಗಾಗಿ ಮಂ ತ್ರಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಚಳವ ಳ ನಡೆಸುವ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿವೆ.

ಸರ್ವರ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ

ಡಾಕ್ಟರ್ ಸಿ. ಎನ್. ಬೋಪಣ್ಣ, ದಂತ ವೈದ್ಯರು, ವೀರಾಜಪೇಟೆ ಇವರು ಈ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಾರೀಕು ೧೬ ರಿಂದ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವದರಿಂದ ತಾ ೧೬-೧೨-೬೧ ರಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ಅವರ ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯವು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು ರಜೆಯ ನಂತರ ತೆರೆಯಲ್ಪಡುವುದು.

ಉಳಿತಾಯದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರಿ!

ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕಿನ 3 ವರ್ಷಗಳ ಮತ್ತು 5 ವರ್ಷಗಳ

ಕ್ಯಾಶ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಡ್ಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿರಿ

81/— ರೂಗಳು 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 100/- ರೂ. ಗಳಾಗುತ್ತವೆ

88-75 ರೂಗಳು 3 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 100/- ರೂ. ಗಳಾಗುತ್ತವೆ

ವಿವರಗಳಿಗೆ:— ನಮ್ಮ 75ಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿದ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲೊಂದಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ನಮ್ಮ ಮಡಿಕೇರಿ ಶಾಖೆ: ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಜಹಾಬ್ ಮಹ್ಮದ್ ಗೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ಪಿ. ಬಿ. ನಂ.18 ಮೈಯಿನ್ ರೋಡು, ಮಡಿಕೇರಿ.

ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್,

[ಸ್ಥಾಪನೆ: 1906]

[illegible]ತವಾಗಿರುವ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಬೇಂಕುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ [illegible]ಂತ ದೊಡ್ಡದು.

[illegible] ಸಹಕಾರ ಬೇಂಕ್ ಲಿ.

[ಮ]ಡಿಕೇರಿ.

[ಸ್ಥಾಪ]ನೆ:-1921)

[illegible]ಸೈಟ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾಗಿದೆ)

—	ರೂ.	10,62,140-00
—	,,	1,13,620-00
—	,,	22,00,000-00
Capital)	,,	72,00,000-00

[illegible] ಬಡ್ಡಿಯ ದರಗಳು.

[Cur]rent Deposit)	ರೂ.	0-50
[illegible] Deposit)	,,	2-50
[illegible] ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಗೆ	,,	4-00
[illegible] ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಗೆ	,,	4-25
[illegible]60 ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಗೆ	,,	4-50

[illegible]ವಹಾರಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುವದು. [illegible]ಂಘಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವದಲ್ಲದೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ [illegible]d Deposit)ಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ [illegible]ತ್ತು ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ಇನ್ಶೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿಗಳ [illegible]ಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಹಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚ [illegible]ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಆಫೀ[illegible]

ಯು. ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

'ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ನಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟಿತೇ?

ಜುಟ್ಟು ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಹಾರಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಲೇ:—"ಕೊಡಗಿನ ಕುವರ"
ವೀರಾಜಪೇಟೆ.

ಶ್ರೀ 'ಕೆ ಪಿ. ಚಿಣ್ಣಪ್ಪ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಇದೇ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ನಿಮ್ಮ ಲೇಖನವನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ನೀವು ಯಾವ ಚಿಣ್ಣಪ್ಪನವರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗದಿದ್ದರೂ ಬಹುಶಃ 'ಕೋಟೆರ ಚಿಣ್ಣಪ್ಪ'ನವರಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿ ಇದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವೆನು.

ಈ ವರೆಗೆ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀವು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಚ್ಚೆತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ನಗುಬರುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗು ಸರಕಾರ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕೊಡಗಿನ ಸರಕಾರವೂ, ಜನತಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯೂ ಕೊಡಗನ್ನು ವಿಲೀನಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹಗಲಿರುಳು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೀವು ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿರಿ. ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನೀಕರಣದ ಠರಾವನ್ನು ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಾಗ ಕೊಡಗಿನ ವಿವಿಧ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ದೇಶದ ಎಚ್ಚೆತ್ತ ಜನರು ಒಂದುಗೂಡಿ ಸೇರಿ ಮಡಿಕೇರಿ ಕೋಟೆಯ ಎದುರು ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಸಿದಾಗ, ಆಗಿನ ಸರಕಾರವು ಅವರನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡದೆ ಕೋವಿ ತುಪಾಕಿ ಹಿಡಿದು ಕೋಟೆಯ ಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ನೀವು ಪಾಸ್ ಪಡೆದು ಶಾಸನ ಸಭಾಂಗಣದ ಗಣ್ಯಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆನಂದೋನ್ಮಿಲಿತ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ಕೊಡಗಿನ ವಿಲೀನೀಕರಣದ ಠರಾವು ತಂದಾಗ ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಏನ ಮಾಡಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸೈಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನಿಮ್ಮವರು ಸರಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಮೋಹದ ನಿದ್ರೆ ನಿಮಗೆ ಆಗ ಗಾಢವಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳ ಸರಕಾರ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಇದೇ ರೀತಿ ಸಕಲ ಕೆಲಸಗಳು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಮೈಮರೆತಿರುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಸರ್ಜ್ ಸೂಟಿನಲ್ಲೇ 'ಹಿರಿಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗ'ನೆಂದುಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ! ಆದರೆ ಇಂದು ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಅಪ್ಪ ಸರಕಾರದಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಅದು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ; ನಿಮ್ಮ ಮಾತೂ ಅದರ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ ಬಲಮುರಿ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊರಗುತ್ತಿರುವಿರಾ? ಈಗ ನಿಮಗೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಹೇಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸರಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವಂತೆ ಕೊಡಗಿನ ಹಲವು ಭಾಗಗಳು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು!

ಶ್ರೀಯುತ ಚಿಣ್ಣಪ್ಪನವರೇ! ನೀವು 'ಕೊಡಗು' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಲೇಖನ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನೀವು 'ಕೊಡಗು' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಬಹುದಾದರೂ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳವಿದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಅವರ ಮುಖಪತ್ರ 'ಜನ್ಮಭೂಮಿ'ಯಲ್ಲಿ! ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು 'ಕೊಡಗು' ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿರಾ? ಕೊಡಗು ವಿಲೀನವಾಗುವ ಮೊದಲು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ಪತ್ರಿಕೆ 'ಕೊಡಗು' ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಚಾರ, ಬರೆದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೀರಾ? ಅಂದು ಆ ಪತ್ರಿಕೆ ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರಗಳು ಇಂದು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅಂದು ಎಚ್ಚರವಾಗದ ನೀವು ಇಂದು ಎಚ್ಚರವಾದುದು ದನ ಪರಾರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದಂತೆ!

ಕೊಡಗನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿಡಬೇಕೆಂದು ಕಡೆಯ ವರೆಗೆ ವಾದಿಸಿದವರು ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರು. ವಿಲೀನವಾದರೆ ಅಶಿಸ್ತ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಕೂಗು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಲಾರದು. ಲಂಚ, ರುಶುವತ್ತು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯ ಕೆಲಸ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಬಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಜನಹಿತ ಕೆಲಸ ತಟಸ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗಿನವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ, ವ್ಯಾಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದಾಗುತ್ತದೆ. ಭೂಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಜಮ್ಮಾ ಜಹಗೀರ್, ಉಂಬಳಿಗಳು ನಿರ್ನಾಮವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಈಗ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಚಿಣ್ಣಪ್ಪನವರೇ, ಈಗಲೇ ಅತೃಪ್ತಿಗೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಲಿ! ವಿಲೀನವಾಗಿ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ನೀವು ಇಷ್ಟು ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳಬೇಡಿ!

ರಾಜಕೀಯ ಕಿರುಕುಳವಿಲ್ಲದೆ ಶಾಂತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವ ಕೊಡಗಿನ ಜನರನ್ನು ಪುನಃ ಅಶಾಂತಿಗೆ ಒಡ್ಡುವ ಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಜುಟ್ಟನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹಾರಾಡಿದರೂ ತ್ರಾಸ ನಿಮಗಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹಾರಾಟದಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗವಿಡುವಂತೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಬಹುದೆಂಬ ಕಾಂಕ್ಷೆ ನಿಮಗಿದೆಯೇ? ಅದು ಕೇವಲ ಗಾಳಿಗೋಪುರ.

ಯಾವುದೇ ಸರಕಾರದ ನೀತಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಅತೀ ಹಿಂದುಳಿದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಕೊಡುವದಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವೂ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಬಿಝಾಪುರ, ರಾಯಲಸೀಮೆ ಮೊದಲಾದ ಹಿಂದುಳಿದ ಭಾಗಗಳ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿ ಸರಕಾರದ ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಕೊಡಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅವು ಬರುವ ವರೆಗೆ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹಾರಾಡಿದರೂ ಅಷ್ಟೇ.

'ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದೋ ಇಲ್ಲದೆಯೋ ಕೊಡಗು ವಿಲೀನವಾಯಿತು. ಚೆಲ್ಲಿದ ಹಾಲಿಗೆ ಅತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ'ವೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜ. ವಿಲೀನವಾದ ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರಿನ ಒಂದು ಭಾಗ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಯಾಯಿತಿ ಬೇಕು; ಅದರ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ನಿಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಮುಂದಾಳೂ; ಕೊಡಗಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯೂ, ಈಗ ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಪೂಣಚ್ಚನವರ ಜಾದುವಿನ ಪರಿಣಾಮ. ಕೊಡಗು ವಿಲೀನವಾಗುವಾಗ ಅವರು ಜನರ ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟಲು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿವೆಯೋ?

ಕೊಡಗು ವಿಲೀನವಾಗುವಾಗ ಕೆಲವು ಶರತುಗಳಿಂದ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುವದು. ಕೊಡಗಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಐದು ಸ್ಥಳ ದೊರೆಯಬೇಕು. ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿಗಿಟ್ಟಿರುವ ಸುಮಾರು ೪ ಕೋಟಿ ಹಣವೆಲ್ಲ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲೇ ವೆಚ್ಚವಾಗಬೇಕು. ಕೊಡಗಿನ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ ಪೂಣಚ್ಚನವರು ಮೈಸೂರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದಲ್ಲಿ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಸಕ್ಕರೆ ಮಿಶ್ರಿತ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಅವರ ಬಾಲಹಿಡಿದು ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದ, ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಕಂಬನಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ!

ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೊದಲು ಒಂದು ತತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದವನು ನಾನು. ಆದರಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಜನಜೀವನ ಸುಖಮಯವೂ, ಪ್ರಗತಿಪರವೂ ಆಗುವದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿತ್ತು. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೊಡಗು ಯಾರಿಗೂ ಅಹಿತವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನಂಥಾ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದ ದೇಶದ ಬಹು ಜನರನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆನ್ನುವ ರಾಜಕೀಯ ವೇಶ್ಯೆಯರು ಮೋಸಮಾಡಿ ದೇಶದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಇತಿಶ್ರೀಗೊಳಿಸಿದರು. ಈಗ ನಾನು ಬೃಹತ್ ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಜೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹಾಗೂ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿವೆ. ನನ್ನ ನೆರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರಿಗಿಲ್ಲದ ಸೌಲಭ್ಯ, ರಕ್ಷಣೆ ನನಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುತಿದ್ದ ಕಿರುಕುಳದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರುವ ನಾನು ತೃಪ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ತಗಣೆ ತುಂಬಿದ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಸಗಣಿ ಬಳಿದ ನೆಲದ ಶಯನ ನನಗೆ ಹಿತವೆನಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚಿಣ್ಣಪ್ಪನವರೇ, ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪುನಹ ಪೊಳ್ಳು ಚಳವಳದ ಬೀಜ ಹಾಕದೆ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯದ ನಿವಾರಣೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸದಾನಗುಮುಖದ ಮಂತ್ರಿಯವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ!

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)
3-Sheets No: 210. 730

ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಯಾವ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಕೂಡದು

ಕೊಡಗಿನ ಜನತೆಯ ಒಮ್ಮತದ ತೀರ್ಮಾನ.

ಈ ತಾರೀಕು ೧೫ರಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೇರಿ ಪುರ ಭವನದಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಜನತೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯೊಂದು—ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲು ಎಳಸಿರುವ ನಿಯೋಜಿತ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ನೆರೆದಿತ್ತು. ಕೊಡಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದ ಜನರು ಜಾತಿ ಮತ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಕೊಡಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಮುಂದಾಳುಗಳೂ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖಂಡರೂ ಅಲ್ಲದೆ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ, ಕೆ. ಪಿ. ಕರುಂಬಯ್ಯನವರುಗಳೂ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಕಾರಂತರವರೂ ಬಂದಿದ್ದರು.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಪಾಂಡಂಡ ಚಂಗಪ್ಪನವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತ ಕೋರಿದರು. ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರು ಸಭೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು, ತಾನು ಮೈಸೂರಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಪತ್ರಿ ಮತ್ತು ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತಾಡಿದ್ದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಈ ಕಟ್ಟೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ನಂತರವೇ ಕಾರ್ಯ ಮುಂದರಿಸಲಾಗುವುದೆಂದು, ಕೊಡಗಿನವರು ಗಾಬರಿಪಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಇತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅವರು ಶೀಘ್ರ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬರಲಿರುವರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಭೆಯು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧದ ಸಭೆಯಲ್ಲ; ಬದಲು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದ ಮುಂದೆ ನಿವೇದಿಸುವ ಸಭೆಯೆಂದೂ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸಭೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮಾತಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳಲು ಬಯಸದೆ ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಇದು ರಾಜಕೀಯ ಸಭೆಯಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಯಾವುದೇ ತರ್ಕಾಸ್ಪದ ರಾಜಕೀಯದ ವಿಚಾರ ಯಾರೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬಾರದಾಗಿಯೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಸಭೆಗೆ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನು ಕೋರಿ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಬಿ. ಕೆ. ಚಂಗಪ್ಪ, ಕೆ. ಡಿ. ಉತ್ತಪ್ಪ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಸದಸ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಅಚಾರ್ ಮೊದಲಾದವರು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಓದಲಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯನವರು ಸಭೆ ಕರೆಸಿದ್ದರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಗಂಡಾಂತರ ಬಂದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಜನ ಯಾವ ರೀತಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಬಲ್ಲರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಿಯೆಂದೂ, ಈ ಸಭೆಯ ಗುರಿ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ರಾಜಕೀಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ, ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋರಾಡುವದು ಅವನವನ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಕೊಡಗಿನ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಕಟ್ಟೆಗಳಾಗಬಾರದು; ಯಾರಿಗೂ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗಬಾರದು. ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೆಯಾಗುವದಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕೊಡಗಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ "ಕೊಡಗಿನ ರಕ್ಷಣಾ ಸಮಿತಿ" ಎಂದು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನಿತ್ತರು. ಅಲ್ಲದೆ ಕೊಡಗಿನ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳೂ, ಲೋಕಸಭಾ ಸದಸ್ಯ ಹಾಗೂ ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳೂ ಜನರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಯಾವುದೇ ಕಟ್ಟೆಗಳು ಆಗಕೂಡದು ಮತ್ತು ಹಾರಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಕಡಿಮೆ ಎತ್ತರದ ಯಾರ ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೂ ನಷ್ಟವಾಗದ ರೀತಿಯ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೆಬ್ಬಾಲೆ ಕೊರಿನೂರಿನವರಿಗೆ ನೀರೊದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಎರಡು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಚಿಂಣಪ್ಪನವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇದು ಪ್ರಜಾ ಸರಕಾರ. ನಮ್ಮ ಮತವನ್ನು ಪಡೆದು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನಾಹುತಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಬೇಕಿದೆ. ಈ ಕಟ್ಟೆಗಳಾದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಶ್ರೀಯಾಗುವುದು. ಮೈಸೂರಿನವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಗೆದ್ದವರಂತೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೨೪ರ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿ ಮುಖಜ ನೀರನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಆ ನೀರಿನ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕು ಹೋಗುವದೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ನದಿ ನೀರುಗಳನ್ನು ಹಾನಿಕರವಲ್ಲದ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದರು.

ಶ್ರೀ ಕೇಲಪಂಡ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ನೀತಿಯಂತೆ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ, ಬಹು ಜನರಿಗೆ ಹಿತವಾದರೆ ಅದು ನ್ಯಾಯವೆನ್ನುವ ವಾದ ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಕುರಿ ಮಾಂಸ ಮಾರುವವನು ಲೋಕದ ಜನರಿಗೆ ತಾನು ಮಾಂಸ ಸರಬರಾಯಿ ಮಾಡಿ ಮಹತ್ತರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಲಿಯಾಗುವ ಕುರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಸಮಂಜಸವೇ? ಕೊಡಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನತೆ ಅವರಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ವರ್ತಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಕೊಡಗು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಮುಂದಾಳುಗಳ ಈ ದ್ರೋಹಾತ್ಮಕ ವರ್ತನೆಯಿಂದಾಗಿ ಜನತೆಗೆ ಅವರ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಈ ಮುಂದಾಳುಗಳಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಟ್ಟು ಮುನ್ನಡೆಸಿರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ಭರವಸೆಬೇಕು. ಜನರು ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವದಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಗರಾದ ನಾವು ಮುಂದರಿದು ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುವೆವು. ಮುಂದಾಳುಗಳು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಎಂದರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, "ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬಾರದು ಮತ್ತು ಈ ಹಿಂದೆ ನಿಯೋಜಿಸಿದ್ದಂತೆ ಹಾರಂಗಿ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಕುಶಾಲನಗರ ಹೋಬಳಿಗೆ ನೀರೊದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇವೆ. ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವು ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ನದಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟೆಕಟ್ಟುವ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಹರದೂರು, ಕಂಬದ ಕಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತೀರ್ಥ, ಗುಯ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಕಟ್ಟೆಗಳೇ ಅಲ್ಲ; ಉತ್ತರದ ಹೇಮಾವತಿ ನದಿಗೆ ಗೊರೂರು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೆಕಟ್ಟಿ ಹಾಸನ ಮತ್ತು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ನೀರೊದಗಿಸುವ ಪರಿಶೀಲನೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಾದರೆ ಸಕಲೇಶಪುರ ಮೊದಲಾದ ಪಟ್ಟಣ ಮುಳುಗುವುದಲ್ಲದೆ; ಕೊಡಗಿಗೂ ವಿಪರೀತ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹರದೂರು ಹೊಳೆಗೆ ಸುಮಾರು ೧೮೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಕಟ್ಟೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತೀರ್ಥ, ಹಚ್ಚಿನಾಡು ಮೊದಲಾದ ನದಿಗಳಿಗೆ ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟುವ ಯೋಜನೆಗಳು ತೃತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕೊಡಗಿನವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಭೀತಿಯುಂಟಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವು ಈ ಎತ್ತರದ ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿರುವುದು ಏಕೆಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ೧೯೨೪ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರಗಳೊಳಗೆ ಆದ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿ ಮುಖಜ ನೀರನ್ನು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವು ನಿಶ್ಚಿತ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ತಪ್ಪಿದರೆ ಮುಂದೆ ಈ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ಕಳಕೊಳ್ಳುವದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಹೇಗಾದರೂ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಆ ಹಕ್ಕು ದೊರೆಯಬಾರದೆಂದು ಈ ಹಾನಿಕಾರಕ ಕಟ್ಟೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೊಡಗಿದೆ. ಸಮಗ್ರ ಭಾರತ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲಾರದ ಈ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗೆ ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಿದೆ.

ಈ ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವದರಿಂದ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವದೆಂಬುದು ಪೊಳ್ಳುವಾದ. ಕೊಡಗಿನ ೩೦ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಮುಳುಗಿದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ೬೦ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ; ೬೦ ಸಾವಿರದಿಂದ ೩೦ ಸಾವಿರ ಕಳೆದರೆ ೩೦ ಸಾವಿರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭೂಮಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮುಕ್ಕಳ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಕಾಗದದ ಮೇಲಿನ ಯೋಜನೆಗಳು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಲ್ಪಡುವ ಭೂಮಿ ಎಂಥಾದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ, ಬೇರೆಡೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಕುರುಡು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಬರಿ ಅನ್ನದಿಂದ ಜೀವನವಲ್ಲ. ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಭಾಗವನ್ನೂ ಮುಳುಗಿಸಬಹುದೆಂಬುದು ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲದ ಧೋರಣೆ. ನಾವು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲ. ಅನ್ನ ಒಂದೇ ನಮಗೆ ಸಾಲದು. ಸಮತೂಕದ ಆಹಾರ ಬೇಕು. ಸಮತೂಕದ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಬೇಕು.

ರಾಜ್ಯಸರಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಹಣವಿದ್ದರೆ ಸತತ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ, ರಾಯಚೂರು, ಬಿಜಾಪುರ ಮೊದಲಾದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೫ ಇಂಚು ಮಳೆಬೀಳುವದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಡೆ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಲಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಮಣ್ಣು ಚಿನ್ನದಂಥಾ ಫಲವತ್ತಾದ ಮಣ್ಣು. ನೀರು ದೊರೆತರೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಬೆಳೆ ಬರುವದು. ಹೀಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೊಸಭೂಮಿಯನ್ನು ತರುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಗಾಗಲೇ ರಾಗಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪೆರಿಯಾಪಟ್ಣ, ಹುಣಸೂರು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ನೀರೊದಗಿಸಿ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಸಲೆಳಸುವದು ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಇಂದು ಭತ್ತದಷ್ಟೇ ರಾಗಿಯೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಅದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಹುಣಸೂರು–ಪೆರಿಯಾಪಟ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಅತೀ ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ವಿದೇಶ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ಉಳಿಸಬಲ್ಲ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ. ಎಕರೆಗೆ ಕೇವಲ ೩ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ವರಮಾನ ತರುವ ಆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ನೀರು ಹಾಯಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಸುವದರಿಂದ ಆ ಭಾಗದ ಜನತೆ ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆಗೂ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರದು. ಪೆರಿಯಾಪಟ್ಣ–ಹುಣಸೂರು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಅಭಾವವಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವುದೋ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ, ದರ್ಪಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಜನ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ಸರಕಾರವು ವಿಪರೀತ ಹಣ ಹಾಕಿ ಎತ್ತರದ ಆಣೆಕಟ್ಟುಕಟ್ಟುವ ಬದಲು ಕೊಡಗಿನ ಮುದಲಪುರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಮ್ಮಿ ಹಣದಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದು ಹಿತಕರ. ಇದರಿಂದ ಯಾರ ಆಸ್ತಿಗೂ ಹಾನಿಯಾಗದು. ನೀರಾವರಿಗೂ ಸಾಧನೆಯೂ ಆಗುವದು.

ಈ ದೊಡ್ಡ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳು ಆಗುವದೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಖರ್ಚು ಬೇಕಲ್ಲದೆ ಕೇಂದ್ರದ ಅನುಮತಿ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಅದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಕಾಲವಿಳಂಬ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬದಲು ಚಿಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಶೀಘ್ರ ಆಗುತ್ತವೆ. ಹಾರಂಗಿ ಹೊಳೆಗೆ ಸುಮಾರು ೮೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಒಂದು ಅಣೆಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಿ ಹೆಬ್ಬಾಲೆ ಶಿರಂಗಾಲಗಳಿಗೆ ನೀರೊದಗಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಕೊಡಗು ಸರಕಾರ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆ ಯೋಜನೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ತೀವ್ರವಿರೋಧ ಮಾಡಿತ್ತು. ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳು ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟೆಕಟ್ಟಿದರೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜಸಾಗರಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಕೊರತೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ್ದರು. ಈಗ ಶ್ರೀ. ಕಡಿದಾಳು ಮಂಜಪ್ಪನವರೇ ಮಂತ್ರಿ

"ಕೊಡಗಿನ ಕಟ್ಟೆಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ: ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಶ್ನೆ"

ಯಾವ ಪರಿಹಾರವೂ ಈ ನಷ್ಟವನ್ನು ತುಂಬಲಾರದು.

ಯಾಗಿರುವ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವು ಅದೇ ಹೊಳೆಗೆ ೧೮೦ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಕಟ್ಟೆಹಾಕಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕನ್ನಂಬಾಡಿಗೆ ಈಗ ತೊಂದರೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲವೇ?

ನನ್ನ ವಯುಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ತೊರೆನೂರು, ಹೆಬ್ಬಾಲೆಗಳಿಗೆ ನೀರೊದಗಿಸಲು ಹಾರಂಗಿ ಕಟ್ಟೆಕಟ್ಟುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಚೋರನ ಹೊಳೆಗೆ ಮದಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಚಿಕ್ಕ ಅಣೆಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಿ ಮದಲಾಪುರ ಕಾಲುವೆಗಳಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿ ಮುಂದರಿಸಿದರೆ ತೊರೆನೂರು, ಹೆಬ್ಬಾಲೆ, ಶಿರಂಗಾಲಗಳಿಗೆ ಸದಾಕಾಲದ ನೀರೊದಗಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಕಟ್ಟೆಯ ಯೋಜನೆಗಳು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದರು.

ಶ್ರೀ. ಬಿ. ಸಿ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಈ ನಿಯೋಜಿತ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಕೊಡಗು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕೊಡಗು ಕೊಡಗಾಗಿ ಉಳಿಯದೆ ಅದರ ಹೆಸರು ಅಳಿಸಿಹೋಗುವದೆಂದೂ, ಸರಕಾರವು ಇಂಥಾ ಅಸಾಹಸದ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದು ವಿಷಾದಕರವೆಂದೂ, ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅಭಿಮತದಂತೆ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿರುವದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ, ೫೦ ಸಾವಿರ ಯಾ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರೊದಗಿಸಲು ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಕಟ್ಟೆಗಳು ಅನಗತ್ಯವೆಂದೂ ಇಂದಿನ ಪರಮಾಣುಯುಗದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಪಂಪು ಮತ್ತಿತರ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ನೀರೊದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಕೊಡಗಿನ ಕಾಫಿತೋಟಗಳು ಮುಳುಗಿಸಲ್ಪಡುವದು ದಂಡಾಂತರಕಾರಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ೧೦,೦೦೦ ಎಕರೆ ಕಾಫಿತೋಟ ಮುಳುಗಿದರೆ ಕಡಿಮೆ ೫೦೦೦ ಕುಟುಂಬಗಳು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುವವೆಂದೂ, ಹಿಂದೆ ನಿಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಹಾರಂಗಿ ಯೋಜನೆಗೆ ೧ ಕೋಟಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುವದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ಬ್ರಿಗೇಡಿಯರ್ ಚೆಪ್ಪುಡೀರ ಪೊನ್ನಪ್ಪನವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, ಮಹಾರಾಜರು ಕೇಳಿದರೆಂದು ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟು, ಅತ್ತೆ-ಮಾವರ ಕಾಟ-ಚಾರಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೊಸೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಂತೆ ಕೊಡಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಗೋಳಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕು ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ನಿಂತರೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಬಹುದು ಎಂದರು

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ರಾಮಮೂರ್ತಿಯವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, ಕೇವಲ ಪ್ರಾಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟ ಉತ್ತರನ ಪೌರುಷದಂತಾಗಬಾರದು. ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಮಾತಬೇಕು. ಇಂಥಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾವಾರಾಗಿ, ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾಡಬೇಕೇ ವಿನಾ ಈ ನಿರಂಕುಶ ನೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಆಂಧ್ರ-ಮೈಸೂರು-ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜ್ಯಗಳೊಳಗಾಗಿರುವ ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ಈ ಕಾವೇರಿ ನದಿ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವದು ಹಿತ. ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟೆಗಳ ಅನೌಚಿತ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ ಎಂದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ ಎಸ್. ಕುಶಾಲಪ್ಪನವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮಾತು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ನಾಶವಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆಯುವದಾದರೆ ಅಂಥಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನನಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ನುಡಿದಿದ್ದರು. ಅವರಂತೆ ಕೊಡಗು ನಾಶವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆ? ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಯಾವ ಎತ್ತರದ ಕಟ್ಟೆಯೂ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಾಗಕೂಡದು ಎಂದರು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ "ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದ ಕೊಡಗು ಅವಿರತ ದುಡಿಮೆಯಿಂದಾಗಿ ಭೂಮಿ ತೋಟಗಳ ಸಮೃದ್ಧ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಈ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಹಣ ವೆಚ್ಚವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಪರಿಹಾರದಿಂದಲೂ ತುಂಬಬಾರದ ನಷ್ಟ ಈ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಿಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಮಧ್ಯೆ ನನ್ನೊಂದು ಸ್ವರಸೇರಿಸಲು ನನಗೂ ಒಂದು ಸ್ವಾರ್ಥ ಕಾರಣವಿದೆ. ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜನರು ಕೊಡಗಿನ ಕಾಫಿ ತೋಟ ಮತ್ತಿತರ ವ್ಯವಸಾಯ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಯ್ಯುದೂರದಾಗಿ ೧೧ ತಿಂಗಳ ಅನ್ನ ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತೋಟಗಳ ಮುಳುಗಡೆಯಿಂದರೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಕಟ್ಟೆಗಳಾದರೆ ನೀವಂತೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ ನಮಗೂ ಪೆಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಲು ಇಂದು ಸರಕಾರ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಹಲವಾರು ಸೇತುವೆಗಳು, ರಸ್ತೆ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಮುಳುಗಿ ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಿರ್ನಾಮವಾಗುತ್ತವೆ. ಕೊಡಗಿನ ವೀರರನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲೆಳಸಿದ್ದಾರೆ? ಬಂಜರು ಪ್ರದೇಶದ ಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕಾಲುವೆಯ ನೀರು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹರಿಯುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಾಭವಾಗದು. ಆದರೂ ಆ ಭಾಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ೨೦ ವರ್ಷ ಕಳೆಯಬೇಕು. ಬದುಕುವ ಸ್ವಾರ್ಥ ಎಲ್ಲರಿಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿಯೋಜಿತ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರ ಊರಿನ ಸ್ವಾರ್ಥವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳದೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಲೆಳಸಿರುವ ಸರಕಾರದ ಈ ನೀತಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನವರು ವೀರರು, ಕ್ಷಾತ್ರ ತೇಜದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಾತ್ರ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ" ಎಂದರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ ಪಿ ಕರುಂಬಯ್ಯನವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಹಾಕಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಈ ವರೆಗೆ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ ಕಂಬಕಟ್ಟ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಸಿದ್ದಾಪುರ ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ೮ ಅಡಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವದೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಇದಾದರೆ ಅಪಾರ ಹಾನಿಯಾಗದಿರದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಹಣಗೋಡು ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ೨೪ ಅಡಿ ಏರಿಸುವ ಸೂಚನೆಯೂ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಕೊಡಗಿನ ಕಣಜವೆನಿಸಿದ ಕಿಗ್ಗಟ್ಟು ನಾಡಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಧಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಡೆಯಾದ ಭೂಮಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆಡೆ ಭೂಮಿ ದೊರೆಯುವದೆಂಬುದು ವಾದವಲ್ಲ. ಕೊಡಗಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿವೆ. ಮಲಬಾರು, ಮೈಸೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಲಾರೆವು. ಈಗಿನ ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ನೀರು ಹಾಯಿಸುವ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಅಣೆ ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸರ್ವರ ವಿರೋಧ ಇದೆಎಂದರು.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಐ. ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿ ಜಾತಿ ಮತ ಭೇದ ಭಾವಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಕೊಡಗಿನವರೆಲ್ಲರೂ ಏಕೀಕೃತರಾಗಿ ಸೇರಿದ ನೆನಪು ೧೯೪೭ರ ನಂತರ ತನಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆ ಹಿಂದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಹುರುಪು ನೆಲೆಗೊಂಡಿತ್ತೆಂದೂ, ಈಗ ಅಂಥಾ ಒಂದು ಹೋರಾಟದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು ಕೊಡಗು ಚಿಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಮೈಸೂರು ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ೨ ಕೋಟಿ ಹಣ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕೊಡಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ಅಂಥಾ ಜಿಲ್ಲೆಯು ನಾಶಕ್ಕೆಳಸಿರುವದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ, ಸರಕಾರದ ಈ ದೋರಣೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಗಂಡಾಂತರ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ನಂತರ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಜಿ ಎಂ. ಲಿಂಗರಾಜಯ್ಯ, ಚೆಂಬಾಂಡ ಮಾದಪ್ಪ, ಕೆ ಪಿ. ಹನುಮರಾಜಯ್ಯ, ಬಿದ್ದಾಟಂಡ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಮೊದಲಾದವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು.

ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರು ಸಮಾರೋಪ ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತಾ ಉದ್ರೇಕಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಡ ಬಾರದೆಂದೂ ಕೊಡಗನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ ಬೇರೆಕಡೆಗೆ ಹಿತಮಾಡುವ ನೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ನೀರೊದಗಿಸ ಬಹುದೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಬಿಡಬೇಕು. ಕೊಡಗಿನವರು ಒಂದಾಗಿ ಈ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದರು. "ಕೊಡಗಿನ ನಾವು ವಿಧೇಯ ಜನರು. ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ನೆರವೀಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಂತರ ಕೊಡಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳು, ಎಂ. ಎಲ್ ಸಿ ಲೋಕ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು, ಮತ್ತು ತಾಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಶ್ರೀಗಳಾದ ಜನರಲ್ ಕಾರ್ಯಪ್ಪ (ಅಧ್ಯಕ್ಷ), ಜಿ ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ (ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ), ಡಿ ಶಿವಪ್ಪ (ಖಜಾಂಚಿ), ಬಿ ಸಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ, ಜಿ. ಕೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ, ಎಸ್. ಆರ್. ವರದರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿ, ಕೆ. ಪಿ. ಚಿಣ್ಣಪ್ಪ ಪಿ. ಎ. ಚಂಗಪ್ಪ, ಕೆ. ಎಸ್. ಗಣಪತಿ, ಟಿ ಎಂ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪ, ಪಿ. ಐ. ಬೆಳ್ಯಪ್ಪ, ಸಿ. ಪಿ ಕುಶಾಲಪ್ಪ, ಎಸ್. ಎಸ್. ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಬ್ರಿಗೇಡಿಯರ್ ಪೊನ್ನಪ್ಪ, ಐ. ಪಿ. ಕಾರ್ಯಪ್ಪ, ಸಿ. ಎಂ ಭೀಮಯ್ಯ, ಬಿ. ಪಿ. ಬೋಪಯ್ಯ, ಹಬೀಬುಲ್ಲಾ ಖಾನ್, ಟಿ. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ ಮತ್ತು ಕೆ. ಪಿ. ಹನುಮರಾಜಯ್ಯ ಇವರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೊಡಗು ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ಆರಿಸಲಾಯಿತು.. ಶ್ರೀ ಎಸ್ ಆರ್ ವರದರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿಯವರ ವಂದನಾರ್ಪಣೆಯಿಂದ ಸಭೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿತು.

ಠರಾವುಗಳು.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಪಾಸಾದ ಪ್ರಮುಖ ಠರಾವುಗಳ ಸಾರಾಂಶ ಹೀಗಿದೆ–

(೧) ಕೊಡಗಿನ ಹಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹರದೂರ್, ಕಾವೇರಿ, ಹೇಮಾವತಿ ನದಿಗಳಿಗೆ ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಣತೀರ್ಥನದಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಕ್ಷೇಪವಿಡುವ ಸ್ಟೋರೇಜ್ ರಿಝುವಾರ್ಯರನ್ನೂ ಮುಂದಿನ ತೃತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲು ರಾಜ್ಯಸರಕಾರವು ನಿಯೋಜಿಸಿರುವದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಉತ್ಕಟ ಕಳವಳದಿಂದ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಈ ಎತ್ತರ ಮಟ್ಟದ ಕಟ್ಟೆಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಟೋರೇಜ್ ರಿಝುವಾರ್ಯರ್‌ಗಳು ಕೊಡಗಿನ ಮೂರನೇ ಒಂದಂಶದಷ್ಟು ಕಾಫಿ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಭತ್ತ ಕೇತ್ರಗಳ ಸಮೃದ್ಧ ಭೂಭಾಗವನ್ನು ಮುಳುಗಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಿರದ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಜೌಗುಗೊಳಿಸಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ, ವಾಸಕ್ಕೂ ಅಯೋಗ್ಯವನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡುವದಲ್ಲದೆ ಕೊಡಗಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಅಳಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಅಯುಕ್ತ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡುವ ಬಂಡವಾಳವು ರಾಜ್ಯದ ನಿರ್ಬಲ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯದೂ, ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವೂ ಆಗಿದ್ದು ರಾಜ್ಯದ ಹಿತಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತೊಂದರೆಯ ಹಾಗೂ ಅತಿ ವೆಚ್ಚದ ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯು ತನ್ನ ಪ್ರಬಲ ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಗನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

(೨) ಈ ಸಭೆಯು ಕುಶಾಲನಗರ ಹೋಬಳಿಯ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸುವದಲ್ಲದೆ, ಈ ಹಿಂದೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ವಾಟರ್ ಮತ್ತು ಪವರ್ ಕಮಿಷನಿನವರು ಆರಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಾರಂಗಿ ನದಿಗೆ (ಯಾ ಚೋರನ ಹೊಳೆಗೆ) ಹತ್ತಿರದ ಈಗ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಆಸ್ತಿಗೂ ನಷ್ಟವಾಗದ ರೀತಿಯ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದ ಅಣೆಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಿ ತೊರೆನೂರು, ಹೆಬ್ಬಾಲೆ ಶಿರಂಗಾಲಗಳಿಗೆ ನೀರೊದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ

(೩) ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಸರಕಾರವು ಕಟ್ಟಲೆಳಸಿರುವ ಕಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟೇಶನ್ ಹೋಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವರು ಮುಂದಿಡುವ ವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಆಯೋಜನಾ ಮಂಡಳಿಯವರು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ಆಯೋಗ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕೊಡವರಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯವಿದೆಯೇ?

ಲೇಖಕ:— ಶ್ರೀ ಕೋಟೆರ ಚಿಣ್ಣಪ್ಪ, ಮಡಿಕೇರಿ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಕೊಡವರ ಶೀಲ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವವೇನು? ಅವರ ಪೂರ್ವ ಪಾರಂಪರ್ಯ ಹೇಗಿತ್ತು? ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಈಗ ಹೇಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ದೊರೆತರೆ ಅಂಥಾ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಭವಿಷ್ಯ ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಕೊಡವರು ನಡತೆ ನೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಸರು ವಾಸಿ ಪಡೆದವರು. ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೊಡಗು ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಪರಕೀಯ ಅರಸನು ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನ್ನಛತ್ರವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜರು ನನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀ ಮನೆಯೂ ಅನ್ನ ಛತ್ರವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆದೇ ಲಭಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಎಂದೂ ಕೆಡುಕಾಗದು. ಕೊಡವರು ತಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಲ್ಲಿ, ಯಾ ಯಾವ ಜಾತಿಯವರಲ್ಲಾದರೂ ಮಿಳಿತದಿಂದಲೂ-ವಾತ್ಸಲ್ಯಭಾವದಿಂದಲೂ ಜಾತಿಮತಭೇದವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ವರ್ತಿಸುವ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯವರು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸತ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ, ವಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಕೊಡುಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಸರುವಾಸಿ ಪಡೆದ ಸದ್ಗೃಹಿಣಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಗಿನ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಕೊಡವರ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು, ಕೊಡವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. "ಕೂಳ್ ಕೊಡ್ತವಂಗ್ ಕೂಪದಿ ಬೋಂಡ" ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮಾತು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಈ ಅನ್ನದಾನಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರು ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಶ್ರೀ ಕಾವೇರಿ ಮಾತೆಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳಿಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಕಳೆದ ಮುನ್ನೂರು ವರ್ಷದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೊಡವರು ಕೊಡಗು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಿಂದಲೂ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗವಾಗಿದ್ದರು. ಕೊಡಗು ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಪದವಿ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯದ ಸೇನಾಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರಕಾರದ ನೌಕರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಗರೇ ಪಡೆದು ಕೊಡಗು ರಾಜರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಜಮ್ಮ ಉಂಬಳಿ, ಜಹಗೀರು ವಗೈರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಬದುಕಿದವರು! ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆದು ಕೆಟ್ಟದು ಮನುಷ್ಯರಿರುವಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದರೂ ಕೊಡವರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೭೫ರಷ್ಟು ಪಾಲು ಒಳ್ಳೆಯಗುಣ ಇರುವದೆಂದು ನಾವು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕೊಡಗು ರಾಜರ ನಂತರ ಕಳೆದ ೧೫೦ ವರ್ಷದಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಈ ಜನಾಂಗ ಮುಂದರಿದಿದೆ. ಅವರ ಶೌರ್ಯ ಮತ್ತು ನಡತೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕೊಡಗು ದೇಶವನ್ನು ಕೊಡವರ ಕೋರಿಕೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆಳಿ ಅವರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಕೊಡವರು ಆಟೋಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಗುಂಡು ಹೊಡೆಯುವ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಶಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವೀಣರಾಗಿದ್ದರು. ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಕೊಡಗನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಂದು ವಸಾಹತನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿದ್ದು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಾಫಿ ತೋಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಳವೂರಿ ನೆಲೆಸಿದ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದದ್ದು. ಮಾದಾಪುರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಡಗರು ಯೂರೋಪಿಯನರಂತೆಯೇ ತಾವು ತೋಟ ಮಾಡಿದ ಫಲವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಐಶ್ವರ್ಯ, ವಿದ್ಯೆ, ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾಫಿಯಿಂದಲೇ ಕೊಡಗು ದೇಶವು ಹೆಸರುವಾಸಿಗೆ ಬಂದು, ಜನರಿಗೆ ಬದುಕಲು ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು. ಕಳೆದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷದ ಕೊಡಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕೊಡವರು ಭಾರತದ ಇತರರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಚಳವಳದಲ್ಲಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ಘೋರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ೫೦,೦೦೦ ವಿದ್ದರೂ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮತ್ತು ಆಫೀಸರರಾಗಿರುವ ಯೋಧರಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮವರಷ್ಟು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ದಂಡನಾಯಕರಾದ ಜ|| ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರನ್ನೂ ಈಚೆಗೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಪುಟ್ಟ ಜನಾಂಗವು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಇಂಥಾ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಭವಿಷ್ಯ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ಕೊಡವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪ್ರಗತಿ, ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನವು ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡವರ ಪೈಕಿ ನಿರಕ್ಷರಕುಕ್ಷಿಗಳು ಈಗ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮುತ್ತಾತ ಅಜ್ಜಂದಿರು ಎಷ್ಟು ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಇದ್ದವರು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಶೀಲರು ಆಗಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ಆನುಮಾಡಿದ್ದೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮವರು ವಾಸವಿರುವ ಪ್ರತೀ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೆರಡು ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಪ್ರತೀ ಕುಟುಂಬವೂ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭಾಸಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದೂ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಶೃದ್ಧೆವಹಿಸುವುದೂ ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಜನಾಂಗವು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿವೆಯೋ, ಯಾವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಉಚ್ಚತೆಗೆ ತಲಪಿದೆಯೋ ಎಲ್ಲಿ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ್ಯತೆಯಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಏಳಿಗೆಯಲ್ಲದೆ ಅವರು ಭವಿಷ್ಯದ ವಿಷಯ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮವರು ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವ ಉಚ್ಚ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿಯೂ ಪೈಪೋಟಿಯನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೊಡವ ಜನಾಂಗವು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನು ಸಾಯುವ ವರೆಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಆದ ಮೂವತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡವರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಆದುದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಫಂಡನ್ನು ನೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆ? ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಉದಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ದಾನಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮಕಳ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ವಿದ್ಯಾವೇತನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?

ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯು ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಪೀಳಿಗೆಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ. ನಮಗೆ ನಾವೇ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆಯಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾವುವೂ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪೈಪೋಟಿಗೆ ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ನಾವು ತಕ್ಕ ಸಲಕರಣೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ನಾವು ಕಾರ್ಯತತ್ಪರರಾಗಬೇಕು. ಯಾವ ಜನಾಂಗವೇ ಆಗಲಿ, ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಆಗಲಿ ಗತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರರಾಗಿದ್ದರೆ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಅವರು ಮುಂದಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ನಿನ್ನೆ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದುಡಿದಿದ್ದರೆ. ನಿನ್ನೆಯು ಈ ದಿನದ ಎಚ್ಚರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಈ ದಿನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ದಿನ ನಾಳೆಯ ಎಚ್ಚರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸದಾಶೀಲರಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ದುಡಿದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಚಿಂತಿಸುವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ನಾಳೆಯ ಭೀತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೊಡರುಗಳಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಬರುವರು.

ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಗೃಹ ದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀಕಾವೇರಿ ಮಾತೆಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ಸದಾ ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವಾಗಲೀ ಅಥವ ಜಾತೀತ್ವದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಪಡುತ್ತಿರುವ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಟುವಿನಿಂದಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 'ನಮಗೆ ನಾವೇ ಶತ್ರುಗಳು! ನಮಗೆ ನಾವೇ ಮಿತ್ರರು'-ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಸಮಯದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಯಾವ ವರೆಗೆ ನಾವು ಸದಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಆ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ಭವ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರುವದು.

———

Reg. No. B. G. 52
KODAGU, MERCARA, COORG.

Licence No. 60
Licenced to Post without Prepayment

Day Greetings

-Inc-STANDARD.

DEALER:
A. W. CHENGAPPA.
MERCARA.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ದಿನ

ಕೊಡಗಿನ ಜನತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಬ್ಯಾಂಕಿನ
ಹಾರ್ದಿಕ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರಿ.

ನಿಮ್ಮ ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ
ಸಹಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿಡಲು ಮುಂದಾಗಿರಿ.

ಆಕರ್ಷಕ ಬಡ್ಡಿಯ ದರ! ಸರಕಾರದ ಖಾತರಿ!!
ನಿರಖು ಠೇವಣಾತಿಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡ 5-50ರ ವರೆಗೆ ಬಡ್ಡಿ!!!

ಇವುಗಳಿಗೆ ಇಂದೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ವೀರಾಜಪೇಟೆ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ
ವಿಚಾರಿಸಿರಿ.

ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಬ್ಯಾಂಕು.

ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೂ, ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳಿಗೂ

ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ತರದ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ, ಫಾರ್ಮುಗಳೂ ಮತು,

ಮಳೆ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವ (RAIN FALL ACCOUNT BOOK)

ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕಾಲ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ರಬ್ಬರ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪುಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿರಿ.

52–38 ರಘುಪತಿ ಪ್ರೆಸ್ಸ್, ಮಡಿಕೇರಿ.

ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ

ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾರಿ 10,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಮೇಲ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಲು ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚ ಉಚಿತ

ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ನಮ್ಮ ಕರೆಂಟ್ ಅಕೌಂಟ್‌ದಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಉಂಟು

ಎಷ್ಟೇ ಹಣಕ್ಕಾದರೂ ನಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಶಾಖೆಯ ಚೆಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಿಲ್ಲದೆ, ಚೆಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ ಪೂರ್ತಾ ಹಣಕೆ ಪಾವತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ನಮ್ಮ ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆ ಮತ್ತು, ಕರೆಂಟ್ ಅಕೌಂಟ್ ದಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಉಂಟು.

ಇಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಖಾತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಿರಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸಮೀಪದ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಿರಿ.

ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್.

ಓ [ಸ್ಥಾಪನೆ: 1906]

ಸಮಗ್ರ ಸೇವೆ — — ಸಂಪೂರ್ಣ ಭದ್ರತೆ

ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಆಫೀಸು: ಮಂಗಳೂರು. ಆಡಳಿತ ಕಛೇರಿ: ಬೆಂಗಳೂರು.

ವರ್ಕಿಂಗ್ ಫಂಡ್ಸ್, ರೂ 55 ಕೋಟಿಗೂ ಮೀರಿದೆ.

ರೆಡಿ-ಮೇಡ್ ಬಟ್ಟೆಗಳು.

ಎಲ್ಲಾ ಮಾದರಿಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ಸಿದ್ಧವಾದ
ಉಡಿಗೆಗಳು

ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮನಕೊಪ್ಪುವ
ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ದಯಮಾಡಿ ಸಂದರ್ಶಿಸಿರಿ–

ಕೇಟೀ ಗಾರ್ಮೆಂಟ್ಸ್,

52–17 ದರ್ಬಾರ್ ಕೆಫೆ ಎದುರಿಗೆ–ಮೆಯಿನ್ ರೋಡ್,
ಮಡಿಕೇರಿ.

The Autoservice and Agencies

Serves the wheels of the nation.

**The ultra modern Iron-man Wheel changer_Wheel balancer_
Alignment gauges_Tube vulcanizer_Dunlop tyres.
T. V. S. Retreads**

ASSIST US TO MAINTAIN THE SAFETY, LONGIVITY AND
COMFORTABILITY OF YOUR CAR WHEELS.

ASK US TO SERVE YOU

Edited, Printed and Published by P. I. Belliappa at "KODAGU" PRESS, Mercara, Coorg

P.T.O.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಜನತಾ ಸರಕಾರ ನಡೆದ ರೀತಿ.

ಲೇ:— 'ಕೊಡಗಿನ ಹಿತಚಿಂತಕ'

ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಯ ನಂತರ ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತೆಯ ಕಾಯಿದೆಯಂತೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಸರಕಾರವು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ಹಾಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರೀ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತೆಯು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸರಕಾರಗಳಿಗಿಂತ ಜನತೆಯ ಕಲ್ಯಾಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು. ಆದರೆ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಜನಪ್ರಿಯ ಸರಕಾರವಾಗಿ, ಸರ್ವ ಜನರ ವಿವಿಧ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ನ್ಯಾಯ ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಹಾಗೂ ಜನ ಮುಂದಾಳುಗಳೂ ವಿವೇಕಿಗಳಿದ್ದು, ನಿಸ್ವಾರ್ಥರಾಗಿರುವದು ಅವಶ್ಯ. ಸರಕಾರವು ಸರ್ವ ಜನರ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಒಂದು ಯಂತ್ರವಲ್ಲದೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ, ಪಕ್ಷದ ಸ್ವಂತ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಂದು ಪಕ್ಷದ ಮತ್ತು ತಮಗೆ ವಿರೋಧವಿರುವ ಜನರ ನಿರ್ಮೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಅಸ್ತ್ರವಲ್ಲ. ಈ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಸರಕಾರವು ಸಾಧಿಸಿದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳೇನು ಎಂಬುದು ವಿವೇಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಚುನಾವಣೆಯ ಹೇಳಿಕೆ

ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಜನರಿಗಿತ್ತ ಹೇಳಿಕೆಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸುವದು ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಿರಂಕುಶ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತೆಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳುವದೊಂದು, ಮಾಡುವ ರೀತಿಯೊಂದಾಗಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಸುಲಿಗೆಯು ನಡೆಯುವದು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಧುರೀಣರು ಸಂಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಜನರ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮುಂದೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕಾದರೆ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳುವದಾಗಿಯೂ ಭರವಸೆ ಇತ್ತರು. ಅದಲ್ಲದೆ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡೆಯದೆ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯವು ಹೊರಗಿನ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಹೊರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಎಂ. ಎಲ್ ಎ ಗಳು ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿದ್ದ ಕಳವಳವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಅವರ ಓಟು ಪಡೆದರು. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿ ಸರಕಾರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇದೇ ಕೊಡಗಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದ ರೀತಿ ಏನು? ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ, ನಿರ್ಗತಿಕ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೀನ ರೀತಿಯಿಂದ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಜನ ಪ್ರತಿ ನಿಧಿಗಳು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಚನವನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಬಗೆದುದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮುಂದಾಳುಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ ಮಾನಗಳನ್ನು ಹೇಗೂ ಮಾಡಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶದ ಹಾಗೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಹಿತವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿದ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಪಕ್ಷೋದ್ರೇಕರ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ನಾಚಿಸುತ್ತವೆ. ಕೊಡಗಿನೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮುಂದೆ ಕೊಡಗನ್ನು ಜನರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹುಲಿಗಳಂತೆ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಚರ್ಮವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವದೊಂದು ವಿರೋಧವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ತಾಳದೆ ಜನರ ಸುಲಿಗೆ ನಡೆಸಿದುದು ನಿಷ್ಠಾವಂತ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸಂಪಾದಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೇ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ.

ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಂದಿನಿಂದ ಹಾಗೂ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಪೊಳೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಘನವಾದ ಯಾವುದೇ ಉದ್ಯಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲತೆ ಇಲ್ಲ. ಬರಪೊಳೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾ ಸರಕಾರ ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಿಂದ ಅದು ದೂರ ಉಳಿದಿದೆ. ತುಂಗಾ ಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಯು ಮೂರು ಸರಕಾರಗಳಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಬರಪೊಳೆ ಯೋಜನೆಯು ಬಹು ದೊಡ್ಡದಿದ್ದು ಅದರ ಸಾಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಕತೆಯು ನಮ್ಮ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಪುಟ್ಟ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಬ್ಬಿಣ ಸಲಾಖೆಯನ್ನು ನುಂಗುವ ಆಟವೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮದ್ರಾಸಿನೊಡನೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರವು ಒಪ್ಪಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೆಲಸವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಕುಶಲತೆಯ ಪರಿವೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಸರಕಾರವು ತಿಳಿಯದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಕೊಡಗಿಗಾಗಿ ಮಲಬಾರಿಗೆ ರೈಲು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಾಕಲು ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನ ಬರಪೊಳೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಒಡನೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಮಲಬಾರಿನ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸತತ ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನ ನಿರತವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇತರರೊಡಗೂಡಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಈ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸುವ ಬದಲು ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಸರಕಾರವು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸುಸ್ತಿನಿಂದಿರುವದು ಖೇದಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹೆದ್ದಾರಿ.

ಪ್ರಜಾ ಸರಕಾರವು ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಬಹುಮತ ಪಕ್ಷದ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಗಲ್ಲ. ಸರ್ವ ಜನರ ವಿವಿಧಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನಿಷ್ಪಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತೆಯಾಗಬೇಕು. ಬಹುಮತದ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಪ್ರಜಾ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯಾದರೂ ಅಂಥಾ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ನಿರ್ವಂಚನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಬಹುಮತವಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಹುಮತ ಪಕ್ಷದ ಸರ್ವರ ಹಿತ ಸಾಧಿಸುವ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿಂದ ಸಾಧಿಸುವದೇ ಪ್ರಜಾ ಸರಕಾರದ ಹೆದ್ದಾರಿ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರಾಜಕಾರಣಿ

P.T.O.

...ರ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಫೆಡರೇಶನ್
...ಯಿಟೆಡ್.
...:—ವೀರಾಜಪೇಟೆ.
...ಲಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ಮಡಿಕೇರಿ.
...ವ ಸಾಮಾನುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.
...ಸ್ತೂಲುಗಳು, ಅವುಗಳ ತೋಟಗಳು.
...ಜೋಡು ಹೊಳವಿನ ತೋಟದ ಕೋವಿಗಳು.
...ನ ಕೇಪಿನ (ತುಂಬುವ) ಕೋವಿಗಳು.
...ಳು.
...ನೇ ನಂಬರಿನ ತೋಟಗಳು. ಕೋವಿ ಮದ್ದು,
... (Spring Steel Flats))
...ವಾರಸಂತೆ ಸ್ಟೋರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಉದ್ಯೋ...
...ಯೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.
...ಯಿಲೊ ...ಗಳು ಮತ್ತು ...ಬಲಿಯ ಪಟ್ಟಾ
...ನಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.
...ಲ್ಲಾ ಮೇಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಪರ್ಮಿಟ್ಟು ಪಡೆಯಬೇಕು.
ಪಿ. ಐ. ಬೆಳ್ಯಪ್ಪ,
(ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್)

...ೇಟೆ ಸಹಕಾರ
..., ಮಡಿಕೇರಿ.
...ನೆ 1955]
... ಮಡಿಕೇರಿ ನಾಡಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.
...ಜನರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ತರದ
... ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದು.
...ೋಕನಾಂಶಗಳು.
...ಳ ರೂ. 50,000—0—0
...ಗು ,, 18,269—0—0
,, 7,088—0—0
,, 20,525—0—0
,, 6,845—0—0
...ತಿಯ ದರಗಳು.
...ಂಗಳ ವರೆಗೆ—4%
...ಂಗಳ ವರೆಗೆ—4¼%
...ಂಗಳ ವರೆಗೆ—4½%
...ತ್ತು ಮುಂದಕ್ಕೆ—5%
...ಜಿಟ್ಟುಗಳು.
ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಡಿಪಾಜಿಟ್ಟು 1—8—0
.... ನಂಜುಂಡೇಶ್ವರ, ಡಿ. ಎಸ್. ದೇವಶೆಟ್ಟಿ
...ಯರ್ದಶಿ. ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್.
...ವ್, ಮೇನೇಜರು.

Reg. No. M. 1550.
"KODAGU" *MERCARA* (Coorg)

ಗಳ ಅದೂರದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಮುಚ್ಚಿದ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನ ಎದ್ದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪೈಸಾರಿ ಜಾಗದ ವಿತರಣೆ ಮಂತ್ರಿ ಸರಕಾರದ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ನಡೆದಿದೆ. ಸರಕಾರದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಭಂಚನೆಯಿಂದ ದೇಶದ ಹಿತ ಬಯಸಿ ಎತ್ತಿ ಹೇಳುವ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ, ಜನಾನುರಾಗಿಯಲ್ಲದ ತಮ್ಮ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಮೀಸಲಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು–ಸತ್ತ ಹಾವಿಗೆ ಹಾಲೆರೆದಂತೆ–ಕೊಟ್ಟ ನೀತಿಯು ಖಂಡನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಿರುಕುಳ.

ಮಂತ್ರಿ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗಾದ ಕಿರುಕುಳ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿದ ಅಸಮಾಧಾನ ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಎಂದೂ ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸದ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆಸೆಯಂತೆ ತಲೆ ಬಾಗದ ಅನೇಕ ಸರಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಅಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಧಕ್ಕೆಯನ್ನು ಒಡ್ಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಸರಕಾರ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುರುಪು ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆಯು ಕುಂದಿದೆ. ತಮ್ಮ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಬೇಕಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳತ್ತ ನೋಡುವದರ ಬದಲು ಸ್ಥಳೀಯ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳ ಹಾಗೂ ಪಕ್ಷದ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗಲಿಗೆ ಅವರು ಬೀಳುವಂತಾಗಿದೆ. ಉತ್ತಮ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂದುಕೊರತೆ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಮಂತ್ರಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವದು ಅವರ ಯೋಗ್ಯದಾರಿ. ಇದರ ಬದಲು ಸರಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ದೈನಂದಿನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರ, ಗೌರವಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿ ಭಯ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತೆಯ ಸ್ಥಿಮಿತತೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವದು ಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದ ಸರಕಾರವು ಸರ್ವರ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ಸರಕಾರ ಎಂದೂ ಆಗದು.

ಮಂತ್ರಿದ್ವಯರ ಪ್ರವಾಸ

ಮಂತ್ರಿ ಸರಕಾರವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದುದಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿದ್ವಯರು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಡುವದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಏನೋ ಸಂಶಯ ತೋರುವುದು. ಶ್ರೀ ಬೇಡಿಯವರು ಇದ್ದಾಗ ಮೂವರು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಾಗುವ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನ ವಹಿಸುವದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಹಾಕುವದು. ಇದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿದ್ವಯರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದೇ ತೋರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯ ಗೈರು ಹಾಜರಿಯಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಹೊಂದುವರೆಂಬ ಸಂಶಯವು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿದ್ವಯರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪೀಡಿಸುತಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ [illegible] ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿದ್ವಯರು ಹೋಗಿದ್ದರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ ದೇಶದ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಯಾಯಿತೆಂದು ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿದ್ವಯರು ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡುವದು ಮತ್ತು ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವದು, ಕೊಡಗಿನ ಮಂತ್ರಿ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೋರಿ ಬಂದುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ.

ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂದ ಪರಿಣಾಮ.

ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂದ ದೇಶಭಕ್ತಿ ಪ್ರಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಇಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಕಿರುಕುಳವು ತಪ್ಪುವದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಸರಕಾರವು ಜನರನ್ನು ಅಟ್ಟುಚ್ಛಾಗ ಬಿಡುವದೋ ಅದೇ ಸರಕಾರ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಸರಕಾರವು ಜನರ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಭೇಧಭಾವಗಳನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಡಗಿನ ಮಂತ್ರಿ ಸರಕಾರವು ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರಿನ ನಿರ್ಮಾಣದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವದು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದರ ನಂತರ ನಮ್ಮಗನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಎರಡು ಜನರು ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳು ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆದರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವೂ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರವು, ನಿರ್ಭಂಚನೆಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಪಕ್ಷದ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒದಗಿದ್ದ ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾವಣೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು; ಪುಡಾರಿಗಳೂ, ಪುಡಾರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಎನಿಸಿ ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದವರ ಹಾವಳಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕು. ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದರಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ವಿಮೋಚನೆಯೂ ಆಗುವದೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

Edited Printed & Published by P. I. Belliappa, 'Kodagu' Press, Mercara

Lice
Lice

Ayruveda Vai
(Opp: VIJAYA B
Prop: Bhishak-Rathna K.
(Regd. MEDICAL PRACTI
MERCARA, (C

ಬಾಲಗ್ರಹ, ಅಪಸ್ಮಾರ,
ಮತ್ತು
ಧ ವಾತ
ಂಪರ್ಯ
ನ ಡೆ ಸ

ಟು ದಾಕ್ಲೆ
ನ ಅಲ್ಲದೆ
ಬಾಳಿ ಮ
ಸಾರಿ ಮ
ತ್ರ ವ್ಯವಹ
ಕ

SAI
gs abo
Coffee
10,00
perso
M. N

Radic
e to
ne e
ealer
or

C
CA
for
ctor
best
spea
u

```
      SUBROUTINE KING(*,*,*)
      IMPLICIT LOGICAL(A-C),LOGICAL*1(D-H),INTEGER(I-N),INTEGER*2(O-Z)
      COMMON/GAMA/EA(96),EB(96),QA,QB,RA,RB,I,S,T,U,Q1,DYPE(4),X,XA
      GO TO (99,2,3,4,5,99,99),T
    2 RETURN 1
    3 DO 7 Y=5,8
    7 EA(X+Y)=DYPE(3)
      GO TO 99
    4 EA(X+4)=DYPE(3)
      DO 8 Y=7,9
    8 EA(X+Y)=DYPE(3)
      GO TO 99
    5 EA(X+3)=DYPE(3)
      DO 9 Y=8,10
    9 EA(X+Y)=DYPE(3)
   99 IF (U.EQ.8)RETURN 3
      RETURN 2
      END
```

I. M. Muthana

736

No: 211

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

[illegible]-೧೧-೧೯೫೮

ಏನು? ಕೊಡಗಿನ ಜನರು ವೀರರಲ್ಲವೇ?

— ಲೇ:—"ವಿರಾಟ್" —

Pen-name

ತಾ. ೩೧-೧೦-೫೮ರ "ಕೊಡಗು" ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'ಕೊಡಗಿನ ಕುವರ' ಎಂಬವರು "ಕೊಡಗಿನ ಜನರು ವೀರರು, ಶೂರರು ಎಂಬುದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು' ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಅವಿವೇಕತನಕ್ಕೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ನಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅದೇನು ಕೊಡಗಿನ ಜನ ವೀರರಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಇದೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಕೇಳಿದೆನು. ಹಲವಾರು ಸಾಹಸ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಈ ಜನಾಂಗವನ್ನು 'ಕೊಡಗಿನ ಜನರೇ......ಧಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ!" ಎಂದು ಬರೆದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೇಸರಪಟ್ಟೆನು. ಇವರಿಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಶೂರತನವನ್ನು ಈಗ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವೆನು.

ಕೊಡಗಿನಿಂದ ಲೋಕ ಸಭೆಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಲವು ಬಾರಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದೇ ಹಿತವೆಂದು ಹೇಳಬಿದ್ದರೂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸುರಿದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಅನಂತರ ಸರಾಗವಾಗಿ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯಾದದ್ದು 'ಕೊಡಗಿನ ಕುವರ' ಇವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತೋರಿತೆ? ಇಂಥಾ ಧೀರತನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದವರು ಕೊಡಗಿನ ಶೂರರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?

ಇವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೋರ್ವರು ಇವರ ನಂತರ ಲೋಕ ಸಭೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಬಗೆಯಿಂದ್ಯ ಕೋಮುವಾರು ವ್ಯಾಧಿ ಹಬ್ಬಿಸಿ ಕಡೇವರೆಗಾದರೂ ಈ ರಾಜಕೀಯದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯಾದರೂ ಜೀವನೋಪಾಯ ಸಾಗಲೆಂದು ಯತ್ನಿಸಿ ಕಡೆಯವರೆಗೂ ವಿಧಾನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಧೀರತನವನ್ನು ತೋರಿ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾದ ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನು ಶಾಂತಿಯನ್ನೀಯಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನಾದರೂ ಇವರ ಧೀರತನವೇನು [illegible]ಮೆಯೇ?

ಅಂತೆಯೇ ಕೊಡಗಿನ ಮತ್ತೋರ್ವ ಧೀರರು ೧೯೪೮ರಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಅಥವಾ ೧೯೫೨ರಲ್ಲೋ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿ "ಅಳಿದ ಊರಿಗೆ ಉಳಿದವನೇ ಗೌಡ" ಎಂಬಂತೆ [illegible]ವ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಚುನಾವಣೆ ಹೊಂದಿ ಬಂದು ಅಂತೆಯೇ ಏಕಾಏಕಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುವರೆ ವರ್ಷ ಕಾರಿಗೆ ಬಾವುಟ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಓಡಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದೇನು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವೇ? ನೆಹ್ರೂರವರಿಗಾದರೂ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯು ದೊರೆಯಿತೇ?

ಧರ್ಮಾತ್ಮರಾದ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರೊಬ್ಬರು ಕೊಡಗನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೋಸುಗ ಅದೇನೋ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಡೇ ಬಾರಿಗೆ ಕೆಲವು ದಿನ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು, ಅಂತೆಯೇ ಕೆಲವು ದಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಈಗ ಮತದಾರರ ಸಂಘದ [illegible] ಅದೇನೋ ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯ [illegible]ತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಇವರ ಸೇವೆಯೇನು ಕಡಿಮೆಯೇ?

ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿ ಬಾಳಿದ ಇನ್ನೊರ್ವ ನೌಕರರೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಕಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಂದು ಅದೇನೋ ತಮ್ಮ ಹಳೇ ವೈಮನಸ್ಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಆಗಿನ ಎರಡು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆ, ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಪಟಾಂಗ ಹೊಡೆದು ಈಗ ಮತದಾರರ ಸಂಘವೆಂಬ ಪುಣ್ಯಕರವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಕೊಡಗಿನ ಪುನರುದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿರುವದು ಕಡಿಮೆ ಸಾಹಸ ಕೃತ್ಯವೇ?

ಅದೇನೋ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ ರೀತಿಯ ಆರಂಭ ಜೀವನವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಅದೇಕೋ ಸರಕಾರಿ ವೃತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿ, ಸರಕಾರದ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನಾ ಪ್ರಚಾರವನ್ನೂ ಏಕಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೈಗೊಂಡು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಸಾಹೇಬರ ಕರುಣಾ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಪಡೆದು ಈಗ ಜನಪ್ರಿಯರಾದರೋ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗು[illegible] ಇವರು ಕೊಡಗಿನ ಧೀರರಲ್ಲವೇ?

ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಹಗೆತನವನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಪತ್ರಿಕಾ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿ ತಮ್ಮ ಆ ಎರಡು ಹಾಳೆಯ ದಿವ್ಯವಾದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಿರಂತರ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಕೆಚ್ಚೆದೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಜನಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಆ ಸಂಪಾದಕ ಮಹಾಶಯರು ಧೀರರಲ್ಲವೇ?

'ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ದೇಶವೇ ಹಾಳಾಗುವದು" ಬ್ರಿಟಿಷರಂತೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ' ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಲೇ ಬೇಕು. ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಿಂದ ಸುಖವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದು, ನಿವೃತ್ತರಾದೊಡನೆ ಹ[illegible]ಡ ಖಾದಿ, ದೋಣಿ ಟೊಪ್ಪಿ ಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಓರ್ವರು "ಇನ್ನು ಕೊಡಗು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿರುವದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು' ಎಂದು ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಕೊಡಗು ಮೈಸೂರಿನೊಡನೆ ವಿಲೀನವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಿರಾಸೆಗೊಂಡ ಧೀರಾನುಧೀರರನ್ನು "ಕೊಡಗಿನ ಕುವರ"ರಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲವೇ?

ಇದೇ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತುಂಡು ಮೂಳೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾದಾಡಿ ಅದಾವುದೋ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯ ಒಣ ಎಲಬುಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಧೀರರು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಡಗಿಗೆ ಅಪಾರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನೂರು ವರ್ಷ ಕೊಡಗನ್ನು ಆಳಿದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವ ಹತ್ತು ಶಿಲಾ ಶಾಸನಗಳು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕೂವರೆ ವರ್ಷ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಾ[illegible] ಕೊಡಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಶಾಸನವನ್ನು ಬಹುಶಃ ನೂರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡ ಇವರು ಧೀರರಲ್ಲವೇ? ಇವರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ಬಂಗ್ಲೆಯಿಂದ ತೆಗೆಸಿ ಚಿಕ್ಕ ಮನಸ್ಸಿನ ದೊಡ್ಡ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತೋರಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿರುವ ಕಲ್ಲುಗಳು ಕೊಡಗಿನ ಗೋಡೆಗಳಿಂದ ಬೇಗನೆ ಉರುಳಿ ಹೋಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿದರು. ಕೊಡಗನ್ನು ಮೈಸೂರಿನೊಡನೆ ಸಂಯೋಜಿಸಲು ಸಹಾಯಕರಾದ ವೀರರು ಇವರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಕಲ್ಲುಗಳು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ತೋರಿಸುವಂತಿವೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ 'ಕೊಡಗಿನ ಕುವರ'ರಿಗೆ ಈ ವೀರರನ್ನು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?

'ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು' ಎಂದು 'ಕೊಡಗಿನ ಕುವರ' ಇವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಧೀರರೂ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ೧೯೫೭ರ ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಳ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅದರೂ [illegible]ವೇ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವೆವೆಂದೂ ನಂಬಿ ಪ್ರತ್ಯೇ[illegible] ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. [illegible] ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾ[illegible] ಬಿಟ್ಟರಂತೆ! ೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಾ[illegible]ಶ ಸೇವಕರು ಕೊಡಗನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಠರಾವನ್ನು ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಹೊರನಡೆಯದೆ, ಬಹುಶಃ ತಾವು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನೊಳಗೆ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನಾದರೂ ಏನಾದರೊಂದು ಬಗೆಯ ತುಂಡು ಮೂಳೆಗಳ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕಬಹುದೆಂದು ಕಾದಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಒಂದು ಸೇರಿ ನಡು ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಮಾರಿದರು. ಇವರು ಕೊಡಗಿನ ವೀರರಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು? ಸತ್ತ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಂದಿರು ಕೊಡಗಿನ ಇಂದಿನ ವೀರರ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗದೆ ಇರುವರೇ?

ಆದರೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಕ್ಷವೇ ಮಹಾ ದ್ರೋಹವನ್ನೆಸಗಿತು. ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ಆಶಾದಾಯಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಮರಳುಮಾಡಿ ಐದು ನಿಮಿಷದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ತಾಪತ್ರಯಗೊಳಗಾದವರಂತೆ ಕೇವಲ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕೊಡಗನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಈ ರೀತಿ ನಿರ್ನಾಮವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಇವರ ತಂಡವು ಇಂದು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೋ ನೋಡಬೇಕು. ಆದರೂ 'ಮಿಂಚಿ ಹೋದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಫಲವಿಲ್ಲ' ಹುಲಿಗಳು ಓಡಾಡಿದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗುಳ್ಳೆ ನರಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿ[illegible]ರುತ್ತವೆಯೋ?

Both these articles are by myself
I. M. Muthana
1958

[illegible]-೧೧-೧೯೫೮

'ಕೃಷ್ಣರಾಜವಿಲ್ಲ' ಬಂಗ್ಲೆ
ಮಡಿಕೇರಿ.

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಈ ಬಂಗ್ಲೆಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗುವದೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರು. ಅದರ ನಂತರ ಇದನ್ನು ಹರಾಜ ಮಾಡಲಾಗುವದೆಂದು ಕಳೆದ ವಾರದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಯಾರು ಹರಾಜು ಮಾಡುವದು, ಇದರ ಮಾಲೀಕರು ಯಾರು ಮತ್ತು ಲಾಯರು ಮೂಲಕ ನೋಟೀಸು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ಎಂದು ಏನೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ

ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೋಟೀಸು ಹೊರಡಿಸಿದ ವಕೀಲರಿಗೂ ಅವರ ಮೂಲಕ ಆ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ನಾನು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ ಈ ಬಂಗ್ಲೆಯು ಅದಾವುದೋ ಬಂದು ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ ಬಹು ಗುಪ್ತವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲ ಆವರಣ, ಹೊರಮನೆ ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಜಾಗವಿದ್ದು ಬಂಗ್ಲೆಯು ಭವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಂಗ್ಲೆಯು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿದೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಒಂದು ದಿನ ತಂಗಿದ ಮನೆ ಇದಾಗಿದೆ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾ ಸ್ಮಾರಕವೂ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಮಿಸೆಸ್ ಕೋದಾಂಡ ನಂಜಪ್ಪನವರು ಇದ್ದಾಗ ಗಾಂಧಿಯವರು ಇಳಿದುಕೊಂಡು ಪಾವನವಾ[illegible] ಆ ಮನೆಯನ್ನೂ ಮನೆಯ ವಿಶಾಲ ಆವರಣವನ್ನೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅದಾವುದೋ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರ ಆಶೆಯು ಅಂದು ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಈಗ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ಹಣವಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಲಿ [illegible] ಹರಾಜು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆ ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕರೂ ಅವರ ಪರವಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ವಕೀಲರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿನಿಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಉದಾತ್ತ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿದರೆ ಅದೆಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾದ ಕೆಲಸವಾದೀತು

ಉತ್ತಮ ಆವರಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ಬಂಗ್ಲೆ ಮತ್ತು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಎಕರು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉತ್ತಮ "ಗಾಂಧಿ ಗ್ರಾಮ"ವನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಗುಡಿಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಬಹುದು. ಮಡಿಕೇರಿಯಂಥಾ ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಹೆಸರಿನ ಮತ್ತಾವುದಾದರೊಂದು ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು

ಮಹಾತ್ಮರು ಇದ್ದು ಹೋದ ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಇಂದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಹರಾಜು ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಇನ್ನೂ ಖೇದಕರವಾದುದು. ಉದಾತ್ತ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸುಚರಿತ್ರರೂ, ನಿಸ್ಸೀಮ ಕುಲದ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ವರ್ಗದ ನಾಗರಿಕರೂ ಆದ ಈ ಬಂಗ್ಲೆಯ ಮಾಲೀಕ ವರ್ಗವು ಕೇವಲ ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ಹಣ ದೊರಕಲೆಂಬ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಭವ್ಯ ಹಾಗೂ ಆದರ್ಶದಾಯಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹರಿಸಲೆಂದು ನಾವು ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

—"ಅಭಿಮಾನಿ"

No-21Ba 7-4-Th

737

The devil-dance of the pariahs. This is supposed to cure a sick man of his malady.

These Hill Tribes Have A Dance For Every Occasion

THE hill tribes inhabiting the Western Ghats are fast giving up their primitive ways of living. Their domains are being steadily opened up for cultivation by men from the plains, and they find it no longer possible to hold out against civilization.

By E.M.J. Venniyoor

The most conspicuous change produced by this impact is the preference they now show for a well ordered community life to their former nomadic life. A good many tribes have already settled down on the borderlands between the plains and the high mountains, and have taken to farming, cottage industries and other vocations involving manual labour.

They dress themselves very much as other people do, and are even sending their children to schools.

Tribal Dance

BUT with all these changes in their ways of living, they still continue to cherish most of the traditions and rituals characteristic of tribal life. The most fascinating of them all is the tribal dance.

It is well-known that most of the tribal dances are ritualistic in origin, devised primarily for the prop'tiation of hill gods.

The same is the case with the dances of the tribes inhabiting the Western Ghats. The gods worshipped by these simple people range from stones, trees, crests of hills and serpents to spirits like Chathan and certain gods of the Hindu Pantheon, Sastha, Subramonia, Kali, Meenakshi and Mariamman.

Among the thirty and odd tribes met with on the western slopes of the Ghats, the pariahs and vedans who live in scattered communities in the Travancore area are undoubtedly the best dancers. Their womenfolk are seldom found dancing, but the men are exceptionally talented in the art.

Of the two tribes, the pariah is the more superstitious one, and therefore, the most learned in manthra-vada or black magic. The right to perform the manthravada, however, rests with the headman alone who alone is supposed to know all the secrets of this mysterious practice.

Strange Rites

WHEN once a member of the community falls a victim to some malignant spirit — the spirit can be identified as some known disease—the headman comes one dark night followed by all the male members of the community and performs the rites prescribed for the eviction of the spirit from the victim's body including thrashing the sick man with brooms and sticks.

The most important rite in freeing the haunted man, is the pekkoothu or the devil-dance. The pujari, clad in red, with a white paste smeared on the breast, dances before the victim sounding a bell which he holds in his right hand and chanting manthras to the accompaniment of a drum.

The incantations are in a dialect bearing a close resemblance to Malayalam, but none other than the heir to the headman is privileged to learn the text.

In addition to the devil-dances, the pariahs have some group dances which have no ritualistic significance except that these dances too are performed before their gods occasionally.

THE CHAVITTIKHALI, A DANCE CIRCULAR IN MOVEMENT, IS ONE SUCH PASTIME, PERFORMED USUALLY DURING MARRIAGES AND OTHER FESTIVE OCCASIONS.

Hunting Song

A MINIMUM of eight men is required for this performance. The songs sung by them as they dance their rounds usually relate to some puranic hero as a love affair in the community, Rhythm is kept by the beating of a drum.

Yet another dance of the pariahs is the kathirkalakali, a harvest dance. The craftsmen of the tribe shape out from the ears of paddy that they cut prior to the harvest, a figure like a bull's. The bull, it may be mentioned, is the tribal symbol for prosperity.

They mount it on a rectangular frame, and bourne by four people, take it round the hutments to the accompaniment of drums and bells. The bearers dance to and fro in a frantic manner, and so do the tribesmen who follow it in procession.

The word vedan in Malayalam means a hunter. The tribe now bearing this name is largely a nomadic one inhabiting the interior regions of forests.

They are still a tribe of hunters earning a precarious living with bows and arrows. During the festival of Onam, in the month of Chingom (August-September), they come down in groups to the villages on the plains to take their annual gift of paddy from their advanced brethren who lead settled lives.

The dances of the vedans are remarkable in the sense that they bear the clear imprint of their profession and also of their interest in such martial arts as fencing.

Their songs are usually woven round incidents during hunting expeditions or the superhuman achievements of a former hero of their tribe. The movement patterns of their dances are imitative of like movements in hunting and fencing.

In the Onakali, for instance, there are movements imitative of animals charging at the hunter, or taking to heels, or dying of arrows and spears.

They also produce curious gutteral noises in imitation of the sounds produced by the various animals that they hunt.

The performers, usually eight in number, hold in both their hands bunches of tender screwpine or coconut leaves and wave them in a variety of ways to create the impression that they are imitating wild animals moving their hairy manes and tails.

This picture captures the play of movement in the 'vettumthada' dance of the vedans.

The asan or leader of the party does not join the group, but runs about around the circle, singing and dancing, encouraging the dancers. Rhythm is kept by the beating of a drum.

Another fascinating dance of the vedans is the vettumthada, a very popular martial art on one. The steps and movements are reminiscent of fencing, once a very popular martial art on the West Coast where it was taught in institutions called kalaries.

The hill tribes, however, do not use swords and shields as is the case on the plains, but only sticks each about three feet in length. The stick held in the right hand serves as sword and the one in the left, as a shield.

A minimum of eight well-trained young men are required for a venttumthada performance.

Great Skill

EVERY member regards the third, fifth and seventh man standing in the circle in the clockwise direction as his 'enemy and strikes hard at him with the stick held in the right hand and defends himself from the blows of that 'enemy' with the stick held in the left.

One wrong step or the slightest miscalculation about the speed of the movements or the angle from which each one must strike and defend himself is sure to land the unwary participant in serious trouble. The breaking of heads is not an uncommon event during such dances, and even deaths too are occasionally reported.

There are many varieties in this dance, the most picturesque one being the sarpachutta or 'serpent-coil' dance. Twining round the body of the adjacent dancer, as a serpent would around another, each participant in the group darts his blows at, and defends himself from his counterpart in the adjoining pair.

They keep on moving with considerable speed and agility till they complete a minimum of fifty rounds.

739

No 213. 740

ANTHROPOLOGISTS FACE PROBLEM OF

Disintegration Of Primitive Races

By ROBERT HEINE-GELDERN

FROM the birth of their science, about a century ago, anthropologists must have been aware that in many respects they had come too late; that important data, almost within their grasp, had vanished no more than a generation before. One well-known example is the case of the Tasmanians (the last representatives of Palaeolithic culture). H. Ling Roth, who collected what meagre scraps of knowledge we possess about them, observed that "the sad and untimely destruction of this interesting race is one of the greatest losses anthropology has suffered."

That was in 1899, and the situation has deteriorated considerably since then. All over the world, ancient cultures are disintegrating at an unprecedented speed.

Even such remote regions as the interior of New Guinea and the tropical forests of South America are rapidly being opened up and penetrated by modern culture. Within a very short time many of these tribes will be absorbed by the larger neighbouring peoples and will cease to exist as separate entities.

The last remnants of primitive races, which have never been invetigated by anthropologists, will disappear through hybridisation. Cultures and languages which have never been properly recorded will vanish. Twenty years hence anthropologists will be reduced to extracting from the memories of old people scanty and unreliable fragments of information about traditions and customs which are still alive today.

Here is an example. In the 1930s, the anthropologists, Hugo and Emmy Bernatzik, succeeded in getting in touch with a group of nine persons of the half-legendary Yumbri or Phi Tong Luang tribe in the jungles of Northern Siam, and it came as a surprise to learn that this extremely primitive people of food-gatherers and hunters obviously belonged to an early offshoot of the Mongoloid race. Before this we had always thought that the Mongoloids had entered South-Eastern Asia from the north as Neolithic agriculturists.

DISCOVERY

Of course, it was difficult and risky to draw far-reaching conclusions from this single case. But ten years later came Furer-Haimendorf's discovery that the Sulung, a Mongoloid tribe from the Eastern Himalayas in Northern Assam, had also been hunters and food-gatherers until fairly recently and, although they now grow some crops, they still lead a semi-nomadic life, leaving their settlements for months at a time to range the forests in search of game and wild jungle products.

Finally, only a few months ago, I had the opportunity of reading an unpublished doctor's thesis by an Indian anthropology student, Mr. Tiwari, who was writing about the Rajis, a Mongoloid tribe of Kumaon in the Western Himalayas. Like the Sulung, the Rajis practise some agriculture but they live largely by hunting and gathering wild edible plants.

Today, they are in the process of assimilating the culture of their Hindu neighbours. But it seems that only a century ago they were still nomadic hunters with a culture as primitive as that of the Yumbri of Siam.

There are only about three or four hundred Rajis, and the Yumbris may be even fewer. The number of the Sulungs is not known, but it is certainly small. Yet the discovery of these three widely separated and apparently insignificant tribes is bound to change our views regarding the racial history of Southern Asia and the physical and cultural development of the great Mongoloid race.

What has been said about the urgency of research on tribes and cultures applies also to languages. Again and again we are told about languages that are only spoken by a few old people, while the younger generation has completely adopted the idiom of some larger neighbouring group.

The Ingye language, for instance, which was once spoken by a large group of people in Upper Burma, was known in 1911 to only two old women. It had practically disappeared within two generations.

Of course, an unknown language, spoken by a few dozen people, may turn out to be a mere dialect of little interest. Occasionally, however, it may be quite as important as one spoken by hundreds of thousands and provide the key to problems of wide scope.

SIGNIFICANT

The case of India is significant. There are about twenty million people here who belong to the aboriginal race usually referred to as "Veddoid" or "Proto-Australian." They have long since given up their original languages and today the various branches of this race speak either Aryan, Dravidian, or Mundarian idioms—all with, possibly, one single exception, the small tribe of the Nahal in Central India, whose language is said to be neither Aryan, nor Dravidian, nor Mundarian.

It has never been investigated properly and is now on the point of extinction. Perhaps it is the last vestige of the group of unknown languages spoken by the aborigines of India before the Aryans and the Dravidians entered the country from the North-West, and the Mundarians from the East.

If so, its importance could hardly be over-estimated. Not only would it give us an idea of the ancestral languages of the twenty million "Veddoids," but, because of the influence such idioms must have exercised through the centuries, it might help us to understand certain aspects of the languages spoken today by hundreds of millions in the vast sub-continent of India.

The number of original cultures which are insufficiently known or have never been explored is still immense. Only a few years ago, Wendell Bennett wrote that, considering the size of the South American continent and the cultural complexity represented, "significant research there is still in its infancy."

Practically the same may be said about India. As Stephen Fuchs has observed: "Of the forty-seven aboriginal tribes listed in Russell's book, **The Castes and Tribes of the Central Provinces of India**, only ten have been touched by anthropological research, "while Professor Dube of the Osmania University in Hyderabad has stressed the need for far more research in India, adding: "So little done, so much to do."

The situation is particularly bad in South-East Asia. In Assam, for instance, many of the tribal cultures are still practically unknown. And in 1952, Dr. Htin Aung, Professor of Anthropology at the University of Rangoon, rightly complained that Burma had been neglected by anthropologists. Little is known of many tribes, save their names.

Our knowledge of such an unusually interesting culture as that of the Wa, on the borders of Burma and China, derives practically from a single source—a superficial 26-page report by a government official who spent a few weeks in their country in the 1890s. Yet, because of its many archaic traits (head-hunting, slit drum, the erection of megaliths, etc.), this culture may hold the key to many ethnological problems common to the whole of South-East Asia.

COMPARISON

Like the bibliographies on South America and on India, that on Indonesia is enormous. But this should not mislead us. In comparison to the size of the area, its population and the number of widely differing peoples and tribes, the amount of work done by professional anthropologists is incredibly small. Whole islands are still complete blanks from the point of view of anthropology.

This neglect of urgent tasks of research is due, more than anything else, to lack of co-ordination and appropriate information. In many cases, an investigation has not been carried out simply because its urgency had not been stressed by specialists and, therefore, had not been realised.

This obstacle and ways of overcoming it were the subjects of a symposium held in Vienna in 1952 during the Fourth International Congress of Anthropological and Ethnological Sciences. It was suggested then that a committee be formed to stimulate and coordinate research on particularly urgent projects. Action was taken by the Congress at its fifth session (Philadelphia, 1956) and by the International Union of Anthropological and Ethnological Sciences at its general Assembly, held at the same time and place.

A "Committee for Anthropological and Ethnological Research on Populations Threatened with Change, Disintegration or Extinction" was formed, and I was elected as its Secretary-General. Unesco, at its General Conference at New Delhi in the Autumn of 1956, accepted sponsorship of the Committee and voted a moderate amount of money which, it is hoped, will suffice to cover the initial costs of organisation and publication.

The main tasks of the Committee will be to establish as complete a list as possible of races, tribes, cultures and languages threatened with change, disintegration or extinction; to co-operate with universities, museums, learned societies, foundations, etc., and to puts its services at their disposal; to publish a bulletin giving information about its findings, pointing out particularly urgent cases and giving information on available personnel; to accept proposals for research and, in general, to act as a clearing house and to stimulate in every possible way research on vanishing cultures and languages.

To succeed in its endeavours, the Committee will need the co-operation of scholars and of local residents in the various regions concerned, as well as of research institutions and foundations. If this co-operation can be secured, it is hoped that the Committee will make a real contribution to anthropology by helping to save data which otherwise would be lost for ever.—UNESCO.

742

NB: ; The articles like these apply to the ancient communities such as Kodavas and others, and much of what is said here applied to the Kodavas also. (I.M.M.)

1950 HINDU

SURYA KANTI: By Vidwan I. M. Muthanna. Published by the Kodagu Pragatipara Sahitya Sangha, Mercara. Price Re. 1-4-0.

The thirty poems in this book, which is the author's maiden publication, cover a wide range of subjects and are easy and fluent. The natural beauties of Coorg, the glories of Kannada, characters from the epics, socialism and other topics have received the poet's attention. The last poem 'Om' is a tribute to the cultural traditions of India.

A Review on "ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ" in The HINDU — in 1950.

I. M. [illegible]

745

No. 21A

From [illegible] of about 1940
Drawn by Biddanda Ponnappa
S/o of Kariappa – Battamakki, Coorg.

ogalore, was a part of her
r of Mysore State which has
n sponsored by the Asian
isic Circle—an organisation
voted to the development of
an dance and Music abroad.
der its sponsorship well known
ian artistes have performed.
ndrani's dedication to dancing
brought her great success,
she has enchanted audiences
world over. To the Indian
lience she symbolises the ideal
cer as described in the ancient
tises.

PANDIT D. GOPALACHARLU'S
JEEVAMRUTHAM
FOR HEALTH & STRENGTH
AYURVEDASRAMAM (PRIVATE) LTD. MADRAS-17

MYSINDIA June 20, 1965

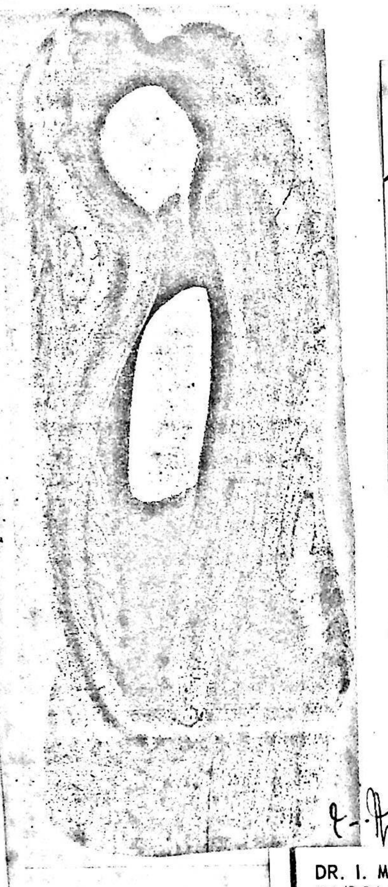

The kiss

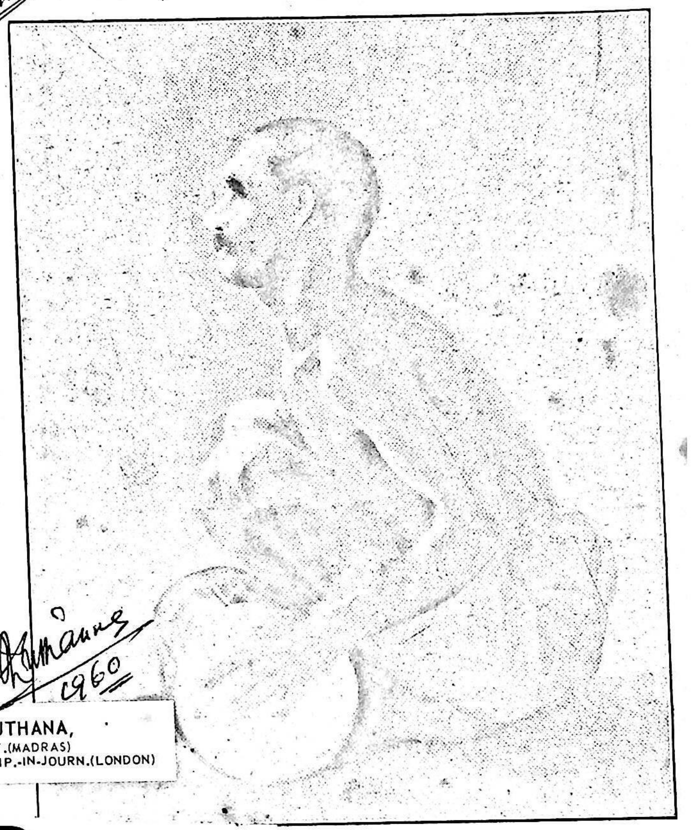

1960

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

ಕುರುಡ

ಚಿತ್ರಶಿಲ್ಪಿ: ಬಿ. ಸಿ. ಪೊನ್ನಪ್ಪ

D. Rajaram

…LOMEW

…, whose tragic death cut short his … international fame.

RAJARAM'S art is here though the man is no more. Still, he is here as the forest is here even though it is wood that we see, and timber. Bark and leaf have withered and have fallen under the woodcutter's axe and under the imposition of the weather. Not the fecund spirit registered on the graph in the heart of the matter. We consign a log to the flames and there is some dancing matter. We consign a log to a sculptor and the hidden spirit surrenders before his search and his peculiar application of wonder for nature. For it is not the number of trees that make a forest. The forest is in the mind of man. Trees have shape; the forest has form. The forest is mystery. The tree is a botanical number, an accident of time. And in like manner there are the two Rajarams—he who is here as mystery and he who has surrendered unto nature. We will do well, therefore, not to grieve.

It is good to believe that the true artist never dies since art is a kind of truth. It may be that this is a false belief about a thing that is essentially true. It is not bad as a burden, not half as bad as the experience of bad art. And this premise can be accepted and held without the necessity of being Platonic. Certainly it is not a pious belief to sacrament the fact of death. Art is one action that has engendered both the question and the answer. The question is directed to man who is the image of wonder; and the answer comes from man whose inside is the ultimate of nature. Both question and answer … to do with nerves and … ear.

To those to whom art has any meaning at all art is derived from the certain knowledge that in life the artist has died many deaths without having signalled surrender. He destroys to create; he is aware of these things:

Shape without form; shade without colour;
Paralysed force; gesture without motion.

He comes, he sees, and he conquers. He comes from time, he sees the time that is and that has been; and he conquers the time that is to come. For in his vision which is the mystery he is the centre to all that he can remember in the action that will be art hereafter. The artist worships and the artist wills; and he awakens from sleep all who should be watching with wonder.

Hymn of wood

All this will seem poetical without the works of Rajaram. Good, hard, handsome carvings, fortunately there are here. And in a number that adds to quality and helps to answer some of the questions concerning his character. Rajaram was a sculptor of the finest order. He understood form and he respected grain. He accepted chance discoveries but only on the path of his search for the answer. As such he never took from nature whatever suggested a work of art; he gave his art the emphasis of nature. He knew how light would surround and live within his sculpture. He loved the surface and he loved the soul.

Sculpture, he knew, had to have a drift and direction; but it also had to have a dynamic determination. Its body had to cut the air as a shape; but its action had to generate from the centre. It had to have a mood and not be just a resemblance to nature. It had to be nature and its nature was to be nude. Rhythm, of course, was a prerequisite. But there had to be a kind of hymn, and that hymn had to be a hymn of man. So he gave to wood all that was the wood's memory of man.

There is nothing esoteric about the subjects; and there is nothing esoteric about the sculptures. Given the theme (or not given it) the form supports the sensibility and the motif is so dressed in its essence that we do not have to search far, either in the way of the eye or the heart or of the intellect. Complete and self-contained, yet rooted to life, as legion, and rooted to life as religion—to that inner life of man which is mystery which the artist worships and which the artist wills into being—these sculptures transcend this time and this place. They belong unmistakably to the museum of the mind.

They all wear a serious, holy, venerated air. There is no lewdness, no exhibitionism of figure or of stance. Art is not overdone and the action completes its premise but does not presume a philistine familiarity. The action suggested, as art, has engendered the question and the answer. The question, as I said, is directed to man who is the image of wonder; and the answer comes from man whose inside is the content of nature. Violence and muscular

The Drummer

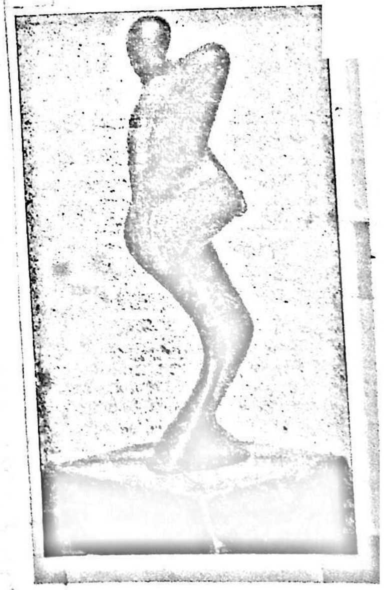

EARLY STEPS TO
OUST CHINESE

I. M. Muthanna

DR. I. M. MUTHANNA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN.JOURN.(LONDON)

No: 216

744

THE SUNDAY STANDARD
NEWSPAPER HOUSE
SASSOON DOCK
COLABA-BOMBAY 5.
PHONE:-35091-94

14 OCT 1954.

Tiny Spot

A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA, By I. M. Muthanna, "Tiny Spot," Pollibetta, Coorg. (Available at G. S. Viswa & Co., Avenue Road, Bangalore 2. Rs. 10).

The State referred to is Coorg. It covers an area of 1,583 square miles with a population of 2,29,405, according to the last census. It is a model State, partly because, though under the new classification introduced in the Constitution, it is a Part C State, it had been governed by a Legislative Council since 1924. Today that Assembly consists of 24 members elected on the basis of adult suffrage. This works out at one representative for about 10,000 persons, probably a unique record in the electoral system of any democratic country. The State is not cursed with any deficit either in food or fineness. The revenue is about one crore of rupees which works out at a per capita contribution of Rs. 45 per annum.

Nor is the antiquity of the State less remarkable. It is connected with some of the cherished stories of our mythology. The people of Coorg are a distinctive and outstanding martial community, possessing its own language and distinct customs and tradition, proud of its history and independence.

Mr. Muthanna has wisely refrained from entering into the bog of controversy, though there are nearly 40 keen pages devoted to politics in Codagu. But in these 340 odd pages, the author has collected all available material regarding the State. He has presented a fairly comprehensive story of the growth and development of Coorg, its social structure and customs, its economic features and the administrative set-up.

—S.P.T.

A Coorg Encyclopaedia

EVERYBODY finds the people and country of Coorg attractive, but few know much about it. Here is a book * on it of almost encyclopaedic scope, and evidently the result of much careful reading and compilation.

The Cauvery rises in Coorg, and much of the Puranic lore about the State really concerns the river. Mr Muthanna begins with this, and goes on to a sketch of Coorg under the Cholas, Hoysalas, Vijayanagar, etc., as revealed by the published inscriptions.

Coorg became an independent state early in the 17th century. The usual dynastic upsets succeeded one another, until Viraraja the Elder established himself in alliance with the Company in opposition to Tippu. He died in 1809, and his brother and then his nephew Viraraja the Younger succeeded. But this Raja fell out with the Company and was deposed under Bentinck in 1834, and the State was taken over.

Mr Muthanna asserts that Viraraja II was harshly treated. The charges against him were fabricated, and the Company servants ousted him because they liked Coorg and foresaw profit from it

Viraraja had a curious life. He was interned in Banaras, where he lived for 16 years. Then after a good deal of wire-pulling he got permission to go to England. The Company had taken a couple of lakhs of his money: he contrived to get it back. He had his infant daughter baptised as a Christian in Buckingham Palace, with Queen Victoria as sponsor. The girl, Victoria Gowramma, married a nobleman of a distinguished family, but died in her twenties. A few years later, in 1867, the widower took her jewels, said to be worth £2,000,000, intending to deposit them in a bank, but he vanished on the way, and neither he nor the jewels have been heard of since. They left a daughter, who married in England and died in 1934.

Mr Muthanna proceeds with a history of the administration and economic development of the State up to the present, and an account of its constitutional position. He seems to favour the anti-merger party, who prefer the existing position of Coorg as a small separate State.

He winds up with an account of the principal communities, the possible ethnic origin of the Kodavas, and their customs, in particular the marriage ceremonies. There are several minor peculiarities, such as the prevalence of burial, and the absence of an indigenous Brahmin community. However, these facts have been dealt with more fully elsewhere and are fairly well known.

Mr Muthanna's survey must have cost him an immense amount of work, and the outcome is really useful. One's only regret is that he did not get his MS vetted by someone who could have smoothed out a few rough patches.

* *A Tiny Model State of South India* by I. M. Muthanna ("Tiny Spot", Pollibetta, Coorg. Rs 8/8/-

A Review on my book in "The Federated India" Madras. 1954.

0 BYTES UNUSED 15544 BYTES

EARLY STEPS TO OUST CHINESE

217

GEN. CARIAPPA'S APPEAL

General K. M. Cariappa, former C-in-C of the Army, said in New Delhi on Sunday that if immediate steps were not taken to dislodge the Chinese troops occupying Indian soil in the NEFA and Ladakh areas "it certainly will become a hundredfold more difficult and more costly in all respects to do so later."

General Cariappa said in an interview: "Delay and hesitation on our part to act will encourage the Chinese to take more liberties, to keep on making more claims on our territory and to send forward more troops across our frontiers."

The Chinese aggression had no doubt serious political implications, "but to me as a soldier it has military implications also and I do not see how the two can be separated."

In keeping with her policy of non-violence and truth India had shown more patience than most other countries in similar circumstances would have, the General said. But India's polite protests, couched in dignified, courteous language, "have, alas, been acknowledged by China only with rebuffs and slaps."

"Panch Sheel or no Panch Sheel, non-violence or no non-violence, we have got to be men and act—and act boldly and resolutely," he said.

GRAVE SITUATION

The former Commander-in-Chie said: "Chinese troops on our soi must be made to get back. Ou country's honour is at stake, t preserve which no sacrifice ca be too great to any Indian regard less of political affiliations.

"If we are driven by China t go to war, let us go to it wit the 400 million of our people solid ly behind the Government—but hope war will not have to b resorted to to settle the issue."

For whatever steps India migh have to take to defend her terri tory, however, he said "all th peaceloving peoples of the worl will not blame us. On the othe hand we can reliably count o their understanding and co-opera tion," he said.

Declaring that the situation wa grave, General Cariappa said "Time has come to act. Let u not rely merely on polite protest on paper to defend our frontiers.

India must send her troops t every place where the Chines troops were stationed and to ever place along the frontier whe there were possible routes f entry into India, he added.

INDO-PAKISTAN DEFENCE

The General suggested that th airfields now not in use on th northern frontier should be oper ed up immediately to make goo means of communications avai able.

"Let us show some activity of movement of troops on land and in the air, he said. The country is getting agitated at the lack of any physical action on our part. We must have troops deployed before the winter sets in. There is no time to waste."

General Cariappa reiterated his suggestion, made some time back that India and Pakistan should arrive at some settlement for defending the subcontinent jointly.

"The defence problem of India and Pakistan, he said, is indivisible. If we can solve the Kashmir question, we will be able to release a large section of our armies for defence against aggression from without. After all it is not only India but also Pakistan whose frontiers are threatened."

He said his suggestion for a common defence of India and Pakistan was not opposed to India's policy of non-alignment. It was an alliance which had got to be established in the peculiar circumstances in which India and Pakistan were placed with their frontiers contiguous in many places. "So let us act boldly, resolutely and soon," he added.—PTI.

Regd. No. B. 5635 For the week ending Saturday, August 18, 1962

745

THE CURRENT WEEKLY

VOL. XIII NO. 49 All India Edition 40 N.P.

In 1959 Nehru said:

No. ~~221~~ 218. No: 218.

"Cariappa is off the track —mentally and otherwise"

By D. F. Karaka

SO we come to INDEPENDENCE DAY 1962, with the Prime Minister categorically stating to the CONGRESS PARLIAMENTARY PARTY that the situation on the Sino-Indian border in Ladakh "WAS SERIOUS, IS SERIOUS AND WILL CONTINUE TO BE SERIOUS" ("Times of India" of Monday, August 6, 1962).

This late realisation that comes to **Mr. Nehru** in 1962 was forecast by **General K. M. Cariappa**, former Commander-in-Chief of the Indian Army, who said in Delhi on November 2, 1959 that if immediate steps were not taken to dislodge the Chinese troops occupying Indian soil in NEFA and Ladakh areas, "it certainly will become a hundredfold more difficult and more costly in all respects to do so later."

Gen. Cariappa was giving an interview that day (in 1959) and in the course of that interview he also said: "delay and hesitation on our part to act will encourage the Chinese to take more liberties, to keep on making more claims on our territory, and to send forward more troops across our frontiers."

Gen. Cariappa pointed out that Chinese aggression no doubt had serious political implications, but "to me as a soldier it has military implications also, and I do not see how the two can be separated."

"PANCH SHILA or no Panch Shila, non-violence or no non-violence, we have got to be men, and act boldly and resolutely."

Joint Defence

The former Commander-in-Chief said: "Our country's honour is at stake, to preserve which no sacrifice can be too great to any Indian regardless of political affiliations.

For whatever steps India might have to take to defend her territory, all the peace-loving peoples of the world will not blame us. On the other hand we can reliably count on their understanding and co-operation," he said.

Declaring that the situation was grave, Gen. Cariappa said: "Time has come to act. Let us not rely merely on polite protests on paper to defend our frontiers."

India must send her troops to every place where the Chinese troops were stationed and to every place along the frontier where there were possible routes for entry into India, he added.

SPECIAL NUMBER

"Let us show some activity of movement of troops on land and in the air", he said. "The country is getting agitated at the lack of any physical action on our part . . . There is no time to waste."

The General also reiterated his suggestion, made sometime back, that India and Pakistan should arrive at some settlement for defending the sub-continent **JOINTLY.**

What did Mr. Nehru do about the former Commander-in-Chief's warning, based on his experience as the head of our Armed Forces?

At a Press Conference which Mr. Nehru gave in Delhi three days later (November 5, 1959) he said that "Gen. Cariappa was off the track both mentally and otherwise".

What now, Mr. Nehru?

AT HIS LAST press conference the Prime Minister devoted more than half the time answering questions about a high-power tribunal to investigate corruption at ministerial level. At the end of it all the press was more convinced than ever before that the country needed such a tribunal rather badly.

The P. M. listed a few objections. No country in the world, he said, has, or ever had, such a tribunal. This was obviously incorrect. When we pointed out to him that Mr. Jinnah, as Governor-General of Pakistan, had enacted PRODA (Public Representatives Offices Disqualification Act) he went off at a tangent. Pakistan, he said, was no example for us. "With all respect to Pakistan, it is not a constitutional country, in the normal sense. In Pakistan, for instance, there was martial law and a variation of martial law." While Pakistan is no example for us, we think Mr. Jinnah's insistence on probity was something which Mr. Jawaharlal might uphold as an example. PRODA had nothing to do with martial law, which it preceded by more than ten years. It is true that PRODA did not stop corruption in Pakistan. But it is no less true that but for PRODA things there would have gone much worse much earlier ! The USA unravels its corruption through Congressional inquiries. If not many countries have such tribunals that is because not many of them have ministers as corrupt as we are plagued with.

The P.M. spoke like a self-satisfied bureaucrat when he said that the Special Police "has produced quite adequate results." Fact is the Special Police does not investigate Ministers or their families. And it catches more *babus* than *sahibs*.

Organiser

Leading Weekly News-Magazine

Recd

XIII No. 22 Delhi, Monday, January 18, 1960. Price

ON OTHER PAGES

In God's Name, Mr. Nehru, Go ! ★ An American Looks At RSS

1962.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

746

Sunday Magazine

No. 219

Y APRIL 12 1964 Statesman

The First Indian Princess in England

by I. M. MUTHANNA

ONE hundred years ago an Indian princess married to an Englishman died in suburban London. How many Indian ladies had preceded her to England nobody knows, but from all the known facts it is concluded that this lady, who accompanied her father, the exiled ruler of Coorg, in South India, was the first Indian princess to visit the country.

She was Princess Gowramma, daughter of Prince Viraraja of Coorg. Gowramma—a lovely Karnatic name meaning "white lady"—bore in her heart the sorrows, trials and tribulations suffered by Indian rulers exiled or dethroned in the eighteenth and early nineteenth centuries, and personified the love, tolerance and sufferings of Indian womanhood.

How the young princess came to be in England those many years ago is a story of absorbing interest. Intrigues in the State of Coorg, fomented by the East India Company Government, led to their intervention in the first quarter of the last century. But this intervention was in violation of a pledge the Company had signed in the presence of the Raja's predecessor in March 1793 which stated that the British would not interfere in the affairs of the State.

*

The Company Government exploited the situation fully, with the result that the Raja of Coorg found himself struggling against Hyder Ali and Tipu Sultan. In the eighteen-thirties the affairs of the little State reached a climax when the British took the opportunity of deposing Viraraja, which they did on April 6, 1834, after conducting a punitive expedition.

The Raja was taken prisoner and sent to Vellore, being allowed to carry with him his money and jewels. His family accompanied him. But the confusion caused by the Vellore mutiny expedited his transfer to Banaras, where he remained, virtually a State prisoner, for many years.

The years from 1834 to 1852 gave the royal prisoner ample time to brood over the past and plan for the future as well. He became a good friend of highly-placed Englishmen, and was even visited by British Governors and Governors-General from time to time.

After repeated letters for permission to go to England, where he wished to have his young daughter educated, Viraraja finally succeeded in getting the consent of the Governor-General-in-Council, under humiliating conditions regarding his travelling expenses and those of the Government-appointed guides and guards, which he had to bear in full. However, the prince undertook the journey, accompanied by Gowramma, who was then twelve. They travelled in a ship with a number of British officials who were going home on leave. Sailing from Calcutta, the vessel, three months later, disembarked the first Indian ruler of a State ever to visit England.

The Raja soon succeeded in having an audience with Queen Victoria, who was much impressed by the beauty and

Princess Gowramma and her father in England.—From an old painting.

grace of Gowramma. The Queen undertook to bring up the princess under her personal care and appointed a nurse to look after her. After some time she was baptised by the Archbishop of Canterbury, in the presence of the Queen, in the private chapel of Buckingham Palace, being christened Victoria Gowramma.

The girl grew up under royal patronage. By this time another exiled prince (from Punjab) was in England, and Queen Victoria hoped to have Gowramma married to him. But the girl's health was poor at the time and arrangements were made to send her to the Continent for a change in the company of her nurse and the young Punjabi prince.

*

Gowramma's father had meanwhile been fighting the British Government for his lost kingdom as well as his personal property. He campaigned vigorously through the Press, and said: "I require only that which I am in every respect entitled to by the law of nations, by the laws of Nature and Justice." His case was finally heard by the House of Lords. The proceedings were lively and the speeches of a scintillating kind.

Although Viraraja lost his case, he spent the rest of his life in England and died in 1859 with tragic memories of his home in India. He presented all his gold and jewels to his daughter, who was at his side when he died.

Queen Victoria continued to take an interest in Victoria Gowramma. The health of the latter had considerably deteriorated. Her romance with the Indian prince did not turn out well, and later she married an Army officer, Col. Campbell, who had once served in the Madras Regiment. They had a daughter, who was named Edith Victoria. Victoria Gowramma became bedridden soon after, and died in 1864, just a hundred years ago.

Col Campbell vanishes now from the scene. He was seen leaving the house a few days after his wife's death, but nothing is known about him thereafter. His daughter, Edith Victoria grew up in the care of nurses, married and had a son, Victor Yardley, who died in Australia about thirty years ago after an accident.

I. M. Muthanna 9/6/78

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

No: 219.

ಪ್ರೀತಿ, ಸಭ್ಯತೆಯ ಪ್ರತೀಕ

ಡಾ|| ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ್.

ಮಡಿಕೇರಿಯ ಒಂದು ಹೃದಯ ಸ್ಪರ್ಶಿ ಘಟನೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದರು ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಬಂದ ಕೆಲವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಅಂದರೆ ೧೯೩೫ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾಗಿ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಆಚಾರ್ಯ ಕೃಪಾಲಾನಿಯವರೊಡನೆ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಪಾಂಡಂಡ ಮಿಸೆಸ್ ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಳ್ಯಪ್ಪನವರು ೮೫ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದವರಿದ್ದು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ತಮ್ಮ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಮತಿಯವರ "ಆನಂದಪಾರ್ಕ್"ಕೆ ಸಂದರ್ಶನವಿತ್ತರು.

ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಗವರ್ನರ್ ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್‌ರವರು ಶ್ರೀಮತಿಯವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ವಾರ್ತೆ ಶ್ರೀಮತಿಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಶುಭ ವಾರ್ತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೈಜೋಡಿಸಿ, ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿದರು. ಡಾ|| ಪ್ರಸಾದರು ಶ್ರೀಮತಿಯವರ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಆದರಾತಿಥ್ಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಒಂದು ಗ್ಲಾಸು ನೀರು ಕುಡಿದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡರು.

"ನನ್ನ ಜೀವನ ತುಂಬಿ ಬಂತು; ಇನ್ನು ಸತ್ತರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಡಾ|| ಪ್ರಸಾದರು ಹೋದನಂತರ ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ಉದ್ಗರಿಸಿದರು.

//STOP

FIRST INDIAN PRINCESS IN BRITAIN

The story of Princess Gowramma and her father Viraraja of Coorg

By I. M. Muthanna

No. 220

757

EXACTLY one hundred years ago, an Indian princess married to an Englishman passed away in England. How many Indian ladies had preceeded her to England, nobody knows, but from all known facts, it is concluded that this lady from India who accompanied her father, the exiled ruler of Coorg, then a tiny princely State, was the first Indian princess to visit England in the year 1852, a century and twelve years ago.

She was Gowramma—a lovely Karnatic name—meaning "the white lady." She bore the sorrows, trials and tribulations suffered by the Indian rulers exiled or dethroned as a result of the atrocities committed by the East India Company in the eighteenth and early nineteenth centuries. Gowramma personified the love, tolerance and sufferings of Indian womanhood; so much so, that she was constantly by her father, Prince Viraraja the Younger of Coorg, who brought up his daughter with loving care and affection.

How this young princess happened to be in England one-hundred and twelve years ago, is a story of absorbing interest.

Intrigues within the State of Coorg fomented by the Company Government, invited their intervention in the first quarter of the last century. But this intervention was in violation of the pledge the Company had signed in the presence of the Raja's great predecessor in March 1793 which stated that the British would not interfere in the affairs of Coorg.

The Company Government whose one aim was to bring the whole of India under its rule, fully exploited the situation, with the result that the Raja of Coorg was forced to struggle against Hyder Ali and Tipu Sultan. In the eighteen-thirties, the affairs of this little State reached a climax when the British Government took the earliest opportunity of deposing Viraraja which they did on the 6th April 1834 after conducting a punitive expedition.

Even by heaping a lot of accusations on the dethroned Raja, the Company Government could not explain away their misconduct.

The Raja of Coorg was taken prisoner and was sent to Vellore. He was allowed to carry his money and crown jewels. His family accompanied him. But the confusion caused by the Vellore mutiny expedited the Raja's transfer to Banaras, where he stayed virtually as a State prisoner for more than fifteen years.

From 1834 to 1851 is a long period for a royal prisoner to brood over his past, and plan his future as well. The Raja of Coorg under detention in Banaras,

Princess Gowr… father Virara…

consequently b… friend of highly … men of the time, … visited by the B… and Governor… time to time. T… an enviable recor… Raja.

After repeat… questing permiss… England on the p… his young daught… ally succeeded in … ter of consent fro… General-in-counc… under very humil… regarding his tra… aad that of the C… pointed guides a… noring these insul… ing prince of Coo… voyage accomp… daughter Gowra… then twelve years … in which a nun… officials who were… eave, had take… Prince Viraraja a… were accommodat… Calcutta docks th… three months an… Thames estuary c… Indian ruler of a… visit England.

No sooner had … British soil, the R… had amply fulfi… cherished ambitio… ed in having an … Queen Victoria, … much impressed … and grace of his y… The queen gracio… to bring up the … her personal care … a nurse to look af… some time she wa… the Archbishop of… the presence of … England and a ho… ished lords includi… sell, and many oth… vate chapel of th… palace. She was … Victoria Gowramm…

The girl grew up under royal patronage. By this time another Indian prince of the Punjab happened to be in England, and Queen Victoria planned to get the princess married to this exiled Raja of the Punjab. In the meantime, Gowramma's health failed, and therefore, arrangements were made to send her to the continent for a change, in the company of her nurse and the young Raja.

Viraraja at the same time, had been busy fighting with the British Government for his lost kingdom as well as his personal property. He campaigned vigorously through the Press when he said, "I require only that which I am in every respect entitled to by the law of the nation." Finally his case was heard by the House of Lords. The proceedings were quite lively.

Although Viraraja lost his case, he spent the rest of his life in England and died in 1859 with tragic memories of Coorg. He presented all his gold and crown jewels to his daughter who was at his bed-side.

Queen Victoria continued to take an interest in Victoria Gowramma, although the health of the latter had considerably deteriorated. Her romance with the Indian prince was not successful. A few months later, however, she married an English army offiecr Col. Campbell who had once served in the Madras regiment. The Campbells had a girl who was named Edith Victoria. Victoria Gowramma who became completely bed-ridden soon after, passed away in 1864.

Gowramma's husband Col. Campbell was seen walking out of his house with a bag containing the crown jewels a few days after his wife's dcath, and nothing was known about him thereafter.

Their daughter Edith Victoria grew up under the care of nurses. She had a son Victor Yardley who died in Australia about thirty years ago in an accident.

Here ends the tragic saga of an unfortunate royal dynasty that defied not only Hyder Ali and Tipu Sultan in the eighteenth century, but also the East India Company and finally the British Government itself.

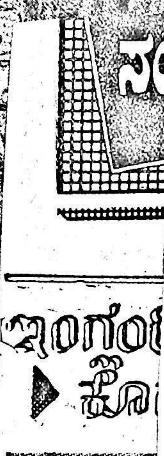

ಇಂಗ್ಲೆಂ… ಹೋ…

ತಂದೆಯೊಡನೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಗೌರಮ್ಮ

ಇಂದಿಗೆ ೧ಒ೦ ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ—ಎಂದರೆ ೧೮೬೪ ರಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಆಂಗ್ಲೇಯ ಯುವಕನನ್ನ ವಿವಾಹವಾದ ಭಾರತದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಯೋರ್ವಳು ಲಂಡನ್ ನಗರದ ಸನಿಹದ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಧನಳಾದಳು ಇವಳಿಗಿಂತ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಭಾರತದ ಮಹಿಳೆಯರು ವಿಲಾಯಿತಿಗೆ ಹೋಗಿರುವರೋ ತಿಳಿಯದು ಆದರೆ ಈ ವರೆಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದ ಕೊಡಗಿನ ಪದಚ್ಯುತನಾದ ರಾಜನಾದ ತಂದೆಯೊಡನೆ ೧೧೨ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಎಂದರೆ ೧೮೫೨ ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಭಾರತೀಯ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಇವಳೇ ಮೊದಲಿಗಳು.

ಅವಳು ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೋಹಕವಾದ ಗೌರಮ್ಮ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಳು ೧೮ ನೇ ಶತಮಾನ ಮತ್ತು ೧೯ ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲೇಯ ಕಂಪನಿ ಸರಕಾರದ ರಾಕ್ಷಸೀ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಪದಚ್ಯುತರಾದ ಭಾರತದ ಅರಸರ ದುಃಖದುರಂತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವಳು ತನ್ನೊಡನೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದಳು, ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ ಮಮತೆಗಳಿಂದ ಸಾಕಿದ ತನ್ನ ತಂದೆ ಕೊಡಗಿನ ಚಿಕ್ಕ ವೀರರಾಜನೊಡನೆಯೇ ಸದಾ ಇದ್ದು ಗೌರಮ್ಮನು ಹಿಂದೂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪ್ರೀತಿ ಸಹನೆ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಗಳ ಪ್ರತೀಕದಂತಿದ್ದಳು.

ಹೀಗೆ ೧೧೨ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ಎಳೇ ರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಲಪಿದಳೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಕತೆಯು ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕಂಪೆನಿ ಸರಕಾರದಿಂದಲೇ ಪ್ರಚೋದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಪುಟ್ಟ ಕೊಡಗಿನ ಆಂತರಿಕ ಕಲಹವು ಆಂಗ್ಲೇಯರನ್ನು …ಳೆದ ಶತಮಾನದ ಆದಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿತು, ಆದರೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದ ಈ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯು ತಾವು ಕೊಡಗಿನ ಒಳಾಡಳಿತ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಕ್ಕವೀರ ರಾಜನಿಗೂ ಹಿಂದಿನ ಓರ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅರಸನ …ನಾದ ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಆಂಗ್ಲ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಾಳಿದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಜ್ಞ ಲೇಖಕರು ಇಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವರು

ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾರ್ಚ್ ೧೭೯೩ ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು

ವೀರರಾಜನ ಪದಚ್ಯುತಿ

ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನವನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಕುಂಪೆನಿ ಸರಕಾರವು ಕೊಡಗಿನ ಈ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜನು ಹೈದರ್ ಆಲಿ ಮತ್ತು ಟೀಪು ಸುಲ್ತಾನರೊಡನೆ ಹೇಗೂ ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗೂ ೧೮೩೦ರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಪುಟ್ಟ ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರವು ಅತೀವ ಬಿಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಲು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರವು ತಮ್ಮ ದಂಡುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ೧೮೩೪ರ ಏಪ್ರಿಲ್ ೬ರಲ್ಲಿ ವೀರರಾಜನನ್ನು ಪದಚ್ಯುತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿತು 2

ಕೊಡಗಿನ ರಾಜನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಬಹು ದುಷ್ಟ ಆರೋಪಣೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೊರಿಸಿದರು ಆಂಗ್ಲೇಯರು ತಾವು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯದ ಪರಿ…

ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣ

…ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾದರೂ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾನೂನು ಮೀರಿ ತಾವು ಕೊಡಗಿನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡುವನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತೆಂದು ಅವರೂ ಸಾರಿದರು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಒಂದು ನೆವದಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ಅಪಹರಿಸಲಾದ ಭಾರತದ ದೇಶೀಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಗೊಂದೇ ಆಗಿತ್ತು.

ರಾಜಕೈದಿ

ಚಿಕ್ಕ ವೀರರಾಜನನ್ನು ಓರ್ವ ಕೈದಿಯನ್ನಾಗಿ ವೆಲ್ಲೂರಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು ತನ್ನ ಹಣ ಮತ್ತು ಆಭರಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೆ ಅನುಮತಿಯನಿತ್ತರು ಅವನ ಸಂಸಾರದವರೂ ಅವನೊಡನೆಯೇ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ವೆಲ್ಲೂರು ದಂಗೆಯ ಕೋಲಾಹಲದ…

6ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ

P.T.O.

LEVEL=G RELEASE=12JUL68 SYSTEM=MVT OS/360 ASSEMBLER TIME=16:25 DAY=MONDAY DATE=13 MAR 72

```
IEF285I   SYS72073.T064237.SV000.A134GANA.R0001270      SYSOUT
IEF285I   VOL SER NOS= 231403.
IEF285I   SYS72073.T064237.RV000.A134GANA.OBJMOD        PASSED
IEF285I   VOL SER NOS= 231404.
IEF285I   SYS72073.T064237.RV000.A134GANA.S0001271      SYSIN
IEF285I   VOL SER NOS= 231405.
IEF285I   SYS72073.T064237.RV000.A134GANA.S0001271      DELETED
IEF285I   VOL SER NOS= 231405.
IEF373I STEP /FORT    / START 72073.1624
IEF374I STEP /FORT    / STOP  72073.1624 CPU   0MIN 08.05SEC MAIN 110K LCS    OK
XXASM EXEC PGM=ASMGASM,REGION=119K,PARM='LC=57,B,FX,ESD,RLD',COND=EVEN
XXSTEPLIB DD DSN=SYS2.ASMGLOAD,DISP=SHR
```

21—3—1964

B.F. P.T.O. 229 No: 229 ಶಕ್ತಿ 748

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಗೌರಮ್ಮ

(ಮುಖ ಪುಟದಿಂದ)

ಜನು ಹೈದರ್ ಆಲಿ ಮತ್ತು ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನರೊಡನೆ ಹೇಗೂ ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗೂ ೧೮೩೪ರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ಪುಟ್ಟ ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರವು ಅತೀ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲಪಲು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರವು ತಮ್ಮ ದಂಡುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ೧೮೩೪ರಲ್ಲಿ ವೀರರಾಜನನ್ನು ಪದಚ್ಯುತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಬಹು ಬೇಗನೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಕೊಡಗಿನ ರಾಜನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಬಹು ದುಷ್ಟ ಆರೋಪಣೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೊರಿಸಿದರೂ ಆಂಗ್ಲೇಯರು ತಾವು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾದರೂ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖಾನೂನು ಮೀರಿ ತಾವು ಕೊಡಗಿನ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತೆಂದು ಅವರು ಸಾರಿದರು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ನೆವದಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ಅಪಹರಿಸಲಾದ ಭಾರತದ ದೇಶೀಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಗೊಂದೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಚಿಕ್ಕ ವೀರರಾಜನನ್ನು ಒರ್ವ ಖೈದಿಯಾಗಿ ವೆಲ್ಲೂರಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು. ತನ್ನ ಹಣ ಮತ್ತು ಆಭರಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನಿತ್ತರು. ಅವನ ಸಂಸಾರವೂ ಅವನೊಡನೆಯೇ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ವೆಲ್ಲೂರು ದಂಗೆಯ ಕೋಲಾಹಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ರಾಜನನ್ನು ಬೇಗನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಶಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ರಾಜಖೈದಿಯಾಗಿ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇದ್ದನು.

೧೮೩೪ರಿಂದ ೧೮೫೨ರ ವರೆಗಿನ ದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯು ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಾನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಇದ್ದಿತು. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಖೈದಿಯಾಗಿದ್ದ ಈ ಕೊಡಗಿನ ರಾಜನು ಅಂದಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಪ್ತಮಿತ್ರನಾದನಲ್ಲದೆ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಗೌರ್ನರ ಮತ್ತು ಗೌರ್ನರ್ ಜನರಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಪದಚ್ಯುತನಾದ ಒರ್ವರಾಜನು ಈ ರೀತಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಈರ್ಷ್ಯಾಜನಕವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅನುಮತಿಯನ್ನೀಯಬೇಕೆಂದು ಬರೆದ ಹಲವು ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ವೀರರಾಜನು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಗೌರ್ನರ್ ಜನರಲ್ಲನಿಂದ ಒಂದು ಮರುವೋಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಆದರೆ ರಾಜನು ತನ್ನ ಪ್ರಮಾಣ ಖರ್ಚುಭತ್ಯೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದಲೇ ಅವನೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುವ ಅವನ ಜತೆಗಾರರ ಖರ್ಚನ್ನೂ ಅವನೇ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಪಮಾನಕರವಾದ ಶರತ್ತುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಅನುಮತಿಯ ಪತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಅವಹೇಳನಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಸಾಹಸಿಯಾದ ಚಿಕ್ಕವೀರರಾಜನು ತನ್ನ ಹನ್ನೆರ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಮಗಳಾದ ಗೌರಮ್ಮನೊಡನೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡನು. ಹಲವು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಜೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಲೆಂದು ನಿಯೋಜಿಸಿದ ಒಂದು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ವೀರರಾಜ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ಭಾರತದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿನ ಒರ್ವ ದೇಶೀಯ ರಾಜನ ಸಮೇತವಾಗಿ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯ ಬಂದರಿನಿಂದ ಹೊರಟ ಈ ಹಡಗು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರಮಾಣ ಬೆಳೆಸಿ ಥೇಮ್ಸ್ ನದೀ ಮುಖಜ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತಲಪಿತು.

ವಿಲಾಯಿತಿಯ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ ತಾನು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಇಚ್ಛಿಸಿದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವು ನೆರವೇರಿತೆಂದು ಹಿಗ್ಗಿದನು. ಅನಂತರ ರಾಜಕೀಯವಿದರನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಇತರ ಆಂಗ್ಲೇಯ ಮಿತ್ರರ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಾನು ಆಲೋಚಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ತೊಡಗಿದನು. ತನ್ನ ಎಳೆ ಮಗಳ ಸೌಂದರ್ಯಾಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತಳಾದ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಮಹಾರಾಣಿಯ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾದನು. ಮಹಾರಾಣಿಯು ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಪೋಷಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯನ್ನು ತಾನೇ ವಹಿಸಿದಳಲ್ಲದೆ ಅವಳಿಗೊರ್ವ ದಾದಿಯನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿದಳು. ಅನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮಹಾರಾಣಿ, ಲಾರ್ಡ್ ರಸ್ಸೆಲ್, ಮಾನ್ಯ ವೆಲ್ಲೆಸ್ಲಿ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಪ್ರಭೃತಿಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೇಂಟರ್‌ಬರಿಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಗುರುವು ಬಕ್ಕಿಂಗ್‌ಹಾಮ್ ಅರಮನೆಯ ಸ್ವಂತ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅವಳಿಗೆ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಗೌರಮ್ಮ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾಮಕರಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು.

ಈ ರೀತಿ ಈ ಹುಡುಗಿಯು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ರಾಜಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಳೆದಳು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಂಜಾಬು ಪ್ರಾಂತದ ಮತ್ತೊರ್ವ ರಾಜಕುಮಾರನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋದನು. ವಿಕ್ಟೋರಿಯ ಮಹಾರಾಣಿಯು ದೇಶಭ್ರಷ್ಟನಾದ ಈ ಪಂಜಾಬಿನ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಗೌರಮ್ಮನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಆಲೋಚಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ದೇಹಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳ ದಾದಿ ಮತ್ತು ಈ ರಾಜಕುಮಾರನೊಡನೆ ಅವಳನ್ನು ಹವಾ ಬದಲಾವಣೆಗೆಂದು ಯೂರೋಪಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಈ ತನ್ಮಧ್ಯೆ ಚಿಕ್ಕವೀರರಾಜನು ತಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿಲಾಯಿತಿಯ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಹೂಡಿದ್ದನು, ತನ್ನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಬಹು ಬಗೆಯಾಗಿ ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸಿದಾಗ, "ಜನಾಂಗದ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯ ಬದ್ಧವಾಗಿ ನನಗೆ ಏನೇನು ಸಲ್ಲಬೇಕೋ ಅವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಅವನು ಸಾರಿದನು. ಕಟ್ಟ ಕಡೆಗೆ ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಉಚ್ಛ ನ್ಯಾಯ ವಿಧಾಯಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ರಾಜ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ವಾದಿಸಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಾಗ್ವಾದಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಲಾಯಿತಿಯ ರಾಜ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳು ಬರ್ಕ್ ಮಹಾಶಯನು ಕುಂಪೆನೀ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ದೋಷಾರೋಪಣೆಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳಷ್ಟೇ ಉದ್ರೇಕವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಇತ್ತು.

ವೀರರಾಜನು ತನ್ನ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಾಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದನಾದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಆಯುಷ್ಯದ ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದು ತನ್ನ ಭಾರತ ದೇಶ ಮತ್ತು ಹುಟ್ಟುನಾಡಾದ ಕೊಡಗಿನ ದುರಂತ ಘಟನೆಗಳ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೆ ೧೮೫೯ರಲ್ಲಿ ಕಾಲವಾದನು. ತನ್ನ ಮರಣ ಶಯ್ಯೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ರಾಜಮುದ್ರೆಯನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು,

ಗೌರಮ್ಮನು ತನ್ನ ದೇಹಾರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಂದಿ ಕೃಶಳಾದರೂ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಮಹಾರಾಣಿಯು ಅವಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದಳು. ಪಂಜಾಬಿನ ರಾಜಕುಮಾರನೊಡನೆ ಗೌರಮ್ಮ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಸಂಗವು ಜಯಪ್ರದವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ತೆರಳಿದ್ದ ಕರ್ನಲ್ ಕೇಂಪ್ಬೆಲ್ ಎಂಬ ಆಂಗ್ಲೇಯ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾದಳು. ಇವರಿಗೆ ಎಡಿತ್ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಎಂದು ಹೆಸರಾಂತ ಒರ್ವ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಇದ್ದಳು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಸ್ಥಳಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಗೌರಮ್ಮನು ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ—ಎಂದರೆ ೧೮೬೪ರಲ್ಲಿ ಶಿವಾಧೀನಳಾದಳು.

ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಲು ಬಹುವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಮತ್ತು ಕಂಪೆನೀ ಸರಕಾರವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ತನ್ನ ತಂದೆ ಚಿಕ್ಕವೀರರಾಜನೊಡನೆಯೇ ಇದ್ದ ಗೌರಮ್ಮನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋದ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾರತದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗಳು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಮಹಾರಾಣಿ ಮತ್ತು ಉಚ್ಛ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಳನೆ ಮಿಲನವಾಗಿ ವಿದೇಶೀಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಭಾರತದ ಅನಧಿಕೃತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ವಿಲಾಯಿತಿಯ ರಾಜಕೀಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಂದಿನ ಆಳರಸರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುದೇ ಅವರು ಕೈಗೊಂಡ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದಾಗಿದೆ.

ಗೌರಮ್ಮನ ಮರಣಾನಂತರ ಅವಳ ಪತಿ ಕರ್ನಲ್ ಕೇಂಪ್ಬೆಲ್ಲನ ವಿಚಾರವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸೋಜಿಗದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ ಗತಿಸಿದ ಪತ್ನಿಯ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಒಂದು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕೆಲವರು ಕಂಡರೂ ಅನಂತರ ಅವನು ಏನಾದನು, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು—ಎಂದೂ ಯಾರೂ ತಿಳಿಯದಾದರು, ಅವನ ಮಗಳಾದ ಎಡಿತ್ತಳು ದಾದಿಯರ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಳೆದಳು. ಅವಳಿಗೆ ವಿಕ್ಟರ್ ಯಾರ್ಡ್ಲಿ ಎಂಬ ಮಗನು ಇದ್ದು ಅವನು ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪಘಡಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಮೃತನಾದನು.

೧೮ ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಹುಲಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿದ ಹೈದರಾಲಿ ಮತ್ತು ಟೀಪು ಇವರೊಡನೆ ಸೆಣಸಾಡಿ, ಕುಂಪೆನಿ ಸರಕಾರವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಅನಂತರ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರವನ್ನೂ ಖಾನೂನು ಬದ್ಧವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿದ ದುರ್ದೈವೀ ರಾಜವಂಶವೊಂದರ ನಿರಂತರ ದುರಂತ ಚರಿತ್ರೆಯು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು.

ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಗೌರಮ್ಮನು ಗತಿಸಿದ ಶತಮಾನಾಂತ್ಯದ ಈ ವರ್ಷವನ್ನು ಭಾರತೀಯರು ಸ್ಮರಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ರಾಜಭವನದ ವೈಭವದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸು ಮತ್ತು ಗೌರವಾಕರ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಗೌರಮ್ಮನು ಅಂದು ಬೀರಿದಳು. ದೇಶೀಯ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಕೊಡಗು ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಎಂದೋ ಮಾಯವಾಗಿದೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರವು ಗತಕಾಲದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ; ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಹಾರ್ದಿಕ ಘಟನೆಗಳು ಮರೆಯಲಾರದವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಮರವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ.

ಕೊಡಿಗೆ ಹಾಲು ಸರಬರಾಜು

ಕೊಡಿಗೆ ಸರಕಾರೀ ಹಾಲು ಸರಬರಾಯಿ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ವಿತರಣೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಾಲು ಈ ಬಾರಿ ಒಡೆದು ಹಾಳಾಗಿದೆ. ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಸರಬರಾಯಿಯಾದ ಹಾಲು ತಾ. 10 17, 19 ಈ ಮೂರು ದಿನಗಳೂ ಹಾಳಾಗಿ ಮಡಿಕೇರಿ ಪುರನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹಾಲಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಕೇವಲ 10 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಹೀಗೇಕಾಯಿತೆಂಬದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೋ ಒಂದು ಬಾರಿ ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಪ್ರಸಂಗವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪದೇ ಪದೆ ಹೀಗಾದರೆ ಅದಕ್ಕೇನ್ನಬೇಕು? ಈ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತಾಗುವ ಹಾಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇಲಾಖೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸ ಬೇಕಾವದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ,– ಅಗತ್ಯವೂ ಇದೆ. ಜನರು ದುಡ್ಡ ತೆತ್ತು ಹಾಲು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬದನ್ನು ಇಲಾಖೆಯು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಅಗಾಗ್ಯೆ ಹಾಲು ಹಾಳಾದರೆ ಇಲಾಖೆಯು ಜನರಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಲಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲು ತಯಾರಿದೆಯೆ?

regarding the position of the judiciary, the place of caste, etc. The range of subjects with which he deals is wide. He expresses views not merely on questions of political practice but also of political theory and philosophy. He quotes from the speeches and workings of all sorts of people in support of his views. There is no attempt at any systematic development of any line of argument. It is not a book written by a specialist for specialists. It, however, gives an insight into the thinking of an educated citizen of India on a variety of questions with which the country is confronted and the difficulties experienced by him in arriving solutions satisfactory from a points of view.'

M. Venkatarangaiya.

The HINDU - Madras 27-12-1954

...MES. ...1959

	£	s.	d.
Rd., S.E.13		12	6
enue, Calne, Wilts.		12	6
e, Stow Maries, Chelmsford, Essex ..	1	0	0
te, Buckingham Rd., N.1		12	6
t Road, Orpington, Kent		12	6
l, N.W.3		12	6
Crescent, Chingford, E.4		12	6
on Street, S.E.17	1	0	0
e Savings Bank, Strutton Ground, S.W.1		12	6
		12	6
ridge Road, Hall Green, Birmingham 28			

751

"Federated INDIA"
Madras.
December 1954.

TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA - By I. M. Muthanna, "Tiny Spot", Pollibetta, Coorg.

Price Rs. 10/-

Coorg, "or Codagu" as it is more properly called, is the "Tiny Model State of South India" which forms the subject matter of this excellent book of 362 pages. It is one of the Part 'C' States included in the Union of India, is 1593 square miles in extent and according to the census of 1951 contains a population of 2,29,255 inhabitants. It is a hilly tract, rich in natural beauty and in mineral and forest wealth; and has an average annual rainfall at Madikeri, its capital, of 110." The book before us contains an account of the physical features and the political, cultural and economic history of the place and a description of its people, their language and their social customs and manners. It also contains references to the numerous legends connected with the place which embosoms the source of the sacred river Cauvery.

It is interesting to read at page 69 and the following pages, the large quantity of testimony which exists to prove that the annexation of Coorg by the British was not, as English historians have stated it to be, due to the maladministration of its ruler or the desire on the part of the people to become the subjects of the East India Company, but that on the other hand, it was a pre-planned device to get possession of an area with the enormous natural resources and capacity for plantation development which Coorg contained. The deposed ruler Viraraja Wodayar seems to have been a popular and patriotic man, and his story as told in the book makes him 'a man more sinned against than sinning.' The book throws light on the rapid progress which the state has made in recent years, as can be judged from its figures of income and expenditure which in 1943 stood at 18 and 12 lakhs respectively while in 1953 they were 104 and 140 lakhs respectively. The author says that the State has sufficient resources to raise its income to 2 crores easily.

The author is naturally proud of the two Generals of the Indian Army, whom Coorg has produced viz. General Cariappa and Lt. General Thimmayya, a short account of whose lives is also included in Chapter 31.

The book is written in charming English and altogether it reflects great credit on the author for his selection of matter and good narrative capacity.

THE SUNDAY CHRONICLE, APRIL 11, 1954

Coorg—They Call Her 'Scotland Of India'

(6)

A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA: By I M. Muthanna, 'Tiny Spot', Pollibetta, Coorg. Pages 362. Rs. 10.

TUCKED up in the heights of the Western Ghats the small area known as Coorg or Kodagu today has seen a lot of history, of heroism, of romance and political intrigues and innovations, as rich in its variety probably as that of Scotland. In fact some of the writers have called Coorg as the "Scotland of India."

This appellation seems appropriate in more ways than one. More than the history of the tiny state of Coorg, the origin of the Kodavas or the Coorgis is ethnologically shrouded in mystery.

Neither have the mythological books like the Cauvery Purana shed any veritable light on it; in fact they have made the mystery deeper.

Coorg—the land of oranges and general—has called forth sentiments of admiration from a galaxy of visitors including among them the present Home Minister of the Government of India, Dr. Kailas Nath Katju.

From the Fort of Mercara, perched on a hill nearly 4,000 feet above sea level, a grand view of the surrounding country can be had, tinged at sunset with a sky of variegated colours. The monsoon scene, in the state where over 250 inches rain fall every year, is equally enchanting.

The source of the river Cauvery, Bhagmandal, is a perpetual source of inspiration and pilgrimage to a lot of people of South India.

Like Shivaji's Mavlas, the Coorgis have been a race of fighters who valued their freedom and have fought for it.

But unfortunately there was no single leader who could mould them into a homogeneous army.

There were too many Polegars (local chiefs) and intrigues after intrigues made them change sides very often.

THE RAJAS

From the 16th century onwards there seems to have been some single authority like the Raja under whom they held together till the last descendant of the ruling dynasty was dethroned by the East India Company in 1834.

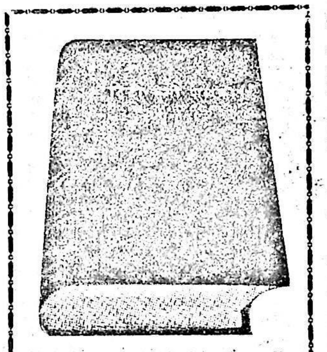

The first Hindi—Russian dictionary published in USSR.

He along with his daughter Gowramma was sent to England and spent his last days in legal and parliamentary battles for the amount collected by the dynasty with the East India Company.

His daughter, whom Queen Victoria seems to have showed interest, married an Englishman. Some 20 years back Victor Yardley, the son of Gowramma's daughter, who was in the army died in Australia.

The people of Coorg participated in the freedom fight against the British with all enthusiasm and have a good record.

Now they have a Part C state of Coorg.

They have been making great progress under their own administration. Several chapters of the book trace these developments and progress since British rule up to date.

★

Two chapters are devoted to the two Generals of the Indian Army—former C.-in-C. General K. M. Cariappa and Lt-Gen. K. S. Thimmayya, who has recently earned encomiums as Chairman of the Neutral Nations' Repatriation Commission on the issue of the Korean prisoners of war.

BOTH OF THE GENERALS COME FROM THE SAME F A M I L Y—KODANDERA, WHICH STANDS FOR THE FIRST INITIAL OF THEIR NAMES

This tiny state has its own peculiarities.

For instance they have a land tenure system called generally Jama system.

Though I was present at one of their annual conferences and attended all the discussions it was hard to grasp the intricacies of the system. Subjects like these have been clearly explained by the writer in his book.

A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA is thus both an informative and historical book, which anyone who wants to know about the various states of India should possess.

Belladonna, a plant th
under Mark Antony, contains
spasms and dilating pupils.
is extracted from ergot, a
several mediaeval epidemics,
Europeans.

Research into the toxi
marine variety, has been unde
United States. A University
Dr. L. V. Heilbrunn has studi
poison to interfere with the re
ability may be useful in the tre
uncontrolled multiplication of

Other medical scientists
venom may be of value in dia
slows the heart beat; and t
some

969

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA by I. M. Muthanna (Tiny Sport, Pollibetta, Coorg; Rs. 10).

To anyone who looks for Coorg in one volume this book can be safely recommended. The author describes in detail the various phases of life in the State and the main features of its economy. The book is specially valuable in the sections on history which the author appears to have done much research.

Times of India
July 1954

ಕೊಡಗು ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಸೇರುವಂತಾದೀತೆ?

No. 225 No. 225

Prajavani 23/12/64

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಗಡಿ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಅಸಮಾಧಾನ, ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಪಡುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳು ಸರ್ವವಿದಿತವಾಗಿವೆ. ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಇನ್ನೂ ತೀವ್ರಗತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ ಹಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಪ್ರಾಂತಗಳ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಒಂದು ಸೂತ್ರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನೆರೆಪ್ರಾಂತಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಹೀಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತ ಸರಕಾರಗಳು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಭಾಷಾ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಬೀರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಸಾಕಷ್ಟು ಇದ್ದರೂ ಅವರು ಪಡುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆಗಳೇನೇನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಾಸರಗೋಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿನವರು ಕೇರಳ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪಡುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟವು ಈಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ.

ಈ ಹೊರ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗೆಲಸದವರಾಗಿ ಹೊಲ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನನುಸರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಚಹಾ ಅಂಗಡಿ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳ ವಿಕ್ರಯದಿಂದ ತೊಡಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪರ ಭಾಷೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಿದ ನಂತರ ಹಣವಂತರು ತಮ್ಮ ಸೀಮೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಜಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮನೆಕಟ್ಟಿ ನೆಲಸುತ್ತಾರೆ. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರು ಜಮೀನು, ತೋಟ ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ; ಅನಂತರ ಇವರೆಲ್ಲರ ಹಿತಚಿಂತಕರಾಗಿ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಕೆಲಸಗಾರರು ಮೇಲೆದ್ದು [illegible] ತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ [illegible] ಇರುವ ಗಡೀ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲ [illegible] ರೀತಿಯದಾಗಿವೆ.

ಕೇರಳದ ಅಧೀನಕ್ಕೆ?....

ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದು ಕೊಡಗಿನ ನೆಲವನ್ನು ಒತ್ತರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕೇರಳ ಪ್ರಾಂತದ ಮಲೆಯಾಳಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಾನಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರವು ಇಂದೇ ತಡೆಗಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ಹಿಮಾಲಯದ ಆಚೆ ಇರುವ ಚೀನೀಯರು ಭಾರತದ ನೆಲವನ್ನು ಒತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ [illegible] ಇಂದು ಕಷ್ಟದಿಂದ ತಡವರಿಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬಂದೀತು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಈ ಸುಂದರ ಭಾಗವು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೇರಳದ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಹೋದೀತು.

ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮಲೆಯಾಳಿಗಳು ಹೇಗೆ ಬಂದರು? ಒಂದನೇ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿಲ್ಲದಿರುವ ಕೇರಳ ಪ್ರಾಂತವು ಕೊಡಗನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಇದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನವರೇ ಆದವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಕಡಿಮೆ. ಸುಮಾರು ೫೦ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಕೊಡಗಿನ ರೈತರು ತಮ್ಮ ತೋಟ ಮತ್ತು ಗದ್ದೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೇರಳದ ಕೂಲಿ ಜನವನ್ನು ತಂದು ದುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರಗೆಲಸದವರೂ, ಮಣ್ಣಿನಗೆಲಸದವರೂ ಅವರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಮಲೆಯಾಳ ಮಾಪ್ಪಿಳ್ಳೆಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಡಗಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಟ್ಟ [illegible] ಗಳಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಂಗಡಿ, ಸೋಡಾ [illegible] ಪಟ್ಟಿಗೆ, ಉಪ್ಪು, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವಿಕ್ರಯಿಸುವ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. ಹಲವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಬಾಳೆಕಾಯಿ, ಕಿತ್ತಳೆಹಣ್ಣು, ಅಡಿಕೆ, ಯಾಲಕ್ಕಿಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೂ ತೊಡಗಿದರು. ಹೀಗೆ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಕುಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದ ಹಲವರು ಇಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಹುಕಾರರಾಗಿ ಮಹಡಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮೆರೆಯುವಂತಾದರು. ಅನಂತರ ಇವರು ಮರವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತಿತರ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಕೇರಳದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜನರಿಂದ ವಿಶಾಲ ಗದ್ದೆ-ತೋಟಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೊಡಗಿನ ಜನರು ವಿಶೇಷ ಸಹಾಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ವಹಿವಾಟನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಮಲೆಯಾಳ ಜಿಲ್ಲೆಗಳೊಳಗಿನ ಸಂಬಂಧವು ಒಂದೆರಡು ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೇ ಇದ್ದಿತೆಂದರೂ ಸಲ್ಲುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕೊಡಗಿನಿಂದ ರಫ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಬತ್ತ, ಕಾಫಿ, ಯಾಲಕ್ಕಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಲೆಯಾಳದ ಕಡೆಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು; ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರೇ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಈ ಸಂಪರ್ಕವು ಇದ್ದಿತು.

ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬರುವ ಜನರು ಹಾಗಲ್ಲ: ತಿರುವಾಂಕೂರಿನಿಂದ

ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣ

ತೊರಗಿ ಹಲವಾರು ಕೇರಳದ ಜನರು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗವನ್ನು ಪಡೆದು ನೆಲೆಸಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾಗದ ಜನರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಹಣಗಾರರು! ಇವರು ಕೊಡಗಿನ ಯಾಲಕ್ಕಿ ಮಲೆ, ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳಿಗೆಂದು ತಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಸುರಿದು ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದ ಕೂಲಿ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರಾಗಿ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯತಃ ನಾನಾ ಬಗೆಯಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ.

ಆತ್ಮಘಾತಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿ

೧೯೫೭ರಿಂದ ೧೯೫೯ರವರೆಗೆ [illegible] ಆದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ, ಬಗೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸರಕಾರವಿದ್ದಿತಷ್ಟೆ! ಆಗ ನಡೆದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ [illegible] ಪಕ್ಷವು ಈ ರೀತಿ [illegible] ಬಂದ ಕೂಲಿವರ್ಗ, ವ್ಯಾಪಾರಿ ವರ್ಗ ಮತ್ತಿತರರಿಂದ ಓಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿತು. ಈ ರೀತಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದ ಈ ಸರಕಾರೀ ಪಕ್ಷದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುವ ಜನರ ಓಟುಗಳೇ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು.

ಹಾಗಾಗಿ ಈ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೇರಳದ ಹಲವಾರು ಹಣಗಾರರು ಕೊಡಗಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನು, ಕಾಫೀ ತೋಟಗಳನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಪಡೆದರು. ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಅಂದಿನ ಸರಕಾರೀ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಾದ ಕೆಲವು ವಕೀಲರೂ ಈ ರೀತಿ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಕೀಯರಿಗೆ ಮಾರಲು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಲು ನೆರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಜೃಂಭಣೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಈ ಮುಖಂಡರಿಗೆ ಇಡೀ ಭಾರತವೇ ಒಂದು; ಕೊಡಗು ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಘಟನೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಜನಕ್ಕೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ದೇಶದ ಯಾವ ಭಾಗದವರೂ ಬೇರೊಂದು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಬಹುದು ಎಂದಿತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಸೋಗಿನ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಇಂಥಾ ಆತ್ಮಘಾತುಕತನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂದು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೇರಳದ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಈ ಕೇರಳದ [illegible] ತಮ್ಮ ಜನರನ್ನೇ ದಿನಗೂಲಿಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಊರು ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜನರು ಇಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ [illegible] ಕೇರಳದ ನಾನಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು [illegible] ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ [illegible]. ಕೇರಳದ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟರೂ, ವಕೀಲರೂ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಗಡಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳೂ ಕರಪತ್ರಗಳೂ ಮಲೆಯಾಳೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಮಲೆಯಾಳೀ ಮಿಷನರಿ ಶಾಲೆಗಳೂ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತೆರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ಕೊಡಗಿನ ಜನರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಇವರು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಬಿಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಪಿಳ್ಳೆಗಳ "ಪಳ್ಳಿ"ಗಳೂ ಹಲವು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ.

ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿದ್ದರೆ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅರ್ಧ ಭಾಗವಾದರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದು ಖಚಿತವೆನಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರೂ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಹಾಗಾಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯವೇ ಸರಿ. ಇಂದು ಕ್ಷಾಮಪೀಡಿತವಾಗಿರುವ ಕೇರಳವು ದಿನವಹಿ ಕೊಡಗನ್ನು ಹಾದು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಓಡುವ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕೇರಳದ ಜನವನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ತಂದೊಯ್ಯುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಗೋವಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಪರಕೀಯರ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಒಳಗೆ ಇರುವ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಸೀಮೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಅವರು ವಹಿಸಬೇಕಿದೆ. "ಕೆಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು" ಎಂಬಂತೆ ಕೈಮೀರಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಚಿಂತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸರ್ವರೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಕ್ರಮ....

ಆದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕೆಲವು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ :-

೧) ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ, ಯಾಲಕ್ಕಿ, ಗದ್ದೆ ವಗೈರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

೨) ಮಲೆಯಾಳಿಗಳೂ, ತಮಿಳರೂ ತಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ತಮ್ಮ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೀಯಬಾರದು.

೩) ಕೊಡಗಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಲೆಯಾಳದ ಕಡೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಂಗಳೂರು, ಹಾಸನ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ನಗರಗಳ ಕಡೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

೪) ಕೊಡಗಿನ ಜಮೀನುಗಳ ಮಾಲೀಕರು ತಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಮಲೆಯಾಳೀ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಜನವನ್ನು ತರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕು.

೫) ನಿರುಪಯುಕ್ತರಾಗಿ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವ [illegible]ರು ಕೇರಳ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಜನರನ್ನು ತಕ್ಕ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಹೊರದೂಡಬೇಕು

೬) ಕೊಡಗಿನ ಅಂಗಡಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತಿತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಮಲೆಯಾಳೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದುದನ್ನು ಅಳಿಸಬೇಕು.

೭) ಕೊಡಗಿನ ಪೇಟೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಳಿಗೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಲೈಸನ್ಸ್ ಕೊಡುವಾಗ ಮಲೆಯಾಳಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಈ ಸಂಬಂಧ ಪುರಸಭೆಯವರೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರೂ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು.

೮) ಮಲೆಯಾಳದಿಂದ ಕೊಡಗಿಗೆ ಬಸ್ಸು ಲೈನುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಓಡಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು.

೯) ತೋಟದ ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳು ಅವರ ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಊರಿಗೆ ಹೋದವರನ್ನು ಮರಳಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಾರದೆ ಅವರ ಬದಲು ಕನ್ನಡಿಗ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನೇ ನೇಮಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು.

೧೦) ಚುನಾವಣೆಗೆ ಓಟರರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಹೀಗೆ ಹೊರ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬಂದವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸಕಾರಣವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸಬೇಕು.

ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಲಹೆಗಳ ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರವು ನಿಗಾ ವಹಿಸಿ ಶೀಘ್ರ, ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ರಾಜ್ಯ ಘಟನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರೂ ಅಂತರ್ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಹಾಗಲ್ಲ. ಪರ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರು ಸುಗಮವಾದ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಓಡಿ ಬಂದು ಅನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು. ಇಂಥದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಅಲ್ಪದೆಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಪೂರ್ವಾಪರವನ್ನು ವಿವೇಚಿಸದೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಲಾಭಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರುವುದು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಅನೈತಿಕ ಸರಕಾರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಂಭವಿಸುವುದು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ ಸರಕಾರ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು, ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ಬಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯು ಇಂದಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕೇರಳದ ವಶಕ್ಕೆ ಹೋಗದಂತೆ ನಿಗಾವಹಿಸಬೇಕು. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯೂ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗಡೀ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಈಗಲೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

PRAJAVANI — Bangalore.
23-12-1964.

ಪ್ರ- ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನ ಇಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಇರಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಉ- ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾನ್ ಮುತ್ತಣ್ಣನವರ ಲೇಖನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಈ
ದಕರೂ ಪ್ರಕಾಶಕರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. [illegible]

(ಉದ್ಯಮಿಗಳು) [illegible]

SHAKTI

I. M. Muthanna

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

No. 226 753

…OK REVIEW:

BIOGRAPHY OF GEN. CARIAPPA

GENERAL CARIAPPA
By I. M. MUTHANNA
Published by the Usha Press, Mysore City
Price: Rs. 10

Prior to Independence, the Indian Army had no separate existence of its own and was really part and parcel of the British Army. All the higher posts in it were held by the British, and no Indian could hold a King's commission. Prolonged agitation by Indian leaders compelled the British to accept reluctantly the principle of Indianization of the officer personnel in the Indian Army. Cariappa was one of the first batch of Indian cadets to receive the King's commission. That was in 1919. Afterwards by dint of sheer ability, high courage and hard work,—aided also by the exigencies of the Second World War,—he was able successively to rise to the rank of a second grade officer, then to that of a commandant of a battalion, then to that of an army commander, and finally to that of the Commander-in-Chief of free India. He was the first Indian to occupy these posts in the Indian Defence department. After his retirement from the Army in January, 1953, he was appointed as High Commissioner of India in Australia where he served as such for two years. After he relinquished that post, he settled down in Coorg, his native state, and has since been engaging himself in praiseworthy, patriotic, and public activities of various kinds.

As a soldier he served in Waziristan, Iran, Iraq, Syria, and the United Kingdom. He visited many countries of the world including China, Japan, the United States, Canada, France and Italy. He is a patriot to the core. When he became Commander-in-Chief, he promptly abolished the distinction between martial and non-martial classes in India, which had till then vitiated recruitment to the Army in this country. He lost no opportunity to impress on his men the duty to place the country above sect, religion or language, and on the Government the necessity to modernize and strengthen the Indian Army.

In 1947, when he was in England attending a conference of the C-in-Cs of the Commonwealth countries, he said in one of his speeches there that "non-violence was of no use in the existing circumstances in India. Only a strong Army would make India one of the great [illegible] of the world". This statement [illegible] the attention of Mahatma Gandhi, the apostle of Ahimsa, who wrote on 16-11-47 in his *Harijan*:

> "I fear like many experts General Cariappa has gone beyond his depths and unwittingly betrayed a serious misconception of Ahimsa."

On his return from England, Cariappa promptly sought an interview with the Mahatma when he respectfully mentioned his doubts to him and sought his advice. He told him that members of the soldier community were fully aware of the futility of war as a means of solving international disputes, that they were behind none in the dislike for war, that in a democratic State, it was not they but the political Government that declared wars, and that they had only to obey, discharge their duty, and fight well and effectively. He explained, "I cannot possibly do my duty well by the country if I concentrate only on telling the troops of non-violence all the time, subordinating their main task of preparing themselves efficiently to be good soldiers". Mahatmaji, with his usual courtesy and consideration, confessed to him: "I am still groping in the dark for the answer. I will find it and give it to you some day". Unfortunately, we lost Gandhiji before he could give the answer.

Cariappa's utterances did not always have such a smooth or satisfactory ending. When he was High Commissioner in Australia, he once gave a talk to pressmen when he did some loud thinking to the effect that having regard to the large size, thin population, and rich natural resources of Australia, a modification of its White Australian policy and a liberalization of its immigration laws would be advantageous alike to itself and to poor but thickly populated countries like India. This innocent and patriotic suggestion was criticized in certain quarters not only in Australia but even in India as diplomatic indiscretion.

When China began to cast covetous eyes on our country, Cariappa at once sensed danger and pleaded not only for the strengthening of our Army and our frontier defences, but even visited Pakistan on his own more than once with the object of bringing about a closer understanding between that country and India. In a telegram which he sent to President Ayub Khan, he said: "Our mutual unsolved problems are mere child's play compared to what will come to us all including your great country if the present aggression on India's frontiers is not stopped and cleared soon". He regarded China's aggression as necessitating "a crusade to preserve our Independence".

In an interview published in the *Hindu* of November 2, 1959, Cariappa was reported to have said that any delay and hesitation on our part to act, will encourage the Chinese to take more liberties, that the Chinese troops on our soil must be made to go back, that what was at stage was our country's honour, that the defence problems of India and Pakistan were indivisible and that India and Pakistan must arrive at some settlement for defending our sub-continent jointly. The late Prime Minister was not pleased with the expression of these sentiments, and in a press conference which immediately followed, he permitted himself to say:

> "There is extraordinarily little sense (in what Cariappa has said). It amazes me. I think that General Cariappa is completely off the track mentally and otherwise."

This outburst was unjustified and 'Sakha' the then editor writing in SWARAJYA of November, 14, 1959, strongly condemned it and asked to which of Cariappa's statements the late PM took exception. While Acharya Kripalani voiced what most people undoubtedly felt when he characterized his intemperate remarks as having "exceeded the limits of courtesy and decency". It was not surprising that when the thirty-one member Defence Committee was constituted in Nov. 1962, the name of Cariappa which above all others should have found a place in it, was found omitted.

The author of this book, Mr. Muthanna is a native of Coorg and is not able to admire the late Prime Minister or the Congress Government or the Congress Party. The Congress led by Mahatma Gandhi had no doubt lifted our political life to a high level of morality but the author says, with the passing away of the Mahatma, his Congress also died with him. He therefore thinks that the present Congress Party has no right to exploit the old Congress ideals and wrongly interpret them to build up a 'socialist State' in India. It should therefore change its name and call itself a socialist party.

Modern India is poor in biographical literature generally, and more particularly in lives of great soldiers, for the simple reason that until recently no Indian soldier could rise to high distinction in the Army. This biography of Cariappa by Muthanna will not only gratify a widely-felt public curiosity but also act as an inspiration to our young men.

I. M. Muthanna. 1968.

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

WHAT DID THEY DO WITH THE COORG BOOTY?

3rd July 1966. The Hindu.

By I. M. Muthanna

LIKE all other aggressors who preceded them, the British East India Co. also did the job of looting the treasures of the Indian chiefs all over the country. How they used all that booty so acquired in heaps after heaps, anyone can guess. In their hunt for loot the aggressors didn't even spare the smallest of the States of the country. Coorg, a small principality of sixty by forty, was actively involved in the last two Mysore wars in the end of the 18th century because of its strategic situation in the Western Ghats.

The Coorg chief was rich enough in those days, and his chief source of revenue was rice and cardamom. After the fall of Tipu in 1799, he was rewarded by the British with a big slice of the Srirangapatna booty for his consistent stand on the side of the British during the wars. Thus the Coorg treasury was filled with gold pagodas, jewels, arms and weapons by about 1810.

The British trading companies of Fort William and Fort St. George lost no time in persuading the Coorg chief also, as they did with others, to invest his surplus funds in their business concerns, promising him at the same time rich dividends and interest. The Raja found this as a very attractive offer and straightaway deposited more than eight lakhs of Pagodas in both the Madras and Calcutta arms.

After the Coorg Expedition in 1834, the British were pleasantly surprised by an enormous treasure in the form of coins, jewels and even solid gold at the Mercara Fort. The Coorg Field Force, as it was then called, was amazed to see how a little State like that could possess such wealth.

The officers and soldiers of the Expedition Force found all what they wanted to an extent of 3 lakhs of Pagodas which they distributed as salary among their 2,000 and odd men, both the British and the natives. Furthermore, a sum of Rs. 7 lakhs was disbursed as Prize Money among the leading 290 officers and men, and out of which Col. David Foulis and Col. Gilbert Waugh got the biggest share of Rs. 27,000 each. And yet the remaining "unclaimed money" of nearly 2½ lakhs Pagodas "having been received by the Madras Government" was "conformably with usual practice made over to the Royal Chelsea Hospital," in London.

Thus not a single bit of the Coorg booty was allowed to remain in the country and the total estimated sum that they got goes to over 25 lakhs of Pagodas cash, and the rest in the shape of gold and jewels estimated at several lakhs of rupees. This does not, however, include the 8 lakhs Pagodas deposited in the Company by the last Raja's predecessors and the treasure he himself carried when exiled. It is on record that the Raja took a palanquin load of treasure a considerable portion of which he buried due to the inability of his men to carry the whole lot, at the places he camped, first at a place in the Coorg border and later in the places of his residence at Vellore and Benaras. All this was later on dug out by the British officials soon after they came to know of this hidden wealth, and distributed among the British civil and military officers as Coorg prize money.

In spite of all these, from 1834, during the 25 years of his life-time, the Raja had ample money to go to England with his daughter "at his own cost", to own a house in London and spend seven long years there paying huge sums of money to his lawyers to fight his case in the English courts and the Houses of Parliament. In his last days in England, he gave a "bag of Crown jewels" to his daughter, who, by the patronage and tender care of Queen Victoria, grew up and married an Englishman, who in turn, after the death of his wife in her young age of 23, disappeared with that bag of jewels, and whose whereabouts were not traced in spite of the attempts made by the Scotland Yard Intelligence Department in 1867.

It can now be safely concluded that a total estimated value of more than sixty lakhs of Pagodas of the Coorg booty in the form of money and gold was squeezed dry by the East India Company in the form of unclaimed money, Prize Money salaries Company deposits and the Queen's "Crown property". A good portion of that went out of the country through the Raja himself who left for England, as the first Indian chief to go abroad, to recover all his properties, but fate had ordained that he should lose his territory, his wealth and even his own life to a foreign country, after a prolonged and weary legal and constitutional battle, till he died broken-hearted in London in 1859—the fact which was correctly predicted in 1814, during the reign of his elder brother, as the story goes, that this ruling dynasty would dis-appear from the land and its remnants would be dead and gone somewhere in a far off country.

No. 227

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.),B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.),DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

754

I. M. Muthanna

1970

History Of Coorg

A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA: By I. Muthanna, Published by G. S. Viswa & Co., Avenue Road, Bangalore-2 Rs. 10/-.

Coorg is a small Part C State under the present Constitution of India and covers an area of only 1593 square miles. Endowed with an equisite natural beauty, it is rich in its natural wealth, enjoys abundant rainfall, produces in plenty of timber, coffee and oranges, and above all, the people of the State have made history in various ways. The book under review by Mr. Muthanna, whose passionate love for the State is visible in almost every page of the book, deals with the history of the State, its administration and economic conditions and the social organisation of the people. The book is quite welcome particularly because the State deserves to be known better.

The origin and antiquity of Coorg are very much shrouded in mythology and some knowledge about them may be had from the **Kaveri Purana** contained in the **Skanda Purana**. But the real history of the Coorg country may however be traced from the days of the Kadambas. It came under the influence of many major dynastic powers of South India like the Gangas, Cholas, Changalvas, Hoysalas, and the Vijayanagar rulers. The author's account of the history of the region up to the 17th century is however not quite clear. He has not properly used the available epigraphical material that has any bearing on the subject. Then he traces the history of Coorg under its Rajas from 1633 to 1834, its relations with Hyder and Tipu and later with the English till its annexation by them in 1834 on the ground of misrule. The subsequent history of the principality was one of steady progress in the political, constitutional, economic, financial, administrative and social spheres with all of which the author deals with a wealth of detail and statistics. Now the State has a democratic administration set up with a Legislative Assembly of 24 members elected on the basis of adult franchise. The Cabinet consists of three ministers, and the head of the Government is called the Commissioner. The revenue of the State is nearly a crore of rupees which speaks well of the financial position of the State taking into account the fact that its total population is 2.3 lakhs.

The social organisation in Coorg and the cultural peculiarities of the people to the description of which the author has devoted the last few chapters of the book are unique and interesting. The joint family system still persists in the State. The civil Law among the Kodavas is in some respects different from the Hindu Law followed in the rest of India. The marriage customs also are peculiar. No priests officiate in them. After preliminary rituals in the houses of the bridegroom and the bride on the previous day, the bridegroom goes to the house of the bride the next morning, and after a mock-fight with the bride's party and a few ceremonies takes her away to his house.

T. V. MAHALINGAM.

Indian Express. 26 Sept.

"A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA"

By: I. M. Muthanna

(History of Coorg : Price Rs. 8/8/-)

VIEWS and REVIEWS

"....This is a welcome addition to the scanty literature on Coorg. The author has taken pains to collect material and information from various sources and it makes a very interesting reading."

THE HINDU, Madras

"....Mr. Muthanna has put in a great deal of hard work in having carried out a deep research by wide reading. This is the first book of its kind on Coorg and it is well-worth adding to one's library."

GENERAL K. M. CARIAPPA,
High Commissioner of India in Australia

"To any one who looks for Coorg in one volume this book can be safely recommended. The book is specially valuable in the sections on history where the author appears to have done much research."

TIMES OF INDIA, Bombay

"....Unfortunately, so far there was no succinct and connected account dealing with various aspects of life, customs, history etc., on Coorg. This void has now been filled up by Mr. Muthanna...."

N. LAXMINARAYANA RAO,
Government Epigraphist of India

"A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA is encyclopaedic in its approach and gives everything that is worth knowing about Coorg from its geography to its mythology, history, administration, customs etc...."

FREE PRESS JOURNAL, Bombay

"I believe the author has fulfilled a long-felt want by writing his interesting hand-book on Coorg. I hope this will be the beginning of a very useful career and in future this author will find a place among the historians of our country."

Dr. P. C. GUPTA, M.A., Ph.D.,
Secretary, Indian History Congress

"Mr. Muthanna has wisely refrained from entering into the bog of political controversy though there are nearly forty keen pages devoted to the politics of the State."

SUNDAY STANDARD, Bombay

"I see that much thought and study has gone into compiling this history and I am glad that it has been done for, a History of Coorg was long over-due."

IVOR BULL, Suffolk, England

"Coorg—they call it Scotland of India! This book on this State is both an informative and historical work which anyone who wants to know about the various States of India should possess."

THE SUNDAY CHRONICLE, Bombay

"I think this is the first attempt by a son of the soil—to survey an all absorbing and soul entrancing story of the land of his birth. The last four chapters are a valuable contribution and they throw new light on some quizzical problems confronting a student of South Indian history and culture."

T. T. SHARMAN,
Mysore State Committee, History of Freedom Movement

"This book by Mr. Muthanna whose passionate love for the State is visible almost in every page of the book. And it is quite welcome particularly because the State deserves to be known better...."

THE INDIAN EXPRESS, Madras

"This authorship shows much patient and admirable research in providing us all with so valuable and interesting study of the land in which we live. It should prove to be a standard work on Coorg for many years to come."

Capt. C. S. IRON,
Planter, Somwarpet, Coorg

"A TINY MODEL STATE OF SOUTH INDIA deals with Coorg, a delightful country which has attracted the attention of distinguished men like Sir Winston Churchill who passed through it on horse-back as a Subaltern not to speak of many of our own leaders like Gandhiji and Nehru...."

THE MAIL, Madras

'TINY SPOT', POLLIBETTA
COORG (S. India)

No. 228. No. 228. 755

DARIEN, CON., AND MERCARA, COORG

BY K. C. BHEEMAIAH

How an exchange of letters and a gift of a baby elephant led to an exchange of teachers and much other fruitful cooperation.

When the Darien-Mercara Friendship Committee was formed in 1954 as an outgrowth of a United Nations Week Programme, nobody imagined that this pen-friendship between the children of Mercara, the picturesque little hill-town of Coorg District in Mysore State, and Darien, an equally colourful tiny town in Connecticut in the United States of America, would develop to such proportions as to bind the peoples of these two towns with a golden knot of everlasting friendship. The relationship began a decade ago with the exchange of gifts and greetings between the school-children of these two towns, both of which have a population of 10 to 15 thousand, and have many other things in common. But to-day this friendship between the children has transcended its domain to embrace the people of both towns as a whole and is steadily growing in strength and stature, attracting the attention of a large number of people in both India and America.

After the initial exchange of gifts and greetings, the children of Darien despatched a collection of useful books to their counterparts in Mercara, who in turn gifted a baby elephant, Shakuntala, to the Darien children. The little pachyderm from Coorg was received with ecstasy and rejoicing by the people of Darien, who perceived in her a symbol of growing friendship between these two towns situated thousands of mile apart.

A children's ward

In return, the Darien pupils helped to raise funds for putting up a Children's Ward in the Civil Hospital, Mercara. The feat was accomplished in a short time and the Ward was declared open by Mr and Mrs Nuel Brooks, who journeyed all the way from Darien for that purpose. This was followed by an exchange of handicrafts and other art gifts, all made by the children of the two towns..

Since then, residents of the two towns have visited each other and have exchanged souvenirs and discussed matters of common interest, including the possibilities of further fostering the friendship between the people of these two tiny towns.

Lately, the Darien-Mercara Committee has sponsored a Teacher-Exchange Programme, under which a Professor of the Government College, Mercara, Sri R. Muthuswamy, was invited to America last September to lecture to the students of High Schools and other educational institutions at Darien under their Asian Studies Programme. He has also simultaneously undertaken a year of advanced study at Rutgers University, in New Jersey.

The Darien people, in turn, have decided to depute one of their teachers to Mercara on a reciprocal basis. Mr Leon E. Clark, who holds a Master's Degree in Education from Yale and is now working as an English teacher at the Darien High School, has been tipped to accept this assignment and he is likely to arrive at Mercara soon. Mr Clark will lecture on English and philosophy at the Government College, Mercara.

No foreign exchange problem

An outstanding feature of this exchange programme is that it is entirely financed by he people of Darien, without involving or causing any foreign exchange problems for their counterparts in Mercara. It is a matter of gratification that they have so far invested over 12,000 dollars under this programme, which roughly works out to Rs. 60,000.

This growing friendship beween the two peoples of these far away towns has, of late, attracted the attention of even the higher-ups of both the Governments, so much so that the diplomats of both the countries have started evincing a very keen interest in the developments under this programme. Recently, the Consul-General of India in New York chose to address a personal letter to the President of the Mercara-Darien Committee in Coorg, Mr A. C. Thimmiah, expressing his profound appreciation of the close contact and friendly relations that are being built up by the Committee between the peoples of these two towns; while the Governor of Connecticut, Mr Don Dempsey, has been pleased to present a flag of his State to the people of Mercara as a token of his appreciation of the growing friendship between the two towns. The flag was presented to the people of Mercara in the first week of March, 1964, by Mr and Mrs. Lieber of Darien, who were the latest visitors to Coorg from that town since the inception of this Committee ten years ago.

Darien Day

Mercara has also played host to a number of other visitors from Darien, including Mr David Gregg, Chairman of the Darien-Mercara Committee, and Mrs Gregg. Inspired by this friendship towards the people of Mercara in particular, and of Mysore and India in general, the people of Darien extended a red-carpet reception to the Governor of Mysore, Sri Jaya Chamaraja Wadiyar, General K. S. Thimmiah, the former Chief of Army Staff, and some members of the Indian Parliament, when they have visited America on different occasions.

On the 1st of March each year, Mercara celebrates "Darien Day", when the American residents in India are invited to Coorg and entertained as guests of honour. Likewise, the Darien people celebrate "Mercara Day",

See overleaf

when the Indian families in and around New York are invited and entertained as their guests.

During this year's Darien Day, celebrated on 1st March, 1964, the people of Mercara had the privilege of having among them the American Consul-General in India, Mr. Beneskey, and Mr. Sirkin and Mr. Briscoe, both of Connecticut, as their guests. During their stay in Mercara they were entertained, among other things, to an interesting cultural programme of "Bolakat", a popular and colourful folk dance of the Coorgis, a typical Coorgi wedding, which is known for its colour and peculiarity, and the finals of a hockey tournament for the Darien-Mercara Shield. They were also taken for an elephant-ride at the Nagerhole Game Sanctuary, about 50 miles south of Mercara, where they enjoyed a sight of herds of elephants and bisons, antelopes and elks and other denizens of the forests for which Coorg is famous.

from "Mysindia"

I. K. Kamanthe

Coorg

10-9-'62

To The Editor, "Times of India"

Sir.—Inexplicably Coorg's claims have been overlooked in the Bill now before Parliament for the creation of Union territories with Part 'C' status. Coorg, until 1956, was a Part 'C' State with a long and excellent record of administration. It had an elected legislature of 24 members, a seat in the Lok Sabha and a half-seat in the Rajya Sabha which it shared with Ajmer. The State had an annual revenue exceeding Rs. 2 crores and was in every sense a progressive unit in the Indian Union. In 1952 the Prime Minister gave an assurance in the most explicit terms to the people of Coorg: "The question of merger of Coorg does not arise at present and the coming elections will have nothing to do with it. Only recently Parliament passed legislation governing various States in India including Coorg. This itself meant that no merger was intended in the near future and indeed for some time to come. Otherwise there was no point in having this legislation giving certain powers to an elected Assembly in Coorg. The new Coorg Assembly will certainly have the right to express its views about any matter but even an expression of views on merger issue has been by force of circumstances postponed and not made an issue in elections."

Before the States Reorganisation Commission's report in 1955, the Coorg Legislative Assembly unanimously opposed its merger with Mysore; but despite this unanimous vote and the Prime Minister's clear promise, it was absorbed into Mysore with promises which have not been fulfilled in the last six years.

Coorg has at present only two and a half members in the Mysore Assembly and no representation at all in either house of the Union Parliament. Promising development schemes have languished since Coorg's merger with Mysore for lack of resources. The people of Coorg have been told by more than one Minister that Coorg's progress must slow down until the backward parts of Mysore State have come into line with it. Several representations have been made to the Prime Minister and the Home Minister by the Coorg Voters' Association and an all-parties conference. Coorg has unanswerable claims to the same status that is now being given to other (former Part 'C') territories.

B. SHIVA RAO

New Delhi, September 5.

SYMB. H. COMPO 1 LEN 1 VALUE 000000 DEFN 1 REFERENCES

CROSS-REFERENCE

SUNDAY STANDARD - Bombay. 5/4/1964

No: 230

No. 230

756

Indian princess who married an Englishman

5/4/1964

By I. M. Muthanna

EXACTLY one hundred years ago an Indian princess married to an Englishman passed away in a suburban house near London. How many Indian ladies had preceded her to England, nobody knows.

However, it is assumed that this lady from India who accompanied her father, the exiled ruler of Coorg, then a tiny princely State, was among the first Indian princesses to visit Britain. This was in the year 1852, a century and twelve years ago.

She was Gowramma, — a Karnatic name meaning the 'the white lady.' She symbolised the sorrows, trials and tribulations suffered by the Indian rulers exiled or dethroned as a result of the policy of the East India Company in this country in the eighteenth and early nineteenth centuries.

Gentle lady

Gowramma personified the typical Indian woman. She was a dutiful daughter and was constantly by the side of her father, Prince Viraraja of Coorg. How this young princess happened to be in England 112 years ago, is a story of absorbing interest.

Intrigues in Coorg fomented by the Company itself led to British intervention in the State in the first quarter of the last century. This intervention was violation of the pledge given by the Company in 1793. The British had said they would not interfere in the affairs of Coorg.

In the eighteen-thirties, the affairs of this little State reached a crucial stage. The British Government took the opportunity of deposing Viraraja which they did on the 6th April, 1834, after a punitive expedition into Coorg.

The Company Government could not explain away their action and took refuge in the provisions of international law which, of course, was not at all relevant here.

The Raja of Coorg was taken a prisoner and was sent to Vellore. He was allowed to carry his money and crown jewels and his family accompanied him. But the confusion caused by the Vellore Mutiny expedited the Raja's transfer to Banaras where he stayed virtually a prisoner for more than fifteen years.

In Banaras, the Raja of Coorg became a good friend of the highly-placed Englishmen of his time, among them British Governors and Governors-General.

In England

After repeated requests for permission to leave for England for the education of his young daughter, Viraraja finally succeeded in getting the Governor-General-in-Council's consent, though in rather humilitating conditions. This prince of Coorg undertook the voyage accompanied by his daughter Gowramma who was then twelve years old.

Viraraja succeeded in having an audience with Queen Victoria who was very much impressed by the beauty and grace of his young daughter. The queen graciously undertook to bring up the princess in her household, and appointed a nurse to look after her. After some time she was baptised by the Archbishop of Canterbury in the private chapel of the Buckingham Palace in the presence of the Queen of England and a host of distinguished people. She was christened Victoria Gowramma.

When the girl grew up under royal patronage, another Indian prince from Punjab happened to be in England, and Queen Victoria planned to get the princess married to this exiled raja. In the meantime, Gowramma's health failed, and arrangements were made to send her to the continent for a change.

Viraraja, at the same time, had been busy seeking to regain his lost kingdom. He campaigned vigorously through the newspapers. He said, "I require only that which I am in every respect entitled to by the law of nation, by the law of nature and justice." Finally his case was heard by the House of Lords. It made history. The speeches delivered in the House excited almost as much interest as Burke's impeachment orations.

Although Viraraja lost his case, he spent the rest of his life in England and died in 1859. Before his death, he presented all his gold and crown jewels to his daughter.

Queen Victoria continued to take interest in Victoria Gowramma. The latter's health however, had considerably deteriorated, and her romance with the Indian prince was unsuccessful. She later married an English army officer, Col. Campbell, who had once served in the Madras regiment. The Campbells had a daughter, who was named Edith Victoria. Victoria Gowramma, who became completely bedridden after the child's birth passed away in 1864, just one hundred years ago.

The royal father and daughter's heroic stand against the East India Company for the recovery of their kingdom, brought India's case before the English Parliament where the Coorg case created a considerable stir.

Col. Campbell's history is a mystery after Gowramma's death. He was seen a few days after the funeral, walking out of his house with a bag said to contain his wife's jewels, but nothing was known about him thereafter. Their daughter Edith Victoria grew up and eventually married. She had a son Victor Yardley who died in Australia.

In memory

Here ends the tragic saga of an unfortunate royal dynasty that had stood up against Hyder Ali and Tipu Sultan in the eighteenth century, fought for their rights with the East India Company, and had taken up their case before the seat of the English Government itself.

It is fitting that Gowramma's 100th death anniversary be remembered by the country. She was a princess who shed lustre, grace and charm on the English royal household. Coorg is no more a princely State, British rule in India has also become a chapter in history, but the moving story of the Coorg royal family lives on in memory.

I. M. Muthanna 1971

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.), B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

DAMS ACROSS CAUVERY IN COORG

MALNAD CONFERENCE OPPOSES PROPOSAL

From Our Correspondent

BANGALORE, May 20.—The proposal of the Mysore Government to construct dams across the Cauvery and its tributaries in Coorg was opposed at the Malnad Conference which ended its session at Mercara early this week.

The conference adopted a number of resolutions touching upon the economic life and problems of the malnad area.

The conference opposed the fixing of ceilings on areas to be acquired in future by plantations, as uneconomic plantation holdings would not be viable.

It also urged the Central Government to abolish excise duty on coffee in view of the rise in cost of production which has considerably reduced the return to the planter.

The resolution on the composition of the Coffee Board demanded majority representation for coffee growers in order to give them an effective voice in the matter of promotion of the coffee industry.

The conference urged the constitution of a statutory board to advice on malnad development, a separate university for malnad, a cardamom marketing board and early implementation of the Barrapole hydro-electric project.

Rubber plantations are being developed in parts of Coorg on an experimental basis.

When a reference to this was made at the conference, Mr. T. N. Singh, Member of the Planning Commission, who inaugurated the conference, said that the Commission was not aware of such possibilities in the area.

THE MAIL

Miss Appaiah goes down in 1st round

SUTTON TENNIS

SUTTON (Surrey), Apr. 15: Miss J. Covell, of Surrey, beat Miss Laura Woodbridge, of India 10-8, 3-6, 6-3, in the second round of the women's singles in the Sutton Hard court tennis tournament here yesterday.

Miss Woodbridge had reached the second round with a 6-2, 6-1 win over Miss S. Penney (Britain).

Miss D. Appaiah, the Indian junior champion, was beaten 6-3, 6-3 by Miss C. Webb, the British junior champion, in the first round.

Miss Webber had greater control and more consistency than Miss Appaiah, who was making her first tournament appearance in Britain.

Madras Gymkhana races conclude

MADRAS, Apr. 15.

WELL-BACKED horses were generally to the fore at he final meeting of the Gymkhana races at Guindy yesterday. One of the few upsets came in the Chettinad Cup (2f), which True Grace won at odds of eight to one.

Ridden by Mr A. T. Chengappa, True Grace, who had a handicap of—25 yards, proved a little too fast for her seven rivals, and won by 2½ lengths from Black Pearl. Favourite Nagina and the well-backed Royal Gambler were both unplaced.

Chengapa 1; BLACK PEARL (Mr Muthia) 10-5 (—15) Mr Manickam 2; FREE NIGHT (R.C.M.) 10-0 (—45) Mr V. Swaminathan 3; VIDIA (R.C.M.) 11-7 (—25) Mr V. Sethurama 4 Not run; Loners, Suzanne and Shamrock. Won by 2½ ls; 3½ ls; 2 ls. Time: 27 s. Tote:

757

Hundred Years Ago

From *The Times of India*

September 12, 1869 (1969)

THE COORG RAJAH.

Sir,—In a paragraph in your paper of the 3rd, you refer to the daughter of the late Rajah of Coorg, the Princess Gouramma, as if she were still alive, whereas she died some years ago of consumption, leaving one child which was lately presented to the queen.

Whether the Princess was really a daughter of the Rajah has never been clearly ascertained. That the Rajah had her christianised after a fashion for political reasons is a well-known fact; and that she had white blood in her veins was also very certain, as everybody who saw her must have been convinced. A cunning Scotch lady made an awful mistake once when the Princess was in Ediburgh with her guardian, Mrs. Col. Drummond. At an evening party, the good Scotch lady went up to Mrs. Drummond and said, "I hear you've got the Princess of Coorg with you. Is she black"? The Princess being at the moment seated next to Mrs. Drummond and understanding every word, Mrs. D.'s confusion may be better conceived than described. She was a pretty little brunette.

MALABAR.

Times of India 12-9-1969

No. 233

Mausoleums of the Rajas of Coorg

Coorg's last Raja and the mystery of the crown jewels

Patriot Jan 19, 1969

ONE of the most intriguing of the unsolved mysteries of last century was the disappearance of the crown jewels of Coorg. The incident happened in London and the man who disappeared with the jewels was Colonel Campbell.

Here is the background to the story. The latter half of the eighteenth century found the tiny kingdom of Coorg in serious trouble. It was too little a state to be left alone by the side of the powerful kingdom of Hyder Ali of Mysore. His army in the course of one of its expeditions, overran helpless Coorg and devastated the beautiful country. The British power later restored Coorg to its original ruler.

Fifty years later Veera Raja who ascended the throne clashed with the British and closed his frontiers to them. Along with a few of his friends he planned to capture Bangalore and exile the king.

The British showed extraordinary kindness to their royal prisoner and allowed him to take out of Coorg all his private property. When Veera Raja left Coorg his small and charming daughter, Gouramma the only being in the world whom he loved, accompanied him. Gouramma, was destined to be his sole companion until his death.

Exile

The exiled ruler first lived at Vellore and later at Banaras. Though a prisoner, he was virtually free and continued to enjoy his royal comforts. It was at Banaras that the Raja thought of leaving India for England, about which he had heard so many of his English acquaintances speak of. He wrote to the Government for permission to leave India and settle permanently in England The permission was readily granted and in 1852, Veera Raja and Gouramma left India for ever.

As soon as the Raja landed in England, he had an audience with Queen Victoria. Little Gouramma was also present at the interview and the queen was so much impressed with this little Indian girl that she at once took her into her favour. Veera Raja also found in the Queen an interested friend and she personally directed her officers to see that he was comfortably accommodated in what was a foreign country to him.

After some years in London Veera Raja decided to adopt Christianity. Gouramma was also converted and she was baptised under the name Victoria, Queen Victoria herself choosing the name and consenting to be the girl's god-mother.

Romance

Gouramma, now Victoria was put under the care of Lady Login, a prominent society woman of London. Lady Login acted as Victoria's guardian and introduced her to English society. The innocence, charm and perfect manners of this beautiful Indian girl impressed London society so much that within a month of her debut, she gained an amazing amount of popularity.

The year 1859 was an year of romance in the house of Lady Login. Victoria had grown into an extremely beautiful woman. Her contact with London society had made her an accomplished lady. Just at that time, Colonel Campbell, brother of Lady Login arrived from India, where he had been an officer in the Madras army. He wooed Victoria and after a short courtship, married her in 1862. Veera Raja presented to his daughter on her wedding day all the crown jewels of Coorg, which he had brought with him to England.

Victoria's married life was a very happy one. Veera Raja also lived with her—but for only a short while for he died in 1863, eleven years after he had left his native land and one year after Victoria had married. He was buried in the Kensal Green Cemetery.

Victoria did not survive her father for long. An year later, after giving birth to a daughter, she passed away. Her last words as she lay exhausted in the arms of her husband, were "Oh how I wish I had been in my own dear little Coorg".

Disappearance

When Victoria died she bequeathed all the crown jewels of Coorg, valued at more than two million sterling, to Colonel Campbell.

On a certain morning in 1867 three years after Victoria's death Colonel Campbell was seen leaving his house with a handbag. The handbag contained the crown jewels of Coorg.

Since that morning he was never heard of. He vanished completely and the utmost efforts of the police and his friends to trace his whereabouts were not successful.

Was Colonel Campbell the victim of foul play or did he intentionally disappear? To this day it has remained a mystery. However with his disappearance, the last link the world had with the royal family of Coorg was severed

DR. I. M MUTHANA,
M.A.(B.O.L.), B.T.(MADRAS)
Ph.D.(COLO.), DIP.-IN-JOURN.(LONDON)

I. M. Muthanna

June 1969

೧೫-೫-೧೯೭೦ No. 232 ಕೊಡಗು

ಜಗತ್ತಿನ ಮಾನವ ಗಣಕ್ಕೆ

ಏಕ ಧರ್ಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆ.

ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿರುವ ಡಾ|| ಐ. ಎಂ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು ಇತ್ತೀಚೆ ವೆಂಕೋವರ್ ಕೇಂದ್ರ ವೈ. ಎಂ. ಸಿ. ಎ. ಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಾರೀಖು ೨೧-೪-೭೦ ರ ವೆಂಕೋವರ್ ಎಕ್ಸ್ ಪ್ರೆಸ್ ಪತ್ರಿಕೆ ವರದಿಮಾಡಿದೆ. ಅದರ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

"ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದೇ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಧರ್ಮಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಘದಂಥಾ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಅದು ನಡೆದು ಬರಬೇಕು. ಈ ಗುರಿಗಾಗಿ ಮಾನವ ಗಣ ಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ, ರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥಾ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಉದಯವಾದ ನಂತರ ವಿವಿಧ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ವಿಭಜಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತನು ಬಯಸಿದನು. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಧರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯೂ ನಿರ್ವಾಣಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದು.

ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳು ಒಂದೇಗುರಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಈ ಧರ್ಮಗಳ ಗುರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನವನ ಪೂರ್ಣತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಮಹಾಚಿಂತಕರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅವರ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ಅರ್ಥ, ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಾಗಿವೆ. ಧರ್ಮದ ಮುಖ್ಯಗುರಿಯು ತನ್ನನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಯತ್ನಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಯವು ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರ ಪಡೆದಿದೆ. ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆ, ಭದ್ರತೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಭಯ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಭಯ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳೇ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಶಕ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಕಾರಣವಾದವು. ಮಾನವತೆಯ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮ, ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಬಗೆಗಿನ ಜ್ಞಾನದಾಹ, ಇವೂ ಕೂಡ ಧರ್ಮದ ಒಂದು ಭಾಗ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವೊಂದು ಜೀವನ ವಿಧಾನ. ಅದು ಮಾನವನ ವಿಕಾಸವಾದ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ರೂಪುಹೊಂದಿದೆ. ಮಾನವನ ಆವಶ್ಯಕ ತತ್ವಗಳೇ ಧರ್ಮವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ."

— —

No. 239.

158

//JOB 0076/HARDY
INTEGER*2 CYPHER(320),TABLE(110),TEXT(320)
LOGICAL LTEST
STOP

"WE did not offer our services with the desire of obtaining money, but simply from a desire to elevate the name of our country—if the money is accepted, the exertions which we have made, the good name of the country and the reputation which we may acquire for our conduct would be altogether sunk. Under these circumstances, I beg to be excused from accepting the reward." This was what the leader of those 'rude warriors' wrote in a letter of 5th May, 1837, to Collector Lewin of Mangalore.

During the Kanara insurrection of 1836-37, the British power in Western India appeared to have been shaken to its foundation. But what happened was that after the Raja of Coorg had been deposed, some of his supporters organised a rebellion which at the outset seemed to be effective. But the Coorgs, better known as the Kodavas, under the leadership of Dewan Apparanda Bopanna, successfully quelled the rebellion and made their position safe, as also of the entire coastal region from Bombay to Cochin.

These Kodavas of Coorg are a small race whose number did not exceed a lakh in those days. They had been in the limelight from the 17th century and they displayed their gallantry in many wars. Many ethnologists have probed into the origin of this little race; the last among them was Sir Thomas Holland of the Calcutta University, and they have all been unanimous in their view that they are a distinct race, and entirely different from the rest of the South Indian ethnic groups.

That apart, it is interesting to note the martial traits of this race. The first reference to the Kodavas (Coorgs) "of all Nads" fighting against the aggressors under a commander known as Madanna or Madayya, is found in an inscription of 1174 A.D. Among the many known and unknown Kodava warriors, the name of Bonira Muthanna, who is said to have routed the enemies from post to post and ravaged the entire coastal region from Maleyala or from Malenad to Tulunad, about the year 1735, stands prominent. That was no ordinary feat in those days. Another army commander, Chonira Cheramanna, became a successful diplomat, and in 1763, he represented Coorg at the court of Hyder Ali at Srirangapatnam.

The Kodavas had proved a terror even to Hyder Ali whose army was defeated many a time and that enhanced his admiration for this warrior race. Hyder Ali was once shown the heads of two Kodavas who had been slain and after scrutinising the heads, he found them to be "of the finest forms" in their features. He asked his men "whether they felt no compunction in cutting off such comely heads, and immediately ordered the decapitation to cease."

Among the gallant Kodavas who gave a very hard time to Tipu Sultan, Kullettira Ponnanna and Appaneravanda Achayya were prominent and their exploits between 1785 and 1789 were such that they drew the admiration of even the chiefs of Mysore districts. The Kodavas had excelled both in regular as well as in guerilla warfare, and the Coorg landscape was conducive to foster a band of warriors of that type.

After the fall of Srirangapatnam, there was trouble again in Malabar and Tulunad districts and Biddanda Bopayya, who was also known as Bopu, marched with a large army and quelled the rebellion "in Coorg style". Bopayya's services both as commander and as administrator, were manifold, and he was well-rewarded for all that he did.

Kanara insurrection

The next opportunity the Kodavas got was in 1834 when Coorg was annexed, and again in 1837 during the days of the Kanara insurrection. The Kodavas had never openly fought against the British army in 1834, although the latter had some tough time when they entered Coorg by five different routes. Here outstanding valour was displayed by Mathanda Appacha who faced the northern column of the British army with courage and steadfastness. But the finest hour of the Kodavas came in 1837 when they fought against the non-Kodava rebels and pretenders to the Coorg throne, and the credit for this goes to that gallant man Apparanda Bopanna. This Bopanna was responsible for turning the tide of events in Coorg from 1834 to 1837, and in that he was ably supported by Mathanda Appacha, Subedar Nerapanda Madayya, Subedar Mandepanda Monnayya and others. Thus the Kodavas "of all Nads," as they had done in the 12th century, mustered their strength to save their 'country'. Here it can be said that two of the eminent soldiers among those who fought in 1837, belonged to the Kodandera family—the family which produced two of the Indian generals of the modern times.

Taking advantage of the small number of the Kodavas, Tipu Sultan had tried to exterminate this race after his Bhagamandala campaign, but the Kodavas withstood the storm and a good number of them escaped. When these people turned out in full force in 1837 to put down the non-Kodava elements who were backed by the pretenders, Sir Mark Cubbon said: "There would be probability of a speedy termination to the rebellion by means of armed irregulars—and, of all irregulars, the Kodavas (Coorgs) must be the best adopted for this service not only for their distinguished valour but for their perfect acquaintance with every part of the rebellious districts."

Not for reward

During the Kanara mutiny, the Kodavas collected a substantial booty and also cash to the extent of Rs. 35,000 and they handed that over to the British who, in turn, made a liberal grant of money and land to each of these soldiers, but the latter sternly refused to accept any reward in any form. They said: "We, Kodavas, do not require pay because it is our duty which we owe to our 'country' to secure its tranquillity—and, consequently no payment is required. But as long as our men are engaged in operations they will require to be supplied with food and allowances from the Government."

What a heartening aspect of human element and ethics is seen here? What a lofty ideal and purpose of life they had cherished?

The British Government offered some cash award to Apparanda Bopanna. But Bopanna wrote to the Collector of Mangalore in May 1837: "It is a matter of great regret with me not to accept the present because we did not offer our services with the desire of obtaining money—if the money is accepted, the exertions which we have made, the good name of the country and the reputation which we may acquire for our conduct would be altogether sunk—I beg to be excused from accepting the reward."

Capt. Robert Cole commented on the episode as follows: "The Governor-General directed that the recovered treasure should, as a reward, be divided amongst the Kodavas (Coorgs), but they to a man refused to receive it and proudly declared that they had not fought for loot. The British Government, awakened to a sense of the spirit of these rude warriors then directed Jaghir and Umbli lands to be conferred on their families."

They accepted the award of land and medals.

Sense of nationalism

What the Kodavas had done no one anywhere in India did. Their sense of nationalism cultural as well as social entity were of a splendid type. During the great Mutiny of 1857, the Kodavas served their 'country' (Coorg) by standing guard at the frontiers and they never did anything to please the British. They always serv- ... and their 'small ... they did it zea- ... all times of cri- ... ard they got for ... in 1857 was an order of exemption from the Indian Arms' Act of 1861.

Robert Taylor, the then Commissioner of Malabar, was the first English officer to visit Coorg in 1790 and he stayed with the Raja of Coorg in Nalknad. After him came the first Resident at the court of the Raja, Capt. Dennis Mahoney, who wrote his report on Coorg in 1798, and that was long before the Raja got his 'Rajendraname' written in Kannada, Persian and English. Both these men wrote about the Kodavas as a "distinct race."

With the end of the First World War, a scheme for the Indianisation of services was debated in the Central legislature. Consequently, when State-wise recruitment of young men for training as King's commissioned officers took place Sir Henry Cobb, who was Chief Commissioner of Coorg (1916-20), selected two boys for the Army from Coorg in 1918, one of whom became the first Indian Commander-in-Chief of the Army of Free India. In the 20 years after the attainment of Independence this small race of "rude warriors" produced three generals, seven brigadiers, 35 colonels and over 250 commissioned officers in the country's defence forces.

THE HINDU, Sunday, January 16, ...

"ಕೊಡಗು" ಪತ್ರಿಕೆಯ

ಓದುಗರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ !

ತಾ. 12-5-1972 ರ "ಕೊಡಗು" ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ "Coorg Memoirs" ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕುರಿತು ಈರ್ವರು ಬರೆದುದನ್ನು ಈಗ ತಾನೇ ನೋಡಿದೆನು. ಇನ್ನೂ ಹಲವರು ಆ ಗ್ರಂಥದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದರಂತೆ; ಸಂಪಾದಕರು ಪ್ರಕಟಿಸಲಿಲ್ಲವಂತೆ !

ಹಾಗೆ ಟೀಕಿಸಿ ಅಥವಾ ಹೊಗಳಿ ಬರೆದವರು, ಮತ್ತು ತಾವು ಕಳುಹಿಸಿದ ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಲೇಖನ ಯಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಕಳುಹಿಸದೆ ಅವುಗಳನ್ನು "ಕೊಡಗು" ಕಂಪೆನಿಯ ಡೈರೆಕ್ಟರರಾದ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಸ್. ಮಂದಣ್ಣ, ಮಡಿಕೇರಿ, ಇವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಏಕೆಂದರೆ, ನಾನು ಆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ "ಕೊಡಗು" ಪತ್ರಿಕೆಯ ಈಗಿನ ಸಂಪಾದಕರ ಸುಳ್ಳು ಬರಹ, ಅಪಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹಾಗೂ ಜನಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆಯುವ ಬರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಧಾರ ಸಹಿತ ಬರೆದುದಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನು ಆ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಕಿತ್ತೊಗೆಯದಿದ್ದರೆ ಹಾನಿಯಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಹೇಗೂ ಜನಾಂಗದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನಾನು ಆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದುದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು Usha Press, Chandragupta Road, Mysore City—1, ಇವರಿಂದ ಪಡೆದು ಸ್ವತಃ ನೋಡಬೇಕಾಗಿ ಓದುಗರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ.

26-6-1972.

ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣ
ಕೆನಡಾ.

CAS-6-2-2

759

THE COORG MEMOIRS
(THE STORY OF THE KODAVAS)

ಕೊಡವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಗ್ರಂಥ

ಇಂದೇ ತರಿಸಿ ಓದಿರಿ

ಜನಾಂಗವೊಂದರ ಏರಿಳಿತಗಳು ಅವ್ಯವಹಾರಗಳು ಮತ್ತು ಬರೆಹದಲ್ಲೂ ವ್ಯಭಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದಿ

ಡಾ॥ ಐಚೆಟ್ಟಿರ ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು

ತಾನು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಘಟನೆಗಳ ಸಮೇತವಾಗಿ ಮತ್ತು 200ಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಕೊಡವರ ವ್ಯಕ್ತಿಪರಿಚಯವನ್ನೊಡಗೂಡಿ ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬರೆದ ಸುಂದರ ಮುದ್ರಣದ 600 ಪುಟಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗ್ರಂಥ!

ಬೆಲೆ ರೂ 16/-
ಅಂಚೆಯಲ್ಲಿ ರೂ 18/

USHA PRESS
Chandragupta Road.
MYSORE CITY-1

Copies are available at Mercara and Virajpet Book Shops and Sri C. S Mandanna. School Road. Mercara

೨೩ – ೬ – ೧೯೬೩

'ಕೊಡಗಿನ ನೆನಹುಗಳು'

ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಡಾ ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು ತಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಬರಹಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವರು. ಶಾಲಾ ಬಾಲಕನಾಗಿರುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಸತಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ದೇವರ ಭಜನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಸ್ವತ: ಅವರೇ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿದೆಶೆ ಕಳೆದ ನಂತರ ಶ್ರೀಯುತರು ಜನ ಮೆಚ್ಚುವಂತ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರು.

ಈಗ ಅವರು "ಕೊಡಗಿನ ನೆನಹುಗಳು" (Coorg Memoirs) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಿಸರ್ಗ ಸುಂದರ ಬೆಡಗಿನ ನಾಡಾದ ಕೊಡಗಿನ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಆತ್ಮ ಕಥೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಲೇಖಕರ ಸ್ವಾನುಭವದ ಸಾರವನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ. ಇದು ಕೊಡಗಿನ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಘಟನೆಗಳು ಅಂದು ನಡೆದಿವೆ. ಮತ್ತು ಇಂದು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿ ತೋರಿಸುವಂತಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದ ದಾಟಿಯನ್ನು ಓದುಗರು ನೋಡಿದ್ದೆಯಾದರೆ ಡಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ತತ್ವ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಬರಹದ ಮೂಲಕ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವಾಗ ಕೊಡಗಿನ ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಒಪ್ಪುವ ದೃಢತೆ ಹಾಗೂ ನಿರ್ವ್ಯಾಜ್ಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಯುತರು ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗೋಮುಖ ವ್ಯಾಘ್ರಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ದೊಣ್ಣೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶರಣಾರ್ಥಿ ಎಂಬ ರೀತಿಯ ಜನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ತಿವಿಯುವ ಮನೋ ಭಾವದವರು. (ಇಂಥ) ಜನರು ಸಮಾಜದ ನಿಜವಾದ ಶತ್ರುಗಳು. ಇಂಥವರಿಂದ ಸಮಾಜದ ಏಳಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಡಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು ಆ ರೀತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲ. ಅವರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬಾಧಕವಾಗುವಂತೆ ಸಮಯ ಸಾಧಕರ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾನು ೧೨-೫-೬೨ರ "ಕೊಡಗು" ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಚಾರವಾದಿ ವಿರೋಧ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಹ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ನಿಜಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯೇ. ನಿಜ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಖಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೊರ ಹಾಕಲ್ಪಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ಒಳಗೊಂಡು, ಮಳೆಗಾಲದ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಬಲಿಬಿದ್ದ ಬೇಕು ಬೇಡದ ವಸ್ತುಗಳಂತೆ ಹೊರಬರುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥನಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಹಸನ್ಮುಖಿಯಾಗಿ ಬರಹಗಾರನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಥವಾ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಬೇಕು.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅಳುಕಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದು ಅವರ ಆತ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಚೇತನವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಶ್ರೀಯುತರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅವರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಡಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು ಎಲ್ಲರ ಸ್ನೇಹಿತರು. ಆದರೆ ಕಣ್ಣೆದುರು ಕಂಡುಬಂದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬಂಧುಬಳಗಕ್ಕೆ ಸಂಭಂಧಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುವ ಸ್ವಭಾವದವರು ಅವರು. ಇದನ್ನು ಅವರು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಓದಿನೋಡಬಹುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುವ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರೇಮಿಗಳೂ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕುಟಿಲತನ, ಸ್ವಾರ್ಥತೆ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರ ನಿಷ್ಕಪಟತನ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವರೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

—ಪಿ. ಟಿ. ಮೇದಪ್ಪ.

PAGE 003

105K BYTES OF CORE NOT USED

STATISTICS NO DIAGNOSTICS GENERATED

***** END OF COMPILATION *****

760

ಜನರಲ್ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರ ಕುರಿತು ಲಾರ್ಡ್ ಮೌಂಟ್ ಬೇಟನ್ನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ

ಡಾಕ್ಟರ್ ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರ ಸಂದರ್ಶನ

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಡೇ ಆಂಗ್ಲ ವೈಸ್ರಾಯಿ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ನೌಕಾ ಸೇನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಮತ್ತು ಬರ್ಮಾ ಮತ್ತು ಆಗ್ನೇಯ ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ೨ನೇ ಮಹಾ ಯುದ್ಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಸೇನಾನಿಯಾಗಿಯೂ ದುಡಿದ ಲಾರ್ಡ್ ಲೂಯಿ ಮೌಂಟ್ ಬೇಟನ್ ಇವರು ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಮಾರ್ಚ್ ತಾ. ೨೮ರಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಜ| ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರ ಬಗ್ಗೆ ೧೯೪೫ರಲ್ಲಿ ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಅವರಿರ್ವರು ಸಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದೆನು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಮೌಂಟ್‌ಬೇಟನ್ನರು ಕಡೇದಾಗಿ ಹೀಗೆಂದರು: —

"ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಒರ್ವ ಸೇನಾನಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳಿದ್ದುವು. ನಿಷ್ಠೆಯ ಸೇನಾನಿ, ಸಾಹಸಿ ಯೋಧ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ದಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಅವರು! ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೂರು ದಳ ಸೇನೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಸೇನೆಯೊಂದು ಬೇಕೆಂದಾಗ ನಾನು ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೇನೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡೆನಲ್ಲದೆ ಅವರ ಭವಿಷ್ಯದ ಒಳ್ಳೆ ಅಂದಿನ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆನು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ವೈಸ್ರಾಯಿಯಾಗಿ ೧೯೪೭ರಲ್ಲಿ ಢೆಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಶ್ರೀ ನೆಹರು ಇವರಿಗೂ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಶೀಲತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶಂಸಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆನು."

ಭಾರತೀಯ ಸೇನಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಇತರರು ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಪುರಸ್ಕಾರ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಆಗ ಅವರು ಹೀಗೆಂದರು: —

"ಇತರ ಸೇನಾನಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಮಾತಾಡುವ ಅವಕಾಶವು ದೊರೆತುದು ಕಡಿಮೆ! ಆದರೂ ಜ|| ಕಾರ್ಯಪ್ಪ, ರಾಜೇಂದ್ರಸಿಂಗ್, ಚೌಧುರಿ, ಕುಮಾರ ಮಂಗಲಂ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಸೇನಾಧಿಕಾರಿ ಜ|| ಮೆನೆಕ್ಷಾ ಇವರನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇತ್ತು."

ಹೇಗೂ ಜ|| ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮೌಂಟ್ ಬೇಟನ್ನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಳುವ ಕುತೂಹಲವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಅವರು ಹೀಗೆಂದರು: —

"ಜ|| ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರು ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲಿಗರಾಗಿದ್ದರು, ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆ, ಶಿಸ್ತು, ಉತ್ಸಾಹ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರಿಗೂ ಕಾರ್ಯಪ್ಪನವರಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದೇ ಇತ್ತು!

ಅದರ ನಂತರ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ೧೯೪೮ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾಶ್ಮೀರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕುರಿತು ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆನು. ಆಗ ಮೌಂಟ್ ಬೇಟನ್ನರು ಅಂದಿನ ಪಾಕಿಸ್ಥಾನದ ರಾಜನೀತಿ, ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಭೆಯ ತೀರ್ಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರು. ಅದರ ನಂತರ ಕೊರಿಯಾಕ್ಕೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಆರಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯೆ? ಅವರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಷಪಾತ ತೋರಿಸಿದರೆ? ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಮೌಂಟ್ ಬೇಟನ್ನರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು;—

"ಕೋರಿಯಾಕ್ಕೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರ ಆಯ್ಕೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯವಾದುದು! ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಸರ್ವರ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ."

ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೀಗಿತ್ತು. ೧೯೫೯ರಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರು ರಾಜಿನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಸಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುವಿರಿ! ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯೆ ? ಅವರಂತೆ ಆ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇತರರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು." ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಕೇಳಿದೆನು. ಆಗ ಭಾರತದ ಕಡೇ ಆಂಗ್ಲ ಗೌವರ್ನರ್ ಜನರಲ್ಲರು ಹೀಗೆಂದರು:—

"ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರು ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣ ಮೆನನ್ ಇವರಿಗೂ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರಿಗೂ ವೈಮನಸಿತ್ತು. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ನೆಹರೂಗೆ ಕಡೇವರೆಗೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರು ರಾಜಿನಾಮೆ ಕೊಡಬಾರದಿತ್ತೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೇಗೂ ಅವರು ಅದನ್ನು ವಾಪಾಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಗೌರವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾಜಿನಾಮೆಯೇ ದಾರಿ! ನಾನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರು ತಪ್ಪಿದರೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಲಾರೆನು."

ಈ ಪ್ರಸಂಗದ ನಂತರ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರು ಸೈಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆನು. ಅಲ್ಲೂ ಅವರು ಇತರರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದುದನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆನು, ಆಗ ಮೌಂಟ್ ಬೇಟನರ ಉತ್ತರ ಹೀಗಿತ್ತು:—

"ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರು ಸೈಪ್ರಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನು, ಆಗ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ಕಾರ್ಯಭಾರದ ವರದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆನಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತೆತ್ತಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ! ಅವರು ಸರ್ವರ ಪ್ರಶಂಸೆಗೂ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರು.

ಇಂತಿಷ್ಟು ಮಾತಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಿಧಿಸಿದ ಸಮಯವು ಮೀರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಅವರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯೊರ್ವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಿಂತನು, ಹೇಗೂ ತಡವರಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟೆನು, "ತಾವು ಅಂದಿನ ಭಾರತವನ್ನು ಇಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಅಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದುದು ಸರಿಯೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆಯೇ ? ಇಂದಿಗೂ ಒಂದೆರಡು ಸಮಾನ ಬಲದ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಏಕಪಕ್ಷ ಪ್ರಭುತ್ವವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೇ ?" ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದೆನು. ಆಗ ಮಾಜೀ ವೈಸ್ರಾಯಿಯವರು ಹೀಗೆಂದರು:—

"ನಿಜ, ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಸರಿ! ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಅಂದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ವಿಳಂಬವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಸಿ ಹಿಂದೆರಳಲು ಅಂದಿನ ಸರಕಾರವು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿತು. ಆ ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಾನು ನಡೆಸಿದೆನು, ಆದರೆ ದೇಶವು ವಿಭಾಗವಾದುದು ಅಂದಿನ ರಾಜಕೀಯದ ಅನ್ಯಾಯ! ಹಾಗಾಗದಂತೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ಶ್ರಮಿಸಿದೆನು. ಹೇಗೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ "A Great Divide" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ."

ಈ ಮಹಾ ರಾಜಕಾರಿಣಿ ಮತ್ತು ನೌಕಾಧಿಕಾರಿ (Five-star Admiral) ಇವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವಾಗ ನನಗೆ ಹೊಳೆದ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿರುವ ಜ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರ ವಿಚಾರದ ನನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವೆನು.

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಡಾ| ಐ.ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣ

ಮಡಿಕೇರಿ. ಆ. 11.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿ ಕೊಡಗಿನ ಡಾ| ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು, ಕೊಡಗಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳು ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ಜನಜೀವನ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕುರಿತು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು.

ದಿನಾಂಕ 9 ರಂದು ಮಡಿಕೇರಿಯ ಸರಕಾರೀ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ, ದಿನಾಂಕ 10ರಂದು ಸೋಮವಾರಪೇಟೆ ಮತ್ತು ಮಾದಾಪುರ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ, ಕೂಡಿಗೆಯ ಬಿ.ಟಿ.ಸಿ. ಗಳಲ್ಲಿ ಡಾ| ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಈ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಡಾ| ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟುದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಜನಜೀವನದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು.

ಡಾ| ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು ಶ್ರೀ ಪಾಡಂಡ ಸಿ. ಮಂದಪ್ಪನವರೊಡಗೂಡಿ ಈ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು, ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವರು. 12/8/1972

PAGE 003
105K BYTES OF CORE NOT USED
STATISTICS NO DIAGNOSTICS GENERATED
***** END OF COMPILATION *****

ಸ್ಥಾಪನೆ : ೧೯೧೫

ದೂರವಾಣಿ : ೨೪೮೭೬

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-೧೮

ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ..................

ದಿನಾಂಕ 2-8-1972

ಮಾನ್ಯರೆ,

ದಿನಾಂಕ 4.8.1972ರಂದು ಶುಕ್ರವಾರ ಸಂಜೆ 6 ಗಂಟೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿರುವ ಡಾ|| ಐ.ಮಾ.ಮುತ್ತಣ್ಣ ಅವರೊಡನೆ ಸಂದರ್ಶನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ತಾವು ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು ಈ ಸಭೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ.ನಾರಾಯಣ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸುವರು.

ವಂದನೆಗಳು,

ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು,

ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

೧ಪ್ರ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣ

ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಧಾನವಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲ ವಿವಿಧ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಡಾ| ಐ. ಎಂ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಈಚೆಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರೆಂದು "ಶಕ್ತಿ"ಗೆ ವರದಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಮುತ್ತಣ್ಣ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಾ. 5—8—72 ರಂದು ಸಂಜೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭಾಭವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾರಾಯಣರವರು ವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ನಿಟ್ಟೂರ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ಲೇಖಕರು ಉಪಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದರು.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮುತ್ತಣ್ಣನವರನ್ನು ಅವರು ಲೇಖಕರಾಗಿ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರಿಗಿರುವ ಸ್ಥಾನ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಯಿತು.

ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಪಾಕಿಸ್ಥಾನ—ಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾದ ನಿಲುವನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿದರಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರಿಸಿ, ಜನತೆಗೆ ಸುಳ್ಳು ವರದಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದರು.

ಮುತ್ತಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಡುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಬಳಸುವದರಿಂದ ದೇಶದ ಉನ್ನತಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಯಾಜಮಾನ್ಯವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲೂ ಬಳಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ಸಮಾರಂಭದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಮುತ್ತಣ್ಣನವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದರು.

PAGE 003
105K BYTES OF CORE NOT USED
STATISTICS NO DIAGNOSTICS GENERATED
***** END OF COMPILATION ******

762

[illegible] ಸಂಗ್ರಹ

[illegible]

112

763 Box No - 224

(1) History of Coorg 1800 A.D to 1935 A.D Original Typed Copy year 1973 G.P-130
(2) Kaifiyat narrating war Accounts of Coorg Morning Prayers Composed on Shiva & Cauvery etc year 1854 G.P-180
(3) History of Coorg till 1800 A.D By I.M Muthanna desai being the Ancient Part of Coorg Eng Typed Book G.P-209 year 1966
(4) Information collected by I.M Muthanna to write Biography of Appachakavi of Coorg Hand. written manuscript by the Poet & Major events in the life of the poet found in the collection. year 1977 G.P-193
(5) Copy of poetry written by Bernard. By Cliffe on the death of Tippu Sultan, published in life of Tippusultan News paper clipping dead Tippusultan appeared in the Hindu, Hindustan Times year 1964 G.P-3
(6) Photocopy of Trivikrama News paper interview interviewed by Krishna murthy write up on the people of religion & the Modern Churns Need Money Date 22/8/74 G.P-2
(7) A Photocopy of the Canadian Indiatimes journal. Endearing in British Columbia. an Article Muthanna. Date 23/72 G.P-1
(8) A Photocopy of a letter written I.M Muthanna appreciating his attempts in appreciating his about Kannadigas & Kannada in Abroad & asking him to organise Kannada literature in England or American Conference Date 25/2/74 G.P-1
(9) Copy of manuscript (in complete) about Appachana Kavi & Kodagu & Drama written by him Dialogues written both in Courgi & Kannada language G.P-6 Date 23/3/78

Box No 224 only one page

Highly Professional

for your requirements in

- Onsite & offshore software solutions (A to Z)
- Offshore placement assistance
- Customer relationship management
- Specialised training on CRM tools
- Data warehousing
- e-Commerce
- WEB development
- Student, end user & corporate training
- Internet & Intranet publishing
- Consultancy services
- Trading in IT requirements
- & many others ....

Placement provided at **USA** *to more than 100 candidates*

Contact Immediately

Please Contact

PROFESSIONAL SOFTWARE CONSULTANTS

\# 949, 24th Main, 39th Cross,
4th 'T' Block, Jayanagar,
BANGALORE - 560 041

Tel : **91 - 080 - 663 2211 / 665 6053**
Fax : **080 - 665 6053**
E-mail : cshekar@vsnl.com
Web : www.psc-ecom.com

"Your Partners in Success!"

Don't miss the opportunity